THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Liège, le 13 octobre 1959

Cher Monsieur Topping,

J'ai bien reçu les photographies du Codex 239 de la bibliothèque de Photius, d'après le folio 316-322 du manuscrit Gennadeion Ms. 39 que vous avez eu l'extrême gentillese de m'envoyer à la demande de mon ancien élève Jean Servais de l'Ecole Française d'Athènes.

Je ne sais comment vous remercier de ce généreux envoi pour lequel je tiens à vous marquer mon infinie gratitude.

Veuillez agréer, cher Monsieur Topping, l'expression de mes sentiments les plus cordialement dévoués.

A. Severyns.

Monsieur P. Topping,
Gennadius Library,
American School of Classical Studies,
Athènes, Grèce.

THE GENNADIUS LIBRARY ΤΗΝ ΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

SAVE in MS 39

William Heraldic Crawford.
LAKELANDS.
CORK.

Mitford. 1819. No. 1

Lat. ncl

MSS
39

XXII.1

Contains 44 different works in various hand writings from the XV to XVII Cent. several of which appear to be inedited

2852 SCRIPTORES VARII, Græce, MANUSCRIPT, CONTAINING 44 DIFFERENT WORKS IN VARIOUS HANDWRITINGS, from the XV to the XVII Century, several of which appear to be inedited. *See MS. List of Contents of the volume on fly-leaf, old calf*

4to. SÆC. XV-XVII

*** Containing works of Theophrastus, Psellus, Athanasius, Bessarion, Sextus Empericus, Nonosus, Origen Africanus, Evagrius, Basil, Josephus, Arrian, Prakagoras, Theopompus, Lucius, Photius, Helladius, Agatharcides, Stobæus, Nicolaus, Adamantius, Nicephorus Gregoras, Synesius, Theophylactus, Agathemerus, Manuel, Eusebius, Theodorus, Proclus, &c. &c.

Crawford Sale III. 91 £ 2.— 2 10 [illegible]

No. 1426, Catal. of books withdrawn by our [illegible] Sale

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1. Θεοφραστος περι αιαθησεων.
2. Psellus.
3. Athanasius Alexandriæ Archiepiscopus. de vitâ et moribus sancti Philippi Agyrneusis Gr. & Lat.
4. Cardinalis Bessarionis Epistola ad Theodorum Gazam. Gr.
5. Excerpta quædam ex Sexto Emperico.
6. Nonosi Historia
7. Origenis quædam
8. Africani quædam
9. Evagrii quædam
10. Basilii quædam
11. Josephi quædam
12. Arriani quædam
13. Prakagoræ quædam
14. Theopompi quædam
15. Lucii quædam

Gr.

16. De dictionariis quæ apud Photium.
17. Helladius Byzantianus.
18. Observationes quædam Anonymi.
19. Polybii quædam Gr.
20. Agatharcidis quædam Gr. de Animalibus &c.
21. Stobæi quædam.
22. Nicolai Episcopi quædam
23. Excerpta quædam ex libro Adamantii sive Nemesii de Animatu &c.
24. Nicephori Gregoræ quædam de insomnio Synesii.

MEDICAL SOCIETY OF LONDON

25. Excerpta quedam e libro Synesii qui inscribitur Dion.
26. Pselli Commentaria quedam.
27. Theophylacti excerpta quedam latine dicta.
28. Ex Synesio Cyrenaeo de Arcadium Imperatore deque regno.
29. Manuelis Regis et Imperatoris Romanorum Epistola Gr.
30. Excerpta quedam ex libris Agathemeri Orthonis de Geographia.
31. Psellus ad michaelem Patriarcham περὶ χρυσοποιΐας καὶ περὶ ὀστράκων
32. Eusebii Pamphili Commentarius in Psalm. pv.
33. Pselli Versus Iambici in Psalmos.
34. Theodori quedam excerpta.
35. Liber de Herbis et Lapidibus Anonymi cujusdam hactenus inditus.
36. Carmina quedam in Chrysostomum Basilium, Gregorium &c.
37. Inscriptiones quedam.
38. Carmina quedam Graeca.
39. Patriarchae Constantinopolitani Gregorii Cyprii encomium in Mesen.
40. Petri de Portona Epigramma.
41. Procli quedam.
42. Domitiani Historia et Vita.

43. Excerpta quedam ex primo et secundo Iono Photii.
44. Inscriptiones quedam antiquae Gr. et Lat.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

Περὶ αἰσθήσεως ἃ μὲν πᾶσιν ἢ πλείοσιν ἢ καθόλου δοκεῖ δυνάσθαι. ἃ δὲ μὴ πᾶσι τοῖς ἐμψύχοις ὑπάρχει, ἃ δὲ τοῖς ἐναντίοις. πρῶτον μὲν οὖν ἐμπεδοκλῆς καὶ πλάτων τῶν ὁμοίων. οἱ δὲ περὶ ἀνάξιμανδρον καὶ ἀναξαγόραν, καὶ ὅλως ἁπλῶς τῶν ἐναντίων. ἔοικε δὲ καὶ ἄλλων οἱ μὲν τῶν αὐτῶν εἶναι τὰ πλεῖστα τὴν ὁμοιότητι βουλόμενοι, καὶ ὅτι ὅμοια φυτοῖς εἶναι πάσῃ τῶν ἀναθυμιάσεων τὰ συστατικὰ ἐνυπάρχειν, εἰ δ' ὡς τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι τὴν ἀποσίτησιν τὸ δὲ ὁμοίων γίνεσθαι πρὸς τὸ ὅμοιον καὶ τὸ μὲν ὅμοιον ἅπαντες ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. τοῦ δ' ἐναντίου πολλὰ πίπτειν. τοῦτο περὶ ὀσφρήσεως ἢ γεύσεως, ἐπὶ πλείστων δὲ τὸ αὐτὸ ἀνεμφάνιστον τὸ δὲ ὁμοίως ἔχειν πρὸς τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον φέρεσθαι πρὸς τὸ ὅμοιον.

ὡς μὲν οὖν τὰ ἄλλα ὑπολαμβάνουσι τῶν ἀνομοίων γίνεσθαι τὴν αἴσθησιν τί ἐστιν ἐν ἑκάστῃ τούτων φέρεται πρὸς τὸ ὅμοιον. ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν ἐκ τῶν στοιχείων φησὶν εἶναι τὴν αἴσθησιν καὶ τὰ αἰσθητὰ ἐκ τούτων. διὸ καὶ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἄγνοιαν ἀπὸ τούτων ὑπάρχειν ἑκάστοις. ὅλως γὰρ τὸ πεῖσαι τὸν ἀφ' ὧν συμβαίνουν τὸ μὴ οἷόν τε. καὶ τὸ περὶ τῆς ἁφῆς συμβαίνουν τὸ μὴ ὁμοίως τὴν σαρκὶ θερμὸν ἢ ψυχρὸν πρὸς τὴν αἴσθησιν. καθόλου μὲ ὧν περὶ αἰσθήσεως οὕτως ἀδιόριστον. καθάπερ δὲ καὶ παραδίδοσθαι δοκεῖ. ἔστιν ἑκάστης δὲ τῶν αἰσθήσεων ἰδίᾳ διελθεῖν ἀπολήψονται. ἐμπεδοκλῆς δὲ πρῶτον καὶ ταύτας ἀναίτιον ἐκ τοῦ ὁμοίου τοῦ μεῖζον. παρμενίδης μὲν γὰρ ὅλως ἐξ ἀμφοῖν ἀμφοῖν, ἅμα μόνον ἐν ἑκατέρῳ ἐστὶν ἡ γνῶσις, ἐπεὶ τὸ ὑπερβάλλον οὐκ ἐᾷ γνῶσιν εἶναι τοῦ ἐλάττονος τὸ θερμὸν ἢ τὸ ψυχρόν. ἀλλὰ γίνεσθαι τὴν διάνοιαν. βέλτιον δὲ καὶ καθαρώτερον τὸν ἥλιον θερμὸν, ἐπεὶ ἅμα καὶ πολλὴν ἰδέαν τινὸς σημαίνοντος, ὡς τὸ ἐκκαῖον φῶς ἐκεῖνο καλεῖν καὶ πολυπλάθως ὡς νόος ἀνθεῖται παγκάκης. τὸ δὲ αὐτὸ ἐστιν

ὀπῆ φερεσθαι μᾶλλον φησὶν ἀνωθεν ἢ πάσῃ καὶ
πανταχῇ. ὃ δ' αἴτιον ἐστὶ νόημα. ὃ δὲ ἀγαθὸν καὶ
τὸ φρονοῦν ὡσαυτως ἔχει. διὸ καὶ τὸν μνημόνα καὶ
τὸν λήθην ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τινὰ διὰ τὸ κρατεῖσθαι ὑπὸ
θατέρου μᾶλλον τὸν μὲν ἕξιν ἀγαθὴν ἔχειν τὸν δὲ
φθορὰν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐναντίον
τοῦτο καὶ ἀεὶ ποιεῖ τὸν ἀγαθὸν φαινόμενον ἐν ὕπνοις
φίλιον τὸ νοερὸν φῶτος μᾶλλον ἢ θερμοῦ. καὶ φανερὸν
ἀφαιρουμένου διὰ τῶν ἐκλύσεων τῶν πόρων. ἐν ὑγρῷ
δὲ καὶ σιωπῇ καὶ τὸ ἐναντίον ἀναίνεται. καὶ ὅλως
δὲ πᾶσι δοκεῖ ἔχειν τινὰ ἴνδαλμα. ὅτων μὲν ἐν
ὑδατοειδεῖ ἐόντι ἀποτελουμένης τῆς φρονήσεως τὸ
μᾶλλον ἐοικὸς τῷ ὑγρῷ καὶ ἀσυμβαίνον
τοῖς ὑφεστῶσι διὰ τὸν ὑπολαμβάνειν πλανᾶσθαι δὲ καὶ
πλέον ἢ ἅπαξ τοὺς αὐτοὺς μύρμηκας. ἀεὶ γὰρ ἀπατᾶσθαι
ἅμα μόνον πρὸς ἀκοὴν καὶ ὄψιν καὶ τὴν
μὴ ὀπτὴν πρὸς πυρ, διὸ καὶ τὸ ἀχθόμενον ἀγθόμενον τοῦ
ἀπὸ τῶν σωμάτων σύμπηξιν μᾶλλον τὴν ὀπτὴν εἶναι
ὅτι ἀποροῦσί τινες γινώσκειν. καὶ ὅσον οὐδὲν ἀπὸ
μόνης ἀκοῆς, ἐξίστασιν μᾶλλον τινὰ σημαίνειν
τὸν ἀποροῦντα καὶ ἕτερος ἑτέρου. ὥσπερ οὖν ἐν τῷ
μέσῳ τινὰς τῶν ἐνυπνίων. τὸ δὲ φασκοντ' περὶ
πάντων. ἔτι ἔχειν καὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς ἄνω ὅπου τὸ ὀπτὸν
ἀκοὴ διὰ τὸ φῶτος ὀρίζεσθαι. φανερὸν ὅτι ἡνίκα πλεῖστον
ἄκουε, ἐτεκμαίρου καὶ ἀέρατος δ' ὕστερον μᾶλλον
τυγχάνει, τῶν δ' ἀπὸ τούτων κίνησιν. ἀπὸ κεφαλῆς μὲν
ἕξει ὕπνος ἀκοὴ. πᾶσι δ' ἀφορίσεως ἀεὶ ἐνίοις καὶ
ἀφῆς ὅλως ἀδεὲς ἥκιστ'. ὅδε, πρὸς πάντων. αἰεὶ
γίνεσθαι φησὶν. ἀλλὰ μᾶλλον ἀκριβολογεῖται πρὸς τὸ αἰσθητὸν

Τίμαιος.

ἐμπεδοκλῆς δὲ πρὸς ἀκοὴν ὁμοίως λέγει καὶ φησὶ
τὸ ἐνάρμοστον ὑπὸ τῶν πόρων τοῦ ἐκάστου αἰσθάνε-
σθαι. διὸ καὶ τὸ διώκειν τὸ ἀσύμφορον καὶ ὅλως τὸ ἁμ-
αρτεῖν πρὸς τὸ ἐναντίον τοῦτο. οἱ πόροι
πρὸς τὸ αἰσθητὸν. ὡς τὰ μὲν ἐξ ἀπορροιῶν. διὸ εὐστόμ-
αχοι ὄλιοι. ὀσμῇ. τὸ δὲ διωκτὸν. πλεῖστα καὶ τῶν ὄψιν
λεγόντων πάντες τῆς κατὰ ἀφὴν καὶ σῶμα. δι' ὧν ὁρῶμεν λεγ-
ουσιν ὑγρόν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ ἀέρος. δι' ὧν ὁρῶμεν λεγ-
ουσιν ὑγρόν. κεκριμένης τε τῶν λεγομένων φορᾶς. τοὺς
δὲ πόρους ἐναλλὰξ κεῖσθαι τοῖς τε ὕδασιν. ὧν
τοῖς μὲν τὸ πυρῶδες καὶ λεπτὸν. τοῖς δὲ τὸ ὑδατῶδες καὶ
μέλανα γινώσκειν. ἐναρμόττειν δὲ ἐκάστοις ἐκάστα.
φέρεσθαι δὲ τὰ ὁμοιομερῆ πρὸς τὰ οἰκεῖα διὰ τῶν
ἀναρρόων. συνοχὴν δ' ἐκ τοιούτου τοῦ ἐναντίου ποιεῖσθαι
μείζων. καὶ τοῖς μὲν μείζοσι τῶν ἐντὸς ὕπνος τὸ
πλεῖν. διὸ καὶ τὸ ῥώμην τοῦ ἐμφρονα. τοῖς νήστεις
μᾶλλον ἐχωπλῆν. ὅσῳ μὲν πυρ' ὑπάρχει ἐκκαίει μᾶλ-
λον ἐμφρονα. ἐπαγγέλλει δ' αὐτὸ τὸ ὠθεῖν φῶς ὑπὸ τὸ
ἐντὸς. ὅσα δὲ τὸ ἐναντίον νύκτας ἐπαναπληροῦσι
δ' καὶ τούτοις τὸ ὑγρόν. ὧν δὲ πῆχυς ἐναντίως ἐκκαίουσι
καὶ μᾶλλον μὲν ἢ καὶ ὀξὺ ὑπερέχει τὸ πῦρ ἀπευχεῖν
ἔστι μᾶλλον ἐμφρονα εἶναι καὶ κλαυσιβαθῆ τοὺς τὸ ὕδωρ
τοὺς πόρους ὁρῶντας ὑπὸ ὕδωρ τοῦτ' πάντα γίνεσθαι. κλύσμα-
βαίνειν δὲ τὸ πῦρ ὑπὸ τὸ ὕδατος ἕως ἂν τοῦ μὲ ὑπὸ
τὸ ἐγκέφαλον φῶτ' ἀποκριθῇ τὸ ὕδωρ. τοῦτο ὑπὸ τὸ ἀέρος
τὸ πῦρ. ἐκκαίουσι δὲ ἥκιστα ὕπνοι τὸ ἐναντίον. διὸ τοῖς
δὲ κεκαθαρθαι καὶ βελτίω ὕπνον τοῖς ἐξ ἀκμαίου τοῦτο
συνίστησιν. καὶ πρὸς μὲ ὀλιγοσιτίαν τοῦτο λέγειν.
ὑπὸ τὸν φωτὸν κινοῦσι. ἡκιστ' ἐντὸς ὥσπερ ὕπνος κινοῦσιν

ἡ μὲ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν δύναται· ὥστε τὰς
ὁμοίους γνωρίζειν. τὸ δὲ φρονεῖν καὶ τέχνας ἀγωνιᾶν
μηδὲν πῶς ἔστι τῶν τοιούτων· ἔστι γὰρ τὸ μὲν ὄλεθρος
πορεύεσθαι ἐπ' ἄψυχα πρὸς κενὸς εἰς ἀκριβῆ ὁρᾶσθαι μὲ δ'
ὁδεῖ ἕτερον ταῦτα δ' ἁπλῶς, ἀτόπως δ', ὅτι τὰ μὲν
ἐμψύχα τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὁρᾶ. τὸ μ' ἔλαττον
πῦρ ὑπὸ τῶ πλήθους φθείρεται, διὸ καὶ πρὸς τὸ ἧττον
καὶ ὅλως τὸ κακόπορον ὁ δυναμιβάν τι βλέπειν ὥσπ
ὅσοις ὠδύτερον τὸ φῶς ἧττον ἐχρῶ ὁρᾶν μᾶλ' ἢ
μέλαν· ὥστε τὸ ὁμοίως σωπᾶσθαι κακόπορ φησὶ τόδ'
ἀναντίως φθείρει καὶ κωλύει. τὰ μὲ λευκὰ μᾶλλον
ἐνέχει ὁρᾶν ἀπόστας μεθ' ἡμέραν καὶ ὅσον ἕλαττον,
καὶ ὅσοι πλῆθ τὸ φῶς, τὰ δὲ μέλανα νυκτῶρ· νῦν
δὲ πάντες ἀπόστας μεθ' ἡμέραν μᾶλλον ὁρῶσι πλὴν
ἐλάττων ζώων τάξις δ' ἔλαττον τὸν ἰσχύν τὸ ὀπτικὸν
πῦρ· ὥσαντ' ἐνία καὶ τὰ λόγοι διαλαμπρὰ μᾶλλον τῆς
νυκτὸς· ἐπὶ δ' ὅσ' ἡ χάσις ἐξ ἴσων ἀναπαύεσθαι συμβαίνει
πλ' μῆκος ἕκαστον ὥστ' ἢ πλανᾶσθαι πολλὴ
δυσκόλον ὁρᾶν ἀπωθ' ἀν ἢ τὰ πρὸ ἀπηλιώτας ἢ
διαθέσεις· ἀλλὰ τὰ μὲ τῆς ὄψεως πάντα χαλεπώτερον
ἐφ' ἑαυτῆ· τὰ δὲ πρὸ τὰς ἄλλας ἀλαθέστ' ἐν τῶ· χρὴ
νομὶ τῶ ὁμοίω· τὸ μ' ὁμοίον ἀορίστον. ὅτε μ' ἐόμοιον
μ' ἕτερον, ὅτ' οὐσιᾶ τὸν οὐσιᾶν, ὅτε τῆς ἄλλης τοῖς ὁμοί-
γενέσιν· ἀλλὰ μᾶλλον ἂν ὑπῆρ τῶν ἐναντίοις ἀπὸ
βίᾳ μ' δὲ τῶν ἀλαθῶν πρὸς τὸν ἐν ὠσῆ· ἢ
ἀλλὰν ἐν γενοῖ· καὶ ὁσιᾶ ἐν ὑσορθοσῆ καὶ φθορᾶς
πᾶσαι γίνονται μᾶλλον ὅσον ἂν πλῆρῆς ὦσῆ τ' ὁμοῖ
ἢ μὲ τῆς λειᾶς· πρὶ τῶν διαφορῶν. ἔτι δὲ τὰ
πρὶ τῶν ἀπορροῶν κοφότερ' ἐχ ἐκανὸν λαμβάνειν
πρὶ μ' τοὺς ἄλλας ὅμως ἐχίπως ὑπολαβεῖν· περὶ δὲ

ANDRIUS LIBRARY OF THE BIBLIOTHECA

ἢ πῶ ταῦτα ὑπάρχειν· δεῖ μ' τινα ἀποδοῦναι
μεταβολὴν ὥφ' ποιεῖ ἔχειν δυσκόλως· ἢ μ'
κενὸν ἀναπτὴν ποιεῖ· ἢ αὖ τὰς ὀδὰς ἀφανίζειν πάν-
τας· ἢ τ' μὲν συνεχεῖς ἀρμοτ' ὃ πολὺ ἀφίσιν
δὲ· ἔχειν μεταβολὴ ἀρχὴν τοῖς ἐμπίπτουσιν. ἔτι δὲ
ἡ κὴ ἀναφαίνεσθαι τ' ὁμοίων ἀπὸ μόνον ὑπὸ κεκινῆσθαι
ἄλλοτε ἀφανῶν γίνεσθαι. διὸν μ' τοῦτον ἀποδίδωσι
τὴν γνῶσιν· τοῦτ' ὁμοῖ, κὴ τὰ ἀφὶ διὰ κὴ τὸ ἀρμοτ'
ἥκειν· ὥστ' ἢ τ' ἐναντίον ἀπὸ τ' μέλανον ἢ κακὸν
ἀφανῶν ὅλως τε καταστὰς ἐκείνου, ἀφωρισθεὶ κὴ τ'
ὁμοίων, ἀπλῆ συμμετρία μόνον ἱκανὸν· διὰ τοῦτο
μ' ὃν ἀφανέντα φησὶ ἄλλων ὅτι τὸν πόρρους
ἀσυμμέτρους ἔχοντα· ἢ δ' ὁμοῖ μ' ἀνάμειον τὸ ἀπορ
γῆν ἰδὼν εἶ πρὸς ἀφωρίσθαι, ὥστ' ἢ οὕτω ὁμοίω
μ' ἀφανῆς ἢ τ' διὰ πνευμονίαν· ὃ χρῆναι ἀπὸ
σας ἀναπτὴ τοὺς ἀφανῆς πάντα τὰ ἀφανῆ τῶν
ἀυτῶ ἔχειν φύσιν. ἀλλὰ μὴν δεῖ τὴν ἀδονὴν κὴ λύ-
πην ὁμοιοσχημόνως ἀποδίδοσθαι· ἡδονὴ μ' πρὸς τὴν
ὁμοίως λυπηρὰ δὲ τοῖς ἐναντίοις ἐξέβα τ' ἄγαν διὰ
πλῆθος ἀπ' ἐκείνων διέχουσι· ταύτης δὲ κράσις κὴ εὐεξία
ἕκαστ' ἀφανῆς τ' πρὸς ἢ μὲ ἀφανῆ ποιεῖ τὴν
ἡδονὴν κὴ τὴν λύπην· ὥφε οὐκ ἁπαξ γίνεται ταῦτ' ὁμοῖ-
ως· ἔτι ἢ τὰ συνεχῆ μᾶλιστα ποιεῖ τὴν ἡδονὴν ἐν τῆ
ἀφὶ· καθάπερ φησὶ τὰ συμφυτὰ μᾶλισ' ἀν ἔδει κὴ
ὅλως ἀφανίσειν· διὰ τ' κενὸν τ' ποιεῖ τὴν ἀφανῆ
τὴν ἡδονὴν· κατὰ ποδ' κεῖς ἀφανεστέρων λυπήσειν
κατ' ἀυτὸν τῶν ἀφανῆ. ὡς ἀναγκαίως φησὶν ἀεὶ
πάσαν τ' ἀφανῆ φύσ' μετὰ λύπων ὄν· δ' ἐν ταῖς κ'
μεγέθει. συμβαίνει μ' τὸ ὁμοίω γίνεσθ' τῶν γνώσιν
τῶν μ' ὁμοίων ὅταν ξυμπρὸς κὴ τὸ ἐναντίον συμβαίνῃ

τῶν ἀφῶν καὶ γένοιτ' ἂν φαῦλον πρὸς τὴν ἀπορρέι
κρίνειν· ἢ δεῖ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πόροις τὸ πνεῦ
μα τὸ λεῖον μᾶλλον ἢ δυσκί- ῥαστον ἐοικὸς τοῖ πυρεί
ἀπορρεῖν ἀπὸ δὲ τ' ἄλλων ὑδάτ'. ὅτι δ' ἔ[σ]τ' ἡ φθισις
σῶμα τῶν ἀπορροῶν ὧδε μ[ά]λιστ' ἂν τις θεωρήσειεν
σωμάτων τὰ τοιαῦτα ἀπορροὴ γίνεσθαι τὰ πλήθει
ἔχοντα ὀσμὴν τοιαύτ' ἐλεγχθὲν φθεῖρον· νῦν δὲ φανε
ρὸν ἐκ τῶν ἀνθράκων ὅτι τοιοῦτόν τι πάσχουσιν
ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ γίνεσθαι καὶ φθορὰν· τὸ δ' ὑγρὸν
καὶ ὁ ἀὴρ ὁ ἀπὸ τῶν φθορὰν καὶ παντελῆ ἀφανισμὸν
πολλὰ ἢ τ' ζώων ἀναλίσκει τὰ δ' ἀναλισκόμενα
τῶν τοῦ ἀεὶ θάλλοντος ἀναπληροῦται τῶν μερῶν. ἔτι
καὶ ὁρῶμεν καὶ ὑγιεῖ διδάσκοντ' ἰόν. ὅτι δὲ ἐξ ἀπ-
αντ' ἀεὶ τ' ὑγιεινῶν, καὶ συμβαίνει τὸν ἄνθρωπον
τὸ φθορᾶς καὶ ἀφανισμὸν καὶ κένωσιν καὶ λυπηρὰ
καὶ τ' ἀντικεῖσθαι ἀμφω τῇ πρὸς τοὺς ἀναπλησεις
ὡς ἅμα τό τε ἀντικεῖσθαι ἐξ ἀνάγκ[η]ς γίνεσθαι, τὸ
δὲ φρονεῖν ἡδονὴν ὑπάρχειν δὲ καὶ τὸ πόθους
διωκομένης ἑκάστης ὑπ[ο]φυσὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς μο
ρίοις τὸ ἄλμασις συγκρασιν, ὡς ἡ τῶν ὑγιεινῶν
ἕξιν τὸ εὖ λέγειν, ὅτι δ' χρῆσθαι ~~τοῦ~~ τῷ βίῳ
ἐρημῇ, ἀλλ' ἐκ ὀργάνου τοῦτ' ἐλεγχθὲν διὸ καὶ
μᾶλλον ἀν τις ἀποδοῖη τὸ μορφὴ τῷ ἀίτιαμ.
ἢ τὸ κρᾶσιν τὸ ἅιματος· ἀ χαρὶς διανοίας ἐστὶν.
οὕτως τ' ἔχει καὶ ἐπὶ τ' ἄλλων ζώων. ἔρωτι
δοκεῖ τ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις διαπαντὸς ἐνεῖναι
τῶν δὲ μὴ τὸ ὁμοίω πεφυκέναι τῶν ἀναθρωπ
ἀληθεύειν μ[ὲ]ν πρῶτον ἀφορμὴ τῶν πρὸς τὰ ζῶα

Β 1

πάντα καὶ ὀσμὴν ἐνεῖ ἀληθοῦς· ἡδὺ δ' τ' μάλιστα
ὀσφραντὸν τ' κουφον· ἅμα δὲ καὶ ὀσμὴν ἐνεῖναι
ἀφ', ὁ τ' αὖτ' καὶ τ' πῦρ κουφοτατόν μ[ὲ]ν δ'
πίδος δὲ ἀφθαρτον ὀσμὴν, ὀσαύτως δ' ἂν τις καὶ
πρὸ τῶν φρονίμων ἀπορήσειεν· ἆρ' ἢ τ' ἄυτων
πρὸ καὶ τῶν ἀφθάρτων, καὶ ἀπιστία μεῖζόν τὸ
φρονεῖν καὶ ἕξιν πᾶ ἐνδέχεται, καὶ ἐν αἰσθησει
καὶ ὑπὸ τὸ ὁμοίῳ γίνεσθαι τὸ φρονεῖν· τὸ τ' ὁμοίω
καὶ ὁδὶ δὲ τὸ ἀίτιον φρονεῖν καὶ παντελῶς ἀφανεῖ πον
πολλὰ ἢ τ' ζώων ἀναίρεσα, τ' δ' ἀναίτιον τὰ
τῶν τοῦ ἀεὶ θάλλοντος ἀναιρετότατα τῶν μερῶν. ἔτ'
καὶ ὁρῶμεν καὶ ὑγιεῖ διδάσκοντ' ἰόν. ὅτι δὲ ἐξ ἀ-
παντ' ἀεὶ τ' ὑγιεινῶν, καὶ συμβαίνει τὸν ἄνθρ
τὸ φρονεῖν καὶ ἀφάνεσθαι καὶ κένωσιν καὶ λυπηρὰ
καὶ τ' ἀντικεῖσθαι ἀμφω τῇ πρὸς τοὺς ἀναπλησεις
ὡς ἅμα τό τε ἀντικεῖσθαι ἐξ ἀνάγκ[η]ς γίνεσθαι, τὸ
δὲ φρονεῖν ἡδονὴν ὑπάρχειν δὲ καὶ τὸ πόθους
διωκομένης ἑκάστης ὑπ[ο]φυσὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς μο
ρίοις τὸ ἄλμασις συγκρασιν, ὡς ἡ τῶν ὑγιεινῶν
ἕξιν τὸ εὖ λέγειν, ὅτι δ' χρῆσθαι ~~τοῦ~~ τῷ βίῳ
ἐρημῇ, ἀλλ' ἐκ ὀργάνου τοῦτ' ἐλεγχθὲν διὸ καὶ
μᾶλλον ἀν τις ἀποδοῖη τὸ μορφὴ τῷ ἀίτιαμ.
ἢ τὸ κρᾶσιν τὸ ἅιματος· ἀ χαρὶς διανοίας ἐστὶν.
οὕτως τ' ἔχει καὶ ἐπὶ τ' ἄλλων ζώων. ἔρωτι
δοκεῖ τ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις διαπαντὸς ἐνεῖναι
τῶν δὲ μὴ τὸ ὁμοίω πεφυκέναι τῶν ἀναθρωπ
ἀληθεύειν μ[ὲ]ν πρῶτον ἀφορμὴ τῶν πρὸς τὰ ζῶα

διαφορὰν. ὁ γὰρ φωτὸν τῇ φωνῇ τῶν ἀκοῆς διαφέρει ὅτι μόνον ξυνίησι, τοῦτ' εἶναι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τῷ ξυνιέναι δι' ὧν ἕτερον οἶδ' ὁ φρονῆσαι καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ αὐτὸς καὶ ὁ κακοδαίμων ὁμοίως ἐστὶν ἑκάστης λέξεως. ἔπειτ' εἰ ἀεὶ φησὶ ἴσον δι' ὅ τι κινοῦ ἐν ἀνίοις ἐνυπάρχει τοῦτο τὸ ἦχος φθείρεσθαι δὲ τὸ κοῖλον τὸ ἀέρα δ' ἀντήχειν ὁσφραίνεσθαι δὲ ῥῖνῶν ἄσμα τὸ ἀναπνεῖν ἀναπέμπει τὸ πνεῦμα πρὸς τὰ ἐπιτήδεια. γλυκέα δὲ τοῖς λυπούσι κοῖλα, ὀλιγαρές τε ὄσοις καὶ μαλακὸν τὴν κοιλίαν τὴ θερμότητι, διὰ δὲ καὶ διὰ ὀλίγου διὰ τὴν μανότητα τῆς ἀπαλότητος. ὀφθαλμοὶ δ' ὁρᾶν διὰ τὸ περιεῖναι ὕδατος ἔτι δ' ἐκ πυρὸς δίκην ἔχειν πεφυκότες τε ἀλλάττειν ὁρᾶν δὲ ἐν φθορᾷ τι, καὶ τὰ δὲ ἀφανῆ ὅσων ἂν τι φανῇ καὶ ὅσον αὖ καὶ ὁπόσον ἢ μᾶλλον ἅπασα δὲ τοῦ ἀκούειν ξυμβαίνειν φασὶ πρός τε τὴν σύστασιν τοῦ τῶν ἀέρων ἐπιλαμβάνειν τε τοῖς πορείοις δι' ὧν ἀφικνοῦται. ἡ πορεία δ' ἀφῆς ἐκ ἀφῆς ὅτε πῆ ὅτε τίνι ὅτου, ἀλλ' ἀλλήλων μὲν ὅτε πῆ ὅτε τίνι ὅτου. ἀναγκαῖος δὲ τὸ ὁμοίως ἐπὶ τοσοῦτον ἀφωρίκει. ἀναγκαῖος δὲ τὸ νοεῖν μὲ τοῖς ἀναγκαίοις τὸ ὅμοιον ἀποδιδόναι τὸ ὁμοίῳ καθεκάστῳ δὲ διαπίπτειν διαφθείρει. ὁρᾶν μὲ τὸ τῇ ἁλιφασίᾳ τὴν ὀφθαλμὸν ἐκ ἐμφαίνεσθαι δ' ἐς τὸ ὁμόχρουν ἀεὶ ἐς τὸ διαφορὸν καὶ τοῖς μὲ πολλοῖς μᾶλλον ἐγίνοντο δὲ νυκτῶρ φῶς τὸ ἐναντίον δὲ ἀπλοῦς δὲ τὸν

γνώσεις μᾶλλον ὁμοίως φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμφαίνεσθαι δὲ μᾶλλον ὅτι τὸ φῶς σωματῶν τῶν ἐπιφάσεων τῶν δὲ χρωμάτων κρατοῦσαν μᾶλλον ἐς τὸν ἕτερον ἐμφαίνεσθαι ἐς τὸ αὐτὸ δὲ τρόπον καὶ τὸν ἀφὼ καὶ τὸν ἡδὺν ὁμοίως θερμὸν καὶ λυπρὸν ὅτι θερμαίνει ὅτι τρίβει πλησιάζον, δὲ δὴ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ ἁλὺ διὰ τὸ ἀντὶ ἀναιρεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲ θερμὸ τὸ λυπρὸν τὸ δ' ἁλμυρὸ τὸ πικρὸν. τὸ δ' ἁβρὸ τὸ γλυκὺ κατὰ τὸν ἀλφιτῶν τὸν ἐκκίς πάντα τε ἐνυπάρχει καὶ ἴσα ἐμοὶ, ὁσαύτως δὲ καὶ ὁσφραίνεσθαι καὶ ἀκοὴ", ὁ μὲ ἅμα τὸ ἀναπνεῖν ὁ δὲ τοῦ διικνεῖσθαι τὸ ἴσον ἀέρος τὸ ἐπιφαίνεσθαι ὁ πρὸς ἐμοὶ πῆ. τὸ πρὸς ἐν ὁρᾶν ἅμα καὶ ἐμοὶ πῆ. τὸ δ' ὁμοῖον, ἀπόσων δ' ἀγλαθόν μὲν τὰ λύπης ὁπόσα δὲ δοκεῖ ἀνακολλᾶσθαι ἅμα τὴν ὑπαδέσθαι ποὸν τὸ ἀνόμοιον ἀπτόμενον πόνον παρέχειν φανερὸν δὲ τοῦτο τοῦτ' ἐπὶ πλεῖστα, καὶ τὰ τ' ἀγαθὰ ὑπερβολὴ. τὰ τε πλεῖστα ἀγαθὰ ὑπερβάλλοντα λύπας ἐμποιεῖν καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας λύπας ἐμποιεῖν καὶ ὁ πολὺ ἀγαθὸν διώκειν τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένειν. ἀλλοτριώτατα δὲ τὰ μῆκος ζῶα καὶ ἄπλωτα ἅμα καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀέρων ὅσα μὲ πρὸς μεγάλου καὶ καθαροῦ καὶ λαμπροῦ ὁρᾶν μονοειδῆ μεγάλα καὶ πορρωτέω ἀκούειν. τοῦ ἐλάττω καὶ ἀγαθὰ τὰ δὲ μικρὰ τὸ μικρὸν καὶ τὸ ἀτυές, καὶ ἐπὶ τὴν ὀσφρήσεως ὁμοίως τὸ ἅμα μὲ πρὸς

μᾶλλον τὸν λυπ᾽ ἀφαι, θερμαινόμενον, ᾗ καὶ
μανθάνων ἡδὺ ἀναπτέον δὲ τ᾽ ἐν μίγμα ἡδον
ἅμα τὸ μανθ᾽ καὶ τὸ πυκνοῦ ἔχειν τὸ δὲ
μικρὸν ἀνὶ τὸ μανθ᾽ διὸ καὶ τὰ μίγματα μᾶλλον
ἀηδάνεσθ᾽ καὶ τ᾽ τὴν ὄσμὴν ἐστὶν ἵνα μᾶλλον
ἢ πέρω ὅτα τὸ πυκνότερα ἦναι σκεδαννύμε
νον δ᾽ ἀσθενῆ σχεδὸν δέως ἥπτ᾽ ὄσ ἀφὰ ἀηδὰ
νεσθ᾽ τὰ ἐν μίγματα τῶν λυπηρῶν ἄσμος
τὰ δὲ μικρὰ τῆς πυκνῆς. τὸ μὲν οὖν τοῖς
ἀνωνύτοις ποιῆν τὴν ἀηδόνιν ἔχ᾽ τινα
λόγον ὥσπερ εἴρηθη. δοκεῖ δ᾽ ἡ ἀμορφία
σῆς ἔχ᾽ ὑπὸ τ᾽ ὁμοίων ἀεὶ ὑπὸ τ᾽ ἐναν
τί᾽ ἦναι. καίτοι καὶ τοῦτο ὀρθῶς πῆφας᾽ ἡ
ἀμορφίας ἡ ἀηδόνας ὅτι — Εναντίων τὰ ἐναν
τί᾽ χρηστέ᾽ τὸ δὲ μίγμα λύπης ἁπάσαν ἦναι τ᾽ ἡδονῆς
ὅτ᾽ ἐκ τῆς ἀρίστου ὁμολογήσας τὰ μὲν
μίγματα ἡδονῆς τὰ δὲ πικρὰ τὸ ἡδὺ ἀνα
λυπῆ ἐφίεσθ᾽ ὅτ᾽ ἐκ τ᾽ ἀρίστ᾽, ἃ μὲν τ᾽ αἰσθ᾽
σις κατ᾽ φύσιν ὀρθ᾽ δὲ τὰ φύσι βία καὶ
μίγματα λύπης, ἀλλὰ μᾶλλον μᾶ᾽ ἡδονῆς, ὥστε
καὶ φαίνεται συμβαίνον τὸ μ᾽ τοῦτο καὶ
τοῦναντίον ἡδόμεθα καὶ αὐτοῖ δὲ ἀηδᾶς
νεσθ᾽ χωρὶς τῆς πρ᾽ ἐκείνων ἐπιθυμίας διὰ
κεῖ᾽, ὅτ᾽ δ᾽ ἐπῆ καὶ ἡδονὴ καὶ λύπη γίνεται
διὰ τῆς ἀηδίας. ὅταν δὲ φύσι πρὸς τὸ
βέλτιον ἴσῃ καθάπερ ἡ ἐπιθυμία μᾶλλον

ἀεὶ ἦ μᾶ᾽ ἡδονὴ ἡ μετὰ λύπης ἁπλῶς
ἥπερ μὴ δεῖ τὸ διαιρεῖσθ᾽ μετὰ λυπῆς ὅδε τ᾽
ἀεὶ ἀηδάνεσθ᾽ τ᾽ αὐτοῦ τ᾽ ἔχειν λόγον ἢ ἐκάτερον
πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον ἀλλὰ μὴν ὅδε αὐτῶν
ἀηδάνεσθ᾽ τ᾽ αὐτοῦ τ᾽ ἔχειν λόγον τηλίβος
ὅδε ἐν σῶμ᾽ ὡς μετὰ λυπῆς ἐγίν᾽ ἀλλὰ
μᾶλλον ὡς ἐν συμμετρίᾳ πῆ καὶ πρᾶξ᾽ πρὸς
τὸ ἀηδὲς ἡ ἀηδὲς διόπερ ἴσως τὸ μὲν
ἔλαφρον ἀναηδάτον τὸδ᾽ ὑπερβάλλον λυπῶσι
πολὺ καὶ φθείρᾳ, συμβαίνει παρὰ τὸ κατ᾽ φύσιν
ἐκ τὸ παρὰ φύσιν σκοπεῖν. ἡ τ᾽ ὑπερβολὴ
πρὸς φύσιν ὅπ᾽ ἐστὶ ἀπ᾽ ἐνίων καὶ ἐνίοτε λυ
πηρὰ φύσιν ὅπ᾽ ἐστὶ ἀπ᾽ ἐνίων καὶ ἐνίοτε λυ
πηρὰ καθάπερ ἡδέα φαίνεται καὶ ἡμῖν τὰ
μίγματα ὧν ἡδὺ μᾶλλον διάτ᾽ τοῦτο μετὰ λύ
πης ἡ μετ᾽ ἡδονῆς ἐστὶ᾽ ἀεὶ᾽ ἴσως μετ᾽ ὀλίγον
κατ᾽ τε τὸ ἀληθὲς, ὅδε τ᾽ ἀεὶ δυνατὸν πεῖσθ᾽
ὥσπερ ὀδ᾽ ἡ διάνοια σωτέχθε ὅσα μετὰ
λυπ᾽ ἡ ἡδονῆς ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπὸ μικρᾶς
ἀρχῆς ἐφ᾽ ὅλῳ πιστεύεται τῶν ἀφαιρεῖσθ᾽
ὅταν δὲ λάτ᾽ τὰ μᾶλλον ἀηδάνεσθαι
καὶ ἁπλῶς κατ᾽ τὸ μέτρον τ᾽ ἀφαιρεῖσθαι ἦναι
τῶν ἀηδῶν τ᾽ ἡ ἀεὶ ἔχ᾽ τινα ἀπορροὴ
ὧν ὅσον ποσὸν τὰ μικρὰ μᾶλλον ἢ τὰ με
γάλα τ᾽ ἀηδάνεσθαι, δῆλ᾽ ἡ ἀεὶ ἀκριβεῖσθαι
ἀηδίσεως ἦναι τὰ μικρὰ μὴ λανθάνειν καὶ
ἅμα τὸ τὰ ἀληθῆ διωκόμενον καὶ τὰ μᾶλλον κρίνειν
ἐκ ἄλογον, ἅμα δὲ καὶ δοκεῖ περὶ ἐνίων ἀηδόνος

βέλτιον ἐστὶν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων ὥστε ταὐτὸ
μὴ χεῖρον ἢ τὸ μεῖζον ἀίδηστος. ἐδ' ἂν φαί
νεται καὶ πολλὰ λανθάνειν τὰ μικρὰ τῶν μείζονων
διὸν οἱ τὴν φησι Δημώκριτος βέλτιον ἢ τὸν μεῖζον
ἅμα δὲ καὶ ὠφέλιμον ὥσπερ καὶ τὴν ὅλλων τὸ σώ
ματ' κρᾶσιν ὁμοίως ἔχειν καὶ τὰ πρὸς τὰς αἰσθή
σεις. τοῦτο μὲν οὖν ὥσπερ εἰρήθη διαπορήσει
ἂν τις ἐκ τῶν ἔργα δεῖ λέγειν ὅτως ἐπὶ τῆς
ὁμοίως γενέσιν ἀφωρίσθαι καὶ τὰ μεγέθη ἐκάστ
ωρισμένα ἵνα ᾖ τὸ σῶμα διαθέσιμα καὶ
κρᾶσις τ' δὲ πρὸς τὰ μεγέθη τῶν συμμετρίαν
ἀναδιδοῦναι τῶν ἀρμοττ, ἔοικε ὁμοίως λέγειν
ἐμπεδοκλῆς, ἐπὶ ἁρμοττῆς τῆς πορὸς πορ
τῶν ἀέρα ἢ ἡλίου ἡλίου ὄγκ
βαίνῃ διέχειν ὄβελ μὲν φησὶ τ' λεπτ' ἀέρα
μᾶλλον ὀφθαλμὸν δ' ἀκριβέστερον ὄσα τ'
πυκνὸν μὴ τ' μικρ' ἔχῃ πορ δὲ τῆς ἐμφα
σεως κωλύ τῆς ἐφ' ἡ δέρα, φεύδει τ' οἱ πολλοὶ
τὸ ὁρᾶν ὅτως ὑπολαμβάνουσι τὰ ὁρώμενα τοῦ
ἐμφαινομένους δ' ἐμφαίνεσθ πολλὰ ἅμα καὶ
ταύταπλα διωθ' ἐν δὲ κίνησις καὶ διάθεσιν
καὶ μέγεθος ἑρατὰ μὲ, ἐμφασιν δὲ ὁ πολδην.
ἐνίοις δὲ τ' ζώων ὁδ' φαίνεται καθάπερ τοῖς
σκληροφθάλμοις καὶ τοῖς ἐνύτροις ἔτι δὲ καὶ
τ' ἀετῶν διόπερ τοῦτο πολλὰ ἀὺ ὁρᾶσθ καὶ
ἐν ὕδατι καὶ κάλικι καὶ ἑτέροις πολλοῖς ἐφ'

ἀνάκλασις. φησὶ δὲ καὶ ἀνοὺς ἐμφαίνεσθ μὲ
γ ἧς ἀλλὰ μᾶλλον δὲ ταῖς ἰσχυ
ρὰ τ' ἀσθενέσ ὥστ ἐκάστοτον μὲ ὑπῆρχ ὁρᾶν,
μᾶλλον δὲ μεῖζον καὶ ἀσθενέστερον, διὸ καὶ
τὸν ὀπτῆρ ὑπομένων ποιῆ νυκτὶ καὶ τὸ φαὸς αἴτιον
τῆς ἐμφάσεως καὶ τοῦ φαὸς ὁρᾶσθ
αὐτὸ δ' ὀνόμασις ἐμφάσεως. ἔκτιν δὲ τοῦ
ὑπτου τὸ μέλαινα τ' λευκὸν ὃ ἐλλ φαὸς ὄσῃ
δεῖ ἐν τοῖς αἴτιοι αὖ τῶν ὁμμάτων ὁρᾶσθ μὲ ἢ
γ λαμπρότερον καὶ κεκαθαρμένον γινομένου,
ὥσπ καὶ αὐτὸς λεγ τὰ ἐμφάσεις τ' ὁμματ
λεπτὸς γὰρ καὶ καθαρὸς πέφυκεν δὲ καὶ ἡ ὀπτὴ
αὐτὴν εἶ πολλοὶ πυρός, τοιοῦτος τὶς λέγουσ μᾶλλ
λόγους μᾶλλον ἀναλόγους ἢ οὐ ὥσπερ ἐλέχθ
κρινῶ πρὸ τοιοῦτο καὶ πολλαχῶν διέξειν ἀνα
φέρεσθ. πλὴν ἴδιον ἐπὶ πάσας λεγ τοῖς ἀιδη
σεσι καὶ μάλιστα ἐπὶ τὴν ὄψ, διότ' ἐστὶν
ἀισθανομένων ἐστ, ἔ δέλον δὲ τοῦ σωματ
κατάτασις ἀισθήσ. κλήδημος δέ μόνος ἴδιος
ἡγεῖτ περὶ τῆς ὄψεως αἰσθάνεσθ πῦ ῥοπὴ
τοῦ ὀφθαλμοῦ μόνον, ὅτ διαφανὲς ταῖς
ἀκραῖς ὅτ' ἐμπίπλων ὁ ἀὴρ κίνησ τοῖς δὲ ῥοιζ
ἐφελκόμενος τ' ἀέρα, τοῦτον πῦ ἀνακρίνεσθ
τὸ δὲ γλυκὺ τῆς γεύσεως καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ τοῦτον
διὰ τὶ φαφλὸ ὑγρὸ, τοῦδ' ἄλλο σωμα πορὰ μ
τοιοῦτ θεν, ἀοῦ δὲ τοῦτον καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ
ὀξὺ καὶ τὰ ἀνάλογα, μόνον δὲ τοῖς ἁπτοῖς ἁπτὰ μὲ

δηλό σημεῖα τε πλῆθα τοῖς κεκινῆσθαι ὑπ' αὐτοῖς
ἦναι καὶ τ' ἀεὶ ζῆν τὰ χερώματα μηνύει. ὅσα
σα π' ἀν' ὑδάτων τοσαῦτ' ἐμφαίνεσθαι, τὴν
μὲ ἐπὶ ἀέρα δύσιν δ' ὅτι καὶ διὰ τοῦτο γίνεσθ' φερ
νῦν δ' ὥσπερ ἐλέχθη τοῦ ἀέρος καθαροῦ καὶ ξηροῦ
πολλῆς π' τῶν ἐμπαθῶν τ' νοσῶ, διὸ καὶ ἐν τοῖς
ὑπνοις καὶ ἐν ταῖς μεθαις καὶ ἐν τῇ πλησμονῇς
ὄψιν φερομένη, ἔτι δ' ὑγροτέρου ἀφαιρεθέντ τ' νοσ.
σημεῖν δ' ὅτι τ' ἄλλα ζῶα χρῆται τῇ διανοίαν
διαπνεῖ τε π' τ' ἀπὸ τοῦ ἀέρα καὶ τροφῆ
ὑγροτέραν προσφέρεσθ, τοὺς δ' ὀρνίθας ἀναπνεῖν
μὲ πολλαῦ φύσιν δ' ἔχουσιν ἐκτὸς τοῖς ἔχθυσ
καὶ π' τῶν σαρκα ψυχραν καὶ τὸ πνεῦμα δ
δίεναι διέξοδον ἀεὶ ἰσάναι πρὸ τῶν κοιλίαν
διὸ τῶν μὲ προφῶ τακτῶ πεπῆν αὐτὸ δ' ἀφορε,
ἦναι συμβαλεσθ δ' ἔτι πρὸς τὸ φορᾶ καὶ τὸ σῶμα
καὶ τῶν πλάσαν δ π' δύναδθ σωμῆναι αἰτίαν.
τὰ δὲ φυτὰ διὰ τί μὴ ἦναι ψυχα μηδ' ἀναδέ
χεσθ τ' ἀέρα παντελῶς ἀναιρεθέντ τὸ φορᾶν τῶν
τῶν δ' ἀέρων ἦναι καὶ ὅτι τὰ παιδία ἀφρόνα.
πολὺ π' ἔχειν τὸ ὑγρὸν ὥσε μὴ δύνασθ διο.
παῖδος δίεναι τὸ σωμάδος ἀπ' ἐκμήναθ πᾶ
τὰ ζῶθ διὸ νυκθ τε ἦναι καὶ ἀφροσύνα ὁρῶνδε
καὶ ὅλως ὀλίγοσπνα καὶ ἐνυπνιαπτικα διὰ τ' ἐκ
μικρῶν κρᾶσθ τ' ἀέρα πολύ, ὅπερ καὶ τὴν λήθην
ἀέτιον ἦναι διὰ π' τὸ μὴ ἶεναι διὰ παντὸ τὸ σῶ
ματος δ' δύνασθ καὶ σωμῆναι, σημεῖον δὲ καὶ π'

τῶν ἀναμιμνῃσκομένων τὸν ἀποφέρον ἦναι πᾶ
τὸ ζῶδος ὅταν δ' ἐνέρωσιν διασκηδνάσθ καὶ
ἀνακυκλοῦσθαι τὰς λύπας. διοτενῶς μὲ οὖν παν
τα βολόμενος ἀναπῆν τῶ ἀέρι πολλῶν ἀπελθ
πτικὴ πρὸς πᾶσιν, ὅτε π' τὴν ἀγλαυσιν ὅτε τὴν
φρονῆσιν ἐβλεν πρὸς τ' ὄψεων ἴσους π' κεῖσθαι
ρα τοῖτον καὶ χρῶσιν καὶ συμμετρίαν ἐνδέχεται
παντάχθ, καὶ πᾶσιν ὑπαρχθν· ἡ δὲ μὴ τοῦτο ἀυτὸ
λεκτέον ἔτι δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς διαφοραῖς
ἀγλαότητα. ὅθ' ἐνδέχεσθ τὰ τῆς ὄψεως τὸν
ἀκριβῆ κρίνειν χρὴ ὥσπερ ὑμᾶς τὴν ὀσφρῆσιν
ταύτας ἀλλοτι βδον ἕτερα διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν
κρᾶσιν ὥσε καὶ τὸ πρ' τ' θωρακα ἀναπνεῖ
κρίνειν τότε τὰς ὀσμας, ἐνδέχεται π' ἐνίοτε
συμμετρον ἦναι ταύταις. συλλήβδ δὲ καὶ τὰ πρ
τὴν ὀτ' ἰν ὡς τῶ ἀέρος τῶ τῶ ἐν τῇς φορᾶς
ἐλέγετο πως τοὺς τὴν ἀκρασιν ποιοῦσας
ἐμῖν αὐτοῖς ἐλάττ τῶν ἀγλαν. ὑπῆρχε μὲ ἀέρα
νεῖ καὶ βδεῖ καὶ φορᾶν, ἔτι δ' ἀναπνεῖ καὶ
τὴν μῆξῆ τοῦ ὄγκου ἀποβῆσθ, πολλὰ δὲ τ'
ζῶ τὰ μὲ ἄναιμα τὰ δ' ἔξ ὧν ἔχ ἀναπνεῖ κἀ
δὲ διὰ παντὸ τοῦ σώματος διῆναι τὸν ἀναπνοὴν
ἄλλα μυρίων ἦναι, μικρῶ π' ἔντεκα τοῦτ' ἐξικ' ἂν
κιῶλῦθ διὰτι τοῦτο καὶ τὰ πάντα, καὶ μᾶλιστ' ἂν
καὶ φορᾶν, ἔτι δ' ἐξ ἀ τοῦτο συνεβαῖνεν ἂν
καὶ φορᾶν, ἔτι δ' ἐξ ἀ τοῦτο συνεβαῖνεν ἂν
ἀν ὧν ἐμποδῶν ὃ π' ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσιν
ὁ νοῦς ὅσον ἐν τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς ποσὶν ἀμ' ἐν
ὡρισμέναις δ' ἐσν καὶ οἱ ἐν ἕλιξιν καὶ μικυνίτοις καὶ

φρονῶσιν ἐνίοθεν διὰ τὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαφέρειν τὸ καθαρώτερον ἀναπνεῖν ἀπὸ τῆς φύσεως καθαρωτάτης καὶ τὰ ἐμψυχα τῶν ἀφιέναι χωρὶς· ἔχειν τε αὐτοὺς μετασχάζοντα κρᾶσιν διὰ φρενῶν τὸ φρονεῖν, καὶ τῶν ἀνθρώπων δὲ τοὺς ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς ἐμφρονεστέρους εἶναι τῶν παντῶν δὲ μάλιστα τοὺς ἀρίστους διαφέρειν φύσει ὅτου ἢ τοῦ ἀέρος κρᾶσις ἐστίν. ἔτι δὲ τὰ φυτὰ μὴ φρονεῖν διὰ τὸ μὴ ἔχειν καρδίαν· διὸ δ' ἐνυπάρχειν τοῦτα τοῖς φρονοῦσι. διορίσαι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἁπλῶς ἅπαντα προδιωρισμένου ἀναγκαίου ἦν τὴν ἀρχὴν πολλὰ διαπραγματεύσασθαι. Δημόκριτος δὲ περὶ μὲν ἀναθυμιάσεως οὐδ' ὁτιοῦν ποιεῖται τῶν ἐναντίων ἢ τοῖς ὁμοίοις ἐφιὲν ἐν μὲν τῇ ἀνθρώπου δοκεῖ πῶς τὸ ἀναδαίνειν δοκεῖν ἂν τοῖς διὰ φόβους, ὅτι τὸ ἀναίτιον τὸ ὁμοιον ὑπὸ τὸ φοβεῖσθαι, πάλιν δὲ τὸ μὲ ἀφαδαίνειν καὶ ἁπλῶς σῶμα δοκεῖ πάσχειν, ἀδύνατον δὲ ἦν φησὶ τὸ μὴ τῶν τε πάσχ" ἄλλα καὶ ἕτερα ὄντα πάσχειν ὃ ἔσχεν ἀεὶ "ἢ ταυτ" τι πάσχ" τοῖς ὁμοίοις, διὸ περὶ μὲ τοῦτ' ἀμφοῖν ἐφίησι ὑπολαβεῖν περὶ ἐκείνης δ' ὕδη τ' ἂν μᾶλλ' πρέπειν λέγειν, ὁρῶν μὲ ὑπό τε τὴν ἐμφασιν τούτων δ' ἧδιστ' λέγεσθαι τ' ἐμφασιν ὄσ' ἐνδύει ἐν τῇ κόρῃ γινεσθαι ἀπὸ τ' ἀέρος τ' μεταξὺ τῆς ὄψεως καὶ τῶ ὁρωμένου

τυπᾶσθαι, συμπερᾶναν ὑπὸ τῶ ὁρωμένου καὶ τῶ ὁρῶντος, ἁπάντως τ' ἀφ' ἑνὸς τινὸς ἄπορ ρεῖν, ἔπειτα τοῦτον συμβαίνειν καὶ ἀμφοῖν ἐμφαίνεσθαι τοῖς ἄμμασι· ὕστερον καὶ τὸ μὲ πυκνοῦν τ' δοκεῖσθαι τὸ δ' ὑγρὸν διϊέναι· διὸ καὶ τὰς ὄψεις τ' σκληρὸν ὀφθαλμῶ ἀκμήτας ἔχοντ περὶ τὸ ὁρᾶν· ἢ δ' μὲ ἄχλυς ὧν λεπτῶ τοῦτον, καὶ πυκνοτάτας ἢ παῦ ἐντὸς ὡς μάλιστα σαρκὶ καὶ κέντι· ἢ πυκνὰς καὶ ἰσχυρὰς σαρκὸς ἔτι δ' ἢ ἄμα δύο, παχέσας καὶ λιπαρᾶς καὶ αἱ φλέβες κ' τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑφαῖ καὶ αἱ ἴκμας, καὶ μὴ ἐωλικούσης τοῖς ὑποστιλβουσι τὰ μ' τὰ ὁμόρροα μάλιστα ἐχέσθαι γινομένου. πρώτων μ' οὖν ἄορος ἢ ἀποτύπωσις ἢ ἐν τῷ ἀέρι, ἔπ' ἐχεῖν πυκνότητα καὶ μὴ σφοδρότητ τὸ κινούμενον ὥσπερ καὶ αὐτὸς λέγει πραΰμᾶλλον τοιαύτην ἦναι τὴν ὑποτύπωσιν οἵαν ἢ ἔφαν ἐπ μᾶλλον, καὶ σκληρὸν ἔπειτα μᾶλλον εἰ ὕδατι τυπᾶσθαι· δῆλον δ' ὅσῳ πυκνότερον ὑγρὸν δ' ἁπλῶς κοινῇ περαῖνε μᾶλλον, ὅλως δ' ἀσπορώτερον ποιῶ τε τὴς μορφὴς ὥσπερ ἐν τοῖς πρ' ἔφαμεν τ' ἤδη τὴν ἀποτύπωσιν ποιεῖ ὠσπ" ἐμφαίνεσθαι τὰ τ' ἤθεα· ἤδ' ἢ τοῦτο συμβαίνειν καὶ ὁ ἀέρ ἀποπέπτωκεν κοιλάνῃ κἤρος ὠθισμένου καὶ πυκνώσεως πῆ καὶ πῆ τῆς ἢ ἐμφάσεως γίνεσθαι. βέλτιον ἢ ὡς ἐπὶ πρόσωπ' τύπος λέγει τὸ ὁρωμένου κοιλάνῃ ἐν τοῖς ἄλλοις τοιοῦτ' δ' ὄντος, ἀδυνάτου

C iij

ἐξ ἐναντίας ἐμφασιν τινεσθαι μὴ φαφέρεσθαι τὸ
τύπου τοῦτο δ' ὑπό τινος εἶναι καὶ πῆ δῆλον. ἔστω γὰρ ὅσον
ὄψει τε αὐτῆς τὸ ἄλμα τινεσθαι τὸ ὁρᾶν, ἔπειτα ὅταν
ὁράσεται πλέονα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον πῶς ἐν τῷ
αὐτῷ ἀέρι πλῆθος ἔσονται τύποι καὶ πάλιν πῆ
ἀμήλων ὁρᾶν ἐνδέχεται τὸς μὴ τύπους ἀναίτιους
συμβαλεῖν ἑαυτὸς ἕκαστον ἀμ πρόσωπον ὄντας
ἀφ' ὧν ἴσως ἐστὶ τοῦτο γίνεσθαι ἴσχει καὶ πρὸς
τοῦτο διαπέπτει ἴσχασε αὐτὸ αὐτὸν ἐκ τοῦ
καθάπερ μὴ τοῖς ἐπέλασι ἐμπίπτουσι οἱ τύποι
καὶ τὸ κοῖλον· αὐτὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀμ ἄλμασι καὶ
οὐθὲν ἀντιπρόσωπον κεῖσθαι καὶ ταυτὸ συμ
βαίνει πάντα ὥσαυτως ὅσα τοῖς ὄχθοις ἀναπλᾶσθαι
καὶ φησι καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ φθεγξάμενον μὴ φωνὴν
ὅλως δ' ἄτοπος ἡ τὸ ἀέρας τυπώσεις ἀναγκαῖα μὴ
ἐξ ὧν λέγῃ πάντα ἐναποτυπώσαι τὰ σώματα
καὶ πολλὰ ἐναλλαττόμενον ὁ καὶ πρὸς τὸν ἄγιν ἐν
πολλῷ ἀμ' ἦμι καὶ ἄλμασι ἐκ αὐτῶν. ὅτι δ' ἡμῖν
ἡ τύπωσις διαμένῃ καὶ μὴ φαγεῖν αὐτὸ μηδὲ
τὸ πλησίον αὐτὸ τὸ σῶμα ἐχθρὸν ὄρθιον καὶ φησὶ
μὴ νύκτωρ ἀλλὰ μεθ' ἡμέραν καίτοι τούτοις
τύπους ἐκ ὄντων ἴσως διαμένειν νυκτὸς ὅσον
ἐμφυλάττεσθαι ὁ ἀήρ, ἀλλ' ἴσως τὸν ἐμφασιν
ὁ ἥλιος ποιεῖ τὸ φῶς ὥσαφ ὑπηρέτων ἐπὶ τῶν
ὄψιν καθάπερ ἔσται βάλλει λέγει ἐπὶ τόπε
τ' ὅτι ἀπαθεῖσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποπλατύνεται
πυκνοῦ τ' ἀέρα καθάπερ φησὶν ἀστραπὴν. διαφέρειν

ἢ πέφυκε μᾶλλον. ἀέρων δὲ καὶ τὸ μὴ μό
νον τοῦ ὁμοίου ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλο σώματος
μεταδιδόναι τὴν ἀλαθείαν. φησὶ δὲ διὰ τοῦτο
κενότητα καὶ ὑγρότητα ἔχειν ὅτι ὀφθαλμὸν οὐ
ἐπὶ πλέον δέχεται καὶ τοῦ ἄλλο σώματος παρα
δίδοσ. μᾶλλον δὲ καὶ τὸ μᾶλιστα μὴ ὁρᾶν φασιν
τὰ ὑπόφυτα τῶν δ' ἐμφάσεων ποιεῖν τοὺς δ'
ἀμαχρώσειν ὡς ἐκ ἐμφαινομένης τ' ὁμοίως, τὰ
δὲ μεγάλα καὶ τὰ διαστήματα πῆ φαίνεται
καίτοι ἐπιλήθουσι λέγει πῶς ἀποδίδωσι πρῶ
τὸ ἐν ὄψεως ἔνια βάλλοντος λέγει πλέω πα
ραδίδωσι ζήτησιν. τὸν δ' ἀκολ παραπλησίως
ποιεῖ τοῖς ἄλμασι ἢ πῆ τ' κενὸν ἐμπίπτοντα τ'
ἀέρα κίνησιν ἐμποιεῖν πλεῖν μὲ ὅτι πᾶσαν
μὲν ὁμοίως τὸ σῶμα γοῆσθαι μᾶλιστα δὲ καὶ πλῆθος
διὰ τ' ὄντων ὅτι διὰ πλῆθ τε κενὸ διέρχεται
καὶ ἔκθησα διαμένει διὸ καὶ πᾶσι μὲ τὸ ἄλλο σῶμα
ἀλλὰ διαπνεῖσθαι ταυτὸν δὲ μόνον ὅταν δ' ἐντὸς
τὸν ἀλαπνεῖσθαι διὰ τὸ τάχος, τὸν δὲ φωνὸν
ἡσυχῆ συμβαίνειν διὰ τὸ τάχος, τὸν δὲ φωνὸν
ἡσυχῆ πυκνουμένων τὸν ἀλαθῶν, ὅτων καὶ ἐντὸς.
ὁμοίως δ' ἀκούειν ἢ ὁ μὲ ἔχω χθὲς ἢ πυκνὸς
τὰ δὲ φλέβια κενὰ καὶ ὡς μᾶλιστα ἐνίημα καὶ
ἐντρήτας, πῆ δὲ τὸ ἄλλο σῶμα καὶ τὴν κεφα
λὴν καὶ τοὺς ἀκροὺς ἐπὶ δὲ τ' ὀφὰ πυκνὰ καὶ
ὁ ἐγκέφαλος ξηρότατος καὶ τὸ πῆ αὐτὸ ὡς
ξηρότατον, ἀδρόν τ' ἀν ὄτως ἡσυχῆ τὸν φωνὸν
ἄτε διὰ πολλῶ κενῶ καὶ ἀνίημα καὶ ἀρτιῶ ὑγιαίνοντα

Gennadius Library

καὶ λεπτὸν θερμόν· τὸ δὲ πυκνὸν καὶ παχὺ
ψυχρόν· ὥστε ἀναγκαῖόν ἐστι διαφέρειν τὸν ἀέρα
καὶ τὸν ὕδατος, ἔχειν δὲ καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ
κοῦφον τοῖς αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄνω καὶ κάτω
τῶν φορῶν καὶ πρὸς τούτοις ἔτι περὶ τε φωνῆς
ὅτι κίνησίς τίς ἐστιν ἡ πρὸς ἀκοὴν ὅτι ἄπορον
μόνον τὸ, εἰ πεπληγυῖά δὲ καὶ πρὸ τοῦ ἀφικνεῖσθαι
καὶ ὅτι οὐ μᾶλλον τὸ πυρὸς ἢ ὕδατος μᾶλλον τὸ
ὕδατος ἀέρος ἐστὶν ὅμοιον ἄπορον μόνον ὅτι τὸ λευκὸν
καὶ τὸ μέλαν ἀρτιοῦ, ταῦτ' ἄρα μεμιγμένων
ἔσται τούτων. καὶ περὶ ἀναγκαίας ἁπλῶς
μὲν πρὸς αὐτὸ, δημοκρίτου δὲ καὶ πλάτωνος ὅτι
πλῆθος ἔφασαν οἱ ἔμπειροι καθ' ἕκαστον μὲν ἀφορί-
ζεσθαι, πλὴν οὐ μὲν ἂν ἀποτελεῖσθαι τὸ ἀκριβὲς τῶν
φύσεων, δημόκριτος δὲ πάντας πάθη τῆς αἰσθήσεως
ποιεῖν, ποιεῖσθαι μὲν οὖν ἐκ τοιαύτης ἀνάγκης
ἐφ' ὅσον δ' ἑκάτερος ὑπέλαβεν ἡ πῶς
ἀφορίζει προσαδυνατεῖ ἀποδοῦναι, προσῆκον ἦν
πάντας τὸν ἄλλον ἕνεκεν ἑκατέρου. δημόκριτος
μὲν οὖν ἐκ ὁμοίως λέγει πρὶ πάντ' ἀλλὰ τὰ
μὲν τῶν μεγίστων, ταῖς τοῖς σχήμασιν, ἔνιοις
δὲ ταῖς κατὰ θέσιν διορίζει, πλάτων δὲ φησὶν
ἁπάντων πρὸς τὰ πάθη τὴν τῶν αἰσθήσεων ἀπο-
δίδωσιν ἃς δοκεῖν ἂν ἕκαστος ἐναντίως τῇ
ὑποθέσει λέγειν. ὁ μὲν γὰρ δεκαεδύο τοιαῦτ
τῆς αἰσθήσεως καθ' αὑτὰ διορίζει τὴν φύσιν, ὅδε

καὶ ταχὺ σκιδνάσθαι καὶ ὁμαλῦναι τὸ σῶμα
καὶ δὲ ἐμπίπτειν ἐφ' ἑαυτὸ καὶ ἐπὶ σφᾶς ἀφι-
κνεῖσθαι ὁμοίως ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἄπορον δὲ καὶ διὰ τί
ποτ' οὐ τὸ σῶμα τὸ ἀέρος ἰσόπλευρον καὶ ὀκτά-
εδρον διὰ τὴν ἀκοὴν διαχεῖσθαι ποτ' οὖσαν
ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν καὶ τὸ σώζεσθαι τὰ αἰσθητὰ
ἐν ταῖς ἀκοαῖς ἀμφότερα τὸ σῶμα τῶν αἰσθητῶν
ἐν ᾧ τε μὴ συμπαθεῖ τῇ τῆς ἀκοῆς δυνάμει τοῦτο
καὶ αἰσθάνεσθαι πάσαις μὲν τούτοις ὁμοίως ποιεῖ
καὶ ὁ μόνον τὰ αἰσθητὰ ἀπὸ καὶ τῆς ἁφῆς
καὶ πρὸς μὲν ὄψιν καὶ ἀκοὴν οὕτως ἀποδί-
δωσι τὰς δ' ἄλλας αἰσθήσεις ἕκαστον ὁμοίως
ποιεῖ τοῖς πλήθεσι πρὸς δὲ τὸ φωνεῖν ἐπὶ
τοσοῦτον ἁρμόττει ὅτι γίνεται συμπίπτουσ ἐχό-
σης τῆς τυχούσης μετὰ τῶν κινούντων, εἰσὶν δὲ περὶ
θερμοῦ τις ἡ πρὸς ψυχρὸν γίνεται μεταλλαγὴ
φύσει διό τι καὶ τοὺς παλαιοὺς τόδ' ὑπολαβεῖν
ὅτι ἔστιν ἄλλο φορητὸν ὥσπερ φανερόν ὅτι τὸ κάοντ
τὸ σώματος ποιεῖ τὸ φερόμενον ὅλως ἴσως αὐτὸ
καὶ καταλύσει ἐφ' σώμα ποιοῦντ τὸν τυχόντ.
λ ἀμφὶ δὲ ὧν πρὶ αἰσθήσεως καὶ τὸ φερόμενον δόξαι
ἔχειδεν αὐτῶν καὶ ὑσωῦναι τυγχάνουσι ὀρθῶς
πλεῖστ' τὸ πεπτέον περὶ δὲ τ' αἰσθητ' τίς ἡ φύσις
καὶ ποῖον ἔσχηκεν ἴσῃ, οἷ μὲ ἄλλοι πεπλήνηκ τ
μὲ πτ' ὑπὸ τῶν ἀφιὼ πρὶ βαρέος καὶ κούφου
καὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ λέγουσι οἷον ὅτι τὸ μανὸν
καὶ λεπτὸν θερ

ἀληθινῶν ἐχθρὸ γίνεσθ τὴν φαντασίαν
δεῖ τι τὸ τυχὸν καὶ τὸ θερμὸ φύσιν ὑ
πάρχειν ἀλλὰ τὸ ὀχύρωμα μὴ ταπείνων ἐργά
ζεσθ καὶ τὴν ὑμετέραν ἀσφάλειαν ὅτι πᾶ
ν ἀνεπρόσω ὑτὸ ἐνθυμήμ ἐχέφω τὸ δὴ μαχὰ
διανενεμημένων ἀναβάθρων ἔναι, σκιμπο
δ' ὡς ἂν ἦσι φύσις τῶ μὴ ταῦτα πάσ φαι
νεσθ τοῖς ζώοις ἀλλ' ὑμῖν ἐγκυκ τὸ τ' ἄψυχα
πικρὸν καὶ ἔγχυμον οἷς καὶ ἄλμη δριμὺ, τοῖς δὲ
στυφνὸν καὶ τ' ἄλμα δ' ἑαυτοῦτων. ἔτι δ' ἀν
τοὺς μεταβαλλ τὴ κρίσ καὶ τὰ παθ καὶ τὰς
ἡλικίας. ἢ καὶ φαυλοτ ὡς ἡ διάθεσις αὐτὰς τῆς
φαντασίας ἀκριβὲς μὲ οὐ δυν πᾶσ τ' ἀφάπτ ὅτως
δεῖ δ' ὑπολαμβάνειν. ἀ μὲν ἀεὶ ὡσαύτ καὶ τ'
ἄλμα καὶ τοῦτα ἀκρίβειαν τοῖς σχήμασι πλὴν
οὐκ ἀπαντ ἀποδίδωσι τοὺς μορφὰς ἀγαλμάτων
τ' χυλῶν καὶ τ' χρωμάτ καὶ τοῦτ ἀκρι
βέστερον διορίζ τὰ πᾶ τῶν χυ ὧν ἀναφέ
ρων τὴν φαντασίαν πῶς ἀὐτοῦ γὰ μὲ
οἷμ ἔναι τὸ ὁμοιομερ γινώσκεσθ καὶ πολυ
χαπλῶ καὶ μικρῶ καὶ λεπτῶν διὰ μὲ τὴν
ὀφθαλμὸν τάχυ καὶ παυσ διαδύσαν πρὸς τὸν ὄγκ
δ' ὄντα καὶ γωνιοειδ σεσωσμ καὶ συστατικὸν
δεῖ καὶ θερμαίνειν τὸ σῶμα κεντοῦντας ἐρεθίζοντα

Διώνεσθ

γ κεσθ' ἑαυτὸ ποιᾶσι τοὺς ὀφθ πρὸς τὰ πράγ
ματα ἀποδίδωσ. βαρὺ μὲ οὖν καὶ
κοῦφον τῶ μετεθ διαφέρ δεκαπλ τ' ἢ π'
διακριθ' ἔνθεν ἔχεσθ' ἢ καὶ πρόχαμα δια
φερ, διαφερ φαιν' ἂν ἐπ' μετεθ τῶν
φύσιν ἔχειν ὑμῖν ἀμέλει τοῖς μὲν ἐπὶ
φαίνεσθ ἀν' ἔναι, πλεῖον ἔχον κενοῦ βαρύ
δὲ τρόπ τὸ ἔμπαλιν. εἰ ἐνίοις μὲ ὅτως ἔρικ
ἐν ἄλμῃ δὲ κοῦφον ἔναι φύσιν ἀπλῶς
λεπτὸν παραπλησίως δὲ καὶ πῦρ· σκληρὸ καὶ
μαλακόν· σκληρὸν μὲ μ' ἔναι τὸ πυκνὸν καὶ
λεῖον μὲ τὸ μαν καὶ τὸ μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον
καὶ μάλιστα κ' ἔλαττον, διαφερόν δὲ τ' τὴν
θέσιν κ τῶν ἀναπλήττειν τ' κενὸν τὸ σκληρὸ
καὶ μαλακοῦ καὶ βαρέος καὶ κούφου. διὸ σκλη
ρότερον μὲ ἔναι σίδηρον, βαρύτερον δὲ μό
λυβδον τ' μὲ μ' σίδηρον ἀναμαλὸς συστρέφ
καὶ ὁ κενοὺ ἔχειν πολλαχῶ καὶ κ' μεγάλα
πεπυκνῶσθ καὶ κ' ἔνια ἁπλῶς δὲ πλέον ἔχ'
κενοὺ τ' δι μόλυβδον ὀλιγίον ἔχοντα κενοὺ
ὁμαλῶς συστρέφ κ' πᾶν ὁμοίως διὸ βαρύτερον
μὲ μαλακώτερον δ' ἔναι τὸ σίδηρον πρὸς μὲν
βαρέος καὶ κούφου καὶ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ
ἐν τούτοις ἀφορίζ τ' δὲ ἄλλ' ἀμβιτ' ἐλαφρὸ
ἔναι φύσιν ἀλλὰ παυσ πάθη τῆς ἀφθόσεως

ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς πάσας ἄλλας ἐκκρίσεις διὰ
μὲν ἀποδιδοῦ ἀναλογίαν πρὸς τὰ χρήματα, ἅπαντ-
ες δὲ τὰ χρηστὰ δεῖν ἀκαθαρτον ἔχειν καὶ ἀφ-
ιστ τοῖς ἄλλοις ἀεὶ ἐν ἑκάστῳ πολλὰς φύσας καὶ
τ αὐτοῦ ἔχειν λίθ καὶ πρὸς τὸν περιφερῆ
καὶ ὀξέως καὶ τ λοιπ· ὁ δὲ θάνατος ἐκ πλήθους τούτ
μάλιστα ἐνίοτε πρός τε τὸν ἀέρα καὶ τὴν
δύναμιν· ἔτι δ' ἐξ ὁπόταν ἔξω ἀεὶ γένηται δίαι-
φορήν τ ἐκ τοῦ ὅλου καὶ τοῦτο διὰ τ' αὐτὸ
τ' ἀναγκαῖα καὶ τὰναντία τὸ αὐτὸ πάθος ποιεῖν
ἐνίοτε καὶ πρὸ τ χυλὸν αὐτὸς ἀφ-
ρῶδ ἄκρατον δ' ἀὲ φασὶ πεφθὸν τ τὸ μὲν
παχὺ ὁμοίως ἀποδιδόναι τοὺς αὐτ ἀεὶ ἀεὶ
μὴ τ καθῦφορ καὶ μαλακὸν καὶ σκληρὸν
καὶ μετεῖδ καὶ σκληρότητ καὶ τ' μανὸ καὶ
πυκνὸ φλεγμον δι καὶ μελχρὸν καὶ τ' ἄλλα τοῖς
σχήμασιν· ἔπεστα βαρὸς τ καὶ κοῦφ καὶ
σκληρ καὶ μαλακοῦ καὶ ἀεὶ τὰ πολλὰ φύσις
μέγεθος τ καὶ σμικρότης καὶ τὸ πυκνὸν
καὶ τ μανὸν· ὁ πρὸς ἕτερον δὲ θερμ δε
καὶ τ μανὸν καὶ τ' ἄλλα πρὸς τὸν ἀέρα
καὶ τ χυλὸν καὶ τ' ἄλλα· πρὸς τὸν ἀέρα
καὶ ταῦτα πολλάκις μεταβάλλ διὰ τ τὸ χρῶ-
σχῆμα σφαιροειδὲς ἕλκος δὲ μέγιστ ἐναν-
τ σχῆμα σφαιροειδὲς ἕλκος δὲ μέγιστ ἐναν-
τίωμα καὶ κοῖλον ἐστ ἄρμα μὴ ποιεῖν

μάλιστα τ' σχηματισθῆ τ πλῆθον ἐκβάλ κε
νοῦ, ὁ δὲ τελικὸν ἐκ περιφερῶν συνίσταθ
σχήματ' ὅτ' ἀεὶ ταῦτ μικρὸν διὰ τὴ διαφορὰν
ὅλως τ ὄγκου καὶ ὁ βίαιος καὶ ὁ ταχὺ
ποιοῦσα πρὸ αὐτῶν τοὺς ἄλλους ταραττόμεν ὅτι
διαβιόων πλανᾶ τ' ἄλλα, καὶ ἐντεῦθεν εἴρηκ
νοῦν ἐκ μεταβ σχημάτ, καὶ πολυγωνίων
καὶ περιφερῶν ἐλάχ ἐστ τούτων τ' ὅταν ἐς
τὰ σώματα ἐμβάλ ἐπιπλεόνασα ἐμπλάτ
τοντα τὰ φλεβία, καὶ χωλοῦν συμβ διὰ καὶ
τὰς κενώσεις ἰσχναίν ἐκ μικρῶν καὶ λεπτῶν
καὶ περιφερῶν ἀλλ' ἐπ ἐκτομὰ τ σκελῶν
διὸ δὲ πολυσαρκίᾳ βάλλεται δε σκελ
νά λεπτὸν ἄκρᾳ παραλλαγὴν ἐλάχ τ' ἀλλᾶλα
καὶ συμπτώσεις μεταβάλ τ ὑπ' ἀλμυρᾶς
ἐπιπολῆς ὀμφακ τ' ὄντος καὶ τυχὸν τοῖς
περιλειπ μὴ τυπτομένοις τοῖς
δ' ὅτι ὁ τ ἁλμυρὸν πρακτ ὁ δὲ περιφερὴς
λεπτὸν ἀ σκελίνων ὁ μὴ περιπλάσσεσθ διὸ τ
φαιρὸν ἀεὶ τ δ βλημ μικρὸν καὶ περιφερὲς
γωνιῶδες καὶ τὸ τ γωνιωδὲς ἀεὶ τοῖς τὸν

γ ὰν τὸ ἡμῖν πικρὸν ἄλλοις ἴσως γλυκὺ καὶ
βρωτὸν ἢ μὴ τῆς ἴδιας φύσεως
ἀυτῶν ἔτι δὲ πολὺ σαφέστερον ἐν οἷς
φοιτ γίνεσθαι μετ' ἔλαττον καὶ ἧττον ἀλλ
ἥδιον ἰδίως δ' ἐπὶ μικροῦ μᾶλλον ἔχειν σαφὲς
χεως ὥστε διὰ τί τῶν ἐναντίων ἀμ φανῆναι
τ μὲ πολὺ φύσιν τινὰ τ ἀγαθὸν καὶ πρὸς
τοῦτοις ὅλως ἀλεξητ καὶ προτρεπτ ὅταν ἐχῇ
μα μὲ ὑποδιδῶ τὴν ὑσίαν ὡσαυτω καὶ τ ἀλλ
λὰ μὴ ἥδιστ δὲ λεπτ φύσιν ἢ μὲ ἀβλαβὲς ὅλως
ἢ καὶ τοῦ ἔχειν τὴν αὐτὴν τε ὑπαρξ ὁσπερ
αἰτίας ἔστι δὲ γ θερμοῦ τε καὶ ψυχροῦ
ἀλλὰ ἀρχὰς τιθέασιν ἡμᾶς ἔχειν τινὰ φύσιν
ἐξ ὧν ταῦτα καὶ τἄλλα γίνεσθαι μᾶλλον δὲ καὶ μα
λακοῦ καὶ βαρέος καὶ κούφου περὶ τῶν δέκα
ὅπερ ἐν ζητῶν ἄλλῃ λεκτέα πρὸς ἡμᾶς, θερ
μὸν δὲ καὶ ψυχρὸν καὶ τ αὐτ ὁδεικνὺς κατὰ
τοῦτο βαρὺ καὶ κοῦφον ὅταν διορίζῃ τοῖς με
τἀθεσιν ἀναίσκει τὰ ἄλλα πάντας τῶν αὐτῶν
ἔχειν ὁρμὴν τῆς φορᾶς εἶναι μᾶς τινὸς ἀν
ἄλλης ἢ μὴ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀναγκαῖον πάλι
μὲ τοῦτ ἔοικε συνηκολουθηκέναι τοῖς περὶ
ὅσην ὅλως ὁ φερσῆς καὶ τῶν ἀναγομένων ἔστ
ἐστὶ ἀρχαιοτάτη δόξα, πάντες σ' οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ

πολὺ τῆς ἀηδιαστέως ἅμα δὲ τοῖς σχήμασι δι
ορίζει καὶ τὸ αὐτὸ φοιτᾶν τοῖς μ πικροῖς τοῖς
δὲ γλυκέσι τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασι, διὰ τί ποτ σχῆμα
πάσης ἥκιστ ὅτι τοιοῦτ τοῖς μ σφαιροειδὲς τοῖς
δ' ἀγκίστροις ἀναγκαῖ δ' ὑπὸ ἴσως ἥδεσθαι τοῖς μ
γλυκέσι τοῖς δὲ πικροῖς ὀδὲ κατὰ τὰς ἡμέρ
ρας ἔφη ἔχῃς μεταβαίνειν τοὺς μορφὰς ἁπλοῦς
δὲ τ μ σχῆμα καθ' αὐτὸ ἐφ γ δὲ γλυκέ
κει ὅλως τὸ ἀηδιαστέον πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλοις ὡς
φησὶν ἁπλοῦς δὲ καὶ τὸ πᾶσιν ἀρμοστὸν
φοιτᾶν τ αὐτ ἀηδανομένοις καὶ τούτων
τῶν ἀληθῶν ἐλεγχθὲν καὶ ταῦτα εἰρημένα
πρότερον τούτοις ἀναμφίλογος διακεκριμένοις ὅλωσι
φανέντας καὶ πάλιν γ μᾶλλον ἔτερον
ἕτερον τυγχανεῖν τῶν ἀληθῶν ἡδοῦς τ γ
βέλτιον τὸ λεῖφανον καὶ τ κακῶν τὸ κεκι
νοῦσι κτ' φύσιν τι μᾶλλον. ἔτι δ' ἥδεσθαι μὲ
ἐφ' φύσις τ' ἀηδεῖ δεῖ τὸ μὲ ταῦτα πᾶσι
φαίνεσθαι δῆλον ὡς ὀδεὶ τ ζῷ ὀδὲ τ
αὐτῷ σωματ ὀδὲ τ πρὸ τούτων ὁμοδοξοῦσι
κεῖσθαι γ μὲ καὶ ἢ ἀυτῷ γίνεσθαι πᾶσι
τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν ὅσῃ ἄτε φύσις τὸ
πικροῦ καὶ τὸ γλυκέος ὃ αὐτὸ φαίνεσθαι
πᾶσιν ὅτῳ καὶ αὐτοὶ αὖ δοξάζειν ἐπιμαρτύρῃ

διὰ μαλλίσα ὁμοίων τοιούτων δ' ὧν τὰ αὐτὰ μὴ ἔσται διότι καὶ μικρὰ ἡ συνάπτις ἀνάγκη δὲ διὰ ὁμοίως κεῖσθαι ἄσπρα δὲ διὰ πλάσα τὴν πλατεῖα λευκότερα δ' ἀλλήλοις τὰ τοῦτα σχήματα τὰ ἡρεμοῦντα ἢ ἀορίστερα ἢ ἀκριβέστερα ἔσται καὶ τῇ τάξει καὶ τῷ βάθει ἔχειν μᾶλλον τὸν ἡρεμοῦντα τὸ μὴ οὐ λευκὸν ἐκ τῆς στίξεως σχήματα τὸ δὲ μέλαν ἐκ τῶν ἐναντίων ἐκ πραχθέων καὶ σκολιῶν καὶ ἀτόμων ὅταν μὲν ὁ σκίαλθρ καὶ ἐκ ὑφῆς ἔσται τοὺς πόρους ἐδ' εὐδιόδους ἐν δὲ καὶ τὰς ἀπορροὰς νοθὴς καὶ παραλλάξις διαφορὰ μὲν τὴ καὶ τῶν ἀπορροῶν τὸ πόρων ἔσται πρὸς τὴν φαντασίαν ὧν γίνεται διὰ τῶν ἀναπλοῦν τὸ ἄτρεμ ἀεὶ ἐσόμενον δεξιὸν περὶ τὸ βέρνιν πλὴν ἐπὶ μᾶλλον ἐὰν μὲν συνεχόντος ὧσι μᾶλλον ὁμοίων ὄντων τὸ σχήματ μᾶλλον ἐρυθρὸν ἔσται σῆμεῖον δ' ὅτι ἐκ τρίτων τὸ ἐρυθρὸν ἡμιάστε μὲ θερμαινομένης ἐρυθροτέρας καὶ τ' ἄλλα τὰ πυρούμενα μικτὴς ἀν δ' ἐκ τὸ τῶ πυροειδὲς ἐρυθρότερα δε τὰ ἐκ μὲ γαλῶν σχήματ ὅσον τὸν φλόγα καὶ τὸ ἀὸν θρακα τὸ χλωρῶν ξύλων ἢ ἀνὼν καὶ

Ε 1

ποιητικὴ καὶ σοφή κτλ τῶν διαδέσεται ἀποδιδόασ περὶ φρονήσ. τὸ δὲ χαλκῶν ἐκεῖνο τὸ σχῆμα ἀποδιδόαση πρὸς τὸν δύναμιν ἀφομοιοῦ τοῖς ἐν τοῖς πάθεσιν ὅπῃ δ' μόνον ἐς ἐκφύσιν ἀναγ καὶ ἐκ τῶν ἀριθμητικὴ ἐδὴ συμβαίνειν ἀλλιῶς καὶ ἐφ' πάθ τούτων ἐστὶ δ' π' πῶν τὸ σφαιροειδὲς δὲ τὰ ἄνω σχήματα τὸν αὐτὸν ἐχεῖ δύναμιν ὥστε καὶ τὸ κάτω κίνησιν ἐδὴ δὲ ὁρίζειν ποσὸν ἐς ὁμοίων ἢ ἐξ ἀνομοίων ἐαὶ καὶ πῶς δ' τ' ἀριθμῶσιν ἀνομοίωσις γίνεται καὶ περὶ τούτοις ὁμοίως ἐπὶ ποιοῦν ἀποδοῦναι τὸν διὰ τὶς ἀφῆς καὶ μὴ μόνον τὰ περὶ γεῦσιν ἀναγ καὶ ταύτα μὴ ὅπῃ διαφοραν τινὰ ἔχειν πρὸς τοὺς χυλοὺς ὧν ὡσαύτ διειλῆφθ' μὴ καὶ παρεῖται δώσαν ὧν ὁμοίως ἔσται τ' δὲ

Χρωματ ἁπλοῦ μὴ λεγό τὸ τὸ λευκὸν μὲ δὼ εἶναι τ' λεῦκ ὃ π' ἄν μὴ τραχὺ μηδ' ἀποσκληρὸν μηδὲ δυσδιόδοντ πρὸς τοῦ πᾶν λαμπρὸν εἶναι ὅθεν καὶ ἐρυθρότατα καὶ διαν τὰ λαμπρὰ εἶναι τὰ μὲ δὼ σκληρὰ τ' λευκῶν ἐκ τῶν τ' σχημαθ συνεχῆ οἷον ἢ ἐντὸς πλὰς τ' κοιλωλθ ἕτω π' ἀνάγκη καὶ ἐναντὶ καὶ ἐνδυπορα εἶναι τὰ ταδαρὰ καὶ ἐνδρυπτὰ ἂν περιφερῶν μὲ λογὰν δὲ τὸ θέσ πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ δύο συλλεχθῆ τὸν δ' ἄλλω τάξιν ἐχ ἐστ

λείαν

μέσον δὲ τοῦ λευκοῦ δυὸ ἢ ὁ δ' ὑφαιρεῖ
πρὸς τὸν ἀληθινὸν ὅτι μ' ὀλίγον τὸ μέσον
καὶ ὁ ἐρυθρὸς αὐτὸ ἐνυπάρχει φανὲν
ἀλλ' ἢ τὸ ὀλίγῳ διότι δὲ τὸ λευκὸ τὸ λαμπρὸν
καὶ διαυγὲς συμαίνῃ τοῦτο ἡ εὐσθὲς τὸ
λευκὸ τῶν δ' ἰσοσταμνῶν μείζονα στρόβον
καὶ χλωρὸν πλέῳ δὲ μείζονα ἔχει τὸ
μέλανος τὸ δὲ πρασινον ἐκ πορφύρου καὶ
τοῦ ἰσοστάσιος ἢ ἐκ χλωροῦ καὶ πορφύρου
δεῖ τὸ μὲν θαμινώτερον τὸ δὲ μετέχειν
τοῦ λαμπροῦ τὸ δὲ κιανοῦν ἐξ ἰσοστάσιος
καὶ πυρώδους σχήματος δὲ περιφερῶν καὶ
βελονοσθενῶν ὅπως τὸ εἶδος τὸ μέλαν ἐνῇ
τῷ δὲ μαρ ὑπὸ χλωροῦ καὶ κυανοῦ θαμινῶν
δὲ χλωροῦ μεγάλη φλεγματίδες γίνεσθαι
ἀσθμὸν καὶ μελαγχολίαν ἐσχάτη δ' ἐσθὴν
δὲ καὶ ὁ ἐρυθρὸν τοῦ λευκοῦ μᾶλλον
λευκὸν πολὺ ἐοικὸς καὶ ὁ μέσον διὸ καὶ
τὰ φαινόμενα χλωρὰ ὑπὸ τοῦτον πρὸ
τὸ θερμαίνειν καὶ διαχεῖν καὶ πλῆθη
μὴ ῥᾴστον ἐπιμιμνῆσκειν, ἐὰν
ὑπὸ τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ δὲ πεσσιθῆ καὶ τὸν
τὰ μὲ ἀφαιρεῖ τὰ δὲ πεσσιθῆ καὶ τὸν
μὴ ἔλαττον μίσγῃ ἢ δὲ πλῆθον ἢ θεῖν ἢ
ὁμοίως ἐσθὴν ἐσχάτον. πεσσὸν μὲ ὁμοῦ ὁ πλῆθος

Ξ 4

ἡ στίλβον δὲ καὶ τ' ἄλλα τὰ πυρώδη ἰσχνὰ λαμ-
πρότατα μὲ ἢ ἧττον καὶ πλῆθον ἐρυθρὸν καὶ
λαμπρότατον πῦρ ἐρυθρότερα θερμὸν ἢ
τὸ λευκὸν τὸ δὲ χλωρὸν ὡς τὸ στρόβ καὶ
τὸ καυσῶδες σωματῶδες μεγάλων ἐξ ὧν ἀμφῶν
τὴν θέσιν δὲ καὶ τάξιν αὐτῶν τῶν χρωμάτων
τὰ μὲ ὁμοῦ ἁπλᾶ χρώματος τὸ τοῖς καθ' ἕκαστα
τοῖς ὀχήμασιν ἐκάστων δὲ καθαρεύοντα
ὅσα ἐν ἀμιγεστέροις ἢ τὰ δ' ἄλλα ἧττον
τὸ μίγνυσθαι ὅλων τὸ μὲ χρυσοῦν καὶ τὸ
τὸ χαλκοῦν καὶ πολὺ τὸ ἧττον ἐν τῷ
λευκῷ καὶ τὸ ἐρυθρὸν τὸ μὲ ἧττον λαμπρὸν
ἢ ἐκ τοῦ λευκοῦ τὸ δὲ ὑπερυθρὸν ἐκ
τοῦ λευκοῦ θερμὸν πυκνὸν ἢ ὡς τὰ κυανᾶ
τοῦ λευκοῦ τὴν μίξιν τοῦ ὑποχλωροῦ ἐοικὸς
δὲ προσεοικὸς τούτῳ τὸ χλωρὸν γίνεσθαι
τὸ κιανίσκον χρῶμα δεῖ δὲ μίγνυσθαι τὸ χλωρὸν
τοῦ δυσκρισίας ἔχειν μεγάλας ἢ δ' ἐόντε
συμπεμιγμένων ὅτω τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ ἐρυθροῦ
διαφορὰς δ' ἔσεσθαι τοῦ χρόας τῶν πλείω
καὶ ἐλαττον λαμβάνειν τὸ δὲ πορφυροῦν
ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ ἐρυθροῦ τὸ ἥδιστον
μὲ μέλαν ἔχοντος τοῦ ἐρυθροῦ μικρὸν δὲ τοῦ μέλανος

κυανίσκον

ἀπὸ τοῦ ἐρυθροῦ
καὶ τοῦ μέλανος
καὶ τοῦ μίξεως

ἀποδοῦναι τὰς ἀρτὰς ἔχει τινὰ ἀπορρέοντα
ὅτι τὸ αὐξητικὸν λευκὸν μὴ γὰρ μέλαν ὡς
τότων ἁπλοῦς ὄντων μόνον ἔσται γ μὲ
ποδοι τοῖς λευκοῖς μᾶλλον ποιήσαι τὴν μορφὴν
ἀλλ' ἐτέραν τῶν σκληρῶν μὴ τοῖς ἀναθεκτοῖς
ὁ τὸ ἄγχοι ἄλλο ἀρτίων ἄγαν τοῖς διαφθορᾶς
μὴ τὸν ἀριθμὸν δὲ ἀμ ἐστὶ τ ἀριθμὸν ἀρτίων
ἄγαν τὰς φορὰς ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ὑγρὸς ἐνδε
χεται τ' μὴ τὰ πρὸς φορὰν μὴ ἁπλοῦς
παύτα ἐπισκιάζῃ ἑαυτοῖς σκληρὸν δὲ μὴ
τ' αὐτὸ τοῦτο φέρῃ τὴν πίσιν δόξαν τ
ἔχει μᾶλλον φαίνεται διὰ τ' τὴν συμφυᾶν
μὴ τὴν τάξιν ὡς τὸν αὐτὸν ἔχοντα τὸν
μέλανα φαίνεσθαι τοιοῦτα καὶ παχὺν ὄσα λω
πὰ τ' πραγέων ἐκ μελάνων τ' ἄγαν τοῦτο
μὴ τῆς σωιδύσης ἡ πεφυκέναι ἀλλὰ πρόσωπα
μὴ τ' χρῶμα τὰν μορφὴν μιγνυμένας ὁσπερ
ἢ ἀναβάσης καὶ τὰ πρὸ τ' τῆς ἔχει
τὰ σώματα τοῦτον τ' ὃν ἀσκὸν ἄγαν μὴ
ἡ κυλίνδει τὸ λαμπρὸν πρὸς δὲ τὸν πᾶν
λέγει μὴ ἐξ ὧν τ' λευκὸν ἔσῃ γίνεσθαι μᾶλλον
ἀπὸ θᾶσσ' οὕτως ἀλλ' ὁπωσοῦν ἄλλως δε τὸ
διαφανὲς μὴ τὸ λαμπρὸν μᾶλλον ἔοικε τὴν
φύσιν ἢ τὸ λευκὸν λέγειν τ' τ' ὠδιόπτων ἄγαν

μὴ μὴ ἀπαλλάττῃν τὰς πόρους τὸ δραφανὸν
ἐπὶ πᾶσα δὲ λευκὰ τὸ διαφανὲς ἔτ' δὲ
γ' μὲ ὠδῆς κεκτῆσθαι τοὺς πόρους τ' δὲ μὲ
λαν ἀπαλλάττῃν ὡς ἡ σῆψις τῆς φύσεως
ὑπολαμβάνῃ φαῆ διὰ τὴν ἀπορροὴν μὴ
τὴν ἐμφασιν τὴν ὡς τ' αὐτὴν δ' ἐστὶν
μὴ τὸ ἡσυχῆ ἀπορεῖ χρῆσθαι κατ' ἀμφίλους ἢ
ἐπαλλάττῃν ἀεὶ τὴν ἀπορροὴν ἀπὸ τὸ κενὸ
πρὸς τ' ἰσχνὸν ζάδηον ὑπολαβεῖν αἴτιον λευκὸν
τοῦτ' τὴν τ' ἀρτίων ἔοικε π' ἀπὸ τὸ φωτὸς
μὴ ἀπ' ἄλλο τινὸς πρὸς τ' λευκὸ δυο μὴ τὴν
παλλότητα τὸ ἀέρος ἀπτικὸν πρὸς τὸ φαῆ
νεσθαι μᾶλλον ἐπὶ δ' ὡς τ' μέλαν ἀποδίδωσιν
ἡ φαιδρὸν κτ[illegible] ὁ σκιὰ π' μέλαν τ'
μὴ ἐπιπροσθοῦσι τὴν τ' λευκοῦ δυο
ἐπεσθαι τ' λευκὸν τὴν φύσιν ἅμα δ' μὴ
νον τ' ἐπισκιάζῃν ἄλλα μὴ τὴν παχύτητα
τὸ ἀέρος μὴ τὴν ἰσχνότητα ἀπορεῖν ἀεὶ
ἄγαν καὶ τὴν ταραχὴν τὸ ὀφθαλμοῦ πρὸ
τέρον δὲ τοῦτα συμβαίνει διὰ τ' μὴ ὠδιόπτον
ἡ μὴ ἀλλως γίνεσθαι ἀν μὴ πολὺν μέλαν τ'
διασαφῆν ἄτοπον δε μὴ τ' λευκὸν μὴ
ἀποδοῦναι μορφὴν ἀλλὰ μόνον ἐκ τὸ φερὲς
μὴ τὸ κενὸ πυκνὸν κοινὰ π' τοῦτα παντ

ἁλμυροὺς· τοὺς δὲ σφόδρα ῥυπτικοὺς ὥστε καὶ ἐκ
τήκειν πικρούς· τὰ δὲ θερμαινόμενα καὶ ἀνα
φερόμενα διακρίνοντα δριμέα· τὰ δὲ κυκῶντα
ὀξέα· τὰ δὲ σὺν τῇ ὑγρότητι τῆς ἐν τῇ
γλώσσῃ καὶ διαλυτικὰ καὶ συστατικὰ εἰς τὴν
φύσιν γλυκέα· τὰς δ᾽ ὀσμὰς εἴδη μὲν οὐκ ἔχειν
ἀλλὰ τῷ λυπηρῷ καὶ ἡδεῖ διαφέρειν, εἶναι δὲ
τὴν ὀσμὴν ὕδατος μὲν λεπτοτέραν ἀέρος δὲ
παχυτέραν, σημεῖον δ᾽ ὅτι ὅταν ἐπιφράξαντες
ἀνασπῶσιν ἄνευ ὀσμῆς τὸ πνεῦμα εἰσέρχεται
διὸ καθάπερ καπνὸν καὶ ὁμίχλην εἶναι τῶν
σωμάτων ἀόρατον· εἶναι δὲ καπνὸν μὲν μεταβολὴν
ἐξ ὕδατος εἰς ἀέρα, ὁμίχλην δὲ τὸ ἐξ ἀέρος
εἰς ὕδωρ, φωνὴν δ᾽ εἶναι πληγὴν τοῦ ἀέρος ὑπὸ
ἐγκεφάλου καὶ αἵματος δι᾽ ὤτων μέχρι ψυχῆς.
ὀξεῖαν δὲ καὶ βαρεῖαν τὴν ταχεῖαν καὶ βραδεῖαν
συμφωνεῖν δ᾽ ὅταν ἡ ἀρχὴ τῆς βραδείας ὁμοία
ἡ τῇ τελευτῇ τῆς ταχείας· τὸ δὲ χρῶμα
φλόγα εἶναι ἀπὸ τῶν σωμάτων σύμμετρα
μόρια ἔχουσαν τῇ ὄψει· λευκὸν μὲν τὸ δια
κριτικὸν μέλαν δὲ τὸ συγκριτικὸν ἀνάλογον δὲ
τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς καὶ
τοῖς περὶ τὴν γλῶσσαν στρυφνοῖς καὶ δριμέσι

λαμπρὸν

λαμπρὸν δὲ τὸ ἀεροειδὲς λευκόν, τὰ δ᾽ ἄλλα
ἐκ τούτων ἐν οἷς δὲ λόγοις οὐδ᾽ εἴ τις εἰδείη
χρῆναι καὶ λέγειν φησὶν ὧν οὐκ ἔχομεν
ἢ κατὰ λόγον ἢ ἀναγκαῖον οὐδ᾽ εἰ παραμιγνύμενα
μὴ γίνοιτο οὐθὲν ἄτοπον, ἀλλὰ τὸν θεὸν
δύνασθαι τοῦτο δρᾶν ἃ μὲν οὖν εἴρηκε καὶ
πῶς ἀφώρικε σχεδὸν ταῦτα ἐστίν, ἄτο
πον δὲ καὶ τοῦτο πρῶτον τὸ μὴ πάντα ὁμοί
ως ἀποδοῦναι μηδ᾽ ὅσα τοῦ αὐτοῦ γένους,
ὁρίσας γὰρ τὸ θερμὸν σχήματι, τὸ ψυχρὸν
οὐχ ὡσαύτως καὶ ἀπέδωκεν ἔπειτα τὸ μα
λακὸν τὸ ὑπείκειν φανερὸν ὅτι τὸ ὕδωρ καὶ
ὁ ἀὴρ καὶ τὸ πῦρ ἐστι μαλακά φησί γε
ὑπεῖκον τὸ μικρὰν ἔχον βάσιν ὥστε τὸ
πῦρ ἂν εἴη μαλακώτατον δοκεῖ δὲ τούτων
οὐθὲν οὐθ᾽ ὅλως τὸ μὴ ἀντιμεθιστάμενον
εἶναι μαλακὸν ἀλλὰ τὸ εἰς τὸ βάθος ὑπεῖκον
ἄνευ μεταστάσεως, ἔτι δὲ τὸ βαρὺ καὶ κοῦ
φον οὐχ ἁπλῶς ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν γεωδῶν
ἀφώρικε, τούτων γὰρ δοκεῖ τὸ μὲν βαρὺ
χαλεπῶς, τὸ δὲ κοῦφον ῥᾷον ἄγεσθαι
πρὸς τὸν ἀλλότριον τόπον· τὸ δὲ πῦρ καὶ
ὁ ἀὴρ ταῖς εἰς τοὺς οἰκείους τόπους φοραῖς
κοῦφα καὶ ἐστὶ καὶ δοκεῖ διόπερ οὐκ ἔσται

+ 1

καὶ ἅμα δοξάσει ἂν ὁμοίως ἐχθρὸν εἶναι πάντας.
περὶ δὲ τῆς ὀσμῆς ὅτι μὲν ἀποροῦσί τινες καὶ
καὶ ἀναπνευστῆς τὸ ἄερος ὀχεδὸν ὁμοῦ
γῆται, τὰδ' ἀφομοιοῦσι κεφαλὴ καὶ ὁμίχλῃ
ταῦτα δὲ λέγειν ἂν ἀλλοῖον, ὅδε σῶμα
φαίνεται πυκνὸν, καὶ μᾶλλον ἐξ ὕδατος ἢ ἀέρος
τῶν δ' ὁμίχλων ἐξ ἀέρος ἢ ὕδατος λεπτομερῶν
βαλλόντων, χαίτοι δοκεῖ ἀναπαλιν ἔχειν ἐπὶ
τῶν ὁμίχλων, διὰ καὶ παύεται τὰ ὕδατα
γεγαμένης ὁμίχλης, ὁ δὲ γεγενημένης ὁμίχλης, ὁ δὲ γεγενημένος καὶ ὁ τῆς
φωνῆς ἤρξατο λόγος ὅτε σῶμα ἐστὶ κοινὸς ἁπασῶν
τῶν ἰδέων ἐστὶ, ὅτι τῶν αἰτιῶν λέγεται τῆς
ἀκοῆς ἀκούειν, ἔτι δ' ὁ τοῦ φωνοῦντος
καὶ τῶν φωνῶν ἀεὶ τὰ ὑπερέχοντα ἀκούομεν
ἔστιν ἀφορίζειν. περὶ δὲ ἀκουσμάτων σχεδὸν
ὁμοίως ἐπιδεκτικὰ λέγειν, τὸ δὲ συμφωνεῖν
ἔχειν μᾶλλον τὰ ὀξέα τῶν τοῦ βαρέος ἀναφανεῖται,
ἔχειν ἄτοπον δὲ τὸ μοῦνον ταῦτα ἀποδιδόναι
τὰ ἀκουόμενα, ὅτι δὲ τὸ ἀπλοῦς τὸ λευκὸν
φθόγγον λέγειν τὸ μὲν λευκὸν ἔχειν τινὰ
ὁμοιότητα τὸ δὲ μέλαν ἐναντίον εἶναι φα
νῆναι, τῶν δὲ τὸ μὲν μᾶλλον τὸ ἀφαιρεῖσθαι
δῆλον ὅτι ἐνδέχεται ἀποδοῦναι τὸ δὲ μᾶλλον δεῖται
δέ τινος λόγου καὶ πίστεως

Fη

τὸ μὲν ἕκαστον τῶν ὁμοιογενῶν ἔχειν βαρὺ
τὸ δὲ πλῆθος κουφότερον τὸ μὲν πῦρ ὅσον
ἐν τῷ πλείονι κουφότερ' ἀεὶ ἀνωφερὲς τῆς
μικρᾶς τὸ πυρὸς ἐφαμιλλοῦσθαι οἱ λόγοι καὶ
δοκεῖ καλῶς, ἐστιν δὲ ἀδύνατον, ὥσαν
τως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς θαλάττης ἡ δοκεῖ
θαλάττην ὁμοίαν τὸ πλοῦτον, ὡς ἐξ ἁπλοῦς
ὄντος τοῦ πυρὸς ἐπὶ τὸ μὲν βαρὺ τὸ δὲ
κουφον καὶ ἕκαστον πεφυκέναι τόπον ἴδιον
ὁμοίως αὐτοῦ καὶ τὸ γεῶδες ἀεὶ ἀνα
παυλίζεσθαι μὲν τὸ ἕκαστον ἴσως δεῖ
πλεῖον ἔχειν τὸ ὁμοιογενὲς κουφότερον,
ταῦτα δὲ πάντα συμπεφυκὸς διαφ' μὴ
ἁπλοῦς πεφυκέναι βαρέος, ἀλλὰ πρὸς
τὸ γεῶδους ἀφορίζειν, τὸ δὲ χυλοῦ τοῦ
μὴ φυσικὸν ὁ λόγος τὶς ἔσεσθαι, ἢ κρα
τεῖται ἀεὶ πάσαι διάφοραι, τὰ δὲ παθη
τὰ συμβαίνοντα ἀπ' αὐτῶν? δῆλον ἢ σπωρᾶς
καὶ τοὺς πόρους τὸ ἁρμὸς ἢ ψυχρὸν καὶ
καθαρὸν τὸ ἄλμυρ ὅπερ πάθος ἐστὶν ὑγιεῖ
ὁμοίως δὲ καὶ τ' ἄλλα, χρῆσθαι δὲ τῶν ὀσμῶν
μᾶλλον, καὶ διὰ τί ταῦτα δῆλον, ἐπὶ τῶν
παθῶν διωρθῶσθαι. ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ περὶ
τῆς ὀσμῆς ἢ ἐστὶν ἴδιόν τι τοῖς παθεσι καὶ
ταῖς ἡδοναῖς διαφέρουσι ὥσπερ οἱ χυλοὶ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Psellus.

Θαυμάζειν μοι λίαν ἔοικας θαυμασιώτατα τῆς ὄντι ψυχὴ μι-
κρὸν δὲ καὶ διαπιστεῖν ἢ διψῶσα χελώνη ἔστα δὲ πιοῦσα ποτάμων
τὸ πλεῖον διαδόσιμον ἐν τῆς διψῆς ἀκρ. τοῖς συμπομέναις ποιεῖται καὶ
ἐκπλήττει μὲν ὡς ἀλήθως καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν ἀκρῶν τῶν γιγνόμενον.
ἐστὶ δὲ τὰ πολλὰ ἡ φύσις τοιοῦτον ἐν οἷς ἀπόδειξις μὲν οὔτ' ἐξ ἀγωγῆς
ἐστιν οὔτ' ἐκ πρῶτα αἰτίων ἢ ἀρχῶν ἐγνωσμένων ἐν δὲ ὁρώμενον
ἀντὶ πάσης ἀρκεῖ τῆς δεα τῶν λοιπ. ἐντέχνου πίστεως. τί ποτε δ'
ὅντι ἐξέπλαγε τὴν νοῦν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῶν χελωνῶν διηγήματι
ἐρ' ἐξ μὴ ποτε θεάμενον ἔργα φύσεως ἄρρητα. ἐν δὲ τῆς μαγνή-
τιδος λίθου ἡ πάσης τεχνολογίας ἐπέκεινα, τὸ δὲ τοῦ λαγὼ
ἐπαμφότερον καὶ περὶ τὴν φύσιν ἀμφισβητήσιμον ἐὰν πλεῖστοι
τῶν τεθηρακότων τὸ δεῖγεν ἐν πλείσι ἐγνώκασιν ἀρ' οὖν ἢ μήπω ἐγνώ-
κεις τῆς λίθου τὴν ἄρρητον δύναμιν ἔτα δεῖ σοι τῆς διετρα-
γῶδησε τὸ γιγνόμενον, οὐκ αὐτὸ δὲ τοῦτο σκήνην ἀτέχνως
καὶ δρᾶμα τὸν λόγον ὠνίδης νῦν δὲ διεστηκὸς τὸ σιδήριον ὀλίγω
τῷ διαστήματι ἐφέλκεται ἢ μαγνήτις ὥσπερ χειρῶν ἐπι-
βολὰς ἐπισπωμένης πρὸς ἑαυτὴν. ἴσθι τοιγὰρ οὖν ὡς δυνά-
μεις τινὲς ἄρρητοι, καὶ πάθη ἄνω τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμέναι
καὶ ζῶσις καὶ λίθοις καὶ πόαις ἐγκαθηνται καὶ γοητεύεται ἄλλο
παρ' ἄλλου καὶ ἕτερον ἑτέρω αὐτομάτως προσφύεται, ἢ τὰ μὲν
ἀπτομ. ἐνεργεῖ, τὰ δὲ μετὰ τὴν τομὴν καὶ ἕκαστον τῶν ἡμη-
μάτων ἄλλο τι ποιεῖ καὶ σύνδεσμοι καὶ ἶνες καὶ χιτῶν παν-
τοδαποὶ καὶ τὸ μὲν οὕτω σχηματισθὲν τὴν δ' ἐπικτᾶται τὴν δύνα-
μιν ἐν δ' ἕτερον ἄλλην τινὰ ἐνδείκνυται τὴν ἐνεργεῖαν καὶ
συμπνοῖ μὲν μετὰ τῶν ὅλων τάδε διεστήκασι καὶ τὴν σύρροιαν
οἶδεν ὁ τοῖς ὅλοις ἐφεστηκὼς ἔτε νοῦς ἔτε τι τοῦτο ἐπέκεινα
οὐ δὲ διήρηται τὰ ὄντα ἀσυμπάθως ἀλλὰ ἥρμοσται ὑπερφυῶς

τῶν αὐτοῦ ἐξήτησε τὴν τοῦ Τιμαίου ἐν
πλάτωνος μαθηματικῶν περὶ τυχὼν ὑπάρξεν
ὁ Γερμῖνος.

ἐπεὶ μὲν οὖν ἐμοὶ τὸ πλατωνικὸν περὶ τῆς ψυχῆς
διάστημα περὶ οὗ δεῖ μαθεῖν τὴν ἀκολουθίαν
τοῦ φιλοσόφου διάνοιαν δεῖ δὲ πρῶτον πᾶσαν
ἀρχὴν τῶν μαθηματικῶν τὸ λόγου παρισοῦν.
ἀφ' οὗπερ σοὶ τὴν ἀφορμὴν τῆς νοῦν ἐχούσης λόγου
τῶν περὶ τὸ δημιουργὸν ὁ πλάτων ἄτοπος.
μέμφεται ἀφεῖλεν ἀπὸ πάντας μοίρας μέτα δὲ ταύτην
ἀφορμὴ διπλασίων ταύτης. τὸν δ' ἀπ' αὐτῶν ἡμιο
λίων μὲν τῆς δυοῖν τριπλασίων δὲ τῆς πρώτης
τετραπλῶν δὲ τῆς δευτέρας διπλῆν. πεμπτῶν δὲ τῆ
πλεῖν τῆς τρίτης. τῶν δ' ἑπτὰν τῆς πρώτης ὀκταπλα
σίων ἐβδόμην δὲ ἑπτὰ καὶ ὀγδοηκοντάσιον τῆς πρώτης
μέτα δὲ ταῦτα συνεπλήρου πάντα διπλάσια καὶ τριπλάσια
διαστήματα. μοῖρ' ἔτι ἐκλεῖπον ἀποτόμων καὶ τόμῆς
ἃς τὸ μὲν ἀφ' ἑνὸς ἄχρι ἐννέα διαστῆναι δύο ἵνα
μεσότητας τὴν μὲν τοιαύτ μοῖρ' ἀφ' ἑνὸς αὐτῶν ὑπερέχουσαν
καὶ ὑπερεχομένην τὴν δὲ ἴσου μὲν καὶ ἀριθμῶν ὑπερέχουσαν
ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην ἡμιόλιοι δὲ διαστάσεις ἐπὶ
τρίτων καὶ ἐπ' ὀγδόων γενομένη ἐκ τούτ' ἀδύνατον
ἐν ταῖς πρώταις διαστάσεσι τὰ τὸ ἐπ' ὀγδόῃ διαστῆναι

τὰ ἐπὶ ζεῦξε πάντα συνεπλήρου λήμαν αὐτ' ἐκέκτη
μοίρων τῆς δὲ τὸ μοιρὶ ταύτης διαφορᾶς λείπεται
χρῆσις πρὸς ἀριθμὸν ἑξάκις τῆ ὅλῃ ἐξ καὶ πεντήκοντα
καὶ διακοσί πρὸ τρία καὶ τετρακόσια καὶ διακόσια
καὶ δὶς μύριοι ἐξ δὴ ταῦτα. κατεστήσατο δὴ
ὅλα πάντα κατανοῆσαι ἵν μὴ ὦσι τὸ πλάτωνος
ἐπὶ λέξεων ὑποτύπωσις αὐτὴ. ἵνα οὖν εὐπαίδευ
τον πρῶτ' λαβωμὲν πρῶτον ἐν τοῖς ἀπὸ μονάδος
ἀριθμοῖς τοὺς λεγομένους πρώτους ὑπὸ τοῦ πλάτωνος
λόγους. ἐκκλῆσθω οὖν μόνους καὶ ταύτης διπλασίας
δυὰς ἵστα τριὰς ἡμιολία μὲν τῆς δυάδος τριπλασίων
δὲ τῆς μονάδος ἵστα ὀγδοὰς τετραπλασίων τῆς δυάδος
ἵστα ἑνὰς τριπλασίων τῆς τριάδος ἵστα ὀγδοὰς ὀκταπλα
σίων τῆς μονάδος. ἐπὶ πᾶσι δὲ ἑβδόμῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ
ἑπτὰ καὶ ὀγδοηκοντάσιον ὅσα τῆς μονάδος. ὑπολεῖ
πει δὲ παρακολουθοῦντας ἡμῖν ὁ πλάτων τὰ διπλάσια
καὶ τριπλάσια διαστήματα ταῖς ἁρμονικαῖς καὶ ἀστρο
λογικαῖς μεσότησι συνάγει μονάδι δὲ καὶ δυάδι
μεσοῦσι ταύτ' τὰ μεσότητος εὑρεῖν ἀδυνάτου λαμπέον
τινὰ πρῶτον ἀριθμὸν ὃς ἐφάπαξ ὢν ἐξῆ καὶ ἡμίσου
καὶ τρίτον ἐπήρθω οὗ ὁ ἑξ καὶ ἑβδομηκοντάκις ὁ ἀφηρημένα

παρὰ τὸ δημαρχεῖ ἀπὸ παντὸς μορίου, μᾶλλον δὲ τὸ
ἐξ ὁ διὰ δύο διπλάσιον ὢν τοῦ ἐξ ἕξ ὁ ὀκτὼ
καὶ δέκα ἡμιολίου μὲν τοῦ δωδέκα τριπλάσιος
δὲ τοῦ ἐξ ὁ ἡγησιστράτου διπλάσιος ὢν τοῦ
δευτέρου ὅρου τοῦ δώδεκα ἅπτας ὁ πεντήκοντα
τεσσάρων τριπλάσιος τοῦ τρίτου ὅρου, φημὶ δὴ τοῦ
ὀκτωκαιδέκα ἅπτα ὁ τεσσαρακοντάεξ ὀκτὼ ὄντα
πλάσιος ὢν τοῦ πρώτου ὅρου φημὶ δὴ τοῦ ἓξ. ὅτι
ὁ ἑκατοστὸς ἑξηκοστὸς δεύτερος ἑπτὰ καὶ ἡμιόγδοα
ὅλος ὢν τοῦ πρώτου ὅρου τοῦ ἐξ τετράκις μεταξὺ
μὲν τοῦ ἑξ καὶ δωδέκα ζευχθήσεται ἁρμονικὴ μέση
μείζων ὁ ὀκτὼ ἀριθμητικὴ δὲ ὁ ἐννέα μετοξὺ
δὲ τοῦ δωδέκα καὶ τοῦ ἡγησίου τετάρτου διπλάσιος
ἁρμονικὴ μέση μείζων ὁ δεκαεξ ἀριθμητικὴ δὲ
ὁ ὀκτὼ καὶ δέκα μεταξὺ δὲ τοῦ τρίτου διπλασίου τοῦ
ἡγησιστράτου καὶ τεσσαρακοντατεσσάρου ἁρμονικὴ
μέση μείζων ὁ εἰκοσιτέσσαρα ἀριθμητικὴ δὲ ὁ ὀκτωκαὶ
εἴκοσι. ἐν τοῖς
τριπλασίοις μεταξὺ τοῦ ἐξ καὶ ιη ἁρμονικὴ μέση
μείζων ὁ θ ἀριθμητικὴ δὲ ὁ β. καὶ καθάπερ
ἐφεξῆς ὅρος ὅτος ἑ ἕ θ. ιη καὶ λη μή
νδ. πά. ρή. εβδ. ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν δυνατῶν ἐν τούτοις

τοῖς ἐπιπέδοις ὁμοίᾳ ὁρισμὸς τοῦ ὑπὸ τριῶν
λόγους ὥστε τοὺς ἐποπτεύοντας μὴ τὰ λήμ
ματα διεληλυθέναι τοῦτ᾽ ἀνέγκλητον.
μνώδ. ὁ μὲ ὁρίσας διάλυσιν ὁ μεθόδου
προκείσθω δὴ ἐξ ἀρχῆς κεφαλαιώδης τὸ
διπλάσιον λόγου τοῖς ἡμιολίοις μεσότητι
καὶ τοῖς ἐποπτεύοις. δεικτέον ἄρα τὸν ὑπόλογον
τὸ διπλασιᾶν τοῦτον ἔχοντα ὥστε ἕνα
αὐτῶν καὶ δύο ἐποπτεύοντας μὴ ἐπὶ τρίτον ἄλλον
ἐλλείπειν. ὅτω δὴ πρῶτον ὁ τρίτ᾽ ἀπὸ μονάδος
μὲν τὸ ὀκταπλάσιον λόγου ὁ ἑξηκοντατετράκις
ἀπὸ τούτου δύο μὲν ἐποπτεύοντας ἀποδίδωσι δυνατὸν
ἅπαξ τὸ πολλαπλάσιον τοῦτο ἐπιμόριον ἡμίσεια
λόγων ἀντιπαρωνυμούντων αὐτῶν. ὅπου ἔχει
ἀπὸ μονάδος ἐπίτριτον δὲ οὐκ ἔχει τριπλασι
άσας ὧν αὐτὸν παρὼ τὸν ρϙβ. ὃ ἐπίτριτ
μὲν ὁ σπϙ. ἐποπτεύει δὲ ὁ σϙ καὶ τοῦτο
ἐποπτεύοντος ὁ σμϝ. ὁ ἄρα τὸ λήμματος ἔχει
λόγου ὁ μετὰ τῶν ἀφαιρουντων τοὺν δυσὶν ἐποπτεύοντα
λήμματος ἢ σμϝ. πρὸς τὰ σϙ. ἀπὸ παντὸς
μὲν ἐπιτρίτου δύο ἐποπτεύοντες ἀφαιρεθέντες τὸ λήμματος
ὁ τοῦ λήμματος λόγος. ἔστω τοῦ σμβ. ἐποπτεύοντος

ὁ σπή· ὁς τὴν ἁρμονικὴν σώζῃ μεσότητα
τεταγμένος μεταξὺ τῶ· ρϛβ· καὶ τῶ· τπδ·
διπλάσιον πρὸς τ̄ ρϛβ· λόγον πολυώνυμον
πρὸς δὲ τ̄ σπή· ἐπίτριτον· ὅμ· ὧν ἰϛ· δύναται
ἀποφῆσαι δύο ἐπογδόους ἀπὸ τῶ· σπή· καὶ
πυκνώσαμ· ἀεὶ καὶ τῶν ὁ ἐπίτριτον τοῖς
ἐπογδόοις καὶ τῶ· λϛημαδ· καὶ ὧδ· ἀεὶ ἐόντα
ὁ μ· ἐπογδόους ἀεὶ ὁ τῆδ· ὀλίγον ἀεὶ ἐλλ
διὸ πρὸς αὐτὸν ἐπογδόων γενεαὶ λόγον ὃ δύνα
τὸν ῥᾳδ· ἀτμήτων τὴν μοναδ· φυλάττῃ
καὶ βραδύτητος, ὁ μ· ὀλίγον ἐᾷ ἀεὶ μὲ
διπλασιάσαντ· ἑῶ αὐτ· ἵνα ὁ ἡμιόλ· ἔλον σημ
σωμ· ἔχοῦ καὶ αὐτὸ ἀ· ἐπογδόου ἀναπλαδ
σώλθα δὲ διὰ τῶτο καὶ πρὸ αὐτὸ διαστῆμ
σάσαι πάντα καὶ τοῖς μετ· αὐτόν, ἐᾷ ἑῶν
αὐτὶ μὲ τῶ· ρϛβ· ὁ τπδ· αὐτὶ δὲ τῶ· σῃ· ὁ
υλβ· αὐτὶ δὲ τῶ· σμϛ· ὁ υπῃ· αὐτὶ δὲ τῶ· σνϛ
ὁ φλβ· αὐτὶ δὲ τῶ· σπή· ὁ· φοϛ· καὶ τῶτ· ἐπογδοος
ὁ χμή· καὶ τῶτον ἐπογδοος ὁ ϡηθ· ἐπίτα
ὁ ϡξή· διπλάσιος μ̄ ὢν τῶ· τπδ· πρὸς δὲ τὸν
ϡηθ· ὅλον ἔχων τὸν τῶ· λϛημαδος καὶ ὅτε δὴ

συμπεπλήρωται ὁ διπλάσιον διάστημα τοῖς
ἡμιολίοις καὶ ἐπιτρίτοις καὶ ἐπογδόοις λόγ· ἐν
τοῖς δὲ τοῖς ἀριθμ· τπδ· υπῃ· φλβ· φοϛ·
χμή· ϡνβ· ϡξή· ἡ δὲ ὠδ· ἐφεξῆς ἰσότ· ὅλῃ συμ
πληρῶσαι τὸ διάστημα ἐκκαιδεκάκις τ̄ ἐξῆς
ἀντὶ μ̄ τῆς πρώτ· μοίρ· τ̄ τπδ· ἀντὶ δὲ τ̄ δι
πλασιασάντων τ̄ ϡξή· ἀντὶ δὲ τ̄ τριπλασίας μ̄
τῆς πρώτης ἡμιολίας δὲ τ̄ δωδεκ· τ̄ ϡρλβ· ἀντὶ
δὲ τῆς τετραπλασίας τῆς πρώτ· τ̄ ϡφλϛ· ἀντὶ
δὲ τ̄ ἴσοτ· ἡ ἐᾷ τριπλασία τῆς τρίτ· τ̄ ϡυμϛ·
ἀντὶ δὲ τῆς ϛ· ἡ ἐᾷ ὀκταπλασία τῆς πρώτ· τ̄
ϡῳβ· ἀντὶ δὲ τ̄ ἐβδόμης ἡ ἐᾷν ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα
πλασίων τ̄ πρώτης τ̄ ϡξή· ἡ δὲ ὠδ· ἐφεξῆς
τόδε κ̄ πυκνώσαι τοίνυν ἁρμονίκοις καὶ τὰρ
ἀριθμητικοῖς μεσότησιν ἀεὶ παρεντεθέσαι, τὰ τ̄
ἡμιόλια καὶ ἐπίτριτα διαστήματα πολλαπλασίων ἰσοῦντ
ἵνα μίαν ἐφ̄ μεσότητα μεταξὺ τῶ· τπδ· καὶ τῶ·
ϡξή· διπλασίῳ ὅτε φλβ· πολλῶν τῶν ἁρμονικῶν
μεσότητα καὶ ὁ φοϛ· τῶν ἀριθμητικῶν ἑβδό
καὶ τῶτ· ὅτι ἑβδόμος λόγος ἐφ̄ ἑαυτὸν τετράκις
δύναται τ̄ τῶν ἡμιολίων ἐν ἀριθμοῖς οὐκ ἐᾷ

λαβήν· καὶ ἐν μέσῳ ἐνοίσεται τὸ ἔπος χαρὲ
κάτω καὶ τὸ ἑξηκαιδεκάτῳ ὅστε καὶ ἐστὶν ὁ λό
γῳ ὁ τὸ κεκλιμένα λήμματος ὃς ἐστὶν ἐλάσσων
δὲ τοῦ ἀκριβοῦς ἡμιτονίου ἢ μὲν οὖν χρήσις τῆς
πραγματικῆς τριγωνίας ἐξήτασις ἄλλη· ἡ δὲ
μαθηματικὴ αὕτη.

Τὰ συλλογιστικὰ τῆς τοῦ ῥυθμικοῦ ἐπιστήμης

Τῆς ῥυθμικῆς ἐπιστήμης ταῦτα πεφανῆσθ᾽ ὅτε
λεσιν καὶ πεφυκότε ὅτι πᾶν μέτρον πρὸς
τὸ μετρούμενόν τῇ καὶ περιττὸν καὶ λοιπὸν
εἶναι καὶ ἡ συλλαβὴ ὅτιπερ ἂν ἔχῃ πρὸς τὸ ῥυθμὸν
οὕτω καὶ μέτρον πρὸς τὸ μετρούμενον· ἔστιν τοίνυν
ἔχειν ὅσον μέτρον τὸ ῥυθμὸν· ἄλλα τόδον μὲν
τὸν λόγον παλαιοὶ ἔφασαν ῥυθμικοί· ὁ δὲ τῆς
ἀριστοξένους ἐκ ἔχει φησὶ μέτρον ἡ συλλαβὴ
πᾶν τὸ μέτρον αὐτὸ τὸ ὡρισμένον ἔχει
τὸ ποσὸν καὶ πρὸς τὸ μετρούμενον ὡρισμένως
ἔχῃ· ἡ δὲ συλλαβὴ ἐκ ἔχει τὸν τόδε ὡρισμένη
πρὸς τὸ ῥυθμὸν ὡς τὸ μέτρον πρὸς τὸ μετρούμενον

ἡ τὸ συλλαβὴ ἐκ ἔχῃ τὸν αὐτὸν λόγον κατὰ
τὸ δὲ μέτρον ὑπερέχει δὲ χρόνῳ ποσῷ κα
κατὰ μέτρον ἔχει καὶ τὸ τοῦ λόγου μέτρον
ὅσαντως χρόνῳ τὸ ὡς τοῦ λόγου ποσόν· ἡ δὲ συλλα
βὴ λόγου μέτρον ὅσα ἐκ ὑπερέχει χρόνῳ
τὸν λόγον μετρεῖ· καὶ ἡ λόγου ἐκ ἔχει τὸν
αὐτὸν λόγον πρὸς συλλαβαί· λόγου μὲν τοῦ
τὸν αὐτὸν ἔχει τὸ μετρεῖ· ὑπερέχει μὲν ἡ κατὰ
τὸν βακχεῖον λόγον· διπλάσιον δὲ τοῦ μα
κροῦ· δύο δὲ ταῦτα πρῶτον νοητέον τὸ τε
ῥυθμὸν καὶ τὸ ῥυθμιζόμενον· ἔστι δὲ ὁ μὲν
ῥυθμὸς συγκρασία τις συλλήψεων ἐκ λόγου χρό
νου πρώτου τὴν τελὴ ἀφορισμένος· ἡ τὸ δὲ
πάσσα λόγου σώματος ἐνρυθμὸν· τόδε ῥυθμιζό
μενον τοίνυν νοητέον ὅτον δυνατὴ μίτρατι
δεσθαι ὅσῃ μετρεῖσθαι λόγῳ πανδοδαπὰ καὶ ὅσῃ
σωματικῆς πανδοδαπάς· φαίνεται δὲ τρία εἶναι
τὰ ῥυθμικά· λεξις· μέλος· κίνησις σωματική·
ὁ δὲ ῥυθμὸς ὁ ἐντεῦθεν ἐξ ἑνὸς λόγου ἄλλας
ποσότητας ἡ γένεσις αὐτὸς ἀ τότε πρωτῆς καὶ
τὸ ὑσέρου διαιρεθήσεται δὲ ὁ λόγος ὑπὸ μὲ

δυναμένων διαφέρειν γνωρίζειν
τὸ δὲ ἀριθμοῦ ἐστι μέτρησις ὁ δὲ τοῦ
ῥυθμοποιοῦ ἴδιόν, ποδικὸν μὲν ὅσον ἐφ' ἑαυτόν
ὁ χρονίζων σημεῖόν ποδικὸν μέγεθος ὅσον ἀφ'
οὗ ἡ βάσεως ἢ ἀρχὴ ποδός· ἴδιον δὲ ῥυθ-
μοποιοῦ ὁ παραλαμβάνων ταῦτα τὰ μεγέθη
ἢ ἐπὶ τὸ μικρὸν ἢ ἐπὶ τὸ μέγα καὶ ἐφ' ἑαυ-
τοῦ μὲν ὡσαύτως ἕξιν συσήμου τῇ συστάσει
ἔχοντα τὸ ποδικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν ἀντίστοι-
χον ῥυθμοποιοῦ ἴδιον τὸ δὲ ποδικὸν λέγω ὡσ-
ἕξασι ἴδιον οἱ τοῖς. ὅτε τὸ ἴσον καὶ ὁ τὸ
διπλάσιον καὶ ὁ τὸ ἡμιόλιον ἔνεστι δύνασ-
πὰς καὶ ἐν τριπλασίῳ λόγῳ εἶναι καὶ ἐν ἑπ-
πλασίῳ πάσῳ δὲ ὁ διαιρούμενος εἰς πλέω ἀριθμὸν
ἢ εἰς ἐλάττω διαφέρει ἴδιόν δὲ καὶ ἐν τῷ τὸ
ῥυθμὸν φύσει ὁ ποδικὸς λόγος ὡσαύτως ἐν τῷ
τὸ ἁρμοστικὸν τὸ συμφωνεῖν τὰ δὲ τοίων τοῦ
οἱ πρῶτοι τοῦδ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀριθμοῖς τεθήσονται
ὁ μὲν ἴαμβος ἐν τοῖς τοιοῖ πρώτῳ ὁ δὲ δακτύ-
λιος ἐν τοῖς τετράσημοις ὁ δὲ παιωνικὸς ἐν τοῖς
πεντάσημοις αὐξομένου δὲ φαίνεται τὸ μὲν ἰαμβικὸν
μίγνυσι τὸ ἀκτὼ καὶ δεκασήμοις μεγέθους ὡς

τῆς λέξεως τοῖς γράμμασι καὶ τοῖς συλλαβαῖς
ὑπὸ δὲ τὸ μέτρον τοῖς φθόγγοις. ὑπὸ δὲ τῆς κι-
νήσεως τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς σημείοις. τοῦδε
ῥυθμοποιοῦ ἔχοντος ἀπὸ κινήσεως τοῦ
μερικῆς ἀπὸ τοῦ ἀναγκαίας καὶ τοῦ ἐκ προαιρέσεως ὀνο-
μαστὶ κατὰ ἐκλογὴν καὶ ὁ φθόγγος καὶ ἡ συλλαβὴ
ἀδέσποτον τοῦτο. ἐστὶν ἀγωγὴ ἀνθρώπου τὸ κρουό-
σαι. τινὸ δὲ κινήσεων ἡ μὲν ἀναβάσεως ἡ ἀπὸ βά-
σεως ἐπὶ σχῆμα καὶ ἡ κατὰ φθόγγους τόνου
φθόγγων καὶ ἡ ἀπὸ συλλαβῆς ἐπὶ συλλαβήν
ὅλη δὲ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ κρουσθῆναι χρονικῶς μέχρι
γνωρίμου. οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ κρουσθῆναι ἀδιάστατος δὲ
σημειωθῆναι ὡσαύτως ὅσου πλέον ὄντος τοῦ ὑπὸ τοῦ
κρουσθῆναι χρονικῶς χρόνου. νοητέον δὲ καὶ
τόδε ὅτι τῷ ῥυθμῷ συσήμου ἔχοντος τὸ
μοίας σύστασιν ἔχειν τοῦ γνωρίμου λόγου καὶ τὸ
ποσὸν καὶ τοῦ ἀνάλογον ἀλλ' ἐκ μὲν τοῦ γνωρίμου
καὶ τὸ ποσὸν ὡς ἐκ ὑλικοῦ τινὸς συνάγονται
τὰ συήμματα ἐκ δὲ τοῦ ἀνάλογον ὡσεκτοῦ δύο
ῥητῶν γνωρίμου καὶ τὸ ποσὸν λόγου. ποσὸν
δὲ νοητέον τοῦ ὑπ' ἀδέσποτον τοῦ ῥυθμοποιοῦ

γίνεσθαι τὸν μέγιστον πόδα ἑξαπλάσιον τοῦ ἐλαχίστου
τὸ δὲ δακτυλικὸν μέχρι τοῦ ὀκτωκαιδεκασήμου
τὸ δὲ παιωνικὸν μέχρι τοῦ πέντε καὶ εἴκοσι, αὔξε-
ται δὲ ἐπὶ πλέον τότε ἰαμβικὸν γένος καὶ τὸ
παιωνικὸν τοῦ δακτυλικοῦ ὅτι πλείοσι σημείοις
ἑκάτερον αὐτῶν χρῆται. οἱ μὲν γὰρ τῶν ποδῶν δυσὶ
μόνοις πεφύκασι σημείοις χρῆσθαι ἄρσει καὶ βάσει
οἱ δὲ τρισὶν ἄρσει καὶ διπλῇ βάσει οἱ δὲ τέτρασι
δυσὶν ἄρσεσι καὶ δυσὶ βάσεσι. νοητέον δὲ τόν τε
ῥυθμὸν καὶ τὸ ῥυθμιζόμενον παραπλησίως ἔχον-
τα πρὸς ἄλληλα ὥσπερ ἔχει τὸ σχῆμα καὶ τὸ
σχηματιζόμενον πρὸς ἑαυτό. τῶν δὲ ῥυθμιζομένων
ἕκαστον πλείους λαμβάνει μορφὰς οὐ κατὰ τὴν
αὐτοῦ φύσιν ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ ῥυθμοῦ. ὁ δὲ ῥυθμὸς
οὐδενὶ τῶν ῥυθμιζομένων ἐστὶ τὸ αὐτό, ἀλλὰ τῶν δια-
τιθέντων πως τὸ ῥυθμιζόμενον καὶ ποιούντων κατὰ τοὺς
χρόνους τοιόνδε ἢ τοιόνδε. ὁ δὲ ῥυθμὸς χωρὶς τοῦ
ῥυθμισθησομένου καὶ τέμνοντος τὸν χρόνον οὐ δύναται
γίνεσθαι ἐπειδὴ ὁ μὲν χρόνος αὐτὸς ἑαυτὸν οὐ τέμνει
ἑτέρου δέ τινος δεῖται τοῦ διαιρήσοντος αὐτόν
ἀναγκαῖον οὖν ἂν ᾖ μεριστὸν εἶναι τὸ ῥυθμιζό-
μενον γνωρίμοις μέρεσιν οἷς διαιρήσει τὸν χρόνον.

τῶν δὲ ποδῶν

τῶν δὲ ποδῶν οἱ μὲν ἐκ δύο χρόνων σύγκειν-
ται τοῦ τε ἄνω καὶ τοῦ κάτω οἱ δ' ἐκ τριῶν
δύο μὲν τῶν ἄνω ἑνὸς δὲ τοῦ κάτω ἢ ἑνὸς
μὲν τοῦ ἄνω δύο δὲ τῶν κάτω, ἐξ ἑνὸς δὲ
χρόνου πῶς οὐκ ἂν εἴη ἐπειδήπερ ἓν σημεῖ-
ον οὐ ποιεῖ διαίρεσιν χρόνων ἄνευ γὰρ διαι-
ρέσεως χρόνων πούς οὐ δοκεῖ γίνεσθαι, τῶν
δὲ ποδῶν ἕκαστος ὁρίζεται ἤτοι λόγῳ τινὶ ἢ ἀνα-
λογίᾳ καὶ μεγέθει μὲν διαφέρει πούς ποδὸς
ὅταν τὰ μεγέθη τῶν ποδῶν ἃ κατέχουσιν
οἱ πόδες ἄνισα ᾖ, γένει δὲ ὅταν οἱ λόγοι
διαφέρωσιν ἀλλήλων οἱ τῶν ποδῶν οἱ δὲ ἄλο-
γοι τῶν ῥητῶν διαφέρουσι τῷ τὸν ἄνω χρόνον
πρὸς τὸν κάτω μὴ εἶναι ῥητόν. οἱ δὲ ἀσύν-
θετοι τῶν συνθέτων διαφέρουσι τῷ μὴ διαιρεῖσθαι
εἰς πόδας τῶν συνθέτων διαιρουμένων διαιρέσει δὲ
ὅταν τὸ αὐτὸ μέγεθος εἰς ἄνισα διαιρεθῇ
σχήματι δὲ ὅταν τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ αὐτοῦ με-
γέθους μὴ ὡσαύτως ᾖ τεταγμένα. τῶν δὲ ποδῶν
τρία γένη ἐστὶ τὸ δακτυλικόν, τὸ ἰαμβικὸν
τὸ παιωνικόν.

τὴν δὲ ἀπαναφορὰν τὴν τοῦ ἀποτελέσματος
τῶν ὠδίνων σημαίνει· τῆς δὲ ἀποκυήσεως καὶ
τὸ συμπαρόντα τὴν μητέρα ὅτε καὶ ἔκθεσιν
ὁ γεννηθεὶς τὴν δὲ ἐπαναφορὰν τοῦ
ὡροσκόπου τὴν τοῦ πρώτου ἐλπίδας ἀποτελεῖ
τοῦτον μηνύειν φασί. τὸ δὲ μεσουρανίσκειν
τὸ ἀποκλίμα τὰ τοῦ μέσου ἔχοντ προσήμα

Σωτέλης Ἐφέσιος περὶ ἀφετηριῶν

Ἐπεὶ μὲν ἀποτελοῦσιν οἱ τοῦ ὡροσκόπου
τοῦ θεωροῦντος ἴσως ἕκαστα δυνάμει λέγω
δὲ τὰ περὶ τοὺς ἀφέτας τοὺς ἀπλανεῖς
καὶ τοὺς πλανήτας. πλὴν ἔστι καὶ τὰ
καθ' ἡμᾶς πεπτωκότα τὰ δὲ περὶ τῶν
ἀφετηριῶν πεπτωκυῖαν ὀκτὼ ὄντων
μανθάνειν ἐζητήσαμεν ὁ μὲν ὡροσκόπος τὴν
πρώτην ἡμιφαῆ δηλοῖ καὶ τὴν μεσου-
ρανίσκουσαν καὶ ἡ μὲν δύσις τὴν τελευ-
ταίαν. ἡ δ' ὑπὸ γῆν τὴν ἑβδόμην καὶ
πάλιν ἡ μὲν ἀποκλίμα τὸ ὡροσκοπού-
των ὠδίνων σημαντικὴ τῆς ἀποκυήσεως καὶ
τὸ συμπαρόντα τὴν μητέρα ὅτε καὶ ἔκθεσιν
ὁ γεννηθεὶς τὴν δὲ ἐπαναφορὰν τὸ
ὡροσκόπου τὴν τοῦ πρώτου ἐλπίδας ἀποτελεῖ
τοῦτον μηνύειν φασί. τὸ δὲ μεσουρανίσκειν
τὸ ἀποκλίμα τὰ τοῦ μέσου ἔχοντα προσήμα
τὰ δὲ ἐπαναφορὰν τὴν τοῦ ἀποτελέσματος
τῶν ὠδίνων σημαντικὴ τῆς ἀποκυήσεως καὶ
τὸ συμπαρόντα τὴν μητέρα ὅτε καὶ ἔκθεσιν
ὁ γεννηθεὶς τὴν δὲ ἐπαναφορὰν τὸ
ὡροσκόπου τὴν τοῦ πρώτου ἐλπίδας ἀποτελεῖ
τοῦτον μηνύειν φασί. τὸ δὲ μεσουρανίσκειν
τὸ ἀποκλίμα τὰ τοῦ μέσου ἔχοντα προσήμα

ὀρχοδιδασκάλου δὲ αὐτοῖς ὀνομαζομένου ὃ πλῆθον ἔχων λόγος καὶ ἄλλη ὁπόσα ἐν μέτρῳ τελοῦντα ὁρᾶν φάσεως συσχήματος μὴ καὶ ὑπὸ σωιδεσμον μέλη φερόμενα τῶν σελήνων φασὶν ὅταν ποτὲ καὶ δέκα μοῖραι τυχὸν ἢ ἄλλο διεστηκυῖα πρὸς αὐτὸ δηλονότι περιφερικὴ λελυκὼς δὲ τὸ σωιδεσμο ὅταν παραλλάξασα τὸν τοῦ αὐτοῦ ἀποχὴ μοῖρ᾽ κενοδρομὴν δὲ λέγουσι καὶ ὅταν μηδενὶ σωιαπτηται μήτε σωματικὸν μήτε κατ᾽ ὀχῆμα ἐν δυσὶ μοῖ δ᾽ ἐστὶν ὅτ᾽ πλανῶνται ὅταν ἐν τοῖς ὅροις ὦσιν ὁρίοις ἢ ὑπωμοσίαι ἢ ὁρισμοῖς ἢ ὁρκῳ φασὶν ἐν οἷς καὶ χαῖρ᾽ αὐτὸς λέγουσι καὶ ὑπου γενόμενοι ἀφρενοῦνται δὲ οἱ ἀγεῖρ᾽ καὶ αὔθις θωμίονται ἐκφρο μ᾽ ἐν ἀρρενικ δ᾽ ζωδί ωιζαίνοντ᾽ καὶ τιτνόμενοι βόρδοι φόρ δὲ ἐν θηλυκ᾽ καὶ πρὸς νότον φερόμενοι καὶ ὁ μ᾽ πρῶτοι παρ᾽ αὐτοῖς τόπος πνεύλλαγος ἐφ᾽ καὶ βάσεως ζωδιακὸς ὅδε δυτικὸς ὁδὸ πύλη

ἡ πλανήτ᾽ ἀκλισίας καὶ ἀστάσιας τὸν ἀποδ δόσιμ τὴν ἰδιάζοσ᾽ ἰδιότητα καὶ παιότητα ὅταν ἀκτινοβολῆ ἔχῃ θάτερα. τὰ δὲ ἐχήματα ὅσον τα τέτταρα καὶ τεσσαρα καὶ ἑξάτω να ὃ ἀπὸ παρ᾽ αὐτοῖς λέγεται ἀυλὰ παλιν φασὶ ἔχῃ τὴν διαφορὰν ἡ τ᾽ μοιρικὸ᾽ ταῦτα λαμβάνειν ἡ ἀφορικὸ᾽ ἡ χ᾽ ἡ ζωδιακὸν ἀφηλιῶν δὲ ἀπ᾽ συλλαβῆς ἡ ἀποτυξις τὸ ἀκλιβὲς ἐχηματισμὸ γινετ ἀσανδετα δὲ φασὶ ζωδια σημποδισμος δὲ πρὸς ἄλληλα ἔχοντα τὰ ἰσοναφορα καὶ ὁ μοιρικὰ καὶ ἰσοδρομικὰ ἐπιβεωρᾶ δὲ παρ᾽ αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τ᾽ ἐπομὴ καὶ ἀκτινοβολῆ ἡ ἐπομὴ τ᾽ ἡγεμὼ καὶ δεξια μ᾽ ἀριστ ἐχη μαρα τὰ ἡγεμονικα, ἀριστερὰ δὲ τα ἐπομένα κακωσις δ᾽ αὐτ᾽ τ᾽ νενόμισται ὅταν ὑπὸ κα κοποιῶν τις ἀκτινοβολῆται ἢ διαμερίται ἢ ἐν κλίμασι γένηται. ἀχρηματίσει δὲ αὐτοῖς τόποι λεγόμενοι ὁ ἔντος ἀπ᾽ ἀροσκοπὰ καὶ ὁ δυτερος καὶ ὁ τρίτος καὶ ὁ ὄγδοος καὶ ὁ δωδέκατος

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τοῦ ἐν ἁγίοις πρ̅ς̅ ἡμῶν ἀθανασίου ἀρ
χιεπισκόπου ἀλεξανδρείας. υἱος
καὶ πολιτεία. τοῦ ὁσίου πρ̅ς̅
ἡμῶν φιλίππου τοῦ ἀργυρίου
δεύτερα ἐλόγησον:

Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος, τοῖς ὁρ
ῶσιν οὕτως ὁ τῶν ὁσίων λόγος τοῖς
ἀκούουσιν· ὥσπερ δὲ οὐ νόσος
μεῖται τοῖς ἄστροις, οὕτως καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ
θῦ κατέχουσα τοὺς ἁγίους· ὥσπερ γὰρ ἀνθῆ
ἐν τῷ πεδίῳ, οὕτως καὶ οἱ ἅγιοι ἐν ταῖς ἐκκλη
σίαις· μνήμη ἁγίων, δαίμονι ζομένων ἀνά
κλησις· μνήμη ἁγίων ἀηθενούντων παρα
μυθία· μνήμη ἁγίων, ζωὴν καὶ ἁγίαν παρέ
χουσιν· μεγάλοι τῶν μεγάλων οἱ ἀγῶνες·
λαμπροὶ τῶν μαρτύρων καὶ ὁσίων οἱ στέφα
νοι· καὶ πάντα τὰ τοῦ κόσμου τοῦ τοῦ ὄσ
κυμαλα ἐλογίσαντο· διὰ τοῦτο καὶ ὁ κ̅ς̅

ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν προσεύχεσθαι ἐκ
τῆ δίαν· καὶ ἀνοίξασα τὸ στόμα αὐτῆς μετὰ
δακρύων εἶπε· ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ
Ἰακώβ· ὁ [illegible] τὸν οὐρανὸν
καὶ δρακὶ τὴν γῆν· ὁ καθήμενος ἐπὶ ἅρμα
τος χερουβικοῦ· καὶ ἀγγέλων παρεστηκότων
κράζοντα καὶ λέγοντα· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
κύριος σαβαώθ· ἐπάκουσόν μου τῆς δούλης
σου σήμερον· καὶ καθὼς ηὐλόγησας τὴν μή
τραν Σάρρας καὶ ἔδωκας αὐτῇ υἱὸν τὸν Ἰσα
άκ· καὶ καθὼς ηὐλόγησας τὴν θεοπάτορα
Ἄνναν, καὶ ἐγέννησε τὴν ἀειπάρθενον Μα
ρίαν τὴν κυρίαν τῶν ἀγγέλων· οὕτως καὶ ἐμὲ
τὴν δούλην σου δώρησαι καρπὸν κοιλίας,
ἵνα δοξάσω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ ἄ
λλα ἕτερα εἰποῦσα ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς· ἰδὼν δὲ ὁ θεὸς τὰ δάκρυα αὐτῶν
καὶ τῆς δεήσεως ἐχαρίσατο αὐτῶν καρπὸν
κοιλίας· καὶ ἐγέννησεν παιδίον ἄρρεν·

καὶ ἐχάρησαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ χαρὰν μεγάλην
σφόδρα· καὶ νόμου ἡλικίας φθάσαντος
ἤρξατο ἐπιχειρεῖσθαι καὶ ποιεῖν πραγμα
τείας, ὡς ἐστὶν ἔθος τῆς κοσμικῆς τάξε
ως· μίαν οὖν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἀπήει
εἰς ἕτερον τόπον καὶ ποιήσας τὴν συνήθη
πραγματείαν καὶ ἀγοράσας τὰ πεπρόμα
τα καὶ μόσας· καὶ ἐπράζωα τῶν τετραπό
δων, καὶ μέλλων ἀπιέναι εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ· ἰδὼν ὁ μισόκαλος δαίμων τὴν
παρρησίαν ἣν εἶχον οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ ὁ υἱὸς
αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· φθόνῳ δὲ κινη
θεὶς ὁ ἀρχέκακος, καὶ βρέξας ὑετὸν
πολλήν, καὶ ποταμὸς μέγας κατασπάσα
ἀπέπνιξε πάντα τὰ ζῶα, καὶ αὐτὸν τὸν κύ
ριον τῶν ζώων· ~~καὶ~~ ταῦτα μαθόντες
οἱ γονεῖς αὐτοῦ, τὸν πικρὸν καὶ ἐξαίφνιδι
ον θάνατον τοῦ υἱοῦ αὐτῶν τοῦ μονογενῆ·
θρῆνον καὶ κλαυθμὸν ὀδυνηρὸν ποιήσαν
τες, ὀλολύζοντες ἔλεγον· οἴμοι οἴμοι

γράψω καὶ χάρτιν, εἰς τὸν ἀγιώτατον
θρόνους, ἐχαρίσατο αὐτοῖς ὑπερόριον μονὴν
πλησίον τῆς μονῆς αὐτῶν, καὶ ἐκ τότε ἐπῆρεν
ἡ μονὴ αὐτῶν τὴν ὑπερώριαν. ἰδοὺ ὁ
ἐπῆρεν ἀφιερώσομεν αὐτῷ δεκαπλᾶ
ἐὰν ἔρθῃ πάλιν ἡ ὑπερώρια εἰς τὸν
ἐμοὶ φῶς. ὅμως τοσοῦτος ὁ πόθος
πρὸς σὲ ἐμοῦ. καὶ τώρα εἰ ποῦσαι καὶ
ἔλθε ἐπέρα, πάλιν εἰς πρόσωπόν σου
σου τὸν μὴ ἐπιστρέψω
ἐὰν ἔρθῃ πάλιν ἡ ὑπερώρια εἰς τὸν
ἐμοὶ φῶς. ὅμως τοσοῦτος ὁ πόθος
πρὸς σὲ ἐμοῦ. καὶ τώρα εἰ ποῦσαι καὶ
ἔλθε ἐπέρα, πάλιν εἰς πρόσωπόν σου
σου τὸν μὴ ἐπιστρέψω
ἐὰν ἔρθῃ πάλιν ἡ ὑπερώρια εἰς τὸν
ἐμοὶ φῶς. ὅμως τοσοῦτος ὁ πόθος
πρὸς σὲ ἐμοῦ. καὶ τώρα εἰ ποῦσαι καὶ
ἔλθε ἐπέρα, πάλιν εἰς πρόσωπόν σου
σου τὸν μὴ ἐπιστρέψω

δώδεκα χρόνοις φθάσουσι εἰς τοὺς
ἀγιωτάτους θρόνους αὐτῶν. καὶ
τὸν μονὴν αὐτῶν φιλιππικόν.
τὸν λόγον τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀναθήματος
ἀσπασίως. καὶ μετὰ ἐξ ὀλίγας ἡμέρας
ἐγένετο φιλιππικὸς τῷ πρώτου. πέρα
τὸν λόγον τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀναθήματος
ἀσπασίως. καὶ μετὰ ἐξ ὀλίγας ἡμέρας
ἐγένετο φιλιππικὸς τῷ πρώτου. πέρα
τὸν λόγον τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀναθήματος
ἀσπασίως. καὶ μετὰ ἐξ ὀλίγας ἡμέρας
ἐγένετο φιλιππικὸς τῷ πρώτου. πέρα

ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἀμήν. καὶ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἐδίδασκεν
αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι
αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη
καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος
υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ
Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς
ἡμᾶς εἰσίν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ
ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν
ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετράρχης
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας
τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἀπέθετο ἐν φυλακῇ
διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι
ἔχειν αὐτήν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη
τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. γενεσίοις
δὲ ἀγομένοις τοῦ Ἡρῴδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ
τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ,
ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν
αἰτήσῃται παρ' αὐτοῦ. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ
τῆς μητρὸς αὐτῆς φησίν· δός μοι ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ λυπηθεὶς
ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους
ἐκέλευσεν δοθῆναι καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἐνεχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ
μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες
ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν
πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ
ἐθεράπευσεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτῶν. ὀψίας δὲ
γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες·
ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς
κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν
ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν·
φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρτους λαβὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς
τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον
τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ
ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων.

χαρίσηται· καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ
τοῦ θεοῦ· καὶ φωνήσας ἕνα τῶν οἰκετῶν
αὐτοῦ λέγων· ἀπελθὼν ἐν τοῖς τῆς πόλε-
ως εἰς τὰ δεξιὰ μέρη· καὶ εὑρήσεις αὐτοῦ
ὀνόματι Τιφίλιππον, ἐν τοῖς τοῦ πανδο-
χείου· καὶ τὸ χαῖρε δὼς αὐτῷ, καὶ προ-
σάγαγε αὐτὸν ἐν τάχει. τότε ἀπελθὼν
ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἁγιωτάτου πάπα
εὑρὼν αὐτὸν ἐν πανδοχείῳ λέγει αὐτῷ·
εἰρήνη σοι· καὶ ἀποδοὺς τὸ χαῖρε λέγει
αὐτῷ ὁ διάκων· δεῦρο ἀπέλθωμεν
εἰς τὸν ἁγιώτατον πάπαν. ὁ δὲ νεανί-
σκος ἀκούσας περὶ τοῦ πάπα ἀπῄει
χαίρων, καὶ εἰσελθὼν ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ ναοῦ
καὶ τῷ θεῷ εὐχὴν ποιήσας· καὶ ἰδὼν
τὸν ἁγιώτατον πάπαν ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς
τὸ ἔδαφος· καὶ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
τοῦ ἁγίου πατρός· ὁ δὲ ἅγιος πιάσας αὐτὸν
τῆς δεξιᾶς χειρός, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων·
λέγε μοι νεανία, ἐκ ποίου τόπου καὶ ἐκ ποί-

ας χώρας ὑπάρχεις· καὶ ἀποδοὺς τοῦ
χαίρειν μετὰ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἀναγνοὺς
αὐτόν, ἐγνώρισεν ὁ ἁγιώτατος πάντα
τὰ γεγραμμένα· καὶ κλαύσας ἠσπά-
σατο, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἐρω-
τήσας περὶ τοὺς ἰδίους γονεῖς αὐτοῦ πῶς
ἔχουσιν, ἢ πῶς διάγουσιν· καὶ μαθὼν ἅ-
παντα, ηὐχαρίστησεν τὸν θεόν. ὁ δὲ παῖς
ἔμεινεν ἐκεῖσε μετὰ τοῦ ἀποστόλου.
νηστείαις ἀγρυπνίαις ἐκτελῶν ἐνναίως
πρὸς τὸν θεὸν ἔχων τὸν νοῦν· καὶ τελειωθεὶς
ἐν τῇ παιδεύσει τῶν γραμμάτων κα-
τὰ μάθος· καὶ γνοὺς τὰ μυστήρια τῆς
θείας γραφῆς, γέγονεν ἐνάρετος κα-
τὰ θεὸν αὐτοῦ πολιτεία τεράστιον μέγα.
τοῦτον ἰδὼν ὁ ἁγιώτατος πάπας, τὸν ἐν-
άρετον αὐτοῦ υἱόν, προσκαλεσάμενος
αὐτὸν χειροτονεῖ αὐτὸν διάκονον, καὶ τέ-
λειον ἱερέα· καὶ μετ' ὀλίγον τῶν ἀπορρήτων

καθεὶς ὁ ἀπόστολος τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς
χρόνοις γενόμενον πρωτόμαρτυρα, εἰς τὰς ἐσο-
μένας ἡμέρας εἰρηνεύσοντα καὶ λέγει· ὑπὲρ ἐνὸς
ὁσίου καὶ δικαίου ἀρχιερέως· καὶ εἰσακού-
θησαν ὑπὲρ τῆς εὐλαβείας αὐτῶν ἐκλεκτοὶ
ὄντες καὶ ἀγαπητοὶ τῷ θεῷ· καὶ διὰ τοῦτο
οὐ μόνον τὸν τοῦ ἀρχιερέως ὅρον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ πρε-
σβυτέρου ἐπεκτείνει· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς
ἀποστολικοῖς κανόσι κεῖται, ὡς τὸν πρεσβύτερον
ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κρίνεσθαι· ὁ μὲν γὰρ τὸν
τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, ὁ δὲ τὸν τῶν
λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου κοινοῦ· τοιοῦτοι γὰρ
χριστοκτόνοι χριστιανοὶ σώζεσθαι
μεμενοκότες καὶ χρόνῳ μὴ ἐξαλειφθέντων ὧν
ἐπέτριψαν λαῶν τὸν προστάτην ἀγώνιστον
δρᾶν ἐναρίστον, καὶ γράφων πρὸς τὸν
ἐπίσκοπον λαῶν τὸν προστάτην ἀγώνιστον
πατ', μεγάλῃ παλαίκιστας παρα-
καλῶν αὐτὸν καλέγων· διὰ τοῦτο δίκαιος
μοις τοῦ πανσεβοῦς· καὶ διὰ τοῦτο

ὁ ἐπὶ
τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξάνδρειας· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
πάπαν ῥώμης ἐλθὼν καὶ ἐκεῖ ἀποδημήσας· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
παῦλον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον εὐφρόνιον ἐπίσκοπον ἐν τῇ θρακικῇ ἱερουσαλήμ· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον φιλόξενον ἐπίσκοπον μαβουγίου· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
ἀθανάσιον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἐφέσου· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
ἀντίοχον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἁγίας πόλεως· ὁ πρὸς τὸν
ἅγιον ἀθανάσιον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἐφέσου· ὁ πρὸς τὸν
ἅγιον φιλόξενον ἐπίσκοπον μαβουγίου· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
παῦλον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον εὐφρόνιον ἐπίσκοπον ἐν τῇ θρακικῇ ἱερουσαλήμ· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον ἀντίοχον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἁγίας πόλεως· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον ἀθανάσιον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἐφέσου· ὁ πρὸς τὸν
ἅγιον φιλόξενον ἐπίσκοπον μαβουγίου· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
παῦλον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον εὐφρόνιον ἐπίσκοπον ἐν τῇ θρακικῇ ἱερουσαλήμ· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον ἀντίοχον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἁγίας πόλεως· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον ἀθανάσιον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἐφέσου· ὁ πρὸς τὸν
ἅγιον φιλόξενον ἐπίσκοπον μαβουγίου· ὁ πρὸς τὸν ἅγιον
παῦλον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον εὐφρόνιον ἐπίσκοπον ἐν τῇ θρακικῇ ἱερουσαλήμ· ὁ πρὸς
τὸν ἅγιον ἀντίοχον τὸν ὁμολογητὴν ἐπίσκοπον ἁγίας πόλεως· ὁ πρὸς

πτωτος. ἤρξαντο οἱ δαιμονες παρακαλειν
αὐτὸν ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὴν
ἄβυσσον. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη
χοίρων μεγάλη βοσκομένη. καὶ παρε-
κάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαιμονιζόμενοι
λέγοντες. πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους
ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς εὐθέως. καὶ ἐξελθόντα
τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς
τοὺς χοίρους. καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. ἦσαν δὲ
ὡς δισχίλιοι. καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.
οἱ δὲ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπή-
γγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονὸς τὸ
πραγμα τοῦτο. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν
Ἰησοῦν. καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον
καθήμενον ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα
τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα. καὶ ἐφοβήθη-
σαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες
πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ
τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν
αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον ὑπέστρεφεν
ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ. καὶ οὐκ
ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἀλλὰ λέγει αὐτῷ.
ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς
καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριος σοι
πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε κη-
ρύσσων ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Φωτὸς μα.

Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ
πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς
ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.
καὶ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνόματι
Ἰάειρος. καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς
πόδας αὐτοῦ. καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ
λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει.
ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σω-
θῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ.
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συν-
έθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος δώδεκα ἔτη. καὶ πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ
παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα. ἀκού-
σασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ. ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε
γὰρ ὅτι ἐὰν ἅψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ
σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ ἔγνω τῷ σώματι
ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ
Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ
δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ
ὄχλῳ ἔλεγε. τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;
καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. βλέπεις
τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε καὶ λέγεις τίς
μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῇ ἦλθε καὶ
προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θυγάτηρ
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ὕπαγε εἰς εἰρήνην
καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ἕτερος δὲ Ἰω(άννης) καλούμενος, εὑρέθη νεκρὸς
μαγγωνίᾳ ἀπηγμ(ένος)· καὶ διὰ προσευχῆς ἐ-
ξυπνήσεν αὐτοῦ, ὥσπερ Χ(ριστό)ς τὸν Λάζαρον
τριασῶς ἐπεφώνησε, καὶ τὸ π(νεῦ)μα δεσ-
μεύει, μέχρι τέρματος ἀλύτοις δεσ-
μοῖς· καὶ ἀπέδωκε τοῖς γεννήτορσι· ὡς
ὁ Χ(ριστό)ς Μάρθᾳ τὸν Λάζαρον: θαῦμ(α) ιγ:

Ἕτερος ἀπρόπιος ὀνόματι· ἔχων τὴν χεῖ-
ραν αὐτοῦ ξηράν· καὶ διὰ προσευχῆς
ὁ ἅγιος ἀποκατέστησεν ὑγιεῖ, ὥσπερ τὸ
πρότερον· καὶ ἀπῆλθεν δοξάζων ⁊
εὐλογῶν τὸν θ(εό)ν: θαῦμα ιδ

Ἕτερον θαῦμα, ὑπῆρχεν μία γυνή, ἐν τῇ
μὲν ἰδίᾳ αὐτῆς ἐμμύριον ὃ ἐκάθει τινεκρόν
καὶ καλέσας ὁ ἅγιος τῶν ὑποτακτικῶν
αὐτοῦ Ἀμβροσίῳ, λέγει· δὸς τῇ πασχού-
σῃ ὕδωρ ποιεῖν· ὁ δὲ Ἀμβρόσιος ἀπο-
δοὺς τῇ γυναικὶ ὕδωρ ἐποίει· καὶ εὐθὺς
ἐλυτρώσατο ἐκ κινδύνου τὸ γύναιον.

τὸ τριμερεύων ἀμελοθριδοτοκίαν·
καὶ ἀπῆλθον δοξάζων καὶ αἰνῶν τὸν θ(εό)ν:

Ἑτέρα δὲ γυνὴ ἔχων ῥύσιν θαῦμ(α) ιε:
αἵματος ἔτη ιβ· καὶ πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ ἰατρῶν οὐκ ἴσχυσε θεραπευθῆναι
καὶ προσελθὼν πρὸς ἔπεσεν τοῖς ποσὶν
τοῦ ἁγίου· καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ
αἵματος· καὶ ἀπῆλθεν δοξάζων, ⁊
αἰνῶν τὸν θ(εό)ν: θαῦμα ις:

Ἕτερος ἀνὴρ ὀνόματι Ἀθανάσιος, ἀπελ-
θὼν ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, τοῦ ἐργά-
σαι· καὶ ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ κόπου ἦν ἐπ-
πεσεν καθίσας ὑπό τινος δένδρου, καὶ
εἰς ὕπνον ἐτράπη· ἐλθὼν ἡ ἔχιδνα
καὶ δηκνέσας αὐτὸν ὑπὸ τῆς χειρός· ἐ-
ξυπνος δὲ γενόμενος ἠλάλαξεν, καὶ
ἀπὸ τοῦ πόνου ἔμεινεν ὡσεὶ νεκρός· ⁊
δραμὼν πρὸς τὸν ἅγιον ἔπεσε τοῖς πο-
σὶ λέγων· ἐλέησόν με ἅγιε τοῦ θ(εο)ῦ, καὶ διὰ

τας ἠγκαλίσατο τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου κρά-
ζων καὶ λέγων· ἐλέησόν με ἅγιε τοῦ θεοῦ, καὶ
ἀποδώσω τὸ χρυσίον· καὶ ἀπέδω-
κε τὸ χρυσίον καὶ παραυτὰ χρῆμα ἐκαθαρί-
σθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιείς· καὶ ἕτερα
πολλὰ θαύματα ποιήσας καὶ δοξάσας
τὸν πατέρα, τὰς νόσους ἀπεδίωκεν, λε-
προὺς ἐκαθέριζε, πᾶσαν νόσον τῶν
ἀνθρώπων ἀπελαύνετο· καὶ κατελθὼν ἀ-
πὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἀργυρίου ἐκατήντη-
σεν εἰς τόπον λεγόμενον
πλησίον τῆς μεσίνης, τριῶν μιλίων
διάστημα τόπος· καὶ ποιήσας ἐκεῖ καὶ ἄλλων
μυριάδων καὶ ἑτέρων καλογέρων, νηστείαις
ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς ἀενάως ποι-
ῶν· καὶ πολλὰ θαύματα ἐκεῖσε ἐκ-
τελέσας ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων
γέγονεν δεύτερος ἡλίας· ὁ ὅσιος ἐκελά-
δησεν, διηγουμένης σάρου τῆς φύσ-
ἡ δὲ λάλος αὐτοῦ γλῶττα· ὁ ὅσιος καὶ

θεαρέστως ἐποίμανε τὸ ποίμνιον αὐτοῦ
ἄσκησιν ἄκραν καὶ γε ἰόνσεμνου διὰ
πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξῆλθεν
συγχαίρει καλῶς πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν· καὶ
μετετέθη τὸ τίμιον καὶ ἅγιον αὐτοῦ λεί-
ψανον, ἐν τῷ ὄρει καλουμένῳ ἀργυρίου·
διὸ καὶ ἡ τιμία αὐτοῦ λάρναξ, κρουνοὶ
αἱμάτα· μέχρι τῆς σήμερον θαυμα-
τοποιείας ἐκτελοῦν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι
τῇ δοθείσῃ παρὰ τοῦ παντοκρά-
τορος θεοῦ· αὐτῷ πρέπει δόξα κρά-
τος καὶ προσκύνησις νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

ἀμήν·

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Jesus

D. Athanasij Archiepi Alexãdrini de uita et moribus sancti Philippi Agyrinensis nuncupati Cõmẽtariolus, e Graeco in latinum cõuersus.

Praefatio.

Quẽadmodũ sol cernentibus, sic audientibus sanctorũ sermo lumen affert. Et ut astra coelo sũt ornamento, ita sancti Ecclĩam, quos illa suo quasi sinu amplectitur, illustrant. quod enim in pratis sunt flores, id sunt sancti in Ecclesijs. sanctorũ memoria ijs qui a malis spiritibus obsidentur, quietã tranquillamq; mentem, infirmis solatium, uitam omnibus et firmã corporis ualetudinem praebet. Virorum magnorũ magna sunt certamina. martyrũ sctorũq; splendidae coronae, qui omnia huius seculi nihili duxerunt. quem animũ, ut ijs rependeret dñs Deus, fecit, ut cum sanctis Angelis perpetuo viuerent. Etenim cum eos oppugnare antiquis humani generis hostis existimaret, nihil aliud q̃ coelo familiariores ipos

reddidit. Magnis porro meritis perseuerandu sit quatu
illi iuxta asperitate se exercuerint, quantoq; spiritu ad
contemplandas res diuinas elati fuerint. quorum enim uox in
uniuersam terram exiuit, atq; in loquendo facultas in
extremos orbis fines prata est, eorum profecto laudem
eodem pferri, merito opporteat. Verum quis iquam est
qui se posse speret sancti Philippi Agyrmensis uulgo
Argyrionis muneratu certamina pariter et miracula
merito comendare? illi enim turbam damoniu expulit,
illi sanguinis fluxum sedauit, Illi arefactam
manu sanitati restituit, Ille denq; mortuu suscitauit.
quoruquidem oium gloriam deo rerum oium curatori et
præsidi tribuere debemus, a quo facultas & gra in seruos
ipsius emanat, qua non obsistere tantu, sed et conculcare
mimici uires facile possint. Quaobrem et Dauid inquit
mirabilis deus in sanctis suis. Ac rursum, Iustus ut
palma florebit, et sicut cedrus, qua in Libano est
multiplicabit. Et Salomon, Iustus si morte præuentus
fuerit, in quiete erit. Et iterum, Iustoru anime in
manu dei sunt, nec tanget eas tormentu. has ob causas
in gra filij dei Iesu Xpi sancti eius miracula
enarrare instituimus.

Narratio.

Imperante Heraclio Romanoru quidam pius
Theodosius nomine, huic erat uxor Anastasia mucupata
ex Bethsaida oppido Andreæ et Petri fuere hi et
Christiani, et diuitiis quidq; uxoris sterilitas
atrumq; animu, non parum deprimebat ac deijciebat.
quam ob eam cleemosinis ac precibus diu noctuq;
assidue uacabant deum obnixe rogantes ut prolem eis
concederet. Quadam autem die abiit uxor in templum
deorsum ut oraret, atq; ori cum lachrymis dixit ad
dominu. Deus Abraham, Et Isaac, Et Iacob,
qui cœlum palmo, et pugillo terram metris, qui sedes
sup cherubim, cui adstant angeli clamantes,
ac dicentes, sanctus, sanctus, sanctus dns deus
sabaoth, exaudi hodie ancillæ tuæ preces. Et sicut
uetero sarę benedixisti, dedistiq; ut filium pareret
Isaac, et quemadmodu Annæ, qua Mariam
semp virginem, angelorum q dnam peperit, benedixisti.
Ita et mihi uteri mei fructum aliquem largire, ut
sancto nomini tuo de gloriam. Hæc et alia cu dixisset,
rediit in domu suam. Cuius lachrymas et preces non
aspernatus omnipotens deus, quod petierat concessit, et

piperit illa pnerulum masculum. quo accepto parentes uehementer gauisi sunt. Ille uero ubi etatē uisus est idoneus rebus agendis ac negociationibus animū applicuit, ut mos fert huius seculi. Caterum cum esset quadam die in locum alium profectus negociationis grā, ac pro more suo oues ac boues aliaq; item animalia quadrupedia emisset, reditumq; in patrium solum pararet, spe damnis interisti. Eiem ille malorum author ac princeps, qui nihil nō odit bōm, cernens probis parentumq; felicitatem, quodq; sūma sinceritate ac fiducia ante deum uersarentur, inuidia stimulatus, magnoq; mbre excogitato fraudis, qui transmittendus iuuem fuerat, ita auuerit, ut ipse impetu et animalia, et animaliū dum summerserit. hoc acerbo repentinoq; micio de morte unigeniti filij accepto, parentes in luctu, ac lamentationes eruperunt. Ac mater ipsa imprimis eiulans, ac gemens, hei mihi (inquit) hei mihi, uiscera mea sentio turbari heu, heu filie mortuus est filius meus? ubi? mq, ut illue profecta eam caput meum in formosissimam eius faciem deplem. neq; mim se posthac, fili mi, sum uisura. ubi es lumen meum? non quidem tua ea, sed ma descendit fluuius hic, quite abripuit, nosq; hereditatis bona parte priuauit. Jam quicquid mihi uite superest id totum in luctu et fletu, fili mi transigam, donec ego quoq; hinc demigrans ad te proficiscar. his dictis alijq; alys, rursum, meum uteroq; ad dominum orem fudit, procidentesq; deo ut hec uerba supplices uerunt. Domine da nobis alteram prolem, et si quidem masculum progenuerimus, hunc tibi consecrabimus in ministerium templi tui in urbe Roma, ut illic tibi deseruiat, gratumq; maiestati tue prestet obsequium. offeremus autem eum tibi nō secus atq; Joachim Mariam uirginem. Porro deus patientiam et humilitatem eorum animaduertens, secundū filium, ut Anna samuelem, illis donauit. cui nomen Phippo est impositū. hunc etsi magno affectu educabant, tamen in metu ac tremore cōmetus. eumq; duodecim etatis annū attigisset, quid de eo statuisent parentes in hec illi uerba apparuerunt. Promissimus fili, in conspectu dni, si prolem nobis dedisset, eaq; fuisset masecula, nos eam dicaturos templo dni. Quare uolumus fili mi, ut Romam

te conferas, ubi cognatu nrz sanctissimu Petrum,
Romanu pontificem, Christi dni discipulum
inuenturus es. cuius te permittens arbitrio, dabis
opam, ut deo placeas et hominibus, nomenq dei
pte glorificetr. hac Philippus cum audisset,
lubenter quod iubebatur accepit. Et no multos
post dies dixit ad prem suu. Pater, si me Roma
uis (ut dixeras) proficisci, Benedic mihi, Et
ad sanctissimu Papam scribe lras, ut abeam,
deo ita uolente. Quod audiens pater scripsit
omnia, quae contigerant circa filiu hunc. At
Philippus acceptis a patre eris, et pecunia quata
ad iter opus esset, necnon utriusq parentis bndictione,
gaudens egressus est. cumq in littus descendisset,
conscenso nauigio profectus est. Postq autem
in Italicu sinu puenerunt, flante uehementius uento,
factaq in mari non parua tempestate nauigiu prope
submergebatur. At naute hoc periculo costernati
diuinam opem implorabant, utq se ab aestu fluctuu
tantorum Deus eripet orabant. Philippus quoq
animaduersa tempestatis magnitudine positis genibz

in hunc modum orauit. Dne deus, qui coelum, terram,
mare, et omnia quae in eis sunt creasti, ne nos (quaeso)
absorbeat tanti maris gurges, neq nunc moriamur,
sed quemadmodum Ionam prophetam ex uentre
ceti post tertium diem seruasti, ita nos ex instanti
periculo libera. ubi precandi finem fecit, magna
statim facta est tranquillitas. quam cu cernerent
nautae ex pueri precibus esse sequutam, rei admiratione
comoti deum optimu maximu collaudauerunt, qui
gram suam sanctis elargitr. Peruenerunt autem
in cretam insulam, ibiq septem dies comorati,
restauratis quae ad uiam erant necessaria, inde
digressi foelici nauigatione Romam delati sunt.
Ubi autem illuc uentum est, in hospitium quoddam,
ubi et alij quidam Christiani habitabant, diuterunt.
Illa uero nocte sensit Petrus pontifex, et Aplus
Iesu Christi diuinam intra se inspirationem, quae
diceret, mitte qui accersat cognatum tuu, Et fidelem
seruum meum Philippu nomine. In hospitio enim
est. illumq in templu dni introducito. Petrus autem
uocato uno ex ministris, Ingredere, inquit, in urbem,
ac dextram eius ptem petens offendes hominem

Philippum. venisse in hospitium morantem. hunc hi meo nomine salutari iubet, et huc ad nos placuisse profectus, illic reperit hominem in hac verba salutauit, Pax tibi, Eamus (inquit) ad sanctissimum papam. Ad nomen pontificis gaudens adolescens, ministrum sequutus regressus est. ibique primum de more facta oratione cernens b. Petrum sese in pauimentum abiecit, atque ad pedes sacri pontificis est prolapsus. Quem ille benigne manu acceptum releuans, dicito, inquit, adolescens, quo ex loco, quaue ex regione aduenis? Et cum porrectam ab adolescente epistam legisset, cognouit quae de illo scriberentur. quem humanissime amplexatus, ac deosculatus rogauit de parentibus, ut nascerentur, utque cum illis ageretur. quae cum fuisset sigillatim a Philippo edoctus gratias egit deo. Philippus autem illic permanens apud Aprum, inimicis quoque ac ingratis uacans toto animum animo mentebat. doctusque etiam sacras literas, ac sacra scriptura peritus mysteriis, uita et moribus preclarus magnum se coram deo et hominibus comprobauit. cernens autem Petrus uirtutis eius magnitudinem in diaconorum numerum illum assumit. ac deinde sacerdotem constituit. atque ineffabilium mysteriorum fecit illum participem. Illis uiris prodigiosa res admodum contigit in occiduis partibus

orbis. fuit enim in insula Siciliae mons quidam Agyrion, uel, ut uulgus, Argyrium appellatus; eius accolas, ac circa finitimos daemones coangustabant, opprimebatque, adeo ut alios in mare demergerent, alios intra quasdam aquas profocarent, nonnullos precipites ex editis locis dejicerent. Christianum uero quicumque illic erant congregato concilio unum uirtutis insignem elegerunt, quem ad b. Papam cum codicillis delegarunt, in quibus erat scriptum, orare sanctum pontificem beatitudinem, ut pro diuina clementia, atque mira uirum aliquem pietate preclarum ad eos mitteret, qui daemones regionem suam infestantes, eo Christianos in mare demergentes fugare ac uincere possit. has literas ut accepit pontifex perlegit, admiratione tante rei captus uocatum ad se sacerdotem Philippum alloquitur. Vade, inquit, in insulam Siciliam, in montem Agyrion, ac ter implexum nexibus quoque draconem, ueritatis inimicum alliga, ut ab eius manu gemas humanum liberes. Tum Philippus, non sum, inquit, hoc ministerio dignus, qui iniquitates meae supergressae sunt caput meum. cui pontifex praesta, inquit, obedientiam, et proficiscere. Ego uero uenerandam ac uiuificam crucem, gramque, et pratum, tibi dabo, quam a dno meo accepi, cum diceret, leprosos mundate,

damonia' ejecta, gratis accepistis, gratis date'. Tunc sanctus sacerdos obediens, nolens, et more suo ad modestia et humilitatem compositus in hunc modum respondit. Jube', venerande pater, adsit modo nobis dominus, nec nos sanctitatis tuae preces destituant, et amanda me quaeque deo ipsum fuerit. Pontifex igr. scripsis luis fusaq; ut celebrat oratione', benedictione' aegr donatum in sicilia cum dimisit. Vemit autem primu' catanam, inde q; in Agyrion montem ascendit. Et in eo a populo omni cum honore, ac veneratione' acceptus est. ceperunt autem post eius aduentum damones omnia' turbare, et qui a spiritibus immundis tenebantur in fugam se' uertere'. At sctus positis genibus orauit, et ijs qui aderant precepit ut obsessos ad omnes ad se' adducerent. qui ut se' cogi uidebant, stridere' horribile uoce', ac spumas e dentibus emittere' coeperunt. Tandem sanctae trinitatis potentia, in qua est uite fons atq; principium, sanos eos et sui compotes reddidit. Quia ex re' nomen eius celebritas in uniuersa insulam diuulgata est.

Miraculum primum.

Tum accessit ad eum uir quidam pius, cuius filia a damonibus agitabatur annos tredecim nata. sanctus autem fusa in hoc oratione' sanitati restitutam, ac mete'

quietam sobriaeq; patri in manus tradidit. qui ea accepta cum gaudio et exultatione' discessit.

Miraculum secundum.

Alius, Joannes nomine, damonis ope prope fontem deprensus est mortuus, quem ter suo nomine' uocatum, ut Christus Lazarum, sanctus factis oratione' in uitam reduxit. Spiritum uero nequam in finem seculorum uinculis indissolubilibus alligauit. ac Joannem parentib; non secus ac Martha' Christus Lazarum, reddidit.

Miraculum tertiu'.

Alius, nomine' Eutropius, manum habuit aridam hanc edita suis precibus sanitati pristina restituit. Indeq; ille gaudens discessit, benedicens et collaudans deum.

Miraculum quartu'.

Mulier quadam abortum passa, fetum in utero mortuum habebat iam tres ante dies mortuum. huic sanctus iussit Ambrosium ministrum aquam bibendam porrigeret, qua epota statim partus molestia, in quo iam triduum laborauerat, liberata est. Et tandem ac gloriam deo omnipotenti reddidit.

Miraculum quintum.

Altera mulier, quae sanguinis fluxum patiebatur, nauiaq; medicorum remedia experta curari non

potuerat, ad sanctum accedens procidit ad pedes eius, statimq; fluxus ille cessauit. Illaq; abijt deum laudans ac glorificans.

Miraculum sextum

Vir quidam dictus Athanasius cū inter colendum vineam labore fessus sub arbore obdormisset, uipera manum eius momordit. at ille ex dolore euigilans clamabat, ac tantum non mortuus apparebat. accurrens autem ad sctum cecidit ante pedes eius, et dixit, scte Dei adiuua me. oratione autem a beato Phippo facta uenenū e manu egressum est, ipsaq; in pristinū statum restituta. Porro Athanasius tanto beneficio cōmotus laudem pariter et gloriā dedit dno.

Miraculum septimum.

Pastor quidam, cuius oues lupi frequenter aduentantes praefocabant, quoq; non satis sciebat qua ratione illos a suo grege arceret, erant enim multi, venit ad Philippum, ac procidens ad pedes eius, sancte dei, inquit, fer opem. cui sctus,

Qua in re, luporum, inquit ille, multitudo gregem nrum infestat, quibus nec obsistere possumus propter multitudinem. Tū sanctus incurvatus pulueris paululum accepit, quem ei porrigens, Accipe, inquit, hunc puluerem, atq; hoc oues tuas asperge. quod si feceris, non ingredientur posthac lupi in ouile uestrum.

Miraculum octauum.

Tres viri una iter facientes in hospitiū quoddam diuerterunt. horum vnus clam noctu apto cauponis scrinio satis magnam pecuniam furatus est. At caupo in sequenti die cum scrinium uidisset aptū, tres illos detinuit, quaerens quis ex ipsis pecuniam esset furatus. Quod cum illi audirent, quid diceret se nescire responderunt. Eamus, inquit caupo, ad diuū Philippum. Ille enim quod quaerimus statim aperiet. Illuc autem profecti, ut rem omnem sancto nauauerunt, cognito stati fure, hic est, inquit sanctus, qui aurum tuum furatus est. Statimq; manus eius aruit, qui furtū commiserat. Quamobrem quamcitissime praeambens

sancti pedes est amplexatus clamans, ac dicens, sancte
Dei miserere mei: ego uero acceptum aurum resti
tuam. quod cum re prestitisset, repente in pristinum
statum manus est immutata.

Multa quoque alia miracula, et supra modum
admiranda prodigia cum sanctus fecisset, leprosis
mundandis, omnique morborum genere ab humanis
corporibus depellendo, descendit tandem ex
Agyrio monte ~~monte~~ in locum quendam seiunctum
ab urbe Messana tribus passuum milibus,
uulgo appellatum. ubi extructa cella
unacum quibusdam religiosis uiris, aetate, pariter
et moribus probatis habitauit, ieiunijs, ac vigilijs,
et orationibus uacans assidue. Multa etiam
eo in loco miracula edidit, ac precipue in
expellendis immundis spiritibus, alterum se
Heliam exhibuit. Neque uero uerbo minus, quam
opere sanctum se esse prodidit. sed cum in loquendo
esset fecundus ac facilis, nequaquam eam facultatem
ociose, aut in cassum possedit, in diuinis laudibus
decantandis sanctissime occupatus. sancte quoque,

et pro dei uoluntate suum rexit gregem, summo
studio exercitijs spiritualibus intentus, uitaque et
moribus grauis. Denique, cum uitae suae annos omni
cum uirtute percurrisset, honesta in senectute mi
grauit ad dum. funeris uero eius sacra reliquiae,
omnique ueneratione dignum corpus in Agyrion
montem translatum est. Ex eius autem capsa
preciosissima uaria emanant remedia, morborumque
~~[illegible]~~ es, et in hodiernum usque diem miracula
facere non desinit, Dei omnipotentis gratia. Quem
decet gloria, imperium, et adoratio, nunc, et
semper, et in secula seculorum. Amen.

Βησσαρίων καρδινάλις
Θεοδώρῳ τῷ πατριάρχῃ

Bessarion Cardinalis
Theodoro (Gaza) salutem.

Οὐκ ἀγνοῶ μέν, ὅτι μόνον ἀληθὲς καὶ ἡδὺ θεμιτὸν ἐστὶν ἐν φιλοσοφίᾳ λέγειν· ὅτι μὴ ἀλήθειαν ὡς ἐπιτηδειότατον πρὸς μελέτην οἴομαι χρῆναι· ἵνα μὴ ἀλλ' ἃ πρέπων δεσπόταις ἀλεξίπολις ἀφῶ βίβλους. Ὅ δὲ τί καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἕνεκα· ἵνα σου ἀκούοντες ὠφελώμεθα· ὁ δὲ πάντων τοιοῦτον φιλοσοφεῖν ἴσθι οὐδένα ἀσχολούμενον περὶ τὰ καλὰ καὶ ἀναγκαῖα ἐπιτηδεύειν· ἀλλὰ μηδὲ περὶ αὐτὰ ἀναγκαιότατα καὶ οἰκειότατα δύνασθαι σχολάζειν· πάντῃ δὲ θεμιτὸν οὐκ ἐπιχειρεῖν ἡμᾶς οὐδαμοῦ τῶν ἐπιτεταγμένων οὐδὲ τὰ μέγιστα καὶ ἀναγκαιότατα ἐκόντων μὲν οὐδὲν ἧττον ἀφιέντας, λόγος ἡμῖν οὐκ ἔστω· ὅτι δὲ φιλοσοφίας οὐκ ἀπολιμπάνομεν. Ἰσχὺς ἡμῖν καὶ μάλα λυπεῖ· ἐλπίζομεν οὖν τοῦ παρεγενομένου ἀπόνως αὐτοῖς τοῖς ἀρρωστίας ἐγγυᾶσθαι καὶ σοὶ τὰ κοινὰ ἕξαρτᾶν ἑκάστοτε, ὅπως ἀκινδύνως ὠφελεῖσθαι· νῦν δὲ ἡμῖν αὐτοῖς τε ἀμελοῦσι καὶ ἀπόδειξιν ἀποδιδόντες, καὶ μὴ διαφέρεσθαι μέλλοντα τοῖς αὐτοῖς λόγοις ὑποδηλοῦντες, ἀφόμεθα

De genere alumnii sui Platonici. Et laude Platonis. Quam ab eo vindicat Bessarion.

μὲν δι' αὐτὰ μεγάλη ἡ πόλις ἐστὶν ἔμοιγε ὅσοι πονηροὶ οὕτως ἔχετε τὸ σῶμα· ὡς μηδὲ ὀφείλεσθαι δίκαιον εἶναι· οὐ γὰρ σῶμα ἀμύνεσθαι ἀλλ' ἄνδρα. ὃ δ' ὅτι γε οὐδ' ἐν σμίκρῳ ἐᾶν δεῖ σὲ τὴν πόλιν οὐκ ἐπαινοῦσιν ἅπαντες οἱ μὲν τοιοῦτοι λοιδοροῦσιν ἐμέ· οἱ δὲ βελτίους ἀποδέχονται ζημιοῦσθαι. καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀκούομεν ὀνειδιζόμενοι ὅτι χρημάτων ἕνεκα ἐλέγομεν ὑμῖν οὐδὲν δέοντα πλουσίοις εἶναι· ὑπὸ πολλῶν οὖν ἐγὼ ἤκουσα ἡνίκ' ἐκομιζόμεθα βιβλίον παρὰ τοῦ ἀναπαθίου κριτοῦ Γεωργίου παῖδας πέμψαι τὰ παλαιώνεια βλασφημίας μισθόν· ὁ δὴ τί σεμνὸν ἀπομνημόνευσον καὶ σύγγραμμα ἀξιόλογον καὶ καλὸν ποιούμενον· τὸν μὲν ἀφημίας ἐξαίρει παλαιώνα δὲ τοῖς ἐξ ὀνειράτων σκώπτει· ἐγὼ μὲν οὖν τὸν πρῶτον ἀξιόλογον μὲν παῖδας παιδίας πεπαλαιώνα δὲ σοφίας ἄπαιδος καὶ λόγων ἄδους παῦλος ἐμοὶ δὴ καλεῖ· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὰ μὲν παλαιώνεια δόμιλα διασύρει καὶ ψᾶ ἐπαινῶ πολέμια ἵνα φησί, τὰ δ' ἀξιόλογα καὶ παλαιὰ ζώνωδα. ταῦτ' δ' ἐστὶ τὰ θεῖα ἐνάλιος καὶ παλαιὸς καὶ παλαιὸς. καὶ παλαιὸς

θεσμωφῆς ἀξιόλογος μὲν ἁπλοῦν ὅλως μὲν ὄνος θαλασσίου μόνη θεοῦ λόγον παροιμιῶν πολλῶνος δὲ ἁπλῆς πρώτης ἕλης ὡς ὅτε καὶ ζῶ τὰ ἐξ ἀρχῆς καὶ παλαιὸς ἀνθρώπου καὶ ἀναμεμιγμένος ἀνδρὸς ἐμοὶ δὲ ἐγὼ καὶ τοῦ ἐμοῦ ἐνταῦθα δίκαιον λαμβάνων ἀξιόλογα μὲν παιδιᾷ· παλαιώνεια δὲ παῦλος μίσους· πόσα σίτου· ὁλόθεν ἀσεβεῖς ἐσμὲν βεβιωκέναι δι' ἰσχὺν εἰ ζῆλον· μάθων· μεμίσθαι καὶ σοφοφορίαν· πάσαν ἀκολασίαν· λυσιτελοῦσα· ἁρπαγεῖς· καὶ ἀόριστον ῥηθόντα καὶ ἄρρητον αὐτῷ ἐπαινῶν· ἐπὶ δὲ λατινίαι καὶ πρὸς λατίνους δέ· μεγάλαι ἰωὼ μὲν καὶ νῦν ἀδόντας ἐκ παλαιώνεια. σοφόφορα δ' ἐσχολάνας ἐγὼ καὶ μείζονες ἴων ἐκ ἀμαθοῦς καὶ βαθέως ἐν θεσσαλίᾳ ἰουλιανοῦ καὶ ἀρχαιρεσίαν· εἰσὶ καὶ αὐλὸς ὕστερα καὶ λῶν πείθων ἰουλιανοῦ ζωνόμενα βιβλία· αὖν ἀξιόλογα ἐπαινῶν· ἅπαντες λῆς πόλεως· ἀλλὰ παλαιώνεια ἴων ἀδύνατον ἀπολυόμενος αὐτῶν· ἡδ' οὖν δόξειν ἵνα γνῶσι λατῖνοι· ἢ ἄξειν ἐπαινῶ οὗτος ἰοὺν εἰ σοφοφορίαν καὶ λῆς· ἴως αὐλοῦ· ὧν παλαιώνεια νόμων δεῖν λαζόνων φωνὰν ἑρμηνέας πάσχοβολὰς πρὸς αὐλὰ

ζητοῦντας ἡμῖν ἀπορίας ἔχειν καὶ τοῖς καὶ αὐτοῖς ἀναγκαῖον
ἐστι προσφωνεῖν, ἄλλως τε καὶ μὴ γεγραμμένα ἀλλ' ἐκ τῆς
μελέτης γινόμενα ἀλλὰ καὶ πάντως ἐφ' ἑκάστοις ἐκ παλαιοῦ
ἔχει· οἷς ἂν ὑμῶν ἦν διάνοια ἀπὸ τῶν παρόντων
ζητημάτων πρὸς ἀσχολουμένους. ἐπεὶ θεωρίας ἐγγὺς ἐσμεν
οἱ οὐδὲ πάνυ βιοῦν ἀπηξιωμένοι ὡς ἥδιστα διατρίβειν
φιλοσοφεῖν μὲν δεῖν ἁπάντων ἡμῖν σύγκλητον πρὸ τῆς
ἐξόδου ἀθηναίων αὐτοκράτορα ἰδίως παλαιοῖς οὖσι τὸ
σῶμα ἀλλοτινῶς ὑγιαίνομεν· λιβάδας γὰρ ὑμῶν
καὶ ὀφθαλμοὺς διὰνοσι καὶ ἰωνῖται ἀλλῶν ἀν-
δρῶν ἐν αὐτῇ τῇ βίᾳ λοιβῶν νοσηλευόμενοι χεῖ-
ρας ἐν βιβλίων· τὸ μὲν ἐμὲ κάλλιστα ὀφ-
θῆναι ἂν βουλομένου καὶ διὰ παντὸς ἵνα ζῶμεν ζῶμεν δ' ἐγὼ
μὴ νῦν καὶ μετ' ἐμὲ· τὰ δὲ δὴ ἐνάρετα μόνον.
ὁ πόθος ἡμᾶς ἐρ μνήσας πρῳὶ ἐγὼ τῶν θειοτάτων
ἀεὶ ῥᾴων ἱερείας καὶ μοιρῶν καὶ χωρίσεως, λα-
βεῖν ἐθέλομεν. πέμψον οὖν ἵνα τάδωμεν τοῖς λα-
ζύγιον ὀνόμασι τὰ ἴσασιν καὶ εἰς πεπαίδευμαι· τῇ
ποίῳ ἀποδίδως ῥήματι ῥῆμα. λαμπὰς δ' ἐσοι ἀ-
τοπέμπομεν ἴασιν, ἀνὴρ ἐκ θεοῦ ποιησόμενοι,
καθαπερ καὶ τῶν πρὸ φίλων θεοφρόνου μα-

ου πλούτωνος εἰ δὲ τεταρτῶ λόγων πεποίημαι ὁ πα-
σοσύτων ἁμαρτημάτων οὗτος ὁσῶν καὶ λόγων,
τὰ μὲν ἴσα καὶ ἐπαίνατα ἐκλεξάμενος, οὐδοῦ-
τως ἐδικαίωθην τοῦτ' καὶ μόνος ἐκφεύγειν λό-
γων ἰδίων· ὧν ἤδη σιγῇ τεθαρρηκὼς πεπουθέναι
μὲν ἐκδοῦναι ὅλως ἑκόντ' ἐπεῖδον αὐτὰ ἀναγκαῖο
ἐκδοθέντα πεῖναν· πεποιῆσθαι δὲ καὶ ἀφελοῦν ἄκρα
ἀσσοι δοκῶ καὶ μάλιστα· ἴσως δ' ὕστερον εὖθα πρὸς
τῶν ἀρκούντων δορμάτων ὀλόγος τὰ γὰρ ἄμφα ἐκοινῶς
ἐμοὶ δοκᾷ ἐγὼν ὡς ἐκείνων ἐνόντων· ἀοὖν ἐστὶν ἴσως
ἐμὲ ἐν ἐκείνοις ἀναμένουμεν· ἀδεκεῖ, ἐκδοῦ-
ναι ὅπως δικαίως ἔχουσι· ἀνὴρ ἐκφεύγοι τοῦτ'
ἡμεῖν τοῦ δικαίου ἀφ' οὗτος ὑπὸ σοῦ ἀναρθῶσαι
καὶ δοκιμασθεὶ ἐξοίσομεν καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ φῶς.
μὲν οἷον δέκε ἐαυτ' ὡς λόγον ἄλλως ἀναῖν· ἀλλὰ ἐλ-
θὼν ποιῆσαι πρὸς ἐκείνου· οὔτε γὰρ σώζοι ἀνεμέ-
λομεν, οὔτε σοφόδρα ἐαυτοῖς ἀρεσῶμεν· ὅθεν
καὶ ἀποδύσοι σχολὴν ὡς φῶς ἐκατιέλλουτι σύμφιλο-
σοφῶν ἡμῖν· τὰ μέγιστα ἡμῖν χρεῖν· οὐχ ὁπότ' λό-
γου τὸ ἄξιον ἐν ἡμέᾳ θεωρημάτων ἀτενῶν
ζῶμεν· ἀπλῶς τὰ σὰ ἀποριήματα ἀποείας ἰσ

θερμηνεύσαι ἔχωμεν ἀντίγραφα δὴ πεποιηκότες
τῶν ὀνομάτων ἕνεκα μόνον καὶ τῆς σύνθήκης
ὠριγένοις δὲ τὰ κατὰ κλίσου καὶ αὐτοὶ ἔχωμεν.
ὥστε πέμπειν εἴκιστα δεῖ. ὧν δὲ περὶ τὸ ἱερὸν
καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπισκευὴν δέκ. ἐπεὶ δ' ἂν εἰς ῥώ-
μην ἐπανήκωμεν διαπραξόμεθα ὅταν δύ-
νατά. Ἔρρωσο: —

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Epicurus male sentiens.

Tradit eandem cum Epicurus odisse disciplinas, & parum ait nō multos
πρωτοβγνους ipsos unā cum suis discipulos, in paucis & admodum ridiculis
ἐξεῦρεσιν, οὐδὲ ἐξ ὧν τοῖς ἄλλοις ὠφελοῦνται. & fortasse ob eadem nō dissi-
milem causam Platonē & Aristotelē πολυμαθεῖς vocavit. & non absimile est
quod in eosdem pariter invectus contra Nausiphanem Prodromis auditorem
gnō multos docuit sermones & studiosos fecit disciplinarum plurimarum cognitionis. Quā
igitur Epicurus odisse Nausiphanis discipulus et habuerit ἀνωφελῆ, nō tan-
quam philosophiā, imperitiam, & ignaviā nō simul & doctrinæ omnis, & inutilem
e disciplinas in quibus ille conjectat. cicer. Epicuri epistolam ad Pythea-
gorā pertinere videri scribit. ὅρους δ' ἐποιεῖτο τῆς παραγωγῆς τὰ παθήματα
καὶ τὰς ἐξοχὰς τὰ πρῶτα ὑφ' ἡμῶν φανταζόμενα καὶ μαθήσεως
ἀπόδηλα.

Prodromi.

& addit Sext. Empir. πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ Ναυσιφάνους ὡς ἀρχὴν ἔσεσθαι τῆς
τοιαύτης φιλοσοφίας. & in alia epistola cū in mare vellet Nausiphanē comitari frigore retentus est. ἀφ' οὗ
τοῦτο ἔφησε ὅτι ἐν τῷ ἐκείνου μαθητῇ γενέσθαι ἐξ ἴσου ἂν δυνατὸν εἴη
τῷ ἐν Φοινίκῃ ἐλθεῖν.

Qui vellet inquit, disciplinā odisse hoc primum ostendat ἢ ἀβλαβὲς πρᾶγμα,
ἢ ἀφέλιμον, ἢ προσηνές, ἢ τρόπον τινὰ μεταβλητικόν. hoc ipse Sep-
tus assentit non esse usq; ad disciplinam eius.

Corpus.

Corpus sic definit Epicurus. συνάθροισμα ἀπὸ διαφόρων μεταβάσεων. ἢ φάντασμα
ἐκ φαντασιῶν. Matthæus sic. ἀ τμῆμα λογικόν. Epicurus addit pū
clare hoc corpus significare aliquid sine fronte. ἔστι δ' ἄνευ τε μέτρου, καὶ
ἀριθμοῦ, καὶ ἐπιπέδου, καὶ βάθους. Abi corpus est totale, & confortuitum.

Grammatica.

Corpus Grāmaticæ ait idem promittere grammaticam quod Stoicus. Nam hic
in quinta parte esse Φιλοσοφίαν ait, illa ἐπιστήμην ἐκ πολλῶν ἐμπειριῶν ἀφορμὴν
ἔχουσαν πρὸς ἀξιόλογον θεωρίαν τῶν κατὰ τὸν λόγον ἡμῖν προσπιπτόντων ἀκολούθως
λεγομένων ἢ συνταττομένων. sic grammaticā promittit se eruditionem fontem. sic gram-
matica promittit adiumentum ad reliquas disciplinas.

Grāmatica ἐμπειρία, dicta ἀπὸ τοῦ γράμμα, & literarū cognitio sive ἐξοχὴ τοῦ γράμματος
προφορικὴ ἢ ἕξις ἐστὶ γραμμάτων ἐμπειρικὴ. quam scripsit Crates Mallotes, Aristophanes Byzantius, &
Aristarchus.

Principio Grāmatica de literis agebat ad articulatas voces proferendas, post-
ea de lapsu parium, quæ duæ sunt partes. ἢ μὲν γὰρ τῶν στοιχείων ἐστὶ
τῶν ἐν προφορᾷ, ἢ δὲ τῶν ἐν ἀναγνώσει. hæc ad alios usus affectus & morbos pertinet. sic cū Grammatica.

Empirica.

cicer. Apelleiadem, qui nō parum illum circa literarū elementa versatum Aristo-
phanis reprehendat, & ubi nos γραμματικὴν dicamus, illum cicer. γραμματικὸν
nōmen. sic n. γραμματικὴν vocamus τὴν συνεχεστέραν ἕξιν, nō γραμματικὸν ἕκαστον.
cicer. Epicurē ἐν τῷ περὶ βίβλων, nō γράμματος. vbi laudet veterum cogendi
& scribendi ac necessariam diligentiā & industriā.

Ἀκριβὲς κριτικὸν. Τὸ τοιοῦτον ἢ τῶν προτεινομένων ὑποτίθεται τὸ ὀξὺ καὶ ἐκκριτικὸν παρὰ λίβυν, καὶ ὁ ὑποκ. τοῦ τὸ ἀκριβὲς ὑφηγεῖται. ὡς γὰρ τὸ στόμα ἰδίως ἐστὶν ἐκκριτικὸν σωμάτων ἄλλο καὶ κοινῶς πάντων τέχνα. τὸν φυτικὸν καὶ ἐμψυχικὸν. τὸ δ' ἀπὸ τῶν ἐδωδίμων ζῴων μέχρις ἀκοῆς πάντα τέχνα. διὸ οὐκ ἂν γραμματικὸν εἴη τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν. Μὴ τοῦ τὸ γραμματικὸν ἐπιστήμην ἐστὶν ἀκριβῆ τῶν ἐν λόγοις. οὐκοῦν τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. Διὸ πολλὰ τῶν ἀκριβῶν κριτικῶν ἐν τοῖς ποιήμασι ἐστὶν ἀκριβῆ τῶν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Ὑποκείμενα. Τὸ μὲν γραμματικὸν ἐπιστήμην ἀκριβῆ τῶν ἐν λόγοις. οὐκοῦν τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. Διὸ πολλὰ τῶν ἀκριβῶν κριτικῶν ἐν τοῖς ποιήμασι ἐστὶν ἀκριβῆ τῶν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Συμβεβηκότα. Τὸ μὲν γραμματικὸν ἐπιστήμην ἀκριβῆ τῶν ἐν λόγοις. οὐκοῦν τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. Διὸ πολλὰ τῶν ἀκριβῶν κριτικῶν ἐν τοῖς ποιήμασι ἐστὶν ἀκριβῆ τῶν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

- γραμματικὸν, τῶν οὐ κατ' ἀριθμὸν ὁ ὑποκείμενος
- ἀριθμὸς Ἀριστοκλείους Φαρσαλίου Κάδμου.

Ἐπιστήμη. Ἐπιστήμη τοῦ γραμματικοῦ ἐστὶν ἐμπειρία ὧν ἕξις ἐν ἀκριβεῖ τῷ ποιεῖν ποιητικῶν τε καὶ συγγραφικῶν. ἐπιστήμη ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

Κριτικὸν. Κριτικὸν ἐστὶ τὸ ἐμπειρικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι. ὁ γραμματικὸς ἐρεῖ τὸ ἀκριβὲς κριτικὸν ἐν τοῖς ποιήμασι.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
GENNADIUS LIBRARY

Homeri caput.

Deam mala.

Nascitur geminus
post pot Gelo.

Est Euripides et
ipse inferni et tenebrarum
clarus hic interpres.

[illegible] inter exempla historiam adjuvantia dixit [illegible]
μεθοδία ἐπεδείκνυτο, φησὶν αὐτὸν τὸ πρῶτον ὅτε τοὺς
τῶν ἐφορμούντων τὴν ἀσφαλῆ κατὰ θάλατταν.

Deam mala. [illegible] deam ne vulgaris quidem [illegible] ἀγέλους μὴ νέμει
ἀγέλους δὲ μοῦσα.

Nascitur geminus
post pot Gelo.

Cicero Academ., ni fallor, sic: ὁ δὲ σκεπτικὸς ἀναστρεφόμενος
τὴν Φιλοσοφίαν. ὁ τῆς ἀγωγῆς· σὺ ἐκεῖ τὴν ἔχεις ἐλθεῖν
ἐφ' ἑστίαν· ὁ δὲ Δυσίτιμος ἐστὶ Ἡρακλῆς, ὅτου ἀρέσκει
Φύσει ἔτι νέους βροτοὺς προσεκβιάζεσθαι.

Est Euripides et
ipse inferni et tenebrarum
clarus hic interpres.

Aristotle various opiniones de morte disputandi. Stesichorus in Euripide fulmine percussi sine [illegible] τῆς
ἡδίστης προσοψεῖ λιπεῖν. Polymnestus Cyrenaeus ἐν
τῷ περὶ τῆς λογικῆς παραδόξου τεχνικοῦ ἔτι ἐν ὑπνοῦσιν
θνητοῖς ἐπὶ χρόνον ἡρῷα ἐγκωμιαστικὰ τεκμηρίου ἔλαβον.
Pergamius μετ' ἐκεῖνον τὸν ἀνδρεῖον ἀναλαβὼν
Sympathyles ἐν τοῖς περὶ ἀρχαιολογίας· ὅτι ἐπὶ πάντων
ἐφορμώντων Φιλοσόφων ἐν προελθόντος ἔτι τοῦ πρώτου
δεκάτου πεντηκοστοῦ ἐν μὲν περὶ ἀρχαιολογίας ἔβλεπε
Baylanthyles ἐν τοῖς ἐπιλοιποῖς, ὅτι ἐν τῷ Φιλοσόφῳ
τῶν ἀνθρώπων ἀπόνοιαν ἐν ἐπιθέσει χαρακτῆρος μετὰ
τοῦ μικροῦ κρίνος πάντων τῶν Ἐφεσίων. Τελεσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασι· ὅτι τὸν ἐξοίκου ἐπιβαλλόντα λεκάνη
ἔβλεπον.

Aristotle various opiniones de morte disputandi. Stesichorus in Euripide fulmine percussi sine [illegible] τῆς
ἡδίστης προσοψεῖ λιπεῖν. Polymnestus Cyrenaeus ἐν
τῷ περὶ τῆς λογικῆς παραδόξου τεχνικοῦ ἔτι ἐν ὑπνοῦσιν
θνητοῖς ἐπὶ χρόνον ἡρῷα ἐγκωμιαστικὰ τεκμηρίου ἔλαβον.
Pergamius μετ' ἐκεῖνον τὸν ἀνδρεῖον ἀναλαβὼν
Sympathyles ἐν τοῖς περὶ ἀρχαιολογίας· ὅτι ἐπὶ πάντων
ἐφορμώντων Φιλοσόφων ἐν προελθόντος ἔτι τοῦ πρώτου
δεκάτου πεντηκοστοῦ ἐν μὲν περὶ ἀρχαιολογίας ἔβλεπε
Baylanthyles ἐν τοῖς ἐπιλοιποῖς, ὅτι ἐν τῷ Φιλοσόφῳ
τῶν ἀνθρώπων ἀπόνοιαν ἐν ἐπιθέσει χαρακτῆρος μετὰ
τοῦ μικροῦ κρίνος πάντων τῶν Ἐφεσίων. Τελεσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασι· ὅτι τὸν ἐξοίκου ἐπιβαλλόντα λεκάνη
ἔβλεπον.

Adduxit hic carmina aquas dicens poetas ut multos. ὁ
χρυσοῦ λεξίσαρα πεντηκοστὸν ἔβρεξε. ὡς οὗτος μεμίχθαι
πολὺν ὕδατι ἐξεῖ ἐν πάντα λεξίσαρα δὲ Φίλιππος πάντων
ἄλας οὐ, ἀφ' ὅτι σε διαπαρῆ πεντηκοστοῦ.

Adduxit hic carmina aquas dicens poetas ut multos. ὁ
χρυσοῦ λεξίσαρα πεντηκοστὸν ἔβρεξε. ὡς οὗτος μεμίχθαι
πολὺν ὕδατι ἐξεῖ ἐν πάντα λεξίσαρα δὲ Φίλιππος πάντων
ἄλας οὐ, ἀφ' ὅτι σε διαπαρῆ πεντηκοστοῦ.

Ἡ ἡδὺ ἐστὶν ἐν χειμῶνι δεῖπνον. ἐν θέρει. ἐν Φίλιππος.
Δεῖπνον· ἐν ὁδῷ ἀνθρώπῳ. Ἡ ἡδὺ. πάντων μᾶλλον
Φίλιππος πρὸς ἡδονήν.

Ἡ ἡδὺ ἐστὶν ἐν χειμῶνι δεῖπνον. ἐν θέρει. ἐν Φίλιππος.
Δεῖπνον· ἐν ὁδῷ ἀνθρώπῳ. Ἡ ἡδὺ. πάντων μᾶλλον
Φίλιππος πρὸς ἡδονήν.

De Rhetorica.

Rhetoric, in Gorgia, quo sit definite rhetoricam. ἡ τὸ πειθοῦς
δημιουργικὸν. Ἀλλ' ὅσοις ἐν ἀνάγκῃ τοῦ λόγου
ἐν πάσῃ χρεία. πρόσεστι, ἀν ἀλλ' ἀναγκαῖα. ἀδελφὸς
ἐστὶ δίκης καὶ ἀδελφὸς ἀλλ' ἐστὶ ἀνάγκη ἐν ἀδελφὸς
ἐστὶ δίκης καὶ ἀδελφὸς ἀλλ' ἐστὶ ἀνάγκη ἐν ἀδελφὸς
Xenocrates Platonis auditor, universal. ὡς δίκης ἐπιστήμης
λόγον περὶ αὐτὸ ἀρετῶν. Socrat. [illegible] ἀγαθὸν ἐστὶν
λόγον περὶ αὐτὸ ἀρετῶν. Socrat. [illegible] ἀγαθὸν ἐστὶν

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
GENNADIUS LIBRARY

bene [illegible] ἀναγκαῖος ἐν σοφίᾳ μᾶλλ' Φιλοσόφου.
Vitiis multi addebat λόγον ad disputationis τοῦ Ἡρακλέους
Nam φησὶν ὁ σωκρατικὸς ἐστὶ ἐστὶ ἐν ἀναβάλλεσθαι καὶ
ἀβίωμα ποτὲ δ' ἀμφισβητεῖ ἐς ἔργον, dicere autem ἐν
ἀναγκῇ, καὶ Μελέβιος ἐπιφθονώτατον ἐστὶ ἀμφίλογον.
Ἡ ἡδὺ ἐστὶν ἐν χειμῶνι δεῖπνον. ἐν θέρει. ἐν Φίλιππος.
Δεῖπνον· ἐν ὁδῷ ἀνθρώπῳ. Ἡ ἡδὺ. πάντων μᾶλλον
Φίλιππος πρὸς ἡδονήν.
maximum. Aristot. Hist. Anim. dixit ubi τέχνην
μέγαν.

Athenis autem astrologi seu mathematici nit. non
se intelligunt τῶν τεχνῶν, quę constant ex arithmetica, ἡ γεωμετρία. nec eam quę constant ab Eudoxo
ἡ Hipparcho προφητεύειν ἀνάγκη. Ἐν δὲ νῦν λόγου
νοοῦμεν πάντες παῖδες. Philosophi ἡ ἐκεῖ Φιλοσοφικὸς.
ὡς τοιοῦτον καὶ ὑπερβυτικὸν. ἢ φιλικὸν ἐστιν, ἡ
φυσικὸς. tamen, ἡ communis. ὁρ. sed intelligere
opportunitatem, ἀπ' ἐμοῦ Chaldaei ut ἐς magnis nominę.
Secundum astrologi ἡ mathematici vocant.

Astrologi, mathesis, astrologia, ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ τὸν ἐν
φιλοσοφίᾳ, καὶ καὶ ἐν ἐκείνων ἀπορροὴν ἐνεργεῖν.
Hom. Ἐκεῖνα νεοχμοῦσθαι. χίος ἐστὶ νόος ἡ ὑπερφυὴς ἀνὴρ
θεὸν ὑπ' ἐκεῖνος ἐκεῖ πᾶν ἄνδρ' ἐκ θεῶν τε.

Astrologi sic informant ad ὅτι stellas, ἡ ad xii Zodiaci
partes, sive signa. ὧν ἑκάστου ἐκεῖ ἐστὶ ἀνὴρ ἐκεῖνος
nomina, alia feminina. ἡ alia Masculina. ἡ alia neutra.
ἡ alia Graeca, alia nomina προσεπικὰ, μᾶλλον καὶ
ergo vim habent ἐκεῖ τὴν ἀρχαιότητα ἐν Aries ἐστὶ
signum ἐ masculinum. Taurus feminum. Gemini masculinum. τὸ ἐναντίον δὲ ἐκεῖνα ἐν ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
Pythagoram contrarie vocant ἀρχαιότητα masculinum,
ἀναλογικὸν vero femininum. Tropicum masculinum.
Normalis omnipotens signum dicitur ἡ δυνατὸν ἐκεῖνα
eadem sive δύναμις. Vocant ἐκεῖνα signum ἐκεῖνα
nomen ἐκεῖνα vocant. ἡ masculinum. Scorpii proprium
aspect vocant Taurus ἡ femininum. Tropicum vero
Geminos. ὁρ. Μέσον vocant quam Gemini ἡ Sagittarium ἐν Virginem. ἡ pisces. ἐν Μέσον nam
religiosa. Graeci ἀεὶ dicit Taurus, Georgii, Leonem, ἡ aquarium. In his omnibus quę maxi
me ad nativitatis primum. ἡ gradus intuetur futura

per tria, aut per quatuor signa. Ἐπίκεντροι δὲ λέγονται οἱ ἰδίοι τινὸς τῶν κέντρων θεωρούμενοι.
Ex his igitur Chaldei iudicia constituunt, sed quædam ἁπλούστερα esse dicunt, putà quæ fiunt sub signo aliquod, vel simplicem astri vim, ut talis stella in tali signo tales facit. Alia vero ἀκριβέστερα, λὰ κατὰ συνδρομὴν, et ut ipsi loquuntur κατὰ σύγκρασιν πλειόνων. putà talis est horoscopus. et talis in medio cœlo. et cæteræ stellæ sic habent.

Musica multipliciter dicitur primum ipsa scientia quæ versatur περὶ μελῳδίας καὶ φθόγγους, καὶ ῥυθμοποιΐας. et etiam ἡ quæ versatur περὶ ὀργανικὴν ἐμπειρίαν. sed sic quidem proprie, non nunquam vero abusive consuevimus eodem vocare nomine καὶ τὴν ἐν τινὶ πράγματι κατόρθωσιν. sic n. dicimus μεμουσωμένη τὴν ἔργα etiam si sit pictura. καὶ μεμουσῶσθαι τὴν ἐν τούτῳ κατορθώσαντα ζωγράφον.

Horat. Contra musicam citat hæc carmina tacito auctore. Ἐπεὶ περ ὁ μουσικευσάμενος μορπαίσιν ὑσθείς, οὔτ' ἀεὶ θηρεύει ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσει φίλοισι τ' οὐθείς, ἀεὶ ἄφαρος οἴχεται ὅλαν γλυκείας ὑδονῆς ὕσσων τίς ἦ.

Vox. Vox est ἡ ἴδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς.
Vocum differentias quasdam à tactu denominavimus graves et acutas. alias à visu. φαιὰν καὶ μέλαιναν, καὶ λευκὴν φωνήν.
Ὅταν ἰδίοις ἐκφέρηται ἡ φωνὴ καὶ ὑπὸ μίαν τάσιν ὡς μηδένα περισπασμὸν γίνεσθαι τῆς αἰσθήσεως ἤτοι ἰδὲ ἡ βαρύτερα, ἢ ἡ ὀξύτερα, ἡ τε ὁ χιοῦρος ἦχος φθόγγος καλεῖται. sic describunt.
Φθόγγος καὶ ἐμμελοῦς φωνῆς πλῶσις ὑπὸ μίαν τάσιν.
horum alii sunt ὁμόφωνοι, οἱ δὲ οὐχ ὁμόφωνοι.
ὁμοφῶν alii dicuntur acuti, alii graves.
τῶν οὐχ ὁμοφῶν alii διάφωνοι, alii σύμφωνοι. ut similitudine eorum quæ ad gustum pertinent intelligere licet. quædam n. sic temperantur ut sensum moveant μονοειδῶς, καὶ λείως ut οἰνόμελι, καὶ ὑδρόμελι. λὰ δὲ οὐχ ὁσαύτως ut ὀξύμελι. ἑκάτερον τοῦτο τῶν μίγματα τὴν ἴδιον ἐμποιεῖ ποιότητα τῇ γεύσει.

Describunt etiam quædam intervalla quæ vocant διαστήματα consonantium et dissonantium. minimum intervallum συμφωνὶ vocant διὰ τεσσάρων. proximum vero διὰ πέντε. tertium διὰ πασῶν. Rursus τῶν διαφώνων διαστημάτων ἐλάχιστον μὲν καὶ πρῶτον Διέσις. secundum ἡ ἡμιτόνιον. ὃ ἐστι διπλοῦν τῆς διέσεως. tertium τόνος. ὃ καὶ διπλάσιν τοῦ ἡμιτονίου.

Porro quemadmodum τῶν ἀνθρωπίνων ἠθῶν τινὰ μὲν ἐστι σκυθρωπὰ καὶ στιβαρώτερα ὁποῖα τὰ τῶν ἀρχαῖα ἱστορούσι, τὰ δὲ εὐένδοξα πρὸς ἔρωτα, καὶ οἰνοφλυγίας, καὶ ὀδυρμῶν, καὶ οἰμωγάς, οὕτως τίς μὲν μελῳδία σεμνὰ τινὰ καὶ ἀστεῖα ἐμποιεῖ τῇ ψυχῇ κινήματα, τίς δὲ λαπεινότερα καὶ ἀγεννῆ. vocatur autem huiusmodi melodia ἦθος qui mores efficiat.

Huius communis melodiæ ἡ μὲν τοι χρῶμα λέγεται, ἡ δὲ ἁρμονία. ἡ δὲ διάτονον. ὧν ἡ μὲν ἁρμονία ἀνθρωπίνου τινὸς ἤθους, καὶ σεμνότητος κατασκευαστικὴ τῆς ὑπῆρχε. ἡ δὲ χρῶμα λιγυρὸν τί ἐστι, καὶ θρηνῶδες. ἡ δὲ διάτονον ἐνάτραχυ, καὶ ὑπάγροικον.

Præterea ἡ ἁρμονικὸν μέλος τῶν μελοδουμένων ἀδιαίρετον ἐστι. ἡ δὲ διάτονον, καὶ ἡ χρῶμα ἰδικωτέρα τινὰς εἶχε διαφορᾶς. δύο μὲν ἡ διάτονον, τὴν τοῦ μεγακοῦ διάτονου καλουμένην καὶ τὴν τοῦ συντόνου. τρεῖς δὲ ἡ χρῶμα. ἡ τονικὸν. ἡ ἡμιτόνιον. ἡ δὲ μεγακόν.

Cyrinæus philosophi μόνα φασὶν ὑπάρχειν λὰ πάθη, ἄλλο δὲ οὐδέν. unde vocem μὴ οὖσαν πάθος ἀλλὰ πάθους ποιητικὴν μὴ γίνεσθαι τῶν ὑπαρκτῶν.

πάθη.

Agens de philosophia multipliciter, inquit, accipitur sunt n. qui philosophiam μονομερῆ esse dicunt. alii διμερῆ, alii τριμερῆ. Qui ἐν μέρος accipiunt non consentiunt inter se. alii n. ἡ φυσικὸν. οἱ δὲ ἡ ἠθικὸν. alii ἡ λογικὸν ὑπεστήσαντο. sic qui duas, et qui tres partes faciunt.
Φυσικὸν μέρος μόνα ὑπεστήσαντο Thales, Anaximenes, Anaximander, Empedocles, et Parmenides, et Heraclitus. ὧν θαλῆς μὲν καὶ ἀναξιμένης καὶ ἀναξίμανδρος κατὰ πάντα καὶ ἀναμφιλέκτως. ὁ δὲ ἐμπεδοκλῆς καὶ παρμενίδης, ἔτι δὲ ἡράκλειτος ὁν κατὰ πάντας.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

De veritate.

Philosophi praesertim Stoici putant τὴν ἀλήθειαν differre ἀληθοῦς tripliciter. οὐσίᾳ. συστάσει. δυνάμει. Nam veritas corpus est, verum autem incorporeum. Et merito, ut aiunt, κατὰ μὲν τὴν ἀξίωμα ἐστὶ. καὶ ἡ ἀξίωμα λεκτὸν. καὶ ἡ λεκτὸν ἀσώμαχον. Contra veritas corpus est quatenus ἐπιστήμη πάντ' ἀληθῶν ἀποφαντικὴ δοκεῖ τυγχάνειν. πᾶσα ἡ ἐπιστήμη τῶν ἔχοντα ἐπιστήμη ὥσπερ καὶ ἡ πῶς ἔχοντα χὴρ τυγχάνουσι. καὶ ἡ ἐπιστημονικὸν σῶμα κατὰ τοῦτο ὑπάρχει. Quare veritas genere quidem erit corporea. συστάσει autem quatenus verum μονοειδὲς τι καὶ ἁπλοῦν τὴν φύσιν νενόηται. Veritas autem ut quae scientia sit, è contrario συστηματικὴ καὶ πλειόνων ἄθροισμα τυγχάνειν ὑπέλαπται. ut n. populus differt à cive, sic veritas à vero. δυνάμει vero distinguunt. Nam καὶ ἀληθὲς οὐ πάντως ἐπιστήμης ἔχει. nam improbus, et puer, et insanus aliquando verum dicit non tamen habet veri scientiam. Veritas autem κατ' ἐπιστήμην θεωρεῖται, ὅθεν καὶ ὁ ἔχων ἐπιστήμην σοφὸς ἐστίν. ἐπιστήμην τὴν ἔχειν ἀληθῶν καὶ οὐ ποτε ψεύδεται, κἂν ψεῦδος λέγει. διὰ καὶ μὴ ἀπὸ κακῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἀστείας ἀνὰ διαθέσεως προσφέρεσθαι. ut si quis mentiatur ob salutem aegrotantis puta medicus. Et optimi duces cum simulant venisse epistolas ab auxiliariis, ex mendacium quidem dicunt non tamen mentiuntur. οὐ τὴν παρὰ ἀπειρίαν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Sic grammaticus cum exemplum ponit Soleecismi non Soleecisat. Procedit n. ἀπὸ τῆς διαθέσεως, καὶ οὐκ ἀπὸ ὑλῆς τῆς προφορᾶς.

Citat ~~protagoram~~ Abderitam qui dixit πάσας τῶν φαντασιῶν καὶ τῶν δόξας ἀληθεῖς ὑπάρχειν. καὶ τῶν πρὸς τι εἶναι τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸ πανέν, ἢ δόξαν τινὶ εὐθὲς πρὸς ἐκεῖνο ὑπάρχειν. Sic igitur coepit contra Calunniatores Πάντων χρημάτων μέτρον ἐστὶ ἄνθρωπος τῶν μὲν ὄντων ὡς ἐστὶ, τῶν δὲ οὐκ ὄντων ὡς οὐκ ἐστί. Quod si quis hoc negaret multo magis sua negatione confirmaret quia cum ipse sit homo assumit hoc iudicium. Et asserit sibi videri, quare hoc etiam erit τῶν ὡς πρὸς ἄντον φαινομένων. Ὅθεν, inquit, ὁ μεμηνὼς τῶν ἐν μανίᾳ φαινομένων πιστὸν καὶ κριτήριον καὶ ὁ κοιμώμενος τῶν ἐν ὕπνοις. καὶ ὁ νήπιος τῶν ἐν νηπιότητι, καὶ ὁ γεγηρακὼς τῶν ἐν γήρᾳ προσπιπτόντων. Nec possunt à contrariis dispositionibus iudicari.

Gorgias Leontinus ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τοῦ μὴ ὄντος, ἢ περὶ φύσεως τρία κατὰ τὸ ἑξῆς κεφάλαια κατασκευάζει. ἐν μὲν καὶ πρῶτον ὅτι οὐδὲν ἐστί. δεύτερον ὅτι εἰ καὶ ἐστίν, ἀκατάληπτον ἀνῷ. τρίτον ὅτι εἰ καὶ κατάληπτον ἀλλά τοι γε ἀνέξοιστον, καὶ ἀνερμήνευτον τῷ πέλας.

Plinius. { Citat Asclepiadem ἐν τῷ πρώτῳ τῷ περὶ οἴνου δόσεως.

Asserens ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον καταλαμβάνεσθαι adducit haec carmina. γαῖα μὲν τὴν γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, ἀιθέρι δ' ἀιθέρα δίον. Αὐτὰρ πυρὶ πῦρ ἀΐδηλον, στοργὴν δὲ στοργῇ νεῖκος δέ τε νεῖκεῖ λυγρῷ.

Sunt Empedocles. qui ut res omnes ad sex reducebat principia sic etiam sex κριτήρια asserebat τῆς ἀληθείας. Amicitiam et odium vocabat δραστηρίας ἀρχ. caeteras ὑλικ.

Plat.

Citat Posidonium sic. ὥς τὸ μὲν φῶς, φησὶν ὁ ποσειδώνιος τὸν πλάτωνος τίμαιον ἐξεγούμενος ὑπὸ τῆς φωκειδοῦς ὄψεως καταλαμβάνεται. ἡ δὲ φωνὴ ὑπὸ τῆς ἀεροειδοῦς ἀκοῆς, οὕτω καὶ ἡ τῶν ὅλων φύσις ὑπὸ συγγενοῦς ὀφείλει κατὰ λαμβάνεσθαι τοῦ λόγου.

Docet aliquando ἀριθμὸς esse idem quod λόγος. sic διὸ καὶ ὁ κριτὴς τῶν πάντων λόγος οὐκ ἀμέχρος ὢν τῆς τούτου δυνάμεως καλοῖτο ἂν ἀριθμός. Propterea Pythagorici ut hoc apertius ostenderent consuevere dicere Ἀριθμῶ δέ τε πάντ' ἐπέοικε. Et non nunquam sic τὸν φυσικώτατα ὀμνύναι ὅρκον οὕτωσι. Οὐ μὰ τὴν ἀμετέρᾳ κεφαλᾷ παραδόντα τετρακτὺν παγὰν ἀενάου φύσεως ῥιζώματ' ἔχουσαν. Vocant autem παραδόντα ipsum Pythagoram. illum n. ἐθεοποίουν. Perfectissimum numerum vocabant τετρακτὺν compositum ex primis quatuor numeris, efficit n. decem. vocat fons perennis Naturae. qui universus orbis κατὰ ἁρμονίαν διοικεῖται. Harmonia vero σύστημα καὶ τριῶν συμφωνιῶν. διὰ τεσσάρων. διὰ πέντε. διὰ πασῶν. Et hae consonantiarum analogiae inveniuntur in dictis quatuor numeris. nam 4. ad 3. est diatessaron. trium vero ad 2. diapente. duorum autem ad unum diapason. propter hoc vocarunt fontem inexhaustum naturae ipsum quaternionem. Porro suae propositiones horum IV numerorum intelligit τὸ σῶμα, καὶ τὸ ἀσώμαχον. Fluente n. puncto lineam imaginamur. Et fluente linea latitudinem facimus, et superficie fluente fit solidum corpus. Unitas indivisibilis est ut punctum. duo. linea. nimirum à puncto ad punctum. Tria superficies. quatuor solidum. ἐὰν τὴν τρισὶ συ-

Hoc est. κρίνοντι λόγῳ καὶ ὁμοιόγενοι τοῖς τὰ πάντα συνεστακόσιν ἀριθμοῖς.

νικὴν τῶν ἐνάργειαν, οὐκ ἐν αὐτοῖς δὲ προηγουμένως τεθεωρημένων, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸν λογισμὸν συναφικνουμένης ἀπαρτιζομένων. καὶ ὡς ἡ τοῦ μουσικοῦ αἴσθησις ἐνάργειαν ἔχουσα ἀντιληπτικὴν τοῦ τε ἡρμοσμένου καὶ τοῦ ἀναρμόστου, ζαύτην δ' οὐκ αὐτοφυῆ, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ περιγεγονυῖαν, οὕτω καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ αἴσθησις φυσικῶς παρὰ τοῦ λόγου τῆς ἐπιστημονικῆς μεταλαμβάνει τριβῆς πρὸς ἀπλανῆ τῶν ὑποκειμένων διάγνωσιν.

ἀντιπαρεξεταζομένη πρὸς τὴν ψιλὴν ἀπόδοξιν.

Stoicis λέγοντες contradicentes esse dicunt τρία συζυγοῦντα ἀλλήλοις. hoc est ἐπιστήμην, καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἐν μεθορίᾳ τούτων τεταγμένην κατάληψιν. ὧν ἐπιστήμην εἶναι τὴν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν, καὶ ἀμετάθετον ὑπὸ λόγου κατάληψιν. δόξαν, ἀσθενῆ καὶ ψευδῆ συγκατάθεσιν. κατάληψιν δὲ τὴν μεταξὺ τούτων, ἥτις ἐστὶ καταληπτικῆς φαντασίας συγκατάθεσις. καταληπτικὴ δὲ φαντασία κατὰ τούτους ἐτύγχανεν ἡ ἀληθὴς καὶ τοιαύτη οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ψευδής, ὧν τὴν ἐπιστήμην ἐν μόνοις ὑφίστασθαι λέγουσι τοῖς σοφοῖς, τὴν δόξαν ἐν μόνοις τοῖς φαύλοις. τὴν δὲ κατάληψιν κοινὴν ἀμφοτέρων εἶναι, καὶ ταύτην κριτήριον ἀληθείας καθεστάναι.

Arcesilaus opponitur dicte distinctioni δεικνὺς ὅτι οὐδέν ἐστι μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ δόξης κριτήριον ἡ κατάληψις. αὕτη γὰρ ἣν φασι κατάληψιν καὶ καταληπτικῆς φαντασίας συγκατάθεσιν ἤτοι ἐν σοφῷ, ἢ φαύλῳ γίνεται. ἀλλ' ἐάν τε ἐν σοφῷ γένηται ἐπιστήμη ἐστίν, ἐάν τε ἐν φαύλῳ δόξα. καὶ οὐδὲν ἄλλο παρὰ ταῦτα, ἢ μόνον ὄνομα μετείληφεν, ἐπεί τε ἡ κατάληψις καταληπτικῆς φαντασίας συγκατάθεσίς ἐστιν, ἀνύπαρκτός ἐστι. πρῶτον μὲν ὅτι ἡ συγκατάθεσις οὐ πρὸς φαντασίαν γίνεται, ἀλλὰ πρὸς λόγον, τῶν γὰρ ἀξιωμάτων εἰσὶν αἱ συγκαταθέσεις. δεύτερον ὅτι μηδεμία τοιαύτη ἀληθὴς φαντασία εὑρίσκεται οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ψευδής, ut ipse multipliciter ostendit.

Felicitas. Addebat Arcesilaus τὴν εὐδαιμονίαν περιγίνεσθαι διὰ τῆς φρονήσεως. τὴν δὲ φρόνησιν κινεῖσθαι ἐν τοῖς κατορθώμασι. τὸ δὲ κατόρθωμα εἶναι ὅπερ πραχθὲν εὔλογον ἔχει τὴν ἀπολογίαν. ὁ προσέχων οὖν τῷ εὐλόγῳ κατορθώσει, καὶ εὐδαιμονήσει.

Hec pertinere eam possunt ad animu' respiciendu'.

Quemadmodum hominem agnoscimus quia illi insunt συμβεβηκότα, puta Socrati χρῶμα. μέγεθος. σχῆμα, διάγνωσιν, τρίβωνα. Et quemadmodum medici vere febricitantem οὐκ ἐξ ἑνὸς

λαμβάνουσι συμπτώματος, καθάπερ σφυγμοῦ σφοδρότητος, ἢ δακτύλους θερμασίας, ἀλλ' ἐκ συνδρομῆς, οἷον θερμασίας ἅμα καὶ σφυγμοῦ, καὶ ψηλάφους ἀφῆς, καὶ ἐρυθήματος καὶ δίψους, sic Academici τῇ συνδρομῇ τῶν φαντασιῶν ποιοῦνται τὴν κρίσιν τῆς ἀληθείας, καὶ μηδεμιᾶς τῶν ἐν τῇ συνδρομῇ φαντασιῶν περισπώσης αὐτὸν ὡς ψευδοῦς, λέγει ἀληθὲς εἶναι τὸ προσπίπτον.

Platonici κριτήριον συνέφερον ἐποίουν τήν τε ἐνάργειαν, καὶ τὸν λόγον, κυριωτικοὶ δὲ συνεστῶτες ἐν μόνοις ἀπὸ τῆς ἐναργείας, καὶ τοῖς πάθεσιν ὁρίζουσιν.

Citat Antiochum ἐν δευτέρῳ τῶν κανονικῶν sic. ἄλλος δέ τις ἐν ἰατρικῇ μὲν οὐδενὸς δεύτερος, ἁπτόμενος δὲ καὶ φιλοσοφίας, ἐπείθετο τὰς μὲν αἰσθήσεις ὄντως καὶ ἀληθῶς ἀντιληπτικὰς εἶναι, λόγῳ δὲ μηδὲν ὅλως ἡμᾶς καταλαμβάνειν. significabat autem ut hoc Asclepiadem eius contemporaneum ἀναιροῦντα τὸ ἡγεμονικόν.

An sit aliquid verum.

Xeniades Corinthius μηδὲν εἶναι φησὶν ἀληθές.

Μόνιμος ὁ κύων.

Monimus cognominatus Canis τῦφον εἶπε τὰ πάντα, ὅπερ οἴησίς ἐστι τῶν οὐκ ὄντων ὡς ὄντων.

Plato et Democritus μόνα τὰ νοητὰ ὑπενόησαν ἀληθῆ εἶναι. sed diversis rationibus. Democritus διὰ τὸ μηδὲν ὑποκεῖσθαι φύσει αἰσθητὸν τῶν τὰ πάντα συγκρινουσῶν ἀτόμων, πάσης αἰσθητῆς ποιότητος ἔρημον ἐχουσῶν φύσιν. Plato autem διὰ τὸ γίνεσθαι μὲν ἀεὶ τὰ αἰσθητά, μηδέποτε δὲ εἶναι, ποταμοῦ δίκην ῥεούσης τῆς οὐσίας.

De signis.

Quatuor esse rerum differentias ait. μιᾶς μὲν τῶν ἐναργῶν. II. τῶν καθάπαξ ἀδήλων ut que non cadunt in intellectum humanum, puta an stelle sint pares, et numerus azyg. III. τῶν φύσει ἀδήλων, ut que esse manifesta non possunt, puta οἱ νοητοὶ πόροι, καὶ ἄπειρον κενόν. IV. τῶν πρὸς καιρὸν, ob quasdam circunstantias occultent ut urbs Athenarum propter distantiam. Duo priora nullis egent signis, duo autem posteriora indigent signorum observatione. Erit ergo duplex signum iuxta differentiarum numerum, alterum ἐνδεικτικὸν ad res natura occultas. alterum ὑπομνηστικὸν ad res tempore occultas. Hoc itaque ἀπὸ ὑπομνήσεως τῶν συμπαρατηρηθέντων ἐναργῶς μὲν ὁ ἐναργὴς μὴ προσπίπτοντος ut in fumo et igne, que

considerantes solere simul esse si alterum intuemur judicamus
etiam adesse alterum quod non videmus. idem etiam in cicatri-
ce, cognoscimus .n. fuisse vulnus. Et in cordis vulnere, praeco-
gnoscimus .n. secuturam mortem. Illud vero demonstrativum
videtur loqui, quasi anima sit earum rerum quae natura occultae
sunt. Harum e numero Anima est. non .n. apta est ὑπὸ
τὴν ἡμετέραν πέφυκε πίπτειν ἐνάρτειαν. χιαύτη
δὲ οὖσα ἐκ τῆς περὶ τὸ σῶμα κινήσεων ἐνδεικτικῆς
μηνύεται. λογιζόμεθα τὴν ὅτι δύναμις τις ἐνδεδυκυῖα
τῷ σώματι χιαύτη αὐτῷ κινήσεις ἐνδείδωσιν.

Dicit laborandum sibi esse circa signum demonstrativum quae
dogmatici philosophi et rationales medici hoc finxe-
runt ὡς δυνάμενοι τὴν ἀναγκαιοτάτην αὐτοῖς παρε-
χειν χρείαν. Ostendendum igitur quae credibile esse huius
modi signa esse, aut non esse, ut ἐκ ζαύτης ἰσοσθενεῖ
nascatur ἡ ἀρρεψία, καὶ ἡ ἐπόχη.

Aenesidemus. Citat Αἰνησίδημον ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πυρρωνείων λόγων.

De principiis naturalib.

Philosophi quaedam principia vocant activa, quaedam ve-
ro materialia. τῆς δόξης ἀρχικὸς ἀξιοῦται τυγ-
Hom. χάνειν ὁ ποιητὴς ὅμηρος ἐν οἷς περὶ πρωτέας καὶ
εἰδοθέας ἀσκηγορεῖ. ὁ μὲν πρῶτον καὶ ἀρχικώτατον
αἴτιον πρωτέα καλῶν. τὴν δὲ εἰς εἴδη τρεπομένην
οὐσίαν εἰδοθέαν. Post hunc Anaxagoras Clazomenius
dixit ἦν πάντα ὁμοῦ χρήματα, νοῦς δὲ ἐλθὼν αὐτὰ
διεκόσμησε. τὸν μὲν νοῦν, ὅστις κατὰ αὐτὸν θεός, δραστήριον
ὑποτιθέμενος ἀρχήν. τὴν δὲ τῶν ὁμοιομερεῖν πολυμε-
γίαν ὑλικήν. Aristoteles autem putat ἑρμοτίμωνα
τὸν Κλαζομένιον, καὶ Παρμενίδην τὸν ἐλεάτην, καὶ
πολὺ πρότερον τὸν ἡσίοδον ζαῦτα φρονεῖν. Nam He-
siodus primo Chaos fuisse post terram et amorem. Par-
menides etiam πρώτιστον μὲν ἔρωτα θεῶν μητίσαν
πάντων. Talis etiam videri potest Empedocles qui cum quatuor ele-
mentis posuit νεῖκος καὶ τὴν φιλίαν. sic. πῦρ
τε καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἠέρος ἄπιον ὕψος, νεῖκος
τ' οὐλόμενον δίχα τῶν ἀλαλάντων ἀπάντη καὶ φιλότης
μετὰ τοῖσιν ἴσον μῆκός τε πλάτος τε. Stoici etiam
duo ponunt principia θεὸν καὶ ἄποιον ὕλην.

Citat Orpheum qui ait ἦν τὸν χρόνος ἀνίκα φῶτες
ἀπ' ἀσκήσων βίον εἶχον σαρκοδακῆ. Κρείττων δὲ τὸν

ἄπτονα φῶτ' ἐδάϊζεν.

Democritus εἴδωλα τινὰ φησὶν ἐκπεράζειν τοῖς ἀνοῖς, καὶ
τοῦτο τὰ μὲν εἶναι ἀγαθοποιὰ τὰ δὲ κακοποιά. ἔνθεν καὶ
εὔχεσθαι εὐλόγων τυχεῖν εἰδώλων, εἶναι δὲ ζαῦτα μεγάλα
καὶ ὑπερμεγέθη, καὶ δυσφθαρτα μὲν, οὐκ ἄφθαρτα δὲ,
προσηκαίνειν τε τὰ μέλλοντα τοῖς ἀνοῖς θεωρούμενα
καὶ φωνὰς ἀφιέντα, ὅθεν τοῦτο αὐτὸν φαντασίαν λαβόν-
τες οἱ παλαιοὶ ὑπενόησαν εἶναι θεὸν μηδενὸς ἄλλου
παρὰ ζαῦτα ὄντος θεοῦ τοῦ ἄφθαρτον φύσιν ἔχοντος.

Mentis celeritas. Sunt qui dicunt ὅτι ὁ νοῦς ὀξὺς ὢν καὶ εὐκίνητος ἐν τῷ
μεταβάλλειν τὴν αὐτοῦ φύσει ἦλθε καὶ εἰς ἔμφασιν τοῦ παντὸς
καὶ ὑπενόησε τινὰ ὑπερβαλόντα δύναμιν νοητικὴν
καὶ ἀναλογοῦσαν μὲν αὐτῷ θέαν δὲ τὴν φύσιν.

Non nulli autem ἐνδὲ τὴν ἀπαράβατον, καὶ εὔκτακτον
τῶν οὐνίων κίνησιν παραγινόμενοι τὴν ἀρχὴν ταῖς τῶν
θεῶν ἐνδιδόμεν ἀπὸ ζαύτης γεγονέναι πρῶτον. Ut
.n. si quis ab Ida Graecorum exercitum contemplaretur optimo or-
dine procedentem ἱππῆας μὲν πρῶτοι σὺν ἵπποισι, καὶ
ὄχεσφι, πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν omnino diceret esse aliquem
ducem puta Nestorem ὃς ἔνδε κοσμῆσαι ἵππας τε
καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. Sic caelum intuentes καὶ ἥλιον
μὲν τῆς ἀπὸ ἀναχλῆς μέχρι δύσεως δρόμος σταδιεύοντα
ἀστέρα τε εὐτάκτους τινὰς χορείας ἐπιζήτουν τὸν
δημιουργὸν τῆς περιηκαλοῦς ζαύτης διακοσμήσεως,
non id temere fieri coniectantes, ἀλλ' ὑπό τινος κρέτ-
τονος καὶ ἀφθάρτου φύσεως, ἥτις ἦν θεός.

Pro Platone qui ait de Diis credendum esse maioribus. Aliqui e junioribus Stoicis aiunt τῆς πρώτης καὶ γενέσεως
τῶν ἀνῶν κατὰ πολὺ τῶν νῦν συνέσει διαφέροντα γεγονέναι.
ὡς πάρεστι μαθεῖν ἐκ τῆς ἡμῶν πρὸς τῆς ἀρχαιοτέρης καὶ ἡμῶν
ἐκείνης ὥσπερ τι περιττὸν αἰσθητήριον ἔχοντα τὴν
ὀξύτητα τῆς διανοίας ἐνδιβεβλικέναι τὴν θέα φύσει
καὶ νοῦσαι τινὰς δυνάμεις θεῶν:

Critias Atheniensium tyrannus numerat inter ἀθέους quia
dixit ὅτι οἱ παλαιοὶ νομοθέται ἐνδίσκοπόν τινα τῶν
ἀνθρωπίνων κατορθωμάτων καὶ ἁμαρτημάτων ἔπλασαν
τὴν θεόν.

Citat Timonem Phliasium ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων
sic. ὥστε καὶ μετέπειτα σοφιστῶν οὔτ' ἀλιγλυγλώσσων
οὔτ' ἀσκόπων. οὔτ' ἀκούλιστον πρωταγόρην. ἔθελον δὲ τε
φρὴν συγγράμματι θεῖναι ὅτι θεοὺς κατέγραψεν
οὔτ' εἰδέναι, οὔτε δύνασθαι ὁποῖοι τινες εἰσί. καὶ οἵ τινες
ἀθρήσασθαι πᾶσαν ἔχων φυλακὴν ἐνδιδεικέναι τὰ μὲν οὐ

GENNADIUS LIBRARY
ΑΡΧΑΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

οὔτε περὶ ψυχήν, οὔτε ἐκτός. ἐξαιροῦντες τὸ γένος
τὸ περὶ τὸ σῶμα ἀγαθῶν ὡς μὴ ἀγαθῶν. Animi igitur
esse dicit τὴν ἀρετὴν καὶ σπουδαίας πράξεις. Externa autem
τὸν φίλον καὶ σπουδαῖον ἄνδρα, καὶ τὰ σπουδαῖα τέκνα
καὶ γονεῖς. πάνυ,

Crantor. Citat Crantoris verba, quae usum fuisse ait χαρίεντι παρα-
δείγματι. Sic. Εἰ γὰρ νοήσαιμεν κοινόν τι τῶν Πανελλήνων
θέατρον, εἰς τοῦτό τε ἥκοντα ἕκαστον τῶν ἀγαθῶν παριόν, καὶ
τῶν πρωτείων ἀντιποιούμενον ἥκειν, εὐθὺς καὶ εἰς ἔννοιαν
ἀναχθησόμεθα τῆς ἐν τοῖς ἀγαθοῖς διαφορᾶς.
πρῶτον μὲν γὰρ ὁ πλοῦτος παραπηδήσας ἐρεῖ. Ἐγώ, ἄν-
δρες Πανέλληνες, κόσμον παρέχων πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ
τὸν ἀπ' ἐσθῆτος, καὶ τῶν ὑποδέσεων, καὶ τὴν ἄλλην ἀπόλαυσιν,
χρειώδης εἰμὶ νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι. καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ
παρέχω τὰ τερπνά. ἐν δὲ πολέμοις νεῦρα τῶν πράξεων
γίνομαι. τούτων γὰρ δὴ τῶν λόγων ἀκούσαντες οἱ Πανέλ-
ληνες ὁμοθυμαδὸν κελεύσουσι ἀποδοῦναι τὰ πρωτεῖα
τῷ πλούτῳ. ἀλλ' ἐὰν τούτου ἤδη ἀνακηρυττομένου
, ἐπιστᾶσα ἡ ἡδονή, τῇ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος
, ἐν δ' ὀαριστύς, πάρφασις ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ
, φρονεόντων. λέγῃ δ' εἰς μέσον παρελθοῦσα ὅτι αὐτὴν
δίκαιόν ἐστιν ἀναγορεύειν. ὁ γὰρ ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφή-
* μερος· ἐξέπτατ' οἴκων μικρὸν ἀνθήσας χρόνον. διώκεται
τε πρὸς τῶν ἀνθρώπων, οὐ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ περιγι-
νομένην ἀπόλαυσιν, καὶ ἡδονήν. πάντως οἱ Πανέλληνες οὐκ
ἄλλως ἔχειν τὸ πρᾶγμα ἢ οὕτως ὑπολαβόντες κεκράξονται
δεῖν τὴν ἡδονὴν στεφανοῦν. ἀλλὰ καὶ ταύτης τὸ βραβεῖον
φέρεσθαι μελλούσης ἐπὰν εἰσβάλῃ ἡ ὑγεία μετὰ τῶν συνέδρων
αὐτῇ θεῶν, καὶ διδάσκῃ ὡς οὔτε ἡδονῆς, οὔτε πλούτου
ὄφελός τί ἐστιν ἀπούσης αὐτῆς. Τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ
νόσον ἔχοντα; μικρὰν θέλοιμι, καὶ καθ' ἡμέραν ἄλυπον ἔχων οἰκεῖν
βιοτήν, ἢ πλουτῶν νοσεῖν. Ἀκούσαντες πάλιν οἱ Πανέλ-
ληνες, καὶ μαθόντες ὡς οὐκ ἔστι κλινοπετῆ, καὶ
νοσοῦσαν ὑποστῆναι τὴν εὐδαιμονίαν φήσουσι νικᾶν τὴν
ὑγείαν. ἀλλὰ καὶ τῆς ὑγείας ἤδη νικώσης ἐπὰν εἰσέλθῃ
ἡ ἀνδρεία πολὺ σμῆνος ἀριστέων καὶ ἡρώων ἔχουσα περὶ
ἑαυτήν, καταστᾶσα λέγῃ. Ἐμοῦ μὴ παρούσης, ἄνδρες
Ἕλληνες, ἀλλοτρία γίνεται ἡ κτῆσις τῶν παρ' ὑμῖν ἀγαθῶν,
εὔξαιντο δ' ἂν οἱ πολέμιοι περιουσιάζειν ὑμᾶς πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
ὡς μελλήσοντες ὑμῶν κρατεῖν. Καὶ τοῦτ' οὖν ἀκούσαντες

οἱ Ἕλληνες τὰ μὲν πρωτεῖα τῇ ἀρετῇ ἀποδώσουσι. τὰ δὲ
δευτερεῖα τῇ ὑγείᾳ, τὰ δὲ τρίτα τῇ ἡδονῇ. τελευ-
ταῖον δὲ τάξουσι τὸν πλοῦτον:—

Tripliciter inquit sumitur τὸ ἀδιάφορον. I. πρὸς ὃ μήτε
ὁρμή, μήτε ἀφορμὴ γίνεται. puta. pares ne sint an
impares stellae. vel capitis capilli. II. πρὸς ὃ ὁρμὴ μὲν καὶ
ἀφορμὴ γίνεται οὐ μᾶλλον δὲ πρὸς τόδε, ἢ τόδε. οἷον ἐπὶ
δυοῖν δραχμῶν ἀπαραλλάκτων τῷ τε χαρακτῆρι, καὶ
τῇ λαμπρότητι, ὅταν δέῃ τὸ ἕτερον αὐτῶν αἱρεῖσθαι.
III. τὸ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν, μήτε πρὸς κακοδαι-
μονίαν συλλαμβανόμενον. ᾧ ἔξεστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι
τοῦτ' ἂν εἶναι ἀδιάφορον. Horum autem indifferentium τὰ
μὲν εἶναι προηγμένα. hoc est. τὰ ἱκανὴν ἀξίαν ἔχοντα.
τὰ δὲ ἀποπροηγμένα. hoc est. τὰ ἱκανὴν ἀπαξίαν ἔχον-
τα. quaedam autem μήτε προῆχθαι, μήτε ἀποπροῆχ-
θαι, οἷον τὸ ἐκτεῖναι, ἢ συγκάμψαι τὸν δάκτυλον. — Persius. digitum exere, peccas.
τάττεσθαι δὲ ἐν μὲν τοῖς προηγμένοις τήν τε ὑγείαν, καὶ τὴν
ἰσχύν, καὶ τὸ κάλλος. πλοῦτόν τε καὶ δόξαν. etc. ἐν δὲ τοῖς
ἀποπροηγμένοις νόσον. πενίαν. καὶ ἀλγηδόνα. etc. Sic
censebant Stoici. Ariston Chius dicebat non posse assig-
nari quae certo essent προηγμένα aut ἀποπροηγμένα.
nam aliquando praestat aegrotare, quam valere. non itaque φυ-
σικήν τινα γίνεται ἑτέρων παρ' ἕτερα προκρίσεις, κατὰ
περίστασιν δὲ μᾶλλον.

De voluptate.

Voluptatem Epicurus bonum esse asseruit.
volup. malum credebat qui λέγει μανείην μᾶλλον, ἢ ἡσθείην.
volup. stoici ἀδιάφορον, καὶ προηγμένον
volup. Cleanthes μήτε κατὰ φύσιν εἶναι, μήτε ἀξίαν ἔχειν
αὐτὴν ἐν τῷ βίῳ. καθάπερ δὲ τὸ κάλλυντρον κατὰ φύσιν μὴ εἶναι.
volup. Archedemus κατὰ φύσιν μὲν εἶναι ὡς τὰς ἐν μασχάλῃ τρίχας
οὐχὶ δὲ καὶ ἀξίαν ἔχειν.
Voluptatem quandam ait Panaetius κατὰ φύσιν εἶναι, τινὰ δὲ
παρὰ φύσιν.

De Felicitate.

πᾶσα κακοδαιμονία γίνεται διά τινα ταραχήν.
πᾶσα ταραχὴ παρέπεται τοῖς ἀνθρώποις ἤτοι διὰ τὸ συντόνως τινὰ — μετὰ σφοδροῦ πόνου.
διώκειν. ἢ φεύγειν.
πάντες ἄνθρωποι διώκουσι συντόνως ἢ φεύγουσι τὸ δοξαζόμενον
αὐτοῖς ἀγαθόν, καὶ τὸ ὑποσταθὲν κακόν.
πᾶσα ἄρα κακοδαιμονία γίνεται παρὰ τὸ τἀγαθὰ μὲν διώ-
κειν ὡς ἀγαθά, τὰ δὲ κακὰ φεύγειν ὡς κακά. Hinc — τὸ βιοῦν εὐροῦν, ἀταραξ., καὶ εὐδαιμονεῖν.
concludit Dogmaticos numquam futuros felices quia semper perturbati.
scepticos contra felices:—

Opinionis vis.

Ostendens opinionem non minorem plus efficere quam rem ipsam addidit hoc exemplum. ὡς ἰδεῖν τῶν τεμνομένων πολλάκις αὐτὸς μὲν ὁ πάσχων, καὶ τεμνόμενος ἀνδρικῶς ὑπομένει τὴν ἐκ τῆς τομῆς βάσανον μήτε ὠχριάσας χρόα κάκιμον μήτε παραγαγὼν βλέφαρον ὀνειρεξάμενος διὰ τὸ μόνῳ τῷ κατὰ τὴν τομὴν ὑποπίπτειν κινήματι, ὁ δὲ παρεστὼς αὐτῷ ἅμα τῷ βραχεῖαν ἰδεῖν αἵματος ῥύσιν ὠχριᾷ. τρέμει. περιϊδρεῖ. ἰλιγγιάζεται, τὸ τελευταῖον ἄφωνος καταπίπτει, οὐ διὰ τὸν πόνον. οὐδὲ γὰρ πάρεστιν αὐτῷ. διὰ δὲ τὴν περὶ τοῦ κακὸν εἶναι τὸν πόνον δόξαν. οὕτω μείζων ἐστίν ἐνίοτε ἡ διὰ τὴν περὶ τινος κακοῦ ὡς κακὸν δόξαν ταραχὴ, τῆς διὰ τὸ ἰδεῖν τὸ λεγόμενον εἶναι κακὸν συμβαινούσης.

An sit aliqua vivendi ars.

Epicurus dicebat philosophiam esse ἐνέργειαν λόγοις, καὶ διαλογισμοῖς τὸν εὐδαίμονα βίον περιποιοῦσαν.

Stoici aiunt. τὴν φρόνησιν ἐπιστήμην οὖσαν ἀγαθῶν, καὶ κακῶν, καὶ οὐδετέρων. τέχνην ὑπάρχειν περὶ τὸν βίον, ἣν οἱ προσλαβόντες μόνοι γίνονται καλοί, πλούσιοι, σοφοί. ὁ γὰρ πολλοῦ ἄξια κεκτημένος πλούσιος. πολλοῦ δ' ἀξία ἡ ἀρετή. τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοιαύτην ὑποθέσεις ἀναφέρουσι τῆς γενέσεως ἐν ταῖς ἀρχαῖς.

- τέχνη δ' ἐστὶ σύστημα ἐκ καταλήψεων.
- κατάληψις δὲ καταληπτικῆς φαντασίας συγκατάθεσις.
- ἰατρικὴ ἐπιστήμη ὑγιεινῶν, καὶ νοσερῶν, καὶ οὐδετέρων.
- μουσικὴ, ἐμμελῶν, καὶ ἐκμελῶν ἐνρύθμων τε καὶ ἐκρύθμων ἐπιστήμη.
- διαλεκτικὴ, ἐπιστήμη ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν, καὶ οὐδετέρων.

Stoici multa scripserunt περὶ παίδων ἀγωγῆς. περὶ τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς τιμῆς. περὶ τῆς πρὸς τοὺς κατοιχομένους ὁσιότητος.

Citat Chrysippi sententiam de sepulcris parentum inquit, ταφαῖς χρηστέον ταῖς ἁπλουστάταις. quasi cadaver nihil magis ad nos pertineat quam unguis, aut capilli.

περὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ.

Est locice scriptus et dubitat an sit Sexti. sed ego nihil addubito. est enim alienissimus ab conditione illius. sunt autem hi tituli. περὶ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. περὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ. περὶ δικαίου, καὶ ἀδίκου. Ostendit nihil esse tale natura, sed positione. Igitur hoc narrat quae sunt diversitate nationum habent turpia, et etiam honesta.

Λακεδαιμονίοις τὰς κόρας γυμνάζεσθαι ἀχειριδώτους ὡς, καὶ ἀχίτωνας παρέρπειν καλόν. ἴωσι δ' αἰσχρόν.

τώς

τὼς παῖδας μὴ μανθάνειν μουσικά, καὶ γράμματα καλόν. ἴωσι δ' αἰσχρὸν μὴ ἐπίστασθαι ταῦτα πάντα.

Θεσσαλοῖσι καλὸν τὼς ἵππως ἐκ τᾶς ἀγέλας λαβόντι αὐτὸν δαμάσαι, καὶ τὼς ὀρέας βῶν τε λαβόντι αὐτὸν σφάξαι, καὶ ἐκδεῖραι, καὶ κατακόψαι, ἐν Σικελίᾳ δ' αἰσχρόν, καὶ δώλων ἔργα.

Μακεδόσι καλὸν δοκεῖ εἶμεν τὰς κόρας πρὶν ἀνδρὶ γαμῆσθαι, ἐρᾶσθαι καὶ ἀνδρὶ συγγίνεσθαι, ἐπεὶ δὲ κα γάμηται αἰσχρόν. Ἕλλασι δ' ἄμφω αἰσχρόν.

Θρᾳξὶ κόσμος τὰς κόρας στίζεσθαι. τοῖς δὲ σκύθαις καλὸν νομίζοντι ὅς κ' ἄνδρα κατακανὼν ἐκδείρας τὰν κεφαλὰν τὸ μὲν κόμιον πρὸ τοῦ ἵππου φορῇ, τὸ δ' ὀστέον χρυσώσας καὶ ἀργυρώσας πίνῃ ἐξ αὐτοῦ, καὶ σπένδῃ τοῖς θεοῖς. ἐν δὲ τοῖς Ἕλλασιν οὐδ' ἐς τὰν αὐτὰν οἰκίαν συνεισελθεῖν βούλοιτο ἄν τις τοιαῦτα ποιήσαντι.

Πέρσαι κοσμεῖσθαί τε ὥσπερ τὰς γυναῖκας καὶ τὼς ἄνδρας καλὸν νομίζοντι. καὶ τᾷ θυγατρὶ, καὶ τᾷ ματρὶ, καὶ τᾷ ἀδελφᾷ συνίμεν. τοὶ δ' Ἕλλανες καὶ αἰσχρὰ, καὶ παράνομα.

Λυδοῖς τὰς κόρας πορνευθείσας, καὶ ἀργύριον ἐνεργασαμένας, καὶ οὕτω γάμασθαι καλὸν δοκεῖ εἶμεν. ἐν δὲ τοῖς Ἕλλασιν οὐδεὶς κα θέλοι γαμῆν.

Aegyptii etiam multa habent quae aliis videntur turpia καὶ lanam manibus subigunt, σῖτον δὲ τοῖς ποσί. et multa n. faciunt viri quae faeminarum sunt. et contra faeminae.

Citat ut carmen antiqui poetae. Κλεοβουλίνης ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα, καὶ ἐξαπατῶντα βίᾳ. et addit ὡς καὶ τὸ βίᾳ ῥέξαι τοῦτο, δικαιότατον ἦν παρὰ τούτοις.

Citat Aeschylum sic. Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅποι τιμᾷ θεός.

In fine commendat memoriam, ut rem praecessariam. et addit pueros ut si aliquorum pugnorum velimus meminisse accipimus exemplum. ut pro Chrysippo proponimus χρυσοῦν καὶ ἵππον. et si vero aliorum, habeamus personas quibus illa conveniant. ut fortitudinem referimus ad martem, aut Achillem. περὶ χαλκείας ad Vulcanum. De timore ἐπὶ τοῦ Ἐπειοῦ.

Finis.

Γ Ἀνεγνώσθη μονόσυ ἱστορία ἐν ᾗ διαλαμβάνετ πρεσβύς φθονῶν μεγ.6.
αὐτοῦ προς τε αἰθίοπας καὶ ἰμυρίτας, καὶ σαρακηνούς. τὰ ἰσχυρότερα τοῦ ἔθν. ἔτι δὲ καὶ πρὸς
Justinian. ἄλλα ἀνατολικὰ ἔθνη. ἰουστινιανὸς ὁ τὰ νικηφόρα
τῶν ῥωμαίων περιβαλλόμενος πολιτείαν. φύλαρχος ὁ τῶν
Aiσius. σαρακηνῶν ἐρημικῆς καίτοι ἀπογονος ἀρίθα. καὶ
Aritha. αὐτοῦ φύλαρχου γεγενημένου. πρὸς ὃν ὁ νονοσος
Anastasius. πάππος ἐπρεσβεύσατο, παρὰ ἀναστασίου τοῦ
βασιλεύοντος ἀποσταλείς. καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην ἐστοχάζετο. οὐμίλει ἀρα, καὶ ὁ πᾶρ νονόσου ἄβεκ
Abdymes. μος ὃν αὐτῷ ὄνομα. πρὸς ἀδημούνδαρον φύ-
Alamidarus. λαρχον σαρακηνῶν ἐπρεσβεύσατο. καὶ δὸς τετ
Timostra- μιβις ἐθνικοῦ τιμιώτατον, καὶ ἱππάνυλον. νο-
nus. μῳ πολέμου συλλυθέντος, ἀνεστήσατο. ἰουσ-
Iannes. τίνῳ δ τῷ βασιλεῖ τῷ τρατηγῷ διηκονεῖτο
Justinus. ἀναλαβοῦσιν. ὁ μὲν τοι καίσος πρὸς ὃν ἐστέλλετο ὁ νονοσος, δύο γενῶν ἡγεῖτο πρὸς τ σαρακηνῶν ὁ (γραικῶν
Cyndini. ἔθνη σημοτάτων χιλιάνων, καὶ μακρῶν. πρὸς τὸ-
Maadeni. τον δὴ τὸν καίσαρ, καὶ ὁ νονοσος πᾶρ. πρὶν ἢ
νονόσου πρεσβευτὴν ἀφεθῆναι, ἰουστινιανοῦ πέμ-
ποντος, ἀπεστάλη, καὶ εἰρωνικὰ ἔδοτο σπουν-
δῶν. ὡς τε κ' λον ἡρεῖ καίσαρα μανίας ὁ ἐκαλεῖτο
Manias. ἄμμῳ λαβεῖν, καὶ πρὸς ἰουστινιανὸν ἐπεβουλεύσαντο ἀποκομίσαι. μεθ' ὃν χρόνον ἐπρεσβεύσατο νονοσος
ἐπὶ δυσὶ τούτοις, καίσαρα ἐπιδωσαπτον πρὸς βα-
Anxumitæ. σιλέα ἀξωγιτῶν, καὶ πρὸς λον τὸν ἀξουμίτων ἀφίκεσθαι
Elesbaas. βασιλέα. ἐλεσβαᾶς ὁ ἰδίᾳ ἐκδοῆναι τοῦ ἔθνους.

Amenty. Auxumis.

καὶ πρὸς τούτοις, ἡ ὑπὸ τὴν ἀμβρίτην παρηλιακὴ χώρα ἡ τῶν αὐξουμιτῶν πόλις τὴ μεγίστη. καὶ δίον μητρόπολις τῆς ὅλης αἰθιοπίας. κεῖται δὲ μεσημβρινωτέρα, καὶ ἀνατολικωτέρα ἢ ερμοῦ ἀρχῆς. ὁ δὲ νοτιος πολλῷ μᾶλλον ἐπιβουλὰς ἔχων ὑποπτος. πολλαχοῦ δὲ θηρία χαλεπώτατα παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ πολλαχοῦ δυσχωρίαι. καὶ ἀπορίαις πολλαχοῦ περιπεσοῦν, ὅμως καὶ ἐκ δόξαν ἐξετέλεσεν. καὶ σῶος τὴν πρίδι ἀποδίδωσι. ὅτε καίσος ἀβρεχάμου πάλιν πρὸς αὐτὸν πρεσβεύσαντος, πρὸς τὸ βουλόμενον πέμπεται. καὶ τὼν ἴδιαν φυλαρχαν ἄμβεχον καὶ ἰεξίδυ ἢ ἀδελφὸ διανεμόμενος. αὐτοῖς τὼν παλαιτινῶν ἢ γεμονεῖ πρὸ βασιλέως ἐδόξατο πλῆθος πολὺ τῶν ὑποτεταγμένων αὐτῷ σὺν αὐτῷ ἐπαγόμενος.

Amber. Iexidus. Palaesteni.

ὅτι ζα σανδάλια φοινικίνα ὑποδήματα, ἁρβύλαι ξύλινοι οἱ παλαιοί. καὶ τὸ φακιόλο, φοινικίνον, ὅτι τῶν σαρακηνῶν οἱ πλήθοι οἱ τὸ ἐν τῷ φοινικῶνι. καὶ οἱ τοῦ φοινικῶνος. καὶ τὸν ὀνομαζομένη ταυνὴ ὁρ ἐπίκεινα ἱερόντι χωρίον νομίζουσιν, ὅπερ δὴ θεῶν ἀνάκτορον. καὶ ἐν ἰαλβα συλλέγουσι καβανιαῦον ἑκάστου δίς, ὧν τὸ μὲν τῶν πανηγύρεων αὐτῶν μὴν ὅλος μετρεῖ πήχεων. σχεδόν που τοῦ ἔαρος κατὰ μέσον τὸ λουμβιλιῶ. ὅτε τὸν ταῦρον ὁ ἥλιος εἰσπορεύεται. ἃ δ' ἔτος πανηγύρις, λύει μηνὶ πήχεσι γίνεται. μετὰ δὲ θερινὰς τροπὰς, ἄγουσι ταύτῃσι. ἐν ταύταις φησὶ ταῖς πανηγύρεσιν. πᾶσαν ἄγουσιν

ἁρβύλαι

Tavent.

ἑρμῶνα, οὐ πρὸς ἀγάλλοντι μόνον ἀγορὰ, καὶ πρὸς ἄπασαις τῇ ἐνδημούσῃσι ἄνοσοι. φασὶ δὲ ὅτι καὶ ἐν θηρία πρὸς τῇ ἄστεϊ. οὐ μόνον δὲ ἀγορὰ καὶ αὐλὴ πρὸς ἄκμηλα. λάβρωται δὲ καὶ ἄκρα πολλὰ πρόβοξα. καὶ μύθων οὐδὲν διαλάπτουσα. ὅτι διεστηκυῖαι τῶν ἀδύλων ἢ αὐξούμεως. τὸ ἡμερῶν ὁδὸν. ἀπίασι δὲ εἰς τὴν αὐξουμῖν. νονόσωτο. καὶ ἢ μὴν αὐτὸν, μέγιστον ἐφάνη θάμα πρὶ χαρίον ἄνων πρὸ τονομαχόμενον. κεῖται δὲ ἄνω ἐν μεσῳ ἢ τῷ τῇ αὐξουμιτῇ, καὶ ἢ τῇ ἀδηλὶ πόλεως, ἐλεφαντοφόρων πλῆθος οὐκ ὀλίγον. ἀγορὰ σχεδὸν ὅσον χιλιάδων πόδες. ἐνεμονεῖ δὲ οὗτοι οἱ ἐλεφαντες, ὧν πεδίῳ μεγάλῳ. καὶ πελάζειν αὐτῇ οὐδενὶ. τῇ κλωρίᾳ τῶν ἐδύκολον. οὐδὲ ἐπιχειρεῖ ἢ τῇ νομῇ. πάντα μὲν οὖν μεζέων τὸ θέαμα αὐτῇ προσερχόμενος. χρὴ δὲ καὶ γὰ περὶ ἢ κεφάλου τῇ ἄερον ἐπιφέρειν. ὅσα εἰ πολὲ ἄνω ἐστὶ τῶν αὐξουμῶν διαδέχεται. ἐναντίως τὸ περὶ λε θέρος, καὶ χειμῶνα διάκειται. τοῦ γὰρ ἡλίου τὸν καρκῖνον τῷ καὶ λέοντα κατὰ πρόσωπον διέρχομένου, μελχὶ τῇ ἀῦ, ὡς περὶ καὶ περὶ ἡμῶν, θέρος τε καὶ ἐκεῖσε διακαίεται τὸν ἀέρα. ἀπὸ δὲ τῆς ἄνω ἐστὶ τῶν αὐξουμῖν, τῇ τῶν ἄκρων αἰθιοπίαν, χειμῶνες ἐπικεῖνται σφοδροὶ, οὐδὲ ὅλως ἡμέρας, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ μεσημβρίας ἀρχόμενος ἑκάστοτε. σῶος φῶλε τὸν ἄερα ποιῶν, καὶ ὄμβροις ραιδίοις τῶν χώραν ἐπικλύζον. πανικαύτη δὲ ἄερα ἡ νῆσος πολὺς ἐπὶ τῶν αἰγύπτου ἐρχόμενος πε-

Adule. Auxumis.

Aue

λαμβάνει τὸ καὶ καταρδεῖ τὸν γῆν.

ὅτι ὁ ἥλιος τ̄ ἀμήκυνεν τὸ καὶ ὑδροχόον. καὶ ἰχθύας ἐστὶ πορεύεται. ἀνάπαλιν ὁ ἀὴρ β̄ μ̄ ἀ δουλίσας μέχρι β̄ ἄνω ὅμβροις ἐστὶ κλύζ τὴν χθόνα. τοῖς δ̄ ἀπὸ τῆς ἄρκτου μέχρι ἀνεύρωσεν τῆς ἄρκτου ἀθιοπίας θέρους δε κ̄ ιζ̄ ὥραις πλησκῶντα τοῦτο ἡμέρας β̄ ἀδιδόασιν. -

Pharsan. ὅτι ἀπὸ τῆς Φαρσὰν πλέοντι τὸ νοτίου. ἐστὶ τὸν ἐσχατὸν τ̄ νότου καλοῦσι. ἰσόν δ̄ ἐν σωΐβη θαῦμα κ̄ ἀκούσμα. ἐνέτυχε π τῶν κορφῶν ἐξ καὶ ἰδέαν ἔχουσ ἀνίσων. βεσχύτάλοις δ̄ ἐ μ̄ μῆθος. κ̄ μέλας τῶν χροὰν. ὑπὸ δ̄ τριχῶν δέδασ μένοις διὰ παντὸς τοῦ σώματος. ἐπανῳ β̄ β̄ ἀνδρα ᾧ κ̄ γυναῖκες πλησιάζουσι. κ̄ παιδάρια ὅτι βραχύτερα τ̄ πρὸς αὐτ ἀνδρῶν. γύμνοι δ̄ ἔχουσ ἀπενθες πλὴν δέρματί τινι μικρῷ. ὃν αἰδῶ περικαλυπτουσι προβιβηκότ. ὁμοίως ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. ἄγριον δ̄ οὐδὲν ἐπεδεικνυσθ. οὐδὲ ἀνήμερον. ἀλλὰ κ̄ φωνὴν ἔχον μ̄ ἄητον ἀγνωστον δ̄ παίζοντας τὸν διδάσκαλον. β̄ πριοικοις ἄπασ. κ̄ πολλῷ πλεον τοῖς περὶ τὸν νότιον. δίζεται δ̄ ἐκβαλόντων ὀστρέων. καὶ ἰχθύων. τ̄ ἀπὸ β̄ θαλάττης. ἐξ τῶν νήπων ἀπορρίπτουμεν. θάρσος δ̄ ἔχον οὐδὲν. ἀλλὰ κ̄ ὁρῶντος β̄ καθ' ἡμᾶς ἄνοις ὑπεστησαν, ὥστοῦ ἡμεῖς ἐξ μέρη τ̄ θηρίων. -

ἡ Ἀνεγνώσθη ὠριγένους. τὸ περὶ ἀρχῶν λόγοι δ̄. ὧν ὁ μ̄ ᾱ περὶ τρ̄ς κ̄ τοῦ κ̄ ἁγίου πν̄ός. ἐν ὧ πλεῖστα βλασφημεῖ. ἰον μὲν γὰρ ὑπὸ ἰοῦ πρ̄ς πε ποιεῖσθαι λέγον. ἰὸ δ̄ πνα ὑπὸ ἰοῦ υἱοῦ. κ̄ δίκειν μὲν τὸν πρα διὰ παντ̄ τ̄ ὄντων. ἰὸν δ̄ υἱὸν μέχρι τ̄ λογικῶν μόν. ἰο δ̄ πνα μέχρι τ̄ σεσωσμένων. λέγει δ̄ κὰ ἅγα πᾶσ λειφθῆναι. κ̄ δυσσεβείας πλήρη. μεμεμψυχόσ ἰς λιριώδη. κ̄ ἐμψύχους τ̄ ἀστέρας.

γ κ̄ ἕτερα τούτοις πᾶ πλείονα. ἔστι δ̄ ὁ μ̄ πρώτος αὐτῶ μεμῦθολογημένος λόγος. περὶ πρ̄ς κ̄ ὡς ἐκεῖνος φησ̄. περὶ χῦ. κ̄ περὶ ἁγίου πν̄ς.

ἔτι κ̄ περὶ λογικῶν φύσεων. ὁ δ̄ δεύτερος περὶ κόσμου κ̄ τ̄ ἐν αὐτῶ κτισμάτ̄. κ̄ ἔστ ὅτι εἷς θ̄ς νόμου κ̄ προφητ̄. κ̄ ὅτι ὁ αὐτὸς παλαιὸς καὶ καινὸς διαθήκης θεός. κ̄ περὶ τ̄ τοῦ σῶρς ἀνάπαυσεως. κ̄ ὅτι τὸ αὐτὸ πνα, ἐνσώματ̄ κ̄ τ̄ ἀσωμάτοις προφήταις κ̄ ἁγίοις ἀποστόλοις. ὅτι περὶ ψυχῆς. περὶ ἀναστάσεως.

π περὶ κολάσεως. περὶ ἑπαλλήλων. ὁ δ̄ τρίτος περὶ αὐτεξουσίᾳ, τῶν ὁ διάβολος κ̄ αἱ ἀντικείμεναι δυνάμεις κ̄ τὰς γραφὰς γραπτέον ται τῷ ἀνίνῳ γένει. ὅτι γνωστὸς ὁ κοσμος κ̄ φθαρτὸς ἀποκρύπτου ἀρξάμενος. ὁ δ̄ τε χρτος περὶ τέλους. ὅτι θεῖαι αἱ γραφαὶ τε-

λος, ὅπως δεῖ ἀναγινώσκειν. καὶ μοῦ τὰς γραφάς. –

Eusebius.

κδ΄ Ἀνεγνώσθη εὐσεβίου σχολαστικοῦ ἀπὸ ὑπάρ-
photius pag. 18. χων πόλεως ἐπιφανοῦς ἡ καθ' ἡμᾶς κοίλη
Συρία, ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἐν βιβλ. ξ. ἀρχὴ
ποιουμένη τὸ τέλος ἡ συνεγράψη, καὶ θεοδωρήτου
ἱστορίας. καὶ κατιοῦσα μέχρι τῆς μαυρικίου ἔ-
τους δωδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ διανύοντος.
ἐστὶ δὲ τῶν φράσιν οὐκ ἄχαρις, εἰ καί που πρῖ-
τονσαβ ἐνίοις δόκει· ἐν τε δὲ τῷ ἡ δογμάτ ὀρθο-
τῆτι, ἀκριβὴς ἡ ἄμων μᾶλλον ἱστορικῶν. ἔχει
δὲ καὶ χρῆσιν περὶ εἰκόνων. –

Africanus.

κδ΄ Ἀνεγνώσθη ἀφρικανοῦ ἱστορικῶν· οὗτος ἔστιν ὁ καὶ
photius pag. 19 τῆς λεμβώδης κεστοῦς, ἐν λόγοις σωθεῖσας ἱσ-
τορίας· ἐστὶ δὲ σύντομος μέν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ἀναγκαία ἐσ-
ρωθῦναι πρὸς λίμπανων. ἄρχεται δὲ ἀπὸ ἡ μωσαϊ-
κῆς κοσμογλυφείας. καὶ κατεισιν ἕως τῆς χῦ
μέχρι ἡ μακρίνου τοῦ ῥωμαϊ βασιλέ βασιλείας.
ὅτε αὐτὸν, ὡς φασὶ, καὶ ἡδὲ ἡ συγγραφὴ σώε-
ται εἰς ἡμᾶς. ἔτῶν οὖσα ε. δ. κ. τ. ἐπὶ δὲ τοῦ βί-
πένης οὗτος κατὰ πρὸς ὠριγένην λέγφ. περὶ
τοῦ κβ΄ σωσάννα διηγήματος. ὡς οὐκ ἔστι
αὐτὸ ἐν ἡ ἑβραϊκὴ ἀναγινωσκόμενον. καὶ ὡς

ἔτους δὲ τῶν τριάκοντα καὶ τῶν κατ' χῦ

susanna historia.

+

Appiani Romana historia tribus voluminibus, libris autem XXIV.
primus tomus est de' septem regibus romanis.
secundus tomus inscribitur ῥωμαϊκὴ ἱστορία.
tertius tomus inscribitur ξωμαϊκὴ ἐμφυλιακή.
quartus inscribitur ῥωμαϊκὴ, καὶ κελτική.
quintus ξωμαϊκὴ σικελική καὶ μιθριδατική.
sextus ῥωμαϊκὴ βυρηνική.
septimus ῥωμαϊκὴ λιβυκή.
octavus ῥωμαϊκὴ λιβυκὴ. παρθικὴ καὶ συριακή.
IX ῥωμαϊκὴ μακεδονική.
X ἐσπανική, καὶ διανική
XI σαυνιακὴ καὶ σαβελική.
XII μιθριδατικός.
sempronii autem ἐκφυλίαν ἡ tertius autem historiæ sed.
XXII liber inscribitur ἐκφανερωτήρια.
XXIII ἀρκαδικὴ.
XXIV ἀρραβιος.
ἡ ὁ τῆς φράσεως ἀπέριττος καὶ ἰσχνός. τὸν δὲ ἱστορίαν ὁ
σιον πεπεῖσθ' φιλομαθὴς. καὶ φιλοπονητικὸς εἶναι τῆς ἱστορίας μεθοδ
ἡ πᾶς ἄμεις ὑποφήσῃ, ἐπειρᾶσθαι τελεωτικωτάτῃ
φράσεως γένους. καὶ ἀλογιστίαν φλαυρᾶσθαι, καὶ πάθος.
Μεμῶφθαι. καὶ ἡ ἁπλοστέρα ἐπιμέλεια ἔοικε ἄμεινον
ὁ ὧν τοῖς γράφουσι τραγικῶν, καὶ ἀδόλφων.

Ἡρόδοτος ἱστορίης ἀπόδεξις ἧδε. Λευτυχίδεω τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ Ἀναξανδρίδεω τοῦ Λεωκράτεος τοῦ Ἀγιος τοῦ Δωριέος τοῦ Ἀναξανδρου τοῦ Εὐρυκρατίδεω τοῦ Πολυδώρου τοῦ Εὐρυσθένεος τοῦ Ἀριστοδήμου τοῦ Ἀριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέος βασιλεύοντος Σπάρτης ἐγένετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Θεσσαλῶν ἐν Σκοτουσσῇ τῇ Φθιώτιδι, τῶν ἐπεκράτεον μὲν ἔτεα ἑπτὰ καὶ δέκα, ἐπεκράτεον δὲ τῶν τε Περραιβῶν καὶ τῶν Μαγνήτων καὶ τῶν Ἀχαιῶν τῶν Φθιωτῶν καὶ τῶν Δολόπων καὶ τῶν Ἐνιήνων καὶ τῶν Μηλιέων καὶ τῶν Αἰνιάνων καὶ τῶν Περραιβῶν. ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ Λευτυχίδεω καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Θεσσαλῶν ἐν Σκοτουσσῇ τῇ Φθιώτιδι, τῶν ἐπεκράτεον μὲν ἔτεα ἑπτὰ καὶ δέκα, ἐπεκράτεον δὲ τῶν τε Περραιβῶν καὶ τῶν Μαγνήτων καὶ τῶν Ἀχαιῶν τῶν Φθιωτῶν καὶ τῶν Δολόπων καὶ τῶν Ἐνιήνων καὶ τῶν Μηλιέων καὶ τῶν Αἰνιάνων καὶ τῶν Περραιβῶν. ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ Λευτυχίδεω καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Θεσσαλῶν ἐν Σκοτουσσῇ τῇ Φθιώτιδι, τῶν ἐπεκράτεον μὲν ἔτεα ἑπτὰ καὶ δέκα, ἐπεκράτεον δὲ τῶν τε Περραιβῶν καὶ τῶν Μαγνήτων καὶ τῶν Ἀχαιῶν τῶν Φθιωτῶν καὶ τῶν Δολόπων καὶ τῶν Ἐνιήνων καὶ τῶν Μηλιέων καὶ τῶν Αἰνιάνων καὶ τῶν Περραιβῶν. ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ Λευτυχίδεω καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Θεσσαλῶν ἐν Σκοτουσσῇ τῇ Φθιώτιδι, τῶν ἐπεκράτεον μὲν ἔτεα ἑπτὰ καὶ δέκα, ἐπεκράτεον δὲ τῶν τε Περραιβῶν καὶ τῶν Μαγνήτων καὶ τῶν Ἀχαιῶν τῶν Φθιωτῶν καὶ τῶν Δολόπων καὶ τῶν Ἐνιήνων καὶ τῶν Μηλιέων καὶ τῶν Αἰνιάνων καὶ τῶν Περραιβῶν.

οὐδ' ἀκόλουθον τῇ ἑβραϊκῇ ἑτυμολογίᾳ οὔτε τὸ ἀπὸ τοῦ πρίνου πρίσαι, οὔτε τὸ ἀποχίνου σχίσαι. ἃ καὶ ἐπιλύσμενος ὠρίγενης, ἀνέγραψε. γέγραφε δὲ ἀφρικανὸς πρὸς ἀριστείδην, ἐν οἷς ἱκανῶς τῶν μομβρομένων διαφωνίαν. πεπεισμένου μὲν καὶ λοῦκα περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν γενεαλογίας σύμφωνον εἶναι. -: ιι. -:

54 a. Basilii Macedonis.

Ἀνεγνώσθη τοῦ ἐν ἁγίοις βασιλέως τοῦ κωνσταντίνου καὶ πορφυρογεννήτου καὶ παραδόξως τὰ λειπόμενα ἀσκήσαντος. ἐν δυσὶ λόγοις. χρήσιμον μὲν τὸ βιβλίον εἰ περιττὸν ἄλλο, ἐκκεχυμένον δὲ εὐσεβῶς εἰρομένον. καὶ ἰσχὺν τῶν ἀρχαίων ἀληθῶν. μαλίστα δὲ ἐν κοινοβίῳ τὸν ἀσκητικὸν διαλογισμὸν ἀφανῆ. ἔχει δὲ καὶ ἀπορημάτων πολλὴν ψαφίκ, ὅσα σωτηρίως κομεῖ τὸ ἦθος ἐνσώφρονα. λύσεις τε καὶ σαφηνισμόν. ἐν μὲν οὖν τοῖς λόγοις, τὸ σῶφρον αὐτοῦ ἦθος διαπρέπει καὶ τὸ σαφηνίας τὸ καθαρόν. πλὴν ἐπ' ἐνίοις τῶν βιβλιαρίων, ἐστί πως αὐτῷ πρεσβυτικὸν καὶ τὸ ἐμφατικόν. οὐ τὸ ἐλέγχειν ὡς γλαφυρὸν νεανιεύσεως. οὐδὲ τῆς σωβιακῆς, πρὸς ὀλίγοις ἐσομένης ἀγαθοῖς. οὐ μὴν οὐδὲ ἄγαν, ἐνίοις ξενιζούσης, καὶ ἀνακεχωρηκυίας, ἢ τοῦ ἰδιώτου, ἢ τοῦ πολιτικοῦ λόγου περιεργίας, καὶ δεινότητι. ἀγαθὸν τοῦτ

Φωτίου μυριοβ. 494

φύλαττ[ε]ῖν ὡς ἔθος, ἰὸ ἐμφατικὸν ὥσπερ ἐν
ἀπορρήτοις μυθημίαν ἀναφιεὶς ἐσοικνύμε-
νος ἔννοιαν. πλὴν ὅσαγε ἰῶν σὺν ἰῷ μία πρβάγμα
ἀλλ᾽. τὸ μὴν ἰοὶ εὐκρινές. ἅπερ δὲ κεφαλαιώδη
πρβεβλημένος τὸν λόγον κρῖναι οὐχ᾽ ὁρᾶν ὑρίσ-
κειν, οὐδ᾽ ἐχρήσατο ἰῷ πολλῷ. δίκει δ᾽ αὐτοῦ καὶ
ἰὸ θρῖμὺ μὲ τοῦ πίδανοῦ πολλαχοῦ τῶ ῥιζιμέ-
ταῖς λύσεσι. πανλεχοῦ δ᾽, τὸ ψῦκῳ φελὲς καὶ
σρῖον. οὐ μὴν ἰοὶ ἰῷ σὺν ἰῷ μία μόνη, πρὶ θρᾶνεται
ἰὸ σαφὲς. οὐδὲν δ᾽ ἔλαττον, καὶ μὴ τῶ τῆ λύσῃ
ἐσοικιλῶν ἰῷ λόγους, εἰς ἰὸ συμπερασντικὸν
ἀπαρτίσαι σχῆμα. ἀλλ᾽ ἐν τῷ διερριμμένῳ μὲν
τῶ πρτάσεων. ἀνεπιφερῷ καὶ οὐ σὺν ειλημμένῳ
τῶ ἀποδείξειν τὴν διάνοιαν πρὶ πλᾶσαι. ἡ δὲ
τούτ᾽ αἰτία. εἰς ποικίλον περιχίζεται μέθοδον
περνοίας, ἵν᾽ ἀφίημι ἰὸ σὺν ετόνου περίσκο-
πεῖν. οὐκ᾽ ἐν τῇ δυῇ ὁ λόγος ἰὸ ἐμφατικὸν
ἐπιβρέχει. ἀυλίκῃ ὁ πρῶτος, οὐδὲν ἐοικεικ-
νύῃ ἰοιοῦτον. πλὴν ἅπαξ τοῦ τὴ ἀποσιω-
πήσει τὸ δύσφημον οἰκρομῆ. ἐπεὶ ἰὰ γε ἄλλα,
πολὺς μὲν ἐστὶ τὸ ἀσφαλὲς. ἶσος ὁ τὸ καθαρὸν
ἀμὰ καὶ τὸ εὐκρινές. διαμὴν ἰοὶ τῶ δύο αὐτοῦ
δίκει τὸ ἁπλούστερον καὶ κεχυμισμένον

τῶ τελέξειν καὶ τῶ σὼθήκης, πρὸς τὸν τῶ πολλὴ
ἀκολὼ διὰ τὸ πυμένων ἰε καὶ τα πενούμενον. καὶ
μορης τῆς τῶ ἀκροατῶ ὁρίσας κι σοχαζόμενον.
ὁ μὲν οὖν πρῶτος αὐτοῦ λόγος, διεξέρχεται τῶ ἡ
αἰτία καὶ ὁ κινδὼνος τῆς τοσαύτης τῶ ἐκκλῆ τοῦ
θῦ. καὶ ἑκάστου πρὸς τὸν ἕτερον, διαφωνίας τε
καὶ διαστάσεως. δεύτερον. ὅτι πᾶσης ὠλοθρῦ
πρβάσεως, σφοδρῶς καὶ φοβερῶς ἐκδικεῖται. καὶ
ἡ ἀποδείξις, ἐκ τῶ γρεφόμ. βίβλον. περὶ τῆς ἐν-
σεβοῦς πίστεως ἡμῶν. ἥλοι τῆς εἰς τὸν ὑπερα-
γίαν τριάδα καθαρᾶς ἡμῶν καὶ λικρίνους ὁμο-
λογίας. ὁ δεύτερος, οἷον χαρακτῆρα χρίσι-
μανοῦ κεφαλαιώδη καὶ σὼθρὸν πρᾶτίθεται.
καὶ χαρακτῆρα πάλιν πβαπλώσιᾶν τῶ προσῴτ
τοῦ λόγου. εἶτα, οἷον ὅρους τινὰς ἀσκυβίκους
ὡς ἐν ἐρθήσῃ καὶ ἀποκρίσῃ προυμβυνης ἐκ-
βίβεται τὸν ἀριθμὸν πευτήκοντα πένθ. καὶ
πάλιν σὼτομώτερον ἑτέρους ὅρους τίτ.

Ἀνεγνώσθη ἰωσὴπ περὶ τοῦ πανθ, ὃ ἐν ἁγίοις ιβ
ἀνέγνων ἐπιχειρήσαμεν περὶ τῶ τοῦ παντὸς φρόνιμος γρ.
αἰτίας. ἐν ἄλλοις ὁ, περὶ τῆς τοῦ παντὸς 35
οὐσίας. ἔστι ὁ ἐν δυοῖν λογιδίοις, δείκνυσι ὁ
ἐν αὐτοῖς πρὸς ἑαυτὸν ἐσοικειοῦσθαι πλόθρωπα.

Ιοσεφήμιος.

ἐλεγχὸν ἢ κ̄ περὶ ψυχῆς, κ̄ ὅλως, καὶ ἀναιρέσεως ἀλείνου ἀλήθους ἢ καὶ ψευδοῦς ἐπόψε. ἀντιτάγε ἢ τὰς οἰκείας περὶ τοῦ π̄ ὑποθέσεων δέξας. δικενύσηλε πρεσβύτερον ἑλλὼ πογὼ. τὸ ἰουδαῖ γλῶσ. δεξάμε ἢ σιγκεῖαβ τὸν ἄνδρα, ἐκπυεθε, κ̄ γῆς, κ̄ ὕλατος, καὶ ἔτι ἐκ πνε. ὃν κ̄ ψυχὼ ὀνομάζει. περὶ οὗ πνε, αὐταῖς λέξεσιν αὐτο φησὶ. τούτου τ κυριώτερον ἀνελόμενος, ἅμα πῦ σώματι ἐπλάσθε. κ̄ διὰ παντὸς μέθους, κ̄ ἄρθρου. πορίαν αὐτὼ κατεσκεύασεν. ὅ πῶ σώματι σύμπλαθὲν, κ̄ διὰ παντὸς δικνούμενον, τῶ αὐτῶ ἔιδει τοῦ βλεπομένου σώματος πεπύποται. τὴν οὐσίαν ἢ ψυχροτέραν ὑπάρχειν πρὸς λε τρία, δι' ὧν τῶ σώματι σύνεμοσται. ὅπω μὲν οὖν ἀναξίως τῆς ἁ π̄ ἰουδᾶ περὶ ἀνοῦ φύσιολογίας ταῦτα εἰπ. κ̄ τῆς ἄγης αὐτοῦ περὶ τοὺς λόγ ἀσκήσεως. δέξεσιν κ̄ περὶ τ κοσμογονίας κεφαλαιώδης. περὶ μ̄ τοῦ χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θῦ ἡμῶν ὡς ἐγγίσα θεολογεῖ κλῆσιν ἢ αὐτῶ ἀναφερόμενος χῦ κ̄ τὴν ἐκπρ ἐκπειρᾶτε ὁ φεστορ γίννησιν ἀναγράφων. ὁ τιμᾶς ἴσους, κ̄ ἀμφιδόξους ὡς ἰωσήπου εἰν ἢ σιωλογμάτιον ἀναπύσεις.

Meimus.

πνε. τυμ.

οὐδὲν ἢ τὸ τῆς φρεστως αὐτῶ πρὸς ὑπόλοιπα τοῦ ἀνδρὸς ἀποδεῖ. ἔθρομ ἢ τὸ τῆς φρεστως αὐτῶ πρὸς λε ὑπόλοιπα. ἐν πρὸς λογ φρεις, ὅτι οὐκ ἔστι ὁ λόγος ἰωσήπου. ἀλλὰ γαίου λινος πρεσβυτέρου ἐν ῥώμῃ διατρίβοντος. ὃν φασὶ σιωλάξαι κ̄ τὸν λαβυρίνθον. οὐ κ̄ διάλογος φέρεται πρὸς πρόκλον τινὰ ὑπέρμαχον τῆς π̄ μονταινισμῶν αἱρέσεως. ἀνατρ γέφου ἢ καταλειφθέντος τοῦ λόγου, φασὶ τὴν μ̄ ἰωσήπε ἐπιγέγραφαι. ἰοὺς ἢ ἰουστίνου τοῦ μαρτύρος. ἄλλους ἢ εἰρηναίου. ὥστοῦ κ̄ τὸν λαβυρίνθον τινὲς ἐπιγεγράφαι. εἰρηναίους. ἐπὶ γαίου ἐστὶ πόνημα τῆ ἀληθεία αὐτοῦ συνεταχότος. τὸν λαβύρινθον. ὡς μ̄ αὐτὸς ἐν τῷ τέλει τοῦ λαβυρίνθου διεμαρτύρατο, ἑαυτοῦ εἶναι τὸν περὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐσίας λόγον. εἰ δ' ἕτερός κ̄ ὁδε ἀυτος ἐστὶν, ὁυπωμοι γέγονεν ἐυδηλον. τοῦτον τὸν γαῖον πρεσβύτερον φασὶ γεγενῆσθαι τῆς κ̄ ῥώμῃ ἐκκλ. ἐπὶ σύκ̄τορος κ̄ ζεφύρινου τῶν ἀρχιερέων. χειροτονηθέναι ἢ αὐτὸν, κ̄ ἐνδὺν ἐπίσκοπον. σιωλάξαι ἢ κ̄ ἕτερον λόγον ἰδίως, κ̄τ̄ τὰς ἀριθμοὺς αἱρέσεις. κ̄ κτ̄ πρόκλου ἢ τεσσαράκοντα μονόβιβλον τεσσαρὰκοντα διάλεξιν σιωλταχέναι. ἐν ᾗ τρισκαίδεκα μόνας ἐπισ-

Caius.

Iustinus. Irenæus.

Victor. Zephyrin.

Artemon. Proclus.

τολὲς ἀριθμεῖται παῦλ. οὐκ ἐγκρίνων τὴν
πρὸς ἑβραίους.

ῥοσιν μαγ. 51 Ἀνεγνώσθη ἀρισανοῦ παροδικὰ ἐν βιβλοις τῆ. οὗτ
ὁ σώσιπατρος πάππων ἄμεινον. καὶ κατ' ἀλεξανδρεῖον
τὸν μακεδόνα. ἔτι δ' ἐν ἄλλῳ πραγματείαν. τὰ
πατρία τῆς βιβωσίας, ἐξ ὧς ἐκ αὐτὸς ἐφυ. ἐπιγρά-
ψας τὸ βιβλίον, βύβωσιανὸς. συντάξαντος δ' μοι
ἐν κατ' ἀρχὰς, ἐν ἐπιτρεπτέρῳ ἀρχαιολί. μέρ-
γεσιν ὧν ἐγνωσται τὴ πραξικράτει τῆ πολεμίους
οὓς ἐπιτρέπειν βαρβάροι καὶ τάξεσι, βαρβα-
λον πρακράτορος ὄρους τραϊανοῦ. φωσὶ δ' τὸ πάππων
γένος σκυθικὸν. ἱστορίαν δ' τὸν μακεδόνα
ἐν ἐπικρατεῖ ἀλλὰ πρὸς ἡλεξανδρεῖον, παρὰ δυν-
λεῖον δ' ἀπόλλωνα τελώνην. ἀρβάκιος, καὶ τυρι-
λάτης ὕστω ἀδελφὸν ἀρβάκιλον, τ' υἱὸν ἀρβά-
κιον, τ' φρίαπτον ἀπόγονοι. ὅτι φερεκλέα
τ' ὑπὸ ἀντιόχου τ' βασιλέως τῶν ἀνδρῶν ἐπέχθη
ὀνομάζων, ἀλλ' ὃ τε ἀρβακιλάφ τ' ὑπὸ ἀν-
τίοχον βασιλέα ἀντὶ τῆς μάχης κτεῖναι φ
φερεκλέα, ὡδ' τ' ἕτερον τ' ἀδελφὸν ἀγαθὸν
ἐπὶ σοφ βιβλιοθήκας, οὐκ ἐρεῖ κρίνετε. τὸ
ὑβρὶν ἀρχαῖον τε τ' ὑβρίζειν, καὶ ἑτέρους
πέρτε τὸν πράξιν ἀκαίρως βάβωσι. ἐν ὑπὸ
τ' μακεδόνα ἐστάθην, καὶ κατ' ἐκείνους ἐξ-
ξαν, καὶ ὑπ' μέτα ἀναλύσεις ἐμάθον, ὡς-

καὶ

καὶ ῥωμαίοις ἀρκτ[illegible] μέχ' θράκης. ἐμοὶ δὲ καὶ μετ' ἐκεῖνα τὸν μέλλω ἔγραπ τ' πο-
λέμων ἀπέφθη. πρῶτ ὁ φίλ' ὑπὸ σεουήρου
τ' αὐτοκράτορος βασιλέως καὶ ῥωμαίοις τοὺς
σκυθῶν ἀπὸ τῆς σφῶν χώρας σκυθῶν ἐξ-
τῶν μὴ μαστεκόβων. ὡς ὁ ῥωμαῖ' ἀνακρά-
τωρ τραϊανὸς κτ' κράτος ἐπενίκησε. ὑπο-
σπονδὴ ἀφῖκτ' λύκος λυκίς τ' βασιλέα καὶ
ἐμφαμενος. ὑσκος ὁ ἀρχαῖος φιλόξενος τῶ ἐν
τῶν ἐπιτηδείων ὃς τ' ἐμπλεκτ' ἐκπλεόντων. κτ'
ὁ τῆς ἀρτέμιδος ἀδριανοῦ καὶ ἀντωνίνων τ' πίου
καὶ μάρκου τ' ἀντωνίνου ἐκκαιρίζεσ ἐπω-
νομάζειν δεινὸν ξενοφῶντα μέσ. μᾶ ὁ
ὁ τ' πολιτικὸς ἰδιότυπον ἄγας τε πολιτ τ' ἀρ-
χὰς ἐπιτηδεύμ, καὶ ἃς τὸ τ' ὑπατ' ἀνεῖλεν
τέλος. ἔγραπε δ' βιβλία καὶ ἕτερα, τ'
ἐν Νικηφόρου ἐκκτιτόνου τ' ἀλεξιάδων
σοφ ὁμηρ, βιβλία, π. τῶνδε ἡμικῶν τ' δ' αὐτὸ Ἐπικτήτ
Βίβλια δέκα δεύτερα.
ἰσχὺς δ' τῶ φέρ
σι ἔστι, ἡ μιμητὴς
ὡς ἐκπλεῖν ξενο
φῶντ. φασὶ δ'
αὐτὸν ἡ ἕτερα
βίβλος ἐπιγρ. ἐπὶ
ἐμέτερα, ἐπὶ ἃ ἔσω
βασιλεῖ ἐβασίλευσε. μεξιμιρος ὁ τῆς ἀφίκετο λιβύ
ρωμαίοις καὶ τὰς ἀγχὶ ἐκεῖ καὶ οἰκεῖ σω. δῆλον δὲ
ὁ δ' ἕτερος μεξιμίρος τῆς τε ἐγκλίσεως ὡς ἔδε ῥητο
εἰσκῆς σοφίας
τε καὶ δύναμε
ως ἀπέλει σε
το.

ῥοσιν μαγ. 52

νοὶ μακεδόμι καὶ τῆς πάντων λαοῦ, καὶ θρᾴκης,
βοσπορηταμάνος ὁ ὁ καὶ τ̄ ἀλλ πρεσβύτερος
τῆς ὁ βθυνῆ· λυκίας, καὶ τῆς ἀραβί· καὶ τ̄
λιβύης, καὶ τ̄ ἀσιάτων, ὅσων ὁ κῆρος ἐπ-
χρόνως ἀρχή. ‖ ἀλλ κωνσταντῖνος ὁ τῆς
πέμπτ πρὸς μοσχιτ̄ταν ἡς νικομηδίαν
παιδευτηθεὶς ὑπερ, παρὼν ὁ φλ μαξιμῖνος
ὁ τῆς κάτω λοῦ βασιλεύων ἡς ἐπιβουλ
ὁμιλῆσι τ̄ μεσ. καὶ πρὸς μαξίμ λέοντ
ἀπίστως κατίσχυσ τ̄ νεανίαν. ὁ ὁ τὸ μὲν
θηρίον κρατῆσαι ἀμήχα. τ̄ ὁ ἐπιβουλὴς
διαπραξάμενος φεύγ πρὸς τ̄ πρα. οὗ τὸν
βίον λιπόντος. ὁ πᾶς ἐκράτησ τῶν
βασιλείων. ζώντως ὁ λικίνιος μετ, καὶ
γερμανῆ· ἔθνη προσάγ καὶ βάρβαρα
ὠφελιμώτατα. ἀσκεῖ ὁ καὶ βαρὺς τ̄ ὑπη-
κόων ἀρχὴν μαξέντιον μισθῶν. ἐπ
ἀρα ὧν μετὰ μαξιμῖν τ̄ ὁ ῥώμης κρ-
τῆς κύριος ἐφαπτόμενος τ̄ ἐπ ἀντὸν δύ
τῆς ἡς τ̄ ἀρχομένῃ θρασυμεῖ πραττομένῃ
καὶ μεγίστ μηνύσας ἐς φυσὶν ἐπιμελ
φεύγων ὁ τὲ λύσις τῆς πολεμίοις ἐδο-
λοφροσύν μεγαλίων τῆς ἀπωλ ζώντως
ἔνδοξ τὸν βίον τ̄ προφὴν τῆ πρ ἀντ ἔ

νε

νεκτισκευασάμενοι δύναμιν περὶ πισσίν τὴν
μέγιστ τούτων καθαλὼν ἡνίκ τ̄ ῥώμης
ἀποτεκόντες κὶ ξύλων ἀρτιβλαστῆσαι τὴν
πόλιν περὶ στόλεσιν. κωνσταντῖνος ὁ καὶ
ὧδε ὁ βασιλέα προθύμ καὶ χαίρουσι προσ-
χώρησεν ἐπ ὁ καὶ λικίνιος σὺν καὶ ἀπαν-
θρώπ τῆς ὑπαρχίας ἀποκεχειρισμένος ἔσω-
θεν, ἀνὴρ ὁ τῆς μοίρας ἐκείνης ἐβασί-
λευσε, ὃς μαξίμινος ὁ τὴν ὑπὸ βουλὴν
κωνσταντίνῳ μᾶλ τ̄ λέοντος προσερτικὴν
ἐπεσκήπτε ἀντ τὸν βίον μισήσαντος σὺν
ἐνεκῶν ὁμοφώνων ὕβρις ἠφάνισεν ἐσχα-
τεῦ ἐπ ἀντὸν τ̄ συμμορίδος ἀντ ἡς
ὁ βασιλεὺς ἀγῶν μαξεντιβώμιος. λικίνιος
δὲ τὴν τ̄ βασιλεῖ ὑπηκοότητ ἀκούσας, καὶ
ἄλλως ἐκφανῆς τε τὴν ὑπάντησιν φίλαν-
θρωπ προθυμεῖτ, καὶ ὅρκῳ ὑποτίθενεν
ἀταρᾶν τε ἀντὸν τοῖς ἀπὸ χθόν πρα-
γμάτ καὶ μὲς ἕτερ σπουδ συνοικήσ
ἀσφαλεστ, δι' ὃ τε τὸ βασιλεὺς ἀπερ
τ̄ πολεμῆν· ὕστερ ὁ διὰ νεκρὰ ὑπερμη
σὺν θέσθαι ἐδύ, καὶ τ̄ ὅρκων ὑφ νίκοτε
καὶ ἐκ τῶν ὑπεναντίων ἐμπλησθεὶς τῆ πο-
λεμικῆς μαχίμ κρατήσας, καὶ ἐν τῇ
νικομηδίᾳ συνεχῶν ἐπολιόρκησ νεκρὸ
τὸ ἀκμαῖον πρὸς βασιλέα νεκροφόρησ
χώρᾳ τ̄ νεκτείᾳ τ̄ βασιλέα, καὶ σωτ-

ρος

Ἀνεγνώσθη Θεοπόμπου λόγοι ἱστορικοὶ πεντήκοντα ἑπτά· ἧ ἦσαν μὲν
ἡ τρεῖς εἰσὶν οἱ σωζόμενοι αὐτοῦ τῶν ἱστορικῶν λόγοι διὰ πεπλεόνασται ἐν ἡ τῶν παλαιῶν δύο ἔφασαν, τὸν ἕκτον ἡ ἑβδόμον, ἡ δὲ ἡ τὸν ὄγδοον ἡ ἐνάτον ἡ εἰκοστόν, ἡ τὸν τριακοστόν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, οὐδὲ ἡμεῖς εἰδόμεν. μισοφόνης δέ τις περὶ Θεοπόμπου διέξιμεν. ἀρχαῖος ἐν ἡ οὐκ ἀνὴρ τὰ ρόνησις ὁ ἀνήρ. ἡ τὸν διαδεκάτον σὺν δια πεπλεῦσθαι λέγε ἡ τοιαύτῳ ἡ μετὰ ταῦς ἄγαις σὺν ἀνέγνωμεν, ἡ περιέχει ὅλως δέκατος λόγος περὶ Νικοκλέους τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως, ὡς πρὸς τὸ βεβιωκέναι ἐπεὶ Σικτο. ἡ ὑπὲρ ἐναγόρου ἐπραξε τοῦ κυπρίου, ἐναντία πραξάντων τῶν περσῶν ὅν τε τρόπον πεῖθε ἐναγόρας τὴν κύπρι ἀρχὴν ἐπέρα. μοίρα κατασχεῖν ἡ κίτιέα, ταύτης ἐκράτησε. τίνα δὲ τρόπον ἔλλησι δοὺς ἀγαμέμνων, τὴν κύπρον κατέσχεν, ἀπολαζευσε τὴ κιτίκιον. ἔν ἡσι ὑπολιπεῖς, ἀμαθοῦσοι, ὅπως δὲ ἐβασίλευς ἐναγόρας σὺν πόλιν πολεμῶσι, σατράπην ἐπιτίθεις ἀυτοφραδάτην τ λυδίας ἐξαπράτην μαυσσώλου ὑ ἐκατομνῶν. ἡ πρὶ τὰς ἑρμῆς, ὧν αὖλις τοὺς ἕλληνας ἐβούσε. ὅπως δὲ πρὸς εὐαγόραν ἐπιβεβτέρεν ἐπολεμῶν ἡ περὶ τὰς ἐν κύπρῳ μαμαχίας. ἡ ὡς ἀθλιῶσι ἡ πόλις, ταῖς πρὸς βασιλέα σωθήκαις ἐπειράτο ἐμμένειν. λακεδαιμόνιοι δ' ἐπέρεμπε φρονεῦντες, πρέσβαναν τ σωθήκας· τίνα δὲ τρόπον τὸν ἐπίαν ἔβλιβδου ἔθνελο ἐιρώνη. καὶ ὡς τιριβάζος ἐπολέμησεν, ὅπως δὲ εὐαγόρας, ἐπεβούλευσεν· ὅπως δὲ αὐτὸν εὐαγόρας πρὸς βασιλέα

γμι τ μετὰν κωνφαμήνων τὰς μεγάλας ἀρχὰς τ ἄξιον ἐπιβιτούσας ἡς ἑαυτὸν τ ἡρακλέα βασιλέας ἐπιστάλαι, τὰς τε γὰρ πατρώας κληρονόμος ἐτέρες, καὶ ἐ ῥώμαι πεπαύσασι μαξίμεμον ἐμφάσε τε καὶ μακεδόνι, καὶ τ κρέτος δόξας, φράλαξε τὰς ἀρχὰς τ ἡλιβάλλε λικίμνιον οὐ μενάσσια καὶ τὰς ἄλλας μοίρας, ἃς λῆρε Ἡλκμήνεος ἀμεινόν ἐβ κράτος ἀνὴρ. ἐπ λικίμνιος καὶ λαόνδαι ἦλαν ἐν ἐφ' ἑαυτὸν μεξίμενον πολεμίων μεμνῶ ἀφείμαν δὲ Ἡλκμήνεον ἡλάδρας ἐτεταγμένα κράτιστα μένος σὺν καὶ μέναν ἄλλες τὸν συμπαθὲν βασιλέαν ἐκτάσθ' ἀ βυζάντιον ἐπὶ νυμ ἑαυτῶν. ἐφ' οὗ ὁ πρεσβύτερ ἦλθε τὴν τρισκάκαν ἐλθὼν ἐρ' ἐν ἀντ' ἐκ ἀν δύο συμπεφαλῶδ λόγοι. ἔρα δ' τ ἡμισέας ἔστε δεύτερ καὶ ἕκτον πρέσβυτερ, ὃς ἐνῆς ἐφ' ὅτε ἐλθὼν συνέτραφε. συνέτραταρ δ' ὁ ἑνὸς καὶ ἑτέρα βίβλια· δύο περὶ τ ἀθηνῶν βασιλεύσαντ' ἔρος ἀνῶν ἐμνεσ καὶ δέκατ. συνέλεξε δ καὶ ἑτέρα βιβλία· ἑξ ἕκ τ τ μακεδὼν βασιλέα. μέξαν ἔραν τρισκοσὶν σφῶτον ἐραύκων ἐραντῶν. ἐπὶ δ τὴν φρόσιν ἐφρὶς καὶ ἥδυς. ὁλίτον δ' τ δεινὸς ἀκριβώτερος, κεζήλιστ δ καὶ ἰωνικὴ λαλέστατ· —

διαβαλών, συνέβαλε μετ' ἀρέσκου· καὶ ὡς νεκτανεβιος
παρειλκυφότος τὴν αἰγυπτίων βασιλείαν πρὸς λαοκεδαι-
μονίους πρεσβεῖς ἀπέστειλεν εὐαγόρας. ἵνα δὲ πρόπον
ὁ περὶ κρίτιλον αὐτοῦ πολεμος διελύθη· καὶ πρὶν νίκρο-
κρέοντας, ὡς ἐπερεβούλευσε· εἰς πόλεμον ἐφωράθη.
ὡς ἔφυγε, καὶ ὡς τὴν ἐκείνου παιδεῖ κληρονομήσειν
ἤρη, εὐαγόρας ἔλ. καὶ ὁ τούτε παῖς πρυλεμονος.
λευθάνυλος ἀλλήλους, σὺν ἐκθούδωρ. θεοσύδειον
ἡμίαρρενος, ὡς ὧν ἄλλος ὁ ἔθνος, αὐτοὺς πρὸ μέρους ἐπι-
φερομένου τῶν πρὸς τὸν κόφλω ἀκολουθία. καὶ ὡς τοῦτο
αὐτοῖς αἴτιον ὀλέθρου γένοιτο, θρασύδειον τὸν ἑκεῖ
ἀναίρεσιν κατεργασαμένου. ἔπειτα ἵνα τρόπον ἄκραιρ
ὁ αἰγύπτιος πρὸς τὴν πτοιόδας ἐποιήσατο συμμαχί-
Aspendii. πρὶ τὸ ὕις χώρας αὐτῶν, καὶ τὸ ἀσσανδύμ, περὶ ἵς τὸ
ἐν Κῷ, καὶ κνίδῳ ἵαπερ ὡς ἀσκελπιάδα· καὶ ὡς ἐκ-
μόρια. σύρνου οἱ πρῶτοι ἀφίκοντο ἀποστάνοι πεδαλεῖριον. καὶ
περὶ μόλφου τοῦ μάνλεως, καὶ τὸ θυγατὲρ ῥόδος· καὶ
Rhode. μολιάδας· καὶ παφυλίας· ἐξ ὧν ὅτε μόλφου ἐτέα· καὶ
μαλίης. ἑλληνικὰ ῥόδα· καὶ ἡ παμφυλίς χώρα τὸ ἐπουνομί-
Tamphylia. ἔλαβον. τίνα τε τρόπον ὧ ἑλλὰς ἡ παμφυλὶς καλε-
κίδη, καὶ ὁ περὶ ἀσπάλοις σώστρατος πολίτης. καὶ ὡς λυ-
κιοι πρὸς ἰσαμίστας· ἠγουμένου αὐτοῖς τοῦ σφῶν
βασιλέως περικλέους ἐπολέμησαν. καὶ ὅτι ἀνίκαμ πόλε-
μοῦλες εἰσὶ αὐτοῖς ἰσαχῆρες ποιήσαλες, καθ' ὁμολο-
γίαν πρᾶξιν ἔσχον. ἅ μὲ οὖν ὁ μῦνος φανν διδέκατος
λογος ὑφηγιόμενος περιέχ', ταῦτα ἐστί. ἔστι δὲ θέο-
πομπος, χῖος μὲ τὸ γένος. υἱὸς δὲ δημοσθένους. φυγὼν
δ' λέγεται τῆς πρίδος ἅμα τῇ πρὶ, ἐπὶ λακκφνίσμου

τοῦ

τοῦ πρὸς ἀλόνησο. ἀναστωθῆναι δὲ τὴν πρίδ. πιλαυτίγεν-
τος αὐτῷ πρὸς τὸν δὲ κεδόδρ ἀλιξάνδρου τοῦ μα-
κεδόνος βασιλεὺς δ' ἐπιστολὴν πρὸς τὴν χίους κατ-
πεξαμένου ἐφ' ὁ εἶναι θεόπομπον, πέμψε κ' τὸν σα-
εικονίσα· μετ' ἀλεξάνδρου θάνατ πανηχοθὴν ἐκ-
πέσονσα, εἰς ἀμπρ φυκίαδ. πολεμοῦσαν δ' πάν-
της βασιλεῖα, οὐπροσέσχε δ' ἀνδρὸς. ἀλλὰ κ' ὡς πολυ-
πραγμόνα ἀνελεῖν ἐζητοῦσαι, ἐμπ πίνες πρὸς φί πρὸς
Ιωταρμίνοι διεφθάρη. σώσακρασθαι αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς
ἰσοκράτ' ὁ τῶν ἀθλιωτάτ κ' θεοδέκτ, τῶν φασι-
λίτ. καὶ ναυκράτη πτ' ἐρύθραιν. κ' τὸν ἡ ἅμα αὐτοῦ
λόγ πεφτεῖσ ἓξ ἐν λογοις παιδὸς ἐγγὺ ὧν ὁ ἐλλη-
σιν. ἀγαθοκλέα μὲ δ' ἀπορίαν βίου, κ' θεοδέκ-
τῶν, μιᾶσθ λογες γράφειν, κ' σοφιστεύειν ἐκπαι-
δεύοντας τοὺς νέ'. κακεῖθεν κ' περιοικίνοις τ' ὠφε-
λείας. αὖτ' κ' μανικράτων αὐτάρκ ἐσχολᾶς, ἐν
τούτοις ἀεὶ τὸν διατριβὴν ἐν τῇ φιλοσοφεῖν κ' φι-
λεμφθῆν, ποιεῖσθ. κ' ὡς οὐκ ἂν εἴη αὐτὸς πρὸ ἄλλου,
αὐτ' πρὸ σθένου πρ πεφτεῖσιν. οὐκ' ἐλαττόνων μ' ὑδιομο-
ρί ἐπὸν πρ ἐπιδεικνίσις πρ λόγων σὺν λεφαμένου.
πλείους δ' ὑπὲρ ἰσχυφθίκε μυριάδας, ἐν δὶς πρ ἐλ-
λῆνες, οὐδὲ πόλις ἀξίου χρεώς. εἰς οὓς αὐτὸς οὐκ ἐπιθυμῶ,
κ' τὰς πρ λόγων ἐπιδείξεις ποιουμένου. σὺν μεγ
κλεος κ' ὑπομνήμα τῆς ἐν λόγοις αὐτοῦ κατεσκέυ-
ἀρετῆς. ταῦτα αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λέγων, τὴν ἐν πρ
ἐμπρέβεν χρόνοις ἐγνώσις ἐν λόγοις τὸ πρωτεῖον,
πολὺ καταδεέστερους ἑαυτὸν φέρεται πρ καθ' ἑαυτὸν, κ'
οὐδὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἀξιοῦν λέγουσ. κ' τοῦτο δῆλον

εἶναί φησι, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν παρ' ἑκατέροις ἐκπεπονημένων, καὶ καταλελειμμένων λόγων. τοῦ μέντοι τὴν ῥητορικὴν παίδευσιν ἐπίδοσιν λαβεῖν φησὶ κατ' αὐτὸν ἠκμακέναι. ἀλλὰ τίνας λέγει τῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐκ ἔχω σαφῶς συμβαλεῖν, οὐ γὰρ δή γε χαλεπαίνειν αὐτὸν ὑπολαμβάνομεν εἰς ἡρόδοτον, καὶ θουκυδίδην ἀποτείνεσθαι. πολὺ καὶ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐλαττουμένου. ἢ τάχα πρὸς ἑλλάνικον, καὶ φίλιστον ἀφορᾷ τῶν ἱστορικῶν ἢ γοργίαν, ἢ λυσίαν, καὶ τῶν τοιούτων ἑτέρους αὐτοῦ ὀλίγῳ προγεγονότων αἰνίττεται. οὐδ' ἐπὶ τοσοῦτον ἐνδεέστερον ἐχόντων πρὸς τοὺς λόγους. ἀλλὰ θεόπομπος μὲν ταῦτα. φασὶ δὲ αὐτόν τε καὶ ἔφορον, ἰσοκράτους γενέσθαι μαθητάς. δηλοῖ δὲ τοῦτο ποιοῦσι καὶ οἱ λόγοι. πολὺ γὰρ ἐν τοῖς θεοπόμπου τὸ κατὰ μίμησιν ἰδέᾳ τῶν παρ' ἰσοκράτει. εἰ καὶ λείπεται τῆς κατ' ἐκεῖνον ἐργασίας ἀκριβείᾳ. καὶ τῆς ἱστορικῆς δὲ ὑποθέσεως τὸν διδάσκαλον αὐτοῖς προβαλεῖν. τῷ μὲν ἄνω τῶν χρόνων ἐφόρῳ, θεοπόμπῳ δὲ τὰ μετὰ θουκυδίδην ἑλληνικὰ πρὸς τὴν ἑκατέρου φύσιν. καὶ τὸ ἔργον ἁρμοσάμενον. διὸ καὶ τὰ προοίμια αὐτῶν τῶν ἱστοριῶν τῇ τε διανοίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοιότατα ὥσπερ ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ἐκδραμόντων ἑκατέρου πρὸς τὸ στάδιον τῆς ἱστορίας. πλείστας μὲν οὖν παρεκβάσεσι παντοδαποῖς ἱστορίαις τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ λόγους θεόπομπος παρατείνει. διὸ καὶ φίλιππος ὁ πρὸς ῥωμαίους πολεμήσας ἐξελὼν ταύτας, καὶ τὰς φιλίππου συναγαγὼν πράξεις, αἳ σκοπὸς ἦσαν θεοπόμπῳ, εἰς ἑκκαίδεκα βίβλους μόνας, μηδὲν παρ' ἑαυτοῦ προσθείς, ἢ ἀφελών, πλὴν ὡς εἴρηται τῶν παρεκτροπῶν τὰς πάσας ἀπήρτισε. δοῦρις μὲν οὖν ὁ σάμιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν οὕτω φησίν. ἔφορος δὲ καὶ θεόπομπος τῶν γενομένων πλεῖστον ἀπελείφθησαν. οὔτε γὰρ μιμήσεως μετέλαβον οὐδεμιᾶς, οὔτε ἡδονῆς ἐν τῷ φράσαι. αὐτοῦ δὲ τοῦ γράφειν μόνον ἐπεμελήθησαν. καίτοι δοῦρις καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τούτοις οἰκονομίας, οἷς αἰτιᾶται πολλῷ τῶν ἀνδρῶν λειπόμενος. ἀλλ' ἔτι πρὸς τὸν ὑπερήφανον ἐκεῖνον θεοπόμπου λόγον, ὃς τῶν ἀρχαιοτέρων οὐδὲ τῶν δευτερείων ἀξιοῖ, τοῦ χαριέστερον οὐκ ἔχω λέγειν, πλὴν ὅτι οὐδέτερος αὐτῶν προσηκόντως ἐπεχείρει, καὶ μάλιστα ἂν διισχυρισαίμην. κλεοχάρης δὲ ὁ μυρλεανὸς ὑπὲρ τῆς ἰσοκρατικῆς ἀπαντῶν εἰκάζων λέγων. τοῦτ' ἔστι τὸ πρὸς τὰ δημοσθένους συγκρίσει, μὴ πόρρω αὐτοῖς παραχεῖν φησί, τοὺς μὲν δημοσθενικοὺς λόγους τοῖς τῶν στρατιωτῶν

τῶν μὲν ἔοικε μάλιστα σώμασι· τῆς δὲ ἰσοκρατικῆς τοῖς τῶν ἀθλητῶν. δῆλον δὲ ὡς Θεόπομπος ὢν συνεχὴς τῷ Ἰσοκράτει ἐν τῇ λογ... ἀτιμότερος. τὸ μὲν οὖν Θεοπόμπου γένος καὶ ἡ παίδευσις, καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ οἱ συνακμάσαντες, καὶ οἱ λόγοι, καὶ ἡ πολιτεία, καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ἰδέα, καὶ προαίρεσις κατὰ κεφαλαιώδη ἀπαρίθμησιν, καὶ ὁ καθ' ὃν ὑπῆρξε χρόνον, καὶ ὅσα αὐτῷ συνεκύρησε κατὰ τὸν βίον ἐπὶ τοσοῦτον ὁ Μενεκλῆς(?) δὲ ὡς ἀπό τινων ἐπιτομῶν ἐμάθομεν.

Hoc [illegible] inventum hic in Ethici.

Photius pag. 310.

Ἀνεγνώσθη Λουκίου Πατρέως μεταμορφώσεων λόγοι διάφοροι. ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφής τε καὶ καθαρός, καὶ φίλος γλυκύτητος. φεύγων δὲ τὴν ἐν λόγοις καινοτομίαν, εἰς ὑπερβολὴν διώκει τὴν ἐν τοῖς διηγήμασι τερατείαν. καὶ ὡς ἄν τις εἴποι, ἄλλος ἐστὶ Λουκιανός. οἱ δέ γε πρῶτοι αὐτοῦ δύο λόγοι μόνον οὐ μετεγράφησαν Λουκίῳ ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ λόγου. ὃς ἐπιγέγραπται Λοῦκις, ἢ ὄνος, ἢ ἐκ τῶν Λουκίου λόγων Λουκιανῷ. ἔοικε δὲ μᾶλλον ὁ Λουκιανὸς μεταγράφειν, ὅσον εἰκάζειν. τίς γὰρ χρόνῳ πρεσβύτερος, οὔπω ἔχομεν γνῶναι. καὶ γὰρ ὥσπερ ἀπὸ πλάτους τῶν Λουκίου λόγων ὁ Λουκιανὸς ἀπολεπτύνας, καὶ περιελὼν ὅσα

ὅσα μὴ ἐδόκει αὐτῷ πρὸς τὸν οἰκεῖον χρήσιμον σκοπόν. αὐταῖς τε λέξεσι καὶ συντάξεσιν εἰς ἕνα τὰ λοιπὰ συναρμόσας λόγον, Λοῦκις, ἢ ὄνος ἐπέγραψε τὸ ἐκεῖθεν ὑποσυληθέν. γέμει δὲ ὁ ἑκατέρου λόγος, πλασμάτων μὲν μυθικῶν, ἀρρητοποιΐας δὲ αἰσχρᾶς. πλὴν ὁ μὲν Λουκιανὸς σκώπτων καὶ διασύρων τὴν ἑλληνικὴν δεισιδαιμονίαν, ὥσπερ κἀν τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτον συνέταττεν. ὁ δὲ Λούκιος σπουδάζων τε καὶ πιστὰς νομίζων τὰς ἐξ ἀνθρώπων εἰς ἀλλήλους μεταμορφώσεις. τάς τε ἐξ ἀλόγων εἰς ἀνθρώπους, καὶ ἀνάπαλιν. καὶ τὸν ἄλλον τῶν παλαιῶν μύθων ὕθλον καὶ φλήναφον, γραφῇ παρεδίδου, ταῦτα καὶ συνύφαινεν.

De dictionariis quae apud Photium.

Ἀνεγνώσθη λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον Ἑλλαδίου, ὧν ἴσμεν λεξικῶν πολυστιχώτατον, ἐν λέξεων δὲ μόνον ἡ συναγωγή, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ κομματικῶν τινων καὶ χαριεστάτων λόγων, καὶ εἰς κῶλον πολλάκις συντεθέντων ἀπηρτισμένον. πεζοῦ δὲ λόγου ἐστὶ τὸ πλεῖστον τῶν λέξεων, ἀλλ' οὐχὶ ποιητικοῦ, ὥσπερ ἡ τοῦ προειρημένου ἐκ ποιητικῶν συλλογή. ἡ δὲ κατὰ στοιχεῖον συνθήκη τὴν τοῦ στοιχείου τάξιν φυλάττει, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὴν ἄρχουσαν. πολύστιχος δὲ οὕτως ἡ συλλογή, ὥστε μηδὲ εἰς πέντε συμμέτρους τεύχη τὴν ὅλην πραγματείαν ἀπαρτίζεσθαι. ηὕρομεν δὲ ἐν ἑπτὰ τεύχεσιν αὐτήν.

Photius pag. 318

ἐρευνῶν τὸ ζητούμενον ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
συντάξεως, καὶ τοὺς ἄλλους πολυπραγμο-
τήσω. ἐγὼ δὲ καὶ παρέσομαι
τε. καὶ ἐς τὴν πολιτικὴν μετὰ χεῖρας ἐλεύσ-

pag. 319

Ἀριστώνδου ῥεξίκων τοῦ τοιζόνος νεκφαλ-
ὠνιάτεως. εἰσὶν οἱ παρυσταῖοι τὸ βιβλίον
μέλλοντι ἐπιβιβάσειν τὸ στρατιωτικὸν, οἱ γεννηθέν-
θων τῶν ἄλλων τοῦ τὸ χαρακτῆρος καὶ ζω-
γραφικοῦ τοῦ τοιούτου ἰδέας.

160

Ἀριστώνδου ῥεξίκων σεμνὴν ἰδέαν ἔχ μα-
κρὸν ἐξεστηκὸς τὸ στόμα, ὡς ἀμφὶ μὲν
ἕκαστ δυοῖ πάσσων τοιζόνων, ἐ στρὶ τοῖς
χαρτηφοσύνοις τὸ φιλοτιμεῖσθαι παρεσκευάς-
τὸ τοιζόνος ἐ πραγματικὸν, καὶ ὅλως ὡς
ἐξηθεσμένος τοῖς ἐς μέτρον, καὶ ὅτων ἐπαίρε-
τὴ λογῇ κεῖτ ἐν τῷ συντάξῃ ἐξεμενοῦ.

161

Ἀριστώνδου ῥεξίκων ἰδίᾳ λόγου πολιτικῶν ἐν
τρισὶ τεύχεσ πεποιημένου. κεῖται δ πρά-
κτικὸν πολλῆς ἐ ἐν πόλει. κατασκευάζων
ὁ ἐχθρὸν κακῶσαι. καὶ ῥᾳδίᾳ ὁ ἐς ἀντίλεκτον
ἐ τῆς ἐξῆς. οὐ τ μὴν ἀναγκαῖον. ἐξῆς μὲν
ἀποκαλυπτόμενος ἔ ἐν ἀνοικ λέξεις τ ἀκρα-
τισμένων. ἐ δὲ ἐν ἀνοικ ἐ ἐν ἀκρατισμένων
ἐμπεδοῦσθαι ἀναγκαῖον. ἐ τοιζόνος
καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος.

162

Ἀριστώνδου Πολίωνος ῥεξίκων τοῦ τοιζόνος
ἐχ πάνυ μὲν πολιτικῆς λέξεως κεῖται ὁ λόγος
μᾶλλον ἐς τὸ ἀληθὲς ἐ κατὰ τὸν ἐκείνου

πραι

πραγματικὸν τὸ φιλοτιμούμενον θραττόμενος.

Ἀριστώνδου ῥεξίκων λογικῶν τοῦ πρὸ τοῦ pag. 319
δεινοῦ ῥητορικοῦ ῥεξίκων τοῦ τοιζόνος. πορυ-
τίζων δ καὶ τῶν τὸ βιβλίον. ὧν τ τε, ἐξ
ἀβλωσίας ὁμοῦ ἐρμηνεύοντα ὁρισμῶν-
καὶ ὅτε καὶ ἱστορίαν ἐπάγοντα ἀνοικ οἱ
ῥητορικοὶ ὀρθοφραφοῦ. ἐ κ τῆς πικτήσεως ἕτας.
ἐς τὸ ζητούμενον. λέγω δ' ὅτι ἐς τ ῥητορικὸν
λόγων συναγωγὴν ἐκ μέτρου ἐ πράγμα-
τῶν συμβουλευτικῶν. ἐρευνῶντος δ καὶ φι-
λοτίμων τυγχάνοντος ἐς τὸν ἀνδρὸν ὑποθέσεων
οὐ δοκίμων συνυφίστασθαι. ἀλλ' ἀμέμπτων ἐ ἰδί-
ων πάντως. Μετοικῶν ἐνδεὴς ὁ ἐκ τῆς ἰουλιανῆς
καὶ Πολλοῦσος ἐς τῶν ἀνδρῶν ὑποθέσεων Νεπρα-
κατευόντων. πολὺν ἰουλιανὸν ἐ τ μαρτυρῆ
ζητοῦσ ἐπὶ πλεῖον σκληρύνεται. ὡς τῆς ὁ
χρόνων τ δύο πρεσβυτέρ. δοκεῖ δ' ὥσπερ
μεζοτερφῶν φιλοτίμων ὁ σπουδαιοτέρ. ἀλλ'
οὐχὶ ἰδίᾳ ἐνεστῶτα κατὰ συνήθειαν. ἀλλ'
τῆς ἐξ ἄλλου μετεστραμένης τὸ οὖν ἐμὸν μέτρον.—

Ἀριστώνδου τῆμίων πρὸς Γεταμανὸν περὶ τ pag. 322
ἀπὸ πλατωνικῶν λέξεων καὶ τοιζόνων βραχὺ
παρεκβάσεων ἐν ἐρίστοις. περίεργον ὁ τῷ
τυχεῖ καὶ πλείοσι λογικοῖς ἐπιφερομένοις
ἀπιθάνων συναγωγὴ τῆς προτέρας εἰκότος
λόγοις περιτε. ἀπὸ τ ἐ. μέχρι τῶν τ
ἀληθῶς λέξεως κ τοιζόνων ἀκριβοφανοῦς.

σκώμμω· ὃ δὲ σωκράτης· προσφιλῶς γὰρ
σημαίνεις· δ' ὁ πόνος· ὥσπερ τοῖς πρὸς ἀτ-
τικίζοντα ἑρμῆνι φρυνίχῳ· καὶ τοῖς ἐν
ἀττικῇ· συμπεφυρμένοις ἑρμείᾳ προσφερο-
μένοις· ὅταν τε ἡ ἐπιχωριάζουσα λέξις ἀ
ἀληθείαις· περὶ δὲ τ' ἑορτ' ἡν τ' δίκης ἐν-
τοῦθεν ἐστὶν ἐκμαθεῖν· καὶ ἔτι ἄμει διστρο-
πως αὐτοῖς λέγεται· σύγκαλέσαν εὑρεῖν·
μᾶλλον εἴ τις μὴ τῇ τῶν πρώτης ἐκδόσεως
μόνον τόμους διερανοίη· ἀμὰ δὲ τῶν δευτέ-
ρας ἐκδόσεως· ἢ αὐτῇ πάντ' τόμους τὸ
ὄνομα· καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλφα μέχρι τοῦ ὦ· τὰ
ἀττικὰς λέξεις περιέχοντας· ὅσοις δὲ τὴ
προτεραία οὐ συμπεριελήφθησαν· ἢ παρείληφ-
θησαν μὲ· μαρτύριαις τὰς αὐτὰς οὐκ
ἐβεβαιώθησαν· ἐν ᾧ τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει,
πλατύβαρ καὶ ἀφθονώτερον αἱ μαρτύριαι
πρὸς τεθεῖσθαι· ὧν ἕνεκα τ' δύο παραγμάτων
ἐς ὧν σώλοιγμος σωαγαγεῖν βουλομένοις τὸ
φαινόμενος ἐκτελέσαι· ---

pag. 322 Ἀριστοφάνης δ' ὁ τῶν λογικῶν τέχνῃ παν-
δαρίου λεξικῶν τ' ἐσχάτου· ἐνδεᾶ ἔφατ
τὸν τ' προφερομένων ἴδιος τ' ἀττικῆς συνηθ-
γνώσης ἰδιώσιμον, ἅμα καὶ τῶν μάρτυρ.
καὶ τῶν μαρτυρίας ἐρανιζόμενον ἔχει
λόγ' οὖν ἐν τῇ τ' ἐσχάτῳ πολὺ τῶν
λέξεων

τὸ φιλο
τέχνημα
ἐκδόσεων
μεθα-

λέξεων πλεονάζει· ὡς ἀμφοτέρας ἅπα-
τῶν ἀγλίου δρομικῶν ἀληθρομικῶν πρά-
ματήσης τὴν μέλαν ζώστην· καὶ τοῦ
γκος ἐπ' ἔσχατον ὡς ἐφατε ἀπομόνων.
ἐξιβάλλειν τῷ τῆς γραφῆς ὄγκῳ· ἃ δ'
τῆς ἐκφάνεις τοῖς ὀνόμ ἐκδόσεσ καὶ
τὴν παυσανίου ἐξηκοντατέλεις ἐν ἀπερ-
πάζουσ σωλοικισμ· ᾧσπερ ὁ τῷ βουκο-
μίων· ἐνεκα ἂν ἅμα ἡ ἀκριβέστερον· καὶ χρα-
σιμώτατον τοῖς ἀκριβοδοσοφ' τ' ἀττικ'
βίβλοις σπουδασοφ· ἱσορεγόμενος.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ τῶν αὐτῶν τέχνῃ καὶ βουκο- pag. 322
λέξεων πρωτεύει σωματικὴ τ' ἐγχείρη-
σεως· πολλῷ τῆς τῶν τιμίων σωματικῶς χρη-
σιμώτερ· προσφωνῶ· μεγίστα τιμὴ
ἡ σωμάτων· σωμέλασ ὁ αὐτὸς
καὶ ἕτερον τ' ἀβλαβέστερα προσφωνούμενον
σπουδοσοφ· ὁ περὶ τ' πρὸ πλάτωνι
λογομυθ' λέξεων ἐπιφθορᾶς· ὧν ἕνεκ
τ' λέξεις ἃς ἐν σωματικοῖ σωμελάσαν
ὡ τ' σωμεγκύκλιος τιμαῖος, λάπτ' τιμωμένη
χρήσιμος τῶν ὑφ' ἡμῶν τοῖς τὰ πλάτωνι
λογοπονοῦσι ἐξηγουμ· ---

Ἀριστοφάνης δ' ὁ τῶν αὐτῶν καὶ λογικῶν περὶ pag. 323
τ' ἐξηγ' ἡμῶν λέξεων τ' ἐσχάτων. λέγων ὅ

ξονδε ἐχθρων. ἡ Φίλοπεμος. ὁ σωτηρ
ταρχος. Επὶ δ' καὶ μεσηγδὺς ἀπτι-
μήτης. ιστ' τοιγαροῦν ὁ μὲν χὰρ ὁ πομπα-
κάτης.

† Hrynichus. fag. 323. Ανεστραίατε ζρωμεζον ἀρχαῖον ἀφῖ-
γμένον παρασκευάζει λόγον. λε'. ἔστι δ'
ὁ βιβλίον λέξεως συναγωγὴ, καὶ
λόγ' κομμωτῆς, ἐμφερὴς δ' καὶ ἡ ἐπὶ
πρατηγοῦντος ἡ χαρίεντ' τε καὶ παῖ-
πρεπῆ ἑρμηνεύων τε. καὶ σωτηρίχου
σῶμα ὁ ἀνὴρ ἡ καὶ ὁ τὴν ἑλλάδα τῶν
λέξεων εὑρὼν συμμοτὴ. ἡμῖν ἐμμέ-
νει Νεστρώνα ὁ τῷ πλήθει τῶν συνα-
γωγῶν, ἐφ' ἑαυτὸν δ' ἑκάστου ἐκ
σωματείων. ὡσὶ καὶ ζρωμεζον τὸ
χειλίαρχα συναγωγὴν ἕτερον σπε-
ύσας ἑλλάδος ὁ λέξεως ἀθροίζων ἁπλῶς
καὶ ἐπὶ τῶ πλοῦτ' συνέλεξε τῶ καθ'
λόγον τῶ λέξεων. καὶ χαῦ τὸ συμπερι-
λαβὼν ἐφαπτόμενον. ιστ' τοιγαροῦν ὁ καὶ
ἀντὶ τὸ συναγωγὴν. ἐκπαιδεύσας δ' ὁ ἄμμιος
ὁ τῆς ἑτέρας Μάρκου βασιλεῦ ῥωμαί-
ων τῶ παιδὸς ἀντῶν κομμόδου, πρεσβύ-
τη τῶν ἀρχῶν τῶ συναγωγεῖς ποίησιν
ὧν πράξεων. Κομμόδου Καίσαρι, Φρωμί-
λιος χαίρειν. ἐγὼ κομμόδω τὸ βιβλί-
ον προσφωνῶν ἐκείνῳ προσιμιάζομένος. καὶ
παραινεστὴν θεμιστοκλῆ καὶ ἀριστείδην. καὶ
ἐξαίρων τὸν λόγον τὸ βιβλίον ὧν εἰς λέξεις τῶν
ἀντῶν μέχρι τοῦ τέτε καιροῦ συντελῶντα.
λόξ', εἰς καὶ ἀναθεσι λέξεις τῶν βιβλίων ἐπαγ-
γέλεται καὶ ἔχῃ χρόνους φιλοτιμίαν τῆς
ζῶσης ἀντοῦ οὐ πάντα κίνδυνους. ὑμῖν
δε, ὡς ἔφην, ἐξ καὶ τριάκοντα μέρους
ἀνέγνωτε ἀπὸ τοῦ. α. περιλαμβάνοντ
μέχρι τ. ω. ἐπ' ἐν καὶ τῶ βασιλεῖ φασὶ τῶν
λόγων ἀναθεῖναι, ὅτι διαφέρειν ἀντῶ φήμη
πρὸς τὸ φανῆναι. καὶ ἀναθεσι τ' πρῶτ' ἀντ'
τοῦτον λόγον ἀρίστωνι τῶν τρόφεων παιδα-
γωγὸν τῆ περιβλέπω ἡμέρα τὸ ἀρίστωνος
ἑρμηνεύοντος φιλοτιμουμένους περὶ αὐτῶν
τρόφων. καὶ συμπαίκτων ὑπηρέτην ἀντῶν.
ὡς δ' καὶ τ' δεύτερον λόγον ἀντῶ προσ-
φωνῶ. καὶ δὲ καὶ τ' τρίτον. τ' ὁ τελευταῖον
ἰουλιανῶν τῶν συμποσιαστῶν. καὶ φίλῳ προσ-
φωνῶ. καὶ, φῶ ὅτι ἀρίστωνι τε ἐξ ἀρχῆς ὡρίσθ
ὁ στρατηγεῖν προσήκειν. ἐπὶ δε ἐκείνου
βασιλεῖ δὲ λέγεται τῆς ῥώμης μεγάλης
βουλῆς ἕτερον καὶ μακρὸς τοῦτον ἀντ' ἐκείνου

φίλον, καὶ συνουσιαστὴν τ̄ καὶ ζηλωτὴν, καὶ αὐτὸν
καὶ κριτὴν, καὶ διδάσκαλον ἱκανὸν τ̄ συντε-
θραμμένων. ἀφ' ὧν τ̄ ἡμῶν, καὶ ὑπομεμενικὸς
τ̄ πεπαιδευμένον ἀνδρὶ προσφωνῆ. ὃς καὶ
αὐτὸν ἐπῃνεσεν αὐτῷ τῶν ἐνδόξως γράψαν-
τα πρὸ τούτων περὶ ζήλου. ὁ μονοδάκτυλος
διὰ ξέρξεν τὸν ὁ μισοδάκρυς κτλ. τ̄ λόγον
συνταξάμενον ἐγκώμιον ὁ ὅπλ πρὸς μοσχίωνα
αὐτῷ συμπεσὸν συμβαν. τῶν συντροφων
τῷ γάμῳ πρωτοτόκων, ὁ μοῦσον ἡμῖν καὶ
μακρὸν φρενήρη, καὶ ἀδὰ πατρὸς ἡμέρας
ῥυθμ. καὶ ἐπῇ ὁ καὶ ἑτέρα πρὸς τ̄ ἡρ-
ωϊκὰ τ̄. ἀφ' ἡμῶν τ̄ μοσιωνα ὑπαγωγὴ
διδάσκαλος. καὶ ἐπιδημία ὃς πέρας ἐπῃσαι-
ὑπεῖναι ἔνεστιν, ἡ ἔτι ἀγὼ πρὸς τάδε. φιλοκαλίας
καὶ πολυμαθείας, ἡ κοινοτιμίας ἐχόμενον. ἀμὰ καὶ
τ̄ λόγον τῆς σοφιστικῆς ταύτης πρὸς τ̄ κανὼν. ἀμὰ
τινὶ πάλιν τιβερίῳ προσφωνῆ. καὶ δι' ὧν τ̄ ἑβδο-
μον, ἕτερον μισοφίλου. ὧν καὶ φιλ παιδείας εἰς ἄκρον
ἱκανίζει, καὶ ῥώσης ὁλοκλήρους πρὸς τ̄ ἀποδέξεις σω-
τελοῦσας τοῦ ἐκτοῦ λόγου τῆς σοφιστικῆς πρόσκενῆς
πεφάνθαι, καὶ προτίμων καὶ αὐτ̄ ἐπὶ πλεῖστον ταύτ
ἀφορίζειν τοῖς σύνεγμασιν τ̄ μ̄ τοῦ ὁμόδοξ. πάλιν
ἰουλιανὸν, ἀνατίθησι. καὶ αἰτεῖται αὐτ̄ ἔτι ἀτελῶς εἰρῆται.

ἀτε

Μαρκιαν. Critius. Βυτιν. epistole.

ἀτεδὴ καὶ μὲν νόσον γράφοντ. ταῦτα διαθεῖναι πρὸς διόρθωσιν.
τ̄ ἀ. β. ῥοῦφινα, φάσκων. αἴτιον δ' τοῦ παῖδας ἄγειν τὰς γραφὰς,
ἀριστοκλέα γλύκωνα. τοῦ δ' ἐπὶ πέρας ἐλθεῖν αὐτ̄ ἀξίως ἐ-
σεσθ. ὅτι ἐν τύχαις τ̄ γενεσμένοις τὸ θεσχρίσμιον σύμ-
δῆν ἔσχε. καὶ ἐπαίνεσις τ̄ πόνου. τ̄ δ' δεκ. τ̄ πάλιν ἐπα
ναγραφεῖς, πρὸς ἀριστοκλέα σύντατ. ὁ δ' ἐφεξῆς μι-
σοδώρῳ πρὸς πεφωνηται πάλιν. ἐν ὧ καὶ ἀριστείδου τοῦ
λογίου, ὡς φῆ εὐστόχιον ἄρτι τοῦ ἐκκαθάρσιος ἀπολιὼ τ̄
ἀνδρὸς ἔπαινον ποιεῖται. καὶ μαρκιανοῦ φῆ τ̄ κριτικὸν σύν-
γραφέα, ὑπερορᾶν τ̄ πλειόνων καὶ διμοδόκους. τοὺς δ'
βρούτου τοῦ ἰτταλοῦ ἐπιστολὰς προκρίνειν. καὶ ἄνευ τῆς
ἐν λογῳ ἀρετῆς ἀποφαίνειν. ταῦτα δ' οὕτως φιλόσοφ καὶ
τῶν τοιούτων κρίσιν ἀποδεχόμενος, ἀν εἰς τὸ μὴ ἀπο-
μαθεῖν ἑτέρους καὶ τῆς ἀριστείου δεξεως ἑκάστοτε τ̄ ἀνδρα
μιμοῦσθαι, οὕτω κλεοις τοῦ ἐν λογοις ὡς ἄκρου ἐλκόμενος.
ἡμᾶς τ̄ ὀρθοῦς ὑπ' ἐνὶ πεπομένος, καὶ ἀριστείδ
ὡσαύτ καὶ ἄμμῳ πολλὴν παιδείαν διευεγκόντ. ἀν' ὁ
μὲν οὐ δίκαιος, μισοδώρου ἐπιτιφωνητ. τ̄ δ'
ξέρξης. ἵνα καὶ ἡμεῖς κατ' ἐκεῖνον πολυλογίας αἰτίαν
λάβοιμεν. ὁ δ' ἀργῖνος, ὁ δ' πάλιν ἀριστοκλῆ. ὁ δ'
βασιλείδη τῷ μιλησίῳ σοφιστῇ προσεπεφωνηται.
ἐν ὧ τ̄ φ αὐλικ τοῦ ἀνακύψαι τὴς μ̄ῆς ποιήσας
ἐν ὧ τ̄ φ αὐλικ τοῦ γραφῶν. καὶ αἰτεῖται τ̄ διὰ τῶν
τῶν πρὸς αὐλον γραφῶν. καὶ αἰτεῖται τ̄ διὰ τῶν
μόσαρ ὡς εἰκὸς αὐτοῦ ἐν τοῦ γράμμασι πρόσφ
λέγειν ἐπιθεῖναι τῶν διορθωσιν. οἱ δ' λοιποὶ σύμ-
παντες λόγοι, οὓς ἡμεῖς ἀνεγνωμ τοῦ μισοφίλω
πάλιν μέχρι τοῦ ω. ἀνεξέθηκαν. χρησιμοῦ δ' οἶμαι
νοῦ. τὸ βιβλίον τοῖς δὲ συγγράφειν καὶ ῥητορεύειν
ἐθέλουσιν. λύκης δ' ἀλκιφρονεστάτ φῆ τ̄ συνλεγέντ

μέρος τ' ἔλαιον συντρίμματος ἀπορρήξαι, ἀνῆκε δὲ καὶ
χορτοῦ ἡ πρῶτος ἐξέστησε. Δυσχεραίνει δὲ καὶ ἀσθε-
νῆ ὡραῖον τοῦτον ὕπνον ἐπιλαβεῖν σωκαθῆσθαι δ' ὠφε-
λεῖ μᾶλλον τοιοῦτον περὶ αὐτὸν ἀπαντεῖν ἐφεδρεύοντα
ἢ φλυκταίνας. —

Libri explicit admonitorius in ἡ ante ὡς gesta. Inde
usque ad finem, θεοῦ τοῦ post eum formentum. Post
verso sententiae finis ἀπραθήσεται τοῦ
continuet ad Heraclii regis tria. Reliquis illius libri
scripta est sententia φαίνωνος καὶ σωκρατικὴ φιλία
τοῦ κεφ. ΧΧΙΙ. Huius seu subsectionis continet:

I περὶ μεσότητος ἢ σφοδρότητος τοιχάδων.
II περὶ τῶν κάτω χειρῶν.
III περὶ ἐγκρατείας. καὶ ὡς δεῖ τὸν ἐγκρατεύεσθαι μὲν
βρώσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ ἁπτικῶς κι-
νήσεως ἀνάγκας ποιεῖσθαι.
IV πῶς δεῖ ἀφαιρεῖσθαι ἐκ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πορνείας
ἐπιπολαιοτέρου ἐκ τῶν πορνῶν.
V περὶ ἀκολασίας καὶ ὡς δεῖ καὶ τῶν πλησμο-
ξέων φιλοσοφεῖν.
VI περὶ ἀσωτερίας. καὶ ἀνδρῶν
VII ὅτι δεῖ μανδρὸς ἐλευθερίαν ποιεῖν.
VIII ὅτι ὠφελεῖ δεῖ πρὸ κρίνειν.
IX περὶ δικαιοσύνης
X περὶ ἐξ ὀργῆς εἰς μάχην.
XI ὅτι δεῖ ἀδιαλείπτως, καὶ ἐν νόσῳ προσεύχεσθαι.
XII ὡς φιλοξενητὴν δεῖ, καὶ ἐχεῖν ἐν ἀγαθοποιεῖ.
XIII περὶ ὑποκρίσεως.
XIV περὶ σωφροσύνης.

ἀντῷ φανεῖται τὸν γὰρ τοῦτον τοῦ τοῦ γὰρ αὐτῶν
ἔλαττον ἀποδεδόσθαι, τοῦ ὁ ῥοῦς συντρέφοντος τοῦ
συνουσίας ἐφαρμόζειν. ἔφησε ὁ καὶ ἐφ' τοῦ ὁμω-
πλίας, ὑπάρχουσι χερίας. ἢ καὶ ἐφ' ἐραστῆς
ἐκφέρεσθαι πρὸς. ἐλπιζομένῃ δὲ καὶ ταχέως, καὶ ἀπ-
πηνύλατον παρόντας, καὶ φάβεις, καὶ πράσσεσθαι
ὧν ἄρξαν. πάντα τε, καὶ δικαιοσύνη μὲν δ'
ἐπιφερόμενος τοῦ ἔρωτος χορεῖ. φανεῖται δὲ τε
καὶ ξενοφῶντα. ἢ ἀγαθὸν τοῦ λυσίου
σωκρατικῶν. κρατῆσαι τε τοῦ ἡγεμόνων, καὶ
ἀνυπόθετον μὲν τοῦ πρώτων αὐτῶν ὅλως λα-
τοῦ περὶ κύρου, καὶ τοῦ περὶ φθονοῦ. τοῦ μὲ
τὴν νεμεσᾶν ἐπιτροφῆν μὲν τοῦ ὁμοίου ὧν
οἷς ἀντιπίλουσι χορεῖ. καὶ τοῦ πρακτὴν ἀμείνων
τοῦ μεγαλοφρονέστατον. καὶ σαφῶνα τοῦ τρυκὼν
καὶ τοῦ πανθφαν εὐαρπίδων. τοιοῦτ' προσκεῖ τοῦ
ἐπὶ ἄπαντ καὶ ἑκατὸν ἢ συντρέφειν, ἢ πολαπ. ἐξ
ἀνῶν πολὺ ὄνος ἀμῶν οὐδ' ἀνῶν ὁ μισθὸς πρὸς
μεμπτὸν. οὐδὲ ἢ τῆς ὅλως ὁ μυθολογούμενος
πορυκάνα ἢ ἐπιτρέπαν χορεῖσθαι. ἄνω ὁ ἓν σῖτ
καὶ δικαιοσύνης. καὶ ὃ τε μνᾶσεν ἀμείνων
ὀλίγεται τοῦ ἐπὶ ὅλοτ. ἃ καὶ ἀφορμοῦνται τίνες
τοῦ συντεθμοῦ ἀναλαμπὸ προσυμένοι. ὥσ' ἐν
τοσούτῳ τοῦ τόνο ἢ ὁ συντρέφενς ἢ πῆς πολυ-
πετέσκα. ἄχθα ὁ λόγος, καὶ περιπτᾶς. καὶ τοῦ
ἢ ζώντων τῶν πραγμάτων μὲν τοῦ μικρὸν τοῦ
ἀναγκαῖ πράγτειν. ἐνῶν μεδὲς πεμπτῶν,

μέρος

ιε περὶ ἀμεξιπαγείας.
ις περὶ λήμματος.
ιζ περὶ ἀλογοφαγίας.
ιθ περὶ οἰκονομίας θεραπ[ευτ]ῶν.
κ περὶ πολιτ[ικ]ῆς θεοφιλοῦς ἀληθοῦς πράγ.
κα ἀποφθέγματα [τ]ῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν.
κβ ἀπρεξίας, θεραπ[ευτ]ῶν περὶ κοπιόντων πρὸς ἀσκήσ[ιν].
κγ πρώτη καὶ δευτέρα πρεσβυτέρου ἱεροβλύτ[ου].

Liber quadragesimus primus φωτεινὸς ὢν τῇ παιδιᾷ, κεφάλαια
decem habens.

ι ὅρος τῆς πίστεως ἐν μιᾷ ὑποστάσει περὶ θεοῦ ἀπαθοῦς.
ιι ὅρος δ' ἐμπίπτοντος ἐνδήμου [τ]οῦ νοῦ πρὸς θεὸν ἐμπεριπολοῦντος.
ιιι ὅρος τ[ῆ]ς ὑποκρυβῆς τοῦ λόγου καὶ ὡς ἀφανῶς ὡς ἐμφανῶς ὁμιλοῦντος
τοῖς τῆς ἀληθοῦς ὀφθαλμοῖς ἀδιαλήπτως νοερῶς βλέπ.
ιν ὅρος δ' φιλαρχευτικ[ῆ]ς, οὐκ ἐχούσ[ης] τὸ πιθανὸν ἐν λόγοις, ὡς
ἐν ἔργοις τῆς ἐγκρ.
ν ὅρ[ος] τῆς ὑπερτιμώσ[ης] ἀπροφάσ[ιστον] ἑαυτὴ ἐν τῷ ἐπιδώκ[ειν] θεῷ.
νι ὅρ[ος] τῆς λαπτικῆς φρονούσ[ης], μάθυμ[ον] τὸ πεπαρρησιασμένως
προσεχές.
νιι ὅρ[ος] τ[ῆ]ς ἀοργησ[ί]ας· ὑπὸ θυμὸν μὲν πολλὰ τ[ῶν] μὴ ὀρθῶς ἐχόντ[ων],
νιιι ὅρ[ος] τ[ῆ]ς ἀτυφ[ί]ας· παθητὸν δὲ τὸ πεκοσμημένον τῷ θεῷ
ιχ ὅρ[ος] τῆς ἀτυπώτ[ου], εὐξεπάφ[ου] φιλίας πρὸς τὴν ὑβρ-
ζουσ[αν]
χ ὅρος τ[ῆ]ς τοῦ ἐκπλύσ[ε]ως ὢν πρυφῶν θεῶν, χαρὰν κτᾶσθ[αι]
τὸ πεπλυμένον τ[ῶν] ἁμαρτ[ημάτων].

Helladius & Constantinus.

Ἀνεγνώσθη ἐκ τῆς Ἑλλαδίου, καὶ Κωνσταντίνου ἐπιτομῆς πραγματείας Χρηστομαθίας α β γ δ. Ὅτι φλυαρεῖ, καὶ αὐτὸς τὸν κε δεύτερον, δῆλον ἀφ' οἷς τὸ σῶμα κατασκευάζει. καὶ καθόλου τοῦ τρόπου τῶν φιλονεικιῶν.

Ὅτι Διονύσιος φησὶ μὴ λέγειν τὰ ἀτιλικὰ ὀνόματα, ἀλλ' αὐτοῦ, τὸ ἐπρίαμην, καὶ τὰ ὑγιᾶ, καὶ ὀνήσατο, καὶ ὠνούμενος, καὶ τὰ ἄλλα λεγόντων.

Ὅτι κακὸς, καὶ ἀγαθὸς οἱ ἀτλικοὶ λέγονται ἀφ' ἑαυτῶν τύχης, δεῖγμα, καὶ τύχη ἀγαθή.

Ὅτι ὑπὸ μόνων λέγουσι συνηθῶς αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν, μᾶλλον δὲ λέγουσι. καὶ κεφάλαιον λέγονται, λέγουσι καὶ κεφάλαιον. λοιπὸν ἀπαρτίσαντες, λυριστὴν δὲ λέγουσιν.

Ὅτι οὗτος μὲν φησὶν οὐχὶ μεμνῆσθαι ἀφ' ἑαυτῶν πράκλειαν καλῶς. Ἰωνικὸν δέ τις ἔλκει βαρβαρισμὸν, πολλοὶ δ' ἄλλοι Ἰώνων αὐτὴν καλοῦσι, καὶ μεμνῆσθαι, καὶ πράκλειαν λέγουσι· ἀποδεῖσαντες, καὶ τὸ αἰτῖ διὰ φθόγγου ἀνωμαλίας. λέγω δὲ καὶ ὡς ὁ ἅλιος Ἰὼν ἤλεκτρον φῶς ἔλκειν τὰ κυρίως.

Attiæ viri fratrem dapsa vocant, sororem autem δαέρα, sed galloni, & patrem patris fratrem non ita vocant, sed ἔϑηκα, & matrem patris fratris, patrem autem πάππον, mammam non vocant auiam, sed antiqui matres mammas vocabant.

Διδύμου ἐξηγήσεις τῶν ἐν τοῖς Ῥαψωδικοῖς μυθευομένων ἐκείνοις πρὸς τὰ παρὰ παραδεδομένα συντεθεῖσαι.

Hemysteichia illud ὄρκῳ ἔτεϊ συναγεῖ ἐκ ὕδατος πρὸ φῶς. ut Sophocles. Philoxenides autem illud πρωθυΐδαις δεῖξεν ὄρκῳ ἐ μοῖρ' ἦν τε φέρειν ἐτεῖ πρὸ φῶς. Aristophanes detrahunt autem ὄρκῳ ἐτεῖ συναγεῖν ἦν ἅλιστον πρὸ φῶ

Amitta per quam Pyrrhus ille nobilis fuit matrem matrimi interemit vocabulo ex Timæo.

Dionysius Siculiæ tyrannus filius fuit, Δυνὰ
λαστον.
Ant. τόκλεια filius fuit Κεραμέως, qui etiã
imperavit Sicanis.
Hermias, Atarneæus ἢ urbs est Thraciæ, tyrã-
nus fuit Εὐαρχίας, καὶ δοῦρος.
Domus περίδομοι ἢ ἐλεύσεις πόρου. i. ἔρως.
Gadyllis, Ἀντρανεὺς fuit ἢ ἐπιτρέψαι
ἐστρατηλάτησε.
Orthagoras tyrannus Sicyonis fuit. μει-
ράφιος.

μάρις. Ἀθηναῖοι dicunt ἅπαξ, ἢ Æoles μάρις sine ται-
μόρις. νε.

Χθὲς ὥταν · duæ dictiones sunt. ἢ Χθὲς significa-
cat antiquã, ut hîc ὡς νῦν ἐστιν ἕτερον. quasi
ἀλλοῖος φίλος. nam ἕτερον, νεωτ. est.

Nu. ἢ Νεκρικαὶ sãt ῥήματα · καὶ Νεκρὸς
Νε. quasi μὴ νεκρός. i. ἀνεν νεκρὸς dicit. sive
Νέκηρος ἢ ξύγκαρπα μέκηρος. sic νέβρος,
qui non dum valet βρώσιμα, sed lacte tã
vescit. ἢ ctã Νέκυτος · ὁ μὴ ζῶν ἀναιτιον
τοῖς ἐνοῦσι, ἡσεὶ, τοῖς κατοφθαλμοῖς, με-
λαχρὸν. Nam νεκτὸς, ἀντὶ τοῦ νῦν ἐστιν
Κνέφ · sunt qui dicant ἀπὸ ἢ κνεφερὸς est a
κνεφὸν φάους. alij autem τῆ πρωραμένῃ
ἢ κ. nam Νέφος ἢ Νέφ · idem. ἢ ἐνυ-
κται particulam Νε · ἢ sine hac. Κτύ-
πος, ctã κ ξυγκλειομ habet. μὴ τυπος. ἀ
πος, ὁ τῆ μοῦς ἐμβρύου.

Μυγμὸς ἐστι qui dicit pugnat ἀπὸ ἢ μεδούσαν
πρὸς

πλανᾶται, ὦ ἢ μονοτροπὴ πάσχουσα. ἀνδρὶ
μεγάλῃ Ἀθηνᾷ. ἀλλ᾽ ἐκ τὰ μέσα τὰ ἔμπρο-
Nam μέσσην pectus ἐστι apud Epicha
rmũ · ἢ μεσόφρων apud Euthyphronem. ἢ
μεσόφρων participiũ apud Sophoclem. Since
ipse dicta μήτηρ, qua inventrix est omnis
disciplinæ. Sed apud Homerũ μέσσαθε, est
ἐκ τὰ ἔμπροσθεν · ἢ μέσαρ dicimus τὸν ἐκατοῦσαι
ἰατρὸν ἐκ τὰ κρανοπλευρῶν.

Μεσηλύτου quasi μεσ᾽ ἐκ ἐλύσεως · i. mortalis,
vel ἀλλόφυλος. nã μ. ἐστι ξυμβίωσις. nam ἀλλοφῦ
μεσόφυρον dicit · ἢ μέλας ἐστὶ ἔθος.

Regis Corinthiorũ mater, quæ fuit νύμφη Δα-
μάτιος πολυβοτείρης σπείρουσα · τὸν ἕτερον
ποδ᾽, vocabat Λάβδα.

Ἀπὸ γὰρ μέλας ἕδος ἡρωδιανὸν vocãt. la-
rdanum vero ἡρώδανα. medici vero ἡρι-
δάκνα τὰ ἐκ ἐμπέλου κλάσματα ἡρωδακίνθου
ὁ, ἐκ ἄστρου πόκτενος.

Nomina literarũ sãt indeclinabilia. unde
apud Xenophontem sic legendũ Δὲ
σίγμα Δὲ τὸ ἄστρον. non autem Δὰ
σίγμα Δὰ τὸ. pro nõ nulli.

Nemo ex historicis, aut oratoribus antiquis, nec
quisquã magis antiquus dixit ἀχρεῖον ὕπαρ
quã natat Dionys. Alicar.

Verũ πρύτανιν dicit. nã qui non aliquid
sãt fortuni ἐστὶ νόσφιν ξύνου, τῆι πεφασ-
πρυτανευόντες. quasi πρεσβύτατον τῆ ὄν.
Alij πρύτανιν bonum significare ait, quasi
ἐδώδιμ᾽ ἐκ μὴν. id ἐ. nugam.

Ἰσατιν· εἶδε eadem ſyre repetere, καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς πάτος, ὁ τρόπος. Tropaeum Agamemnonis Ithacus ſphalcianti nix. μάρτυρι κρεῖ. ὁ ἀϊ σοὶ φίλον ἐν κρανῷ μαρτυρεάσῃ κεῖ ἐαθλὸν οὐδὲ σοι ποτὲ ἔπτεε.

Βρενθύει ſignificat ἀλαζονεύεται. nam βρένθυον unguentum est. ὃ τὰ ἀλαζονεύομενοι καὶ βρενθυόμενοι μύρῳ χρῆσθαι ἠώθεσαν.

Unguentorum eſse ſpecies βάκκαρος. ναρκίσσινος. σμύρνα. στακτόμυρον. quod invenit rumi ἐμβὰς περιφανῶν πρᾶγμα μεγάλων, quod invenit Metellus Scipionis.

Διονύσιος τύραννος ὑπὸ τῶν ἑξουσιαστῶν τῶν κορῶν ἐν τῇ τετραΐδι ἀλλ' ἐβδόμῃ ἐκλείσθη, ἐκεῖ ἔγραψε τὴν τραγῳδίαν ſcribere in gaolis telis enim verba. ἐν δὲ ἀκρόπολιν νοσεῖ βαλλάντιον. τὸ ὕδωρ ἐξενδρίσιον. σκεπόμενον ὁ ὃ ἔριον. τὸν ὑ μὲν μύραν ἐριώλην. ὅθεν ὅλεθρον ὄνομα τὸ ἔριον. ἀλλὰ non nimis ridiculus. Nam apud Attos Daidus dicit ὁ τῆς θύελ τριβένες vulgo autem ἀκεστριβάνες. Διονύσιος καὶ θυέλλην vocavit δαίδαλον. Ἡσιόδ ἔρα τῆς ἐν πολυτ ἀπροδόσῃ ἐν κρανείᾳ κρεῖσσον ὑφῆσ φίλοξενος.

φθόλαξ. Morbo pediculari perierunt Acastus Pelias. Item Θερσίτης ὁ τῶν τεκνοκτόνων συνήρατος; μετ' Dictys Cretanus morbo pilae. ἡ τερμὶς ὁ τῶν συμφορῶν ἐνεστώς. Tertius fuit Sillus.

Εὐρύσθειον. nitor est quidam μύρινον ὁ σώματος.

μυλλαν· μύλλα dompta Attici ἐσθῆτες vocant.

ἀστράγελος· unde ἀστραβηλάτης. τὸ superlectilem etiam, hoc est, πλαστικὸν ἀλαβαστρίνων. vocant ἀστράγελον καὶ Θεσσαλῶ. ὁ τῶν ἐπ' μυθῶν. ἐπ' ἀστράγελος ὀρεινὸν ἄρτυρας.

Ἀρχὰς dicitur ἐκ τ ἄρχω. i. προσφέρεσθαι εἰδίδε. n. admonetur ori. Porro ἀρχὰς apud Hipp. ἡ ἀλλως ἡ προφή.

Ἀρίστος proprie qui bello clarus est dicit. illos ὁ. n. ἀριστέας vocamus, ἀφ ἄρεως belli Pyrrhi.

Attici μάκιστ vocant ὧν ἄκις ἐκ μάλις μᾶτ τούτων.

ἐφρίς antiquius est quὰ βεγόνη. ἀφ ἐφίστ quὰ ἐφιστῆς, ἀφ ἐγείρ νυκτερινὸς est quasi νυκτορρόη.

Ἀλεστ mola superior, ὄρος inferior.

Μάτις pro mensa videt nomen Aegyptii, ἐν τῷ usus est Epicharmus poetus. ἀφ Cercidas versificator. ἀφ Sophocles Athenis.

Plato vocavit ἑαυτῷ eius discipulum Aristotelem. ἀφ ἡ ὁ ἵππος ἐκ ἑαυτοῦ φιλῶ πρὸ ἀθηνᾶς.

Πανυστερὸν est. ἐκ δεξιὸν ὑποδοχὴν ποδὸς δεξιὸν δ' ἀριστερὸν πίδην. Nam Polemon, ut Didymus citat, ἐκ ait. δεξιὸν ἐς ὑποδήκης, ἀριστερὸν ἐς ποδανιπτῆρα.

Δάμπροι vocati qui damnati interciderunt. i. liberi. Δαμοσθένης autem ὁ βασιλεύς.

Xenophon.

Dicendū esse monet ἵππεῖς, ἢ πομπεῖς in recto, in accusativo autē ἱππέας, καὶ πομπέας. ἢ ὁ Ξενοφῶν ἢ ἥμισυ τῆς μοίρας, ὑπὲρ τὸν ἕκτον, λοιπὸν ὃν στρατίαν ἀφαλῆ, καὶ ἔξεν σωφρονίσας, ἢ στρατηγικωτάτη τῆς πατρίου φωνῆς. ἀφ' ὑποφορᾶς δοντος οὐκ ἂν τις ἀπιστήσειεν πρᾶγμα βοῦ.

1 Primi ludi fuere παγκράτιον.
2 Secundi ἐξενοπάλαι in gibus Thessali gaza proposuerunt ob Pelcum defuncti.
3 Tertii ἅρμασι ob Melicertam.
4 Quartus ὃ τῶν ὁπλιτῶν δρόμος ob Herculē.
5 Quintus δὲ πένταθλα ob Archemorū.
6 Tandem δὲ πύκτας καὶ ὁ κίρκος πεσών.

ποπρίλας, dicitur fenisex, ἰχθὺς. non divas. ἢ de viris non dicit.
Aristoph. dixit μεσονύκτιον.
In Thessalia templū est Veneris Anosiae. quarum ob zelotypiam uxoris illi interemerūt. Laidem meretricē ξυλίναις ῥεφάναις.
In insula Hesperia quā fuisse Atheneis Androgeū Crecropem, ἢ ob id famem à Diis illatam. ex eo mos in valuit ut Panis urbem circumgerentes appensos ferentes ficus è collo, vini quidū nigras, fame ne acres albas.
Taxer recipiēdi pignera in Areopago recepit se in gentē cuiusdā Areopagitę; quę cū servare deberet interceptit passus. Senatus cen-

suit μὴ ἀποκλῄσαι ὧν οὐκ ἔστιν ἀφαίρεσθαι. ἢ pecunias dedit.

Φίλιππος, ἢ συμμαχία ἐν Ἀθήναις.

Demosthenes damnatus repetundarū accusavit cives consolantes ut fortiter cpilia ferret ἢ communis pęna, illi aliquid debet accusati, aut auxit. quę non posse ferre nisi obtrectatorem relinquere. ἢ talis expectatus injuriis. sūt quę hoc accidisse dicant Aeschinis ruinę in exilium ob Demosthenem. nā nunc illum Demosthenes convenit, ἢ amicū obtulit cū eius essent inimicus.

ἀφ' ἁρπαγῆς ἀφαιμάτου.

Calicles damnatus repetundarū ruinus est ἐν Ἀρεοπαγίτης ruinosi. ruinosi autē ὧν limen videbant cornutū. quia paulo ante uxorem uxoratus in ruinosi, sed reversus sūt. οὐ ἢ ὠφθῆναι ἐν ἔχθρᾳ ἐπιφορᾶς ἢ συναγῆ ἀπεστράφη.

ἐν πρόθυρα ἐστῶτα.

Cum bellū esset Atheniensibus cū Philippo, ἢ de pęce fuit sata multę illius literę ad diversos. quę ruinę sūt in senatu legi, earum sūt literę cū inscriptione Ὀλυμπιὰς ὁ Φίλιππος. ἢ populus una voce clamavit nē subveniri, aut legerent. non in decasterio sententia viri ἢ uxoris ἀφαιρεῖται vulgavit.

πολλὴ ἐν Λαβύρινθος τετειμημένον.

Cū Argis orta fuit seditio, quā στασιάζειν ὁμονοεῖν vocarūt, δι' ὅτι πλουτοῦσι ἀσύμφορον ἀνὴρ γὰρ μὴ πένης ἐστὶν ἀνόσιος. ἢ Atheniensis mittarum essent, ob solam famam decreverūt, injuriantes peregrinorū injuriam, ἢ πολιτεύοντες τὸ ξένων. vrbem purgare.

Quidam Praxiteles nomine vivanti statuam pellem detraxit, ob quod insons est in Curiam actus, ob tyrannicum supplicium, quia talis excogitasset cruciatus.

Ne δικόφρυσι dicerent omnibus antiquis usu fuit, sed maxime Atheniensibus. Ob hoc τὸ δεσμωτήριον vocant οἰκίσκον. Ὁ τὸν δῆμον, κοινόν. Ὁ ἐρίφιος, ὁ μειλιχίας vel σεσημασμένος θρίαξ. Ὁ μέσος, ἄτης. Ὁ ὄξος, μελί. Ὁ χαλκοῦς, ἐπινίκιον. Ὁ βορβορόν, ὄρυκτον. quia grammatici per antiphrasim vocant. Et non nulli ex philologis πλίνθιον vocant καρίδιον.

Quatuor fuerunt tribunalia Athenis, quae decidebant. In Areopago, de caede facta ex consilio. II. In Palladio de caede casu facta. III. In Delphinio, de caede quae dicerent iure facta. IV. ἐν Φρεάττοι. ὁ δικάζων ἐπὶ πρῴρᾳ ἐν πλοίῳ Φέροντα βοῶν ἀντὶν ὁ πρότερος ἔρροντα φόνον. ὃς καὶ κριθόμενος ὑπὸ μιᾶς ἐξωθεῖ τὴν πρῷραν ἀποροῦντος νόμος ἀθῷος ἀφῆκε. Νόμος ὁ νόμους κοινὸν οὐκ εἰδὼς τῆς λοιβῆς. Ergo Areopagite vocabant qui iudicabant περὶ ἑκουσίου φόνου. Ephetae vero eorum qui iudicabant de caede casu facta. Fabulantur fuisse viros ἰχθυοκενταύρους, qui ὁ μὲν ἄνω τοῦτον ἐμερίσατο qui caput et pectus humanum, ἑτέρα ἰχθύς. Haec dicuntur literae et Astronomiam. Alii autem ἐν τῷ προσώπου περιφυκέναι ὄνου, καὶ μερ-

Κριὸν ἐξενέγκ[ειν] ζῶντα.

τοῦτον ὀρτιῶ[νος] τῆς ἀπετυ[χίας] πάσης.

sic etiam vocabat Φιλιστίων. ὁ μισοπόν. aut quod ama- ne alsena.

ἐκ προνοί[ας]

ἀκουσίως.

Δηλιάς

τυρβὴν τοιοῦτον, ἀνὴρ ὁ ὄρθρε λοιπὸν πρῶτα ἰχθύων ἡ δόξει ὀξοπτᾶν μεφίεν καθόδη δέρειν.—

Μείζων dicta est ἀπὸ τοῦ μείζω. est n. nummi accusativus. aut dicas oportet μείζειαν, ὡς ἐφιλόνικον πρὸς τοὺς νόρπους. Nam μίαν pro una fructu sumpta.

Ὄρθρον dicit quod τὸ ὀρθρεύειν. i. λειτ. cetera n. ἐρυσίπελας dicit.

Ὅτι τοίνυν χάριν κόπτουσι πρὸ τῆς κοιμήσεως ἐξιόντες ἐκ φυλῆς λέγει ἵνα ὡς πρὸ ὥρας νυκτὸς τὸ σημεῖον ἀνεύρωσιν ἐν ὕλῃ, ἢ ἐναντίῳ τρόπῳ, ἐξιόντες τοῦ ἀντεπιστῆναι ἔνδοθεν ἐξιέναι. πρόσθεν δὲ τὴν χρείαν τοῦ ἐπὶ τὸ ὕδωρ. νῦν φυλάξουσι μὴ πλησιάζῃ ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἐπιοῦσιν ἀφῶν. ἡ λοχίαν ἡ προσκεκοιμῶσαν ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐπιφανῆναι. νῦν πολὺ βωμὸν ἐκπλῆσαι ἀνὰν λοχίαν ἐπιόντων. τὴν τοῦ προσπορεύεσθαι μέλοντες τοῦ βωμοῦ. τὸ δὲ κριθῶν ἀνυσὶς πρὸ κοτύλης, τοῖς θεοῖς ὕδωρ λέγει.

Qui iste scripsit Aegyptius fuit genere, ex urbe Antinoo. aut, ut ipse ait, Βυζαντινοῦ πόλεως. scripsit autem hos versus iambicos. Vixit tempore Licinii et Maximini, religione ne gentilis, ne ex suis scripta apparent. Scripsit eodem carminis huius modo Athenaeus. Νόννος. Ἀλεξάνδριος. προτρεπτικὸς. Θεμιστ. Φώτιος. Νίκιος. Πόλις Αὐτρίδων. Et in calce, in quibus volumine. i. μακρῷ, ἀκέτι carminis iambici exstant ἐρμηνῶν ἑρμηνεύτων

Seraion

grapsa. Sy Serery grammatica. Sy Andronyci etiam Hermopolity. Sy Ypatoi Nymphi Grammatica περὶ τῶν πατρίων ἐξεδραμάτων. Sy Cyri Antinopolity. :-

Ex. v. orationib. S. Eulogii in Novatianos.

I Novatiani extorum congressu fugiebant, nec cum extraneis ovare dignabantur. Unum hoc est adfuit. Quod Abel cum Cain versabat, sy simul sacrificabat. Quod Noe simul in arca posuit puros sy impuros animalia. Quod Pharisaeus sy Publicanus simul orabant. Quod Cornus animal impurum cibum offerebat Elię. Quod sacerdotes dęmoniacę non obfuerunt Elię significanti futuris propter offuturę Eliseus est contaminatus. Quod Lot cum sodomitis habitans non fuit. imo propter ipsum liberatus fuit verbis Segor, vna ex civitatibus vicinis. Hęc ὁ ἀπόστολος φῶ ὁμοιωμένους ἑπόντας πάντ. ἡμᾶς ἐχρὴ ἔχεσθαι λοξεύειν τ ἔτη.

Parabolam de descendente ab Hierico, sic exponit cum Chrysostomo, ut paradysus sit Ecclesia. Duo denarii vtriq testamenti paraphrasis, ὁ τ ἐσωτερικὸς προσεύχης. qui in latrones incidit, peccator est.

Publicanus peccatis pressus ut fortem spem habuit. ex corde in exemplo. pp

Diabolus dictus est à deceptione quoniam pars eum quibus quoniam vesci lignis scientię. pp

Per illud Apostoli ὁ τ ἀγαθὸς τούτων diabolus intelligit.

II Illud nō manchie spiritus uentis in eis qui credunt. Nam spiritū qui venit à deo accepernt ad eius imaginē, ꝙ similitudinem conuertentur in eundem. ὁμοι τῶν ὑγρῶν ὑφὶ τ ἐρεσσόντων κατὰ πολὺ ἐπιφερόμενα.

Illud apostoli optabam anathema. pp ἀφεὶς ἡμᾶς ἕτερ ἐν ἡμετερισμοῖς τυφωθῆς, μεμὴ ἡμᾶς ἐπιστρέψατε οἱ μοὶ ἦτε ὑπὲρ τ κρ.

III Illud ex mamona iniquitatis, male est. ut pauperes qui ad necessaria diuites autem ꝙ ad spiritualia unusquisq nostrū faciamus. Possunt quidē illos diuites fieri ex nris bonis qui nisi labore ęgerimus, tñ si ęgc dent dandū est eis ex male partis. Vocate nobis μοιχεῖαν ἢ πρᾶ τῶν πλεονεξιῶν. Si autem non donas ex male partis qui nullo nobis labore obtenentur, qui credi potest nos datures ex bene partis magna premia sudore. Hęc ἡ παροιμία νομιμὴ bona, ut τοῦ μοιχοῦ. illa autem alienum. Vrillud τ ἡμ ἢ κρ ἀπὸ τ ἀλλοτρίων.

Illud prophetę ὃν τρόπον ἡ προβατα ἐκ σταθμοῦ ἐκ τῶν τροφίων τῶν λειμώνων, σπείρεις ἢ λοβὸν ὑμῶν. pp significat officium pastoris. Oportet. n. non negligere eū qui in ꝙ diaboli incidenit, sed tegere ab illius ore signaculo illud baptismi, ne integrū damnū pastor tenere reservare. ἢ τ ἀγαθ ἔργα ἢ περὶ τ ὠνὸς, ἀλλὰ ὑπὲρ τ σωζόντος σφραγίζοντας. διὸ ἀναβλαβὴν ἔχῃ ὁ ποιμὴν τ

ὁ οὖς, ἢ ὁ ὀσφρ[ησ]ις ἢ τὴν ἀπαρτισμὸν
τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἀρχιτέκτων τοῦ δεσπότου.
Quis vero rationabilis ovium pastor est, post-
quam oves signum baptismi, & fidei receperint
& bidi dominici signum gestaverint, magno debet
labore ut illas custodiat eo modo ut & si
in aliis fortis laborat & sunt esca diaboli,
tm signum illis non pdant, ut sic dño os-
tentet non ovium pastor spiritualis esse.
Illud ad petrum pasce oves meas. notandum ἀ πλῶς
simul vocasse quę laborem indigent, & perfectos
nē non habent. deinde προβάτα quę
incipiunt proficere, & laborem. tandem
πρόβατα. quę sunt perfecta. caput ἀ pec
catoribus quia illos venit salvos facere.
Illud si oculus tuus scandalizat te. oculos vocat
duces suos ἢ ὑποδοχὰς doctorum. quę intercu-
rendi quodo nos ad peccandum inducunt. ma-
nus vocat τὰς πράξεις quę abscindendas
est virtutis gladio. Pes ἢ ἀπὸ τοῦ βίου
διαβαίνοντα καὶ ἢ πορεία τῶν κτίσεων
ὑποδήματα. Διδοὺς ἀφορμὴν ἢ τὸ εὐαγγέλιον
βλέπουσιν ὁ φθαλμὸν, καὶ τὰς μερίδας
μελῶν πράξεις ἢ κτίσεων ἢ τὸ πονηρὸν
μεμυστηρίωται ὄρεσιν, καὶ πορεύεσθαι τὸ ἀπαθῆ
καὶ πρὸς ἀπὸ κτίσεως μίσους ἴδιον μι-
σοπόλεις τε καὶ μονόσοδους τὰς μισοφθαρμὰς
ἢ τῶν ἢ δικαίων ἐπάνοδος ἢ ἐστὶ ἢ θεὸς βα-
σιλέων.
Illud de traditio Satanę ab apostolo. Sic intel-

Petrū, ut diabolus faculatum habeat illum
cruciandi sic. n. intelligat unde accidens,
ἢ peccatū odiens, convertet. non autem
dat faculatē malo perverstendi mentem
nō n. datē ἢ τοῦ πονηροῦ ἔργου, ἀλλ' ἢ τοῦ σω-
φρονισμοῦ. ἵνα ἢ πονηρὸς ζηλῶται. Sic
. n. intelligat illud 106. μὴ ἔτι ἀδῇ τὰς
τυχὰς, τοῦτέστιν φρεῖν ἐκφυσῶν καὶ
ἐπαγγελίαν.—

Ἐκ τῆς ἱστορίας πολυβίου.

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς ῥωμαίους. ἐκ τῆς ἰωσήππου ἀρχαιολογίας λογ ζ΄.

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς ῥωμαίους. ἐκ τῆς ἱστορίας ἰωσήππου δοσιθεου τ΄. λογ ε΄.

Περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας δεξίππου ἀθηναίου. λγ΄ γ΄.

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς ῥωμαίους, ἐκ τῆς ἐκποιασικῆς ἱστορίας σωκλέους. λγ΄ γ΄.

Περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας παρθικῶν, καὶ μακεδόν.

Περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας ἀρριανοῦ τῶν ἐκτὸς ἰδίων.

Περὶ πρεσβέων ἐκ τῆς ἱστορίας ἀλυπίου κοκκιανοῦ

Περὶ πρεσβέων ἐκ τῆς ἱστορίας ἡγησάνδρου ἁλικαρνασσέως.

Περὶ πρεσβέων ἐκ τῆς ἱστορίας θηκυδίδου.

Περὶ πρεσβέων ἐκ τῆς ἱστορίας ἀρχαφίου σκολαστικοῦ.

Περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας μενάνδρου.

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας θεοφυλακτου ἀπὸ σχολαστικοῦ καὶ ἀνυφεως.

Περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας θρακικῶν καὶ βρεσ.

Περὶ πρεσβέων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας ἀρειανοῦ ἀλικαρνασσέως ἀνεξάνδρου.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἀτσιανοῦ τῆς ταξιαρχικῆς βασιλικῆς.

Ver. Polybio Casauboni nex scriptis historicorum fol. 333

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας Μάλχου ῥήτορος τῆς Φιλαδέλφειας.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Πελοποννησιακῆς περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους.

Περὶ πρεσβέων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστορίας Εὐναπίου Σαρδιανοῦ.

Ὑποθέσις τοῦ περὶ πρεσβέων τῶν τοῖς Ῥωμαίοις πρὸς ἔθνη.

Οἷος ἐξέβλυσε πρεσβείας βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔθνεσι. καὶ ποίαν ἕλκυσε τούτους ἐξέβλυσε καὶ μεθ' ὁποίας δοχῆς. ἐκ τῆς ἱστορίας Πρόξ παξιακῆς καὶ μαγίστρου.

Περὶ πρεσβέων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας Ζωσίμου μονάχου.

Περὶ πρεσβέων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοὺς ἐκ τῆς χρονικῆς Ἰωάννου ἱστορίας.

Περὶ πρεσβέων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας Σολυβίου λογ. ιε'.

Περὶ πρεσβέων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας Ἀππιανοῦ τῆς ἐπιγεγραμμένης Ἰταλικῆς. Ἐκ τῆς σαυβιλικῆς ἱστορίας.

Περὶ πρεσβέων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας Ζωσίμου Ἀσκαλωνίτου λογ. ϛ'.

Περὶ πρεσβέων ἐκ τῆς ἱεροϊκῆς ἀγχιλοχείας. Ἐκ τῆς ἱστορίας Δημοφῶντος σικελιώτου.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Μάνιος ἡγουμένου.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἀρειανοῦ ἀνακδόσεως.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Περσικοῦ χαιρωνείως.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Θεοκλέους ῥήτορος καὶ σοφιστοῦ τῶν Ἀττικῶν.

Περὶ πρεσβέων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας Μάλχου ἐκ τῶν Βυζαντιακῶν.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Μενάνδρου.

Ἐκ τῆς ἱστορίας Θεοφυλακτοῦ τοῦ Σιμοκάττου καὶ Δουκαγφέως.

Ὑποθέσις τοῦ περὶ πρεσβέων τεύχους Ῥωμαίων πρὸς ἔθνικούς.

Ὅτι τῶν παλαιῶν πολέμων βασιλέων τε καὶ ἰδιωτῶν, μεῖζον τὸν νοῦν προενεγκεῖν λέγονται, ἢ καλλιμαχιάδησαν, ἄλλα τε τῆς ψυχῆς ὀλυμπιονίκαι ἀκλινέστερον ἀρετῆς ἐμφυτεύσαντες, οὕτω δὴ οὔτοι καὶ πόνοις ἐνεκρίτρησαν, καὶ λόγοις ἐνηχολήθησαν· καὶ ἄλλος ἄλλο τι τῶν ὅσοι λογικώτερον ἐπαιδεύθησαν παιδιᾶς ἐραστὰς γενόμενοι σπουδαιοτέρου τινὰ σωφροσύνης ἔφυτο μᾶλλον τῆς σφαλερᾶς αὐλῆς ὀλιγωρίας ἀπήμονα ἐναγεῖς βίᾳ μεταβαλεῖν καταλιπόντα ἱμάτιον· τοῦτο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδου ἀθάνατον ἐκ τῶν ἐπὶ τῇ χλανίδι γεγραμμένων ἡρτῶσθαι μνημεῖον· ἐπεὶ δὲ τῆς τοσούτου πάθους τοσοῦτος ἀμφὶς ἔπλεον τὸ χρῆμα καὶ πρᾶγμα ἐγένετο, καὶ λόγων ἀπενεχθέντων τε καὶ ἀνενεχθέντων ἡ τῆς ἱστορίας ὠφελία ἐπὶ πλεῖστον ἐδεδημιούργητο τῷ χρεὼν τῶν ἀνθρώπων πρᾶξιν μεταλήψεως χρήσιμον ἔστεργον, καὶ ὁλοτρόπως ἐμοὶ πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἐφικτὸν τέρψεως

καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τοὺς φλαύους γενέσθαι καὶ
λακῶν, καθάπερ μυθολογοῦσι τοὺς ἀπὸ τοῦ
λάξεως ὡς σὺν αὐθενδίᾳ καὶ ἀκρασίᾳ τῆς
τῆς ἀρετῆς ἱστορίας ἐφθάρησαν. τὰ μὲν οὖν
νεῖ βίβλον ἐπιφαλῆ· τὰ δὲ περὶ τὸν ἐπὶ
δῶν πολυλογίαν δημηγορῶν καὶ καρρεω
δούντων. Ὁ δὲ τῆς Φερενίκης ἀδελφὸς Κου
φανίνος, ὁ ὀρθόδοξος τάβις καὶ χριστιανὸς
κατάβας τὸν ὁπόλεμον βασιλεύσας, ὃν
ὠπέσεσεν πρὸς τὸν τῶν καλῶν καινότοις
Δαμάλμους καὶ ὁ τῆς ἐπισκόπους νόμος, ἐφ'
νε βῆτιον εἶναι καὶ κινεῖσθαι. ἐπὶ τὸ βία
σειέσεν μὲν ζηλωτικὴ διάθεσις βιβλους
ἄλλοθεν ἄλλας ἐξ ἀπάσης ἐπισκαφὴν οἱ
κάμους συλλέξασθαι πανδοκεῖς καὶ πα
λαιὰ ὀνόματα ἐπισήμους ἐκκλησίας τάβις
τῶν παλαιοτάτας μεγέθος καὶ ἀνδρας ἀπο
κτάσιν, ἀλλ' ὡς τὰ ἀγλήσεσιν καὶ φορτίκων φαι
νόμενον ἐπὶ πολλοῖς, ὃ δὴ ἀπὸ καθάπερ ἐκ
βολῆς ἀπαίσιμεν ἐκ
βολῆς ἀνεπισθόδομος τὸ
φορεῖσθαι κοινὸν τῶν ἐκ τούτου ἀνακρυ
μμένων ἀφίησιν· ὡς ἐπὶ μὲν τῆς ἐπὶ τοῦ τὸ
φθηκοτέρας καὶ ἐνδιεχέσεσιν καλεῖν ἐκ
βολὰς κρατούσης τῶν λόγων, καὶ μᾶλλον τὰ
ἐπιτουλῶν τοὺς τῶν τῶν λόγων ἀφορᾷ
σθαι· μεταλεφρωτὸ καὶ ἀντιβόρους
πρὸς ταῦτα κατασκεύασθαι ἐπὶ πολέμους
διαφορᾶς ἐπὶ τοῖς θεμιστοκλέα τὸν

Δελφοὺς ὅθεν ἐν αἷς κλοπαῖς ἐπαναβαίνοι
εἰκὸς μεγαλοφρόνως συμβαίνειν γένεσιν ὑδεῖν
τῶν ἐκκλίνων, ὁ δὲ μεμφόμενος τῶν ἐναντίων
ἐπαθεσέων ἀποθεμένων, ἐπὶ τὸ πρᾶγμα
ἀσαφεγμένης τῆς ὑπολήψεως ἀπολαβεῖν
ρεσθαι τὴν ἔννοιαν ἀλλὰ δικαίως σωζόμενος
καὶ ἐκάστου ἐπαθεσέως ἀποδεχόμενος τῆς
πλείστης ὑποψίας, ἀπαθέστερον δ' ἐφ' ἑαυτὸν
οἰκειώσεως· ὧν κεφαλαιωδῶν ἐπαθεστέων
ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ καὶ ἐπιτρεφομένη ἀεὶ
πρεσβεῖαν ἐμποιεῖ πρὸς ἐθνικοὺς ἰσχύειν καὶ
ὀλίγα ἐβδομηκοντάδος τῆς ἀνθρώπους ἐπὶ
νυμον λαβούσης ἀεὶ βασιλέων ἀνεφάρθησε
ἐμφανεῖζουσι τὸ ἀρχαῖον ἴσως οἱ λόγοι ἀεὶ
κεκτῆσθαι, καὶ ὅθεν ἐπισκεύασθαι. ὡς δὲ
μὴ ἔστιν αἱ κεφαλαιώδεις ἐπαθέσεις ἐπι
ζωμάσεσι, καὶ μὴ γνῶσι, ἀλλὰ νόθοι τὸ κα
λοῦσιν. ὅσοι δ' ἐκ τῶν ἐπιτε
ταγμένων χρονικῶν.

Περὶ Σαβινίου καὶ Μαξιμίνου.

Γενεσία μοναχοῦ χρονικὸν.

Ἰωάννου Ἀντιοχείας.

Δημητρίου Ἀλεξανδρινοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἱ
στορίας.

Πολυβίου μεγαλοπολίτου

Ἀστρονομοῦ.

Ζωσίμου Ἀσκαλωνίτου.

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

AGATHARCHIDES

+ Ἀνεγνώσθησαν Ἀγαθαρχίδου λόγοι. β. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ἔτερον παραδόξων ἐρ' ἐν κεφαλαίῳ διαλαμβανόντες.

Photius pag. 1322

Ὅτι πτολεμαῖον φασὶ τὴν μετὰ τὸν λάγον πρῶτα ἐλεφάντων θῆραν συστήσασθαι. ἀσκὰ τὴν καὶ τὴν ὁμοιοτροπὴν, καὶ ζὰ τὴν φύσιν κεχωρισμένα, τὴν προνοίας συναλαγεῖν ὑπὸ μίαν οἴκησιν. Σκεπτέον δὲ τί φησιν ἐνζαυθὰ ὁ ἱστορικός. Καὶ τὴν πρὸ τῶν πτολεμαῖον ἐλέφασι πολλοὶ χειρόηθεσι καὶ ἐν πολέμῳ ἐχρῶνο, ὡς μῶρος, τε ὁ ἰνδὸς πρὸς ἀλέξανδρον πολεμήσας, καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι. ἢ ὅτι πτολεμαῖος οὗτος πολὺς πρῶτος περὶ ζαύτην ὤφθη τὴν σπουδὴν, ἢ πρῶτος τῶν μετὰ ἀλέξανδρον, ἢ τῶν αἰγύπτου βασιλέων πρῶτος.

Ὅτι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ ὄνομα ἐλκύσαι φησὶ οὔτε ὅτι τῶν ἀραβίου καλουμένου κόλπου ζὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν ὄρη δρίμεσθαι, καὶ διαπύρου τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος βαλλούσης ἀνθρακὸς φαντασίαν ἀποδίδωσι. ζὰ δὲ πρὸς ἀναχλὰς θινὲς ἄμμου γεώδεις ὑπέρυθροι παρὰ πολλὰ σταδία τῆς αὐχθὶ παραλίας ἐκκέχυνται. οὐ μὲν οὖν οὐκ ἐκ τούτου ἐρυθρὰ

κέκτηται. ἢ γὰρ καὶ ὁ Πρόκλος μὲν οὐ γένος, ἐκ δὲ τοῦ Λυκίου καὶ ἡμῖν ἐφ' ἑκατέρᾳ τοῦ ἤπορον παρὰς ὑπερκεῖται ἡ πίστις ἐκ παραδόσεως ἀφ' ἑστηκότος ἡμῖν πόρου τοῦ κατὰ αὐτὸν, τὴν χέρσον παρεκτείνει τῶν θαλάττων ὁμοίως τῇ ἐξ ἰδίας πάσης ὁρωμένῃ, ἐκ ὁ πάντως οὐ παρὰ γινωσκομένῃ. ἀλλ' οὖν οὐ διὰ ῥητορικὴν τῶν κρίνοντα βάθη τῶν θαλάττων, ἢ καὶ ἡ πρὸ αὐτοῦ πόρος πορεύεις ἔδοξεν. οὕτως μὲν οὖν ὁ πρῶτος, ἢ καὶ μικρῆς τῆς ἀπὸ λάτος. Δεύτερος ὁ ὁμοίως ἔχων ἡμῖν φιλοσοφούσης, συγκρίνων ἡμῖν παιδιὰς τὰς ἀπὸ τῶν ὁ βλέψῃ, ἀλλ' παρὰ σοφίας ἀμυνῆ. ἐξ ὧν τοῦ ὁρᾶσθαι ὑφαίνει ἀπροσκαλῶν ἀπάτος τῶν τῆς θαλάττας ἐκφάσεις. παρεῖθεν ἐρυθρὰν παρονομάζειν τρίτος, ἢ ὁ ἱστορικὸς λόγος, ὃς ἡ φιλοσοφίας ἐκ ἀλλὰ μέτ', τὰ ὁ ἀποδεῖξαι μεθ' ὅτι περὶ Κράτητα ἱστορικὰ φιλόπολιτικὰς ἐχουσι. καὶ ἐνδι ἄλλων μαθόντες ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν ἐπιστάμενοι, ἐπειδὴ ὁ ὅτε καὶ φιλοσοφίας, παρατεθρύλλει καὶ λόγος τῆς παρὰ φυτικὸς πορείας. Ἐκεῖθεν ἡμῖν πόρος ἐστὶ λιμένα πορεῖν ἀποτρέπεσ ἐστὶν τῆς πόλεως

τὸ μεταλλεῖον. ἐρυθρὰν ὁ τερπνὸν ἡμῖν, καὶ ἐξ ἑκάστου τὸ βαθὺ τῶν ἡμᾶς παραλλήλων. μεσόγαια δὲ καὶ ὁ ἀρχαῖος περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάττης ἡμῖν. Τέλος δὲ καὶ ἡμεῖς ὁ αὐτὸς μεμαθήκαμεν πρὸ πόρου. Βέλος ὁ καὶ τοῦτο ἔννοια, ὃν καὶ ἡμεῖς ἐν πράγματα καὶ γραφεῖν, καὶ τὰς ἡμέρας ἀπόζα τῆς πατρίδος ἐμβιῶναι. ἐστὶ ὁ τοῦτον πόρου μὲ λαβόν. Ἐπεὶ τῆς ἡμετέρας, καὶ πρώτων ἐν δυνάμει ἐρύθρ' ὁρόμας, τῆς τε πόρους, ἴσως ὁ μυσῶν, καὶ ἐπεὶ ὁ θαλάττας τε ὁ πορεῖα, κατ' ἐκράτησεν ὁ καὶ ἐρεῖν αὐτ' ὁ ὁ ναῦ. ἀμ' ἐπὶ καὶ μεσόγαια ἐστὶ μεμφῆς, τότε δὲ καὶ ὁ ἐρύθρας ἐξαιρέσεως, ὡς τὸν τε ἡμέρας ἐν Πλαταιεῖς ἐπαίρει τὸν ὁμοίως ἐστὶ ὁ μετεβάλετ' ἐπὶ τὸν ἐρυθρὰν κτίσεις, τὰς πόλεις ἐνεπέζ ἐξ καὶ γῆρας ἡμᾶς τὸ βίου ἀλλ' τὰς ῥιπτάς μεγαβόλας ἐπαμεῖς. τούτου Φορβάδων ἀτέλεις μέζαρ μέσους ἐπορεύεσθε, ἀμφὶ μὲν αὐτ' ἀπεστέμεν, ἀλ' ὁ περιοσθῆναι τῶν δεῖ τῆς ἀτε ὄρεσιν λεβούσης, ἐπὶ τῶν θαλάττων ἡμῶν, καὶ ἐπὶ ἄλλα

κτ' τὴν ἀπόστασιν εὑρεῖν ἐμπεσούσης τῆς ἐνύδρου μεταξὺ πόλεως, καὶ τῆ πρώτη παρὰ τὴν τῶν ἐνύδρων, ἢ ὁ ἥλιος οὐ μύσσησε, ἐξεκομιδῆ βαλεῖν, ἢ μόρμε διὰ τὸ ἀνταρὸν μὴ πρὸ ἡλιοτρόπιον ἔρασι τ' ἀποῖμεν μεσηρίου, καὶ χάλκα ἡλιφέρουσας συμπαρεκτέρους, ἄλλο τε ἄγμα ὥστε ἀνδρομέων. Ὅσων ἐνύδρεα ζωὰ τῆ οὐ φαινομένας φορβάδας πρώτας τ' ἐκείθε χρεάλαν ἐπιδέξαι μετεῖχε μὲ συμμαστὸν τὴ λιμένος ὁ περίπλους. καὶ λαβὼν τοῦτο ὄνειρον, καὶ συμερέτου πτῆς ἡφαίνεις ἐς τὸν πόρον. ἰαμὺ ὁ τ' κύμασε κύστον προσέχετ' ἐνσε τῆ ἐπὶ τοπῆ, ἐνρεὸ τ' μοῖκε. ἀναμάλαξε ὁ τὴν μίαν, καὶ πρίστησε διὰ λιμένος ἐυναίρον ἰδρύσαι, καὶ ἐν τὰς ἀνατόραρ τῆ ἀπορώντα βίον μετεγρετείων ἐπόρισ', ἐκβῆτε καὶ τ' ἀκρίδος ἐρώμεθ' ὕλας ἀνὰν ὁμιλητοῦ ἐξωμόρωσε, καὶ τιμηκαὸν τὴν ἀέρα ἐς τ' πραγῆναι πορείς ἐμεπίσης, ὥστε τὴν ἐκβοᾶ βλαπτὰν ὕλας ὑπόρων μετεῖχ', πάντ' ἐπὶ

ἐπὶ καὶ καβίμας ἐπορικάλλην ἐρυθρ'. λε τ' οὐ ἄπτρη τὴν κλίσ' ἐρώμεθ' ἀλφορὰν, μέσα τ' ὁ παραλιπῆν ἐρυθρὰν βλαπτὰν ἥπτε, ὁ βλαπτὰν ἐρυθρὰν. ρὸ τε τ' ἐρ πυρεσβαντὰ σημαίνῃ τὴν βλαπτὰν ἐρυθρὰ, ὁ ὁ τὴν πυρρότηλα βίωσι τὰς ἐρυθρὰς φῶτ'. Ἐρ κυρὶς ἐπὶ ὁ φωτ' ρὸ τε ἀπὸ τοῦ γλώμαρος τὴν ἰσχνὸν κατασκεύαζε, τένδος. ὁ τ' ἡ ἐρυθρὰ. ὁ ἄπτο τ' δικαιοσύνης ἀμπτὰς, ἐς ὁ πέρσεις λόγος διὰ φώλαξε.

Ὅτ' ἡνίκ' ἀπόπτησος τ' τ' περσὸς ἔτος ἀξιοῦ ὄψις, ἢ χεῖ περκ' ἀπὸ κεσορτ' τὴν πλάτη τ' πάρε ἡμερώσας, καὶ ὁ τ' ἐνήσους σφέλωσ' πάρεσε προεχύσῃ ἐφυκάλλην, ἀλλ' πάρεσε διὰ τέρους τ' περιστασμένης πλεκτέρης.

Ὅτ' ἡνίκ' τ' περσέας ἡς τένδος, καὶ ὁ' ἀπ' πρὸ ἀπόπτε σπουδάζων, προσῆρμος καὶ ἰάντα, πλὴν ἡ μὲν πρώτη ὁ πρόσωπ' ἐστρατύστη, ὁ πρόσωπον περιβεβλωσ, καὶ τὴν ἀρτὴν λαβὼν ἢ πορὶ τ' ἔξω διὰ πρέστας ὑποκρυτὴ καὶ μορὶ ἀλαίνοσ. ἢ διὰ τὴν ἀπλοῦν ἡς μύθου ἐς ὁ πρόσωπ' συμερεμένοσ,

τυπαθίων. τὸν δ' Ἕκτορα καὶ Φρύγες
καὶ κρεῖσσον τοῖς ποσὶ πελειόνους ἢ πόδας
ἱππους ἔτι. τὸν δ' ἐφ' ἑκατέρα τὴν ἀστραγάλων
ἐκπίπτοντος δ' ἐφ' ἑνὸς σταλαγμὸς ἔβαλε.
τὸν δ' Ἡρακλέα καὶ τὸ πλῆκτρον τὸ οὐ μεγίστη χιόνος ἐν λεβητι ἁλατῆρι.
τὸν δ' Λιβύην ἀσπαρτον, ἄνυδρον, ἀπορεῖται
ὑπομένουσαν μὴ λέγεσθαι. Τῶν δ' Ἀπολλωνίτ τιμιώτατα Μακεδόνας κόσμῳ
πρόσταγμα τὸ σὺν ἔρωτι, χαλεπὸν δ' ἡδέμενοι. Καὶ τὸ τὲ ἔρωτ κιθαρίζοντι
δὲ Φιλομονσαν δὲ ἔχει ἡ τὸ πεῖσι ἀκροατήν. Καὶ δ' ἀπλανῶν τὸ ὕλιον βοᾶν
φανὸν πόδας ἀκὶς ἀρίστοις σωκεῖν. τὸ δ'
κυβερνῶντ τὸ βίον ὡσ' φοβὶς πρὸς ὄλυσσαν. Ἀλεξάνδρεαν, πανδαίδαλτα ἀδηκτίλων
ἐκ τὸ ἀμόρφων σκίας τὸ τὲ τίνος κυμοτ ἡλίῳ. Καὶ τὸ τὲ ἀντ ἀπὸ τὸ
πλῆκ οὐ καλεῖ, οὐ βροτοὶ ἔρευτ. Ἐπεὶ
ὁ Φοῖβος τὸ δόλιον σύκεσι δυναμὸν
παθεῖν. τὸν δ' ἐπεὶ κυλίνδ τὸ σωμάτ
πλην κατεναυκὸ. ἴσχε ὁ Ἡρακλῆς, ἐπεὶ
πεθυμεῖσθ' ἀθλοφόρος ἀνάσσειν ὑπαρχουσι. Κ' ὃ ἔχρα τὸ σύκεσι δὲ τὸ
τύπτ τὸ πυρπολεῖ Ἄμπελ, ἔχουτ βαρύμα μάνικας, καὶ Καλλιμάχειν, ἵνα μὴ

μὲν μαλακτρεφέντες ἐκφοβεῖ ὡσὶ δεῦρ
πάλ). Καὶ τὸν Μεγαρικῆς, καὶ πρὸ
πεζάρων, καὶ Γλαύκου πεπειρητὴν
κατ', πολὺ ἀμαθίαν, τὸν τὲ ἐφ' ἁρμονίᾳ ἀναρρόβδην, τὲ ὁ, δι' τὸ τὴν σωκὲ
ἔρωτα, τὲ ὁ ὑπὸ τ μέντε τ συλλεπουχθέντος, τὲ ὁ Ἀμφιαράου λαρὸς
ἀ σφέτερα κατοδέξασθ κ τὲ ἵππ.
τ Ἀφροδ τὸν τὸν. Ἐπὶ πίνω δὲ ὑπὸ
ἐκ Κάδμου σπαρτῶν ἀκόντων, καὶ
τοῦτ ὅπ τὲ ἀναπήδα μεμορημένῳ ἡμέρᾳ.
Τὸν δ' βαθύτατ μίνω πρὸς τὲ ἡ ἡμέρα
πλέον περίσταθ τὴν Κρήτην πλατὺ
καὶ τὸν ἄνδρ. τὸν δ' ζωὸν μοῦ τὲ
ἐκπτὸν τοῦτ ἐν τῷ σφυρῷ κεκτῆσθ
καὶ τὸ μίνω ὁ ἀμήχανος ἡνία πρόλυσος
τ βίου, ἁμιλλᾶτις ἀνὰ δ' ζερ ὠκυπλοΐ-
ζοντα πρὸς πόντος. ὑπὸ τὲ τ μιᾶς
τερόεντα Κρίου, ἐπωλάδες κτ πεσούσης
μένη τερέτης πάλιν. ὑπὸ δ' τ πεζικὰ
καθεστῶτ ἐν τὸν πρὸ περίαρ ἵνα
γενίτης μέσ. Τὲ ὁ Φρυγίδας πρὸ
τὲ ἄνδρας πρῶ, ἐμὲ ὁ ἡνιοχὸν σ' Ἄρμα
Νέξατρ τ βίον ἔχοντ πορ' ἀκτὰς κ'
μέρος ὑμῖν βουλευτ πόλιν. Ἐπὶ δ' ἀγ'

ἀγκαλὰν οἰκείωτ, καὶ τὴν ἀπ'ἰκὴν
πατρίδ πεῖραν, καὶ πρὸ φύσιν πε-
ρισπᾶν, καὶ τὴν τῶ ἐν Κυρίῳ σφρ-
γῖδα ἐν ζωηροῖς ἀνα φαίνων βίῳ.
τὴν δ ἐν περιστροφαῖς κλεπτοποιὸν δόλων
νοῦ τ πρὸς ἀκρίβειαν τὴ παραλία τ
Σειρίδ ἀβλαβῶ κ τ βρέφ τ πρό-
πεσεν. τὸν δ ὑπὸ μητέρων κ τὴν
μαιαγέλαν ὕδα χαίρουσαν ἐξαίρουσ
ἁρπαίρυσε δ τῶ ἅγιον πνεῦμ πρ
σωσούσαν ἔχειν ἀγαθ, τ δῶρ ἀπαύ-
στατον ἐπίλεκτον φῶς. τοῦ δ δουλόου δ κύριος
οὐκ ἀζήμιον συμπαθῆναι πάλε, ἀλλ'
ἰῶ προδόσα τ περὶ τ ὁδηγέα, καὶ
τ Νεστόριε, φλαυίτου δ πρόπε-
πτον φρ τὴν εὐκλεᾶν καὶ τ ἡσα-
σκαλαχρε τεχνίτου, καὶ τ ἐμ-
βριθ ὁρίσε, καὶ τ ἀποδεξαμέν τ
τὴν ἰσᾶν πολλ. ἰῶ τούτοις ὀφ τ
τιμιώτατ ἀπόρ μετ τ ἐν αὐτῶ λα-
πρ βροτ θεῶν φῶς ἰσάσε ἀπλε-
ῶμεν ὑπολαφῶς, ὀφ τ μεγαλμ
Ἀπολιναρίδε ἐπ εκκλησιολεχε, ὑπ
ἀμείλικτ. ὀπ τὴν ἀπαίρον οἰκουνίσιν
οἰκείως περιπλακεῖσ, φρενῶν, καὶ σωέ-
χων

χων δ ἑαυτ ῥεύμασιν, οὐ φλ πόρον
οἰκεῖο τ σωτηρί ἰκρύσε.
Οπ τ ἰκετ ἡμῶν ἐπιτεῖν τὴν ἀληθινὴν
τ ἀνεμπτ ἀλεξιφαρμάκ πόσιν ἀ-
γάπ ἐν ταῖς μακαρ μήσεσι, ἃς ἀνθρ
κυρίῳ ἱστάμεν. Καὶ λαικὸν τ ἐκ
πάτρων κατατρέφοντα δόξαν. πολλ
καὶ τ γυμνὸν εὐκόσμ πραΰνοντ
χλευασμῶν. τ δ' νῦν θεῶν πους πορ-
λεξεκτόν, τ δὲ ἐν μικρῶ πτερυφέντ
σταλῆναι, τὴν ὁ τὴ τ ἅγιος κεφαλὴ
κολλᾶτ μήσεσιν. τ ὁ ἀνεν τ πρὸ
τεσσαράκοντα. λέσπ δὲ τ ἡφαίστ τ
λεπτοῦ λᾶ τ λόφ ἐξ ἐνέπλω πρά-
ξεσ ὁ τὴν τ ἀνδρ ἀκρολίθ πολιᾶν,
τὴν ἐ ἀκρολίθ ἀνδρ. πρὸς ὁ κοσμ
Αἰσχρῶνα τὰ καὶ ποσὶ λάθρα ἐν πτοιᾶ
θεσπεσίοις εὐλαβῶν ἀγκοδομῆ ἀπο-
φερωλίθων μελάθρ, καὶ βουτροφῆ τὰς
λιποσάρκους ὑπὸ λεπτοσάρκ πτερυγ-
ἀπῆρεν. Δ ἰόντοσ ὁ ὑπὸ λυπόρρυτον
λᾶ φίβεν ἀφανεστάτ ἐκ τὴν τ ἁ-
λοπέζαν πρὸς θέσιν κ φῦτεῦ. πρὸς
ὁ κοσμ ἔρις ἐπὶ πόλ πολεμίαν
θεσπ, ὧν ἐπόησε ἐλήλεγξε ἡ κριτὰς

τοις πρὰ ἐν τῆς δάφνης ἱερὸν πυρίδη
ὁ Δηλίων. ἐνθεμὶς παρακελεύθη
ὁ συμπεσόντων εἰς τὴν κρίσιν πρὸ.
ἐπὶ τὸ ἔδ' Ἀθηνᾶς μετοπὸς ἐς χειλι-
δόνος ἐντιφεδράσθη ὄλιον. Τὸ δ'
τῆ Νίκης ἀξίωμα ἐς κύκνου πεδα-
ταγῆναι ζάξιν. τὸ δ' ἀλκυόνος
κάθος ἐς τὴν ἀγάλματον μετατῆναι
Δήλιεσιν. Τὸ μονόξυλον μετίσχυς
δὲ ὑπὸ βουλευτῆναι ἐν ὑπὸ τ' ἀγαλ-
ματοδότου τῆς συνωνίας ἀλεξάν-
σατῆναι ὁ ὑπὸ τ' ἐμπίς, λέγει δὲ
τ' πλέναν, οὓς ἀναβάντ' ἐκ τ'
δεσπῶν, καὶ τ' σκιάς, καὶ τῆς ἐκπος
φυλακῆς. ἀπὸ τὴν χρῖν προέχουσ,
φοβισάντες δ' περὶ τὸν ποσειδῶνα
πελεβῆναι πάλιν ἐκουσὶ ἐς τ' ἀγε-
ράνδρα καὶ τ' ἄλκ χάτον. Ἐπεὶ δὲ
Ἀφροδίτη τῆ πρωτοκορίνθη ὑπὸ
ἡμέτερῆς δημιουργῆς. Τὸ δ' ἄρμα θεο-
μαίνεσι ὑπὸ ὧτος, καὶ ἐφιάλτης
τὸν ὁ Ἄλωα ἐν ἐδ' χάτος τὴν βοοφόρ
ἐχ' ἔκατος ὑπ' ἡρακλεῖ χειρωθῆνα
τῆς μετίσχυς ἀγεθόδαι περίπεσεῖν.
τὸν ὁ

τ' ὁ ἔφησεν ἀπὸ ἐ ἐχ' τὴν ἐνώπιον
ἀπορρίφῆναι ἀντῆ, ἐς χαλκοῦ ἐμφερῆ
δῆναι Δηλιάδων ἐλαίᾳ. τῆς ἐ ὑπὸ
ὁ Δῆλος κομιζάμενος εἰς τ' ποσ'
ἐκδεξῆναι παμμεγεθῆς ἔκπαγλος.
κατέρων ὁ θεὸν μοιχεύοντ', κερα-
κουκῆ, κυκλόποδας βλέπτερ ὑπο-
μελῆ ἄναμ ἀλκμεναίδᾳ προχάῆ κολο-
σσοῦτ'. ἀδικοῦντ', μεμπτὶ μοιρούντ', ου-
θενὸς πάτου ἐκπὸς κατεχῶν ὑφ' ἑῆ
ἐμφε ὀρθόμυκοι ἀμ' ἥβους ὑπὸ μαλού-
κεπα. Οἱ οὖν λᾶ χάλκε τεραπεύο-
μενοι τόρα τῆς ἀληθῆς ἐπιμελοῖ οὐκ
ἂν ἑτέρους ζαύτ' ἴσωτῆναι κρίθεν
ἀν' ἀξιόκοτοι. Δᾶ χυτ', καὶ ποσὶν ἀπ-
βαρῆθαι ζᾶ περὶ τ' πρόσωπ ἐς σκιᾶς
ἄναμ μόνῃ, οὐδ' τὴν ἐρυθρὰν ἐκ
τ' ποδὸς ἐν ποῦ καλεῖσθαι Δήλιοῖ.
Οτ' ἀνὴρ φ' ἑαυτῶ ἀπτὸς κατ'σκευῆ ἐκ-
τὸς τῶν τ' μυθατρόων ἐξουσίαν ἐς πρα-
γῆ τ' ἡλίῳ εἶναι ἐνεργάν, ἢς ἂν τῆς
ἀφεῖμ τοῦ ἔργου οὐδὲν ἐνεργέστερον
μαζεχθῆναι τ' ἔργος τῆς σῆς ἰδιοκτῆς.
ἐσὶ δὲ τῆνι αἰτῆμ ὑμῖν σὺκ ἐνθρῶν
Δῆλ καὶ ποσείδων. Φοίβοιν δὲ Φοῖβ,
ἀδμᾶτον ἀνεπίστῆν πεδαδῶν. Οὐδ'
κοτόδε μέμφεται Δήλιοι σαμεῖοῆ

τὴν γενεάν. Οὐδ' ἁμάρτυρον ἐκπυρώσῃ πόλις, ἀλλ' ἐπανορθώσῃ, καὶ πρόμαντις ἀνὴρ ἐν ἀγρῷ ἐπιστήσεται. Οὐδ' Εὐριπίδου μαντεύεται, τῶν τε ἀργείων περιτειχίσεως τὴν τυμβευομένην πόλιν, τὸν ὁ τέρετρον βεβιωκὼς πρὸς ἑπτὰ πύλαις τεῖχος πολεῖ. οὐδὲ μὴν ἐκεῖθεν ἐς ἐκπύρωσιν ἀπὸ τοῦ ἀλαστόρων ἀλάστορος, ἐπὶ πᾶσι πολίταις ἀνάγκης, ἢ ἄκρατος ἐς ἔσχατα.

Ὅτι τὴν μυθικὴν φάραν ἐξεφάνης τῇ φύσει ἐπὶ καὶ τὴν διήγησιν, ἐν τοῖς ἐπιβατὰ ἀρίστοις ὁμοίως, ἐν δὲ καὶ τὴν Μεδείαν.

Ὅτι τὰ ἐπεσταλμένα ἀπὸ τῆς ἀγνυπόρου περιφράξαι. ἀπὸ τῆς ἀρούσης ὁ πέλεκυς, ἀπ' ἀμαρκίας ὁ καὶ δόσις ἐσθλαίας, ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ἀθλίας πόλεως.

* Ἀνοίγεις ὁ λόγος ἐμὲ σωτῆρος. Μηδὲ ἡ τῶν λύπης ἀφῇ φιλανθρώπως ἔχειν καὶ τὴν ἐκδοχὴν ἐκ τῆς λοιδορίας, ὅτι τῆς ἐκ τῆς πραγμάτων χαρίεσσα ἐπιγελᾷ μηδέποτε ἀφῇ τοὺς βελτίονας τὸ λόγον ἐξεπιστᾶν. ἢ πρὸς λόγος καὶ τὸ ἐμὲ μὴ καὶ τὸ ἐν μέσῳ ἐκπυρῶ ἐμὲ πρίαμε. ἐμὲ

ἐξ ἀπὸ τὸ ἀνάγκην μικρὰ βαθυτέραν ἀπαγγέλῃ ἐς χάσκειν ἀδικίαν. ἐν δὲ χρεοῦτ', ἐς πλησίον μικρομελῆ καὶ ἐξέδρα χαρὰ ἀπωλέσας ἐπιβάσ. καὶ λεόντα τιμῶσι ὅτι ἐκεῖθεν ἐκ ὁ μόνος τῷ κατεβεβρεγμένῳ ἀλαζονεύῃ. Δεῦτα δ' ὁ ἀθλίως ἀμφίπτας τὸ ἀρεσκεστόν.

Ὅτι ἐν ἐκπυρώσει χρόνου προσλαβόντες ὅτι τὸ ὑγρὸν φύσει ὁ κηρὸς σφραγιστικὸν, καὶ χάρ. ἐς τὸν ἀπὸ ἡδονὴν ἄλλων ἀλλοῖον ἀφορμὴν ἀφέσεως, ἐς φθορὰν δὲ πρὸς ἀλλοίωσιν ἐξ ἀνάγκης. Ὁ ἐπὶ τὸν μὲν συνεχῆ χαρίεσσαν ἐκ εἶναι τὸ ὑγρὸν ὑπερβατὸν. πολλὰ ἀλαζονεύεται. ὁ δὲ προσλαμβάνῃ τὴν ὑγρὰν φίλους βουλῆς καὶ μᾶλλον ἐν κηρὸς ἐμμένοντος. δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ σύντροφος ἀνάγκη. πῆς ἡ ὑγρὰ ἄδουλος, ἐς τὸ δοκοῦν ἀνάπαυσιν πρὸ ἑτέρου βούλεσθαι μᾶλλον. καὶ πολλὴν τὸν σύμβουλον τὸ ἀπρεπεστὸν συνάπτει τὴν διάτασιν. ἢ ἡ ὁ κηρὸς τὸ ποσοῦτ' ἀτασθ' κρίσιμον ἐν τὴν διάτασιν τὴν τὸ βλαβερὸν μανθάνοντα τὸ ἐμὲ τὸ ἐμοὶ κεκτημένον τὴν ἐξουσίαν. ἀφεῖσαι δὲ χρὴ ὑπὸς βλαβερὸν τὸ γνῶναι ἀν ἀνωφελὲς. πρὸς ἀκίνδυνον πρᾶξιν ἐκ

κεν ἐπιτείχειαν ἄστυ, καὶ τὴν ἀλκὴν
ἐπῄρατο τῇ Ἑλλὰς κρυδὲν πέον εὐκα-
βάλκη. ἀλλὰ κατακλεῖσθηναι τῇ ἐσχὴ
ἀβλοπίσι. τῇμι· τὴ μεγάλῃ. κὶ τὴ
παγκατὰ τὴν μορφὴν, οὐκ ὑπερβαίνῃ
τὴν τοῦ πυλέα ὑκίκεσθαι πρ' ἄκρῃ ὁ νεὸς τ'
Φίβου. ἐν ᾧ τοῖς πρέπουσι, καὶ τοῖς
μέλλουσι Μαφορᾶις, οὐκ ὀπίσ· κὶ χρὴ-
μασι. ἀκμὴ ὁ καὶ ἀραπτήσι λα-
πρόπολα κρίνεσθαι. ἔστι ὁ
* ἀφ' ἵης ἐμίκρας τὶ τούμ μαπτίσθοσι
ὠπτρεπῶν τοῦ σύμβκος τὸν τοῦ, νέου
πάντες ὄντος· καὶ τὴν ἕλλη βασιλάας
ἀπ' ἐκείνης εὐθὺς μέτραν ἐμφυτεύ-
σθαι πέον ἐπέβαλον. τίνα τοῦτον; τοὺς
πρὸς ἑωθρὴν ὁμόρους ἐμαυτῆναι ἀν-
χοῦ βρίγῃ, σὺν πρώτοις ἀνὸς πορίσαι-
μένοις οὐ τὴν ἐξουσίαν· ἀκὰ τὴν ἀτοὶ
ἵνα τ' σουσυτ ἀτοῖς Φρύξ ἀπολεύσθαι
μὴ βλαμερᾶσθ'. χὠκ τ' ἐμῖτοσιν πρὸς
ἕλλην ἐπίβαν χέρσου ὀχυρὰ ἐμένα, οὐ
κέλευσε ὑφαιρεῖσθαι ναυρὸν προσμενοῦσιν.
ὅθεν τ' ὀχεσθ' ὑκίκεσθ' ὠν, καὶ πολλ'
ἔμπροσθεν τοῦ πρᾶγμα τ', ἀλλ' ἡ ἕω-
πεύσῃ ὑπὸ βεβλημένῃ τῇ ἐν τοῖς ὑπερ-
χαῖς

χαῖς, καὶ τ' μεσῖς βασιλᾶς πόλιν ἀνακρα-
μὼν, τὴν Κορίνθου, τὴν Λυσιμέλου, τὴν
Ἀλεξάνδρου τὴν ἀνδρῶν τὴν ἄνδρ. τὴν μεκ'
τῶν σύρ', τὴν πορτ', ὡς πρὸ ὁ σπέρμα
κελαρχοφθίων τ' ἔτους, οὐκ ἀφεῖ, νέου
γὰρ πέμα τ' ἀγρεσσύρας ἀλλ' τὴν ὑκίκεσθαι.
ἐνδεκομένων ὁ ὑπὸ τοῖς ἀμφοτέλεσσιν
οὐδὲν σοβλεφερώτερον, οὐδ' ὑσκεκρυμμένῃ.
Ὁ τῶν ἀλέξανδρ' ἁπτῆρας ὡς τὸ τοῖς ὅπλοις
ἀπενεγκεῖσθαι τὸ τὸ τοῖς ἀμφὶ τοῖς. ἡγί-
νεν δ' ὑπὸ τ' ἐπαπὴ, καὶ βοῦς κατεκρυμμὸ
ὁ γενέσθαι ἐμόμβεν· ἀλλ' ἡμᾶσθαι,
τῶν ἀδυνατ' ὑπὸ τ' ἐπαπὴ, τὴν ὁ Φρύξ
ὑπερκρυσμὸν, ἔβαν ὁ Ἀλεξάνδρου χὸς τὸν
Λήκτο μὲν τὴν τ' Φίρον ἔβεν ὑποκλεῖσθαι
ἀλλ' τὴν τ' κλάκτος. ὃ τ' ὅλκαν ὁρμὴ βε-
βασθ' τὴν κατβάβ' τὰς ἀκρατ' τ' σύμβουλον
ἀρεῖτε τε τὴν πόλιν. ἐνοκωμῆ γὰρ ὁ μὲ
μεσ' οὐ κτ' τ' ὑπαιτῆαν μὴν, καὶ πρὸ
ἀλλ' καὶ ὡς ἦν ὁ Φρύγιος ἀνῶδ' τὴν ἔρο-
δον προσδοκᾶσθαι. ἢ κρατ' γὰρ ὁ μῶμος,
οὐ τ' ὑπαιτῆαν μὴν, ἀλλ' ἐὰ ὅτε καὶ τῶν
ὠπτρατεσσῆ ἀτοῖ, ἐπίδαν ὁ Φρύγιος πι-
κρὸν τ' βίος ὁ Φρὶς προσκατεστάβαν τὴν
οὐκ ἄξιον χὸν τ' πτέσθαι. χρὴ δ' ὁ ὠπτ' τ'
κινδῶν τ' πορεμῆ ἀπέσπασε, ὡς τ' τοξοῖς

μεταξὺ ἐπέσχεν. καὶ τῶν ἑλκυστῶν οὐκ ἐλάττους τῶν παρόντων ἀφῆκεν ἢ τὸ πλῆθος ἐδεῖτο. ἐγίνοντο οὖν περὶ τούτων αἱ παλαῖσται ἐπὶ τῷ ἀμφοτέρῳ τῷ τρόπῳ, καὶ τῆς ἀληθείας ὡς δοκοῦσι περιῆσαν. οἱ δὲ ἐπιβρίσαντες μᾶλλον ἐδοκοῦντο. καὶ τῷ περιελκυστῇ τοῖς ἀθλητὰς οὐ προσῆκεν. ἐπαθλεῖτο δέ σοι προϊούσης παλαίστρας ἑκάστῳ ἐπὶ τῷ χαμαιπλῆγι ἐν παραβύστῳ ἐλαίῳ μόνῳ καὶ κονιάσασθαι ἐφιέντι εἰς λύπας. εὕρεσις τῶν δεκτικωτάτων. κατὰ μὲν οὖν τὰ πεπαλαίσθαι τὰ ἀπαντᾶ μεμφομένοις τῷ πολλῶν ἐντυγχάνειν ἐξ. ὁ δὲ μὴ ἥττων τῆς παρούσης εἰκῆ δ' ἀγωνίσασθαι. ζητῶ ἐξ ἀνάγκης ἐν ἀνυτηρῷ πράττοντι γεωμετρικὰ λαμφθήναι τοῦ τε ἰδίου βαπτίσματος ὑπόπτων ποιοῦνται, τῆς δ' ὑποκειμένης ἀξίας οὐ φροντίζοντες, ὥστε οὔσης ἐν τοῖς λοιποῖς φαίνεται τοῖς. διὸ ξυνόμνυται περιβόητος πόλιν ἡδέως ἀπόντες. σκέπτ' τοίνυν τοῦτ' πάλιν τῇ ὑδατίδι ποιεῖ, ἐκεῖ σωστὴ πρὸς τὴν ἐμφασιν καὶ ποιεῖ ζωντῆς κλίνη. οὐ γὰρ ἄνθρ τὴν γνώμην ἀληθεῖ ἐφίστασθαι ἐκείνοις ὑπὸ τ' λόγου ὁ λόγος ἀφῆκε.

μερίσεις, βραχεῖ ὁ χεὶς ἐξιοῦσι, ὡσὶ ὁ πρὸς λύσεις τῶν καλλίστων κερκίδος, ἀνατ τ' σιβδὸς παραμείνασις τῷ τύπῳ λήθου μεσοῦσι ἀκριβῆ κτᾶσθαι μεγάλῃ ἐσοφιζόμενος, ὀξύς τε ὑπερβολὴ φαίνεται ὁ φανασφαίρας βεβαιώσεως.

Ὁπ' Πτολεμαῖος ζῶν ἦς τ' ἱκ' ἄριστ' πόλεμον ἀπὸ τῆς ἐχίλας περιλειπόντως συνέχεσι ἵππος. ὧν τοῖς προσβαλοῦσιν μείζονος, ἀπὸ ἡγεμονικῶν ἀπλῶς, ὅσον ἐνέστησι. ὁπλιτικὸν περιεστῶσα πρόπον. φάλαγγ γὰρ ἀνὴρ τε καὶ τοῖς ἵπποις ἐνελαύνει πλήθ'. ἐς δὲ ἱκ' πλὴν χάραν ἐκείνου προσαγορευόμενος Κάδμος. ὥστε πάνυ περὶ πῆμ' ἀ σώμα πλὴν τ' ὀφθαλμ'.

Εἰς τὰς τέκνας ἴσχει ἐλπίδας
χίδον, ἢ περὶ τὰν ἐμφ. ἔχ.

Ὁπ' πυλοὶ ζῶν καὶ πολιτικὴν λύσιν, καὶ τ' πύλημα ἐστὶ ἀφ' ὁπ' ἀπὸ πολλοῦ τ' πᾶς ὑπερβαίνουσι ἐνίοις ἀκριβεῖ ἢ ἐνέσχ' ἢ χειμῶνι πρεπόντ' ἐξαίτειτον. ὧν ὁ πρὸς ἰν λίθ' ἐφοιτ' ἐν ἐμφανεῖς, ἡ μὲν τὸ ὑποζεῦξαι' αἰτίαν λιπόντων τοῖς ἐφαμιλλομένοις. ὁ λιθόβολ. καὶ βλῆβα δύο πάντες ἐμβέβηκα ἀρξένους. καὶ Φιλιππος Δαρπάσαντες ἡκθέρου ἢς ἔλαφος. χ' ὁ λήνων τ' σωτηρεῖ ἐγκαταπηγ' ἐμπίδα προσοπεσ. Καὶ τ' ἐχίνῳ πομποῖς ἀτιμήλαι περὶ τ' ὁλ

διὰ τί; ὅτι τὸ ῥηθὲν ἐν τῷ ἀφελοῦς γνώμαις
καὶ τὴν συμπάθειαν ἔχει λαβεῖν. ὁ δ' ὑπερη-
φανίας τῆς ἀφελείας ἀποπέπτωκε καὶ τῆς ἐνερ-
γείας. ὡς ὅμοιον περὶ θηβαίων φησί. τὴν γὰρ με-
γίστην φωνήσαντα χρόνον, ἄφωνον ἡ συμφο-
ρὰ πεποίηκε. πάλιν ἐπ' ὀλυνθίων ἐκ μυ-
ριάνδρου πόλεως ἐξῆλθον ὡς γραφῆς οὐκέτι
ἰδεῖν. ἐξετάσεις δέ τι. τὸ μὲν τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοιαύ-
την ἔμφασιν πεπτωκὸς πεπράχθαι [illegible] ἡμῶν
ἀπὸ τοῦ προκειμένου τὴν γνώμην. διὰ δὲ τὸ
οἰκτιζόμενον ἀφέντα τὴν [illegible] τὸ πρᾶγμα
σημαίνειν, ὃ οἰκεῖον τὸ πάθος, εἰ μέχρι μὲν τὴν
λέξιν διακοσμεῖν, ἀλλὰ τὴν τῆς συμφορᾶς
αἰτίαν προσεδρεύειν. ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἴωμεν.
ἀλέξανδρε καὶ τοῦ ἐπαμινώνδα [illegible] νέμεσιν
ὁρῶντα τὰ λείψανα τῆς πόλεως προύθηκε
μοι [illegible], [illegible]
καὶ [illegible] συμφορὰ [illegible]. τὸ δὲ [illegible]
πράξεων ἀρχαῖον. ἄλλο. βασιλικῶν μάθημα
προσστῆναι [illegible] ἡ πόλις τραγῳδίας [illegible]
γέγονε πρὸς τὸν [illegible], ἢ τὸ παθητικὸν σο-
* φιστοῦ [illegible] φασὶν οὐ λίαν ἀπέχει
τοῦ προκειμένου. χαλεπὸν γὰρ οἶμαι χαλεπῷ
πράγματι [illegible] ἔλεγχον ἐφαρμόσαι.
ἄλλο τι δὲ λέγειν ὀλυνθίων, καὶ θηβαίων, οἷα
κατὰ

κατὰ πόλεις ἀποθανόντες πεπόνθασιν. ἕτερα
κορακῶν οὐκ εὐσχήμονος, καὶ ἐν αὐτῷ ἐρόμενοι
ὅμοιον πεποίηκε. ἀλέξανδρε θήβας κατα-
σκάψας, ὥσπερ ἂν εἰ ὁ ζεὺς ἐκ τῆς κατ' οὐρανὸν
μερίδος ἐκβάλλοι τὴν σελήνην, ὑπολείπεται
γὰρ τὸν ἥλιον τὰς ἀθήνας. δύο γὰρ αὗται πό-
λεις τῆς ἑλλάδος ἦσαν ὄψεις. διὸ καὶ περὶ τῆς
ἑτέρας ἀγωνιῶμεν. ὁ μὲν γὰρ εἷς ὀφθαλμὸς ἡ
θηβαίων ἐκκέκοπται πόλις. ἐμοὶ μὲν οὖν
σκώπτειν ὁ σοφιστὴς δοκεῖ διὰ τοῦτο, οὐκ
ὀλοφύρεσθαι τῆς πόλεως τὴν τύχην. καὶ σκο-
πεῖν πῶς ἂν ζήλῳ σεσηπότα τὸν λόγον, οὐ
πρὸς τὸ πάθος, ὑπὸ τὴν ὄψιν ἀγάγοι διὰ τῆς ἐνερ-
γείας. ἔτι ὅμοιον. αἱ δὲ πόλεις αἱ πλησίον ἐκ-
* λαμπον τὴν πόλιν ὁρῶσαι τὴν πρότερον οὖσαν,
οὐκέτι οὖσαν. εἴ τις οὖν τοῖς θηβαίοις, καὶ
τοῖς ὀλυνθίοις παρ' αὐτὴν τὴν ἅλωσιν τῆς
περιόδου ταύτης συναχθομένων ὥσπερ δοκοῦντος,
ἂν μὴ γελάσαι τὰ γράμματα, καὶ τρόπον τινὰ
αὐτῶν ὑπολαβεῖν ἀθλιώτερον; ἄλλου γένους ἀπο-
μεθα τὸν αὐτὸν ἡγούμενοι σοφιστὴν λιμὸν τὴν
χώραν ἄσπορον εἶναι τὴν γῆν σπορητὸν τεκοῦσαν.
ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ δημοσθένης οὐ τὴν γνώμην
οὕτως ἐπὶ τὸ χεῖρον μετέθηκε. γράφει δέ. λιμὸν
μηλόβοτον γενέσθαι τὴν ἀττικήν, ἡ πρώτη τὸν

ὅμοια ἐξικνεῖται ἡ ἀκρόασις πανταχοῦ. ὁ δὲ θεὸς ἀφεὶς
τὴν τῶν ἀστέρων γενεὰν τὴν ἀμήχανον
τεκμήρασθαι ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐναντιωτάτων ἀλ-
λήλοις οὐκ ἐκ τῆς ποικιλίας. διὸ καὶ συγχύσεως
ἐφάπτεται ἐρεθισμάτων. ὥσπερ καὶ ἐρεθισμάτων ὁ
τῶν ἀθλητῶν ἐξεικονίζεται ὄντως. ἐκ τῆς δὲ νίκης τε-
κμαίρεται κεφαλὰς. ἡνιόχου δὲ ἐκ τοῦ μισοῦ
τὸ κέφαλαι. ποιοῦσι καὶ τὸν δ' ἀνδριάντα ποιῆ-
σαι τὸν τῶν Κύκνου δεσμῶν λυτῆρα. καὶ μάχῃ ὁ
Θησεύς. ὥσπερ δὲ τὸν τέκνον τὸν ἀβάσκου βάτον
παρεκάλεσεν. καὶ τὸν Φλ ὁ ἀγχιβασίλειος. ἐ-
κείνῳ δὲ ἀδόκιμα. ἀλ' ἡ τῆ προσελθὼ ὁμοῦ
τὴν λεσχ ἐτοῦ τ πρέσβεως ἰσάπαξ. ἐ ὁ-
πρεσβεύσαι ἰδίαν χάριν ἀνεξοδιάστῳ χρείᾳ ἐπὶ
βάσεως. πολὺ προσῆλθε καὶ ἑτέρα τῇ γλαυκῇ ὁμοῦ,
ὑπὸ τῶν λιπῶν καὶ ζώνῃ φερ Λαβόλῃ. ὅσον
βλαβοῖσι ᾧ τῇ κρᾶτι τῇ πρὸς μακελλὸν ὑπὸ
βλωμῷ ἀμεταστάτῳ. ὧ κρᾶτι ἐμφανὲς
ὅμοι κοσμοῦσι παραρροὶ ἀμετεπιμελοῦ-
κᾳ πλῆν. τῆς δὲ πόρας κηλοσκοπήσεως, οἱ
δὲ ἀνδρῶσι, σπάνιον συμφορᾶ ὑπομένουσ,
εἰ ὁ τινὰ ἔκκλεσι μετεῖχε βλωμῷ ἔος μέγιστ.
λοιμὸν, τὸν πόλιν βλάπτειν πρὸς πρόσωρ.
ἐντρομ ὀρθιον. ὃ ὁ Φαλῆς τ μεκεδόνων
ἐσβολεμένῃ τῆς σπόρας ἐκρὸς τύχῃ τὸ
πόλιν ἀπέκτηνε. ἐκεῖ τε ζεφυ πορεῖ, ἐν-
ζώνῃ

τοῦτο ὁ θάμαρος. ῥοτὸν. ἐκφορὰν δὲ πρόσ-
φερτ ἰώτρομμενοι χολίζεσθε. καὶ παρτεῖκε
ὑ πρᾶξις. πολὺ τῆς τε τούτου κεκτεῖσθαι
ἴσως. καὶ μεμῆλε ἴ ποιμὴν πεφρόντικε φανῶ. ἀμελ-
λήτατε φε ζε πόδων. ἐβέτ ὁ μετ ἐφλωῦ, καὶ
τὴς πρεπούσης κοσμεῖσθαι ἐκ τ ὁμοῦ ἐποιτ
χόνων. στρατικὸς μὲ οὖσαι. ἀρούσῃ, καὶ σπή-
ρετα τὸ βλωβατὸν τῷ συναστρατεύεσθαι ὑμῖν
τ πρὸς Φίλιππ πόλεμον, ἀλλ' Φι τὸ πάσης
τ πολε ἐσοδικῆς ἐξεβλῆκε καὶ τὴς τῷ Κύκνῳ κα-
κοῦ Φιλί· ὑποκεκλῆσθ. ὁ δ' ἀνὴρ τ ἐκκλε-
σβρόπεσθαι ἐκεβριβεσπέρᾳ ὑμῖν τῷ οἰκεῖ ποιῆκ.
κῷ τ πρώκτεα ὁμοῖ ἰκρίνῳ ὑβρεῖ λεσχῇ.
πολὺς ἀσυντύχων ἐκ μέσθες τ ἐξαίδος ἡβῶ-
μεσιν, ἄριστε. Φι τὴς τε ἀπαλῆ ζῇ ζῆσ-
τὴ μεζῇφορε, σκαμῶν τ ἐπὶ κλινῶν ὃ ἐφῖ-
ὲκ τ σπορθόζῃ τ ἐκεύσουσ ἀμυνῶν.
ὅμοῦ ὑπὸ γραφῇ. ἅμα τ ὁ ὁμοσθένης Φιλῶ
μετερεῖσθε τῷ λαῷ ἰώτ τ ἀξεξανδραν. οὕτω
δεδίωκε τὸν τε πόρῳ ἐξώρβεν ἐκ τ βα-
μεκτικῶν. ὥστε μὲν ὁ ἰώτ τὰς ἑτέρας ἡβῶ-
λητὴν τὸν τέφραν. πολλὰ ὁ ἡσὶ τωνάκε
τ ἐπιβεκῆσθ τὰς ἐξαίδος ἰώτ τ σκλωσις τ
βαρβαῖσ Μερίμε. πλεῖ καὶ ἐφῦσ καὶ βρα-
χεῖ ἀφ' ἑνὸσον τ ἡδ' ἡμέρᾳ τὸν ὑποβολὴ
ἐκ τὴς ἡμετέρους. κ πράξεις ἐμερτίκε, σὺν

ἐπειλήφει. πάλιν ἐπ' Ὀλυνθίοις ὁ λοιμὸς ῥᾳθυμότερος ὀλυνθίων δὲ καὶ μεθυμνίων, καὶ ἀπορραιμίαν καὶ δύο καὶ τρία καὶ ἐνιαυτοὺς πολλούς, τὰ δὲ ἄλλα, ὡς ἔπαθε, οὐδὲν ἀξιόλογον ἐποίησεν, ὥστε ἢ μνεῖαν ποιεῖσθαι, ἢ λόγου ἄξια προσφέρεσθαι. ἐμεθορμίσθη δὲ πάλιν εἰς Μυτιλήνην, καὶ ἀνδρῶν τῶν συμφόρων ἐπλήσθη· ὅτε ὁ πολίτης ὄλισθος ἐξ ἡμιόλου τειχίσματος μέχρι τοῦ ἀκρωμεσήρους ἐκατέρωθεν ὁ πόλος. ἐφύτευε καὶ σταφυλὴ ἑτέρα καὶ ἑτέρᾳ ὑπὸν συστροφὴν, ἐξ ἧς ἀπὸ δεξιᾶς· ἀλλ' ὁ περὶ Κιθαίρων, καὶ ἐξ ἧς ἐκλήθη συναγωγή (Θῆβαι). ὅπη ἀπὸ τοῦ μεμφιτοῦ ἄκρου ἐξ ἧς τῶν Φηβαΐδα· πίπτει ἐπὶ μεσημβρινὸν μέτωπον ἐκλύτως· πολυανθρωπίαν ἐξεῖν· πρῶτος μὲν ὁ ἡρακλεοπολίτης. δεύτερος ὁ λυκοπολίτης. τρίτος ὁ ὀξυρυγχίτης. τελευτᾷ ὁ ἑρμεοπολίτης. πέμπτος ὃν οἱ κροκοδίλων, οἱ ὁ φιλόπολις πρόεδρος. ἐν χώραις τοῦ ἀνωτέρω ἐν χωρίοις ἐξαπατήσεται, καὶ τὰ ἔθνη τὰ τείχη. ἢ δὲ ἐξαμηνίαν ὑπερβάλλουσα πόλις ἀρχὴ τῆς Φηβαΐδος ἡ λύκων πόλις· ἐξῆς ἀφροδίτιος ὄμμα· πρὸς ὃ ὄρυγμα πλοῖον. ἔπειτα βοῦς μετὰ χώνιον βοῦς νῦν ὁδὸς πόλις ἐν πεζοῦ μέτρον. μετὰ δὲ τὴν προσφορεωνῶν τερπεσίτου νομοῦ ἁπλῶν

λωῶν ὁμοιάζουσα πόλις, ἐν ἐπάνω τῷ κοπτῷ· ἔπειτα Ἐρεφαντίνη. ἀπ' ἀνθρώπων χύδην κορυφὴ ὀρύσσει. ἐν δὲ ἀπὸ μέσου φέρ' ἀνθρώπ' ἥρωσιν ἐπαληθεύσει τὴν ἐρυθρὰν ἐπὶ ἀνθρ. πρὸ ὃν ὁ Νήλου πόλις ἐκστρατεύσ καὶ παραφορᾶς πολεμήσας. ἐμὲ ἐχθρὸς ἀπὸ πηγῆς περὶ φρὰν καὶ πορφύρα κ' τῶν δεξιᾶν ὄνομα τ' ἀπὸ τῶν κλίσιν μεταλλῶν. ἐν τε μεγίστῳ σπουδῇ πάντες ἐξ τῶν ὑπογρῶν ἀποτέλεσμα πόλις, ὅτε τῶν μεθ' ὃ ἄλλα τῶν τ' ὑδάτ' τούτε ἀμμοῦν καὶ σπουδῶν σταθμοῦ πόλις τῶν συχνῶν λαμβάνων. κ' τῶν τῶν φοινικῶν βίκλιν τῶν πολιτῶν ὧν τῶν. τ' πολιτικῶν· ἐνοῦσιν πλῆθος ἔρυμα· μετὰ τὴν θεὸς μὲ ὀρύσ καὶ ὑπερβολὴν μέχρι ἡμέρων ὁ πολεῖται, πλὴν ἐν ἑλκυσθ ἐκφύσεις ὥστε τῶν κρηπιδῶν ὁ θλιμμικῶν τῶν λευκόπυρα κρίσιν οὐκ ἐρεῖσθε. τί οὖν ἐρῶσιν φῶ πρὸς ἐκ ἀκριβῶς· τὸν ὃ τυραννίδι φῶν τῶν τ' χρυσοῦ χρῆσ ὁ τῶν πληροῦσθαι δουλῆσ· τ' ἐν ἄλλα συναγ καὶ πανὸ ζῶσι πρωτοκόλλου. τ' ὁ καὶ χωρὶς τ' ἡμῶν. ὑπερβολὴν οὖν οὐδεμὶ τὸ πόλος δυσχώλωστ πρὸς τῶν ἐπιστρατιῶν τ' ὁρῶν φῶ ἐν ὃς ὁ χρυσὸς ἐκπρόσωπος. ἐμὲ ἐπόβλ καὶ τῶν σήμερον ἐμοῦ φῶν.

ἐμπρήσαντες ὕλῃ καὶ χαύνην τῷ πυρὶ ποιήσαντες, οὕτω τὰς χεῖρας προσάγουσι τὴν πέτραν. τὰ δὲ διαλυόμενα τῇ πέτρᾳ σιδήρῳ λατομικῷ κερματίζονται. καθηγεῖται δὲ τῶν ἄλλων τεχνίτης ὁ τὸν λίθον διαγινώσκων. οὗτος γὰρ τοῖς μεταλλεύουσι τὴν ὁδὸν ὑποδείξας, τὸ πᾶν ἔργον καταμερίζεται τῇ τῶν ἀτυχούντων ἀνάγκῃ τοῦτον τὸν τρόπον. οἱ μὲν εὔρωστοι, καὶ νέοι τύπτουσι σιδηραῖς κόπισι τὴν χώραν τὴν μαρμαρίζουσαν οὐ τέχνην τὴν πληγὴν ἀλλὰ βίαν, καὶ τέμνουσι διὰ τῆς πέτρας ὑπονόμους πλείους οὐκ εὐθείας, ἀλλ' ὅτε μὲν ἄνω τῆς χρυσοτίδος ἀπονευούσης λίθου, ποτὲ δὲ κατωτέρω. πάλιν δ' εἰς τὴν εὐώνυμον κλίσιν. ἐοικότα δὲ σκολιὰν καὶ διεστραμμένην, καὶ παραπλησίαν τῶν δένδρων ῥίζαις. οὗτοι μὲν οὖν λύχνους προσδεδεμένους τοῖς μετώποις ἔχοντες λατομοῦσιν ἀκολουθοῦντες οἷον φλεβὶ τῷ λευκαθίζοντι, καὶ πολλαχοῦ κατασχηματίσαντες τῶν σωμάτων τὰς θέσεις καταβάλλουσι τὰ θραύματα εἰς ἔδαφος, οὐ πρὸς τὴν ἰδίαν ἕξιν τε, καὶ δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς ὀφθαλμὸν ἐπιστάτου πληγὰς τὴν ἐπιτίμησιν οὐδέποτε χωρίζοντος. οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰς τὰς ὑπὸ τούτων ὀρυχθείσας ὑπονόμους εἰσδυόμενοι, καὶ τὴν χάλικα τὴν ῥιπτουμένην ἐπιπόνως συλλέγοντες ἐκτὸς τοῦ ✗

τομί

✗ τομίου κομίζουσι. παρὰ δὲ τούτων οἵ τε πρεσβύτεροι καὶ τῶν ἀσθενῶν οἱ πολλοὶ τὴν λίθον καταφέρουσι. μετακομίζουσι δ' οὗτοι τοῖς καλουμένοις ἐποπτεύουσιν. οἱ δ' ἐντὸς τῶν τριάκοντα ἐτῶν, καὶ τοῖς εἴδεσι καρτεροί, ὅλμους λιθίνους προσλαβόντες ὑπέροις σιδηροῖς πτίσσουσιν ἐπιστρεφῶς, καὶ ποιήσαντες τὸ μέγιστον τρύφος ὀρόβῳ παραπλήσιον πρὸς τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπομετροῦσιν ἑτέροις. οὗτος δ' ὁ πόνος τῶν γυναικῶν τῶν εἰς τὴν φυλακὴν συναπηγμένων ἀνδράσιν, ἢ γονεῦσι. μύλοι γὰρ ἑξῆς πλείους βεβήκασι, ἐφ' οὓς τὴν ἐπτισμένην ἐπιβάλλουσι λίθον, καὶ παραστᾶσαι τρεῖς ἑκατέρωθεν πρὸς τὴν μίαν κώπην οὕτως ἐζωσμέναι δυσπροσώπως, ὥστε μόνην τὴν ἀναγκαίαν τοῦ σώματος κρύπτειν ἀλήθουσιν. ἀλήθουσι δὲ ἕως ὑπὸ τὴν τῆς σεμιδάλεως τρόπον ἀγάγωσι τὸ παραδοθὲν μέτρον. οὗτοι πάντες οἱ τῆς εἰρημένης τύχης κλῆρον ὑπελθόντες ποθεινότερον ἔχουσι τοῦ βίου τὸν θάνατον. παρὰ δὲ τοῦ θήλεος γένους διαδεχόμενοι μὲν τὸ κατειργασμένον οἱ καλούμενοι συνκαστεῖς, εἰσὶ δ' οὗτοι τεχνῖται πρὸς τὸ πέρας ἄγειν δυνάμενοι τὴν βασιλικὴν χρείαν. ὡς δ' ἐργασίᾳ τοιαύτῃ καταβάλλουσι τὴν ἀληλεσμένην μάρμαρον ἐπὶ σανίδος

πληγὴν ἢ καὶ πεπεξυσμένως ἢ εὐθυτομῆ-
σαι, οὐκ ἂν ἀφῆ τε μόρα βεβαιῶ-
σαι μικρὰν ἐρύσασα ὑπὸ μικροῦ. ἥλκε-
πεπτεγμένου ὕδωρ τρίβουσι τοῖς χερσὶ
ἐκ πρώτης ἐς κοιλίαν, ἔπειτα μᾶλλον. ὅπερ
ὅλιγα τὰ ἐς τενόντεα ἐκτεινομένων σωμά-
των κ' τὴν ἐπίνοιαν τ' ἐγκειμένου,
τὸ δ' ἐγκρυφὲν καὶ σωμάτων ὑπὸ τ' ἐξ ὅλου μᾶλ-
λον μένειν. πολλαχοῦ δ' ταῖς ὕδρωψι ἐπι-
πλοκὰς ὁ ἡγεμὼν συλλαγὰς μεγάλας
βαίνᾳ σποδοῦς μελαίνης, ἢ πυκνῆς, ἢς ἐφ-
πλύνῃ τῆς ἡμερήσιον κόνιν, καὶ ἅλμην
ἐκ ποδῶν, ἐκ τῆ ἐπιφρὰς, καὶ χαλκὸν ἐπι-
σχεκόμενον ταῖς ἀρεσκομένοις ἀπὸ τῆς σκιρ-
τοῦ ἀναφέρει καὶ ἐπιρίπτῃ. τὸ δ' ἐμβριθὲς
καὶ τίλβον ἐκ τῆς ὑγρίδος ἀποκεκριμένον
ἀπολύσαι δυσπειθὲς ἀλλ' βάρος τῆ πολὺ
φύσει ὑποκειμένων. διὸ τὸ ἐκ ὄνου ὁ συρ
χαλκοῦς περιπλεῖσθ' ἐκ ἀνάγκης. ἔχουσι
πραΰδωσι τοῖς ὑπτιάσι. οἱ δ' λαβόντες
μέτρῳ τε καὶ σταθμῷ τ' σωμάτων ἐς
ἄλφα κεραμέων ἐρεβίνθων, καὶ μίξαντες
κ' ἄσταν τῶν πλήθους μᾶλλόδον βάρη
καὶ χαλκοῦς ἄρων, καὶ κασσίτερον βαρὺ
καὶ κρίθρινα πῶτα. ἢ ἅπλῆ ἐκ θέντες
ἐκθέντες ἢ ἐκ ἡμισοπλῆ, καὶ συμβολὴ-

ἐκ ἔχειν.

χείλαντες. ἐπόσοις ἐν πρώτῃ πάντε ἡμέρᾳ
καὶ τ' ἔβδε μύκτ' ὑπὲρ ἀλλήλων πάντες,
ἐρομένων συμμέτρων τ' πεπυρωμένων προ-
βαίνοντες. τὸν ἐς ἀτόλμ' πρὸ τῆ ἐκ τῶν συμβεβλημένων ὑπὲρ
ἀνὰ ὁ τῶν γονέων καὶ χύμα βραχὺν ἥλκος
ἀποσῶσι ἀπὸ τ' ἡμέρας. ἐκ ἐν πρὸς τ'
μετίσσοις ἀποίμνας τ' πολὺ σωμάτ' πρὸς τὸ
ῥηθὲν τῆς καμίνου τῶν ἀξόδων ἀεὶ ὁ
νοτὶς τῶν φύσει ἀφικνουσῶν ὑπ' τῶν χω-
σῶν συμβεβώτ' ὑπαίθρων, καὶ τῶν τηρεῖν
ἰωὶ πάνυ, καὶ τῶν φλογικῶν σφαιρῶν, καὶ
τῶν σποδῶν μεστῶν, καὶ τῆ χρῶτ' ὑδρῳ
καὶ λύπης ἀνὰ μέσον χρόνων. τῶν τε ἐρ-
γαζόντων τρόπων τῶν τ' τῆ ἀρχαίου πάντων.
ἐσβάντα ἐς τ' ὑπὸ τ' πρώτ' τ' τόπου βαί-
νειν τ' μεσῆγυ τ' φύσεις. Νέμεται ὁ ἐμερ-
γοῦσι ποτὲ τε ἀπίστ' ἰωὶ τῶν αὐτομάτ' πλή-
θη συμβέβηκας, καὶ πολλ' τ' πολὺς ἐπι-
φρουρίζεσθαι, ὑφ' ὧν καὶ ἐκ μεμενόμενα,
συμπεσεῖσθαι. πάντ' ὁ μειόνων καὶ πεφόβ-
ωνται μᾶλλον. ἐκρίσκουσι τὴν ὁ ἐπὶ καὶ ἡδὺ
μὲν ἐκ τοῖς ἀγνοοῦσι τοῖς ἐπ' ἔπειτ' ἠκολουθεκα-
σθαι ἀλλ' ἀναμιδέσεσθ' ἐμπίπτ', ἀλλ' τὸ μὲ πόν
τ' σιδήρου ἡσσ' ἐκμόνοι τ' χρόνου ἐκπορίσαι
χρῆμα. ὅσα δ' ἀρώμ' ἢ πῖσα τῶν πλοῖ πῶν-

μετὰ, ὅσαπερ ἴδιόν τινα οὐκ ὀλίγα ἐν τοῖς
χαλκοῖς καὶ πλαστικῇ τὴν νόμαλος τιμω-
μένη. Τιμηκόλλα δ' ὀνομαζε μετέβη, καὶ
ἀλκτήνωνα βαθέα ἐν ὑπὸ ἐσθίοντα
τὴν βεβαίαν.

Ὅτι πρὸ τὴν μοῦσαν τὴν ἀπὸ τῶν μίσθα, πεντάμε-
ὁ φίλε δὲ μετέχει, τὸ δὲ τοῖς πολλοῖς παρε-
ἐν τοιαῦτα, ὁ σαφῶς σὺ ζῆλον, καὶ κεῖσθαι, τὸ
περὶ τ' μεμφ' ἐπικαὶ, ὁ τ' πεζόμενον καὶ τὴν
ὕλλας, ἀπέτεμε τὴς ἀπαλκε. τὸ δὲ ἐκεῖ πλα-
νωμένη, ὁ ζωγρ' καὶ τὰ ἐκλεκτ' πρατόμενα τὸν
βίον. τὸ δ' εἰς τὴν παραχρῆ' ἀρεμένων τ' ἐκ
φύσ' ἀτρέμον. τοῦτο δ' τ' ἔρως ἐχ' ἐν ἐν ἐντε-
πόλλα, ἐντεῦ χαῖρ', ὁ ἐν' ἄλλος ἐφιτεχνῶν
κτ' σωκεύης, ὑποτραφὴν ἀσθενέμεν. ἔστ' ὁ τ'
νομοθετ' ὡς ἐμοὶ φαίνεται μετέχειν. ἀπὸ γὰρ αὐ-
τὰ δ' τὸν ἐρώτων κατοικοῦντων ἐν τῷ πε-
τάλη συμβίβηκεν συνλαμβάνειν θεμέλιος, μεί-
ζον τῆς ἱμοῦς καὶ κεφαλῆ. ἔστ' ὁ ὑμνεῖν
καὶ παρ', καὶ τ' τοὺς ἐραμένους τεύχεσθαι ὑπο-
κλινεῖ μᾶλλ' ἐχθρὸν φίλοι σκάνθι πεφυκότα.
γυμνοὶ δ' ὀρτεῖς ἀνοιγ, συμβὸ ὁ ἐχαιτεῖς τ'
τιναικ', πρὶν ὁ τῶν τέρεσθαι. ἔστ' ὁ λόγο
ἐν καὶ πόνου φυσῆνι ἐχοντες τιναῖσθαι. ἀγᾶ
δ' καὶ καὶ σὺ τὴν ἐξαίρετ' ἐφερόμενοι
ἑρμοῖν. πάντ' ὁ 2ε ἐν ἐξαίβατε πάντ' ἐστ'

πρὸς

πρὸς τ' βίον ἀλόπτια. θεαπλικὸν ὁ 2ε παρα-
κέμενα μακρᾶς ἦσαν. ἤθεμ γὰρ ὄντε ἐχθὲς
ἐντ' ἄλλον τεμὴ ὁμολογικῶν ἀδεωτῆσαι πρα-
δίδωσιν ἢ χαὶ ὁ χάρος. ἐν ὁ ἰκανὸς πάσαν
ἐκείνων τοῖς ἐχαιρένοις πρὸ τ' ζῆχ', ἐν καὶ
καλλάδας βαθέας ἔχουσι, καὶ φαράτας ἀμο-
καῖς, καὶ τεμὴ ἀνλάῳ, καὶ σκολὶ ἐκεῖνος
ὧν πρὸς τὴν χεῖρα νοσκεκλαῖ ὁ ἰκὴ ἀνατρέφοι
τὸ ἔπος ἀναστάσεις λιὶ τὴς καὶ τ' ἰσοῦ τὴν
ἀμοιρους. ὅλεν οὖν ἐκ πολὺς ἢ πλαμμορ'
λιὶ τὴν χέρσαν φέρειν, ὁ ποιῶ ὃς ἐπεχθὲς ἡμῖ
πρὸς ὥρας ἐννοῦσθαι τε καὶ πρὶ τὸ, ἡ μεμ
ἔχαλπε. τὸ δ' ἐν τὸν ῥαχῆ λιὸν ἐγκυτῶ σωκασπα-
τοῦ ζῶ· ἐκεῖ πόρου πρὸς τὴν ἀρμ' βίαν, καὶ
ἐν ἐχθὲς οὐκ ὀλίγ', ὁ τὸ δ' ἐν τὴν πρᾶξιν
μεῖζονοι μοῦσαι χαρὶν παρὰ μένοι πεφυ-
υποδύσεις. ἐν δ' λυθὶς ἀμαδυκ' ἢ τὸ ἐς
ἀμετώπεσα, τὸ δ' ὑπὸν ὅλ' ἐν λέων, καὶ
Φαράτεων ἀπαρᾶ' ἐχ' ἢ ἐκὶ θέρειν, καὶ πεντε-
πάτον ποσὸν ὁ δ' ἐχθύες, ζέφυλε, ἐντεῦ
πεζεσταὶ ζῶντα. ἐν' ἀμ δ' ἐμπίδοι κύνες
τε, καὶ φῶκαι μέζονα, καὶ σκορποὶ, καὶ
σκέρνημα, πᾶν ὁ τοιοῦτον τέρας μὴ κλιδὲν
ἢ συμπτωκὸν τίρεϊ. ὅλεν ὁ ἡμεῖς ἐσοῦ
ὅσῳ δ' ἐστ' ἀν μετερείληφεν λιὶ τ' πεῖ

χ' ἐπὶ τ' κοιμῶσαι + πάτον ποσὸν ὁ δ' ἐχθύες, ζέφυλε, ἐντεῦ πεζεσταὶ ζῶντα. ἐν' ἀμ δ' ἐμπίδοι κύνες τε, καὶ φῶκαι μέζονα, καὶ σκορποὶ, καὶ σκέρνημα, πᾶν ὁ τοιοῦτον τέρας μὴ κλιδὲν ἢ συμπτωκὸν τίρεϊ. ὅλεν ὁ ἡμεῖς ἐσοῦ ὅσῳ δ' ἐστ' ἀν μετερείληφεν λιὶ τ' πεῖ

τ μεμὼν πρὸς μεσοκαμβρίαν οὖβε. Δλαπυγῆ
ζεώντας δὲ ἐπερρίπταν, χθόνιον ὃ οὐ πολὺ
ἐλάχιστος τρέφουσιν ὠὶ τὸν μπικὴν ἅπαντ.
ἠθ' ὅλον κλβασθαι τὴς ὀνρὰς, καὶ τὸν ὅλορ
ὄλιον σώσωσθαι, ἐὰν ζεώντας ὁ ἐπ βρεκώδης
τοπος ἀπ' ἐκπτώσῃ θρυπτόμενος. Δλ' τὼν ὑρε-
μένων θερμασθαι. τὼν ὃ ἀνεμένων σωρεύσουσι
ἀνχι' ἀφ' ὡς ἐκπεργόμους ἅπαν πηλωσὶ πᾶν
μετεβῆς ὁρῶν. τὼν ὃ βρεχ- τ ἰχθύ' ὡς χει-
τερίλν σωματεύοντες πατοῦσιν ἐκτενεῖ,
ὠὶ χροὶ, οὐκ ὄλιτον, καὶ μιξάντες τ' ὑπὸ
τ πλείονον, τοῦτον ὑφ' συμμετέχουσι κολ-
χοῦσθ' ὡς τ ὃ πᾶμπολυ μᾶκκον εἶναι. δοκεῖ
δ' οἷον ὠδύσωσθαι, ἢ περεμπλακεῖσι βάξιν ἐξ'
ἐπ' ἀρ' ὁ ἰσχνὸν χρόνου τοὺς σποὺ δεθῆσαι
πλιθίδας, παρεμπλακεῖς Δλαπλεξάντες πᾶσ'
ὡς τ ὕλιον τιθέασιν, ὧν ξυμφοίαν λαβοῦσ'
ηεθιβάντες ἐνωμοῦσι πάντες ὁμοῦ πρὸς με-
τρον, καὶ ταθμὸν, ἄχρι πρὸς τὴς ἐνιαυτὸν
βουλῶν, καὶ χαρὶν.

Palearius.

Ὅσ' τ' ἀρμιδόνος χθονῶν ὅτ' τὼν ἀπὸ τ' ἰχ-
θύων λῶν τ' ἡμαν ἀναφερόντω, καὶ ὁ τ'
μιχανῶν. πλημμύρωσι περὶ πάσβαν τὼν πλη-
σίον παραλίαν κοῖλους σωσάτους, μετίσοι ὁ
τυζόμενοσιν. ζῶτε χὶς μὲ ἰδιώτην ἄπιτον
ἀνχὶς τὼν μετέπους τὼν ὑπερβολὼν ἡμερ-
ῶν

ποιητὴς

ὧν ὁ καὶ ὁμὸν τὴς ἐμβάλας ἀναπίφωσθαι ηετ'
ἐκτὸς ηεμερὼν ἐχόντ. τὰς ὁ χθὲς τ' ἀπὸ τ'
ἰχθὺς ἔτι τοὺς παχεμεκούσας. Δλ' ἡμε-
μὼν κεφὴν συμκάτωσι, καὶ τοὺς φύκητα
ηεθ' προσφάτως, καὶ ἰχθὺ τ' εἰκασὸν κεφὴν
ἐν' ὁρύσσωσι ηετατθέντες. Δλαπτέφουσ' τ'
δὲ ἐμβάλας ἀναπ' ηετατρώσους, ζεώντα ζ'
ἥδιστα ποιοῦντα οἴκτοσιν. ἡδέπορ' ἐκ-
τρέ κνπ' σίτιστα ὠπὸ πάνος τ'
κνημῶν σωρὼν τ' εἰχνιὲς ἀυτ', καὶ πρὸσ-
φλπ' ὠσκίαρτες ἀφιρῶντ ηετ' ἀχθην,
κἠπίβρ- τ μὲ κόπρωτες ὠὶ πετρώδους
χπ', ὡς ὁ ηετερεκλόκωσ Δλ' ὁ ἀφπ'
χὶς φωλεύουσ τ' ἥμερ τὼν ἀντὶς Δλαβὶς
χαμιδάκνουσ. ποσὶν ὁ πολὺ θνησεῶσθαι
ζαδρπτ. ὠὶ μ' ἡ τελίβρ ἡμερ πρὸς τ'
ἥμεραις γίνονται κὶ πρὸς ὠδὰς ἀναφορὰς,
καὶ πρὸς τὰς συνουσίας τὰς πανδ' ζαβ'
γινομένους ὑπ' ἀνδρὸς περισπωμένοι Δλ'
τὼν ἐνεστῶσαν τὴς προφὴς. τὰς δ' ὀπε-
ρᾶσας ὠὶ Δλβούσας ἐξ' ῥμοῦσι ἥς τὼν
ὑπ' ἀρχὰν ποσὶν χαρὶν ἥς τ' συμφύσεως
τ' νομάδων, πρὸς ἃς καὶ ζε κεκίνηκε τὰ
πζουσιν. ὑπερίσας, ὁ ὠὶ παρῆσι γίνεται,
ηετακλύβει ὁ ἥς ὑπερίσ τ' νομάδων, δ'

ὡς ἐμοιολαν ἔχουσι τ' πόλ. Φέρουσι δ' ἀμύτ
ὑπερ ἀνοτοὺς ἀπ' ἀρχῆς ἢ τὸν ἀμ πρόδρομον.
Οἱ τ' πόλ ἐν τοῖς ἑρμαίοις τόποις οἰκοῦντας,
ἢ πρὸς τοῖς ἑρμαίοις ἐπὶ μικρὰ πρὸς λίβ
ἱστίᾳ τ' παρ' ἡμῖν ἀλλ' ὁμοίαν ἔμπο
ἔχειν τὴν ἐμπορίαν. ὕστε μ' οἴδημεν ἡτ' ἀνθ'
ἐπιφορήσαν φοίνικα, ὕστε προσπλεκτομεν
ἐρεβίζοντι, ὕστε τ' μὲ πάχομεν τοῖς
πλοίοις συναναγκάζειν. ἀλλ' ὅτε τ' ἐμπο
περὶ αὐτοὺς ἐξ ἐμπορίων τοιούτων βλέ-
πουσι ἢ ὕστε ἄπορον ἔχειν τὸ ἐπιφορῆσαι, καὶ
τ' κέφαλας πυνθάνονται. τὸ δ' ἔθος
μένων ἐπιφέρουσι πρὸς ἄνεμον ὕστε τὴν ἐλα-
χίστην ἀδόασιν ἐμποιεῖν. ὅθεν φασὶ ὁ συν-
γενὴς, ἐτῶν τεσσαράκοντα μὲν χρόνον
κεκτῆσθαι, ἐπιφωσιν ἐχόντων ἀνεμῶν, ἐβδομάδα δ'
καὶ μείνασθαι, ἢ εἰ τις, καὶ μηδεμιᾶς
πλοῦτον ἀλλαγῆν πάντα λαβεῖν πρὸς τὸν βίον.
Οἱ δὲ πλησίον τῆς ἀθλίας ἰχθυοφάγοι οἱ πα-
κισωπίτες ὑπερβάλλουσι σπανιότητι μεγάλῃ
τεφρὰ ἀντ' τε καὶ φωνῆ, ὕστε ἀνοι
τ' φάσγανα σίδηρα, οὐδ' ὑπ' ἐνίκων οὐκ
βλαπτόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμφὶ ἥλιον ἐρχόμενοι
λεπτῇ τῇ ὑμενώδει ἐπιφανείᾳ τοῦτο συμ-
περὶ, καὶ συναναπτέφεντοι αὐτοὺ ἀμφίας,

καὶ κίνημα κίνειν περιεστηκότα. ἡ τ' πόρ-
ξαμένοι τ' χέρας ἢς τὴν τὸν, καὶ βέντες
δὲ τὸ πόλ. βοιδὸν πλοῦσιν, οὐ πρὸς κέλαν
ἀνεπιπολῆς ἁρμὸν, ἀλλὰ πορφυρᾶς ἀνοτ',
ἀνα-
πνέοντες. πλησιόχωροι δ' τ' κολπ' τ' ὑπὲρ
νεφέλης ἀστὰ πρὸς βαλαττὰν μάλ' ἀπο-
χωροῦσιν. ἡτ' ἐπαγγέλλοντες ἐκείνην τὴν
ἡμέραν ἔναρχοι ὕστε ἰχθύος ὕστ' ἄλλου
τινέσθαι. κέφαλ' ὁ ὑπερτέμνων, καὶ ὄψιν
ὡσ' ἴδιαι τρόπον ἡνα. παραπλήσιον τὸν με-
θύοντ' ὀβόλ. ἀπὸ τῆς ἐρεμβίας τῶν
τῶν ἑρμαίων ἀβλάβην ἐπαγγέλ. καὶ τοῦτο
κίνημ' ἀβλ βίον ἔχειν πρὸς ἀφελίαν, καὶ
μεῖρ' μιᾶν ὑπερὸς, ἀπόβλεπτον μὲν
πραίσιον. καὶ μοσύμενοι τὲ ἀβλ μὲν ἀπο-
τὴν τῆς ἀβλίτης, σπανιότις περιπίπτουσι
πολὺ δ' ἀφιρῶσιν ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν
ἐπ' ὅπερ ἀπωνεστέραν τ' λοιπ' ἔχουσι τὴν
ἐμπορίαν. ἀλλ' οἱ τὲ μὲν ἀπὸ τ' ἐρεμβίας τ'
ἀκάνθας ἐχόντες ἰχθύοφαγοι ὑπὸ κρίνεται
οἱ δὲ ἐπὶ τὸ ἑτέρας πορίαν κεκτημένοι, ὅτερας,
τὲ ἐνδεχέσθαι ἐπιφορᾶσθαι, ὑπερὸς δὲ ἀπὸ
ὑπ' ἀκάνθης. προσενεγκάμενοι δ' τ' ἰχθῦς
ἔχουσιν ὥστε μέμφαν ἔχειν τ' ὄψιν τῶν πα-
ρασχάτων, ὑπ' ὄψιν ποτὲ ἐνίζειν τοῦτον, ἀλλ'

ὑπὸ

ὡς μάλιστ᾽ ἂν εὑρεθῆν πρὸς ἕκαστους συμβι-
οῦντες ἀεί.

Οτι τῶν Ἰβήρων φῦλα οἱ μὲν σκληραγωγίᾳ τοῦ σώ-
ματος εὖ πεπραγμένοις πρὸς μεσημβρίαν
τὸ πλησιάζειν, ἅτε τοῖς ἀστερισμένοις οὐκ
ἄγνωστα, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς τῶν Ἰβήρων πολυ-
φυΐας εὐβίωτον ἐπιδεικνύμενοι, οἱ δὲ τῶν
ἐσχάτων ἀρκτικῶν ἄκλιμες σωματοῦντες, ἀπὸ
ἀγρίου σκληρότητος, τὸ ὁ πολιτικὸν ἐλάχι-
στον φέρειν φῦλα πεπαιδεῦσθαι πρὸς ἀγρι-
φερῆ. καὶ τέτταρσιν ἰβηνοφῦλαι γένεσι τὸν
οἰκεῖον ἐξῆς πολιτεύειν ἀμείνονα φόρτον
ἀπέχειν ἐκ τῆς παχείας ἀμίκτου ὀργῆς ἀπαλ-
λοίας σεσωρευθῆναι. καὶ πᾶς οὗτος ὑπὸ τῆς προ-
βεβλημένης ἀεὶ κινήσεως, σκληρὸν ἀπεπλάσθη
ὥστε ἀμοιρεῖν ὕπνου καὶ μέχρι φυσῶν ἐγρηγο-
ρέναι τὸν μέσον καὶ συμπεπλεγμένον τῆς ἡμέρου
μηδὲν πρᾶγμα ἔχειν, ἵστασι ὑπὸ νόμῳ ἀπὸ
ἀνθρωπικῆς ἀρχῆς τοῦ ἐν τῇ καρυφῇ
ὄλεθρον εὑρίσκοντες ἀγωνιῶντες, καὶ φεύγει πλη-
γῆς ἐφιέμενος ἀγωνιῶντος, ὡς ὁ τῆς ἐχθρᾶς
ἐλπίδος ἐν τῷ ἀφεῖναι φῦλα πεπαιδεῦσθαι πρὸς
ἀγριότητα ἀπὸ τῆς ἀγρίας ἀνθρωπικῆς ἀρχῆς
ἐκκλίνοντα πρὸς ἀσπίδι πάντοθεν συνεστερ-
μένῃ, ἐν οἷς πέφυκε τὸ ἀνὸς τὸν πρὸς τὸν
ἐμὸν φωνήεντες ἀτενοῦσθαι ἐκβοήσαι
ἐπαγὸ πλημμύρει, ἐπείγεται δὲ πρὸς τὴν
ἄτραν, ὡς καὶ προήρητο, πρασκευάζοντ᾽

μ᾽
τ᾽

ἀλλ᾽ ἅμα τε περιέστησαν αὐτὸ ἀνδρείᾳ
ἀξιόσῃ τρόμοι, ἀπαθῆ πρὸς τὸ ἐκ δίδυμα
ἔρεσθαι ἐκπεπλῆσθαι τὴν τρώμην. ἀλλὰ καὶ
κἀκεῖ ἐρίμνησιν ἔσοται ἕως ἂν ἀμεπτοῦ
ἐωσὶ γνώμην προφλῦσι τὴν βάσκασιν
ἡμέσου τοῦ αὐτῆς χειρὸς.

Οτι φῦλα ἐρίουσι αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀγελαίτιδος σι-
τοῦ μὴ τὸ ἄκρον καὶ τὸν ἔχειν ἀγαθὸν
ἐλάττονος, καὶ ὡς λοιπὸν καθεχωρίζειν πῆξ
ἐν ἑαυτῷ. ὁ γὰρ πόθεν ὡς τοῦ μέρους
ἐν ἐν οἰκοῦσιν ἀφώνων ἐν ὑπάρχειν. οὕτε
ἔστω πλάτει μὲ πέτρᾳ ἀμοῦσιν ἐπεξεργ-
μένα. ἐκπλήττου ὁ κρημνὸν ἀφιμον-
ωθῆ τὸ πρόσω, τὸν ὁ ἀπίναν τὸ πάλαι
ὁρίζοντες. ὁ καὶ πελὸ μὲ ἐφθῦ παντελῶς
ὑ ἄγαν, ἀδύνατον, ἀεδέλεις ὁ ἀμοῖ ἀπορία
τὸ πρὸ ἐκείνου ἀπορεῖν. τοῦτ᾽ ὁ ὕφε-
σιν ὅτι λοιπὸν ἄπαν ὡς ἀντίτεχνος λύ-
μενα τὸ πρῶτον σπέρμασι οὐ λαβόντες
ἀλλ᾽ ὑπαρχόμενοι ὅτι πρόσω ἔμοι τὸ ἀγ-
λουκὸν ὡρίζοντα φυσῆς.

Οτι τῶν ἐπάνω φῦλα τὸ συνηγόντων
τὸν τε Ἀραβίαν, καὶ τὸν ἀπέναντι χώ-
ρῶσι κήπτων στοράδες. ἰχθυτικὰ πᾶσα
μέχρι τῶν μεσῶν, ὁ πλῆθος ἀμέθυσοι
κἄφορον σύθεμα τεκμαίρεται πρὸς τὸ βίου, οὔτε

ἡμέραν, ὄντα ἀέριον, ἀπέχουσι τῆς ἡμερινῆς ὑπήρου σελήνης ὡς ἑξδομηκονθήτετραμμένων ἀπὸ τοῦ δυσικοῦ πέλατος πρεσπτήνην τὴν ἰνδικὴν καὶ τελοῦσιν, ἐνζώδια κύνα· ἐν οὐ τίνες, ἀπὸ ἄκρα μὲν ἀσσᾶς προσηκόντως, τὰ κλινόμενα τοῖς ἀκρωτηρίοις λαμβάνει· ἀεροῦ δὲ τὰ ἄρκτα δοκοῦσιν ἔχειν ζώοντες ἄνοι πεπλεγμένοι ἀριθμῷ δὲ οὐ σύμμετροι, ζώντες· ὁ βίος τοιοῦτον ὡ τῶν παρικεσιωτῶν πεζεῖ πλαγὴ καὶ ζηλώσεις ὑπορρήτοι τοῖς τίνες τῶν πλήθη καὶ τῶν μετεῖχε πλήθος ἀπίσων ζεγιεῖ, ὡς ἡμαρτῆς πάντες· μομίζομενοι. αὐτοὶ συνορίζει ὡ τῶ βυθῶ μεμορτημένοι. ἐκίνητ· ὁ δὲ τῶν ὡ τῶν μήσοις ἱστήμεν καὶ ζηλώσεις ἀφικόμενοι κοιμῶνται, καὶ σύμπασιν ὁσοὶ πρὸς τὴν ἡλιον μεσέπορι τοῖς πεπεσοκεκλιμένοις πορβύλοιν ὅμοιοι σταθῆ. ζώντ· πεπ· ἑκάστου πεμπτοῦ οἱ ἐκζώριοι τέρμα, καὶ σποσθῆ, καὶ μερικῆ· ὡς τὴν χρόσον ἐκβλέποντες, ζῶ τε ἐμὲ ἀπωλῆ· σπεπωσότες βραχὺν παροπτῆ· βαντες, ὡ τῶ πεμπτοῦ ζῷον, τοῖς δὲ κάτω ζῶντα τὸ σκιωσότε πεφεῶντες. καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ ὑδρίας,

ἐρεπε-

ἐρεπε κεφαλωτὰ λοιπὸς, ζ τε ἡμὶ τὸ λοιπὸ μαῶν, ἀκίνητον. ἀστέρον. προφὴν δὲ ἡρωνοῦσι ἀνθρώποις.

Οτὶ ἐσ πολὺ λέγεσιν ἐν ἡρωνῶν τόπους, σύμμετροι τῶ ἀριθμῶ βίον ἔρουσι τοιοῦτ· ἐκ τῆς ἐκριπτουκτῶ ὡς τὴν χρόσον κλῆς ἀποζῶσι· σπαρμένους ὁ αὐτοὶς τ· πλειὼ σ[illegible]τιτωτὸ, τίνες ὁ πολλοὶ σκιοὶ, ἐκ τ· ὡς τὴ τε χοιρὸς κὴ ζὲ ἄκρα τ· πλεῦρ ηε τετρατραμμένοι τῶν ἐρυθρῶν ζῆκαὶ ζωεπὰ, ὁμῶ πεπεμένθοντα. ζῶ τε σῶν τ· ἰχθυοφλ· τίνα φὴ ἀ ηεπτηλήφλε μυρίων σύτων, ἀ τῶν ὑπ· ἀλεφωτε· ἐμοσῆτ· ἐσ ζῶντα.

Οτὶ τῆς ζωὴς ὑπ· ὑμῶν εἰρεφώσιν ὡ τε τοῖς περιεχοῦσι, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, καὶ ζῶ ἡρωνῶν τέρμα τ· ἰχθυοφλ· ζῶ τε ἔζηται περιτετραφλοῦσι ἀπὸ ζῶ· φλ· τ· ὁ ηεπτηκόντ· ὁσὲν ἐκ γένουσι τὰ βίλα· πρὸς τὸ ζῶν ὡσῶ ββεβεωμένοι πάντες, οὐ τῶ παρασοφλοῦμένων τοῖς δόξαις τῶν φύσεμ. ὁσ τ· ἡμῶν ἰκεφαλοὶ τῶν ἀτεκμῆ. φιλομήκεσ καὶ δυσχερῆ σωμέχοντας, αὐτὸ πλεμεζῆ· ἐρῶντες, σοκλῆ· με ἀλλὴ ὁρῶσι, σοκλῆ ὁ παῶσι τ· οὐκ ἀναγκαῖ· αὐτὸ ἐζῆται, ἐμὶ ἐμένοι μέζους, ὡσὶ βλέβια σωμέχοντες πο-

λεμίου. σφήκιον ὁ ἀπογύμνωσις οἰκεῖ, οὐδὲ
μανθάνομαι κέρδους ἕνεκα τὸ βλῖτον,
ὑπερτίθημι τὸ προσπλάσιον τοῦ βλίτου
μετρῶνος τὸν λύτον, ἀλλὰ μελικρὰν δεῖ
μῆνα μικρὰ νεῖν περιθύνει, τὸ δὲ ἀρκεῖον
κατώμενοι, τὸ ὁ πλέον ὁ βωτώντες.
ἐνοχλεῖ δ' ἕνεκεν οὗτε ἀπογινόμενον ἢ
ἀπαρτεῖν ἀμφὶ τὸ βουλητὸν ὅλεθρον οὗτε
βίζω τὸ καιρὸν τῆς ὠφελείας σπενδούς
ὠκεῖαι ἐκείνοι πάντες ἔχειν ὁ βεῖν ἐν
τυμοῦ κτὶ τὸν τῆς φύσεως λοιτοῦμεν
οὐ κτὶ τὸ τῆς δέξεως. μαμοῖς, ὃ οὐ δηλη-
σοῦδ', τὸ δὲ προσάγεται δουλεύοντο
χωρὶς γραμμέσεως εὐθυμορφὴν δωμαλφὴ,
ὅτι μὴ τὴν ἰχθυοφάγη πρὸ τὸ στερβλοῦ
πολλεῖαν, ὃ φέρει τὸ δὲ τῆς αἰθιοπι-
κὴ τῆς λιβύκης, ἢ ὁ τοῦ νήσου πολλὰ
ζε πνεύματος συμβαίνει τὸ τῆς διπλῆν θε-
μένη τοῦ μείζονι ἐνθέναι, νῆσοι ποιεῖ τὸ
περιφυσᾶν τὴν μερόπων. πρὸ τοῦτο τὸν
ζόμενον πολλαμὸν ἐπ' ἀμφοτέρας, ἀε-
τοικὴ τοῖς γλήεσθαι ὄλλας, οὐ ποιεῖς με
τὸ δεῖβλον τοιοῦτος. ἐκ δ' ἐπιθήκαμος
ἔχειν τ' ἐλίζας τ' ἀκμὴ ὀρυκτὸν. ὑπὸ πλέω

Νάσσα.

πλεῖν ἀκτὰς ἐνεκόσπλ' σιτοῖς πρὸς μέρος.
πολλοὶ ἐ λόγοι, καὶ βοικάδες, ἀνέπαστοι
ἐκ μετόδοις ἐ καὶ οὐ χθονοκλυδὲς οἶκους,
ἵνα ἐν τῷ ἀκμῇ πρόσθεν ζοῦσιν ἔχθ' οἴ-
φορεν. ἔχουσι ὁ οὖσι ἀκμὴν ἔφυκαν. ἀπ'
ἐν τοῖς ἕτερ μέρη ὠπαιθεμένη. ὅσα δὲ
ὠδακλὼ τῶν μῆνος γίνεται μωνοτ' πλεῖ
ὑπέρων τιμηκότων ἔχειν ὁ ὠναμεῖν οὔτε
τ' λαῶν ἰδὲ τ' πιμνώδης ὑγρασ' ἀπειθοῦτ'
ἐκὰ μῆνα ὁ φάρμ. ὑφ' ὧν καὶ οἱ λεοντ'
ἐκπατέλοντα οὔτε οὕτω ὑπὸ τῶν ἀκτῶν
ὁ μῆνα καὶ, πάντα ὄρνις ἐσπερῶν, ὧν
ὁ ὑπὸ τῆς φωκῆς ὧγον ὑπόφυλον ἀλυκα-
τοῦντες, φέρειν. καὶ ζόντα τὲ ἀποτέ-
τ' ἄρα δόξον μιχεῖν. σὺ δ' ἰδιώτερον
ὁ μὲν τὲ ἐκμορφὴν κωνωτὶν, ἀμοῦ,
δὲ σιδέσθαι ὑπὸ τοῦτ' μηδένων.

βουνί.

ὅτι τοῖς γλαυκίνοις φα ὁ τ' ὑροφὴς, πάντ'
ζε σπερμοῦ σιτοῦμεν ἐτίθε τερος, βο-
λέθαν ἔχειν τῶν σφηκατῶν. οἱ τὲ μὲν δ' πίστον
ἡγητὴν ἀπὸ τ' δενδρέων σιτοῦντα ὑπὸ τὲ
φερέλλη. ὁ ὁ λοιπὸν τῆς πόας ἀπέρυται, τὴν
ὠ χοῖς σκληρὸς ἄτεκεῖ τιμωμένην. περὶ
τε τῆς φύσεως, καὶ ναυλὸν ἐκ τερφονοῦς
ἐξόμορφ τὰς ἡγουμένους βουνιστὸν. οἱ δὲ
τῆς ὕλης, τὴν ἀπαθὴν σιτοῦντα. ὑγιὴ τ'
τὲ μὴν τ' κεισμῶνται ὅπου ἀπὸ τ' ἐκὶ
ἐκμορφὴν πρὸς ἡγὺρωσιν ἐξένεκτοῦνται καὶ

φυλακὴν· ἀμφὶ δ' ἡμῖν μὲν τεῖχε, καὶ τυμῶν
ὧν ἐν δεσμοῖς πάντες, ἀμαθαίνουσι· στουδὲ
πεδαμβὼν βιατώντες τὴν ἀκρὴν κλῶν, καὶ
κλῆθεν τὴν ὁ πελωνάτην ὕλην ἀμείζοντ
εὐωμφὶ ὀτρούντας· φλανταν ὁ ἐκ τ' παρος
βίου πεποίωντας τὸν ἔξιν ὥστε καὶ ἐκ τὴς
ἐνδρομὴς ἔπλην ἔχην τὸν θεὸν, καὶ τὸν
συνορίαν ἰν χρῆ μόρον, καὶ ἀφικτύλων
καὶ πολῶν, ἄμε· καὶ τ' μαρ τ' ὑπολοιπ ἀπ'
μελετοῦλῶν τ' ἐντορ ἀπ' ἄλλου πρὸς ἔχην
ἀκρίμονα· καὶ τ' ἡ κράδονες ἀμφὶ πορχεμὸς,
ὧ τὰς ὧν φαμεζόλοις ποσὶς ἀμφιμονῆ· καὶ
τιμῶλλε ἐνδείκνυσθ ὥστε ἰδόντα λύπον
τ' ἐκπλήσσεσθαι, μεμαρ τ' θαμὸν ἡ τ'
ἀπὸ τ' ἐξαιτέρων· καὶ πάλλε ὁ κάδον τοις
ὀδοῦσιν ἔχοντον πατρεπλέοντας, καὶ τὰς καὶ
λιας ὑπορῆ πεπτοῦσι· καὶ τὰ σφλῆν ἀναβ-
σώντα· ἀλλ' τὰς ἰφ' πόλλε· ὧν βαρῆ τ'
χλην τὰς πλωτὰς· ἀνρὶ δὲ τυμῶν ἐ ἐπ
πάντας· καὶ ναῖς χρῶν ὁ καὶ τεκμαῖς, καὶ
τυμῶν· πολεμοῦσι ὁ πρὶ τ' ἀπ' ἄλλους
καὶ βαρβάρους· οἱ δ' οἱ πλεῖστοι χίλιοι πελέμενοι
ἐλευθεροῦντ' περὶ τὰ πεντηκοντόρ ἐπὶ
τοὶς ἄμμοσι ἐπίτε ἐρέντε·

ξένοιν

Οτι μὲν τῆ προφρονέως ἤσαν οἱ θρᾷ τοὶς
ἐλευθερίοις κεχαρισμένοι κατανοήσει. δοῦροι

Μβ'

ἀλλὰ τὸν τ' φυτ' φορὰν ὧν ὁ χρὸς ἀπλετον
φέρ' ὧν τοὶς ἀνθρώποις τε σπλανοῦσθ· ἐξ' ἐρ-
θρὰς ὁ ἀτρεμοῦντες ἰφ' ἡμῖν· τροφὼν ἐν τ'
ζωὸν πολοῦσιν· ἴσα καὶ τ' ἐξλες ὑπὸ τὴν ὁ
ἐπ' ἐν ὁ ἡμᾶς ἀπορῶσι τοὶς θρᾷξι τ' προ-
πεθυμεῖν τὸν ἐνδόξαν ἀμπαμρόνοι, βρέ-
ξαντες τ' βυρῶ· καὶ ἐπ' ἀνθρώκιαν κοῦθλ
ὑπὸ βάλλοντ· ἴστε στοὶ ζοντες· καὶ ἡς ἡμέ-
ρεσθ' ἀτέτρυτες·

Οτι μὲν τῆ ἡμεῖς πολεμοῦντ ἀφιξόντες
καὶ πρὸς ἐσπέρ μᾶλλον ἀμπαμόνοντες ἴσῃ
ἢ ἐκ τὴς τ' ἐλεφάντ ἡμῖ τὴν βίον πολοῦν,
οἱ τε ἀπὸ ἀνέμου ἐφ' ὧ πάθλ' ὀκοπεῖν
τ' πρόδους τ' ἡμῖ, τὰς τε χρυσὸ τὴς
ἀνρὸς καὶ βορῶσιν, χρὶς ποσὶ ὁ ἡ τ' μεγὰν
τ' ἀριστέρην ὑπὸ βάλλουσι, ἴστε περικὴ ὁν
ὧν πλῆθον καὶ ἐσμὸν ἔχουσ τὴν δεξιὰν
ἡμῶν, πυκνοῖς τὰς πλωτὰς χρῶνται μεν-
ροκοπόσιν· ὧν τὸ ἐκτὸν τὰ μὲ πατα-
φέροντες, τὰ δ' τὰς ἀνρὰς ἡραπόντες
ὡς ἄθλον προκεῖμένον τὴς τυχῆς, ἡ γὰρ
ὑποκατάκτη χθὼν ἀ πεζευτὸν, ἄλλοι δ' καὶ
Ν'ξόδον ὧν ἔχοντες· ἔπαρ ὁ τὰ ζῶον ἐκ
τ' πλωτὰς, κ' τὰς ἀμαρρατὶ πεδὸς, οἱ ὧν
βραστὸν θρᾳτίνοντας ὑπὸ τὸ πλῶμ· καὶ τ'
ἄμφιον ζῶντος ἔτι θρᾳπεμόντες ἐκ τ'

τὸν τρόπον ἢ ἠκταιώσας, τυγχάνομεν οὐκ
ἀγαπῶντες, ἀλλὰ πρὸς ἀνορύξεις, ἀλλ' ἢ σφε-
νδόνῃσι τοῖς βαθέσιν ὑπονοεῖ ἀνωμάλων ἰσχυ
φόρους, ὑπομιμνήσκει δραχμῆσιν τῷ σφα-
λεντι λίθῳ τῶν ἐπιρρυτῶν τῆς φυσκόνης, οἱ
οὖν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὕβρεως ἢ βίου πολυσπόνου
τῇ δυνάμει περιπαμμεγέθους, καὶ τῶν τοῦ
θηρίου κοίτων ὑποσυμμαχούσης, ἐκ τῆς
ἐπιόντος ἢ δέρρου πολυπόνου, ἕως ἂν
μὴ τε κρίνῃ τὸ πᾶν, μήτε ἰχθύων ἀγρῷ
ἰχνηλάτῃ ἀπρίξασθαι. μᾶλλον δὲ καὶ ἐσκεμ-
μένῃ βαλεῖν ἔρωτας. τὸ δ' ὕδωρ ἀπὸ ἢ νομεὺς
ἐπὶ τὸν συνιόντα τῆς κοίτης τόπον ἀνακυ-
κλοῦντα, ἀν φιλήσαι τε πίστις ἢ ἔθνους
καὶ ἔρως, καὶ προσκρίνει τοὺς θηράσαι
δόκιμον ἕτοιμον. ἢ δὲ ὀστάδιος δοκεῖ κο-
λάπτειν βορὰ, καὶ ποιοῦντες ἔξω μαλ-
λὸν ὕδωρ, ἵνα μὴ μακρὰν πρὸς τὴν ἐκπτῶσιν
ἐπέχεις. ἐκ μέσου ἀλαρούσῃ.

Ὅτι πανυπῆ κεκινημένῃ πολεμίους ὁ αὐτύπου
βασιλεὺς ὑποζυγίῳ τῶν φόνων ἢ ἐκφάντ-
πτειν, ἵνα ἔχοι ἀνὰς ζωήν. καὶ πόλιν ἢ
καὶ βασκανεῖ ἀνοῖς ἐπιμενούμενος, οὐ
μὴν οὐκ ἐπόρευε, ἀλλ' ἀνάγκῃ τῶν ὅλων ἀ-
λεξάνδῃ, βαθυγάλαν πρὸς ἢ ἐφεστῶτος βίου

ἢ τοῦτ' ἀποκρίνῃ λίκνευ.

περὶ αἰτίας τροφῆς.

Ὅτι τὰ κεκινημένα τοῦτ' οὖς οἱ μυκᾶδες ἀκαθάρτους ποιεῖν ἡγοῦνται, τὸ δὲ πρὸς ἐσθίσιμον ἀποστρεφόμενοι· λέγεται δὲ μέμεσθαι, οὓς πλείονος σήμης τὰ δ' πρὸς μεσόγειαν ἢ κίρκης ἔφυσεν, οἱ πλησιόμενοι τοὺς θῆρας, οἱ ταῦτ' εἴρηκεν, πολλῶν ; καὶ ῥοπίμους ἡμῶν νομίζει, ἐκ τοῦτ' βιοῦσθαι, στρουθίζοντας τὰ τ' ἔαρος ; ἐμβοῦσθαι δὲ καὶ σφυρμὸν τῆς αὐτῶν χρείας καὶ δέρμασι πολεμοῦνται ὑπὸ τ' σήμ' οὖσι· τοὺς τ' ἄνθ' κέρασιν ὑπάλοις χρῶνται, μεγάλοις καὶ τεμαχίοις ὄνυξι. τὰ δὲ φορᾶς τοὺς πλατυπλατεῖς τὸ ῥοῦν κόνυ.

περὶ ἀκριδοφάγ.

Ὅτι τὴ ἀκριδοφάγων οὐ πολὺ λέγεσθαι ἔθνη οἱ ἀκριδοφάγοι· τὸ δ' ἔθνος βραχυτέρους τ' πολὺ ἰχνοῦ ἢ τῆς ἄκρου, μελαίνους ὑπὸ δὲ τῶν ἐσχάτων ὁμοιοχρόαν ὅτε μέλανες πτέρυγας καὶ λεφυροὺς πυκνοὺς πεφυκότας ἀκριδῶν πλῆθος ἀμεινόντ' ἐκ τῆς ἀκρισίου μᾶ τ' ἀνετὸ πρατίνου χώρας, τὸν τε λιμὸν τῆς πόας τ' ἀρχῆθεν μικρὸν πρακτέον, μεκρὸν τοῦ σχήματ'. ἀπὸ τούτου τοῦ βίου τρεφόμενοι πολὺ ἢ χρόνῳ. ἄμωσ τε εὐσίτους καὶ τελεσγαμοῦντας χαίρουσι. πόλεις δὲ οὐκ ἔχουσι, ἀλλὰ νομάδες ἔχουσι. σκηνικὰ δὲ φέρουσι. ἔρημος δὲ στεῖρ. καὶ ἀπὸ τοῦ

πρωίαικος κλβαικος, οὐκ ἐπ' ἀρχῆς σκληβε-
ληθρωπίου τέχνῃ, ἀλλ' ὑπὸ πλήθους ἀπήκους, ἀπίτου
οὗτος πῆ, καὶ φλαστῆ, ἐς τετραγώνους
* ἐπαρομοίζουσι, ἐμίοι. κύκλῳ δ' φύλαν
ἑκάτερος ἐπαμβρῆ λίτουσιν ὠδὶ πολέβαι,
ὡς τ' ἐναικοῦν τ' πρὸς τὸ κρίκον ἀμπλάβαν
οὐ δυνατόν, ἀλλ' φυτῇ τ' ἐκπεζόντων
τ' ὀλέθρου τὴν σωτηρίαν ἀνατ' ἐπιτρίβε
ἑλομῶν ἑρμαῖον ἐξ ἑκάτων τέχνῃ λήμων τὴν
ζωῆς ἀπομάθωσαν. καὶ μυῶν ὁ πλῆθος
ἀρουραῖ ὡς τοὺς περὶ ἰλαρίαν, καὶ τροῦθι
δὲ σπέρματα κεντεσθέντες, ὡς περὶ
μιλῆτον. καὶ βάπτεσθαι, ὁ τέταρτος περὶ τοὺς
αὐλαρίαις. καὶ ὑπὸ λεπτῆ ὠδὶ πολεβαῖ
πόλις, μεζαιτεσθαι ζωὴ λιβύης, καὶ
πολλῷ ἀνείπτοι πάσῃ ἡ ζαλαβόνδ-
πολῆς χώρας τ' οἰκωφόρων ἐξερίμωσθαι.

περὶ Κυκλωλ[ῆ]

Οπῇ ὕστροι φλ' τ' πρὸς μεσαμβρί οἰκουπ-
ῆσθε, οὓς ἔχθιστος τε κυκλωπῆς ἠκούσθ'
οἱ δ' ἀγριόφρονες ὡς ἄπτε ἥπια ἀγρίους
βαρβάρῃ. οὐχὶ κομιτίαν μὲ ἴσθε, καὶ
πάντωνας φέρουσιν ἔξοικους. Κύκλ-
δὲ τρέφουσι πολλῇ καὶ μεγάλους, ὁμοίῃ
τοὺς

τοῖς ὑπερηφάνοις, καὶ τῇ ὠὴ φοίτων ἴσασι αὐτ
τὴν χώραν ἰκάνοσι βάσας δ' αὐτ' ἤκρωθ',
πλῆθος ὠὴ φαμερῶν ἀμελήθητον ἀπο-
πρὸ χλωρίν· ἐς μέσον χθονὸς ἅπα
καὶ τ' κτῆνθ' ἤκρας ἀμετρωπτες, τῶ
γάλακτ' τρέφοντας, καὶ ἐξ ἄκων ὁ θήρ
βοῦς. Καὶ ἰσχὺ ἐπ' πελεντῶσα τ' πρὸς με-
σαμβρίαν κλῶσθε, ἀ δὲ τῶν ἥκες καὶ
σκύλοσ τυραννίς, ἀ δὲ τῶν ἥκες καὶ
καὶ, καὶ οἱ πάσαι· μόνη ὁ σκύλεξ
πλωσλοῦσθε τῆ τ' τυράννου. τῶ ὁ φλ,
μιζόμπ πρόβατον κεπαβεσθῆ ὁ ὠὴτ-
μέσῃ λόσται. ἐ ὁ ἀνατροφῶν ἀνατ'
ἐπ' τῆ πῦρ ἀντοῖς χθόνα, ἐφ' δὲ σύρες
ὑπὸ τῇ ἑπτοῖας, πάλαι ἀνατ' τ' θεῶν
τῶν χώραν ὕδατ' λάβρους ἐπεζάντος
ἀθρόμηκες καὶ γάλακτος ζωῆς, ἵς τ'
ἀντὰρ τῶν θεῶν ἐλίζαντες, καὶ κυ-
κλέβαντες ἐν ἀτίοις ὑπὸ τεπυρωθῆ.
ἐπ' ἀν ὁ ὠὴ φοῖ τ' θέρος ἐν ταῖς περμε-
τῶν τοῖν ἀνατρέφοσι χαρίσις μαζόμενοι
πρὸς ἄλλας περὶ τ' χιλῶνας. Καὶ
ἰσχὺ πρεσβυτέρα τ' βοοσκομέτ', καὶ
νοσσῶσθε ἀφ' πρῶτ', ἀλλ' τ' μητέρων
ζώων κτίναντες, οὓς ἠκούσθ' ἀκα-

θάρτη. οὗτοι ἀπὸν ὦ οὗτοι περιτ-
θεσσ· τὼν ἐτορέων κρῆθον. ἰφίθορ-
δὲ νωὶ βοι, τ' μ' πρα νεφοῦσκες, τ'
ὁ μέρα. ἀλαλὼν κρίω τε νῶι προβλάτω
ἐλλ' ἀ λαμβάνην τὼν τροφίν τὼν πε-
θυμέραν οὐπρὰ τ' τοκέων, ἀμμὰ πρ'
ἐκίνων. οὗτοι νωὶ ποτ' ὦ, ἰφ' πολυς
Taliurus. ὄγλος ἀποβρεγμένοι παλιούρου χρῶμ,
οἱ δ' τυραννοι ἀπὸ τῆνος βάθους σμεν-
αθένος πρῶνος παραπλησίον μαχθη-
ρᾷ γρυπᾷ. τυμποὶ δ' ἀ ἄλλο σῶμα
τυζάμορτες. ζωὸ ἰχία δέρμα φ'
ζοτ' ἀλεξομένοι. ζωὸ δ' ἀνδρὸς τῶς
ὦ ἄλλοις τρωτοδύτης ἐστὶν ἤθι-
μὸν περιτέμνεσθε, πεθάπερ αὖτυ-
πῖνες πάρτ'. μὴ δ' ὑπὸ τ' ἐχθ-
ρομνημόν' κολοβοὺς, πὰν δ' τοῖς λοιπ'
μέρος παρεμφὴς τυζάμον ξυροῖς
ἀφερθὲν δ' ἔτος μηπίων ὄντων, ἐξ
οὗ νωὶ τὼν ἀμαλῶν κρῆθον ἐλωτοῖς
πεποίθω.

Οπ κεῖρηται ὁ συγγραφεύς, ἀπίθης
νωὶ τοι ὦν, τὰ τοῖς κεκμῆρ λέξ.

ὄπ

Οπ οἱ πρωτοδύται περὶ τὴ μεσημβρι-
χὸν φῦ οὗτοι πρὸ τοῦ.
Taliurus. τοῖς ἐπ' πλείους νύκτας ἢ ὀλίγας πρὸς ἡ-
μέρας σωτόθλιβεν. ἅπτε ἐπ' ὄγλον ὠ-
θέοντες βύσσου χρῆσθαι ἐς πλείους νύκτ-
τὼ θαρμὰ χρῶμενοι· νωὶ τοίνυν, τὸ
ἀπακρ' τοῦ τ' τετραενυκτίου τὼν
μορφῶν. κἀπὶ ἐξ ἀνάθεν ὠθέοντες
κἀμ' αὐτὸς ἀπαθὲς ἀπορύοντας, νωὶ
πάντες ἴλαροι. οὕτω φῦ τοῖς κυ-
ν' ἐξηχρῶσθαι μουρεῖν. ἅπερ μὲν νύκτω
ἐνίοις ὠὶ τοῖς ἀγυιάτροις σωτέσκας
σύμεθον· τ' ὁ ὑπὲρ τὼ ἁμὰ φυσιόνυκτ-
ἀμφιθέως νομεῖς ἐγθρὸς πεφὶ πᾶς,
νωὶ πολεμεῖ ἀνὸ πρὸς ἀγλαΐ, οὐ δ-
ἢ ὑπὲρ ἄμου τῆνος μεθόριστ', ἀμ' ὧν
ἐλθόντ' οἱ πρεσβύτερα γωλάκεες προ-
σιδώσα ἀμφύσου κ' τ' μεσ' ἐγθρὸς
νωὶ τοῖς πρεσβύσι τοῖς τῆ φυσιόνυκ-
ἀμφιθεσμῶν κ' σκόμβα. ὑπερῳ
δὲ φῦ, οὐ τ' μὴ ἄλλ' ὀλίγον χρῶμενα
ἀλλ' ἐκμεμαθ' ἐπ' πλέθος ἐλωτοῖς
ἔχουσ' σωτεσκόν, κἀνθὼν ὁ ἐξέ-

ὑπὲρ ὧν

Lycurg.
Tisiphus.
Eschyl.
Basilis.
Diophytus.
Demetrius.
Agesarchides.

δηλον εν τ̃ περατ̃ τ̃ αρετ̃ παντων
οπ̃ ὁ απ̃ αυτ̃ βιος ηδιστος ζ̃ θαυμ-
ε̃πᾶ ὰ νυ̃ε̃ επι τ̃ς μακρ̃ου μεν ουκ-
τουσι τ̃ν χρον. ἀνωθεν δ' ὑπ̃βαινουσι
ριπ̃ι εκ φοιτ̃ν. ηδ' ὰ με τ̃ωδ̃νεε-
μ̃ τ̃ μυρ̃ων τουτοις ὑπ̃βαινασ̃ν,
οἱ δε ἀνδρες πυρα ηδιονοι κ̃ν̃ω
ἀθαρτες παρ̃ι̃ τ̃ρ̃ας μεσ̃ους, ηδ'
τ̃ ὑπνον ουτω παρωθ̃ωσιν ζ̃ν πα-
ρ̃ας τ̃ας μεγ̃στας ὰρ ζ̃ξαναλ̃ηφ̃ασι
τ̃ν φυσ̃ν μ̃νε̃ουσι. επ̃ὰν ὁ τ̃ρεις
τ̃ πα̃ρ̃ν ὀφ̃ρομ̃ενον τ̃ρ̃ς βαρ̃μορ̃ας
μενεκρι δ̃ωσ̃ν̃ται τ̃ ποι̃μρας. επα-
καρουθ̃ρ. περι βρ̃ντ̃ες βοας ἀγρ̃ν ἐ̃
τ̃ αυχ̃ενα. τ̃ ἀνω ηδ' τ̃ ὀπ̃σω τ̃ν
πλ̃ρ̃ν δεσ̃μον εῶ μ̃κρ̃α περι̃σφιλ̃-
ξαντες ὑπαρ̃νουσι τ̃ν βιον. ἡ δ' τ̃
ἀνω τ̃ς πεζ̃ν̃τ̃ς ὑπερβασ̃ι πρ̃ας
ὁ θ̃ειον ἀφ̃ως ως επ̃ εσ̃ωσ̃α τ̃ν ὀκ̃ν
ἀφαιρ̃ουμ̃νος μυθ̃ε̃ται ἁμα τ̃ πο̃ν̃
τ̃ς ἀρ̃α τροφ̃ς ὁ̃ι τ̃ς ἀνω τ̃ς ὁδ̃ν
πεζευσ̃. ου μ̃ν τ̃ρ̃ησ̃ν̃τ̃ δε μ̃ρ̃ον
ουτω τ̃ ρ̃ως ὑπ̃ρ̃ατ̃νος, ἀλλ' ηδε
ους

ους ἡ μ̃σος ι̃ωδ̃ μ̃ρ̃ος, ἡ μεσ̃ ἡμ̃ος
πλ̃ρ̃ωσ̃ς, ἐ̃χ̃ρ̃ὰ τ̃ς πλ̃ας ὀτ̃ρ̃ως
παρ̃σκ̃ν̃ωσ̃ς ὀν̃ε̃πεδ̃ς.
Οπ̃ ζ̃ν τ̃ς ὅλ̃ς ὀικουμ̃ν̃ης ζ̃ν τ̃τ̃ρ̃ῃ
κ̃νει βορ̃ων̃ς μ̃ρ̃ος ζ̃ν, ἀναχ̃ρ̃ως λ̃ε̃τ̃ν
ὀυσ̃ν, ἀρ̃κτ̃ν, κ̃ μεσ̃μβρ̃ι̃ν. ἀλλ' ἀ-
πο̃ς ἑσπ̃ραν ἐξ̃ρ̃τ̃ασ̃ν πλ̃κας τε
ηδ' τ̃ιμαι̃ας. ζ̃ν δ' πο̃ς ἀρ̃κτ̃ν ἐκ̃τ̃ρ̃ας
κ̃ βιο̃ρ̃ις. ζ̃ν δ' πο̃ς ἀρ̃κτ̃ν ἀλ̃φ̃ρ̃ας, ηδ'
δ̃ικ̃τ̃ρ̃ιας. ζ̃ν δ' πο̃ς μεσ̃μβρ̃ι̃ν, φυ-
τ̃ν̃ν φ̃ν ὀ̃ιμβρ̃ες, ὑμ̃ς.
Οπ̃ ζ̃ν τ̃ ἀρ̃ων ἀλ̃φ̃ορ̃ωτ̃τ̃ς βιο̃υς ὁυ πολ̃ς
ἀλ̃μ̃ε̃τ̃ς ηδ' μο̃ρ̃ῃς χ̃ους. ἐκ τ̃ς μακ-
τ̃δος λ̃ιμ̃ης σ̃ρκ̃ς τ̃ φ̃ρ̃ττ̃μ̃ν̃ῶ ζ̃ν φ̃ρ̃-
πτ̃ας ἐκ̃τ̃ας ἐκ̃τ̃ας ηκ̃τ̃ς ζ̃ς τ̃ ζο-
λ̃ν̃ν λ̃ιμ̃ν̃ας, ἀφ' ὧν ὑπ̃ τ̃ αυτ̃ κ̃ρ̃ῃ
ζ̃λ̃ο̃ρ̃τ̃ασ̃ τ̃ ἀφ̃ικ̃ρ̃α ζ̃ς τ̃ς ἀξ̃ε̃ρ̃ρ̃ῆφ̃ας
ἐκ δε τ̃ούτ̃ς ἐρ̃ανῶσ̃ τ̃ρ̃ο̃ν̃ῶ̃τ̃ τ̃ε̃ρ̃τ̃
ἀπ̃ τ̃ ποτ̃αμ̃ον ζ̃ν ἄστ̃ας δ̃ικ̃ε̃πρ̃ατε-
ρουν̃ρ̃ ἀφ' ὧν χ̃ρ̃ε̃πτ̃ ζ̃ς τ̃ αἰτ̃ι̃ο̃παρ. ὠσ̃ε ἀπο
τ̃ς ὑπερβ̃ο̃λ̃ς τ̃ τ̃ύχ̃ῃ ζ̃ς ἀκ̃ρ̃ας τ̃ ηδ̃ν
μ̃ορ̃ας τ̃ς ἀκμ̃ης μ̃ε̃πτ̃ρ̃ους ζ̃ησ̃σ̃ τ̃μ̃ε̃ν̃
ηδ' πεντε τ̃ας ηκ̃τ̃ιβ̃ο̃ω̃σ̃ας ἐφ̃ε̃ξ̃ε̃ς̃ῆς
ἡμ̃ρ̃ας. ἀλλ' ὁμ̃ ζ̃ωβ̃ε̃ντ̃ς ὁυ̃τ̃ς ἐ̃τ̃ι̃ς χ̃-
πτ̃ις ἀλ̃ε̃ι̃ας ἐμ̃ε πε̃ρ̃βλ̃ε̃πτ̃ ἐ̃χ̃ουσ̃ πᾶ

περὶ βλωσυρᾶς.

Οἱ ὁ βλωσυρὸς ἐλεφαντὸς τε οὐ πόντου τῶν δὲ ἄνω καὶ δέρμασι ὑπάρχει. χρῶνται δὲ ἐπὶ πύρα πρὸς φορείοις εὐντελῆ, καὶ τὸν ἀφλὸν ἐν κίρκοις. σῖτον δ' ἐστὶν ἄκρον φοβεῖ τὸ μυκτήρ. κέρας δ' ἔλαφος τὸν βλωσυρὸν φέρει πλεῖστον. ὁ δὲ τῶν ἄλλων χρόνος πάσι τὸν ἀριθμὸν πλεῖστον πλεονάζει ὥσπερ προσβαίνων ἐν ἔτεσι συμπίπτων ὁ ἐλέφαντ. τοῦτο δὲ τὸ ἄλλο περὶ τὰς μορμὼς ἀμείνω βίον ὑποδύεις τὰ κοίτας, καὶ τὸ μέρος τὸ μὲν μορφὴν ἔχειν ἀμαρτίας ἐξαμαν ἐνθὺς παῖς καὶ πλέονος ἐλεφάντ· ἰδὰν οὖτο τε πλεονάζουσι. ἀμέμφει συμβιῶ τὸ ἀμοιβαῖον τὰς κοίτας μεν ἀτέλεσις τοιαυτὴ αὐτὸς. νόσ τὰς προβοσκίδας καὶ τ ὀδόντ τυπόμενος πολλ χ ἐξαθυμοῦσι, καὶ ἀμέμφεται μεταλλᾶς κουρεύσεις καζα τὴν ἀμὸν καὶ βίβλ τὰς πρεμάτας.

περὶ ἡμιονοπροβάτ

Οἱ ἀρὰ χὶς πρωτοδιδύμ, ὃ ἐν μετρόμον, παρ' ἕλλησι ἡμιονοπρόβατις ονόμαρχ πρὸ τὴν μῆδ καὶ τὸν μῆδον καὶ τὸν φοβεῖ λεγόμ. τὸν ὧν τ ποιεῖται ἐχὶ πρόθεσις, τὸ μὲν τεθος ὁ μαμῖον, τὸ σῶμ ὁ ὄνοφρυος, τὸ ἀκρωμα ῥοπόν, ἐχὶ ἀπ' ἄκρ ἀμίζ τεσθ τ δένδρεων τὸν πρόβ.

περὶ ἀλωπέκ

Οἱ ἀλώπ καὶ οἱ χὶ τὸν βίβλων καὶ τ ἐθνῶν καὶ τ ἄκρος τὴν διαφορὰν, ὥστε μηδ πρ- σεκδέξασθ πρ' ἑτέρ. δὲ πρ' ἄκρ σωλήθ- τε, καὶ ἀκροσυγκλινε. μὴν ὁ φρικὸ σβῆ λύκαδ ὧν χορεῖς ἐντρεπ ἀνδ ἔλυ ἀμ ἐσμρ. οὗτο ἐχὶ τ φίλτρον μεγ. πάλ σωλήθ- καὶ μηκ. τὸν ἀπὸ τ περιέχουσ λυχνρίαν ὁ χρόνος ὁ τὸν πρώτ. δεκάμηνος ἐς τ βίον ἡμίκλη.

περὶ τ κ τὸν λαγωβίαν χεοντ

Οπ οἱ κ τὸν λαγωβίαν χεοντ φὰ ἡλω- τρὸ τε ἐχὶ. καὶ θρασύτεροι, τὸ χρώμ τ ὁ ἀνοχεῖ καὶ τὰ πρ οἱ ἡμόνιοι περὶ τὸν βαθυ λαγωβίαν, ὀνόμ ὁ χεῖς πριχώνοις εἰλλουντες, ὥστε ἀπὸ τ ἀυχεν ἐμφανὲς ἀπομιμ- χρυσὲ πλατυπλεύρων. τ ὁ ἡμιονικὸν κεφ- ἡμίσεων ὁ τε πλάτος κ τὸν ἰδέαν τ ποιπ ουδ' ὁμοιοπρόσωπος. τῶν ὁ τ ἀδοξ φύσιν ἀπεστραμμένων ἔχουσιν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις.

περὶ πρόβλεπτ.

Οπ ἐν πλήκτρ οὐκ ἐχὶ πολὺ ἐν τοῖς ἀρ τοῖς περὶ λέχειαν καὶ λυκίαν. μάκρα ὁ τ ἐκχυσ καὶ πάνυ πολὺ ἐν τοῖς ἀρ τοῖς περὶ λέχειαν καὶ λυκίαν. μάκρα ὁ τ ἐκχυσ καὶ πάνυ πολὺ ἀνωμαλωμ ποσὶν μάκρ. τὸ ὁ ἡμικ ῥοπὸν ἀμφίρνοσ τ ἐκ τὸν ὄρθ ἀτίον μέρον.

περὶ

περὶ σφιγγός.

Ὅτι αἱ σφίγγες, φησί, καὶ οἱ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι παραπέμπονται εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς τρωγλοδυτικῆς καὶ τῆς Αἰθιοπίας. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν σφίγγες, ταῖς γραφομέναις παρόμοιαι, πλὴν ὅτι πᾶν δασεῖαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἥμεροι, πρᾷοι, καὶ πανοῦργοί τι κοινωνοῦσι τῇ ἐξετάσει. διδασκαλίαν τε μεθοδευτικὴν ἐπὶ πολὺ ἀποδέχονται, ὥστε τὴν εὐρυθμίαν ἐν πᾶσι θαυμάζειν. Ὁ δὲ κυνοκέφαλος τὸ μὲν σῶμα ἀνθρώπου δυσειδοῦς ὑπογράφει, τὸ πρόσωπον δὲ κυνός, φωνὴν δὲ ἀφίησι μυγμῷ παραπλησίαν, ἄγριον δὲ ὑπερβολῇ, καὶ τελέως ἀτιθάσευτον, καὶ τὴν ὄψιν ἐκφαῖνον ἀπό τε τῶν ὀφρύων, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐστηράν. περὶ μὲν τὰ ἄρρενα ταῦτα. Τῷ δὲ θήλει προσγίνεται, καὶ τὸ τὴν μήτραν ἔξω τοῦ σώματος φορεῖν, καὶ οὕτω διατελεῖν πάντα τὸν βίον. Ὁ δὲ κῆπος ἔχει τὸ μὲν πρόσωπον λέοντι, τὸ δὲ σῶμα πάνθηρι, τὸ δὲ μέγεθος δορκάδι· καὶ τὴν ποικιλίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν λαβών, πάντων δὲ τῶν εἰρημένων ἀγριώτατον, καὶ δυσχειρωτότερον τὸ τῶν ταύρων τῶν σαρκοφάγων γένος, ὃ τῷ μεγέθει μὲν ὑπάρχει τῶν ἡμέρων ἁδρότερον, τάχει δὲ ὑπερβάλλον. πυρρὸν δὲ ἐξαισίως, καὶ τὸ μὲν στόμα μέχρι τῶν ὤτων αὐτοῦ διέσχισται. ὄμμα δὲ ὑποφαίνει γλαυκότερον λέοντος. τὰ δὲ κέρατα τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τοῖς ὠσὶ παραπλησίως κινεῖ, μάχης δὲ ἐγγινομένης ἵστησιν ἀραρότως, τὴν δ᾽ ἐπαγωγὴν τῆς τριχὸς ἐναντίαν ἔχει τοῖς ἄλλοις. τοῦτο δὲ τοῖς τε ἀλκιμωτάτοις ἐπιτίθεται, καὶ κυνηγεῖ τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων, καὶ τὰ ποίμνια τῶν ἐπιχωρίων μάλιστα κακοποιεῖ, καὶ μόνον ἐστὶν ἄτρωτον λόγχῃ, καὶ τόξῳ. διὸ καὶ ποιεῖσθαι μὲν ὑποχείριον, οὐδεὶς πολλῶν ἐπιβεβλημένων κατίσχυσε. τὸ δ᾽ εἰς ὄρυγμα ἐμπεσόν, ἤ τινα δόλον τούτῳ παραπλήσιον ὑπὸ τοῦ θυμοῦ συνεχόμενον γίνεται περίπνικτον. καὶ τὸ μὲν θηρίον εἰκότως κρίνεται παρὰ τρωγλοδύταις, ἀλκὴν μὲν ἔχειν λέοντος, τάχος δὲ ἵππου, ῥώμην δὲ ταύρου, σιδήρῳ δὲ οὐχ ὑπεῖκον.

Ὅτι κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν Κροκόττας ἐστὶ μὲν ὀνομαζόμενον ὡς ἐκ λύκου, καὶ κυνὸς σύνθετον, ἀμφοῖν δ᾽ ἀγριώτερον, καὶ πολλῷ βαρύτερον ἀπό τε τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ἄκρων ποδῶν, ἀλκῇ δὲ θαυμαστόν, ὀδοῦσι δὲ

καὶ καλὰ. ἀναλῶσαν τὰ ἄρρεν, καὶ
τὸν καλαμον ἐνσορῆ τὸν ὄρον τὸν,
καὶ ὁ ἀμφιθεῖν ἐνθεῖ δελφακίνην,
καὶ παρὶ τὸ πόστις ἀλλαντῶν. τὸν ὁ
καὶ μίμβλας ἤρες τὸν ἀνθρωπίνων
ἀβέλτερον ἀλυσσόμενοι, ἐμὲ μὲν οὐ πί-
θουσι. ἐκεῖνοι ὁ καὶ τὸν προσθεῖσιν
ὡς καὶ ἐξ ἀπάτης τὸ τὸν πρόσωπον
ἀγ' ὁ ὃς ἐπ' ἄπου φωνὴν προσέρπει, οἱ δὲ
ἀτρόον ἐπισκοπάσαντες καὶ εὐθύουσιν.

περὶ ὄφεων.

Ὅτι ὄφεων φύλετοῦ μετεβολὴ πρόδοξ
τὸ τοῖς χρόνοις ἴδιον, καὶ τεκμήριον
καὶ πολλὰ ἀπὸ κυνηγέτας ἐξορᾶν τὸ
βίον. τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τὴν ἀμυδρὰν φύ-
σιν πεπωκότα πέφυκε πολὺ πρόμηκες
εἶναι· ὁ φύσας ὄφις, καὶ ὁ μέγιστος χρό-
νος τὸν ἀναλωτὸν πεφυκότας
τε, καὶ πεκοσμημένος. καὶ ὁ καὶ ὁμ
ἰδεῖν ἐκεῖνος φύσιν ὅτι ὅτε τὰς τροφὰς
ἀπορίαι προσκρούσιν οὐκ ἔστι τὸν
θυμὸν ἐλαττοῦν, καὶ τροφὰς ἀρκεῖν
ἐμπαίειν σφοδρότερον, τὸν ὠφελεῖν ἐμπορ
τὸ πλεῖσμα πτίβαλόντες. ἱερὰ πρὸς

τὸν ὑδατώδη αὐτὸν προσκαλοῦσι χλω-
ροῦσι καὶ πρᾶον τὸ ἄγριον, ὥστε μηδὲ
τὸν ἀλλ νομίζειν μήτε ἡμέρωσιν, μήτε
φοβερώτερον. ἡκόσι δὲ καὶ τὰς ὑποζυγίους
τὸ ὁ δὲ τούτ συναπτώσεως. τὸ τε γὰρ ἀν-
τιβαίνον καὶ ἐνοχλοῦσι, καὶ συνεχωρεῖν
τρέφεται, πᾶν δὲ ἐμφανὲς ἀλλοκόσκεται
ἀν λόγον τὸν ἐνοχλεῖν τὸ κρύπτομος μαρ-
φάνων πρᾶος πρεσβύτης ὁ ἐνοχλεῖ τὸ
πάθος τὸν μιμήσεως.

Ὅτι φύσεως ὄντ' ἡμερισσόμεν, καὶ πόσος
κατὰ ἀπὸ τὸ συνήθειας λύσει ἐπιτεύ-
χθαι τὸ πρὸ τὸν μιμήσεως ἀξίους. πρῶτα
δὲ ὁπ' πρότονος πράβεσιν τὸν δεξιὸν
ὑπ' ἀφῶν ἐφ' ὧν πρόσθεν λύσεις ἐν τε-
τρεῖ ὠδῖνος ἡ ἐξ ἀλλαττῶν ἀλλοβάτας τεμ-
ἐγκαλεῖ πρὸς τὸ ἀνθρώπου λόγος, ἐξὸν ἀκρ
ἡμερίδος τε καὶ πιστὴν φύσιν ἐχούσας
ἀνάπτειν· ὅτα ἀπὸ τὰς λίμνης συμβε-
βυκὸ ὁ νόμος ἐγκεῖσθαι ἀλλ' ἡμῶν ἄρεω-
μεθ' ἡς τ' καὶ ἀλλ' ἐν ὑπερβέπτας πρὸ-
πλησίον ὁ τὰς λίμνης ἐνμετεβὸν πεδίον
βεβαίως ὄρος ἀνὰ φαίνεται μελπόδες
ἄγλη τὸ ἀδεκίμαν ὑποδέκτην ἰδιότης
χρῆσιν ὁ κλώστιν ὁ ἀπὸ τὰς κερυφὰς σκ-

μάνον τὴν ἄκρας. ὥστε τὸ ἀτενίζοντων
τὸ ὄλκας ὑπὸ πίσω βλάπτεσθαι. ἔρεσθαι
ὁ πιλοῦ μετ' ἐνδεχὸ. ὃς πρᾶγμα μὲ
μύσις ἐπορεύετο ὄρμος, ἐπεὶ δὲ ὁ ἄφρι-
δίτης ὑπολαβὼν, ὡ οὗτος ἡμῖν μόνοι πρὸς
τὴ προσκέμενοι. ὧν ἀμ μὲ θάμιος πε-
πύκνωται, μέλλ' ὑπῶν τὸ δυσοῦ. ὁ
δὲ ἡγούμενος μεξεστρίδων ἐπιτρέφουσε
πλοῖος. τοῦτος ὁ ἐπεὶ ἡ κάρπος ὁμ
ἡγεῖσθαι ἀνάστροφον, ὃν πεφυτεύκειτ νάλ-
ἐπεκτᾶν τὴν θεοῦ πεφυτὸν μύκης.
ἔχουσε τὰ δὲ ὧν ὁ ὀλοὸν ἡγεῖ, ὧν τὰ
χόσην ὁ φίλιος. πρὸ τὸν τὸ τεμούσαν
πάντ' ἐρατεῖ. ἐφ' ὧν δὲ ἐρευθερὰ
τούτ'. ὧν ὁ ζόνιτ' ἐπεὶ τὴν μόνον φα-
τραχύ. νὰ ὁ ἡγούμενον κατοίσιον. ἐ ὁ ὄνος
λίθος ὁ λαφωμένος ὕλαν προσμεφερὴς
ὑφῆναι ὧν χρυσὸν θεωρεῖ ἀποδεῖν. τοῦτ'
τὴ λίθον οἱ τῶν μόνων ὁμοιοῦντες, νὰ τὸν
λίθον βαθὺν φυλάσσουσιν, νὰ συμλε-
γοντες προσκυνοῦσ', οὕτω λαμβανομένων
ὧν τὴ μυκτὴ πρὸς μέρος περιπολοῦσιν
ἔχοντ' πάντοτ' τοῖς μετέπεσε σπεφῖδε
ὁ ὧν τὸ πέτραις λίθος τὸν ὧν ἡμέραν

ὑπὸ τὸ φείτους κρατούμενὸν ὁ λίθος,
ὃν γίνεται σωτῆρος, σκότον ὁ ὑπὸ τῶν
* ἐν ὧ πολὺν ὧν τὸ πεφυκὼς ὁ λαμβάνειν πάντ'
ὁ δὲ σωτῆρ φύλαξ, τὴν μοῦσαν περιέθηκε
ἅπτος σκιρὸν χάριν περὶ τὸ ὁ λαβεῖν, ἡ τὴν
ὧν τὸ θεωρουμένου φαντάσματος τὸ με-
γεθος. ὅστε τὸν ἡμέραν ἐπεχρώμενος
ἰδιαίτερον τὴν προφερόμενον περὶ τεμὼν πε-
τραν τοῖς ἐκκεκμῆν δυναμένοις τεχνῆτ'
πραδίδωσι. μετ' ὁ ζῶντα τὸ περὶ οὗτος,
ἡ ζωπύρων ὥστε μὲν τὸν πλὸν δύνη ὀρ-
γυῶν ἀναπεπτᾶσθαι. νὰ τραγὸν πάντοθεν
οὐ τὴ φύσει ὧν τὸ ὃς ὑπὸ τὸ ἀλφάνουτ
ἀλφούσ * μνίσιν ἡ φύκους, ὅθεν νὰ κωὸ ἐγὼ ἁ-
λεῖθαι κυαλεύκων πλῆος. ἀλλὰ ὧν
τὸν ὁ βλέπε πάρος μὲ τὸ μεκρὸν, νὰ τὸ
σωτῆρ πλοῖος τίνεται ἐλαφρὸς. ἀκοῦσ
τὸ πῆ οὖν ἐκ πολλὸν κυλεῖ τὸ κρύφνα
νὰ θάμαν ἰχθύων πραδίδοσθαι ἀπίτων.
* ὃ ὁ περὶ τὸ ἐρεφαντᾶ νᾶκαν πολὺ ἔχεσ
τὸ πλησιοῦν ὅσα τὸ ἐρωτ' ἐπικεῖσθαι. τὰ
ἢ πλοῖα τὸ κύμα ἐξαφῆς ὁ τὴ πέτρα.
περιέπτειν. ὁ πρὸς ἀμμιάδα σωλῆνας
πῆζειν, νὰ ὁ πορὸν τὴν σωτηρίαν πρῆξε
ἐκπλέουσι. λίθ' τὰ μὲ πρῶτα ὀδυρμὸς

Habet exemplar in coenobio

τὴν λιμπάνειν οὐκ ἐᾷ πολὺς μὲν οὖν ἀπο-
* τίμως ἐκ τῶν ἐμπόρων προσοδεύεται. ἔδαφος γὰρ
τὴν αὐτὴ ἀπεργάζεται σεσωκὼς πλημμυ-
ρὶς ὑπολαβοῦσα τὰς ἀμοιβαίους ἀφορμὰς ἐν
τῷ βαλάττῃ ὄγκοις. ἐπὰν ὁ κάτω χῶρος
τροφὰς, μεγίστας δὲ ἀναδέχηται πάν-
τοις ἁλιπόροις τοῖς πάντοθεν ὑπὸ λιμοῦ
τὸ μεσογαίοις οὐ φέρουσιν,
ξύφη, ἢ ἀντὶ βοράσεως σφᾶς αὐτοὺς ἐκφέρι-
πτουσιν.

Ὀπῇ δὲ ἐς τὸν πλοῦν καὶ πολεμικὰς
ἁρμονίαις. ἐξ ὧν ἀμφοτέρων τούτων οὐ τὸ
τυχοῦσαν μεθαλμυρὰς μεζάβολον, κἀπὶ
ἡ συνεχὴ ἐξ ἐπικήμια πρὸς μεσημβρίαν
τὴν χώρας. ἀφ' ὧν παρὰ τὴν ἀκρωλίν ἀνα-
τρέφῃ μᾶλλον, καὶ τοῖς βάσῃ τε ἐνοίκη
ὧν ἥκιστα ἀντιπνέουσι πόροι τοὺς ἄρκτους.
Ἐπὶ ὁ πολεμικὴς κτῆσθαι τὸ πολὺ ἁλιφο-
νουσιν ἀπὸ τῶν ἀνέμων ἡσυχαζόντων ὅρμ. ἢ δὲ
χώρα ἡ μὲν ἐς τὸν μεσόγειον ἀνατείνουσα
πλήρης ἐλεφάντων καὶ βρύκων, καὶ ἀγρίων
καὶ ὕων. τὰ δ' ἐς τὸ πόλ καθημένων ὑπὸ
ἁπαλῶν πυκνούται, τὴν φύσιν μὲν ἀκαρ-
πεύουσας δὲ ἀριστοβατ ὁρμένων ἰδέας.
τὸ δ' ἀπὸ τῶν δεινῶν βαλάττης βαθέα τε

τὰ πρόσω. κύτη δὲ ἐφ' ἑκάτερα ὑπὸ
ἀτειμάζει τὴν ἠϊόνα. δυσκρίτως δὲ ἀπεφώ-
νηκε σύδεν πλὼν τὸ περὶ πεπλεόνασται ἀκυ-
οίως τοῖς λοφίαις ἀλλ' τὸν τὸ ἑρμηνεῖ ἀτ-
μείαν. καὶ τὸ οὔσε ἀλλάττῃ ἀκυότερον θρασύ-
τερον τοῖς πρέμνοις τὸ ὁμοίως τοῖς ἠθρίοις
ἀκμαιρουμένοις, ὅλην ἐν τοῖς βαλάττοις, ἐξ
πρόσωσι ἀκαρπώσοις.

Ὀπῇ δὲ Φοινικώσσος, ἐξ μὲν ἀρκτέρ ὁρμώμενα
πέτρας οὐδεὶς πολίτας ἀκτείνεται.
τοῖς ὁ πρὸς θάλασσαν ἀλκυόνιν ἡ ὧν ὑποκεί-
ται τὰ ὧν καὶ ἡμέρᾳ. τὸ δ' ἡμέρημα πρά-
λιν σπιλάπῃ μὲν ἔχοσε ἐν προσλιμένοις
μάτην, ἀπὸ τοῖς δ' ζώοις πολὺ πλεῖστ ἐνοτε
ὁ ἐν μάτην κέτεα μὲν ἐτοῖς ἀπροσπόριον κεῖ-
ὑπερβολὴν ὑλώδη. ἀλατίγμα ὁ ἐπ' ἐνθῆ θεω-
ρουμένων πρὸς τε τὸν πέτραν ἡσυχαζόντων
καὶ τὸν παλαίφατον, ἵς τῶν περσῶν, καὶ μέμ-
ναιοι, καὶ σὺν τ' οἱ πλείστ ἐρομπεσ τ' οἰκά-
σσε ἄραβες. τε λίβανοτον, σλότος, καὶ
ἐξ φορτία ἐξ πρὸς ἐνασθλὴν ἁρμίκεσθ-
ἀπὸ τῆ χώρ τοῖς ἄνω κτίσσουσι.

Ὀπῇ δὲ ὁ ἡσυχαζόντων λιμαρίτων κόλπον, οὗ
ἄραβες περιοικέουσι, τὸ βυθιωμένῃ τὰ
πολλὰ τῶν καὶ πεδ', καὶ πᾶσ ὑπόρυκτος, καὶ

Gramen. Medica. Lotus.

βαθέα, ἀτρεκὴς ὁ κάναν, καὶ μελάνθιον, καὶ
λωτὸν βάθος ἀνδρόμεκες ἔρομπαπε
ὁ ηρπος ἀνεκ περὶπραφετον, ἔνδομ δὲ
τεωρτὴν ὀυδὲρ. Μὸ πομμα τε ὦ ἀνεκ ἀ-
τρεμ ηεμμοι, ποκμα ὁ ἐλάφων ἰκὶ δαρ-
ηδαν ἀτεζη. συγνωμ ὁ ποίμνη προβατ,
καὶ ἀμύθμος ἀριθμὸς ἰμιόδ, καὶ βοῶν
τούκκε ὁ τοὺς ἐνκεμρμεσον ἀρτιπεμβὸ
πρεπεπεκεν ηκεον. λεομτ τ, καὶ λύκ
καὶ παραδρεων σωαναφερφ πρὸβος τε τὴ
ὡς ἤνα ὁ τὴς γὰρ λιὸτεωζωφ οἰκε
ἄιτον ἀκεμπ. ἀπὸ ὁ τ ἐφεξῆς, ἰμπαρ
κολποσικ μερεκκὸς τε ἤς τμυζον τὴς
χὼρ, οὐκ ἔλαττον ὁ φαλων πεμβηκοσθαν
υποδάκρυσ ὁ βάθος. ἢ ὁ τὼν ἐνὸς τ κορ
που ηρτιπουωτες ηρεοὼν τε βαπμιζε-
μομφε. ἰοτ ὁ κιμκιτοὶ τ μεροσὶ ζωεσαν.
τὼν ὁ θρεμβὸν χὼρ μποσὶ τεβε ἐκδε-
φοντοσ, κιμὸν ποιοὺβε πτβοσε, ὦν τὼν
πρὸτὼν ἴσβδος ἱερὰν ὡρὸμεθαν. τὼν ὁ δεν-
τέραν σουβαβὼν. τὼν ὁ τρίτὼν ζομνὸν
ἐρὸμπ ὁ πάζες, καὶ συσπὸνους, ἐζαὶς σὺ τ
πρεὶμεν, ἀλλ τοὺς ὦ ἐνεβμοσε τάε φπιε.
φυομβναιε. μετ ὁ τ μποὶ τε ἐσεκεβὸ
καὶ ἰόφν αὐτ ἀλλὸν κίβὸλλαν, καὶ μαχεραν. ἢ ὁ

χώρα.

Hart exeplar in cœnobio

142

χώρα δαμουσὶν ἀράβων. ὁ ὁ πρὸς τούτων θρα-
πὴν ἐπὶ τριάδος τ γιλιων πλέους, πλατ
μετωπόζους. οὐτ ὀυκέτ κλμὼν εὐσεμος
οὐ βέρος ἐπ' ἀλλων, οὐ κάρπος ἐπὶποιεπὸς,
ὀυχωρὶς ἐρτὸ πομα ἀναγκαῖα. ηφυτὸ τ
ναυτικὸμὼν δεζόμενον. μὴ βλέπε ὁ οὐκ
ἐντὸς ἐφεξῆς, ἀλλα μεβ' ἕτερα πλέα, ἐφη
μέρας ἡς ὑπερβολὼ ηδυδρος, ἐκστ
βουλίους. καὶ ὁ προσκυρεύκων λαμε-
νόρος ἀμύθμων τε ἀναφὼν ὁ περίμετ
ὁ μέτεθος, παντοῖ ὁ ὕλης δρυὸς μεζω-
σομένον.

* Οὐτ τὼν ἀρυτόμενε ὁ ὀρρίνης χέρσον δέδεικε
ηαπτοικεσθαι οἱ τε **νομάδες**, οἱ ὁ τεύγοι,
ὧν τε μεσὸν τὼν χώρων πολλὰς ἀλφερὸ
πίμερβς τε τὴ φῦσν ἄλμρα· ὁ ηγυσὸς
ηοτὸν ὀυσον σωλσθον τὼ ἀσβολαν ἔχω
ὡσε τὼν ἰλὼν τὼν πρὸς τὰς ἐκβολὰς
συνηοκιόνων πορρωτεν ἀπογλβὼν. οἱ δε
τ χρόνον οἰκοῦντες τὰς μὲν ἑρτολο-
ζὸν τὰς ρὶνὰντὰς ἀπρσι. φιλόξενοι ὁ ἡς
υποβολὼ οὐ πάσιν ἀνοις, ἀλλ οἷς ἀπὸ
πειοπερμίονος λεκεβομενοις, καὶ βοῆσ τρας,
μὴ τὴν μυθικὼν ἀφ' ἑρμαλέους τ ρίλαν.
τούτ ὀρυτόμενε ἴσβν, μιλίοι ἰκοὶ κα-
βαλρεῖς. κλπτωτοσ ὁ τὼν ἀνθρὼπ ἐοικε
τὰς προσβολὰς. ἀυτὸς τ ἐντυγχάνε, ὁ
ἀνρ, οὐτε ἔμπος, οὐτε ἐμπορος, μαχα-
κὼν ὁ, καὶ λεοσλαν μεφέλλε υποδρυπὼν.

Hahat exemplar in coenobio

ἀφ' ὧν ἔνεστι καὶ γλυκύνεσθαι τινὰ καὶ πέ-
φυκε εὐπαφοῦ. τὰ δὲ γλυκέα ἢ πικρὰ πάν-
φορα ὄντα, οὐ πάνυ τι εὐχρήστως θεραπεύει
τὴν ἐκ τῶν ἀντιρρόπων ὑγρῶν. ἔτι δὲ καὶ τὰ
ὀργανικὰ μόρια εὐχρηστοῦ πολλὰ, οὐ τὴ συνεκ-
κριτικὴ μετὰ λεπτότητος καὶ τέγγειν τὰ λι-
κνώδη, λιπὰ τὰ ἀνώδυνα· ἐκτονοῦσι δὲ ἧττον·
συμβαίνει δὲ πρὸς ὀλίγον ἐν τοῖς ἐγχύτοις
ἐκ μιστέος πυθίνου, τὸ δὲ μέσον μεσότροπον.
τὸ δὲ μετίζον ὥστε βασιλικὸς παραβλαπτι-
κώτατος. ὃν τρεῖς ἔντες ἐκκλίσεις ἀλλ' ἔλαιον
λιβάδος περὶ τε τὴν κοιλίαν φορὰν τῶν ὑγρῶν
καὶ περὶ τὴν ἀνάγκην· πρὸς τε τὴν ἀσυνεργίαν
μελετῶντες πῶς λοιπὸν εὐπετέως. ἔτι δὲ τὸ
λιπηρὸν πρὸς τὴν γενοσυν τρίτον ἀναγκαῖον
τὸ δ' ὑδατῶδες πρὸς δυσκρασίαν χολώδη.
λέγεται δὲ γενοσυν δεῖσθαι δυνάμεως μάλ-
λον ἀφεκτικῆς καὶ σταλτικῆς τῆς ἀξίας πρὸς
προσφυσῶντας, ἢ οἷς ἀποβλαπτικὰς τὰς βίους,
οὐ πρὸς τὴν φύσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν χρῆσιν. τοῦτ'
ὂν τὸ ἀνθρ συνεχὲς παρβαι κατ' ἐγκοιλίου τῆς
ὑπερκειμένου ἐνδεχομένου λιπαροῦ ἀπὸ τῆς βλαβῆς,
ὧ ὧν κρίνων πλέονος ἀναβλαστικοῦ. ἐφεξῆς
δὲ τὸ ἔβαβ ὑδατώδους πρὸς τὸ μετίζον
τὸ κατ' τὴν ἀραβίαν, ὧ παντοίας κύτρου εὐ-
δοκιμοῦντ. καὶ ἡ ἐπὶ τὰ πάλαι φορὰ μετὰ τῆς

γενόμενον πρὸς τὴ βίον. καὶ δὲ βέβαιοτα ἐπὶ
τὸ ἡσυχαιότερα· δοκιμάζεται
μεμφόμενα πλείστου μυθικοῖς, ὁμοί
τε πάθει ἐπίγνη τὴν σπαρείαν, θέας τε. πρὸ
λόγου κρίνεται τέρπειν τοῖς ἀβίκνουμένοις
ἡδυσκολαίνουσι· σπαρεῖσι δὲ ἀνοτῶν περβιε
τὴν βλαγαν· ὁ τε βαίβιμον πολύ, καὶ κεφά-
καὶ τὸ ἄμμ πρόσφασις ἔτ, ἢ δ' ἧττον ὁ ἔχουσι
ὁ σπαρεῖσι τέρπειν. ἐν δὲ τῷ χορηγῶν τιμο-
μένων σωμάτων ἐξίτηλος, ὥστε πρότερον
ἀπομαραίνεσθαι δὲ φυτὸν τὴν χρόαν, ἢ πρὸς
ἐκ πρόσπτωσιν τὸ γένους τὴν δυνάμεν.
ἐπὶ δὲ τὴν μισούσιον δεσμοὶ σωμεῖδε τέχνης
καὶ μεταιρ. δένδρα τε λιβάδα σωμάτων τε
καὶ λιβάνωτοῦ, πρὸς δὲ καὶ κεραμώσεων
φορμοειδῆτε, καὶ κάμινοι, ὧ τὴν ἄλμην λύπη
τὸ σιδηρᾶ, ὥστε ἧκιν μυθικοῖ λόγου δὲ πράγμα-
λιμώτου, ὃ συμβαίνῃ περὶ τε μαθήσεις ἄλλ-
βάδος τὸ τέρενε τὴν δοκιμασθαι. δὲ τὴν
τεθεωρημένων καὶ πυρᾶν ἐγγὺς τὸ ἀφω-
μετὰ ἀτόμων δ', ὃν δ' τὴν ἀπὸ τὸ τερπώρα
καὶ τρεφόμενος ὅσκιον δλακεχωρισμένου
ἀκρὰ τὴν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς φύσις ἀκμῆς,
ὧ τὴν ἀπὸ τὸ ἀκμῆν, ὧ φυσικὸς τὸ θανμα-
γόμενοι ἀπὸ πεπτοῦσθαι. ὥστε πολλοὶ ἐς
λλίβη ἀφικομένοις τὸ φυτὸ ἐντυγχάνετ

τὴν ἀμβροσίαν ὑπονοῆσαι ἀποχαμβάνειν, ὅμοιον
τοῦ πράγματος τὴν ζωτικώτητα οἴεσθαι τῆς ὑπ-
βολῆς. περὶ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς εὐωδίας τόδε
ἐστὶ θέαμα πάντων ἥδιστον. διορύσσουσι
τοῖς λόφοις τὴν γῆν εὐρυχωρῆ τοὺς τύμβους, καὶ πλη-
σιάσαντες ἀλλήλοις τὰ βλαβέρα, ὅπερ μαλί-
στης ἐξυβρίζουσι πανταχόθεν, καὶ πεντε-
κόσιοι τὸ βάθος τὸ φρέαρ καταβαίνει. ἔπειτα
ἐν τυγχάνει, παιδεύσαν δὲ πλατεῖαν
ἐκ μυλῶνος τῶν ἐναντίων. τὸ δὲ τέρμα τὸ
ὄφεως χρώμενοι ἐξῆς φοίνικοι, μάλιστα
δὲ ὅσον ὀκτάπηχεις. ἄλλως δὲ ἄμεμπτον ἀεὶ τὸ
κάτοπτρον ἀνιέντες. τῶν σταλτῶν ὁ
ἄλφως παχύμετρον ἦν ὕπτιος. σπαργάνοις ὁ
τοῦ βαβάκος ἐν μὲν ὀσμῇ τὸ εὐωδιάν ἀκρο-
τάτη, ἐν ὁ χρόος ἐχρῆτο. τὸ γὰρ ἐμπεσὸν
ἐκ μυκτῆρος κρηνῆς τῶν ἀκάτων ἥσσον
ἀμβλυτέρως ὁ πελεκοσκαλάβης μελῳδοῦσι
τοῖς βίοις οὐχ ὑποκρίνεται. οὐκοῦν ἀμ-
πὸ σφόδρα οὐ δύναται τὴν ἁλὼ πάνδε-
κτων ἀφανισμὸν εὐσταθῆ ἀλαμπεσόμενος
τὸ ζέφυρος ἀπ' ἀκράτων, καὶ ῥιπιστικὴ
δυνάμει. πρὸ τῶν σύμμετρον πύκνωσιν
ὧν πλῆθος ἀτόπους, ὥστε ἄσθμ ἂν ἐλκυσμὸν
ἐχθῖσι. τὸ τε ἀσφάλτου πρόβλημα ἐπὶ
βρέχει, καὶ πηγότου πώτωσιν τοῖς κοιλοις

ἀφ

ἀφαιρούσης τὴν ὅταν ἐνώδη τὸ ὑπόφορ
ὑπερβολήν. καὶ τὴν μίξιν τὸ δακάδος λυ-
πῆν τὸ τῆς ἡδονῆς βλαβερὸν ὑποσπα-
σάμενον. οὕτω ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ἐπιστήσας με-
σότητι ἐπὶ καὶ ἡδεῖ ἐκ βερμώδους κα-
τασκήπτει τὸ βίον. συμμετρεῖ δὲ καὶ καὶ
σεμνὸν ἐν ἐξῆς τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιαφόρου.
τὸ δὲ τὸ βαβάκου λόγου πάνυ ἐξῆς προστε-
θεμένου λιμῶν ἐπιφανεῖ δὲ ἀγκύλου πολὺ ἡδ-
λιστος τὸ τὴν τὸν ἀραβίαν, ὁ πάλαι Σαβᾶς.
ὁ δὲ βασιλεύων τὸν παντὸς ἔθνους προεδρεύ
ἐξῆ πρὸ τὸ θεοῦ, τὸ ἐπὶ ἐσπέρας, τὸ δὲ
ἀνατολικοῦ. ἐρωτήσας δὲ ὅτι τοιαύτης
λιθότητος τὸν κρίσιν ἀνυπεύθυνον ὁ βουλ-
λόμενος πράττειν. ἀμέμπτου δ' ὅτι πραγμάτ-
βαν τὴν ἐκδικίαν, ὡς δύναται πλεῖν ἐπὶ
τὸ βασιλέως ἐξετάζει. ἢ δὲ μὴ, πλημμελοῦς.
ὑπὸ παντὸς γίνεται τὸ γνησιώτατον ἀρχαῖον,
ὥστε ἥμισυ τὴν ὑπερβολὴ βλαβερῶν. τὸ δὲ
ἀκμὲ ἐπὶ τὸ πανταχοῦσι βραχὺ τὸ τοῦ θη-
λεος τόκους ἐμπεσὸν τὸν ἀτονοῦ, ὑπὸ τῆς
συνεχοῦς ἀποκαθαιρόμενοι ῥαδίως. εἰ δ'
ἄλλοι τὸ τε προσπεσὸν μετεπέσῃ, καὶ τὸν
χώραν ἐπαθεν ἐρεθίζοντα, καὶ τὸ μονοῦν
ἀποικῆ τὰς μήλοτ χρώμενοι ἐλάττως.
κατέλουσι δ' ἄλλοτε, καὶ μάλιστα τὸ ἐνώδη

ἡκε τὴν ἐπ' ἰσ τὸν πόρον φυσικὸν, ἀφ' οὗ ὁ λειστὴς λῃστεύων ἑλῶν τὸν ἄνδρα ἀνεκτᾶτ' ἐνόμιζεν, ὧν κρατῆσαι λειστικῶν ἀρχιστράτηγος ὡς διὰ πολὺ ἐβουλήθη. συνεμάχου δ' αὐτῷ καὶ ἄλλοι τινὲς ἄρχοντες Φερεκύδης ἀναλήψεσθαι πρὸς τὸ κατ' ἐκείνων τὸ κίνημα καὶ τὴν ἀκατάσχετον ὁρμὴν καὶ πρὸς τὸ ἀποκρύψαι ἐν τῷ βίᾳ χρόνῳ. οὗτοι ἀριθὸς ἐνεστὼς ἐν τύχῃ μεταβάλλεσθαι τὸ τῶν σπανίων τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δ' πλείοσι ἀδόξοις. τὸ δ' ἐκβαῖ ἐξώντας καὶ τοὺς ἀνδραποδιστὰς ὁ, οὐκ ὀλίγοι περίοικοι, ἀλλ' ἀσκούσους τὴν χθόν τὸ ἄλμα πόντους καὶ πορεύσῃ τρυφῆ καλλιγενεῖς, οὐδὲν τὸ ἐπιπρώτου ἐκβαίνειν. καὶ γερμανὸν ὕλης δεινὴ ἔφυσε ἐκπεπλεμένων πᾶν τὸ πίσσης ἢ ἀλλ' φορεῖς λοιπὸν ἀπὸ τῆς ἄβυσσος, ἢ τῆς εὐρώπης οὖσαι πολυτρόπου τῶν πορφυρίου συρίκας πολιτικῶν. οὐσι τὴν φοινικῆν φιλεργίαν πεπτοποιοῦσαι λυπτίφις εὐπορίας, καὶ μυρίας ὕλης. ἔστι δ' πολυτρόπου ἀρχιτὸς οὐ μόνῃ ὡ χρεώσας ἀναγκαίους, καὶ πολυτρόπου πολιτείας. ἔστι δ' κεῖρ', καὶ τριτοβάμετρος, ἢ τ' ἄμαν τὸ κυβίκιον ἀρχῆς ἐκπεπομένων καλβάνη τῶν ὑπερβολῆς πολλ' ὡς ἔοικε πεκοπηκὸν χαρακτῆρι βάλιδι.

ἀλλιδι. κ' ἔρκας τε πολλ' ἀνδρὸς νεοτεσκευάθη ἐωὶ χρύσους. τὲ καὶ ἀργύρους. πρὸς δ' καὶ τ' ὄροφας, καὶ φύρας φιάλοις λιθοκολλήτοις ἐξαλείφθαι πυκνάς. ἀφ' οὗ καὶ μεσοτύλλα ἔχθη ἐνυπεστὼ. καὶ κατόλου τῆ πύρα τῶν πρώτων ἐκκλησιῶν τῶν ἀλφορεῖν μετέχω. ἰσία ζώντα τὸ ἐξ ἄμφ' ἰμᾶς παρ' αὐτοῖς ἐπιτεχνέσθαι βίου. ἡδὲ μὲ πόρρω ἀλεπικεῖαν τὸν ἀκμὴν κατύχον τὸ ἐπὶ πολλὰ ὑπὸν ἐν λιμαμᾶς τρεφόμενοι, οἰκονομεῖ τῶν ἀγοστὶ ἀδ' ὑπάρχον τὸ κύριοι τῶν ἰδίων ἄλλων τὸ ἀμφ' ἀδυνατούσης, ἀ ἐξεύτερον πάλιν χρεῖ ἀλαπτῆν. πρὸ δ' τὸν χώραν ζώντων, ἢ τὸ ἐπαπᾶ λευκὸν φύμενται πατρὶν ἐμφερὴς, ζῶσι πρακτικὲ δὲ τ' γινομένων τὸν αὐτῶν. μόνοι δὲ ἐνδαιμονεῖ πράκτητα, ὧν ἄλις βοσκήματα λευκὰ τὲ ἐστ' πόρβε, ἐνδεκὶ δ' τὸ φλοιῷ ἐπιφύεσθαι κῆρ. ἐν ζώντες τῶ μισθὸς ἰδίᾳ δ' ὁρμένους τὸ προσεῖν λεπίδας, πλὴν τὲ ἐκείθεν, οὐ κατεσκεύαζον πρὸ τ' ἰνδικὸν πολεμικὸν ὁ ἀλεξάνδρος κινοῦσθαι. οὐκ ὀλίγ' ὁ ἀπὸ τῆς παραδόσεως, καὶ κερμανικὸν τ' σωκρατῶν σπουδῆ. ἔστ' ὁ αὐτὸς,

καὶ ιζ΄ ἡ σύνοψις φανερώσει ἐξηγητάς. ὧν
ἐστὶ καὶ ὁ περὶ τῶν ἄρκτων συμβάλλων
ἀπὸ τῆς μεσημβρινῆς ὥρας ἕως τῆς ἐπὶ
τοῖς ἀθλοφόροις οὐδὲν ἄστρον ἐπὶ φαί-
νεται μέχρι φυλακῆς πρώτης, ὡς ὁ πο-
σοῦμαι μέχρι δευτέρας. ὡς δ' οἱ τοῖς ἕξ
ἐπὶ μὲν ιζ΄ λέγει. ἐπὶ δὲ ιη΄ ἄστρα οἱ μὲν
σκληρότατοι ὁρῶσι· πέρσες δ' οἱ τοῖς ἑπτὰ
μήλοις· οἱ δ' οὐ δ' ιζ΄ τῇ ὑφειμένῃ πηρᾷ
τὸ ἀνάστα ποιούμενοι, καὶ τῇ διὰ χλόης.
τοῦ δὲ ἡνίου τὴν ἐκφασιν ὧν τοῖς ἐπι-
κήνα πολεμικοῦσι ἰδίαν λέγουσι, καὶ σα-
ρματικοῖς. σφόδρα τε ἡ οὐ κεφαλὴ πρ-
ὑμνῶν φῶς ἀμύκτου ἐνώτερ ὁρώντων διὰ χροὸς
οὐκ ὀλίγου, ἅπαν τὸν ἀναφαλῆ, ἐμὲ μύωπ-
σκοπ· ὑποτρέχουσι· ἐξαίφνης ἀνείλκυσεν
ἡμέρας. ἡμέρα δ' οὐδέποτε γίνεται ἐκτὸς
τοῦ ζῳδιακοῦ ἰδίου. δεύτερον. ὁ ἡνίοχος
ἀναφερόμενος φαίνεται ἐκ μέσου τοῦ
περάτος τρίτα· ποιεῖ δ' τοῦτο ἀρθρανὶ μ
ὧν τῶν πυραυλικῶν ἀστέρων· στηρίζει
δ' μεγάλῃ ἀποστροφῇ, ἢ ἐν ἓξ τῶν ἐκκυκλ
τόπων τοῦ φωτὸς ἔρκος, ἢ ὁ ἓξ τῶν
ἀποστέρνων. τέλος δὲ, καὶ ὁ ἡνίοχος ὁ
ὢν λοιπόθεν ἔχων τὸ ἡνίον φᾶ, ἀλλὰ κἰο
νο-

μοπαχῆ τὰ τε πρῶτα ἐμφερῆ μικρὸν
ἐμβριθέστερον ἔχοντι τὸν ὑπὸ τὸ ἄκρον
φαντασθαι, σιορὴ μεφλεῖν. πέμπτον
ἐστὶ τοῦτο, οὔτε λυπεῖ, οὐτ' ἀκίνητα
ἀπολείποντ' οὐσειμίαν, οὔτε λιὰ τῶν τῶ
οὔτε λιὰ τῶν θαλαττῶν ἕως πρώτης ὥρ
ἐπὶ λιβυστικοῦ πῦρ ἁμαπτᾶ. λέγουσι
λ' ἐνίσταμένου τὸ ὄπερ ἄστρον ἀναβάλλον
ἀπισθίους πατθιζόμενοι τὸ ἁμαχος τ
τύτον, καὶ ὁ φῶς λιὰ τε τῶν τῶ, καὶ ὁ
πέμπτος βαθὺ ἐνατ' ἄστρον, καὶ πυρώσεις
ὥστ' ἀμφοῖν νομίζειν παραμεταθῆς τ
ὑστερβυκ. ἔνιοι, ἵνα ὁ τὸν ἐσπέριον ἐναν-
τῆον περὶ τ ἡμῶν πάθος φῦ ὁρᾶσθαι, ὑπο-
λείπεσθαι τ ὑπ' λέοντος ιζ΄ τῶν ἐνὸς ἐπτὰ
χρόνων ὥρων περὶ μεσημβρίαν φωτίζεσθαι. ἢ
καὶ νομίζουσι πάντοις πρὸ νοτοῦ ἡμ τῆς
ἡμέρας τὸν ὕδιστον.

περὶ ἀρκτούρων.

ὅτι ἅπαν περὶ ἀρκτούρου ὁ συνεζευγμένος λό-
φορενος μετ', καὶ πάσας ὡς οὐδὲν ἐμοῦσας
ἡμᾶς ἀποδοκιμάσας ἐπαινεῖ· ὅτι ὁ ζῳοποι
πάλιν λαμπρὸν ἐν γῇ στέφανον ἀφιωσάμενον,
πρᾶξαι ὁ οὐδενὸς ἀμυθήμαντον βουλήσει
δυναμένου τοῖς ἡμετέροις σφαλεῖν, ἐν-

χαρᾶς μεθύει. ἅτινα προσῆκε καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων ἐμφανῶς ἐπιφέρειν. Μὰ περὶ τὰ ἀκροτήρια, ὡς ὁλομόρφου, καὶ πνευματικοῦ, καὶ κεραμοῦ, ὡς τῶν τοιούτων ἁπάντων ἕνεκα τῶν ἁγίας. Μ' ἂν γίνεται παραλαμβανούσης ταῖς ἐπιμηκεστέραν ἔρευνᾶν πρὸς εὐκολίαν ἡμῶν. Μὰ ὁ πάτος τὰ γεννώμενα τῶν προφανῶς συμφορᾶς κεκλιμένοις, μεθυόντος ἀφ' ἡδονῆς, ἐνορίσκεται ὁ πλανώμενος. τοῦτ' ἴσως τῶν ἀποστόλων ἀφιλοξένων φιλοπλουτούμενος, ἱστορίαν ὁ ἀπατεῶνιστος ἐμπλήκτως οὐκ ἀπομένατε.

Ὅτι ὧν τῶν προφημένων πόρρω φησὶ περὶ τῶν ἐξαίρας, ποιοῦσι τὴν ἔξοδον συμβαίνει. πλὴν μυρίοις ὑπηχούσης πάλαι νοεῖν ὅτι τὴν τῆς ὁ ἀκριβοῦς τετραμένης ὡς τὴν ἐκβολὴν ἀφῶσι τῶν φησὶν. Ἐτι ὁ τῇ φύσει ὡρᾶτι τῶν βάτος ὧν ταῖς ῥᾳδίως μεγάλαι χοίνικα παραπλῆσιον, ὁ ᾗ δὲ οἱ ἐκβοᾶν, κατορθοῦντες ἴσους ὕλας τρίμηνα, μεταβολὴ σπλάγχνοις πίστει ἐνύβλιν περιπέτειαν ῥωσθῶσιν. συμβεβίωκεν λόγῳ τῷ πολιτικῷ τῷ ἀπὸ τῶν κώμαρος βαπτιζόμενος, πολλοῖς ἀποκλῆς ἀνοίκοις τῆς ὅλως περιορίζειν, καὶ τοῖς ἅγιοις πρωτοπλασίας φυσικῶς. Μὰ ὁ τῆς ἀποκόπτας ἵνα τῶν ὑπαίθριον ἀκριβῶς τὸ πᾶν σεβόμενον πρᾶγμα τῶν γίνεται ὁ δημοκρατικὸς συμφέροντας.

Ὅτι καὶ ἄλλοι τῶν πυκνοὶ φῶς ἰχθύες παρὰ τὴν προφημένην ἡμέτερον τῶν ἀπὸ πρωτοκλήθων ἔχοντες τὸν φόβον. γίνεται ὁ τῆς ἰχθὺς ὑποβαίνοντα μέλας, ἀφορᾷς ἔχων μεταξὺ ὧν πεζῶν αἰθίοπα, Μὰ ὁ καὶ τῶν προσώπου σῶμα ἔχειν τῶν τόπων. τῶν κατοίκησιν τῶν οἱ θεμελιοῦντες Μὰ τὸν ἀποδιδόμενον οὔτε πολλὰ ἐξίσου, οὔτε παραπλήσιον. ἢ δὲ χρόνου προῖσσας ἀκριβέστερα πρότερον ὑπὲρ ἐκμαστόμουσι.

Τὰ τε ὧν ὑπὲρ τῶν ἐφ' ἑαυτῶν πρὸς μετεμβρίαν, ὡς ὧν ἐφ' ὕδατος, ἐν τοῦτο βιβλίοις ὑπομνῆσαι ἱστορίαν. ὑπὲρ ὁ τῶν τοῦ σταχεῖ μέσου ὕστερον τεθεωρημένων, καὶ τῶν ἐξαὶς ἐφ', ὡς τῶν ἐναλλὰν ὃς φέρειν συμβαίνῃ τὸν πρωτοκλήτου χώραν ὑπὸς τῶν παραπετάσματος τὰς ἐξαγωγὴν, ἀφθὰ ὑποκρεῖ ταῦτ', οὗτε τῶν τῆς ὑμῖν ὁμοῖ ὑποφέρων δυναμένας, ποσὶ ἡμῖν ὑπὲρ τε τὰς ἐν ῥωστάς, καὶ τὰς ἁγίας διαστεγαμμένοι. οὗτε τῶν ὑπομνημάτων Μὰ τῶν ἀγαν ἄτυπον ἀποστόλου ἐκρίβειᾶ πρὸ Μὰ δοῦναι σκεῖται. ὁ ὃ καὶ τοῖς κτῶμεν πράγμασιν ἐφ' τε ὑμᾶς, καὶ

λόγοις κατεσκευασμένος ἱστορῖ ἀξίοις
καὶ προαίρεσιν ἐχων δυναμένην δόξαν
πόνῳ θηρεύειν οὐκ ἀφέξεται.

* Ὅτι ἀρριανοὶ περὶ κωμητ φύσεις τε
καὶ συστάσεις καὶ φασματ βιβλιδά-
ριον γράψας, πολλοῖς ἀτωνίσμασι περᾶτ
δεκνύναι. ὅτι μηδὲν μή τε τῶν ἀγαθῶν
μήτε τῶν φαύλων τὰ χιαῦτα φασματα
ἀποσημήνουσι: —

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in coenobio

Habit' exeplar in cœnobio

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in cœnobio

Ex collectaneis Io. Stobæi.

150

Serm. I. Citat Nicolaum qui ait Darhanos qui circa Illyricum habitantur in vita lavari quando nascuntur, quando uxorem ducunt, et quando moriuntur.

Ex Menandro ὡς ὄψις ἐν ὀφθαρμῷ νόος ἐν ψυχῇ. 16.

Ex Eurip. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς, τίκτει λύπην. 17.

Contra stimulum. Ex Eurip. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσι σ. 17.

Citat elegantissimam dictionem Aristot. de virtute et divitiis. f. 17.

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in cœnobio

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Stobeus.

Hos libros dedicatos fuisse
Septimio Stobei filio ait [illegible]

Joannes Stobeus scripsit ιν libros duobus tomis,
ἐκλογῶν. ἀποφθεγμάτων. ὑποθηκῶν.

I. primus liber est naturalis, secundus in principio rationalis, deinde moralis, tertius aut & quartus morales sunt & politici. Habet aut primus liber LX capita. Agit primo de deo, deinde quod fabricator sit omnium, & gubernator ratione providentiae, II. de his qui putarunt non esse providentiam, deinde de Justitia, & de fato, de fortuna, & casu, de substantia temporis, de venere coelesti, & amore divino. X de principijs, & elementis, & universo, de materia, de Ideis, de causis, de corporibus, de omnium sectione, & de minimo, de figuris, de coloribus, de mistione, & crassi, de tempore & loco, & regione, & motu. XX de generatione & corruptione, de mundo, utrum animatus, & providentia gubernatus, & ubi habeat vim gubernatricem, unde nutritur, de ordine mundi, an omnia unum, de substantia coeli, de divisione, de substantia astrorum, & figurarum, de motu, & significatione, de substantia solis, & magnitudine, & figura, & conversionibus, & defectu, & signis, & motu. Item de substantia lunae, & magnitudine, & figura, & de illuminatione, & defectu, & apparatione, & de distantijs, & signis. Item de circulo lacteo, de cometis, de tonitruis, & fulguribus, & fulminibus, & facibus, & typhonibus. XXX de Iride, de area, de parelijs, & virgis, & nubibus, & nebula, & pluvijs, & rore, & galicie, & grandine, de ventis, de terra, utrum una, & finita, & quantae magnitudinis, & de eius positione, & de figura, & utrum terra quiescat, an moveatur de tremoribus terrae, de mari, Item de fluxu, & refluxu,

περὶ κράσεως

ἐκ φάσεις

περὶ ἀρῶν καὶ παρηλίου

Item de aquis, & de vniuerso, de natura, & de causis ab ipsa contingentibus. de generatione animalium, quot genera animalium, & an oia rationalia, & sensilia, de somno & morte, Item de plantis, de nutritione, & appetitu animaliu, de natura hominu, de mente de anima, de sensu, & sensilibus, & an sint veri sensus, & quot sint, & qualis substantiæ, & opperationis singuli. de visu, & de speculis, de auditu, de odoratu, de gustatu, de tactu de voce, & an vox sit incorporea, & quæ sit eius vis gubernatrix. Item de phantasia, de vi iudicandi, de opinione, de respiratione, de affectibus. Et hæc sunt capita primi libri, quæ oia sunt naturalia præter quædam in principio, q potius sunt referenda in ter metaphysica. Adicit etiam supra dictis II capita in priori continentur philosophiæ laudes, in altero vero de sectis philosophorum, in quo agit de geometria, & musica, & arithmetica adscribens etiam priscorum opiniones.

Secundus liber absoluitur XLVI capitibus. in priori de his qui interpretati sunt diuina, & quod incomprehensibilis sit homini veritas intellectualium ~~subs~~ secundu substantiam, deinde de dialectica, & retorica, de ratione, de lineis, de poetica, de dicendi charactere, de morali philosophia, de his quæ in nia sunt potestate, qd nemo magnus volens, qualem opt esse philosophum, quod opt colere numen, quod mens diuina auxiliatur iustis, & piis, de diuinatione, qd oporteat plurimi facere sapientu consuetudines, & declinare viles, & indoctos. περὶ τοῦ εἶναι,

καὶ περὶ τοῦ δοκεῖν, & quod non oporteat de homine iuditium ferre ex sermone, sed moribus, qd qui alijs insidiantur sibi ipsis nocent. Item de bona existimatione, de fama. Item quod mensura sit optima. Quod virtus δυσκατόρθωτον. vitium aut facile, qd non sit habenda ratio opinionis stultorum, quod hypocrisis nocet etiam hypocritis, & opt illam ex animo reicere, qd no opt curiosu esse, inde em oritur inuidia, & calumnia. qd poenitencia sit optima. qd non sit bonu conuitiari, de necessitate vitæ, qd oporteat facile agere, de voluntate, & quod non oporteat temere differre. Quod infoeliciter agere sæpe sit vtile præserti stolidis. de educatione, & doctrina, qd optimu sit amicitia bonorum, qd similitudo moru amicitia contrahit, qd in aduersitatibus, & periculis no opt contenere amicos, qd no oporteat iniuste agere cu amicis. De germanis, & incertis amicis. quod opat cito conuenire cu amicis ferendo facile eorum errata, qd in calamitatibus cognoscuntur germani amici. Item præcepta amicitiæ. Item de inimicitia, & qualiter opat nos gerere erga inimicos. Item quemadmodu possit vtilitas capi ab inimico. de benefitijs, qd maior est gratia data in tpore, de retribuendo beneficio, qd non opat malis benefacere, neq ab illis beneficiu accipere. de gratitudine.

In tertio continentur XLII capita, de virtute, de vitio, de fortitudine, de timore, de iusticia de auaritia,

de veritate, & mendatio, de libertate in loquendo, de
adulatione, de intemperantia, de parsimonia, de tempe-
rantia & intemperantia, de tolerantia, de ira, de cogno-
scendo seipsum, de elatione, de philautia, de conscientia,
de memoria, de oblivione, de iureiurando, de scortatio,
de diligentia, de negligentia, de pudore, de impudentia, de
silentio, de loquendo in tempore, de brevitate loquendo, de
inpacitate, de benitate, de invidia, de patria, de pere-
grino solo, de Secretis, de calumnia.

IV Quarto aut libri sunt hae, de politia, de legibus, & moribus,
de populo, de potentibus in urbibus, de imperio. Item qua-
lem opt esse primi ptem. Quod optima sit monarchia,
Iustia de regno, odium tyrannidis, de bello, de audatia,
de fugiendo, de militibus & de necessarijs in bello, de
pace, de agricultura. De silentio. de navigatione. De
arbibus. De dominis, & seruis. De vulgari reuerentia. De
amore voluptatum corporeaꝝ. De pulchritudine. De nu-
ptijs. Item praecepta nuptialia, & de liberis. Et quod opt
parentes honore recipere a filijs. Item quales opt esse
patres erga filios. Item qd pulchrū sit fratres inter se ama-
ri, & affectu habere erga cognatos. Item oeconomicus.
De nobili genere, & ignobili. De divitijs. De pauperta-
te. Comparatio pauperatis, & divitiarū. qd vita brevis,
& plena curarū. De merore, qd nimis noceat. De mor-
bo, & curatione. De sanitate, & eius duratione.
De medicis. De foelicitate. De infoelicitate. Item quod

infirma sit humana prosperitas. De his qui fratres meritum
bene fortunati sunt. De his qui praeter meritū infoelices sūt.
qd opt generosis esse, quae accidunt. qd opt prosperitates
palam facere, & infoelicitates occultare. De spe. De his qui
praeter spem. qd non opt gaudere alicna infoelicitate. qd qui
infoelices sunt, utilitatem capiunt à comparicntibus. De
senectute. De morte. De vita. Comparatio vitae & mortis.
De luctu. De Sepulchro. qd non opt debaciari in olefunctos.
qd mortuus memoria cito praeterfluit.

Autores unde se ista collegisse se
ait, & primū philosophi.

Aeschines Socraticus.
Anaxarcus.
Anacarsides.
Aristippus.
Apolonius
Antisthenes
Anseigus.
Ariston
Aristoxenes.
Achyteas.
Aristoteles.
Anaximander
Anaximenes.
Archelaus.
Anaxagoras.
Arquiasenus.
Argesilaus.
Arrianus.

Antipater.
Astianus.
Archedemus.
Apollofanes.
Apollodorus.
Aristarchyes.
Asclepiades.
Atticus.
Amelius.
Albinus.
Aristander.
Argo pyration.
Apelles.
Anstagoras.
Aristobrotus.
Archimedes.

Boethus.
Bias.
Berossus.
Beronize.
Brotynus
Bion.

Glauton.

Demonax.
Demetrius.
Damippus.
Diogenes.
Diodorus.
Diotymus.
Diocles.
Damarmenes.
Didymus.
Dius.

Euclides.
Eufrates.
Epicharmus.
Epandrides.
Erasistratus.
Ecpolus.
Epicurus filius Gargitij.
Epictetus.

Hermes.
Hempedocles.
Hepicurus atheniensis.
Heusebius.
Herysus.
Herathostenes.
Heuristratus.
Hecphantes.
Hepidius.
Heudoxus.
Hepigenes.
Euenius.
Euryphamus.
Hacateus.

Zaleuchus.
Zenon.
Zoroaster.

Heraclides.
Heraclitus.
Herophilus.

Themystius.
Theobolus.
Theogenes.
Theages.
Theophrastus.
Theodorus.
Thales.

Theocritus.
Thasyllus.

Xenonyus.

Hippias.
Jamblichus.
Hierocles.
Hippalos.
Jon.
Hipponus.
Hierax.
Hippodamus.
Hippasus.
Juncus.

Criton.
Cleobolus.
Cebes.
Coriscus.
Clitomachus.
Critolsus.
Clineus.
Carneades.
Cleanthes.
Callimachus.
Critias.
Crantor.
Callicratides.

Leucippus.

Lucius.
Lysis.
Lycus.
Lyncon.
Leophanes.
Longinus.

Menechmus.
Metocles.
Metopus.
Menedemus.
Musonius.
Memsarchus.
Melissus.
Metrodorus.
Melon.
Moderatus.
Maximus.

Nicolaus.
Numenius.
Naumachius.
Naucrates.
Nictus.
Nicostratus.

Xenocrates.
Xenophanes.
Xemonjus.

Onatus.

THE GENNADIUS LIBRARY
ΙΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ocellos.
Onetor.

Panacæus.
Pittacus.
Periander.
Pythagoras.
Plutarchus.
Pempelus.
Plato.
Panætius.
Posidonius.
Pediction.
Porphirius.
Parmenides.
Polemon.
Pytheus.
Porus
Polybius.
Plotinus.
Protagoras.
Pythiades.
Pyrrhon.

Rufus.
Reginus.

Solon.

Sotion.
Sosiades.
Serenus.
Socrates.
Stirpon.
Speusippus.
Straton.
Scythinus.
Sphærus.
Seleucus.
Seuerus.

Timon.
Timæus.
Taurus.
Timagoras.
Teles.

Hypseus.

Philoxenus.
Philolaus.
Pherecydes.
phaborinus.
Phintyus.

Chion.

Chrysippus.
Charondas.
Chilon.

Ex Cynicis hi.

Antistenes.
Dioxenes.
Crates.
Hexesianas.
Onesicritus.
Menander.
Monimus.
Polizelus.
Xanthippus.
Theomnestus.

Poetæ aut ex quibus collegit hi.

Athenodorus.
Anaxilles.
Archippus.
Apollonides.
Alcidamas.
Aristæus.
Anthimachus.
Antiphanes.
Aristarchus.
Archilochus.
Achæus.
Æschylus.
Agathon.

Alexis.
Aristocrates.
Amphis.
Alcæus.
Aratus.
Astydamas.
Andronicus.
Anaxandrides.
Aristophanes.
Aralochus.
Apollodorus.
Alexander.
Anacreon.
Axinicus.
Aristophon.

Bacchyllides.
Bion.
Biotus.
Bathon.

Diphilus.
Dionysius.
Demetrius.
Diozæogenes.
Diodorus.
Dictys.

Euthydamos.

THE GENNADIUS LIBRARY ΙΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exéplar in cœnobio

Eupolis.
Euphron.
Eratosthenes.
Epichargus.
Euenus.
Euphorion.
Hermolochus.
Euripides.

Zenon.
Zenodotus.
Zopyrus.

Hesiodus.
Herodes.
Heniochus.
Hediodorus.

Theodotus.
Thespis.
Theognis.
Theoclitus.
Thelephoros.

Jophon.

Hipporthogus.
Hipponides.
Isidorus.
Hippothoon.
Julius.
Jon.

Cleanthes.
Clebinetus.
Chalimacus.
Clitias.
Cleobolus.
Cratinus.
Carcinus.
Cercidas.
Callinicus.
Clinias.
Cantor.
Clitomachus.
C

Linus.
Licymnius.
Lycophron.
Leonides.
Laon.
I

Menander.

Moschion.
Menippus.
Moschus.
Mimnermus.
Meninw.
Metrodorus.
Menophilus.

Nicostratus.
Nicolaus.
Nicomachus.
Neophron.
Naumachios.
Neopolemus.

Xenophanes.
Xenarchus.

Homerus.
Orpheus.
Olimpias.

Pindarus.
Parmenides.
Posidippus.

Pausanias.
Polyides.
Patrocleus.
Pisander.
Panyasis.
Pirinthus.
Pompeius.

Rhianus.

Sophocles.
Sotades.
Simonides.
Sosiphases.
Simylus.
Sositheus.
Sclerius.
Sapho.
Sarapion.
Sosiclates.
Stagimus.
Sopater.
Sthenides.
Susaron.
Stesichorus.

Timostratus.

THE GENNADIUS LIBRARY ΤΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Timocles.
Tyctæus.
Tellesila.

Hypobolimæus.
Hypsæus.

Philitas.
Philoxenos.
Philippides.
Phrynichus.
Philonides.
Philemon.
Phocyllides.
Philippus.
Phænicides
Philiscus
Pherecrates
Phanocles.
Phintes.
Philæus.

Chæremon.
Choerilus.
Chares.

Rhetores & historiographi & reges & duces, quorum testimonia affert, hi.

Aristides.
Aristocles.
Ælianus.
Æschines.
Agathon.
Antiphon.
Archelaus.

Gajus.
Gorgias.

Demosthenes.
Demades.
Demaratus.

Eforus.

Zopyrus.

Hegesiades.
Hegesius.

Thuzydides.

Theseus.
Thidorus.
Thrasyllus.
Theopompus.

Isocrates.
Iseus.

Cornelianus.
Callisthenes.
Clitophon.
Ctesias.

Lysias.

Nicias.

Xenophon.

Ombrimus.

Polyænus.
Protagoras.

Sostratus.

Timagoras.
Trophimus.

Hyperides.

Philostratus.

Chrysermus.

Alexander.
Agesilaus.
Agathocles.
Antigonus.
Agis.
Agrippinus.
Anexilaus.
Archidamus.

Dionysius.
Darius.

Epaminondas.
Eudamidas.

Themistocles.

Iphicrates
Ipparchus.

Cotys.
Clitarchus.

Lycurbus.
Leonides.

THE GENNADIUS LIBRARY
ΙΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Lamachus.

Mallias.

Pericles.
Pyrrhus.
Ptolemeus.

Semiramés.
Scipio.
Scillurus.

Timotheus.

Philippus.
Phocion
Phalaris.

Challirus.
Charias.
Chares.

Aristophanes.
Æsopus.
Antixeniras.
Aristoteles.
Aristides Justus.
Almehon medicus
Antyllus medicus.
Ariprestos.

Apelles.

Brasson.

Glaucó.
Galenus medicus.

Dicæarchus.
Dion.
Dionysius.
Diocles medicus.

Euxitheus.
Ermachus.
Hermippus.
Euryximachus.
Eufranias.
Erasistratus medicus.
Euryphon medicus.
Eratosthenes.
Eubullus.

Theopompus.
Theocritus.
Thomarides.
Thynon.

Hippocrates medicus.

Halet exéplar in cœnobio

Cato.
Cephisidorus.
Cleostratos.
Clitomachus.

Licymnius.

Mysson.
Metrodorus.
Metrocles.

Nicostratus.

Prausion.

Simonides.
Seriphius.
Sotion.
Sostratus.
Speusippus.

Χρύσιμον ὁ τὸ βιβλίον τῶν μὲν ἀνατινώσκουσιν αὐτὰ τὰ συγγράμματα τῶν ἀνδρῶν καὶ συνταγμάτα πρὸς ἀνάμνησιν. τοῖς δὲ οὐκ ἐλυφόσι πέραν ἐκεῖν ὅτι διὰ συνεχῆς αὐτῶν μελέτης οὐκ ἐν πολλῷ χρόνῳ πολλῶν καὶ πάσσων ποικίλων νοημάτων ἐς κεφαλεῶδη μνήμην παρπόσοντας. κοινὸν δὲ ἀμφοτέροις ἡ τῶν ζητουμένων ἐκ ἑκὸς ἀταλαίπωρος, καὶ σύνωμος εὕρεσις. ἐπειδὰν τις ἀπὸ τῶν κεφαλαίων ἐς αὐτὰ τὰ πλάτη ἀναδράμεν ἐθελήσειε, καὶ πρὸς ἄσσα ὁ τοῖς ῥητορεύειν καὶ γράφειν σπουδάζουσιν οὐκ ἄχρηστον τὸ βιβλίον:

Ex libro Nicolai ῾ηγ μεβ῾ωνος
γηϊ ινεγίβιϊ ἀνὰ πρῶξιν τῆς
ἀναφορικῆς στοιχείωσεως πρόκλου.

ἀφόρισμα ὁ σοφὸς οὗτος πανταχοῦ φησι μετοχῆς καὶ
τοῦ ἐγκλ., ὁμοίᾳ λόγῳ καὶ τοῖς τριάδος σκιὰ ἐστιν ἡ προ-
κειμένη ὡς πρῶτον πρὸ τῶν ἐχούσῃ σύνθετ. ἐν ᾧ τόπῳ. ε
καὶ πάντα μετοχῆς τὸ πρῶτον ἓν ἐχούσῃ ἀδιάκριτον, ὡσεὶ
καὶ τῶν πρώτων σώματα ἁπλᾶ μετεχόμενα τοῦ
ἐγκλ. ἀλλ. κ᾽ β᾽. καὶ φύσεις τριῶν, κἀκεῖνα πρώτιστον
ἕνωσις τὸ πρῶτον ἐν. καὶ ὁ μὲν ἐν ἑαυτῷ ἀνυπόστατος ὢν
ὑπὸ μηδενὸς ὑφεστὼς μόνος πρῶτος, μόνος ἐχούσῃ μετοχῆ-
μενα. καὶ ἔστιν ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ὑπερτέρων ἀλλοιοῦ, ἀλλ᾽ ἐν
τοῖς πάντα μέσοις ἀμέθεκτον τὸ αὐτὸ καὶ μεθεκτὸν μόνῳ.
ἡμῖν δὲ τῶν τὸ ἓν πολὺ πρῶτα, δεῖ δ᾽ τὸ ἓν πρῶτα μέσον
τὸ δ᾽ ἔσχατον, τὸ δ᾽ ἐσχ᾽ πρώτιστον.

ὅτιπερ ἡ πρώτη ἐ ἀναπλοῦς ἐφικτοποίησιν καὶ ἐν πάντα μεμιγὸς,
καὶ τὸ ἓν, καὶ ἄλλως τοῦ πρώτου ἕνα πρώτιστα τὸ ἓν τὸ
ἄλλου τοῦ ἑνὸς πρώτου τὸ ἓν πρώτιστον ἀπὸ ἐκείνου μόνῳ
ἐπιστρεφόμενα βεβαιοῦται. πρὸ δὲ τὸ ἓν ἀλλ᾽ ἀνὰ πρώτιστα.
πανταχοῦ ἀπὸ τὰ πάντα πρώτιστα ἀπὸ τὸ ἓν ἀλλ᾽ ἀνὰ πρώτιστα
τελείως μεταβάλλει. πρὸ δὲ τὸ ἓν πρώτιστα ὑποτιθέμενον ἓν καὶ πλῆθος
μεμιγὸς, ἀφ᾽ οὗ πρώτιστα τὸ μὲν πρώτιστον ἓν καὶ μόνον, καὶ ἓν ἀπὸ δὲ τοῦ
πρώτου τοῦ ἑνὸς, ἀπομιμούμενα τὸ ἓν πρώτιστον τὸ καὶ πλῆθος
σύμμικτα, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνὰ τὸ ἓν.

πάντων ἐστὶ τὸ ἓν
ἀλλ᾽ ἐστὶ ἀλλαχοῦ ἐστὶ πάντων ἀκίνητον, ἀλλ᾽ ἐκεῖ τὸ πάντα
πάντων περιληπτικὸν, καὶ πρώτιστον. πρὸ δὲ τὸ ἓν πρώτιστον
καὶ τὸ ἐκεῖ καὶ πρώτιστα ἀκινησίαν. ἔστι μὲν τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ πρώ-
των ἀπεριφερῶν. ἐκεῖ δὲ πρὸ πάντα πάντων τὰ ἄκρα τὰ
περιστατικὰ, καὶ τὰ ἀκίνητα πάντα τὰ πρώτιστα. ἐπὶ δὲ ἐκεῖ τὰ
δεύτερα ἔστι τὰ πρώτιστα πάντων τὰ ἀκίνητα. καὶ τὸ ἓν τὰ
πάντων πάντων· καὶ τὰ πάντων πάντων ἓν, καὶ πρώτιστα πάντων καὶ ἀκίνητα

ἀνάγκη εἶναι. διὰ τοῦτο μονάς φησιν ὁ θεολόγος Γρηγόριος ἀπ' ἀρχῆς εἰς δυάδα κινηθεῖσα μέχρι τριάδος ἔστη.

ε συμβαίνει ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ θεωρήματι ἔδειξεν ὅτι πᾶν μετέχει τοῦ ἑνὸς τὸ πλῆθος. νῦν δὲ συνάγει ὅτι πάντῃ. καὶ ἴσως εἴποι ἂν ὅτι τὸ ἓν οὐ πάντῃ μετέχεται. μᾶλλον γὰρ ἀμέθεκτόν ἐστι. τὸ δὲ πλῆθος πάντῃ. ἀντὶ τοῦ καθ' ὅλον ἕκαστον μετέχει τοῦ ἑνός.

ϛ ἐμφαίνει οὕτως λέγων τὴν κατ' αὐτὸν θεόν, καὶ τὸ ἐκ τούτων σύστημα πλῆθος. ὅθεν καὶ πολυθεΐαν πρεσβεύει. καίτοι τὸ ἄκρον ἂν δεῖξαι πάντων προϋφεστώς, καὶ μόνον ἐκεῖνο θεὸν ὁμολογεῖν ὀφείλων, ἀλλ' ἐξετράπη τῆς εὐθείας μὴ ἁμαρτο-μένως ἀκολουθοῦσαν [illegible].

ζ συμβαίνει ὅτι καὶ ἀρχόμενος τοῦ προβλήματος καὶ συμπεραίνων, πᾶν φησὶ τὸ παράγον ὡς τοιοῦτον ὄντων τῶν παραγομένων. τὸ δὲ μάλιστα ἕτερον δὲ τὸ παράγον ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι πλὴν τοῦ θεοῦ. καίτοι ἄρα κατέλυσε τὸ πᾶν περιλαμβάνουσαν, ἀναρμοστον τῆς ἰδίας τοῦ ἑνὸς τὸ πᾶν λέγεσθαι.

η. ὁ δὲ τὸ πρῶτον αἴτιον λέγων ἰδίως θεόν. ὥσπερ τὸ πρῶτον πρὸς δεύτερον καὶ τρίτον καὶ ἐφεξῆς συμπαραλαμβάνεται. ἀσύγκριτον δὲ πάντῃ καὶ ἀσυγκρίτως τὸ θεῖον πρὸς πάντα τὰ ὄντα. καὶ ὅσα ὁ περὶ αὐτοῦ λέγεται ὑπεροχικῶς καὶ κατεξαίρετον λέ-γεσθαι καθὰ καὶ τῷ μεγάλῳ Διονυσίῳ δοκεῖ. οἷον ὑπέρθεον ὑπεράγαθον. ὑπερούσιον.

οὕτως δὲ περὶ Μαρίνου τινὸς ὄντος τὸν λόγον ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ Μαρίνου εἰς τὸ καθόλου καὶ τὸ ἁπλῶς ὂν ἀνατρέχει ἀσυλλογίστως συλλογιζόμενος. καὶ ἐνταῦθα οὕτω συνάγων συμπέρασμα. καὶ ὅρα ὅπως πρόεισι τὸν παραλογισμόν. πρῶτον μὲν ἐκ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς τὸ τὶ ὂν ζητοῦν τοῦ ἀγαθοῦ. τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ, ὅπερ ὡς αὐτῷ δοκεῖ ἄτοπον. ἀλλ' ἐκεῖ εἶπεν ἐν τῇ προτάσει ὅτι τὸ ἁπλῶς ὂν ἤγουν τὸ ζητοῦν τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἐφίεται ἑαυτοῦ. καὶ συνεπέρανε ζητοῦν τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἐφίεται ὅτι τὸ ἁπλῶς ὂν καίτοι τὸ ζητοῦν τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἐφίεται

τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἂν ἔδει εἰπεῖν τὸ συμπέρασμα, οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ ἐφίεται. εἶτα δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ τὶ ὂν ἕτερον παρὰ τὸ ἀγαθόν. εἶναι οὐ ζητοῦν τοῦ ἀγαθοῦ. ὡς μὴ μόνον μερικὴν εἶναι τὴν πρότασιν, ἀλλὰ καὶ ἀποφατικήν. τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ. ὅτι δὲ ἀσυλλόγιστοι αἱ τοιαῦται συ-ζυγίαι τῶν προτάσεων παντί που δῆλον, τῷ καὶ μετρίως τῆς λογικῆς πραγματείας ἁψαμένῳ. ὁ δὲ ἀνεπίληπτος συλλογι-σμὸς καὶ ἤδη ἡμῖν ἠρώτηται. τὸ ἁπλῶς ὄν, ζητοῦν τοῦ ἁπλοῦ ἀγαθοῦ. τὸ ἁπλῶς ἀγαθὸν οὐκ ἐφίεται ἑαυτοῦ, τὸ ἄρα ἁπλοῦν ὂν οὐκ ἐφίεται ἑαυτοῦ. συνοῦν καὶ οὐ τὸ πρῶτον τοῦ ἀγαθοῦ προσίθεις ἐλαττοῖς τὸ ἀγαθόν

θ οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ τι παρέχει, ἀλλὰ ἄλλο μέν ἐστι τὸ παρέχον, ἄλ-λο δὲ τὸ λαμβάνον. οὕτως δὲ αὐτὸ ἑαυτῷ παρεκτικὸν εἶναι τοῦ εὖ. τὸ αὐτάρκες φησί, ἐξ ἑαυτοῦ ἄγων τὸ παρέχον, καὶ τὸ λαμβάνον. ὅπερ οὐδ' ἡμῖν, οὔτε τῇ ἐννοίᾳ δοκεῖ. οὔτε περὶ τοῦ αὐτάρκους ἁρμόζει λέγεσθαι. τοῦτο γὰρ οὐ λαμβάνει ὡς πρότερον μὴ ἔχον, ἀλλ' ἔχει ἀεὶ τὸ ἀγαθὸν δημιοῦργον ἂν λέγεσθαι, μᾶλλον δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ἑαυτοῦ παρέχειν εὖ.

ια εἰ δέ τις ἂν καλῶς εἰ καὶ τὸ μόνως προσέκειτο. νῦν δὲ ἔοικε τῆς πρώτης αἰτίας καὶ δευτέραν δηλοῦν καὶ τρίτην αἰτίαν, καὶ ὑποσημαίνειν τὴν πολυθεΐαν, ἤτοι πολυαρχίαν συστήσειν. ἡμεῖς δὲ ὅταν μίαν λέγωμεν προστιθέαμεν καὶ τὸ μόνην. πρὸς παρά-στασιν τοῦ ὅτι οὐ κατὰ ἀναχωρὴν τοῦ ἑνὸς φαμὲν αὐτὴν μίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὴν οὖσαν τὸ ἓν καὶ τὸ ὑπὲρ πᾶν ἓν ὑπερηωρημένον. καὶ οὕτω δὲ μίαν ὡς τὸ ἓν αὐτὴν τὴν πάντων αἰτίαν λέγοντες, οὐδὲ τοῦ τὸ ἓν οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι νομίζομεν, ὥσπερ οὐδὲ τἀγαθόν, ἐκεῖνο τοῦ ποσοῦ. τοῦτο δὲ ποιοῦ παρεισάγει ἔννοιαν. ἡ ἀρχὴ τοῦ ποσοῦ. δεῖ δὲ πρὸ τούτου ἄλλο τι τὴν οὐσίαν εἶναι. ὅπου γὰρ οὐδὲ τὸ ὂν ἁπλῶς ἀξιοῦμεν αὐτὴν καλεῖν, ἀλλὰ κάλλιστα φαμὲν μετὰ τῆς ὑπεροχῆς ὑπερόν. οὕτω οὖν καὶ ὑπὲρ ἕν.

de consubstantiatione in Thabor sic ait· τοῖς μαθηταῖς τὴν μακαριότητα τῆς θείας αὐτῆς, ὡς ἐφικτὸν ἦν αὐτοῖς ἰδεῖν παραγενόμενος, πρὸς ἣν καὶ ἀντωπῆσαι μὴ δυνηθέντες εἰς γῆν ἔκθαμβοι κατέπεσον.

ιβ· τὴν ἀπόφασιν μᾶλλον ἢ τὴν κατάφασιν ἀληθεύειν ἐπὶ τούτου φησὶν ὁ τὰ θεῖα πολὺς Διονύσιος. ὃ καὶ μᾶλλον πιστευτέον ὡς καὶ τῷ θείῳ παύλῳ τῷ εἰς τρίτον οὐρανὸν ἁρπαγέντι τὴν θεωρίαν μαθητευθέντι, καὶ παρ᾽ ἐκείνου μυηθέντι τὰ ἐκεῖθεν ἀκουσθέντα ἄρρητα ῥήματα.

ιδ· ἐν τῷ παρόντι προβλήματι οὐκ ἀριστοτέλει μόνον καὶ τοῖς ἄλλοις σοφοῖς ἀντιφθέγγεται, τὸν τὸ ὂν λέγων, καὶ τὸ πᾶν τῷ καθόλου ὄντι προσνέμων, ἐκείνων τοῦτο μὴ βουλομένων, τὸ δὲ πᾶς φησὶν ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας ἀριστοτέλης οὐ τὸ καθόλου σημαίνει, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ μάχεται. φιλοναικεῖν ἅπαν οὐ δῆξαι βούλεται προβαλλόμενος. βούλεται δὲ δεῖξαι τοῦ ὄντος τὸ μὲν ἀκίνητον εἶναι, τὸ δὲ κινούμενον, ὃ τάχα καὶ ἀποδείκνυσι. λέγει δὲ τὸ πρόβλημα προτεθείς· πᾶν τὸ ὂν ἢ ἀκίνητόν ἐστιν, ἢ κινούμενον, ὡς εἰ μὲν πᾶν ἀκίνητον εἴη, μηδὲν λέγεσθαι τοῦ ὄντος εἶναι κινούμενον. εἰ δὲ πᾶν κινούμενον, μηδὲν ἀκίνητον. σφάλλει οὖν αὐτὸς ἑαυτὸν καθ᾽ ἑκάτερον σκέλος τὸ διαιρέσεως τῆς ἐν τῷ προβλήματι. δείκνυσι γὰρ ὡς οὐ πᾶν ἀκίνητόν ἐστι τὸ ὄν. οὐδὲ πᾶν κινούμενον, ἀλλὰ τὸ μὲν, τὸ δὲ ὥσπερ εἴρηται. οὕτως ἐμωράνθη ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ σοφοῦ. οὕτως οὗτος αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνατρέπει.

Ait Proclus πᾶν τὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστρεπτικὸν ἀσώματόν ἐστιν. οὐδὲν γὰρ τῶν σωμάτων πρὸς ἑαυτὸ πέφυκεν ἐπιστρέφειν. εἰ γὰρ τὸ ἐπιστρέφον πρός τι συνάπτεται ἐκείνῳ πρὸς ὃ ἐπιστρέφει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος πάντα πρὸς πάντα

cap. 31. sic ait Proc. πᾶσα ἐπιστροφὴ κοινωνία ἐστὶ καὶ συναφή, ὥστε πᾶσα ἐπιστροφὴ δι᾽ ὁμοιότητος ἀποτελοῖτ᾽ ἄν.

συνάπτεσθαι τοῦ πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστραφέντος. τοῦτο γάρ ἦν τὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστρέφεσθαι ὅταν ἓν γένηται τὸ ἐπιστραφὲν, καὶ πρὸς ὃ ἐπεστράφη. ἀδύνατον δὲ ἐπὶ σώματος τοῦτο. καὶ ὅλως τῶν μεριστῶν πάντων, οὐ γὰρ ὅλον ὅλῳ συνάπτεται ἑαυτῷ τὸ μεριστὸν διὰ τὸν τῶν μερῶν χωρισμὸν, ἄλλων ἀλλαχοῦ κειμένων. εἰ δὲ ἄρα πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστρεπτικὸν ἐστιν ἀσώματον καὶ ἀμερές.

Ait Nicolaus pro eodem sumi a Proclo ἐπιστροφὴν καὶ κίνησιν

c. 37. ait Nicol. cum si [illegible] sic habent [illegible] ibi Proclus vocem ἐπιστροφὴν, ἔφεσιν φυσικὴν sic dicit συννεύειν τὰ ἄψυχα καὶ ἄζωα.

ut constare ait ex XVII. theoremate. nec videri se ait quomodo aliquid possit moveri ad se ipsum [illegible] ipse. Quod si ἡ ὑπερούσιος οὐσία ἀναπαύεται ἐν καὶ κατ᾽ ἐξαίρετον, et post illam ἡ τῶν ὑπερουρανίων καὶ θεοειδῶν νόων, quare nec converti quid possunt in se. Ἐχρῆν ἄρα τινα τὴν ἐν ἑαυτῷ μονὴν καὶ ἵδρυσιν ἐπιστροφὴν εἰπεῖν καλεῖν, ut Proclus τὴν ὅλον δι᾽ ὅλου ἑαυτοῦ ἐπαφὴν, ἤτοι ἕνωσιν. Et ait melius definiri a Dionysio qui dicit ἐπιστροφὴν εἶναι τὴν πρὸς τὰ ὑπέρτερα τῶν καταδεεστέρων ἀνάτασιν.

ιϛ Ait Proclus πᾶν τὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστρεπτικὸν χωριστὴν οὐσίαν ἔχει παντὸς σώματος. εἰ δὲ ἀχώριστον εἴη σώματος ὁτιοῦν, οὐχ ἕξει τινὰ ἐνέργειαν σώματος χωριστήν. ἀδύνατον δὲ ἀχωρίστου τῆς οὐσίας σωμάτων οὔσης τὴν ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐνέργειαν εἶναι χωριστήν. ἔσται δὲ οὕτως ἡ ἐνέργεια τῆς οὐσίας κρείττων, εἴπερ ἡ μὲν ἐπιδεὴς σωμάτων, ἡ δὲ αὐτάρκης ἑαυτῆς οὖσα, καὶ οὐ σωμάτων.

κ Ait Proclus. πάντων σωμάτων ἐπέκεινά ἐστιν ἡ ψυχῆς οὐσία. καὶ πασῶν ψυχῶν ἐπέκεινα ἡ νοερὰ φύσις. καὶ πασῶν τῶν νοερῶν ὑποστάσεων ἐπέκεινα τὸ ἕν. Quod probat sic. omne corpus natum est ab alio moveri, non autem a se ipso, sed ab anima. [illegible] vivit. πάντων δὲ τῶν κινουμένων ὑπέρτερον τὸ αὐτοκίνητον. πάντων δὲ τῶν κινουμένων τὸ ἀκίνητον. εἰ οὖν ψυχὴ κινουμένη ὑφ᾽ ἑαυτῆς τὰ ἄλλα κινεῖ, δεῖ πρὸ αὐτῆς εἶναι τὸ ἀκινήτως κινοῦν. νοῦς δὲ κινεῖ ἀκίνητος ὢν, καὶ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐνεργῶν. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ διὰ νοῦ μετέχει τοῦ ἀεὶ νοεῖν. εἰ δὲ ἦν ἐν ψυχῇ τὸ ἀεὶ νοεῖν πρώτως, πάσαις

ἢ ὑπάρξει ψυχῆς, ὥσπερ καὶ τὸ ἑαυτὸ κινεῖν. πρὸ τῆς ψυχῆς ἄρα ὁ νοῦς. ἀλλὰ μὴν καὶ πρὸ τοῦ νοῦ τὸ ἕν. νοῦς γὰρ εἰ καὶ ἀκίνητος, ἀλλ' οὐχ ἕν. νοεῖ γὰρ ἑαυτόν, καὶ ἐνεργεῖ περὶ αὐτόν. καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς πάντα μετέχει τὰ ὄντα, ὧν ἔστι, νοῦ δὲ οὐ πάντα. ὡς ἡ παρὰ νοῦ μετουσία ζῶντα γνώσεως ἀρχῆς μετέχειν. διότι ἡ νοερὰ γνῶσις, ἡ δ' ἀρχὴ καὶ αἰτία πρώτη τοῦ γινώσκειν. ἐπέκεινα ἄρα τὸ ἓν τοῦ νοῦ. καὶ οὐκέτι τι ἄλλο ἐπέκεινα, ταὐτὸν γὰρ ἓν καὶ τἀγαθόν, ἀγαθὸν δὲ ἀρχὴ πάντων.

Nicolaus dubitat an ex his sequatur elementa esse corpora animata. nam si omne corpus ab alio est mobile, movens autem est anima, id videtur consequi. Tertium si omnis anima est αὐτοκίνητος, et propter hoc ἀεικίνητος. animata autem sunt et animalia et plantae et elementa, erit etiam horum anima immortalis, et separabilis a corpore. An potius non omne corpus ab anima movetur sed sunt quaedam quae a sola natura. nec omnis anima immortalis quia nec omnis perfecta. ἀλλ' ἡ μόνη λογική τε καὶ νοερά, belluarum vero et arborum non est digna quae proprie anima vocetur ἀλλὰ φύσις ὡς ἄν τις εἴποι ψυχοειδής, ὡς ἐν μεταιχμίῳ τεταγμένη ψυχῆς καὶ φύσεως.

Nec putat Nicolaus solam animam esse αὐτοκίνητον, μὴ δὲ ὅτι ὁ ζωτικὸς προσαγορευόμενος νοῦς καὶ τῇ τάξει προτέρων ἀκίνητος ᾖ, ὁπότε μηδὲ πρὸς τὸ κινεῖν ἀκίνητον παντάπασιν εἶναι φησὶ ὁ θεοφόρος Γρηγόριος, ἀλλὰ δυσκίνητον.

Accusat etiam Procli quod hactenus dixerit proprium esse τὴν ἐπιστροφὴν ἀσωμάτου οὐσίας, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν idem esse quod motus, nec vero τῶν νόων τὴν πρὸς ἑαυτοὺς κίνησιν ἀφαιρεῖται. ἀλλ' ἡμεῖς γε τοσοῦτον δέομεν τῷ νόας τοῦ αὐτοκινήτου ἀποστερεῖν, ὥστε καὶ τὸ θεῖον αὐτὸ ὃ καὶ πρῶτον νοῦν, καὶ ὑπέρνοον ὁμολογοῦμεν αὐτοκίνητον εἶναι ὁμολογοῦντες ἀκολούθως τοῖς θείοις πατράσι :—

κα. Nicolaus concedendum esse ait ὅτι πάσης τάξεως ἡ πρώτη μονὰς ἐξῄρηται, ἤγουν τὸ ἓν καὶ τἀγαθόν. Negat tamen hac ratione concedi esse σύστοιχον τῷ πλήθει, ὡς τὸ πλῆθος ταὐτόν. εἰ γὰρ σύστοιχον, πῶς ἐξῄρηται. καὶ εἰ ἐξῄρηται, πῶς σύστοιχον τοῖς ἐξ ὧν ἐξῄρηται. νῦν γὰρ σύστοιχον ἓν τῶν πολλῶν καὶ συστοιχεῖ καὶ οὐκ ἐξῄρηται. οὐκ ἄρα πολλαὶ μονάδες καὶ σύστοιχοι αἱ αὐταί, καὶ ἐξῄρηται, ἑκάστη ἑκάστης οἰκείας τάξεως, νῦν γὰρ ἡ τῆς πολυθεΐας φλυαρία πλάνη, ἀλλὰ μία ἡ πάντων αἰτία, καὶ παντὸς πλήθους, καὶ πάσης μονάδος ὑπεξῃρημένη, καὶ οὐδαμοῦ σύστοιχος τῶν ὄντων ὑπερούσιος μονάς. ἡ μετὰ τὸ [illegible] ἑαυτῇ καὶ φυσικὴν [illegible] ἀπ' ἀρχῆς [illegible] καὶ μέχρι τριάδος [illegible] δημιουργικῆς τάξεως [illegible] τῶν ὄντων [illegible] παραγαγοῦσα, καὶ πάντας [illegible] καθ' ἑκάστην τάξιν πλήθους οἰκείαν μονάδα, [illegible] προστησαμένη, οὐκ ἐξῃρημένην, ἀλλ' ὁμοταγῆ τῷ πλήθει, καὶ σύστοιχον.

κβ. Dubitat quemadmodum accipiat τὸ μονογενὲς cum ait μονογενὲς εἶναι πᾶν τὸ πρῶτον καὶ ἀρχικὸν ὄν. an quemadmodum nos dicimus ἕνα καὶ μόνον γεγονέναι παρὰ θεοῦ οὐρανόν, καὶ ἕνα ἥλιον. an γεννηθὲν ἐκ τῆς φύσεως τοῦ γεννήσαντος. ut nos eum dicimus filium genitum a patre. Vel potius, inquit, neutro horum modorum dixit μονογενές, ἀλλ' ὅτι περ ἄρα ὡς αὐτὸ τὸ πρῶτον καὶ ἀρχικὸν ὂν γένος καὶ ἀρχὴ τῶν ἐξ αὐτοῦ, οὕτω [illegible] φυσικόν. οὕτω δὲ ἂν καὶ [illegible] τῆς τοῦ [illegible] τούτῳ κατ' [illegible] τὸ δύο τὰ [illegible] καὶ ὕδωρ.

κγ Nicolaus reprehendit Procli quod pro eodem accipit τὸ κινεῖν καὶ τὸ παράγειν καὶ τὸ ὑφιστᾶν. Nos autem, inquit, τὸ μὲν ὑφιστᾶν διχῶς λέγομεν. τὸ μὲν φυσικῶς. τὸ δὲ δημιουργικῶς. καὶ τὸ δημιουργικῶς ὑφιστᾶν ταὐτὸν εἶναι τῷ παράγειν. τὸ δὲ κινεῖν οὐ τὸ παράγειν μόνον δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταποιεῖν καὶ μεταβάλλειν

μετὰ τὴν τοῦ κινοῦντος βούλησιν. ἔτι δὲ τὸ πάντα παράγειν τά τε αὐτοκίνητα, καὶ τὰ ἑτεροκίνητα, καὶ δημιουργικὴν ὕφεσιν. καὶ ὑποστάντα τηροῦν ἑστῶτα. καὶ κινοῦν ὅτε βούλεται τὸ ἓν αὐτό, τὴν μίαν παντὸς ἀρχήν, καὶ αὐτὴν τὴν παρ' ἡμῶν σεβομένην τριάδα. τριὰς γάρ, ὡς μὴ ἄτοπον μόνον τὸ ἕν, μηδὲ ἀκίνητον ὡς τὰ παντάπασιν ἄψυχα, τὸ δ' ἕν, ὅτι καὶ μοναρχία. καὶ οὐ συμμερίζεται πολλὰς τὴν ἀρχήν. καὶ ὅτι ἓν ἕκαστον τῶν τριῶν καθ' ἑαυτό, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἴδια ἑκάτερα θεωρούμενα. καὶ ἐν ἀλλήλοις, καὶ ἀλλήλων ἀχώριστα. οὕτω πάσαν διαφεύγομεν ἀτοπίαν μόνον τὸ ἓν ἐφ' ἑαυτῶν τηροῦντες, καὶ τριαζόμενα διὰ τὴν φυσικὴν γονιμότητα.

κζ Nicol. reprehendit qui dixerit αὐτὸ τοῦ ὄντος τοῖς τε γενικοῖς αἰτίοις, τοῖς γεννητικαῖς αἰτίαις. quasi pro eodem accepit γένεσιν, et γέννησιν. et τὸ γεννῶν et τὸ παράγον. γεννᾷ μὲν οὐδὲν ἄλλο ἕτερον ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸ ὁμοειδὲς ἐκείνου. παράγει δὲ οὐδὲν ὅλως πλὴν τοῦ πάντα παράγοντος. καὶ τὰ μὴ ὄντα παραγόμενα ὡς ὄντα, καὶ ὅρον τὸ εἶναι συμβαίνειν ἔχοντα. καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχοντα.

λα Nicolaus reprehendit Proclū qui dixerit πᾶν τὸ προϊὸν ἀπό τινος κατ' οὐσίαν ἐπιστρέφεται πρὸς ἐκεῖνο ἀφ' οὗ πρόεισιν. nec n. verū est in processione personarū divinarū. nec etiā omnino verū περὶ τῆς δημιουργικῆς προόδου. nam Satan et qui cū illo defecere προῆλθον μὲν ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὴν οὐσίαν ἐκεῖθεν ἔχοντες, ἐκκλίναντες δὲ πρὸς κακίαν ἀδιαίρετον οὐκέτι βούλονται πρὸς τὸν θεόν, ἤγουν τἀγαθὸν ἐπιστρέφειν, ἀλλ' ἀεὶ μένουσιν ἐν τῇ κακίᾳ εἰς ὃ ἐξετράπησαν. Sed Origenes ex hoc dicto accepit occasionem suę heresis.

Quod tradit Proclus de conversione que fit per similitudinē non pertinere ad divinas personas ait Nicol. τὰ γὰρ ὑπερηνωμένα οὐ δεῖται

συνδέσεως, διὸ οὐδ' ὅμοια ἀλλήλοις. οὐκοῦν ὅμοιος, οὐδ' ὁμοιούσιος ὁ υἱὸς τῷ πατρί, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοούσιος. εἰ δὲ καὶ ὅμοιος λέγεται τοῦ πατρὸς ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τοῦ ἀπαραλλάκτου, ὡς ὑπεραναβαίνων τὴν ὁμοιότητα, καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἐν τῇ ταυτότητι. ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ τὴν ἀρχὴν κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν πεποιῆσθαι λέγεται. καὶ αὖθις δι' ὁμοιότητος ἐπιστρέφειν πρὸς θεὸν ἐπιτρέπεται.

Nicolaus reprehendit Proclū qui dixerit conversionē qua causata ad suā causā redeunt circularē esse. nā si omnia per eadē revertunt per que processerunt potius dicenda est conversio recta. ut si ab. a. sit processio ad. d. per β et γ procedendo. quod si a d sit redeundū per eadē signa erit recta. aliqui ut sit circularis redeundū e per e. ζ. que sūt diversa.

[Proclus ait verum esse reditum per eadem ut ostendit c. κζ. ubi ait perfectiorem esse ultima. quia quod c. λα. πᾶν τὸ ἐπιστρέφον διὰ τῶν αὐτῶν δι' ὧν ἡ πρόοδος.]

λθ Proclus ait ὀρεκτὸν πᾶσι νοῦς, καὶ πρόεισι πάντα ἀπὸ νοῦ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος ἀπὸ νοῦ τὴν οὐσίαν ἔχει κἂν ἀΐδιος ᾖ. καὶ οὐ διὰ τοῦτο οὐχὶ πρόεισιν ἀπὸ νοῦ διότι ἀΐδιος. οὐ γὰρ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπέστραπται διότι ἀεὶ τέλειός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πρόεισιν ἀεί, καὶ ἀΐδιός ἐστι κατ' οὐσίαν. καὶ ἐπέστραπται ἀεί. καὶ ἄλυτος κατὰ τὴν τάξιν.

Nicolaus ait in hoc convenire nobiscum qui dicimus νοῦν, καὶ ὄν, καὶ τἀγαθόν, καὶ ἓν idem esse. dissentire vero a se ipso qui posuerit τὸν νοῦν κάτω καὶ τοῦ ὄντος.

[post c. ξβ. aliter et quoque c. in Procl. sic processionis talis. ἕν. ὄν. ζωή. νοῦς.]

μα Nicol. ostendit ἡμᾶς μηδεμίαν πρόοδον ἀφιέντος, μηδὲ ἐπιστρέφειν πρὸς ἑαυτὸ οὔτε κατ' οὐσίαν, οὔτε κατὰ δύναμιν, οὔτε κατ' ἐνέργειαν. Quod si quis diceret intelligere se τὴν κατὰ φύσιν ἐνέργειαν οἷον τοῦ φωτὸς τὸ φωτίζειν, τοῦ νοὸς τὸ νοεῖν. τοῦτο οὔτε πρόοδος ἐστὶν οὔτε ἐπιστροφή, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν ἐνεργοῦντα μονὴ καὶ ἵδρυσις. ἀλλὰ δὲ ἐπιστρέφειν δύναται τι, καὶ ἐπιστρέφει κατ' ἐνέργειαν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν δι' ἐξέπεσεν εἰς μὲν προῆλθε σώζον τὴν οἰκείαν οὐσίαν.

μζ Nicolaus reprehendit Procl. qui dixerit πᾶν τὸ σύνθετον ἐκ χειρόνων σύγκειται καὶ βελτιόνων. ἔστι γὰρ ἄττα καὶ ὁμοιομερῆ. καὶ τὸ ἀνομοιομερὲς οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν εἶναι βέλτιον, τὸ δὲ χεῖρον.

μη Nicol. sic refert opinionẽ Platonis agens de prima materia. φησὶν ὁ Πρόκλος ὡς τῶν στερητικῶν παρὰ θεῷ λεγομένων κατὰ τὸ κρεῖττον, παρὰ ταύτῃ κατὰ τὸ χεῖρον λαμβανομένων. ὥστε καὶ τὸ ἀγέννητον, καὶ τὸ ἄφθαρτον καὶ τὸ ἀμερές, καὶ ἀσύνθετον καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ τὸ χεῖρον ἂν περὶ ταύτης λέγοιντο. ὡς χείρονος οὔσης τῶν γεννητῶν, καὶ φθαρτῶν, καὶ τῶν συνθέτων καὶ μεριστῶν, καὶ πάντων τῶν ὁπωσοῦν ὄντων καὶ τοσοῦτον δεῖν τοῦ τελείαν αὐτὴν εἶναι καὶ ὑπάρχειν ὅσω καὶ τὸ μηδὲν ἐνεργεῖα εἶναι νόθῳ δὲ μόνῳ παραλαμβανομένην καὶ τυπουμένην.

νβ Nicol. βουλοίμην ἂν ἐρέσθαι τὸν σοφὸν εἴποτε ἄρα τῶν ὄντων ἐστὶν ὃ τὴν μὲν οὐσίαν ἔχει αἰώνιον, τὴν δὲ ἐνέργειαν οὔ. ἢ γὰρ μηδὲν μάταιον ἢ. εἰ γίνεται, ἀλλὰ πάντα διά τι, καὶ μάλιστα τὰ αἰώνια ἀνάγκη πάντως τὸ ἀεὶ ὂν, ἀεὶ καὶ τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν συμπαρατεινομένην ἔχειν. ἢ μὴ ταύτην ἔχον ἀεί, μηδ' αὐτὸ ἀεὶ εἶναι. ἤγε μὴ μέλλει ποτε μάταιον εἶναι ὅτε τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας ἐστέρηται.

νε Nicol. τριττῆς οὔσης τῆς προόδου, τῆς μὲν φυσικῆς τε ἅμα, καὶ ὑπερφυοῦς. τῆς δὲ φυσικῆς μόνον. τῆς δὲ δημιουργικῆς, ἤτοι παρακτικῆς. ἐπὶ μὲν ὑπερφυοῦς οὔθ' ὁμοιότης οὔτ' ἀνομοιότης ἁρμόζει παραλαμβάνεσθαι ἀλλ' ὅπερ ἄρα, ταυτότης μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν. καὶ πάντα τὰ φυσικά τε καὶ ὑπερφυῆ προτερήματα. ἑτερότης δὲ κατὰ τὰς ὑποστάσεις, καὶ τὰ κατ' αὐτὰς ἰδιώματα. ἐπὶ δὲ τῆς φυσικῆς μόνης, ὡς καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς χώραν ἁπλῶς ἐχούσης λέγεσθαι, ταυτότητές τε κατὰ τὰ κοινά, καὶ ἑτερότητες. καὶ ὁμοιότητες, καὶ ἀνομοιότητες. κατά τε τὴν οὐσίαν, καὶ ταυτὸν δύναμιν, καὶ ὕστερον ἐνέργειαν τὸ γεννώμενον τοῦ γεννῶντος. καὶ κατὰ τὴν κατ' εἶδος ποιότητα δυνάμει τὸ ζῶον. ἀλλὰ δὲ καὶ λογικὸν ζῶον. καὶ ἁπλῶς ὅσα τὸ ἔτι κυοφορούμενον οὔπω ἔχει τέλειον καὶ ἐνεργείᾳ πρὶν ἢ πρὸς τὴν οἰκείαν ἀκμὴν προελθεῖν τελειότητα. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ προόδῳ τὰ ἀνόμοια πρὸ τῶν ὁμοίων ὑφίσταται, ἔμπαλιν ὅπερ οὗτος ἐπὶ πάσης προόδου διϊσχυρίζεσθαι βούλεται. οὔπω γὰρ ζῶον τὸ σπέρμα. καὶ οὔπω τὸ ἔμβρυον λογικόν, ἀλλ' ὕστερον ποτὲ ταῦτα. καὶ κατὰ ταῦτα ἐξομοιοῦται τὸ γέννημα τῷ γεννήσαντι. ἐπὶ δέ γε τῆς δημιουργικῆς ἔστι μὲν καὶ ἁπλῶς ἰδεῖν ὅτι τὰ ὅμοια πρὸ τῶν ἀνομοίων ὑφίσταται. πρὸ τῶν σωματικῶν δὲ τὰ νοητά, καὶ τὰ ἁπλᾶ πρὸ τῶν συνθέτων. ἔστι δὲ ὅτε καὶ προϋφιστάμενα τῶν ὁμοιοτέρων ἰδεῖν τὰ μᾶλλον ἀνόμοια. καὶ μαρτυρεῖ Μωσῆς ὁ τὴν γένεσιν τῶν ὁρατῶν ἐκ θείας διδαχθεὶς ὑμνῆσαι. πρῶτον γὰρ πάντων πεποιῆσθαι τὰ κοσμικὰ στοιχεῖα ὕλης λόγον ἐπέχοντα ἀδιάκριτά τε καὶ ἄμορφα καὶ ἀειδῆ. καὶ ὅλως ἄλογα καὶ ἄψυχα τῆς θείας ὁμοιότητος πάντως ἀπολειπόμενα. μετὰ δὲ τὴν τούτων διάκρισιν πρότερον πάλιν τῆς γῆς ἐκφῦναι τὴν φυτικὴν ζωὴν οὐσίαν. εἶτα καὶ τὴν αἰσθητικὴν καὶ τελευταῖον τὸ λογικὸν πλασθῆναι ζῶον τὸν ἄνθρωπον πεποιημένον κατ' εἰκόνα θεοῦ τοῦ πεποιηκότος καὶ καθ' ὁμοίωσιν. ὥστε πανταχοῦ ὡς ψευδὲς ἐκβάλλεται τὸ πᾶσαν πρόοδον δι' ὁμοιότητα εἶναι. καὶ τὸ τὰ ὅμοια πρὸ τῶν ἀνομοίων ὑφίστασθαι.

νϚ Nicol. sic fuisse dicendũ hoc ĩuῖ problema ait πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐλλαμπόμενον καὶ ἀπὸ τοῦ προτέρου ἐλλάμπεται μειζόνως ἀφ' ὧν καὶ τὰ δεύτερα ἐλλάμπεται. Nec. n. inqt

concedimus causas secundas et reliquas ut causas, sed omnia procedere
ab una causa omnipotente, quam non vocamus primam aut priorem
ne coordinetur cum iis quae ab ipsa effecta sunt. in reliquis vero
primum et secundum ponimus οὐχ ὡς τῶν μὲν αἰτίων ὄντων τῶν δὲ αἰτιάτων,
ἀλλ' ὡς τῶν πρώτων ἀμέσως δεχομένων τῶν θείας ἐλλάμψεις. καὶ
τοῖς ἐφεξῆς ἐνζάκτως διαδιδόντων. εἰ δ' ὄντως αἴτια τὰ
πρότερα τῶν μετ' αὐτὰ βούλοιτο τις καλεῖν ὡς μετὰ
δοτικὰ τῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς αἰτίας προϊόντων δώρων οὐδὲν
διοίσει οὐδὲν δὲ πρὸς τὴν ἡμέτερον λόγον.

ξε Nicol. ait καὶ μὲν τρισσὸν τῆς ὑπάρξεως παραδεκτέον καὶ
ἡμῖν καὶ δὲ πλῆθος τῶν παραγόντων παραιτητέον, ὡς ἑνὸς
ὄντος τοῦ παράγοντος ἐν ᾧ πρόεισι πάντα κατ' αἰτίαν, καὶ
ὁ πᾶσι πάρεστι καὶ ἐνθεωρεῖται ἐκονικῶς, καὶ ἐν ᾧ ἕκαστι
ὁ ἐστὶ καθ' ὑπάρξιν. ὁ μὲν οὖν θεὸς κρείτονος καὶ τὰ πάντα
καθὸ καὶ ὑπὲρ τὰ πάντα. ταῦτα δὲ καθ' αὑτὰ μὲν ἕκαστα
καθ' ὑπάρξιν καὶ ἃ ἐστὶν πρὸς δὲ τὸν θεὸν χειρόνος.

ιε Nicol. agens de toto et partib. ait. εἴπομεν ἤδη καὶ ἀληθῶς
εἴπομεν καὶ ἓν εἶναι, κυτέστι καὶ θεῖον αὐχὶ καὶ πρὸ πάντων
ὅλον. καὶ πάντα προέχον, καὶ περιέχον αἰτιωδῶς. καὶ συνέχει
κατὰ μίαν ἀμέριστα καὶ ἀδιαίρετα ὁλότητα ὁ καὶ πᾶσι
τοῖς ὁπῃοῦν λεγομένοις ὅλοις ἐνθεωρεῖται παρὰ ἀρχὴν
μεριζόμενα ἀμερίστως. καὶ μετεχόμενα ἀμεθέκτως, ὑπότε
τῶν ἐκ τῶν μερῶν ὅλων, ὑπότε τῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν μερῶν θεωρουμένων
ὡς καὶ αὐτῶν ἐχόντων μέρη. ὧν αἱ ὁλότητες χέσεις μόνα
εἰσὶν ἐν πράγμασι ἔχουσι τῶν πρὸς ἄλληλα θεωρούμενα οὐκ
αὐτὰ οὖσαι πράγματα. ὥσπερ οὖν καὶ πάντα τὰ πρὸς τι
λεγόμενα αὐτὰ ἄπερ καὶ ἑτέρων εἶναι ἢ ὁπῃοῦν ἔχειν πρὸς
ἕτερα λέγεται, οὕτω δὲ καὶ καὶ μὲν ὅλον πρὸς μέρη λέγεται

Habet exemplar in cœnobio

ὑπεξηρημένου τοῦ εἰρημένου πρὸ πάντων ὅλου ὡς ἐκ πλειόνων
μερῶν συνεστῶν. καὶ δὲ μέρος ὅλου τινὸς μέρος. ὅλον δὲ τὴν αὐχ κα-
θαῦτο, ἢ μέρος οὐδέν, οὐτ' καὶ οὔτε λέγεται. ματαιοπονεῖ κατ'
οὖν ὁ σοφὸς ὁλότητα τῶν μὴ καθ' ἑαυτῶν οὔσας ὡς οὖσαν
ὑποτιθέμενος. καὶ περιττῶς ἐν ἀνυπάρκτοις ὡς ἐν πράγμασιν
οὖσι, καὶ ὑφεστῶσιν ἀδοδεχῶν.

οδ Nicol. de creatione sic. οὕτω ἐν ἀρχῇ κατὰ τὴν θεόπτην μωσῆν
ἐποίησεν ὁ θεὸς οὐχ ὕλην ἄποσον, ἄποιον, πάσης ἰδέας
ἐστερημένην ἀλλὰ τὴν οὐνὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ μεταξὺ
τούτων λοιπὰ κοσμικὰ στοιχεῖα. καὶ ὕδωρ διὰ τῆς ἀβύσσου
δηλωθέν, καὶ τὴν ἀέρα διὰ τοῦ σκότους, ὡς καθ' αὐτὰ ἀλλαμπῆ.
οἷς εὐθὺς καὶ τὴν πυρώδη συνῆψεν οὐσίαν ἣν φῶς
ἐκ τῆς κρείττονος καὶ χρηστοδεστέρας τὴν ἐνεργείας ὠνο-
μάσε σώματα πάντα τεποιωμένα τε καὶ τεποιωμένα
καθ' ἑαυτά.

οε Nicol. agens quem admodum Deus sit causa efficiens non tamen ut pars
rerum effectarum. quin imo inquit illa res indigent prima causa
πρὸς καὶ εἶναι. καὶ τῆς παρουσίας αὐτῶν τοῦ αἰτίου ἵνα ἐν αὐτῷ
συνέχοντα καὶ διαμένωσιν ὄντα καὶ προνοητικῶς διεξάγωνται.
sic etiam dicimus παρὸν πανταχοῦ καὶ μηδαμοῦ παρεῖναι
διὰ τὴν ἐξαίρετον παρουσίαν λέγεται.

οϛ Nicol. πᾶσι πάντα ἀνωμολόγεται καὶ θεῖον ἐξαιρέτως ἀγαθὸν εἶναι,
καὶ δι' ἀγαθότητα πάντα ποιῆσαι, ὥστε καὶ θελῆσαν ἀλλ' οὐκ
ἄκον ἵνα μὴ τῷ μὴ θελῆσαι συναρνηθῇ καὶ τὴν ἀγαθότητα.
ὅθεν ὁ θεῖος καὶ τὰ θεῖα πολὺς διονύσιος ἰδέα τῶν ὄντων ἐν τῷ
θεῷ προυφεστῶσι τὰ θεῖα λέγει καὶ ἀγαθὰ ταῦτα θελήματα.
αὐτῷ δὲ τῷ εἶναι μὴ θέλων δηλαδὴ παράγει τῶν ὄντων οὐδέν,
ὡς καὶ σύνδρομον ἔχειν τῶν ἑαυτῶν εἶναι τὸ ἀπ' αὐτοῦ παραγόμενα.
ἀλλὰ πάντα τῆς ἑαυτοῦ ἀνάρχου ὑπάρξεως ὕστερα. μόνον δὲ

αὐτῷ τῷ εἶναι γεννᾶν τὸν υἱόν, καὶ μέντοι προβάλλειν τὸ πνεῦμα. ὅθεν
καὶ συνάναρχα ταῦτα καὶ συναΐδια καὶ ὁμοούσια τῷ γεννῶντι καὶ
προβάλλοντι. οὐδὲ ἕως τοῦ ἀκουσίου χώραν λαμβάνοντος, ἀλλ'
ἐπὶ θελήματι καὶ κοινῷ τῶν τριῶν καθὸ καὶ ἡ ἀγαθότης μία καὶ
κοινὴ τοῦ μὲν γεννῶντος καὶ προβάλλοντος, τοῦ δὲ γεννωμένου,
τοῦ δὲ προβαλλομένου :—

οζ Nicol. granum frumenti est potentia spica. sed non est ipsa illa spica
unde natum fuit granum sed alia illi similis erit. Non enim quemad
modum ex illa spica in principio factum est granum in potentia spica,
sic rursum ex illa spica quae est actu spica. nequit enim id quod
non est venire in actum ex eo quod est potentia. unde ergo? ἐκ τοῦ
θεοῦ προϋπάρχοντος. ut ostendit ex Mose. Sed Proclus potentia
ens vocat materiam. actu vero ἑκάστην τῶν ὄντων ἰδέαν. πάντα δὲ
δυνάμει τὴν πρώτην ὕλην. καὶ πάντα κατ' ἐνέργειαν ὂν τὸ ἀγαθόν.
ἤγουν καὶ τὴν πρώτην ἰδέαν τοῦ ὄντος θεοποιοῦν, καὶ τῶν καθ' ἕκαστα,
πρὸς δὲ καὶ τὴν ὕλην. ἡμεῖς δὲ τὸ θεῖον φαμὲν πάντα εἶναι οὔτε
δυνάμει, οὔτε κατ' ἐνέργειαν, ἀλλ' ὑπερεχόντως καὶ κατ' αἰτίαν,
αὐτὸ δὲ ὂν καὶ τῆς ὕλης δημιουργὸν ἐκ ζωῆς ἑαυτοῦ ποιεῖν τὰ
καθ' ἕκαστα κατὰ τὸν ἐν αὐτῷ τῶν ὄντων προορισμόν, ἤγουν τὰ
θεῖα θελήματα. ἃ καὶ ἰδέας καλεῖν τοῖς βουλομένοις οὐ κωλύομεν.
πίστιν νοεῖται καὶ τὸ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω τόδε. τουτέστιν
ἠθέλησε γενέσθαι τόδε. καὶ ὡς μὲν ἀγαθὸς ἠθέλησεν. ὡς δὲ δυνατὸς
ἐποίησε, καὶ ἃ θέλει καὶ ποιεῖ. κατὰ τὸ εἰρημένον ὁ πατήρ μου ἕως
ἄρτι ἐργάζεται κἀγὼ ἐργάζομαι. τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν διαμονὴν
τῶν πεποιημένων, καὶ τὴν ἀεὶ διαδοχὴν τοῦ λόγου σημαίνοντος.
:—ibi ne ide Nicol. ἔστι καὶ τὸ γεννῶν τοῦ γεννωμένου αἴτιον πως
εἶναι δοκεῖ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κυρίως ἐστίν. οὐ γὰρ εὐθὺς ἐκ τοῦ κατ' ἐνέρ-
γειαν ζώου ἐνεργείᾳ πρόεισι ζῶον, ἢ φυτὸν ἐκ τοῦ φυτοῦ.
ἀλλὰ σπέρμα δυνάμει ζῶον, ἢ φυτόν. τὸ δυνάμει δὲ τοῦτο
πρόεισιν εἰς τὸ ἐνεργείᾳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατεκόντος, ἤδη γὰρ
ἐκείνου κεχώρισται καὶ ἀπομεμέρισται. ἴσως δὲ οὐδὲ ἔστιν ἐκεῖνο.

Habet exemplar in coenobio

διὸ οὐδὲ κυρίως ἐκεῖνο αἴτιον, ἀλλ' ἐκ τοῦ κοινοῦ πάντων αἰτίου
ὁ μηδὲν τῶν γινομένων ἐστὶ καθ' ὕπαρξιν ἢ ἐνέργειαν, ἀλλὰ κατ'
αἰτίαν πάντα καὶ ὑπερεξῃρημένην ὑπεροχὴν καὶ τῆς ἐνεργείας
προσὸν καὶ ἔνδοθεν. τὸ γὰρ τὸ σπέρμα πρεσβύτερον ἢ δυνάμει ἐστὶν
ἢ διὰ τοῦ οἰκείου μέρους τοῦ σπέρματος καὶ ἕνεκα τοῦ ἀποτε-
λέσματος καὶ μέρος αὐτοῦ ἐστὶ καὶ οὐκ ἐξῄρηται.

π Ex eo quod Procl. ait πᾶν σῶμα πάσχειν καθ' αὑτὸ πέφυκε, πᾶν
δὲ ἀσώματον ποιεῖν colligit Nicolaus sic. ἐντεῦθεν ἡ καθ'
ἡμᾶς καὶ οὗτος αὐτὴν πρώτην ὕλην ἐκβάλλεται ὡς μήτε σῶμα
οὖσαν μήτε ἀσώματον, τὸ μὲν ὡς ἀδιάστατον καὶ ἄποιον,
τὸ δὲ ὡς οὐ ποιεῖν ἀλλὰ πάσχειν πεφυκυῖαν. λείπεται οὖν σῶμα μόνον
τὴν πρώτην ὕλην εἶναι ἐν ἀρχῇ παρὰ τοῦ θεοῦ πεποιημένην ὡς
φησὶν ὁ θεῖος Μωσῆς ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν κτλ.

πβ Proclus ait πᾶν ἀσώματον πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστρεπτικὸν ὂν ὑπ' ἄλλων
μετεχόμενον χωριστῶς μετέχεται. ubi Nicol. ostendit ex Paulo
nos nunc ex parte vivere et intelligere, post resurrectionem vero intelle
ctus et virtutes perfecte ac si Adam non peccasset. in quam vitam per
fidem in Christum θαρροῦντες ἐπανελθεῖν τὴν πρώτην διαμονὴν καὶ
μακαρίαν καὶ τελείαν ζωήν τε καὶ γνῶσιν ἣν καὶ βασιλείαν οὐρανῶν
καὶ ἀγαθῶν ἀπορρήτων ὄντως αἰωνίαν ἀπόλαυσιν ἐπηγγείλατο.
Et paulo post addit. τότε δύναται πρὸς ἑαυτὸ ἐπιστρέφειν
τελείως ὅλον καὶ τελείως χωρισθῆναι ὅλον καὶ τὸ μετέχον
καθ' ἑαυτὸ διαβιοῦν.

πδ οὐκ ἔστι τὸ ὄντως ἀπειροδύναμον πλὴν τοῦ θεοῦ ὃς καὶ τὴν οὐσίαν
ἐστὶν ἄπειρος. πάντα γὰρ πεπέρασται τῷ θεῷ καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ κατὰ δύναμιν, καὶ κατ' ἐνέργειαν. ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς
ἄπειρος οὐ πρὸς ἑαυτὸν ἀλλὰ πρὸς τὰ ἄλλα, ἑαυτὸν γὰρ
οἶδε, καὶ τοῦ πατρὸς ὅρος ὁ υἱός, καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα. καὶ
ἀπείρως ἑαυτὸν εἰδὼς καὶ ὁρίζων ὁ θεὸς ἤγουν τῇ γνώσει
περιλαμβάνων πάντα οἶδεν.

διακοσμήσεις
πρωτίστη

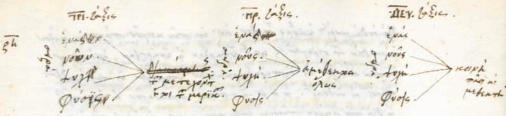

ρη

ἑκάστης τριάδος εἰσὶ διακόσμους. τρεῖς μὲν τὴν ὑπερούσιον μονάδα, τὴν αὐτὴν καὶ τριάδα τοῖς θείοις προφήταις καὶ ἀποστόλοις ἐκπεφασμένην διὰ πνεύματος ἁγίου. τρεῖς δὲ σεραφίμ, χερουβίμ, καὶ θρόνους, κυριότητας, δυνάμεις καὶ ἐξουσίας, ἀρχάς, ἀρχαγγέλους, καὶ ἀγγέλους. κοινῶς δὲ πάντας ἀγγέλους καὶ θείους νόας ὀνομαζομένους. ὡς ἂν εἴη τὸ ὄνομα ἐκ μέρους τῆς ἐσχάτου τάξεως. διὰ τὸ τῆς ἀνωτέρω τάξεως προέχειν καὶ τῆς κατωτέρω τῇ ἰδιότητι. καὶ μὴν καὶ δυνάμεις ὡς ἐκ τῆς μέσου. διὰ τὸ πανταχοῦ τὸ μέσον ἑαυτῷ συνεφέλκεσθαι καὶ τὰ ἄκρα. τὰς δὲ παρὰ τὴν μίαν καὶ μόνην ἀρχὴν ἀμεθέκτους ἢ μεθεκτὰς ὁλότητας καὶ κοινότητας τῶν ἑνάδων, νόων, ψυχῶν, καὶ τῶν φύσεων ὡς περιττὰς καὶ ἀνυποστάτους, καὶ διανοίας [illegible] παραιτούμεθα.

Itaque ex doctrina Procli catenae dicuntur in omnes unitates [illegible] scilicet secunda, et tertia. eodem modo in omnes mentes, et omnes animas, et omnes naturas. sic fiunt quatuor catenae. Ordines vero sunt tres, quae respondent inter se catenis quas diximus, differentes dignitate. διακοσμήσεις non [illegible] vocat ipsos ordines, [illegible] vero pro [illegible] gradatione in una [illegible] catena unitates in mentibus et mentes in animab. et sic in naturis.

ριβ Nicol. sic. τάξιν, διακόσμησιν, καὶ σειρὰν [illegible] τῶν αὐτοῦ λαμβάνει, κατ' ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο. τάξιν μὲν ἢ διὰ τὸ διατετάχθαι καὶ τὸ μὲν εἶναι πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον. διακόσμησιν δέ, διὰ τὸ τὰ οὕτω διατεταγμένα διάφορα ὄντα πρὸς ἄλληλα κοσμεῖν ἀλλήλους [illegible], καὶ ὁμοίως καὶ ὥσπερ ἴδιον ἕνα κόσμον συμπληροῦν. ὡς τῶν μὲν εἶναι κόσμον ἑνάδων τῶν δὲ φύσεων. σειρὰν δὲ διὰ τὴν ἀλληλουχίαν.

ριγ Nicol. [illegible] ἑνάδας λέγει τῶν τῆς τάξεως δευτέρας, ἤτοι τῶν ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ ἀρχικῶν ὑφισταμένων. τῶν δὲ τρίτων οὐκ [illegible] ἀλλὰ μόνον [illegible] θεωρεῖν [illegible] ὑποστῆσαι [illegible].

ρις Nicol. reprehendit Proclum qui non videt quod omnes sciunt [illegible] ὅτι δύο μὲν φύσεις εἰς μίαν ὑπόστασιν συνελθεῖν οὐκ ἀδύνατον, ὡς ἡ ἡμετέρα ψυχὴ καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα [illegible] φύσεις. καὶ ὅμως ἑκάστη τῶν [illegible] ὑπόστασις συνέστη ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. δύο δὲ ὑποστάσεις εἰς μίαν φύσιν συνελθεῖν οὐδέποτε.

ριζ Nicol. sic. ὁ θεὸς πάντα μετρεῖ τὰ ὄντα, καὶ ὁρίζει [illegible] οὐχ ὡς [illegible] μέτρον ὤν, ἀλλ' ὡς τὰ μέτρα πάντων προέχων ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀφορίζων ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον κατ' ἀξίαν. ἐπεὶ πᾶν μέτρον ἴσον ἐστὶ τῷ μετρουμένῳ, ἢ ἔλαττον, μεῖζον δὲ οὐχί. [illegible] ὁ δίπηχυς μετρεῖται [illegible] ἀλλ' ὁ [illegible] μετρεῖ [illegible] καὶ ὁ [illegible] χρόνος τὴν ἴσην αὐτοῦ γένεσιν. ἴσον δὲ [illegible] τῶν ὄντων οὐ θεμιτόν. πολλῷ δὲ μᾶλλον οὐδὲ ἔλαττον.

ρκ Nicol. ὁ θεὸς ὁ πάντων αἴτιος καὶ πάντων προνοητής ἐστι. οὐ τῶν ὅλων μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν μερῶν μέχρι καὶ τῶν ἐσχάτων. διὰ τί οὐ [illegible] πάντων [illegible] ἄτοπον. οὐκοῦν πάντων προνοεῖ ὁ θεός. τὰ δὲ ὅσα μὲν [illegible] τῇ θείᾳ προνοίᾳ. ἡ πρόνοια λέγεται. οὕτω [illegible] τὸ πρόνοια ὡς καὶ [illegible] ἐνέργειαν τῶν πρὸ νοῦ καὶ ὑπὲρ νοῦ [illegible]. νοῦς δὲ καὶ ζωὴ καὶ ὂν καὶ ἓν καὶ πάντα ὑπερουσίως καὶ [illegible] ὁ θεὸς καθ' ἡμᾶς καὶ μόνος θεός.

ρκα Proclus ait incomprehensibilem esse θεοῦ γνῶσιν, non ὕπαρξιν et substantiam Dei esse comprehensibilem quia nihil aliud sit quam bonitas. Nicol. eum illum reprehendit. [illegible] cum cognitio dei sit actio eius substantiae, si actio incomprehensibilis est cur non et substantia a qua emanat. [illegible] τὴν ἐνέργειαν [illegible] τῆς οὐσίας [illegible] εἶναι. unde [illegible] δυνάμεις et ἐνέργεια tales [illegible] a substantia quae talis etiam est. Hic autem ὕπαρξιν sive οὐσίαν

vocamus ἀγαθότητα, non quasi iam invenerimus τὴν
οὐσίαν ταύτης, πῶς γὰρ τὴν ἀπερίληπτον καθ᾽ αὑτήν; ἀλλ᾽
ὥσπερ καὶ ζωὴν φαμὲν εἶναι τὸν θεὸν οὐκ ἐκ τοῦ κατ᾽ αὐτὸν
ἀλλ᾽ ἐκ τῶν περὶ αὐτόν, δίκαιον, σοφόν, δυνατόν, ἀληθινόν,
οὕτω δὴ καὶ ἀγαθόν, ἄλλην ἐξ ἄλλου φαντασίαν συλλέγοντες
εἰς ἕν τι τῆς ἀληθείας ἴνδαλμα, ἐκ τῶν ἐν τοῖς κτίσμασι
θεωρουμένων τῆς σοφίας, τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς
ἀγαθότητος τῶν τοῦ κτίστου ὑπερφυεῖς καὶ ἀναλαμ-
πούσας ἀρετὰς ἀναλογιζόμενοι. ὥσπερ οὖν οὐ σοφία, οὐ
δύναμις, οὐκ ἀλήθεια, οὐκ ἄλλο τι τῶν λεγομένων ἡ ὕπαρ-
ξις τοῦ θεοῦ, οὕτως οὐδὲ ἀγαθότης. καὶ ὥσπερ ζωὴν λέγεται
εἶναι, οὕτως καὶ ἀγαθότης.

ρκβ Nicol. Procli excerpsisse has στοιχειώσεις a theologia Di-
onysii ait n. ὅθεν μοι δοκεῖ ἀπὸ τῆς θεολογίας τοῦ μεγά-
λου Διονυσίου τὰ ὑψηλὰ καὶ ὄντως ἐξαίρετα κεκλοφέναι
θεωρήματα ἐν Ἀθήναις ἐντυχὼν ταύτῃ, καὶ ταῖς ἀσε-
βείας γεννήμασι τὰ πονηρὰ παραμίξας ζιζάνια.

Paulo post ait. πάντα καθ᾽ ὅσον ἕκαστον δύναται μεταλα-
γχάνειν ἀπολαύει τοῦ ἀγαθοῦ, ὧν δέχεσθαι δύναται κατὰ μέτρον
τῆς οἰκείας κατασκευῆς. ὑπάρχων γὰρ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀγα-
θότητος πᾶσιν ἀφθόνως τὰ ἀγαθὰ χορηγοῖ, οὐ κατὰ λογισμὸν
ποιούμενος τὴν διανομήν, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου φησὶ δίδωσιν
ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα, ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἀθρόως πᾶσι προχεῖ τὸν θησαυρόν,
τὰ δὲ τούτου τὸ κατ᾽ ἀξίαν ἕκαστον ὑποδέχεται, καὶ μένει
πηγὴ ἀκέραιος καὶ ὅλος ὁ θησαυρὸς μηδενὸς μειούμενος
ἐκ τῆς διανομῆς ὑφιστάμενος.

Habet exemplar in coenobio

Habet exemplar in cœnobio

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in cœnobio

171

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in cœnobio

De immortalitate animæ sic ait Adamantio sive Hermesius in fine li. II. de anima.

[illegible]

Ex lib. Adamantionis, qui et Nemesii episcopi Emesenis de Natura hominis.

τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς συνεστάναι καὶ σώματος ἄριστα κατεσκευασμένου, καὶ οὕτω καλῶς ὡς οὐκ ἐνδέχεσθαι ἄλλως γενέσθαι πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔδοξε. τοῦ δὲ νοερὰν λέγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀμφιβολίαν ἔχοντος, πότερον ὁ νοῦς προσελθὼν τῇ ψυχῇ ὡς ἄλλος ἄλλῃ νοερὰν αὐτὴν ἐποίησεν, ἢ τὸ νοερὸν ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ τῇ φύσει κέκτηται, καὶ τοῦτ' ἔστιν αὐτῆς τὸ κάλλιστον μέρος, ὡς ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. Τινὲς μέν, ὧν ἐστι καὶ Πλωτῖνος, ἄλλην εἶναι τὴν ψυχὴν, καὶ ἄλλον τὸν νοῦν δογματίσαντες, ἐκ τριῶν τὸν ἄνθρωπον συνεστάναι βούλονται, σώματος, καὶ ψυχῆς, καὶ νοῦ. οἷς ἠκολούθησε καὶ Ἀπολινάριος ὁ τῆς Λαοδικείας γενόμενος ἐπίσκοπος. τ. τινὲς δὲ οὐ διέστειλαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὸν νοῦν, ἀλλὰ τῆς οὐσίας αὐτῆς ἡγεμονικὸν εἶναι τὸ νοερὸν ἡγοῦνται. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν δυνάμει νοῦν συγκατεσκευάσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, τὸν δὲ ἐνεργείᾳ θύραθεν ἡμῖν ἐπεισιέναι δοξάζει, οὐκ εἰς τὸ εἶναι καὶ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου συντελοῦντα, ἀλλ' εἰς προκοπὴν τῆς τῶν φυσικῶν γνώσεως καὶ θεωρίας συμβαλλόμενον, κομιδῇ γοῦν ὀλίγους τῶν ἀνθρώπων καὶ μόνους τοὺς φιλοσοφήσαντας τὸν ἐνεργείᾳ νοῦν ἔχειν διαβεβαιοῦται. Πλάτων δὲ οὐ δοκεῖ λέγειν τὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸ συναμφότερον ψυχὴν καὶ σῶμα, ἀλλὰ ψυχὴν σώματι τοιῷδε χρωμένην, ἀξιοπρεπέστερον φανταζόμενος τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ αὐτόθεν ἡμᾶς ἐπιστρέφων ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς μόνης θεότητα, καὶ ἐπιμέλειαν, ἵνα τὴν ψυχὴν ἑαυτοὺς εἶναι πιστεύοντες τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ μόνα μεταδιώκωμεν τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐσέβειαν, καὶ μὴ τῶν τοῦ σώματος ἐπιποθῶμεν ἐπιθυμίας ὡς οὐκ ὄντος ἀνθρώπου ἢ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ζώου μὲν προηγουμένως, ἀνθρώπου ἑπομένως.

Paulo post ostendit unum esse opificem rerum omnium ex consequentia specierum. non.n. solum individui cuiusque membra, partesque inter se univit, sed paulatim per gradus ~~perfectionis per transitus~~ in rebus. Ut.n. animal unum, compositum est ex partibus sensu praeditis ut nervis, et sensu carentibus ut ossibus et pinguedine non nimium inter se distantib. Sic etiam in universo colligavit singulas species. Nam inanimata non multum distant a plantis si quis consideret magnetem qui ferrum trahit quasi ferro nutriat. Deinde a plantis ad animalia fit transitus per Pinnas et urticas quae sunt velut plantae sensu

praeditae. radicibus.n. tenentur in mediis aquis, et testas addidit loco corticis, adiecit autem sensum tactus quo gaudent cetera animalia. spongias etiam tactu praeditas, et se contrahentes cum sentiunt, fecit. quare merito huiusmodi ζωόφυτα a sapientibus dicuntur. His iunxit quae locum mutare possunt non tamen longe progredi. puta vermes, qui tum ἑρπετὰ dicunt, et pleraque testacea. A brutis ad hominem paulatim etiam transivit. fecit.n. quaedam astuta et artibus quibusdam praedita ad salutem tutandam. Idem invenies si vocem articulatam hominis cum sonis brutorum et avium conferas. Ab homine autem fit transitus ad substantias separatas. Hinc igitur homo et cum belluis communicat et cum intelligentiis. Hebraei quoque sentiunt creatum esse aiunt hominem a principio nec mortalem nec immortalem, sed in confinibus utriusque naturae. ut si corporis affectus sequeretur in mortem caderet, si vero animae in vitam aeternam. alioqui si immortalis fuisset creatus quid opus erat prohibere lignum vitae. si autem mortalis quorsum poenae loco infligitur mors? Porro si immortalis erat non indigebat victu corporeo, nec deus sic facile mutatus esset ut ex immortali mortalem faceret. neque.n. id fecit in angelis qui peccarunt, manserunt.n. in prima natura immortales.s. Melius igitur est intelligendum creatum fuisse mortalem, potentia autem immortalem. ἐπειδὴ δὲ οὐ συνέφερεν αὐτῷ πρὸ τῆς τελειώσεως γνῶναι τὴν φύσιν ἑαυτοῦ, ἀπηγόρευσεν αὐτῷ μὴ γεύσασθαι τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, ἦσαν γάρ, μᾶλλον δὲ εἰσὶν ἔτι καὶ νῦν δυνάμεις ἐν τοῖς φυτοῖς μέγισται, τότε δὲ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς κοσμοποιΐας ἀκραιφνεῖς οὖσαι, ἰσχυροτάτην εἶχον τὴν ἐνέργειαν, ἦν οὖν καὶ ἀπόγευσις τινος καρποῦ γνῶσιν ἐμποιοῦσα τῆς οἰκείας φύσεως, οὐκ ἐβούλετο δὲ αὐτὸν ὁ θεὸς πρὸ τῆς τελειώσεως γνῶναι τὴν οἰκείαν φύσιν, ἵνα μὴ γνοὺς ἑαυτὸν ἐνδεᾶ πολλῶν ὄντα τῆς σωματικῆς ἐπιμεληθῇ χρείας καταλιπὼν τὴν τῆς ψυχῆς πρόνοιαν.

Habet exemplar in cœnobio

177

Solus inquit homo ex rationalibus veniam meretur cum convertitur. οὔτε γὰρ δαίμονες, οὔτε ἄγγελοι μετανοήσαντες συγγνώμης ἀξιοῦνται. καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα καὶ δίκαιος καὶ ἐλεήμων ὁ θεὸς δείκνυταί τε καὶ λέγεται. τοῖς μὲν γὰρ ἀγγέλοις μηδὲν ἔχουσιν ἐπανέλκουσαν περίσπασιν εἰς ἁμαρτίαν, ἀλλ' ἐλευθέροις ὄντας ἐκ φύσεως τῶν σωματικῶν παθῶν τε καὶ χρειῶν καὶ ἡδονῶν, εἰκότως οὐδεμία δίδοται συγγνώμη μεταμελουμένοις. ὁ δὲ ἄνθρωπος οὐ μόνον ἐστὶ λογικὸν ἀλλὰ καὶ ζῷον, αἱ δὲ χρεῖαι τοῦ ζῴου καὶ τὰ πάθη πολλά, καὶ περισπῶσι τὸν λογισμόν. etc. paulo post ait.
Non nulli dicunt casum fuisse angelis loco mortis et quemadmodum homo post mortem non assequitur veniam quamvis peniteat, sic angeli post casum. πρὸ δὲ τῆς ἐκπτώσεως καθ' ὁμοιότητα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦσθαι συγγνώμης, quod quia non fecerunt manent in perpetua poena.
Additum esse ait hominis definitioni νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἔχει γὰρ δύναμιν δεκτικὴν καὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς τέχνης. ut conveniat cum intellectu de foris veniente apud Arist. alij additum aiunt propter Nymphas et alia daemonum genera προσαγορευόμενα τὰ οὐ μόνον ἀθάνατα ἃ οὐδὲν μανθάνουσι διὰ δὲ φύσιν ἃ ἴσασι :-
Querit post cuius gratia sint facta animalia bruta, et ostendit non esse facta propter angelos qui illis non indigent, unde concludit facta propter hominem. quare hominem habere imperium in bruta ut utatur, non ut perdat ἀκολάστως ὑβρίζων, ἢ φορτηγὸς καὶ ἐπαχθὴς προσφέρεται τοῖς ἀρχομένοις, ἁμαρτάνουσι χείρων ὅσοι τοῖς ἀλόγοις οὐ εὖ κέχρηνται, οὐ γὰρ ποιοῦσι ἀρχόντων ἔργον.
Si quis diceret unumquodque propter se esse factum cum herbę, et plantę essent propter se factę, quare nullum animal vesceretur fructibus aut herbis. Porro non creasset animalia carnivora. Sed cum homo tam sit carnivorum animal quam fructuum et herbarum vorax et vestib. multisque alijs indigeat ergo sunt propter ipsum. Paulo post inquirit an natura brutorum propter se ipsa facta sit, an propter hominem. Valde absurdum videtur si quis dicat bruta quę sine appetitu φυσικὴν tantum vivunt, incurvo capite, et totius corporis figura se ad servitutem nata ostendentia, propter se ipsa facta. Preterea si in homine reliqua omnia conspiciuntur, quod in ipso ostendemus videbimur in reliquis ostendisse. ergo cum in nostra anima videamus τὴν ἀλογίαν

καὶ τὰ ζωτικὰ μέρη αὐτοῦ τὴν ὄρεξιν καὶ τὸν θυμὸν πρὸς ὑπηρεσίαν δεδομένα τῷ λογικῷ, ἵνα τὸ μὲν ἄρχον ᾖ τὰ δὲ ἀρχόμενα. καὶ τὸ μὲν κελεῦον, τὰ δὲ κελευόμενα ὑπηρετῶνται ταῖς χρείαις ἃς ἂν ὁ λόγος ὑποβάλλῃ ἄρα σώζει τὸ κατὰ φύσιν ὁ λόγος. εἰ δὲ τὸ ἐν ἡμῖν ἄλογον τῷ ἐν ἡμῖν ἄρχοντι λογικῷ, πῶς οὐκ ἔξω καὶ τὸ ἔξωθεν ἄλογον ἀνθρώπῳ, καὶ πρὸς τὴν χρείαν αὐτοῦ δέδοται, ὑπηρετεῖσθαι τῇ φύσει τέτακται τὸ ἄλογον τῷ λογικῷ ὡς ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐδείχθη.

Ex II tractatu eiusdem περὶ ψυχῆς

Agens de opinionib. diversorum de anima ait Δίνων ὁ ἐπὶ τούτου τὸ ἀεὶ τὴν ψυχὴν εἶναι κινοῦσαν οὐσίαν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Δικαίαρχος ἀνούσιον.
Εἰσὶ δὲ πρὸς τούτοις οἳ τὸ μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν τὴν πάντων ψυχὴν μερισθεῖσαν κατὰ τὰ καθ' ἕκαστα καὶ πάλιν εἰς ἑαυτὴν συνιοῦσαν, ὡς οἱ Μανιχαῖοι, καὶ ἄλλοι τινές.
Contra eos qui dicunt animam esse corpus tum respondet quę dicuntur ab Ammonio preceptore Plotini et a Numenio Pythagorico. s. oportere corpora contineri semper a tenuiori corpore, unde ne sit processus in infinitum veniendum esse ad incorporeum.
adducit cum aliud argumentum ὅτι μηδὲν ἀσώματον σώματι συμπάσχει. Ostendit controversum esse non nullis. n. dicunt solum corpus dolere accipiens sensus ab anima, quod ait κρατεῖ μᾶλλον παρὰ τοῖς ἐνδοξοτέροις. quare non oportere ex dubiis syllogismum facere. Quapropter et incorporea pati ait non nunquam cum corpore, ut qualitates quę quamvis incorporeę patiuntur tum in generatione et corruptione.
Chrysippus ostendebat animam esse corpus quia mors separat animam a corpore, sed nihil incorporeum separari potest a corpore, quia non applicatur corpori. cum vero anima et separet et tangat corpus, erit necessario corpus. Falsum esse ait incorporeum non ἐφάπτεσθαι σώματος, nam linea cum sit incorporea ἐφάπτεται σώματος καὶ χωρίζεται τοῦ σώματος, tum in anima verum est. εἰ γὰρ ἐφάπτεται δῆλον ὅτι παρακεῖται αὐτῷ, ἡ δὲ ψυχὴ οὐχ ὅλῳ παρακεῖται

ὅρος καὶ ἡ λευκότης.

ἀδύνατον δὲ σῶμα σώματι ὅλον παρακεῖσθαι, ἡ ψυχὴ οὖν οὐκ ἔσται ὅλως ἔμψυχον τὸ ζῶον. Quare si tangit corpus, erit anima corporea, sed non erit totum corpus animatum. Sed totum animal est animatum, ergo nec tangit, nec est corpus.

Galenus ἀποφαίνεται μὲν οὐδέν, ἀλλὰ καὶ διαμαρτύρεται ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς λόγοις ὡς οὐδὲν εἴη περὶ ψυχῆς ἀποφηνάμενος. ἔοικε δὲ ἐξ ὧν λέγει δοκιμάζειν μᾶλλον τὴν κρᾶσιν εἶναι τὴν ψυχήν. ταύτῃ γὰρ ἐπακολουθεῖν τὴν τῶν ἠθῶν διαφορὰν ἐκ τῶν ἱπποκρατείων κατασκευάζων τὸν λόγον. εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι καὶ θνητὴν αὐτὴν οἴεται. οὐ πᾶσαν ἀλλὰ τὴν ἄλογον μόνην ψυχὴν τῶν ἄλλων. περὶ δὲ τῆς λογικῆς ἀμφιβάλλει λέγων οὕτως. ὅτι δὲ οὐ δύναται τοῦ σώματος ἡ κρᾶσις εἶναι ψυχὴ δῆλον ἐντεῦθεν. πᾶν σῶμα ἔμψυχόν τε καὶ ἄψυχον ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων κέκραται, ἡ γὰρ τούτων κρᾶσις τὰ σώματα ἀπεργάζεται. εἰ τοίνυν ἡ τοῦ σώματος κρᾶσις ἐστὶν ἡ ψυχή, οὐδὲν ἄψυχον ἔσται. καὶ συνάγεται ὁ λόγος οὕτως. εἰ ἡ κρᾶσις τοῦ σώματος ψυχή ἐστι, πᾶν δὲ σῶμα κρᾶσιν ἔχει, πᾶν σῶμα ψυχὴν ἔχει. εἰ δὲ πᾶν σῶμα ψυχὴν ἔχει, οὐδὲν σῶμά ἐστιν ἄψυχον. οὔτε λίθος ἄρα οὔτε ξύλον, οὔτε σίδηρος, οὔτε ἄλλο τι ἄψυχον ἔσται.

εἰ δὲ μὴ καθόλου πᾶσαν κρᾶσιν σώματος λέγοι ψυχὴν εἶναι ἀλλὰ τὴν ποιάνδε, ἐρωτητέον ποία κρᾶσίς ἐστιν ἡ ποιοῦσα ζῶον καὶ ψυχῆς λόγον ἐπέχουσα. ὁποίαν γὰρ ἂν εἴποι τὴν κρᾶσιν τοιαύτην εὑρήσομεν καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις. ἐμμελῆ γὰρ οὖν κρᾶσιν ὡς αὐτὸς ἐν τῷ περὶ κράσεως ἔδειξεν ὀκτὼ μὲν τὰς δυσκράτους, μίαν δὲ τὴν εὔκρατον, κατὰ τὴν εὔκρατον λέγει κεκρᾶσθαι τὸν ἄνθρωπον. οὐ πάντα δὲ ἀλλὰ τὸν τῆς μέσης κράσεως, κατὰ δὲ τὰς ἄλλας δυσκρασίας τὰ ἄλλα ζῶα κατὰ γένος μεταξὺ τῆς ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἀνέσεώς τε καὶ ἐπιτάσεως. εὑρίσκομεν δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐμμελεῖς κράσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὡς αὐτὸς πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδειξεν. ἔτι εἰ ἡ ψυχὴ κρᾶσίς ἐστιν, ἡ δὲ κρᾶσις ἐναλλάσσεται κατά τε τὰς ἡλικίας καὶ τὰς ὥρας καὶ τὰς διαίτας, ἡ ψυχὴ ἐναλλάσσεται. εἰ δὲ ἐναλλάσσεται οὐ τὴν αὐτὴν ἕξομεν ψυχὴν ἀλλὰ κατὰ κρᾶσιν ποτὲ μὲν λέοντος, ποτὲ δὲ προβάτου, ποτὲ δὲ ἄλλου τινος, ὅπερ ἄτοπον. ἔτι καὶ ἡ κρᾶσις οὐκ ἐναντιοῦται ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ συνεργεῖ, αὕτη γάρ ἐστιν ἡ κινοῦσα, ἡ δὲ ψυχὴ ἐναντιοῦται. οὐκ ἄρα ἡ κρᾶσίς ἐστιν ἡ ψυχή. Ἔτι εἰ ἡ κρᾶσίς ἐστιν ἡ ψυχή, ἡ δὲ κρᾶσις ποιότης, ποιότης δὲ καὶ γίνεται καὶ ἀπόλλυται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς, καὶ ἡ ψυχὴ ἄρα χωρισθήσεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές, οὐκ ἄρα κρᾶσις, οὐδὲ ποιότης ἐστὶν ἡ ψυχή, οὐ γὰρ δήπου τὸ ἕτερον τῶν ἀντικειμένων φυσικῶν προσεῖναι φύσει τῷ ζῴῳ, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὸ θερμόν, ἀμετάβλητον τῆς ψυχῆς. φαίνεται δὲ μεταπίπτουσα ἡ κρᾶσις. μᾶλλον δὲ αὐτοὶ ἴσασιν οἱ διὰ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τὰς κράσεις μεταβάλλοντες. Ἔτι παντὸς σώματος αἱ ποιότητες αἰσθηταί εἰσιν, ἡ δὲ ψυχὴ οὐκ αἰσθητὴ ἀλλὰ νοητή. οὐκ ἄρα ποιότης σώματος ἐστὶν ἡ ψυχή. Ἔτι ἡ τοῦ σώματος καὶ τῶν ὅλων μετὰ παραθέσεως θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ τῶν ἄλλων εὐκρασία ὑγεία ἐστί, καὶ ἡ τοῦ θερμοῦ δέ, καὶ ψυχροῦ, καὶ ξηροῦ, καὶ ὑγροῦ εὐκρασία ὑγεία ἐστίν, ἡ δὲ συμμετρία τῶν μελῶν μετ' εὐχροίας τὸ κάλλος ποιεῖ τοῦ σώματος. εἰ τοίνυν ἡ ἁρμονία τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ κάλλους ψυχή ἐστιν, ἐχρῆν τὸν ἄνθρωπον ζῶντα μήτε νοσεῖν, μήτε ἀσθενεῖν, μήτε ἄμορφον εἶναι. συμβαίνει δὲ πολλάκις οὐ μίαν μόνην ἀλλ' ὁμοῦ τὰς τρεῖς ταύτας εὐκρασίας ἀπόλλυσθαι καὶ ζῆν τὸν ἄνθρωπον, συμβαίνει γὰρ τὸν αὐτὸν ὁμοῦ καὶ ἄμορφον εἶναι καὶ ἀσθενῆ καὶ νοσεῖν, οὐκ ἄρα ἡ εὐκρασία τοῦ σώματος ἐστὶν ἡ ψυχή. πῶς οὖν φυσικαί τινες κακίαι καὶ ἀρεταὶ τοῖς ἀνθρώποις ἕπονται; τοῦτο ἐκ τῆς τοῦ σώματος ἰδιότητος κράσεως γίνεται. ὡς γὰρ φυσικῶς ὑγιεινοὶ καὶ νοσώδεις ἐκ τῆς κράσεως, οὕτω τινὲς πικρόχολοι ὄντες, ὀργίλοι εἰσίν, ἄλλοι δὲ δειλοί, ἄλλοι καταφερεῖς, ἀλλ' ἔνιοι κρατοῦσι, καὶ περιγίνονται. δῆλον δὲ ὅτι τῆς κράσεως κρατοῦσι, ἄλλο δ' ἐστὶ τὸ κρατοῦν, καὶ ἄλλο τὸ κρατούμενον, ἄλλο κρᾶσις, καὶ ἄλλο ψυχή. ὄργανον γὰρ ἐστι τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ἐὰν μὴ ἐπιτηδείως κατασκευασθῇ

ἐντελεχείαν. ἔστιν δὲ λογικὸν καὶ τὸ τῆς ἀνθρώπου, ὃ καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου. ἔστιν δὲ ὑγιεινὸν ὡς
τὸ βάδιζε ἐστὶ τοῦ ἵππου ὃ καὶ σύμφυτον ἐστὶν ἐν ἕκαστον ὡς μόνον
οἷόν τε εἶναι ἐκεῖνο ἐφ' οὗ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ ὅτε οὐκέτι ἵππος
ἐστὶν, οὐκέτι ἐστὶ τὸ βάδιζε ὑγιεινόν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὁμοίως
σύμφυτον ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ τὸ ἐπιστημονικὸν εἶναι καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ τοῦ γραμματικοῦ· ὅταν δὲ μὴ ἐπὶ τούτου ἐστὶν
ἐπιστημονικὸν εἶναι, οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ γραμματικόν.
ἔστιν δὲ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν εἶναι σύμφυτον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ
ἐν τῷ γραμματικῷ· ὅταν δὲ μὴ ἐπὶ τούτου ἐστὶν ἐπιστημονικὸν εἶναι,
οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ γραμματικόν. ἔστιν δὲ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν
εἶναι σύμφυτον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ· ὅταν δὲ μὴ
ἐπὶ τούτου ἐστὶν ἐπιστημονικὸν εἶναι, οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ
γραμματικόν. ἔστιν δὲ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν εἶναι σύμφυτον ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ· ὅταν δὲ μὴ ἐπὶ τούτου ἐστὶν
ἐπιστημονικὸν εἶναι, οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ γραμματικόν.
ἔστιν δὲ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν εἶναι σύμφυτον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ
ἐν τῷ γραμματικῷ· ὅταν δὲ μὴ ἐπὶ τούτου ἐστὶν ἐπιστημονικὸν εἶναι,
οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ γραμματικόν. ἔστιν δὲ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν
εἶναι σύμφυτον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ· ὅταν δὲ μὴ
ἐπὶ τούτου ἐστὶν ἐπιστημονικὸν εἶναι, οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ
γραμματικόν. ἔστιν δὲ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν εἶναι σύμφυτον ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ· ὅταν δὲ μὴ ἐπὶ τούτου ἐστὶν
ἐπιστημονικὸν εἶναι, οὐκέτι ἐστὶν ἐπιστημονικὸν τὸ γραμματικόν.

ἐστὶ λεκτική, ἀλλ' ἡ κατὰ τὸ ὑποκείμενον. τουτ'
ἔστιν ἡ σωματική. οὐ δύναται τοίνυν ἡ ψυχὴ
κατ' οὐδένα τρόπον ἐντελέχεια τοῦ ζώου σώματος εἶναι,
ἀλλ' οὐσία αὐτοτελὴς ἀσώματος. παρὰ μέρος γὰρ
ἐπιδέχεται τὰ ἐναντία, κακίαν καὶ ἀρετήν, ὅπερ οὐκ
ἀδύνατον τὸ εἶδος ἐπιδέξασθαι. ἔπειτα φασὶν ἐντελέχειαν
οὖσαν τὴν ψυχὴν ἀκίνητον εἶναι καθ' ἑαυτήν, κινεῖσθαι δὲ
κατὰ συμβεβηκός, οὐδὲν δὲ ἁπλῶς ἀκίνητον οὖσαν κινεῖν
ἡμᾶς, εἰ γὰρ τὸ κάλλος ἀκίνητον ὂν κινεῖ ἡμᾶς. ἀλλ'
εἰ καὶ τοῦτο ἀκίνητον ὂν κινεῖ, ἀλλὰ τὸ φύσιν ἔχον κινεῖσθαι
κινεῖ, καὶ οὐχὶ τὸ ἀκίνητον. ἔχει μὲν καὶ τὸ σῶμα καθ'
ἑαυτὸ κίνησιν ἀλλ' οὐκέτι τὴν ἀρχὴν αὐτὸ κινεῖσθαι ὑπὸ
ἀκινήτου. πῶς δὲ ἐδύνατο τὸ ἀκίνητον ὑπὸ ἀκινήτου
κινεῖσθαι. πόθεν οὖν τῷ σώματι τὸ κινεῖσθαι εἰ μὴ ἀπὸ
τῆς ψυχῆς, οὗ γε αὐτοκίνητον ἐστὶ τὸ σῶμα. πρώτην οὖν
γένεσιν κινήσεως βουλόμενοι δεῖξαι οὐ πρώτην ἀλλὰ δευτέραν
ἔδειξεν. εἰ γὰρ τὸ κινούμενον ἐκίνει πρώτην ἐποίει κίνησιν,
εἰ δὲ τὸ κινούμενον ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἄλλως κινεῖ, δευτέρας
κινήσεως γένεσιν ἐξηγεῖται. πόθεν οὖν πρώτη γένεσις
τῆς κινήσεως τῷ σώματι; τὸ γὰρ λέγειν ἀφ' ἑαυτοῦ κινεῖσθαι
τὰ στοιχεῖα, τὰ μὲν κοῦφα ὄντα φύσει, τὰ δὲ βαρέα, [illegible]
ἐστί. εἰ γὰρ ἡ κουφότης καὶ βαρύτης κίνησις ἦν, οὐδέποτε
ἔστησαν τὰ κοῦφα, καὶ βαρέα. ἵσταται δὲ τὸν οἰκεῖον καταλαβόντα
τόπον. οὐκ ἄρα κουφότης καὶ βαρύτης αἴτια
πρώτης κινήσεώς εἰσιν ἀλλὰ ποιότητες τῶν στοιχείων.
ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο δοθῇ, πῶς λογίζεσθαι καὶ δοξάζειν καὶ κρίνειν
δύναται κουφότησι καὶ βαρύτησι ἔργα εἶναι; εἰ δὲ μὴ τούτων
οὐδὲ τῶν στοιχείων, οὐδὲ τῶν σωμάτων. ἔτι εἰ κατὰ συμβεβηκὸς
ἡ ψυχὴ κινεῖται, τὸ δὲ σῶμα ἐξ ἑαυτοῦ, εἰ μὴ οὔσης τῆς

ψυχῆς ἐξ ἑαυτοῦ τὸ σῶμα κινηθήσεται. εἰ δὲ τοῦτο καὶ ζῶον ἔσται χωρὶς
τῆς ψυχῆς, ἄτοπα δὲ ταῦτα, ἄτοπον ἄρα καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς.
Ἀλλ' οὐδὲ τὸ λέγειν ὅτι πᾶν τὸ φύσει κινούμενον καὶ βίᾳ κινεῖται
ἀληθές ἐστι, ὁ γὰρ κόσμος φύσει κινούμενος, βίᾳ οὐ κινεῖται.
ὁμοίως οὐδὲ εἴ τι κατὰ φύσιν κινεῖται, τοῦτο καὶ κατὰ φύσιν
ἠρεμεῖ. καὶ γὰρ ὁ κόσμος, καὶ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φύσιν
κινούμενοι κατὰ φύσιν ἠρεμεῖν οὐ δύνανται. τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ ἡ ψυχὴ ἀεικίνητος οὖσα καὶ κινουμένη κατὰ φύσιν ἠρεμεῖν
οὐ δύναται. ἡ γὰρ ἠρεμία φθορὰ τῆς ψυχῆς ἐστί, καὶ παντὸς
αὐτοκινήτου. πρὸς τούτοις καὶ τὸ ἀπορούμενον ἐξ ἀρχῆς ἄλυτον
μένει, πόθεν τὸ σῶμα συνέχεται φύσει πεφυκὸς σκεδάννυσθαι.
ἀρκεῖ καὶ ταῦτα εἰς τὸ ἀποδεῖξαι τὴν ψυχὴν μήτε ἐντελέχειαν
οὖσαν, μήτε ἀκίνητον, μήτε ἐν σώματι γεννωμένην.

πρῶτον ἔργον ἐστὶ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων διασώζειν τὴν τῶν θνητῶν ζώων
οὐσίαν quæ non ex putredine, nam hæc ex putredine [illegible] fiat.
κτίσεως γὰρ τὸ πρότερον ἔργον τὸ ἐξ οὐκ ὄντων ποιεῖν.

Eunomius sic definivit animā. οὐσία ἀσώματος ἐν σώματι
[illegible]. quod dicit sumptū partim ex Platone, partim ex Arist.
Contra eos qui creari animas quotidie dicunt opponit illud κατέπαυσε
ὁ θεὸς ἀπὸ πάντων ἔργων αὐτοῦ.
Apollinarius dicebat animā generari ex anima ut corpus ex corpore
et sic ad animas [illegible] procedere reliquas.
Manichæus unā esse animam omnium dicebat quæ in dividebatur per res
omnes tā animatas quā inanimatas. sed hæc animas, illa magis partes
pare. separari vero à cælo, ut potest ab anima universi divisæ essent
hæ particulares. unde post mortē animas segregari et lucidas in lucē
ire, obscuras vero in obscuritatē, partim in elementa, unde rursū migrarent
in arbores, aut bruta.
Plato unā et multas facit. unā n. facit universi animā, multas vero
particulares. itaque universū animari fatetur ab universi anima. et unumquodque
etiā fatetur à particulari eius anima. Ait ergo universi animam extendi à
centro terræ ad ultimū usque cæli [illegible]
et hanc esse animā quæ universum ambit circulariter. et quæ constringat et
cōtineat τὸ συναπτικὸν τοῦ κόσμου. sic n. notavimus indigere corpora
re à qua contineantur ne diffluant. sic unumquodque dicit vivere [illegible]

[illegible]. mori vero et dissolvi, sive plantae sint sive animalia. ζῆν οὖν
λέγουσι καὶ τὰ πάντα ἔμψυχα [illegible] ζωὴν καθ' ὃ συνέχεται ὑπὸ
τῆς τοῦ παντὸς ψυχῆς εἰς τὸ εἶναι μόνον καὶ μὴ διαλύεσθαι. ζῶντα
εἶναι τὴν ψυχὴν τὴν διαπεφοιτηκυῖαν τὸ πᾶν, [illegible]
παρὰ τοῦ δημιουργοῦ [illegible], [illegible]
καὶ νοητὴν [illegible] καθ' ὃ διεξάγει [illegible] τὸ πᾶν [illegible]
καὶ [illegible] δύναμιν [illegible]
[illegible] ἡμᾶς. Itaque quamquam immortalem ponant animam
[illegible] μετεμψυχώσεως, differunt tamen circa species animarum. nonnulli
in unam tantum speciem faciunt scilicet rationalem, quae et in plantas et in bruta
transeat, sed quidam ad certos corporum [illegible]. alii [illegible]
sunt qui duas species esse volunt rationalem et irrationalem. alii tot species
faciunt, quot sunt animalium. Praecipue tamen Platonici circa hoc [illegible]
Nam dum Plato animas irrationales [illegible] et rapacium induere corpora
luporum et leonum, nonnulli putant hoc intelligere, alii [illegible] quasi per
Cronius. animalia intellexerit mores. Κρόνιος μὲν γὰρ ἐν τῷ περὶ παλιγγενεσίας
οὕτω δὲ καλεῖ τὴν μετενσωμάτωσιν λογικὰς πάσας εἶναι βούλεται. ὁμοίως
Theodorus. καὶ Θεόδωρος ὁ πλατωνικὸς ἐν τῷ ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα τὰ εἴδη ἐστί.
Porphyr. Jamblichus. καὶ Πορφύριος ὁμοίως. Ἰάμβλιχος τὴν ἐναντίαν [illegible] κατ'
εἶδος ζῴου ψυχῆς εἶδος [illegible], [illegible]
αὐτοῦ μονόβιβλον, ἐπιγράψας ὅτι οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων εἰς ζῷα ἄλογα οὐδ'
ἀπὸ ζῴων ἀλόγων εἰς ἀνθρώπους αἱ μετενσωματώσεις γίνονται, ἀλλὰ ἀπὸ
ζῴων εἰς ζῷα καὶ ἀπ' ἀνθρώπων εἰς ἀνθρώπους. Hic mihi videtur magis ex opi-
nione Platonis dixisse, et magis accessisse ad veritatem. Nullum enim signum
rationis apparet in brutis non artes, non disciplinae, non [illegible], non virtu-
tes. Quamvis enim pueris haec non insint dicimus tamen habere illos animam rationalem
quia post aetate haec adsunt. in brutis vero in nullo aetatis gradu apparet
ratio. quare frustra esset data illis ratio quae nusquam exercetur. Deus autem
nihil facit frustra. Quod si quis dicat brutis inesse rationem [illegible]
non tamen posse operari quia desint instrumenta, puta manus, nam et homines di-
giti [illegible] [illegible] ad plurimas artes. incidit in hoc inconveniens
quod Deus [illegible] ψυχὴν [illegible] τῷ σώματι. quippe et
illud falsum est, unde enim constat ὅτι [illegible] λογικαί [illegible] τὰ
ζῷα. [illegible] σώματι ψυχὴν [illegible] καὶ
[illegible] τὰ ζῷα [illegible] ἐν τοῖς [illegible]
[illegible] bruta sine auxilio [illegible]
[illegible] et nonnullis [illegible] accedere
ad mores, et umbra quaedam rationis. itaque natura [illegible] eodem modo se
habent in singulis speciebus. Natura enim eadem illis est.

Ex lib. Nemesii περὶ ψυχῆς ἑνώσεως τοῦ σώματος.

Difficile esse ait quaestionem de modo quo anima et corpus uniuntur,
et difficilior fieri si homo non solum constet anima et corpore sed
etiam intellectu. Quae enim conveniunt in hypostasim unius subsi-
stentiae omnino uniuntur. Quae autem unita alterantur, nec manent quae
prius erant. igitur quemadmodum si corpus unitur animae manet corpus.
Praeterea anima cum sit incorporea et substantialis et se quemadmodum
unitur corpori et fit pars animalis, servans propriam substantiam
inconfusa, et incorruptam. necesse enim est si fit unio utrumque alterari,
et corrumpi ut elementa, aut non uniri sed apponi alterum alteri ut
grana in acervo. aut misceri ut aqua vino. Tum superius ostendi
non posse animam παρακεῖσθαι σώματι quia tum non possent omnino
applicari aliqua pars esset inanimata. Praeterea per appositionem non fit
unum. Praeterea mistio utrumque corrumpit, nec separari possent quae bene
unum sunt mixta. Plato ut hoc effugeret dixit animal non
esse ex corpore et anima, sed animam tamen quae corpore ut organo
utatur, et quasi illud induat. sed quomodo potest quemadmodum
unum fit, nec enim tunica et induentes uniuntur.
Ammonius Plotini praeceptor sic ait. τὰ νοητὰ τοιαύτην ἔχει φύσιν
ὡς καὶ ἑνοῦσθαι τοῖς δυναμένοις αὐτὰ δέξασθαι, καθάπερ τὰ συνεφ-
θαρμένα καὶ ἑνούμενα, μένειν δὲ ἀσύγχυτα, καὶ ἀδιάφθορα ὡς τὰ
παρακείμενα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν σωμάτων ἡ ἕνωσις ἀλλοίωσιν τῶν συνιόντων
πάντως ἐργάζεται, ἐπειδήπερ εἰς ἄλλα σώματα μεταβάλλεται ὡς
τὰ στοιχεῖα εἰς τὰ συγκρίματα, καὶ αἱ τροφαὶ εἰς αἷμα, τὸ δὲ αἷμα
εἰς σάρκα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος. ἐπὶ δὲ τῶν νοητῶν ἕνωσις
μὲν γίνεται ἀλλοίωσις δὲ οὐ παρακολουθεῖ, οὐ γὰρ πέφυκε νοητὸν κατ'
οὐσίαν ἀλλοιοῦσθαι, ἀλλ' ἢ ἐξίσταται, ἢ ἀπόλλυται εἰς τὸ μὴ ὄν, μεταβολὴν δὲ
οὐκ ἐπιδέχεται. ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ μὴ ὂν φθείρεται, οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀθάνατον.
καὶ ἡ ψυχὴ ζωὴ οὖσα εἰ ἐν τῇ κράσει μεταβάλλετο ἠλλοίωτο ἂν
καὶ οὐκ ἔτι ἦν ζωή. τί δὲ συνεβάλλετο τῷ σώματι εἰ μὴ παρεῖχεν
αὐτῷ τὴν ζωήν. οὐκ ἄρα ἀλλοιοῦται ἡ ψυχὴ ἐν τῇ ἑνώσει. δεδειγ-
μένου τοίνυν τοῦ ὅτι τὰ νοητὰ ἀναλλοίωτα κατ' οὐσίαν εἰσὶν ἀναγ-
καίως παρακολουθεῖ τὸ καὶ ἑνούμενα αὐτὰ μὴ συνδιαφθείρεσθαι
οἷς ἥνωται. Καὶ ἥνωται τοίνυν καὶ ἀσυγχύτως τῷ σώματι ἡ ψυχή.
ὅτι μὲν γὰρ ἥνωται ἡ συμπάθεια δηλοῖ. συμπαθεῖ γὰρ ὅλον ἑαυτῷ
τὸ ζῷον ὡς ἓν ὄν. ὅτι δὲ [illegible] μένει [illegible] τὴν ψυχὴν

phē in lib. de elementis agens de Thematibus quibus elementa inter se colligant aiēt ignē conuenire aëri calore, aquæ autē siccitate, ut ab aqua frigiditatem diuertat ad aquæ siccitatem autē cū igne, ut sic fiat circulus: ignis ad aërē, ab aëre ad terrā, quod illi vocant πρωτ' ἀπ' ἀλλήλων. ἀφ' οὗ καὶ ἡ τῶν ἀντιθέσεων τῶν δυο ποιοτήτων μοῖρα σέσωσται. τῷ γὰρ ἀέρι καὶ τὸ θερμὸν ἀντίκειται καὶ τὸ ψυχρόν· τῷ δὲ ὕδατι καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ξηρόν· τῇ δὲ γῇ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ θερμόν· τῷ δὲ πυρὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρόν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀντικείμενα ἀλλήλοις οὐκ ἐνδέχεται ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ εἶναι· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἐναντία· τὰ δὲ μὴ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέχεται. ἐν τούτοις δὲ τὸ μὲν ὑποκείμενον ἡ ὕλη καλεῖται, τὰ δὲ ἐναντία ποιότητες εἰσὶ καὶ διαφοραί· εἰσὶ γὰρ αἱ πρῶται διαφοραί.

Plato reference habet cetera quidē elementa inter se nullum commercium habentia.

Primum autē non omnium in unū elementum. Nam necesse videtur ut generatio subiectum quod sit imposterō ad motū, aptū scilicet locari quę nunc impressa est ad motū quę inferius. Ignis vero apprimis pyramidalium figurarum est ad motū quę superius. Igni vero aptissima pyramidalium figurarum est quę figuram optimā habet ad motū quę quę est aptę, imposterō ex quā fiunt ignes. Ergo ex eius figura inter se possunt mutuo fieri quę contenta eisdem superficiēs planis ex triangulis isoscelibus, scilicet vero ad quę constat triangulus equilaterus. Sic ut ex duo[bus] πρωτ[οις] ἀπ' ἀλλήλων τρι[γώνοις] scilicet dimidio longitudinis quidem ab his apotēm ad scilicet verum.

Non est autem ex quo minor in maiorē, sed diuidit ē corporibus semiperis partiū non est mutatio in illa ē quibus diuidit. quod in aqua in duos huiusmodi pyramidalium figurarum ab eisdem scilicet triangulis scilicet quibus aqua in aquā, est ē aëris subsidiat aqua. Sic illa ut sunt diuersis ami Πληρεῖ ut sic — scilicet. Addit Plato scilicet esse aquā ab acutis ignis, quę scilicet aqua in ignē, aut nulle aëris fiunt ē ab aëre diuidat.

Aër esse modo distinguit Plato elementa ostendit singulis esse figuras. Ignis dentium, pyramidē, motū. Terra vult, quę aliorū exponentē comparat ei quadrati abundantiā, laterum, solidi. Reliqua intermedia accipiat ab utroq; hinc. n. accipiat ab igne dentes ℔. varietate ℔ motū, ab aëre vim obtundendi. A quo vero accipiat ē aqua huius abundantiā ℔ laterum, ab igne vero vim motū. Vt igitur ex pyramidē acutissimi ad obtusissimi sic ignis ad aërē. Ab aër rursus ad duodecim sic aër ad aquā. ab aqua ad icosaedrū, sic aqua ad terrā, neq; aër ignis ad aërem sic aër ad aquam. Ab aër aër ad aquā, nec aquam ad terrā. Nam plana figura vna sola medio constituunt, solida vero duobus. Hanc sic habet medio aëris ē ignis sive quinque elementa. Iacent sub aëris figuras.

Aristoteles inducit quinti corporis quod in Platone contrarie adhuc aeris ignisq; in dixit ostendit ℔ antiquitate esse. Addidit n. quinti ē corpore ἀΐδιον ἀλλ' ἀεικίνητον εἶναι· τοὺς δὲ τέτταρας ἐναντίως τούτοις, φθαρτοὺς ὄντας καὶ γενητούς.

Apollinarius Siculus dicit in aëre esse calidum, sed mixtus non nimium aëris est; Ideo aër aër ē mediocre τῶν ἀκρότητων. ℔ nimium ignis indicium inter quasi ἄκρον τόπον.

Ex lib. περὶ Φανταστικῶν.

Sic definit Φαντασία ἐστὶ δύναμις τοῦ ἡμῶν τυγχάνει ℕ᾽ ἀπ' αἰσθητηρίων ἐνεργούσα.

Φαντασία δ' ἐστὶ Φαντασθῆναι ἐστι πάσχειν.

Φαντασία ἐστὶ πάθος τῆς ἡμῶν τυχὸν ἐστὶ Φαντασθῆναι τοῦτο γίνεσθαι.

Φάντασμα δ' ἐστὶν Μανικὸν τὸ τοῦτο ἡμῶνος τοῦ τυχὸν μόρφωσ ἐστὶ ἐστὶν Φαντασθῆναι.

Reliqua animi potentia cognoscendi numerosa cuncta, ℔ animalis spiritus qui in ipso continet, ℔ mens indefinita animali spiritui. ei ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀπ' ἀλλήλοις.

Operatione quidē fiunt ab simplex ut sit finem elementum, sed quia Vapor ℔ aëris genitus naturam media natura inter aquā ℔ aëre apparitur adhuc pinguis.

Semina vero est alterum, sed alterationis cognitio. igitur humoris alterāt Nutritiū ē aëre ἀγένητα ē ἀΐδιοτῆς. quę sub ὑπόμνημα semina ipsa vocamus semina.

Semina est ἀπόδειξις ἀρχὴ ἀπ' αἰτίου ἀπ' ἀρχῆς ἀπ' quidem sic definitio non videt esse semina ἀρχὴ ἀπ' ἀρχῆς ἐν τοῖς τοῦ ἀπόδειξις. quam sic definitio semina est πρῶτον γενέσεως ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς αἰτιότητος. Animalium vero sic ℔ δύναμις ἀναπαραγωγὴ ἐστὶ ἀπ' ἀλλήλων? Plato vult communicata quidē unigna ℔ corporis ad externa vocat sensus. ut potentia animi est. Organa vero corporis. Ἐν ᾧ ὁ ℕ᾽ Φαντασία ἀναπαραγωγὴ ἐστὶ ἀπ' ἀλλήλων.

Ὅρος ἀρχαῖος καὶ ἁπλοῦς ἀρχὴ ἀποδείξεως, καὶ καθ' ὃ διαφέρει τὸ
ἀποδεικτικόν.

Hippocrates ait dicitur ἀνὴρ ὅσοι τῇ ἰατρικῇ ἀσκοῦσιν καὶ
σοφιστὴς καὶ διδάσκαλος λόγῳ μόνον ἀπὸ προνοίας τοῖς ἐπὶ τὰ
σώματα· ὁ δὲ ἀνεπιτήδειος ἀπὸ πάντα τὰ ἐναντία ἀναπίπτειν.

Gymnasij causa fidem desiderant qui plenè in concursu existimari ab eodem
consilium. Medici in valitudinibus pudorem scalpi in consilio, simplicitatem
vino in aqua prodesse nec nisi, quorum conscius sit conatus. Vide etiam
ne vitia medicis afficiendarum videndum nunc illa in quo vitium intendit.

Epimenes ὕλην τὴν φανερὰν προσαγορεύει τοῖς ὑφάσμασι.

Aristot. non imaginis corporum ἀφὴ σκιαγραφία ἀλλ' ἐπιφανείας
ἀφὴ τὴν γραπτὴν ἔχει καὶ ὅταν τι παραπλήσιον.

Plato διὸ σκιαγραφίαν τὴν τῶν ἐν τῷ ὕδατι φαινομένων διὰ σκιᾶς λόγος
φέρειν ἢ τὰ ἐμφανιζόμενα λέγει. ἢ ὅσα τὴν σκιαγραφίαν ἔσκιαγράφηκεν,
ἢ ὅταν τὴν παραλλαγὴν λέγει ἐνδεχόμενον ἡμῖν καὶ ὕστερον ἀναπλάττειν
τὴν ἀναγραφὴν τῆς ἀληθείας.

Galenus reformatur Plutarchi in scriptione περὶ τῶν ἀπ' Ἀφροδίσιας κατ. α.
ἐν ᾧ ἐκείνος ἔσχεν προλαβόντως ἐπιμελῶς καὶ διακριβῶς καὶ ἴδιον
καὶ ἰδιάζον καὶ ἀκόλουθον καὶ ἀναγκαῖον καὶ ἀναγκαιότατον. ἐπειδὴ γὰρ
ἀνομοιομερῆ ὀνόματα τὰ μὴ δυνάμενα ἑαυτῶν ἐκάστου μόριον ὁμώνυμον
ἔχειν λέγει. Καλεῖσθαι γὰρ οὕτω τὰ ἀνόμοια μόρια καὶ τὰ ὀργανικὰ τῶν
κατὰ φύσιν ἑκάστου, ὅτι ἐστὶ τὸ σῶμα μόνον ὀργανικὸν, ἀναπόδοτον
οὐδενὸς ὄντος ἐκείνου πλέον. Nam ubi splendor caruit nisi
alteri parem difficilis in toto simile esse: qui splendor, & nitorem appellat
illum voluptatemque quidam dicunt spiritale. Nudum enim consentaneum
ἐν τῷ σχήματι προσθήκην τὴν ἀμφίβολον ἐγκαταλείπειν τὸ ἀνοίκειον. Nam-
quidque ἔχει σχῆμα σωμάτων ἑαυτοῦ ἕκαστος ἀπ' ἀλλήλων τοῖς
ἐναντίοις σώμασι· est in aer simile ab cognitione visum quod nervus
cautos. Solere enim ἕκαστον ἀσυμβλήτως μορφοῦσθαι constant ex
proportione ne aliquem aut alterius coloris & quod luce lucent.

Porphyrius in lib. περὶ ἀποδείξεως, ὅτινα λόγοι, ὅτινα ἀπόδειξις, ὅτινα
ἀφὴ τοῦ ὑποκειμένου ἔλεγε τοῦτο τὸ ἔργον· ἀφὴ οὖν ἀκριβὴς ἀναλύσεως ἐστὶν
ἀποδεικτικὸν τοῦ ἔργου τοῦ ἀποδεικνυμένου ἑαυτοῦ ἀνάγκη ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ
τοῦ ἀκριβοῦς συλλογισμοῦ πάντα ἐκ ἐνὸς, οὐ μόνον ἐκ πάντα ἀκριβοῦς
συλλογισμοῦ σύστασις λέγομεν. μέλι δὲ ἀκριβοῦς ἔλεγε πάντα
ἀκριβοῦς τοῦ κατηγοροῦντος ἑαυτοῦ συμβεβηκὸς ἑαυτοῦ τὸ τοῦ τοῦ
ὅλου.

ex lib. περὶ ἀφῶν.

Obiit differui esse aut semiꝰ aretes q̄ aut corpus quia simul in missione
aretes pectus opus, non aute sic est in reliquis membris, qui omitti
possit salva vita. Ne pecuꝰ ad cubitū à q̄ nascit separat. aut necessa
cerebri nervū quidam esse qui per ea ossa habet imbecillū spiritum
animalem quē admodū fronti caudeus calor ignium. igit, quando
ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου σπόγγος λεπτὸς μένει, ἐκεῖνος δὲ παχὺς ἀπὸ
τῶν ἀνωθεν μεταλαμβάνει τὸ πνεῦμα ἀδύνατον.

Hic cubitus locus est genitali proclivior qui ipsum animalium, negat aut
in maribus plurium in feminarib. deficiens, unde nervis esse existimatur
ἢ nullis impedientibus pilis, minus cauda est inferiorum membrorum,
tantumque nudi q̄ undiq̄ lanuti. ἀπὸ συμπτώσεως ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ex libro περὶ σώματ.

fortunatiꝰ quoꝰ lingua est figuratum simulans. ἢ καὶ μαλακὸν ἄγρα in
os unum nervi à cerebro descendentes. Quadratus male hyoeides simi
πλευτικὸς. ὑοειδὴς. ὀμοπλάτιος. στερνοκλείδιος. ἀνωτέρω ἢ
κατωτέρω. ἀγκωνίτικος. μεσοπλεύριος. differunt autem aut
accessum ad nervos τῶν μυῶν καὶ ἀπόστασιν αὐτῶν.

Ex lib. περὶ τῶν ἀνθρωπίνων.

Τῶν μυοκοπῶν ἐὰν τεμεῖν τὰ ἐν τῷ κρίσει, καὶ ἐν σαλπιγκτικοῖς,
ὡς ἀπὸ φυσικῶν, ὡς ὁρμικῶν. ἰδίως δ' ἐν τοῖς νωτιαίοις τῶν ἄκρων, ὡς ἐν
ἀγκῶνι, ὡς ἐν ἰλιοσφύοις, ὡς ἐν σκιρρῷ δὲ ὄντος, ὡς ἐν βουβωνικοῖς,
ὡς ἐν σπερματικοῖς. τούτων δ' ἔστι τὰ καὶ ἐν ἐμέσει ἐνοχλοῦντα,
ὥσπερ τὸ μέσον, ὧν σημεῖον ἐμπνοὴν μακρὰν ἢ συμπεπτωκυῖαν ἀναπνοὴν
τοῖς ἀβρώστοις ἀναπνευστικοῖς. ἔρεσιν δὲ καὶ κοινὸν ἐν
μέσοις κοιλίαν ἢ ἐπιφάνειαν, ἐν ᾗ ἐνεργῶν σπάσμα γίνεται ἐν ὑγιοῦς.

Ex lib. περὶ τῆς μνημονευτικῆς.

ἡ μνημονευτικὴ ἐστὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως αἴτιον
τε καὶ ζωμένον.
Origenes sic definit memoriam. μνήμη ἐστὶ φαντασία ἐνεκαλεμμένη
ἀπὸ τινὸς αἰσθήσεως τῆς κατ' ἐνέργειαν φαινομένης.
Plato sic. σῶμα αἰσθήσεως τε καὶ νοήσεως.
ὁ δὲ ἀγχὺ τῶν μὲν αἰσθητῶν
διὰ τὴν αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνει, καὶ σίνεται δόξα, τῶν δὲ νοητῶν
διὰ τὸν νοῦν καὶ σίνεται νόησις. ὅταν οὖν τῆς τοιαύτης δόξα τε ἐνόησις
ὧν τε ἐνόησις διασώζει μνημονεύειν λέγεται. ἔοικε δὲ νόησιν
λέγειν ὁ βλάτων ἐν τούτοις ὃν τὴν κυρίως νόησιν, ἀλλὰ τὴν διανοητικὴν
τὰ μὲν ἡ αἰσθητὰ μνημονεύεται καθ' ἑαυτὰ, τὰ δὲ νοητὰ κατὰ
συμβεβηκός. ἐπειδὴ καὶ τὴν διανοητὴν ἡ μνήμη ἐκ προλαβόντος
φαντασίας περιέχει, τὰ δὲ κυρίως νοητὰ ὅτι μὲν ἐμέθοντα ἡ ἐκκοῦ
σεμεμνήμεθα, τῆς δὲ ὁνόμας αὐτῶν μνήμην οὐκ ἔχομεν, ὃν δὲ
εἰς προκαταλαμβάνει φαντασίας ἡ τῶν νοητῶν ἀνάλυτις, ἀλλ' ἐκ
καθήσεως ἢ φυσικῆς ἐννοίας. ἢ δὲ μνημονεύειν λεγόμενα ἀ
πρότερον ἔθεσι ἢ ἐκκοῦσαι ἢ ἀλλ' ἐστὶ ἔγνωμεν ἡ δὲ πρότερον
τὴν ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὴν παρεγθέντα χρόνον. δῆλον δὲ
μνημονεύεται ἐστὶ τὰ σινόμενα καὶ φθειρόμενα τὰ ἐν χρόνῳ
συνιστάμενα.
Cum vero recordamur eorum quae interlita erant in memoria ἀνάμνησις
dicitur. est altera species ἀναμνήσεως quae est φυσικὴ ἐννοίη, quae
omnibus insunt sine disciplina, ut esse Deum. Et hoc esse dicit
Plato ἀνάμνησιν τῶν ἰδεῶν.
ἡ δὲ οὖν φαντασίαν παραδίδωσι τῷ διανοητικῷ τὰ φαινόμενα
ἡ δὲ διανοητικὴ, ἡ διαλογιστικὴ παραλαβὸν ἐν κρίνῃ παρατέμπει
τῷ μνημονευτικῷ. cuius organum ventriculus occipitis est quem
vocant παρεγκεφαλίδα καὶ παρεγκαλίδα. sic autem se habere
hos capitis ventriculos ut pores sint sensuum, posteriores memoriae,
medii τῶν διανοητικῶν ex lesionibus ait costare, et citat Galenum
praesertim apparere ait in phreneticis. qui meminere et apprehendunt
sensibus tamen desipiunt.

Ex lib. περὶ ἐνδιαθέτου καὶ
προφορικοῦ λόγου.

ἐνδιάθετος λόγος ἐστὶ ἡ κίνημα τῆς ψυχῆς ἡ ἐν τῷ διαλογιστικῷ
σινόμενα ἄνευ τινὸς ἐκφωνήσεως. ὅθεν πολλάκις
καὶ σιωπῶντες λόγον ὅλον παρ' ἑαυτοῖς διεξεργόμεθα, καὶ
ἐν τοῖς ὀνείροις διαλεγόμεθα. καλὰ τοὺς ὁ μάλιστα λογικοὶ
ἐστὶ πάντ'. ὃν γὰρ οὕτω κατὰ ἡ προφορικὸν λόγος quo carent qui
surdi nati sunt, et qui ex morbo fiunt muti.

Ex lib. de partib. animae.

Nonnulli dividunt animam ἐν δυνάμει ἢ ἔθει, ἢ μέρει. Puta in
φυτικὸν, ἀρετικὸν quod et παθητικὸν dicitur. et in αἰσθητικὸν,
καὶ ἐν τῷ λογικῷ.
Zeno divisit animam ἐν τῷ ἡγεμονικῷ, ἐν τῷ τῶν πέντε αἰσθήσεως.
καὶ ἐν φωνητικῷ, ἐν τῷ σπερματικῷ.
Panetius ἡ μὲν φωνητικὸν τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως μέρος ἔνιαι
βούλεται, et quidem iure. ἡ δὲ σπερματικὸν οὐ τῆς ψυχῆς
μέρος ἀλλὰ τῆς φύσεως.
Aristoteles in physicis ait esse quinque animae partes φυτικὸν, αἰσθητικὸν.
κινητικὸν κατὰ τόπον. ὀρεκτικὸν. καὶ διανοητικὸν.
in moralibus autem dividit animam in λογικὸν et ἄλογον. et hoc
ἄλογον subdividit in ἐπιθυμίας λόγου καὶ ἐν τῷ μὲν κατήκοον
λόγου.

Ex lib. περὶ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυχῆς.

Non nulli τὴν ἀλογίαν per se esse aiunt et non partem rationalis. nam et per se invenitur in brutis. et absurdum videtur dicere rationalis partem esse τὸ ἄλογον.

Aristoteles καὶ μέρος εἶναι αὐτὸ καὶ δύναμιν. et dividit ut supra diximus. vocat etiam ὀρεκτικόν, τοῦτο δέ ἐστι καὶ ἡ καθ' ὁρμὴν κίνησις. nam ὄρεξις κινητικόν ἐστιν ἀρχή. ὁρμητικὰ γὰρ τὰ ζῷα κατὰ τὴν καθ' ὁρμὴν αὐτῶν κίνησιν.

Ergo τὸ ἄλογον dividit εἰς τὸ ἀπειθὲς λόγῳ, et εὐπειθές. Hoc quod obtemperat subdividit in ἐπιθυμητικόν et θυμικόν. illius est instrumentum hepar. huius autem cor. unde ob ipsius ἡ καρδία σπερματικὸν μόριόν ἐστι καὶ κίνησιν εὔκολον ἀποδεχόμενον, ὡς σφοδρὰν ἀντιπροσάγειν καὶ σύντονον ὁρμὴν ... Contra hepar ἀπαθὲς σπλάγχνον τῆς ἀπαθοῦς ἐπιθυμίας ὄργανον. dicitur hoc εὐπειθὲς λόγῳ quia apta sunt ad obtemperandum rationi ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων ἀνθρώπων. Sunt autem ἄλλα τὰ πάθη συστατικὰ τῆς ζῳώδους οὐσίας, ἄνευ γὰρ τούτων οὐκ ἔστι συστῆναι τὴν ζωήν. Sed quia πάθος significat et oportet distinguere. nam πάθος dicitur morbus aut vulnus. et etiam πάθος ψυχικόν de quo nunc agimus puta cupiditas et ira. In genere igitur ψυχῆς πάθος ἐστὶ τὸ ἐπὶ ἡδονῇ ἢ λύπῃ. ἕπεται δὲ τῷ πάθει λύπη, οὐκ αὐτὸ τὸ πάθος ἐστὶ λύπη. Sic enim quicquid patiuntur dolerent, cum quae sensu carent patiuntur. non igitur τὸ πάθος ἐστὶ ἄλγημα, ἀλλ' ἡ τοῦ πάθους αἴσθησις.

Sic definiunt non nulli. πάθος ἐστὶ κίνησις τῆς ὀρεκτικῆς δυνάμεως αἰσθητή, ἐπὶ φαντασίᾳ ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ. ob id autem additur αἰσθητή quia oportet ἀξιόλογον εἶναι. οὐ τὸ πᾶσα κίνησις τοῦ παθητικοῦ vocatur πάθος, ἀλλ' ἡ σφοδροτέρα καὶ εἰς αἴσθησιν προβαίνουσα.

alii sic. πάθος ἐστὶ κίνησις ἄλογος τῆς ψυχῆς δι' ὑπόληψιν καλοῦ ἢ κακοῦ.

Definiunt autem τὸ γενικὸν πάθος sic. πάθος ἐστὶ κίνησις ἐν ἑτέρῳ ἐξ ἑτέρου. ἐνέργεια δέ ἐστι κίνησις δραστική. δραστικὸν δὲ λέγεται τὸ ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενον. Sic igitur ira ἐνέργεια μέν ἐστι τοῦ θυμοειδοῦς, πάθος δὲ τῶν δύο μερῶν τῆς ψυχῆς, et etiam totius corporis quando violenter agitur ab ira ad agendum.

alio etiam modo dicit passio, ipsa ἐνέργεια quando est παρὰ φύσιν, ἐνέργεια μὲν λέγεται κατὰ φύσιν. πάθος δὲ παρὰ φύσιν. Itaque ἐνέργεια quae non movet secundum naturam dicitur πάθος, sive a se, sive ab alio moveatur. sic motus cordis qui est κατὰ τὸν σφυγμὸν ἐνέργεια λέγεται. motus autem κατὰ τὸν παλμὸν πάθος. Non est igitur mirum si idem respectu diversorum et passio, et actio dicitur.

Ex lib. περὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ.

τὸ ἐπιθυμητικὸν dividitur in ἡδονὰς καὶ λύπας. Nam cupiditas cum quod affectat voluptatem facit, contra vero λύπην. Solet etiam dividi in IV. nam cum res omnes aut bonae sint aut malae, et hae aut absentes, aut praesentes. vocamus autem ἀγαθὰ καὶ φαῦλα ἢ τὰ ὄντως ὄντα ἢ τὰ νομιζόμενα. itaque προσδοκώμενον ἀγαθὸν ἐπιθυμία ἐστί. παρὸν δὲ ἡδονή. e contrario προσδοκώμενον κακὸν φόβος. παρὸν δὲ λύπη. γίνεται δὲ τὰ φαῦλα πάθη τῆς ψυχῆς διὰ τρεῖς αἰτίας. διὰ κακὴν ἀγωγήν. ἐξ ἀμαθίας. ὑπὸ κακοεξίας. Nam ex prava educatione οὐ δυνάμενοι κρατεῖν τῶν παθῶν εἰς τὴν ἀμετρίαν αὐτῶν ἐμπίπτουσι. ἡ δὲ τῆς ἀμαθίας φαύλη κρίσις τοῦ λογισμοῦ τῆς ψυχῆς ἐμφαίνεται, ὡς οἴεσθαι τὰ φαῦλα χρηστὰ εἶναι. et contra. etiam ex mala corporis habitudine, nam ὀργίλοι εἰσὶν οἱ πικρόχολοι, καὶ καταφερεῖς οἱ θερμοί, ἢ ὑγροί τὴν κρᾶσιν.

Ex libro περὶ ἡδονῆς.

Voluptates aut animi sunt per se ut quae ex disciplinis et contemplatione oriuntur, aut corporis quae ex communitate animae et corporis oriuntur. ut αἱ περὶ τῆς τροφῆς καὶ συνουσίας. Solius autem corporis non inveniuntur voluptates sed passiones οἷον τομαί. καὶ ῥεύσεις, αἱ τῆς κράσεως ἀναιρετικαί. Omnis enim voluptas ad sensus pertinet, sensus autem ad animam pertinet.

Voluptas multipliciter dicitur, pertinet enim ad alterum et alterum genus. Sunt enim voluptates ingenuae quas vocant σπουδαίας, sunt et pravae. et hae aut falsae, aut verae. et quaedam mentis cum sua disciplinas, quaedam etiam corporis cum sensus. et hae quae cum sensus, aut naturales, aut non naturales. et voluptati quae est in bibendo opponitur

ἡ δὲ τοῦ δίψους λύπη, τὴν δὲ κατὰ θεωρίαν οὐδέν. quae dia ostendunt voluptatem esse nomen generale.

Voluptatum corporalium quaedam sunt necessariae et naturales, sine quibus vivere non possumus, ut victus et vestitus necessarius. quaedam naturales et non necessariae, ut legitima maris et feminae coniunctio. conducit enim ad durationem universi generis, δυνατὸν δὲ καὶ χωρὶς αὐτῆς ἐν παρθενίᾳ ζῆν. quaedam nec naturales, nec necessariae, ut μέθη, λαγνεία, καὶ τρυφεραὶ τὴν χρείαν ὑπερβαίνουσαι, quae non solum non iuvant, sed nocent. τῶν μὲν κατὰ τὴν ζωὴν τῇ μὲν μεταδιωκτέον ἄνευ ἀπολαύσεως ἅμα καὶ φυσικὰς ἡδονάς, τῶν δὲ μετ' ἔνδειαν ἐν δευτέρᾳ τάξει τῆς ἀρετῆς τεταγμένων ... τὰς δὲ φυσικὰς οὐκ ἀναγκαίας δὲ, μετὰ τοῦ προσήκοντος καὶ τρόπου καὶ μέτρου καὶ καιροῦ. τὰς δὲ ἄλλας φευκτέον παντὶ τρόπῳ. illae habendae sunt καθαραὶ ἡδοναὶ quae non sunt coniunctae cum tristitia, nec poenitentiam relinquunt, nec nocent, nec modum excedunt, nec a studiosis operibus multum abstrahunt, ἢ καταδουλοῦνται.

illae autem sunt κυρίως ἡδοναί, αἳ τὴν κατανόησιν τοῦ θείου, καὶ τὰς ἐπιστήμας, καὶ τὰς ἀρετὰς ἐπιγινόμεναί πως, ἢ συμπεπλεγμέναι ... ἐν τοῖς κατὰ πρῶτον λόγον περισπουδάστοις θετέον. οὐκ εἰς τὸ εἶναι ἁπλῶς, οὐδ' εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ γένους, ἀλλ' εἰς τὸ εὖ εἶναι. καὶ σπουδαίους καὶ θεοφιλεστέρους εἶναι συντελοῦσι, καὶ τὰς αὐτὰς τοῦ ἀνθρώπου τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ τὸ κρεῖττον τελειοῦσαι, αἵπερ οὔτε θεραπεῖαι τῶν παθῶν εἰσίν, ὡς αἱ τῆς ἐνδείας ἀναπληρωτικαί, οὔτε ἐκ λύπης ἔχουσι προηγουμένην, ἢ ἑπομένην, ἢ ἀντικειμένην. ἀλλ' εἰσὶ καθαραὶ καὶ ἄμικτοι πάσης ἐναντίας συμπτώσεως, ψυχικαὶ μόνον οὖσαι. Nam et Plato ψευδεῖς ἡδονάς vocat quae cum sensu sunt et opinione non vera, et quae coniunctas habent λύπας. veras autem quae solius sunt animae αὐτῆς καθ' ἑαυτήν, μετ' ἐπιστήμης, καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως, καθαραὶ καὶ ἀνεπίμικτοι λύπης, ἃς οὐδέποτε μεταμέλεια παρακολουθεῖ ποτε. καρποῦσι δὲ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τῇ θεωρίᾳ καὶ ταῖς καλαῖς πράξεσιν ἡδονάς, οὐ πάθη ἀλλὰ ... τινὲς δὲ κυρίως τῶν ... ἡδονῶν χαρὰν λέγουσι.

Nonnulli definiunt voluptatem γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητήν. quae finitio non videtur pertinere ad corporales. λύσιν δὲ ἀναπληρώσεως ἔχει ... ἡ ἰατρεία τῆς σωματικῆς ἐνδείας, καὶ τῆς προγενομένης διὰ τὴν ἔνδειαν λύπης. sunt ergo secundum accidens voluptates οὐ καθ' ἑαυτὰς οὔτε φύσει. ὡς γὰρ τὸ ὑγιάζειν κατὰ συμβεβηκός ἐστιν ἀγαθόν, τὸ δὲ ὑγιαίνειν, φύσει καὶ καθ' ἑαυτό. οὕτω καὶ αὗται ἰατρεῖαί τινες οὖσαι. αἱ δὲ τῆς θεωρίας ἡδοναὶ οὐκ ἐπ' ἐνδείᾳ γίνονται.

Epicurus hanc ... videt ... voluptatem esse ἀπαλλαγὴν τοῦ λυποῦντος. ἐπειδὴ δὲ ἑκάστη γένεσις τοῖς οἰκείοις ἀποτελέσμασιν ὁμογενής ἐστι, ἢ συλλήψις, οὐδὲ τὴν γένεσιν τῆς ἡδονῆς ἡδονὴν ἡγητέον, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἡδονὴν ἄλλο τι. ἔτι τὸ γίνεσθαι ... γὰρ ἡ γένεσίς ἐστι, οὐδὲν δὲ τῶν γινομένων ἅμα γίνεται καὶ γέγονεν ἀλλὰ διῄρηται κατὰ μέρος, τὸ δὲ ἡδόμενον ἀθρόως ἥδεται. οὐκ ἄρα γένεσις ἡδονή.

ἔτι πᾶσα γένεσις οὐκ ὄντος ἐστίν, ἡ δὲ ἡδονὴ τῶν ἤδη ὄντων.

Ἔτι γένεσις ἐστὶ ταχεῖα ἢ βραδεῖα λέγεται, ἡδονὴ δ' οὔ.

Ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἕξις, τὰ δὲ ἐνέργεια, τὰ δὲ ὄργανα. voluptas in nullo horum est. non habitus quia non tam facile amittuntur. et quidam simul delectantur et tristantur ὡς οἱ κνώμενοι. non est igitur habitus. Nec est instrumentum. quia voluptas non est propter aliud sed propter se. relinquitur ut sit actio unde Arist. sic definit. ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως ἀνεμπόδιστος. sed quia haec finitio non pertinere videbatur ad felicitatem sic distinxit τὴν ἡδονὴν τέλος εἶναι τῆς τοῦ ζώου κατὰ φύσιν ἀνεμποδίστου ἐνεργείας. ut sic voluptas comitetur felicitatem, non tamen sit felicitas.

Non tamen omnis actio est motus. est enim quaedam δι' ἀκινησίας, καθ' ἣν ὁ πρῶτος ἐνεργεῖ θεός, τὸ τε πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον, talis est actio contemplandi in homine. καὶ γὰρ τὸ θεωρούμενον ἓν καὶ ταυτὸν ἀεί, καὶ ἡ διάνοια τοῦ θεωροῦντος ἔστηκε, περὶ ἓν γὰρ καὶ ταυτὸν ἀεὶ καταγίνεται. ἡ δὲ τῆς θεωρίας ἡδονὴ μεγίστη τε οὖσα καὶ κυριωτάτη καὶ ἀληθὴς δι' ἀκινησίας γίνεται. ὅσαι δὲ δι' ἐναντίων κινήσεων γίνονται χρόνον τε καὶ πράττουσι, καὶ μέλλουσι εἰσί.

-: διαφέρουσι δὲ ταῖς ἐνεργείαις αἱ ἡδοναὶ κατ' εἶδος, ὥστε γὰρ ἐνεργειῶν ἔσται γένη καὶ ἡδονῶν. καὶ αἱ μὲν σπουδαίων καλαί, αἱ δὲ φαύλων φαῦλαι. et sic singulis generibus animantium alii sunt voluptates justis, alii iniustis. καθαρώτεραι δὲ εἰσὶ τῶν αἰσθήσεων ὅσαι μὴ προσπελάζουσι ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδονήν. ὡς ὄψις, καὶ ἀκοή, καὶ ὄσφρησις.

Τῶν δὲ διανοητικῶν εἴδη δύο. τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ πρακτικόν, τὸ δὲ θεωρητικόν. et sic genera sunt voluptates. quarum prior est contemplativa, homini autem proprie quatenus homo est αἱ διανοητικαί, αἱ δὲ, καθ' ὃ ζῶον, αἰσθητικαὶ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα.

Sed quia in his que pertinent ad sensus alii aliis aliter delectantur non habendum est iudicium a malis hominibus sed a studiosis, ut illae putentur bonae voluptates quae videntur studiosis. κριτὴς γὰρ ὀρθὸς ἐπὶ παντὸς πράγματος οὐχ ὁ τυχών, ἀλλ' ὁ ἐπιστήμων, καὶ τὴν φύσιν διακείμενος.

Ex lib. περὶ λύπης.

Τῆς δὲ λύπης εἴδη δ΄. ἄχος. ἄχθος. φθόνος. ἔλεος. ἔστι δὲ ἄχος λύπη ἀφωνίαν ἐμποιοῦσα. ἄχθος δὲ λύπη βαρύνουσα. φθόνος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. ἔλεος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς.

Omnis autem tristitia malum est ex sua natura. quamvis n. vir studiosus contristatur χρηστῶν ἀνδρῶν διαφθειρομένων, ἢ τέκνων, ἢ πόλεως πορθουμένης, ἀλλ' οὐ προηγουμένως οὐδὲ κατὰ πρόθεσιν. ἀλλὰ κατὰ περίστασιν. καὶ ἐν αὐταῖς δὲ ὁ θεωρητικὸς ἀπαθὴς ἔσται παντάπασιν, ἀλλοτριώσας ἑαυτὸν τῶν τῇδε καὶ συνάψας θεῷ. ὁ δὲ σπουδαῖος μετριοπαθὴς ἐν αὐταῖς, καὶ οὐχ ὑπερβάλλων, οὐδὲ αἰχμαλωτιζόμενος ὑπ' αὐτῶν. Opponitur autem λύπη ut bono malum τῇ μετρίᾳ ἡδονῇ. ut autem malum malo τῇ ὑπερβαλλούσῃ ἡδονῇ. ὑπερβολαὶ γίνονται ἐν μόναις ταῖς σωματικαῖς. αἱ δὲ θεωρητικαὶ ἄκραι τινὲς οὖσαι, καὶ τέλειον ἔχουσαι τὴν ὑπερβολὴν οὐκ ἐπιδέχονται. οὐδὲ γὰρ ἀντίκειται αὐταῖς λύπη. οὐδὲ ἐπὶ θεραπείᾳ προκατεσχημένης λύπης γίνονται.

Ex lib. περὶ θυμοῦ.

θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς χολῆς, ἢ ἀναθολώσεως γινομένη. διὸ καὶ χολὴ λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ θυμὸς ὄρεξις ἀντιτιμωρήσεως. καὶ γίνεται ποτὲ μικτὸν τὸ πάθος ἐξ ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ. εἴδη δὲ τοῦ θυμικοῦ τρία. μῆνις. ὀργή. καὶ χόλος. ὃς καλεῖται μῆνις καὶ κότος. θυμὸς μὲν γὰρ ἀρχὴν καὶ κίνησιν ἔχων ὀργὴ καὶ χολὴ καὶ χόλος λέγεται. μῆνις ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀγομένη, εἴρηται γὰρ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παραδίδοσθαι. κότος δὲ ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν, εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ θυμὸς τὸ δορυφορικὸν τοῦ λογισμοῦ. ὅταν γὰρ οὗτος ἄξιον κρίνῃ τὸ γενόμενον ἀγανακτήσεως, τότε ὁ θυμὸς ἐπεξέρχεται ἐὰν κατὰ φύσιν τὴν οἰκείαν τάξιν καταφυλάττωσι :-

Ex lib. περὶ φόβου.

In sex partes dividit timorem εἰς ὄκνον, αἰδῶ, αἰσχύνην, κατάπληξιν, ἔκπληξιν, ἀγωνίαν.

i ὄκνος ut timor μελλούσης ἐνεργείας.
ii κατάπληξις ἐκ μεγάλης φαντασίας.
iii ἔκπληξις ἐκ ἀσυνήθους φαντασίας.
iv Ἀγωνία φόβος διαπτώσεως τουτέστιν ἀποτυχίας. φοβούμενοι γὰρ ἀποτυχεῖν τῆς πράξεως ἀγωνιῶσι.
v αἰδώς. ἐπὶ προσδοκίᾳ ψόγου. κάλλιστον δὲ τοῦτο τὸ πάθος.
vi αἰσχύνη, ἐπὶ αἰσχρῷ πεπραγμένῳ. ταύτῃ δὲ διαφέρει αἰδοῦς αἰσχύνη, ὅτι ὁ μὲν αἰσχυνόμενος ἐφ' οἷς ἔπραξε καταδύεται, ὁ δὲ αἰδούμενος φοβεῖται περιπεσεῖν ἀδοξίᾳ τινί. antiqui vero saepe confudunt accipientes alterum nomen pro altero.

ὁ δὲ φόβος γίνεται κατὰ περίψυξιν, τοῦ θερμοῦ παντὸς συντρέχοντος ἐπὶ τὸ καρδιακόν, καθάπερ καὶ ὁ δῆμος ὅταν φοβῆται, καταφεύγει πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

Τῆς λύπης δὲ ὄργανον τὸ στόμα τῆς κοιλίας, ὅπερ γὰρ ἐστι τὸ τῆς δήξεως αἰσθανόμενον ἐν ταῖς λύπαις. ὡς ὁ Γαληνός ἐν τῷ γ΄. τῆς ἀποδείξεως φησὶν οὕτως. (π. ἀποδεικτικῆς) τοὺς λυπουμένους οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν γαστέρα καταρρεῖν ξανθῆς χολῆς, ὃ τὴν δῆξιν αὐτοῖς παρέχει. καὶ οὐ πρότερον παύονται λυπούμενοι καὶ δακνόμενοι

ἴσως οὐ πολύ

τὴν ἐξεμέσαι τὴν χολήν. γίνεται δὲ ἡ λῆξις αὐτῆς ὑπὸ κάτω τοῦ κατὰ μέσον στέρνα χόνδρου, τοῦ ξιφοειδοῦς ὀνομαζομένου· πολὺ δὲ ἀνωτέρω κεῖται ἡ καρδία. τοῦ γὰρ διαφράγματος ἡ μὲν γαστὴρ κατωτέρα ἐστίν, ἡ δὲ καρδία ἀνωτέρα. συνήθως δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καρδίαν καλοῦσιν, ut Hippocrates et Thucydides.

φυσικόν.
ζωτικόν.

Hactenus igitur actum est de ea parte quae obtemperare potest rationi, quod ἐπιπειθὲς λόγῳ vocant. nunc de ea quae non obtemperat agendum. cuius partes sunt τὸ θρεπτικόν, τὸ γεννητικὸν καὶ σφυγμικόν. καλεῖται δὲ φυσικὸν μὲν τὸ θρεπτικὸν καὶ γεννητικόν, ζωτικὸν δὲ τὸ σφυγμικόν. dicit autem non obedire rationi quia non facit ex nostra sententia sed naturaliter τὸ ἴδιον ἔργον ἀποτελεῖ.

Ex lib. περὶ θρεπτικοῦ.

Huius sunt quattuor virtutes ἑλκτική, καθεκτική, ἀλλοιωτικὴ καὶ ἀποκριτική. sic enim fit augmentum. fiunt autem excretiones δι' ὄγκον ἢ καρουμένων(?) κατ' ἕξιν, ἢ τί ἐστι ῥύπος τῶν ὤτων, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν δάκρυα καὶ λῆμαι, διὰ τῆς ἐκπνοῆς τὸ λιγνῶδες τῆς θερμότητος τῆς καρδίας. ἀδήλως δὲ πάρεστι καλοῦσι τὴν διαπνοὴν πανταχοῦ τοῦ σώματος καθ' ἣν ἐκ τοῦ βάθους καὶ τῆς συστολῆς τῶν ἀρτηριῶν ἀπορρέουσι(?) διὰ τῆς μανότητος τοῦ δέρματος διεξέρχονται. μετέχει δὲ γεῦσιν ἡ γλῶττα παρέχει τῇ διαμασήσει συνάγουσα τὴν τροφὴν καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὑποβάλλουσα καθάπερ [illegible] διὰ χειρὸς(?) τὸν σῖτον ταῖς μύλαις.

Igitur nutrimentum dentibus confectum mittitur in ventriculum per stomachum, stomachus enim non solum instrumentum est ad sentiendum indigentiam sed transitus cibi ad ventrem, venter autem excernit quod utile est et mutat in chylum, et transmittit ad hepar per venas quae vim habent trahendi ἀπό τε τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ἐντέρων ἀπὸ τοῦ μεσεραίου. Hepar in sanguinem vertit quae excolatur ab utriusque bilis receptaculo et a renibus. purus autem sanguis mittitur per venas ad alimentum totius corporis, et sic omnia membra sanguine nutriuntur.

μεσεραῖον.

Ex lib. περὶ σφυγμῶν.

ἡ σφυγμικὴ κίνησις καλεῖται καὶ ζωτικὴ δύναμις quae habet principium a corde, praecipue ex sinistro sinu quem vocant πνευματικὴν κοιλίαν, ἣ τὴν ἔμψυχον καὶ ζωτικὴν θερμότητα διανέμει παντὶ μορίῳ τοῦ σώματος διὰ τῶν ἀρτηριῶν. itaque si cor calefiat plus satis, et totum corpus calefit. si friget, frigescit, est enim veluti fons caloris et πνεύματος ζωτικοῦ. συνεκλεξίζεται(?) δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλλήλοις τὰ τρία ταῦτα, φλέψ, ἀρτηρία, νεῦρον, ἐκ τῶν τριῶν ἀρχῶν τῶν διοικουσῶν τὸ ζῷον. συνῆπται(?) δὲ ἀλλήλοις τῆς παρ' ἀλλήλων ὠφελείας κερδαίνοντα(?). ἡ μὲν γὰρ φλὲψ τροφὴν χορηγεῖ τῷ νεύρῳ, καὶ τῇ ἀρτηρίᾳ. ἡ δὲ ἀρτηρία μεταδίδωσι τῇ φλεβὶ θερμασίας φυσικῆς καὶ πνεύματος ζωτικοῦ. ὅθεν οὔτε ἀρτηρίαν ἐστὶν εὑρεῖν χωρὶς αἵματος λεπτοῦ, οὔτε φλέβα χωρὶς πνεύματος ἀτμώδους. διαστέλλεται δὲ σφοδρῶς καὶ συστέλλεται ἡ ἀρτηρία κατά τινα ἁρμονίαν καὶ λόγον, τὴν ἀρχὴν ἔχουσα τῆς κινήσεως ἐκ τῆς καρδίας. ἅμα διαστελλομένη μὲν ἐκ τῶν παρακειμένων φλεβῶν ἕλκει τῇ βίᾳ τὸ λεπτὸν αἷμα, ὅπερ ἀναθυμιώμενον τροφὴ γίνεται τοῦ ζωτικοῦ πνεύματος. συστελλομένη δέ, τὸ αἰθαλῶδες τὸ ἐν αὐτῇ τῇ κεφαλῇ(?) τοῦ σώματος καὶ τῶν ἀδήλων πόρων ἀπωθεῖται.

Ex lib. περὶ τοῦ σπερματικοῦ.

ὄργανα τῆς σπερματικῆς δυνάμεως πρῶτον μέν αἱ φλέβες καὶ ἀρτηρίαι· ἐν ταύταις γὰρ τὸ θορρῶδες πρῶτον ὑγρὸν γίνεται μεταβαλλομένου(?) τοῦ αἵματος καθάπερ ἐν τοῖς τιτθοῖς εἰς τὸ γάλα. τροφὴ γὰρ ἐκ τῶν ἀγγείων τούτων ἐστὶν ὁ χυμὸς οὗτος, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκ σπέρματος ἡ γένεσις αὐτῆς ἐστίν. ἐκπέμπουσι μὲν οὖν αἱ ἀρτηρίαι καὶ αἱ φλέβες τὸ αἷμα εἰς τὸ θορρῶδες ὑγρὸν ἵνα τρέφωνται, τὸ δὲ περιττὸν τῆς τροφῆς αὐτῆς γίνεται γονή. ἀναφέρεται πρῶτον μὲν διὰ περιόδου πολλῆς εἰς τὴν κεφαλήν, πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφέρεται διὰ δύο φλεβῶν καὶ δύο ἀρτηριῶν, ὅθεν ἐάν τις ἐκτέμῃ τὰς φλέβας τὰς παρὰ τὰ ὦτα, καὶ τὰς παρὰ καρωτίδας(?) ἄγονον

καὶ τὸ ζῷον. ἔνθα δὲ αἱ φλέβες, καὶ αἱ ἀρτηρίαι τὸ ἑλικοειδὲς, καὶ κιρσοειδὲς πλέγμα παρὰ τῶν ὄρχεων ἔνθα τὸ θορρῶδες ὑγρὸν ἐμπίπτει εἰς ἑκάτερον τῶν διδύμων μία ἀρτηρία, καὶ μία φλὲψ πλήρεις σπέρματος. ἐν τούτοις δὲ τελείως ἀποσπερματοῦται, καὶ διὰ τῶν κιρσοειδῶν παραστατῶν τῶν μετὰ τῶν διδύμων ἐκκρίνεται μετὰ πνεύματος. διότι καὶ ἀρτηρία ἐστὶν ὁ παραστάτης. Ferri autē ex venis satis ostenditur quādo ex nimio coitu emittitur purus sanguis.

Aristoteles et Democritus nihil volūt conferre fœmineū semen ad generationē filiorum· τὸ γὰρ προϊέμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἱδρῶτα τοῦ μορίου μᾶλλον ἢ γονὴν εἶναι βούλονται.

Galenus reprehendens Aristotele ait fœminas semen facere, et utriusque semen conferre ad generationē· διὸ καὶ τὴν συνουσίαν μίξιν λέγεσθαι. οὐ μὴν τελείαν γονὴν ὡς τὴν τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἔτι ἄπεπτον, καὶ ὑγροτέραν. γίνεται δὲ οὖσα τῆς γυναικὸς ἡ γονὴ, τροφὴ γίνεται τῆς τοῦ ἀνδρός. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ μέρος τι τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὰς κεραίας τῆς μήτρας συμπήγνυται καὶ ὁ καλούμενος βαλανοειδὴς, δοχεῖον ὂν τῶν περιττωμάτων τοῦ ἐμβρύου.

Alia divisio δυνάμεων.

Διαιροῦσι δὲ καὶ ἄλλως τὰς κατὰ τὸ ζῷον δυνάμεις, καὶ τὰς μὲν λέγουσι ψυχικάς, τὰς δὲ φυσικάς, τὰς δὲ ζωτικάς. ψυχικὰς μὲν τὰς κατὰ προαίρεσιν, φυσικὰς δὲ καὶ ζωτικὰς τὰς ἀπροαιρέτους.
αἱ ψυχικαὶ εἰσὶ δύο, ἥ τε καθ' ὁρμὴν κίνησις, καὶ ἡ αἴσθησις. τῆς δὲ καθ' ὁρμὴν κινήσεως ἐστί, τὸ μεταβατικόν, καὶ κινητικὸν τοῦ σώματος παντός. καὶ φωνητικόν, καὶ ἀναπνευστικόν, ἐν ἡμῖν γὰρ ἐστι ταῦτα καὶ ποιεῖν, καὶ μὴ ποιεῖν. φυσικαὶ δὲ καὶ ζωτικαὶ αἱ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἀλλ' ἑκόντων καὶ ἀκόντων γινόμεναι. ὡς ἡ θρεπτική, καὶ σπερματική, καὶ αὐξητική, φυσικαὶ οὖσαι, καὶ ἡ σφυγμική ζωτικὴ οὖσα.

Ex lib. περὶ τῆς καθ' ὁρμὴν καὶ κατὰ προαίρεσιν κινήσεως, ἥτις ἐστὶ τοῦ ὀρεκτικοῦ.

Principiū huius motus est cerebrū et spina medulla. instrumēta autem nervi qui ab illo principio oriuntur, et ligamenta, et musculi. οἱ δὲ μύες συνεστήκασιν ἐκ σαρκῶν καὶ νευρωδῶν ἰνῶν, καὶ τενόντων συμπεπλεγμένων ταῖς τῶν νεύρων ἴνεσιν, ὅθεν τινὲς ἐψεύσαντο αὐτοὺς εἶναι αἰσθητικοὺς διὰ τὴν γενομένην ἐκ τῶν συμπεπλεγμένων αὐτοῖς νεύρων αἴσθησιν. ἐστὶ δὲ ὁ τένων σύνθετος ἔκ τε συνδέσμου καὶ νεύρων λεπτῶν. διαφέρει δὲ νεύρου τένων, ὅτι τὸ μὲν νεῦρον αἰσθητικόν ἐστι, καὶ στρογγύλον καὶ ἁπαλώτερον, καὶ ἀπὸ ἐγκεφάλου τὴν ἀρχὴν ἔχει. ὁ δὲ τένων καὶ σκληρότερος, καὶ ἐξ ὀστέου, καὶ ἀναίσθητος καθ' ἑαυτόν, καὶ ἔσθ' ὅτε πλατύς.

Manus sunt instrumentū omnium fere artium. Pedes ad mutationē loci. Breviter igitur movent et nervos et musculos quæ sunt ψυχικὰ, καὶ κατὰ προαίρεσιν ἀποτελεῖται, ad hæc pertinent sensus, et vox. Sūmus vero κοινὴ species videtur τοῖς τε ψυχικοῖς καὶ φυσικοῖς, καὶ ἀνάπαυσιν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἔκκρισις τῶν περιττωμάτων τῆς ἀποκριτικῆς ἐστὶ δυνάμεως ἥτις μία ἐστὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων ἵνα μὴ ἀπροαιρέτως ἀσχημονῶμεν ἔσθ' ὅτε καὶ ὅτε οὐ δεῖ, καὶ ἐφ' ὧν οὐ δεῖ προϊέμενοι, πυλωροὺς

si videt misericordia aut venia dignum, et si fiat μετὰ λύπης. et si non
sit eligibilis talis actio.

περὶ ἀκουσίου.

Inspontaneum aut per violentiam est, aut per ignorantiam. si per violentiam
tunc causa efficiens extra est, aliud est .n. causa violentiae
quam nos. haec igitur est definitio. ἀκούσιόν ἐστι οὗ ἡ ἀρχὴ
ἔξω μηδὲν συμβαλλομένου κατὰ τὴν οἰκείαν ὁρμὴν τοῦ
βιασθέντος. vocat hic principium causam efficientem.

Quaeritur an ad hoc pertineant iactus quos faciunt navigantes ne mer-
gantur. aut quae fiunt ne turpe patiamur, aut ob aliquod bonum
et potius haec omnia sunt spontanea, nam in his nos movemus spon-
te nostra manus aut linguam. ob hoc .n. additum est in definitione
μηδὲν συμβαλλομένου etc. sic Zeno abscidit sibi linguam et
expuit in faciem Dionysii tyranni ne quid proderet. et Anaxarchus
philosophus a Nicocreonte tyranno passus est πτίσσεσθαι ne proderet
amicos. huius modi igitur actiones mixtae sunt, nam quatenus tales
habent circumstantias ἑκούσια sunt, καθόλου δὲ ἀκούσια.
hoc etiam ostendit quia laudantur qui talia faciunt aut culpantur.

Difficile tamen est discernere quid pro quo sit patiendum, seu tamen
praeferenda sint τὰ λυπηρὰ turpibus. ut Susanna et Joseph
fecerunt. non tamen semper. Ὠριγένης θῦσαι διὰ τὸ μὴ περιπεσεῖν
τῇ [illegible] τοῦ Αἰθίοπος [illegible] τῆς παρρησίας ἐξέπεσε.

Difficile etiam est durare in sententia. οὐ γὰρ ὁμοίως ἐπὶ πλεῖστον
τὰ δεινὰ προσδοκώμενα καὶ ἐπαγόμενα. ἀλλ᾽ ἐνίοτε
κρίναντες ἐξιστάμεθα τῆς κρίσεως ἐν τοῖς δεινοῖς γενόμενοι
ὡς ἐπὶ πολλῶν συμβέβηκεν ἐν τῷ μαρτυρεῖν.

Quae autem per concupiscentiam aut iram fiunt spontanea sunt, quamvis
principium sit extra nos, tamen movemus nostra instrumenta ut id
fiat, et causam praebemus tali principio ob malam educationem.
et culpantur qui talia faciunt. quae etiam conveniunt spontaneo. prae-
sertim cum fiant etiam μεθ᾽ ἡδονῆς.

Ex lib. περὶ τοῦ δι᾽ ἄγνοιαν
ἀκουσίου.

multa facimus per ignorantiam quae tamen facta esse gaudemus. non nunquam
autem dolemus. priora illa non vocant ἀκούσια sed per negationem
οὐχ ἑκούσια. haec autem secunda plane ἀκούσια. ergo illa quae di-
cuntur οὐχ ἑκούσια magis adnumerantur ἑκουσίοις.

Differt tamen aliquid fieri ab ignorante, ab eo quod est per ignorantiam
fieri. nam si in nobis est causa ignorantiae ἀγνοοῦντες ποιοῦμεν
οὐ δι᾽ ἄγνοιαν δέ. Nam qui per ebrietatem aut per iram peccat causam
quidem habet aut ebrietatem aut iram, haec autem sunt ἑκούσια
poterat .n. vitare ebrietatem et iram. Quare ipse sibi fuit ignorantiae
causa. itaque dicitur ἀγνοῶν ποιεῖν, οὐ δι᾽ ἄγνοιαν. unde a bonis repre-
henduntur. Per ignorantiam autem facit qui non praebet ignoran-
tiae causam. Ut si quis iacularet in loco ad id parato et praeteriens
patrem infigeret. Hinc constat non spontaneam facere ὁ ἀγνοῶν
τὰ συμφέροντα, οὐδ᾽ ὁ νομίζων τὰ φαῦλα χρηστά. τῆς γὰρ
αὐτοῦ μοχθηρίας ἐστὶν ἡ ἄγνοια. unde et tales reprehenduntur.
οὐκ ἄρα ἡ τῶν καθόλου καὶ γενικῶν, ἡ δὲ κατὰ προαίρεσιν ἀκουσίους
ἐστὶν ἡ ἄγνοια ἀλλὰ ἡ τῶν ἐν μέρει. τὰ μὲν γὰρ καθέκαστα ἀγνοοῦντες
τὰ δὲ καθόλου ἑκόντες ἀγνοοῦμεν. καθέκαστα vero vo-
cantur a rhetoribus περιστατικὰ μόρια. τίς. τίνα. ποῦ. πότε.
πῶς. διὰ τί. ταῦτα οὖν ἅπαντα οὐδ᾽ ἂν μαινόμενός τις
ἀγνοήσειε, ὁ δὲ τὰ πράξας τοῦτο ἢ τὰ κυριώτατα ἀγνοήσας
οὗτος δι᾽ ἄγνοιαν πεποίηκε. κυριώτατον δέ ἐστιν ἐν τούτοις
τὸ οὗ ἕνεκα, καὶ τί τὸ πραττόμενον. τοῦτ᾽ ἐστιν αἰτία, καὶ
τὸ πρᾶγμα.

Ex lib. περὶ ἑκουσίου.

Τοῦ ἀκουσίου ὄντος διττοῦ τοῦ τε δι᾽ ἄγνοιαν, καὶ τοῦ κατὰ βίαν,
τὸ ἑκούσιον ἀμφοτέροις ἀντίκειται. ἔστι γὰρ τὸ μήτε βίᾳ,
μήτε δι᾽ ἄγνοιαν γινόμενον. καὶ ἔστιν οὐ βίᾳ μὲν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐν
αὐτῷ, οὐ δι᾽ ἄγνοιαν δὲ ἡ μὴ τὰ καθέκαστα τὰ ἀγνοούμενα
δι᾽ ὧν, καὶ ἐν οἷς ἐστιν ἡ πρᾶξις.
sic ergo definiunt. ἑκούσιόν ἐστιν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ εἰδότι τὰ καθ᾽
ἕκαστα ἐν οἷς ἡ πρᾶξις.
Quaeritur an quae natura fiunt sint in nobis. ut concoctio. augmentum.

autem quinzandi nec ἀκούσια nec ἑκούσια esse. quae n. in nobis sunt, concessa vero, aut augeri non esse in nobis. ὅθεν ἡ καὶ τὰ καθόλικα ἀγνοοῦμεν τῷ μὴ ἐφ' ἡμῖν εἶναι ἰσχὺν, οὔτε ἑκούσιά ἐστι, οὔτε ἀκούσια.

Ex libr. περὶ προαιρέσεως.

Latius patet τὸ ἑκούσιον quam προαίρεσις. nam quae facimus per electionem sponte facimus. non enim quicquid facimus sponte facimus per electionem.

Non est ὄρεξις ipsa electio. nam appetitus in tria dividitur εἰς ἐπιθυμίαν καὶ θυμὸν καὶ βούλησιν. de primis duobus non est dubium, in illis n. cum belluis communicamus, non autem in electione. Nec est voluntas nam quae finis est, electio eorum quae ad finem. et illa etiam impossibilium, quae eorum tantum quae in nobis.

Nec est opinio nam opinio eorum est quae ἀΐδιων electio vero eorum ἐφ' ἡμῖν. et opinio vera aut falsa dicitur. et opinio τῶν καθόλου. προαίρεσις τῶν καθ' ἕκαστα, ζητεῖ δὲ τῶν πρακτῶν.

Nec est βούλευσις. nam βούλευσις est περὶ τῶν αὐτῶν πρακτῶν, προαιρετὸν δὲ τὸ ἐκ τῆς βουλεύσεως προκριθέν. δῆλον οὖν ὅτι ἡ μὲν βούλευσις ἐπὶ τοῖς ἐπιζητουμένοις, ἡ δὲ προαίρεσις ἐπὶ τοῖς ἤδη προκεκριμένοις.

Diximus quid non sit electio, videamus nunc quid sit. est τὸ μικτὸν ἐκ τῆς βουλῆς καὶ κρίσεως καὶ ὀρέξεως, neutrum tamen horum per se. quemadmodum dicimus hominem constare ex anima et corpore, nec tamen animam esse aut corpus.

Eius definitio haec est προαίρεσίς ἐστι ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. aut sic. βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλῆς ἐφιέμεθα προαιρούμενοι.

Περὶ τὸ ἀνθρώπινον ἄρα ... τὸ βουλευτὸν πρὸς τὸ βουλευτόν. βουλευτόν ... τὸ τέλος. βουλευτὸν δὲ τὸ πρὸς τὸ τέλος.

Βουλὴ διαφέρει ζητήσεως. ὁ καὶ βουλευόμενος, ζητεῖ τῇ βουλεύει. non tamen omnis qui quaerit consiliatur. ζητοῦμεν δὲ εἰ μείζων ἐστὶ τῆς γῆς ὁ ἥλιος, οὐδεὶς ὁ βουλεύεται. itaque latius patet ζήτησις quam βουλή.

τὸ δὲ σκέπτεσθαι ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ βουλεύεσθαι λέγομεν. ὡς σκέπτομαι εἰ δεῖ πλεῦσαι. ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ καταμαθεῖν. ὡς σκέπτομαι τὰ μαθήματα. οὐ βουλεύομαι τὰ μαθήματα.

Βουλευόμεθα οὖν περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ δι' ἡμῶν δυναμένων γενέσθαι, καὶ ἄδηλον ἐχόντων τὸ τέλος. τουτέστι δυναμένων καὶ οὕτως καὶ ἄλλως γενέσθαι.

τὸ ἐφ' ἡμῖν εἴρηται, ἐπειδὴ περὶ τῶν πρακτῶν μόνων βουλευόμεθα, ζητοῦντες εἰ ἐφ' ἡμῖν. οὐ γὰρ περὶ τῆς θεωρητικῆς λεγομένης φιλοσοφίας βουλευόμεθα. additur etiam καὶ δι' ἡμῶν δυναμένων γενέσθαι non n. consultamus quemadmodum Indi bene gubernentur quia longe distant a nobis. additur postea ἄδηλον ἐχόντων τὸ τέλος. ἐὰν δὲ ᾖ φανερὸν ὁμολογούμενον οὐκέτι βουλευόμεθα. οὔτε γὰρ περὶ τῶν κατ' ἐπιστήμην, ἢ τέχνην ἔργων, ἢ πράξεων ἡ βουλή. ὡρισμένοι γὰρ τούτων οἱ λόγοι πλὴν ὀλίγων τεχνῶν τῶν καλουμένων στοχαστικῶν, οἷον ἰατρικῆς καὶ γυμναστικῆς, καὶ κυβερνητικῆς.

Τρία δέ ἐστι ἀλλήλων ἐχόμενα δυνάμενον, δύναμις, δυνατόν. δυνάμενον μὲν ἡ οὐσία. δύναμις δὲ ἀφ' ἧς ἔχομεν τὸ δύνασθαι. δυνατὸν δὲ τὸ κατὰ δύναμιν πεφυκὸς γίνεσθαι. ἔχεται οὖν ἡ μὲν πρᾶξις δυνάμεως, ἡ δὲ δύναμις οὐσίας.

τῶν δὲ δυνατῶν τὰ μέν ἐστι ἀναγκαῖα ἅπερ ἀδύνατα κωλυθῆναι ἢ ὧν τὸ ἀντικείμενον ἀδύνατόν ἐστι. τὰ δὲ ἐνδεχόμενα, τὰ δυνάμενα κωλυθῆναι, ἢ ὧν τὸ ἀντικείμενον δυνατόν.

πάλιν δὲ τοῦ ἐνδεχομένου τὰ μὲν ἐπὶ τὸ πολὺ λέγεται, τὰ δὲ ὡς ἐπ' ἔλαττον, ἢ ἐπ' ἴσης. περὶ τούτων οὖν τῶν ἐπ' ἴσης βουλευόμεθα.

ὅτι τὰ περιφερῆ τῶν ὑγρῶν τὸν αὐτὸν τῷ στερεμνίῳ πάσχει
ὑπὸ τοῦ φωτὸς. εἰ μὴ ἄρα τὸ περιφερὲς ὑγρὸν ἐπιπολάζει
ἀεὶ καὶ οὐδὲν παρίσταται ἐγγυτάτω ἀποφαίνον.

ὅτι δ' ἀκίνητόν ἐστι καὶ τὸ ἐφ' ὑγροῦ, καὶ τὸ κατ' ἡλικρινείαν
σύμπαν, ἐπόψεται ἡ τῶν εἰρημένων βεβαίωσις τῇ τοῦ κατ' ἡλι-
κρίνειαν, ὡς τοῦ αὐτοῦ τὸ τέμνεσθαι καὶ ἐνόψεσθαι τὸ φῶς. ||
χρὴ δὲ ὑποτιθέσθαι φύσιν, καὶ τοῦ μὲν τὸ κινητικὸν τὸ φῶς
καὶ τοῦ ζώου τὸ συνεκτικὸν ἐπιπολάζειν, ὅσον τὸ ἁφὴν μηδ' ἀνεπίσπαστον τὸ ἐξωθεῖν καὶ κατ' ἡλικρίνειαν
τάσιν τὸ περιπαντὸς τεῖχος ἐφ' ἑαυτὸ ἕλκειν καὶ σύνεγγυς καὶ
σπερμοπαγεῖσθαι, οἷ γοῦν τῶν μετεώρων, ὅσ' ἐστὶ τοῦ
φωτὸς ἐχυρώτερα καὶ φύσει πάντων, καὶ ἄλλοι σποροι,
ἀνάγκη ἀποδημοῦσιν ὁ πλεῖστα μετ' ἡλικρίνειαν εἰλικρινῆ. ἡ γὰρ καὶ τὸ ὁρᾶσθαι παρὰ τὴν ἡλικρίνειαν
φωτὸς ἔμφασ δηλοῖ, καὶ χαίτη πάντα τὰ ἄστρα ἡλικρίνειαν
ἐκ πολλοῦ, πλὴν δὲ μὰ, Νέρων ὡς ἄπιστος. καὶ τὸ ἡλικρινὲς
εἶναι τοῦτο καὶ γὰ δοκιμάζει ἐφ' ἑαυτῆς ὕλη. ἡ δὲ τῶν ὑγρῶν
ἀντίφασις ἀκριβεστάτη τοῖς ἀνίσοις γὰ καὶ ἐπιπολάζειν, καὶ
οὐχ ὁμοίως πανταχοῦ ἐστί, πλὴν ὅ γε ἐξ ἀνάγκης
ὑπὸ ἀποκαθηρμένου ἐκβάλλει. ἀνάλογα καὶ τὰ ὁρώμενα τοῦ
ζώου· καὶ γὰρ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑγροῖς περιεχόμενα
ὧν μελῶν γὰ ἐπιπολάζει ὑπομανησόμενα
ὅτι δὲ καὶ ἐφ' ὑγροῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπομανησόμενα
ὑπὸ τῆς ἀντύγος ὑφεστῶσι. ἡ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν
ἐπιπολάζουσι ὅσα τοῦ φωτὸς ἔμφασ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ζώου
ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἐπιπολάζει ὅσα τοῦ φωτὸς ἔμφασ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ζώου
ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἐπιπολάζει ὅσα τοῦ φωτὸς ἔμφασ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ζώου

πρὸς ὃ τῆς σκιᾶς τὸ κινητικὸν μέτρον ἐμπεπλεγμένης τῷ τῶν ΝΔ τῶν ἄστρων
ἡλικρινείᾳ σχεδιάζεσθαι ὁ ἀνάλογ εἰκασμὸς, καὶ ἀναπεπταμένος, ἤδιον
ἢ ὑπὸ καὶ σκιᾶς ὧν τὸ κέρατος ἡλικρινὲς ἐπιπολάζειν ἀνάγκη,
καὶ ἅμα πρὸς τὸ ὑπερκεῖσθαι ἀναπνεῖν τὸ σπέρμα ἀνάγκη ἀναπνεῖσθαι.
καὶ ΝΔ· ἀπὸ τοῦ ἐφ' ὑγροῦ καὶ τὸ ἡλικρινὲς τὸ ἐπὶ τῶν ἀστρονομικῶν
μόνος ἐκφανεῖσθαι. ἐφάπτ' ἐπὶ τὸ ἀστρονομικὸν πολὺ τὸ ἡλικρινὲς, καὶ ἐπὶ τὸ
ἀνάλογον πολὺ τὸ ἡλικρινὲς, τὸ δὲ ἀστρονομικὸν λέγεται, τὸ δὲ
λέγεται ἄλογον. ἀναμφίλογον τῶν ΝΔ· πρῶτ' ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον, ἐπὶ
λέγεται δ' ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον ἀναπνεῖσθαι, τὸ ἀνάλ' ἀφὲ τὸ ἄλογον
ἀναπνεῖσθαι ὡς ὑγροῦ τί. καὶ ἀμφίλογ ἀφέλιμον. εἰκὸς δ' ἀλλοιοῦ
ὑπ' ἀλ' ἐπὶ ἀμφότ' ἀναπνεῖσθαι ἀναγκαῖον, καὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ
ἡλικρίνειαν· ὅμως δ' ἐν ἀμφοῖν καὶ τῶν ΝΔ ἀναγκαῖον
ἡλικρινὲς ὑπάρχειν. ἐφάπτ' καὶ ἀπὸ τοῦ ἐφ' ὑγροῦ
μόνον· ἐφ' ὑγροῦ ἀβέβαιον, καὶ τοῦ ἡλικρινοῦς τὸ βεβαίως
ἡλικρινές. ἐπὶ δὲ τῶν ἀστρονομικῶν ἀναγκαῖον ἡλικρινὲς
ἐφ' ἑαυτοῦ ἐφ' ὑγροῦ ἀβέβαιον, καὶ τοῦ ἡλικρινοῦς τὸ βεβαίως
ἡλικρινές. ἐπὶ δὲ τῶν ἀστρονομικῶν ἀναγκαῖον ἡλικρινὲς
ἐφ' ἑαυτοῦ ἐφ' ὑγροῦ ἀβέβαιον, καὶ τοῦ ἡλικρινοῦς τὸ βεβαίως
ἡλικρινές. ἐπὶ δὲ τῶν ἀστρονομικῶν ἀναγκαῖον ἡλικρινὲς

πάντα καθ' εἱμαρμένην, τὰ δὲ οὐ καθ' εἱμαρμένην. καὶ δῆλον ὅτι ὁ τοιοῦτος ὁρίζων αὐτῆς ἐστιν ἡ κυριωτάτη εἱμαρμένη. καὶ οὕτω πάλιν πάντα καθ' εἱμαρμένην εὑρεθήσεται, πρὸς τῷ καὶ ἄδηλον εἶναι τὸ διακρινόμενον. ὅτε δίκαιον τις ἦν, ὅτε ἄλλο τις εἱμαρμένην. οὐ γὰρ πρὸς ἀξίαν νέμει τοῖς ἄλλοις τὴν τῆς θεραπείας τῶν θεῶν μέθοδον. τί γὰρ μᾶλλον οὗτος ἄξιος, ἢ ἐκεῖνος πάντων ὡρισμένων ὄντων τῇ εἱμαρμένῃ, καὶ μηδὲν μηδενὸς ἐξ οἰκείας προθέσεως πράξαντος, μᾶλλον δὲ μὴ προαιρουμένου. ἐν γὰρ τοῖς οὕτω γινομένοις οὐδεὶς οὔτε δίκαιος, οὔτε ἄδικος, οὐκοῦν οὔτε ἄξιος, οὔτε ἀνάξιος γέγονε. ὁ δὲ τοῖς ἴσοις ἄνισα νέμων ἄδικος.

Ex lib. περὶ τῶν λεγόντων τὴν αἵρεσιν
τῶν πρακτῶν ἐφ' ἡμῖν εἶναι.

Οἱ δὲ λέγοντες τὴν μὲν αἵρεσιν τῶν πρακτῶν ἐφ' ἡμῖν εἶναι, τὴν δὲ τῶν αἱρεθέντων ἀπόβασιν ἐπὶ τῇ εἱμαρμένῃ. ἐν δὲ τῶν ἐκείνων οἱ σοφώτατοι, τὸ μέν τι κατορθοῦσι, τὸ δὲ σφάλλονται. τὸ μὲν ἐφ' ἡμῖν τιθέναι τὴν αἵρεσιν τῶν πρακτῶν, μὴ πάντα δὲ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ὀρθῶς ἔχοντα λέγουσι. τὸ δὲ τῇ εἱμαρμένῃ περιάπτειν ταῦτα οὐκ ὀρθῶς. ἐλεγχθήσονται δὲ πρῶτον μὲν αὐτοὶ ποιοῦντες τὴν εἱμαρμένην, τὸ μὲν ἔχει τὸ δὲ οὐκ ἔχει. ἔπειτα περιπεσοῦνται ποιοῦντες αὐτὴν τῆς ἡμετέρας γνώμης. ταύτην δὲ ἀκολουθεῖν φασὶ τὰ τῆς εἱμαρμένης ἔργα. καὶ οὕτως εὑρεθήσεται κρατουμένη μᾶλλον, ἢ κρατοῦσα ἡμᾶς. καὶ κυριώτερος ὁ λόγος τῆς εἱμαρμένης ὁ τοιοῦτος αὐτῶν διὰ τὴν αἵρεσιν αὐτῶν. δεῖν πρόνοιαν λέγειν αἰτίαν εἶναι τῆς ἐκβάσεως τῶν πραγμάτων, προνοίας γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἔργον, ἢ εἱμαρμένης. τῆς γὰρ προνοίας ἴδιον τὸ ἑκάστῳ νέμειν κατὰ τὸ συμφέρον ἑκάστου. καὶ διὰ τοῦτο τῶν αἱρεθέντων ἡ ἔκβασις κατὰ τὸ συμφέρον ἑκάστῳ ποτὲ μὲν ἕπεται, ποτὲ δὲ οὐχ ἕπεται. ἡ δὲ εἱμαρμένη εἱρμός τις οὖσα αἰτιῶν ἀπαράβατος, οὕτω γὰρ αὐτὴν οἱ φυσικοὶ ὁρίζονται

τουτέστι τάξιν καὶ ἐπισύνδεσιν ἀπαράβατον, οὐ κατὰ τὸ συμφέρον ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν καὶ ἀνάγκην ἐπάγει τὰ τέλη. τί δ' ἂν εἴποιεν ἐπὶ παντὸς ἐκριθείη καὶ μακρὸν καὶ διὰ τοῦτο ἀπροαιρέτων πότερον καθ' εἱμαρμένην αὐτῆς τὸ τοιοῦτον εἶναι πρόσεστιν, ἢ οὔ. εἰ γὰρ μὴ καθ' εἱμαρμένην, ἔξω πεσοῦνται τῆς εἱμαρμένης. εἰ δὲ καθ' εἱμαρμένην ἐξ ἀνάγκης, ἀκολουθεῖ τὸ μηδὲ τὴν προαίρεσιν ἐφ' ἡμῖν εἶναι. εἰ γὰρ τὸ ἀπροαίρετον ὑπὸ τὴν εἱμαρμένην ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ προαιρετόν. καὶ οὕτως ἀναδραμοῦνται πρὸς τὴν πρώτην τὴν λέγουσαν πάντα καθ' εἱμαρμένην εἶναι. περιττὴ δὲ καὶ ἡ μάχη τοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐπὶ τῶν ἐγκρατῶν καὶ ἀκρατῶν. εἰ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὥρισται τὸ μὲν πρᾶξαι, τὸ δὲ μὴ πρᾶξαι, τίς ἡ χρεία τῆς ἐν αὐτῷ στάσεως καὶ φιλονεικίας ἀλλὰ καὶ τοῦτο συγκαθέλκονται μὴ μόνον πρᾶξαι ἀλλὰ καὶ τὸ κωλῦσαι πρᾶξαι. τὸ δ' ἄλλο φασὶ ὁ οὕτω λέγων, ἢ ὅτι καὶ ἡ προαίρεσις τῶν εἱμαρμένων ἐστί. ἡ γὰρ προαίρεσις ἐστὶν ἡ κατορθοῦσα τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ νικῶσα μὲν ἐπὶ τῶν ἐγκρατῶν, ἡττωμένη δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν. οὐκοῦν ἀναιρεῖται τὰ τῆς ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ὑποθέσεως. οὐκ ἔστιν ἄρα ἡ προαίρεσις ἐφ' ἡμῖν.

Ex lib. περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα τῆς εἱμαρμένης.

Πλάτων δὲ διχῶς λέγει τὴν εἱμαρμένην τὴν μὲν κατ' οὐσίαν, τὴν δὲ κατ' ἐνέργειαν. κατ' οὐσίαν μὲν τὴν τοῦ παντὸς ψυχήν, κατ' ἐνέργειαν δὲ θεῖον νόμον ἀπαράβατον δι' αἰτίαν ἀναπόδραστον. καλεῖ δὲ τοῦτον θεσμὸν Ἀδραστείας. τοῦτον δὲ τὸν νόμον δεδόσθαι παρὰ τοῦ πρώτου καὶ ἀνωτάτου θεοῦ τῇ τοῦ παντὸς ψυχῇ εἰς διακόσμησιν τῶν ὅλων, καθ' ὃν διεξάγεται τὰ γινόμενα. ταύτην δὲ τὴν κατ' ἐνέργειαν εἱμαρμένην καὶ κατὰ πρόνοιαν λέγει, ὑπὸ γὰρ τῆς προνοίας ἐμπεριέχεσθαι τὴν εἱμαρμένην. πᾶν γὰρ τὸ καθ' εἱμαρμένην καὶ κατὰ πρόνοιαν γίνεσθαι, οὐ μὴν πᾶν τὸ κατὰ πρόνοιαν καὶ καθ' εἱμαρμένην εἶναι. οὗτος δὲ ὁ θεῖος νόμος

φασὶν εἶναι πρόνοιαν ὁμοῦ καὶ εἱμαρμένην. πάντα γὰρ ἐν ἑαυτῇ περιέχει
τὰ μὲν καθ' ὑπόθεσιν, τὰ δὲ ἐξ ὑποθέσεως. τῶν μὲν γὰρ προηγουμένων
αἰτίας ὥσπερ εἶναι τὴν καθ' ὑπόθεσιν περιέχει. ἅπερ ἐστὶν
ἐφ' ἡμῖν συγκαταθέσεις καὶ κρίσεις καὶ ὁρμαί. τὰ δὲ ἐξ
ἀνάγκης ταύταις ἑπόμενα ἐξ ὑποθέσεως. καὶ ἔστι τὸ μὲν
ἐφ' ἡμῖν αἵρεσις τοῦ πρακτοῦ καθ' ὑπόθεσιν. ὑποκειμένων δὲ
τῶν ἐφ' ἡμῖν ἐξ αὐτοῦ τούτου, ὥσπερ ἐξ ὑποθέσεως ἀκολουθεῖ τὰ
τῆς εἱμαρμένης. οἷον, ἐφ' ἡμῖν κεῖται τὸ πλεῦσαι. τοῦτο καθ'
ὑπόθεσιν. ὑποκειμένου λοιπὸν τοῦ πλεῖν ἡμᾶς, ἐπακολουθεῖ
ἐκ ταύτης ὑποθέσεως τὸ ναυαγῆσαι ἢ μή. διὸ ἐξ ὑποθέσεως
λέγει τὰ παρακολουθοῦντα, καὶ ἑπόμενα ταῖς ἐφ' ἡμῖν ὑποθέσεσι
τουτέστιν ἀρχαῖς καὶ πράξεσιν. ὡς εἶναι τὰ μὲν ἡγούμενα ἐφ'
ἡμῖν καθ' ὑπόθεσιν. τὰ δὲ ἑπόμενα ἐξ ὑποθέσεως καὶ οὐκ ἐφ'
ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, καὶ εἰ ἐξ ἀϊδίου ὥρισται τὰ καθ' ἡμᾶς
ἀλλὰ ἐπισυμβαίνει προηγουμένοις τοῖς ἐφ' ἡμῖν. τούτῳ δὲ
συμφωνεῖ καὶ τὸ αἰτία ἑλομένου θεὸς ἀναίτιος, καὶ τὸ ἀδέσ-
ποτον εἶναι τὴν ἀρετήν, καὶ τὸ εἶναι μαντείας. συντείνει δὲ
αὐτοῖς πᾶς ὁ λόγος εἰς τὸ τὰς προαιρέσεις, καὶ ἀρχὰς τῶν κατὰ
προαίρεσιν πράξεων ἐφ' ἡμῖν εἶναι. τὰ δὲ ἐπακολουθοῦντα
ταύταις καὶ τὰ τέλη ἐπὶ τῇ εἱμαρμένῃ ἐξ ἀνάγκης.
τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέχθη μοι σαφῶς εἶναι. καθὸ
μὲν οὖν κατὰ θεοῦ διάταξιν καὶ βούλησιν τὴν εἱμαρμένην, καὶ
καθὸ τὴν εἱμαρμένην ὑπάγει τῇ προνοίᾳ μικρόν τι διαλλάττει
πρὸς τὰ θεῖα λόγια τὰ λέγοντα πρόνοιαν μόνην διοικεῖν τὰ πάντα.
κατὰ τοῦτο δὲ διαφέρεται φάσκων ἐξ ἀνάγκης τοῖς ἐφ' ἡμῖν
ἕπεσθαι τὰ τέλη. ἡμεῖς γὰρ οὐ κατὰ ἀνάγκην ἕπεσθαι τὰ τῆς
προνοίας φαμὲν ἀλλ' ἐνδεχομένως. εἰ γὰρ κατὰ ἀνάγκην, πρῶτον μὲν τὸ
πολὺ τῆς εὐχῆς μέρος περικόπτεται, περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀρχῶν
τῶν

τῶν πράξεων τὰ τῆς εὐχῆς ἔσται κατ' αὐτόν, ὥστε τὰ κρείττω
ἑλέσθαι. μάταια λοιπὸν τὰ τῆς εὐχῆς, τῶν ἑπομένων πάντως
ἐξ ἀνάγκης ἐπαγομένων. ἡμεῖς δὲ καὶ ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι
τὴν εὐχὴν διοριζόμεθα. ἐπὶ τῇ προνοίᾳ γὰρ εἶναι τὸ ναυαγῆσαι τὸν
πλεύσαντα, καὶ μή. οὐκ ἐξ ἀνάγκης μέντοι τὸ ἕτερον αὐτῶν ἀλλ'
ἐνδεχομένως. οὐ γὰρ ὑπ' ἀνάγκην θεός. οὐδὲ τὴν βούλησιν αὐτοῦ
δουλεύειν ἀνάγκῃ, θεμιτὸν εἰπεῖν. καὶ γὰρ τῆς ἀνάγκης δημιουργὸς
ἐστί, ἀνάγκην μὲν γὰρ ἐπέθηκε τοῖς ἄστροις ὥστε ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ
κινεῖσθαι, καὶ τὴν θάλασσαν περιώρισε, καὶ τοῖς καθόλου, καὶ γενικοῖς
ὅρον ἀναγκαῖον ἔθηκεν. εἰ δὲ βούλοιτο καλεῖν εἱμαρμένην διὰ τὸ πάντα
καὶ πάντως οὕτω γενέσθαι κατ' ἀνάγκην ὡς ποτὲ τὰ κατὰ διάταξιν
τοῦ θεοῦ φθέγξασθαι λόγος οὐδείς. περὶ γὰρ ὀνομάτων οὐκ ἀμφι-
σβητοῦμεν πρὸς αὐτούς. αὐτὸς δὲ πάσης ἀνάγκης οὐ μόνον ἐκτὸς
καθέστηκεν, ἀλλὰ καὶ κύριος, καὶ ποιητής ἐστι. ἐξουσία γὰρ ὢν καὶ
φύσει ἐξουσιαστικὴ οὐδὲν οὔτε φύσεως ἀνάγκῃ, οὔτε θεσμοῦ
δεσμῷ ποιεῖ. πάντα δὲ ἐστὶν αὐτῷ ἐνδεχόμενα, καὶ τὰ ἀναγκαῖα.
καὶ ἵνα τοῦτο δείξῃ ἔστησέ ποτε τὸν δρόμον ἡλίου καὶ
σελήνης τῶν ἀνάγκῃ φερομένων, καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων, ἵνα
δείξῃ μηδὲν αὐτῷ κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, ἀλλὰ πάντα κατ' ἐξουσίαν
ἐνδεχόμενα. ἅπαξ δὲ κινεῖν ἡμέραν ἐποίησεν, ὡς ἐπεση-
μειώσατο καὶ ἡ γραφή, ἵνα μόνον ἐνδείξηται καὶ μὴ διαλύσῃ
τὸν θεσμὸν τὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτῷ τεθέντα τῆς ἀναγκαίας τῶν ἄστρων
φορᾶς. οὕτω καὶ εἶναι τῶν ἄλλων ἐν τῇ ζωῇ διαφυλάττει ὡς
καὶ τὸν Ἠλίαν, καὶ τὸν Ἐνὼχ θνητοὺς ὄντας καὶ ὑποκειμένους
φθορᾷ. ἵνα διὰ πάντων τούτων τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀπα-
ραβάτητον βούλησιν καταμανθάνωμεν. οἱ δὲ Στωϊκοί φασιν
ἀποκαθισταμένους τοὺς πλανήτας εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον κατά τε
μῆκος καὶ πλάτος ἔνθα τὴν ἀρχὴν ἕκαστος ἦν ὅτε τὸ πρῶτον

ὁ κόσμος συνέστη ἐν ῥηταῖς τῶν χρόνων περιόδοις, ἐκπύρωσιν καὶ φθορὰν τῶν ὄντων ἀπεργάζεσθαι. Καὶ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς εἰς ταυτὸ τὸν κόσμον ἀποκαθίστασθαι, καὶ τῶν ἀστέρων ὁμοίως πάλιν φερομένων ἕκαστον τῶν ἐν τῇ προτέρᾳ περιόδῳ γενομένων ἀπαραλλάκτως ἀποτελεῖσθαι. ἔσεσθαι γὰρ πάλιν Σωκράτην καὶ Πλάτωνα καὶ ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων σὺν τοῖς αὐτοῖς καὶ φίλοις καὶ πολίταις καὶ τὰ αὐτὰ πείσεσθαι, καὶ τοῖς αὐτοῖς συντεύξεσθαι, καὶ τὰ αὐτὰ μεταχειριεῖσθαι, καὶ πᾶσαν κώμην καὶ πόλιν καὶ ἀγρὸν ὁμοίως ἀποκαθίστασθαι. γίνεσθαι δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ παντὸς οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις, μᾶλλον δὲ εἰς ἄπειρον, καὶ ἀτελευτήτως τὰ αὐτὰ ἀποκαθίστασθαι. τοὺς δὲ θεοὺς τοὺς μὴ ὑποκειμένους τῇ φθορᾷ ταύτῃ, παρακολουθήσαντας μιᾷ περιόδῳ, γινώσκειν ἐκ ταύτης πάντα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ἐν ταῖς ἑξῆς περιόδοις. οὔτε γὰρ ξένον ἔσεσθαι παρὰ τὰ γενόμενα πρότερον, ἀλλὰ πάντα ὡσαύτως καὶ ἀπαραλλάκτως ἄχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων. Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀποκατάστασιν φασί τινες τοὺς χριστιανοὺς τὴν ἀνάστασιν φαντάζεσθαι, πολὺ πλανωμένους. ἅπαξ γὰρ τὰ τῆς ἀναστάσεως οὐ κατὰ περίοδον ἔσεσθαι τὰ τοῦ Χριστοῦ δοξάζειν λόγια.

Ex lib. περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν ἢ αὐτεξουσίου.

Agendum primo an aliquid sit in nobis. secundo quae sint in nobis. Tertio quae sit causa cur Deus quaedam voluerit esse in nobis.

Ergo ex iis quae a philosophis credebantur ostendemus esse aliquid in nobis.

τῶν γινομένων πάντων ἢ θεὸν φασὶν αἴτιον, ἢ ἀνάγκην, ἢ εἱμαρμένην, ἢ φύσιν, ἢ τύχην, ἢ τὸ αὐτόματον.

τοῦ θεοῦ ἔργον οὐσία καὶ πρόνοια.

τῆς ἀνάγκης τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων ἡ κίνησις.

τῆς εἱμαρμένης τὸ ἐξ ἀνάγκης τὰ δι' αὐτῆς ἀποτελεῖσθαι· καὶ γὰρ αὐτὴ τῆς ἀνάγκης ἐστί.

τῆς φύσεως γένεσις, αὔξησις, φθορά, φυτὰ καὶ ζῶα.

τῆς τύχης τὰ σπάνια καὶ ἀπροσδόκητα. ὁρίζονται γὰρ τὴν τύχην σύμπτωσιν καὶ συνδρομὴν δύο αἰτιῶν, ἀπὸ προαιρέσεως τὴν ἀρχὴν ἐχόντων ἄλλο τι παρ' ὃ πέφυκεν ἀποτελούντων. ὡς τάφρον ὀρύσσοντα

195

θησαυρὸν εὑρεῖν· οὔτε γὰρ ὁ θεὶς οὕτως ἔθηκεν ὡς τοῦτον εὑρεῖν, οὔτε ὁ εὑρὼν οὕτως ὤρυξεν ὡς εὑρεῖν θησαυρόν.

τοῦ αὐτομάτου τὰ τοῖς ἀψύχοις καὶ ἀλόγοις συμπίπτοντα, ἄνευ φύσεως καὶ τέχνης.

σπάνια, καὶ ἀπροσδόκητα.

Ad quam igitur causam referemus quae ab homine fiunt, si homo non est causa aut principium suarum operationum. non ad Deum, nefas est enim. cum sint nonnullae actiones turpes et iniquae. Non ad necessitatem. non enim semper se habent eodem modo. Non ad fatum, quia non est contingentium. Non ad Naturam. bruta enim et plantae ad illam pertinent. Non ad Fortunam, non enim hominum actiones rarae sunt et improvisae. Non ad casum, quia aut ad bruta, aut inanima pertinet. Ergo reliquum est ut ad hominem referatur et ipse sit suarum actionum principium.

Porro si homo non esset suarum actionum principium frustra data esset illi vis consiliandi, quae est supremum in homine.

Praeterea ὧν αἱ ἐνέργειαι ἐφ' ἡμῖν, τούτων καὶ αἱ πράξεις αἱ κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐφ' ἡμῖν. ἐφ' ἡμῖν δὲ αἱ κατὰ τὰς ἀρετὰς ἐνέργειαι· ἐφ' ἡμῖν ἄρα καὶ αἱ ἀρεταί. Ὅτι δὲ ἐφ' ἡμῖν αἱ κατὰ τὰς ἀρετὰς ἐνέργειαι δῆλον καὶ ἐκ τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους λεχθέντων περὶ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς, ἃ δεῖ ποιοῦντας μανθάνειν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. κρατοῦντες γὰρ ἡδονῶν μανθάνοντες σώφρονες γινόμεθα, καὶ γινόμενοι σώφρονες κρατοῦμεν ἡδονῶν.

Praeterea τὸ μελετᾶν καὶ γυμνάζεσθαι παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ἐφ' ἡμῖν εἶναι. αἱ δὲ μελέται τῶν ἕξεων εἰσὶ κύριοι· τὸ γὰρ ἔθος φύσις ἐπίκτητος. εἰ δὲ κυρία τῶν ἕξεων ἐστὶν ἡ μελέτη, ἐφ' ἡμῖν δὲ ἡ μελέτη, ἐφ' ἡμῖν καὶ αἱ ἕξεις. ὧν δὲ ἐφ' ἡμῖν αἱ ἕξεις τούτων καὶ αἱ πράξεις ἐφ' ἡμῖν αἱ κατὰ τὰς ἕξεις. ταῖς γὰρ ἕξεσιν αἱ πράξεις πρόσφοροι.

Praeterea frustra essent admonitiones, frustra item leges. Φυσικὴ ἄρα πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ γνῶσις τοῦ ἐφ' ἡμῖν [illegible], cum omnes homines legibus utantur.

II De secunda quaestione puta quae sunt in nobis γενικῶς λέγομεν πάντα τὰ δι' ἡμῶν ἑκουσίως πραττόμενα ἐφ' ἡμῖν εἶναι. puta quae aut laudem sequuntur aut vituperium, et in quibus est adhortatio, aut lex. κυρίως δ' ἐφ' ἡμῖν ἐστι τὰ ψυχικὰ πάντα, καὶ περὶ ὧν βουλευόμεθα. demonstratum enim est quod consilium esse τῶν ἐπ' ἴσης ἐνδεχομένων. ἔστι δὲ ἐπ' ἴσης ἐνδεχόμενον, ὃ αὐτό τε δυνάμεθα, καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ. ποιεῖται δὲ τούτου τὴν αἵρεσιν ὁ νοῦς ὁ ἡμέτερος. ad quae pertinent artes, et virtutes.

quia autem ex quaestionis literis [illegible] unde [illegible] homines [illegible] puta nescire [illegible] et [illegible] [illegible] αὐτεξούσιον. οὐ γὰρ τῶν ὀργανικῶν ἢ τυχηρῶν λεγομένων ἀγαθῶν, ἢ τῶν κατὰ πρόνοιαν τὸ τέλος λαμβανόντων ἐξουσίαν ἔχομεν, ἀλλὰ τῶν κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν πράξεων, καὶ προαιρέσεων, καὶ κινήσεων. [illegible] autem electio [illegible] actioni; unde non solum actio sed electio [illegible], aut laudes, ut [illegible] [illegible] ex quaestionis. ἀρχὴ γὰρ δημιουργικὴ καὶ ἁμαρτημάτων ἡ προαίρεσις. τὸ γὰρ ἔργον ποτὲ μὲν συγχωρεῖται παρὰ τῆς προνοίας, ποτὲ δὲ κωλύεται. Nam [illegible] libertas est et providentia, necesse est [illegible] in actionibus.

III De tertia quaestione puta [illegible] αὐτεξούσιον [illegible]. φαμὲν εὐθὺς τῷ λογικῷ συνεισέρχεσθαι τὸ αὐτεξούσιον. καὶ τοῖς γεννητοῖς συμπεφυκέναι μεταβολὴν καὶ τροπήν. τοῦ γὰρ λογικοῦ τὸ μέν ἐστι θεωρητικόν, τὸ δὲ πρακτικόν. θεωρητικὸν μὲν τὸ κατανοοῦν ὡς ἔχει τὰ ὄντα. πρακτικὸν δὲ τὸ βουλευτικὸν τὸ ὁρίζον τοῖς πρακτικοῖς τὸν ὀρθὸν λόγον. καὶ καλοῦσι τὸ μὲν θεωρητικόν, νοῦν. τὸ δὲ πρακτικόν, λόγον. καὶ τὸ μὲν σοφίαν, τὸ δὲ φρόνησιν. πᾶς δὲ ὁ βουλευόμενος ὡς ἐπ' αὐτῷ τῆς αἱρέσεως οὔσης τῶν πρακτέων βουλεύεται, ἵνα τὸ προκριθὲν ἐκ τῆς βουλῆς ἕληται, καὶ ἑλόμενος πράξῃ. πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη τὸν ἔχοντα τὸ βουλεύεσθαι καὶ κύριον εἶναι πράξεων, εἰ δὲ γὰρ περιττῶς ἕξει τὸ βουλεύεσθαι. εἰ δὲ τοῦτο, ἐξ ἀνάγκης παρυφίσταται τῷ λογικῷ τὸ αὐτεξούσιον. τῷ δὲ ἐξ ὕλης παρυφίσταται τὸ τρεπτὸν εἶναι. ἐξ ἀμφοτέρων ἄρα

συνάγεται τὸν ἄνθρωπον ἐξ ἀνάγκης αὐτεξούσιον, καὶ τρεπτὸν εἶναι. τρεπτὸν μὲν ἐπειδὴ γεννητόν, αὐτεξούσιον δὲ ἐπειδὴ λογικόν. ὅσοι τοίνυν αἰτιῶνται τὸν θεὸν ὅτι τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἐποίησε κακίας ἀνεπίδεκτον, ἀλλ' αὐτεξούσιον, λανθάνουσιν ἑαυτοὺς αἰτιώμενοι τὸν θεὸν ὅτι λογικὸν ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον καὶ οὐκ ἄλογον. ἀνάγκη γὰρ τῶν δύο τὸ ἕτερον, ἢ ἄλογον γενέσθαι, ἢ λογικὸν ὄντα, καὶ περὶ τὰ πρακτὰ στρεφόμενον αὐτεξούσιον εἶναι. ἐξ ἀνάγκης οὖν πᾶσα φύσις λογικὴ αὐτεξούσιός ἐστι καὶ τρεπτὴ κατὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν. ἀλλ' αἱ μὲν ἐξ ὑποκειμένης ὕλης γινόμεναι κατὰ δύο τρόπους τὸ τρεπτὸν ἔχουσι κατά τε τὴν ὕλην, καὶ κατ' αὐτὸ τὸ γενέσθαι. ὅσαι δὲ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὕλης ἐγένοντο καθ' ἕνα μόνον τρόπον τῆς γενέσεως εἰσὶ τρεπταί. καὶ αὐταὶ δὲ τῶν ἀΰλων ὅσαι μὲν τῶν ἀΰλων ἐν τοῖς περιγείοις εἰσὶ τῇ κοινωνίᾳ τῇ πρὸς τὴν ὕλην περὶ τὰ πρακτὰ καταγινόμεναι μᾶλλον εἰσὶ τῶν ἄλλων τρεπταί. ὅσαι δὲ δι' ἀκρότητα φύσεως τῷ θεῷ κατὰ συνάφειαν, ἢ κοινωνίαν πλησιάζουσι, καὶ διὰ τούτου καταξιοῦσι τὸ μακάριον καρποῦσθαι πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν θεὸν μόνον ἐστραμμέναι, καὶ τῶν μὲν πρακτῶν, καὶ τῆς ὕλης ἑαυτὰς ἀπαλλοτριώσασαι, τῇ δὲ θεωρίᾳ καὶ τῷ θεῷ προσανέχουσαι μένουσιν ἄτρεπτοι. αὐτεξούσιαι μὲν οὖσαι διὰ τὸ λογικὸν εἶναι. καὶ γὰρ θεώμεθα μὲν αὐτά, καὶ εἰ τῶν ἀνθρώπων ὅσοι θεωρητικοί, γενόμενοι τῶν πρακτῶν ἑαυτοὺς ἐχώρισαν ἔμειναν ἄτρεπτοι. οἶμαι συναποδέδεχθαι ὅτι τὴν ἀρχὴν αἱ λογικαὶ πᾶσαι φύσεις ἀρίστως δεδημιούργηνται, καὶ εἴπερ οὕτω διέμειναν ὡς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐπλάσθησαν, πάσης ἂν κακίας ἐκτὸς ἦσαν. γίνεται δὲ αὐταῖς ἡ κακία κατὰ προαίρεσιν. αἱ γοῦν οὕτω μείνασαι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν, τὸ μακάριον ἔχουσι. μόνοι δὲ ἄγγελοι τῶν ἀσωμάτων ἐτράπησαν, καὶ οὐδὲ οὗτοι πάντες, ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν

ὅσοι ῥᾳθυμίαν πρὸς τὰ κάλλη τῆ διανοίᾳ εἰσάγουσιν ἕξεσιν,
πάθη πρὸς τὰ ἄλογα καὶ τὴν φύσιν ἀποχωρίζουσιν.

Ἐκ τῆ διαφορᾶς τῶν ἀλόγων, ὃς ἔνεστιν τῆ φύσει τὰ ἄλογα
ὑπὸ ἕξιν τῆ τῶν προαιρέσεων διαφορᾶς ἔχειν, οὐ μὴν ἀλλ' τὸ
ἕξεσθαι πρὸς τῶν ἀλόγων διαφορᾶς τῶν κακῶν ἕξεσιν ἢ τῆ ἄνθρω-
πίνης φύσεως· οὐ γὰρ ἐν τοῖς ἀλόγοις ἐστὶν ἡ κακία μᾶλλον,
ἢ τοῖς ἕξεσιν· τὸ δ' ἕξεσθαι τῶν προαιρέσεων, τῶν προαιρέσεων
ἔργα κακοῦ ἐπιτηδεύειν, καὶ οὐ τῆ φύσεως ἔστιν.

Ἐστὶ τοίνυν προαιρετικὴ διαφορὰ ἡ κακία τῆ ἀνθρωπείου ἕξεως·
ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ κακία διαφορὰ τῆ ἀνθρωπείου ἐστὶ, δῆλον ὅτου
ἀνοήτους καὶ ἀμαθεῖς, καὶ τοῦτο τὸ φρονεῖν, καὶ τοῦτ'
ἀκολασταίνειν, οὐ μὴ ἡ κακία ἕξεις τῆ ἀνθρωπείου, ἀλλὰ τῆ
ἐπιτηδευμάτων ἀνοησίας· ἐπεὶ τὸ γὰρ σωφρονεῖν τῶν κακῶν
ἐστὶν ἕξεσθαι, τὸ δ' ἀκολασταίνειν καὶ κακῶν· οὐ δὴ ἄρα τῆ διανοη-
μάτων οἱ κακοὶ τῆ καὶ τῆ ἕξεως, καὶ τὰ προαιρέσεων· οὐ
γὰρ ἡ διαφορᾶς ἐστὶ τῆ παραπλησίως ἔχουσι ὑπὸ ἀκολασταίνειν
ἢ σωφρονεῖν, ἀλλ' ἡ προαίρεσις.

Ἔστιν καὶ οὐκ ἐστὶ τὸ κακὸν διαφορᾶς ἀμήχανον· ἐστὶ γὰρ τῶν
διαφορᾶς δύνει ἡ κακία διαφορᾶς ἀμήχανον· ἀμήχανον ἐστὶ τῆ ἕξεως
ἢ ἀδύνατον, ἢ δ' ἀμήχανον προαίρεσις· ἕξεις γὰρ τῶν ἀναγκαίων
ἕξεσθαι ἐκ τῶν ἀναγκαίων κτήσεως, καὶ καὶ τῶν φίλων.

Διὰ φύσιν διαφορᾶς ἕξεσθαι τῶν κακῶν ἐκ τῆ διαφορᾶς φυσικῆ
ἕξεως· τὸ δ' ἕξεσθαι κακῶν ἐστὶν ἐκ τῆ διαφορᾶς
ἀλλοκότου ἕξεως· τὸ δ' ἕξεσθαι ἐκ μισθωτοῦ καὶ ἔθους προσοί-
κειος· ἡ γὰρ ἕξεις ἐκ τῆ διαφορᾶς φυσικῆ τῆς καὶ ἀλλοκότου
ἢ ἕξεις ἐστὶν ἀφαίρεσις, καὶ ἀλλοκότου, οὐχ ἡ φύσις ἀπὸ
τῆ κακῶν, ἀλλ' ἡ κακία ἀπὸ τῆ φύσεως ἐξίστησι, καὶ δὴ τὸ καὶ κακὸν
ἕξεσθαι κατέστησεν.

Ὅτι δ' φύσει αἱ διαφορᾶς ἀδύνατον ἐκ τῆ κακῆ τῆ καὶ κακῆ ἕξεως

διαφορᾶς· ὅτι δ' αἱ ἕξεις οὐ φύσει ἀδύνατον ἐκ τοῦ τοιούτ-
που ἴσως ἐστὶν ἕξεσθαι ἕξεις, δῆλον ὅτου.

Ex lib. περὶ προνοίας.

Quæ non omnes qui deliberant interficiunt [ipsos interficiunt], sed aliquando,
si impedimenta auferuntur, decimum fortè casum esse Providentiam,
non tibi ἀπορρέοντα.

Agendi de natura. Anitæ providentia. Quid sint. Si Jovem neque
esse Providentem.

Esse providentiâ in universo ejus rei quod indigeat. Si Cyrenaicus, assuadi
ei, ut gerat rempublicam ordinate curiose. ex positione. Plurium
quidem dissentiens rationum gratia fuisse dicendum, ut in nostra Epicurei
nihil ad occidentem in nostram propriamque domum genitos quos solos
videbat. post in plena theatro unanimitatem omnium dixisse quidem
ex innumerabilibus aliarum rerum causa ultorem Ulyssi, quod ad mendicos-
que assidebat, nullius magistratibus, si sic ejusdem scelerosque punisset
omnes. Ostendi enim ex ornatione & generatione rerum. ex
conservatione spectari. Ex fortuitibus quæ Dius fiunt ab
omnibus. Hominis. Si studiis circa bona agerem, ob finem istis
quæ operamur. Penes se esse Providentiam, nullam
esse prævisionem, & pœnam, & Elysium campum & Orci tenebras. Deum
hominem malis. Tollit propositum nisi sola prospicientes.

mutare. Quæ non sit ejusmodi, quam scribat de Providentia
nisi sine sermonis ornamento neque scripsit. ut inter se multos
differentes mutare. Si ergo & nonnulla Deo providentia, nonnulla
abest ? & nonnulla Deo providentia. Quod ex intellectu
intelligere. Quidam in omnibus fuisse ut pictores, scriptores,
fabri. alii comprobatos ut Pastores. Quod providentia opus
est quod ejusmodi ex causis provenire omnino ? & quæ ex hominum,
quid ex quibusdam fiant ? & ex ejusmodi causis ejusmodi effectus
prohibuit ? & quidem ; Deo est comprendere ? alii autem ut pro
videntia. Malos ne mutari ordinem & habitudinem ? alii prospicere,

πολλὰ γὰρ τῶν κατὰ πρόνοιαν οὐκ ἔστι φύσεως ἔργα, ὡς ἐπὶ τῶν φορέως ἐδείχθη. ἔστι δὲ μέρος προνοίας ἡ φύσις, οὐκ αὐτοπρόνοια.
Οἱ δὲ ἄλλοι τὸ θεῷ μέγιστον φασὶ τῆς τῶν ὄντων διαμονῆς ὥστε μηδὲν τῶν γενομένων ἀπόλλυσθαι, καὶ τούτου μόνου πρόνοιαν ποιεῖσθαι, τὰ δὲ καθέκαστα φέρεσθαι ὡς ἔτυχε. Et ob hoc magnam iniustitiam inesse rebus humanis. nam et boni feruntur paupertate, et morbis. mali autem divites sunt beneque valent. hi dupliciter errant. primum quia animum faciunt mortalem. deinde quia solos divitiis et aliis extrinsecis abundantes felices putant, nulla cura habita virtutis, quae sola satis est ad felicitatem.
Redeamus ad eos qui aiunt Deum non curare particularia, quod si esset id evenire necesse est ab aliqua ex tribus causis. aut quia Deus ignorat bonum esse horum curam habere. aut quia non vult, aut quia non potest. sed tribuere Deo ignorantiam nefas est cum sit γνῶσις καὶ σοφία. καὶ ἐπιστήμη. τοῦ δὲ ἀγνοεῖν συμφέρειν ἀγνοοῦντος ὡς τῶν κατὰ μέρος πάντων διαφθειρομένων καὶ τὰ καθόλου διαφθαρήσεσθαι. ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος πάντων τὰ καθόλου συνίσταται. τὸ δὲ τοῦτον μὲν φάσκειν αὐτὸν προνοεῖν τοῦ μὴ παύσασθαι τὰ κατὰ μέρος, ἵνα σώζηται τὰ εἴδη, λανθάνουσιν αὐτοὶ λέγοντες εἶναι καὶ τῶν καθέκαστα πρόνοιαν, τοῦτο γὰρ προνοεῖν ὥς φασι λέγουσι διαφυλάττεσθαι καὶ τὰ γένη, καὶ τὰ εἴδη.
Alii aiunt non quidem ignorare, sed nolle providere. sed τὸ μὴ βούλεσθαι ob duas causas fieri solet aut ob pigritiam, aut διὰ τὸ ἀπρεπές. pigritia ὑπὸ δύο τούτων τίκτεται ἡδονῆς καὶ δειλίας. quorum aliquid Deo adscribere nefas est. Qui dicunt non decere, aiunt ἀνάξιον εἶναι τῆς τοιαύτης μακαριότητος τοῖς εὐτελέσι καὶ μικροῖς συγκαταβαίνειν. καὶ οἴονται βεβηλοῦσθαι τὰς ὑλικάς τε καὶ προαιρετικὰς ἀρχάς, καὶ διὰ τοῦτο μὴ βούλεσθαι. ἀγνοοῦσι δὲ πάθη τὰ χείριστα τῷ θεῷ περιάπτοντες, ὑπερηφανίαν, καὶ μολυσμόν. Quod si solem contaminari negant quoties trahat παρὰ τὸ ὑγρόν, nec eius radii inquinantur quoties incidant in coenum, cur Deus contaminabitur rebus particularib. Itaque hi videntur

Dei naturam ignorare. ἀνέπαφον γὰρ καὶ ἀδιάφθορον, καὶ ἀμίαντον καὶ πάσης ἀχράντου κρεῖττον τὸ θεῖον. ὁ δὲ μολυσμὸς καὶ πάντα τὰ χείριστα προπετοῦς εἰσὶν ἔργα. Absurdum praeterea est aliquem artificem, praesertim medicum non curare particularia quae sciat conferre ad sanitatem totius.
Si dicant Deum non posse providere id fiet ob alteram è duabus causis. ἢ διὰ τὸ θεῖον μὴ πεφυκέναι, ἢ τὰ κατὰ μέρος ἀνεπίδεκτα εἶναι προνοίας. sed ipsi fatentur aptitudinem cum dicunt gubernare universa. Itaque autem particularia esse apta ut gubernentur satis patet ἐκ τῶν ζώων τῶν ἀρχαῖς τε καὶ ἡγεμονίαις διοικουμένων.
Non est parvum Providentiae argumentum insitum esse à Natura mentibus hominum credere esse providentiam, et confugere ad preces in calamitatib. nec enim Natura ἀδιδάκτως ὑφ' ἡμᾶς ἐπὶ τὸ μὴ φύσιν ἔχον ὁρμᾶσθαι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἐξαίφνης ταραχαῖς καὶ φόβοις ἀπροοράτως πρὶν ἐπιλογίσασθαι καὶ σκέψασθαι τὸν θεὸν ἐπιβοώμεθα. πᾶν δὲ ὅσον φυσικῶς ἑπόμενον ἐναργὲς ἔχει τὴν ἀπόδειξιν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐπιδεχόμενον.
Ergo duplici ratione impulsi sunt negare particularium providentiam. et quod animam arbitrabantur mortalem, et quod invenire rationem non poterant τῆς κατὰ μέρος προνοίας. Sed non esse animam mortalem, nec res hominum terminari hac vita satis ostendunt αἱ παρὰ τοῖς σοφωτάτοις τῶν Ἑλλήνων μετενσωματώσεις, καὶ οἱ λεγόμενοι κλῆροι τῆς ψυχῆς.
Τὸ δὲ ἀκατάληπτον εἶναι ἡμῖν τὸν τῆς κατὰ μέρος προνοίας λόγον, ὥσπερ οὖν καὶ ἔστι, κατὰ τὸ ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματά σου, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο δεῖ λέγειν ὡς οὐκ ἔστι πρόνοια. Non enim quia profundum maris et arenae numerum ignoramus, dicemus nec mare esse, nec arenam. sic enim et hominem non esse assererent. Nam individua sunt nobis infinita. τὰ δὲ ἄπειρα ἡμῖν καὶ ἄγνωστα ἡμῖν. καὶ τὰ μὲν τῶν καθόλου ποικίλοις λόγοις εἶναι περιληπτά, τὰ δὲ κατὰ μέρος ἀδύνατον. ἔχουσι δὲ καθ' ἕκαστον ἄπειρον διαφορὰς quoad se, et quo ad alios. plurima enim est per singulos dies uniuscuiusque differentia ad se ipsum ἐν βίοις, καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ ζημίαις καὶ εὐθυμίαις, καὶ τοῖς ἐπισυμβαίνουσιν. εὐμετάστροφον ὂν τὸ ζῶον, ἀνάγκη καὶ τὴν ἁρμόζουσαν ἑκάστῳ πρόνοιαν διάφορον, καὶ ποικίλην, καὶ πολυειδῆ, καὶ σύνδρομον τῇ τῶν

GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἐκ τῶν Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ
τοῦ περὶ ἐρωτικῶν τοῦ
Ξενοφῶντος.

τὸ ἐντεῦθεν συμπερανῶ τῷ λόγῳ σοφὸν ἦμεν σοφὸν·
ἀνοήτου πέρι τὸν εὐφραίνη. ἐπεὶ δὲ τοῦ τοῦ
βίου ὁρᾶται σημεῖα μεγίστου κέκτηται σοφὸν
τὸ ἀσφαλὲς ὑπὸ μὴ σοφῶν.

Ἔρωτος. τοῦ ἔρωτος φησὶν ἕτερον ἦναι τὸ σῶμα ὅλον ὁρᾶν· ἦναι δ'
ὁρᾶν ἐρωτικὸν ἐστὶν ἐκ τῶν γραφῶν· μὴ γὰρ ἦναι φα-
σὶν ἐρωτικὸν τὸ κάλλος ἐν ἅπασι ἀπὸ φαρμακεύσεως
ἀλεξήσῃ δ' ἂν ὁρᾶν τὸ τοῦ ἔρωτος. ἔστι δ' κέ-
κτηται ὑπερεχόντως ἦναι φασὶ, ὡς κατοπτεύει καὶ
τὰν σπλαγχνῶν καὶ πεφύκασιν ἔνεστιν πορεύειν.

ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ἐν ἅπασι ἐπιτάσεις ἐρωτικαὶ
, ἔνι δ' ὅτῳ ἔρωτος κεκοσμημένῳ ὅτε σε ἐξιδεῖν
, Πιστεύειν ἐξάγοιτο δέμας πᾶν· ἐν δ' ἐπιτάσεσιν
ἔχθιστον λυτρὸν κατακτείνει σπλαγχνῶν
, ἔκκαυμα δ' οὐρανὸν καταβάντες τε μέγας σχεδὸν
, σὺν κόσμοις ζάλοις ὦ ἀναρπάζας ὑπὸ μέλον
, λυζόντων τῶν ἄνω ἐπευφημούντων.

Ἔννοια. περὶ δὲ φησὶν ἐν τοῖς ἐκθέσεσι τοῦ ἐννόου κρίνοντα
λεπτὸν φησὶν· ὑπνοῦσι ἔνιοι ἐν τοῖς ὀνείρασι
ἐκ τῶν ἐν ἡμῖν φύσεως ἔχοντες ἐπιθυμοῦσιν.
Ἐκ τῆς σιτοφάγου, σῶμα χρυσὸν μέσον ἔχουσα σιτοφάγου
πᾶσι· βλέπει δ' τὸ ἐκ φασὶν χαρακτῆρα. ἐκ χρυσοῦ
λέγουσι, ἴσασιν δ' τρέφοντα ἐσοικέναι τὸ ἐκπαιδεύσει.

Φησὶ δ' καὶ λόγῳ πρὸς ὁ τοῦ τριγωνίου ἐρωτὸς κατέχει
ὦ τοῦ σοῦ τὸ ἀντίθετον βασιλέα λόγου, ἐπεὶ δὲ ἀκουσίως
ὅτι βασιλεύ. τὸ ὑφ' ἡμῶν παραδεδοσθαι σοι λόγοι. ἀκούσιον
ἔχει μόνον ἐν ἐμοὶ ἔχει κλῆσις μυστηρίου, μόνος τὸ τὸ
ἐλλείπον ὑπογράφουσι φησὶν καὶ κεκραμένου πλησίον

Εἴδωλον μὲν τοῦ θεοῦ ὁ νοῦς. νοῦ δὲ ἡ λογικὴ ψυχή. ταύτης δὲ ἡ ἄλογος ψυχή, τουτέστι τὸ φανταστικὸν πνεῦμα. τούτου δὲ ἡ φύσις. ταύτης δὲ ἡ φυσικὴ ψυχή. ταύτης δὲ τὸ σῶμα. τοῦ δὲ σώματος ἡ ὕλη.

Εἰκότως τὴν Ἀθηνᾶν λέγουσιν εἶναι τὴν ψυχὴν γεγεννῆσθαι ἐκ τῆς ἀκρότητος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἁπλοῦν εἶναι καὶ ἀσώματον. τριτογένειαν φασὶ, διότι κατιοῦσα λαμβάνει μὲν ἐκ τοῦ αἰθέρος τὸ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐκ τῆς σελήνης· ὑγρὰ γὰρ τὴν φύσιν καὶ θηλύνουσα ἡ σελήνη ἐστί. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ αἱ περὶ ἀφροδίτην μαγγανεῖαι πρὸς αὐτὴν γίνονται. εἶτα ἐφεξῆς ἐκ τῶν στοιχείων λαμβάνει τὴν τοῦ σώματος σύνθεσιν.

Μεταξὺ δὲ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ ἡ διάνοια. μεταξὺ δὲ τῆς ψυχῆς καὶ φαντασίας ἡ δόξα. μεταξὺ δὲ φαντασίας καὶ σώματος ἡ αἴσθησις.

ἡ παρακειμένη τῷ ἐγκεφάλῳ [illegible] τὸ σῶμα [illegible], διορίζει τῇ ψυχῇ συνεξυφαίνοντες τῷ ζώῳ.

Ἐτεοβουτάδαι. Genus antiquum Athenis, quasi verum genus descendentis ab Argo. ἐτεὸν γένος βούτου. Nam Aeschylus sic vocat Argum cum ait sub nomine Ius φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούτην.

Erat fons περὶ Κασταλίαν τῆς Συρίας in quo tunc Apollo oracula reddebat hoc modo. ἐκ τῆς ἐκροῆς τοῦ ὕδατος ἀνεδίδοτο πνεῦμα ὅπερ ἄλλο τε ἄλλως κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν, ὃ παρασκοποῦντες οἱ μάντεις τὰ μέλλοντα προύλεγον.

Λόχος σύστημα στρατιωτικὸν ἀνδρῶν ιϛ.

Λοχαγὸς ὁ ἔμπροσθεν ἱστάμενος, καὶ ἄγων τὸν λόχον.

Οὐραγὸς ὁ ὄπισθεν.

Homerus quaedam vocat somnia caelestia, alia terrestria. illa comparat cornibus quia elevant, et sunt iuxta partem rationalem. haec vero ebori, ὅτι οἱ ὀδόντες τῷ κατωτέρῳ τῆς γαστρὸς ὑπηρετοῦσι. Praeterea cornu attenuatum transparens est ὡς καὶ τὰ ἔσοπτρα σημαίνει, ebur vero nequaquam.

Γεωργικὴν κυρίως ἡ παρὰ θεοῦ τινὸς ὑπερέχοντος ἀρίζηλος καὶ καρτερὸν καὶ ἐπίσημον. νῦν δὲ μεταφορικῶς καρτερίας σημαντικὴ λέξις καὶ ἐπισήμους. sic multis in dictionibus fieri solet. Nam Eurip. ait τρισχίλιοι ἵπποι κατ' ἔργον ἐβουκολοῦντο. et Aristoph. βουθυτεῖ οὖν καὶ τράγον. et Homer. μήστωρ φόβοιο. ὅπου δὲ τὸ ὁμοιοῦσθαι. et illud ἱπποδάμενος πύργον. et illud ἐπὶ χειρὸς πέδη. ἐπὶ τοῦ ποδὸς πέδη.

Constat ex hoc loco Synesium scripsisse de eventu suorum somniorum quem librum vocavit ἐπινυκτίδας. τουτέστι παρασημειώσεις τῶν ἐν νυκτὶ γινομένων ὀνείρων, καὶ τῶν τούτοις ἐπακολουθησάντων καὶ ἐπισυμβάντων πραγμάτων. quemadmodum et Aristides scripsit βιβλίον περιέχον τὰ κατὰ τὸν ὄνειρον αὐτοῦ, οἷα ἐν τῷ ἱερῷ ἑώρα. Philostratus Lemnius meminit Aristidis, Ἀριστείδην inquit τὸν ἔστε εὐδαίμονος, ἔστε ἐνδαίμονα, Ἀδριανοὶ μὲν ἤνεγκαν, οἱ δὲ Ἀδριανοὶ πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς. Ἀθῆναι δὲ ἐπαίδευσαν κατὰ τὴν Ἡρώδου ἀκμήν, καὶ τὸ ἐν Ἀσίᾳ Πέργαμον καὶ τὴν Ἀριστοκλέους γλῶτταν. νοσώδης δὲ ἐκ μειρακίου γενόμενος οὐκ ἠμέλησε τοῦ πονεῖν. τὴν μὲν ἰδέαν αὐτῆς νόσου, καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῷ ἐπεφρίκει ἐν ἱεροῖς βιβλίοις αὐτὸς φράζει. τὰ δὲ βιβλία ταῦτα ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῷ λόγον. αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀγαθαὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς εὖ διαλέγεσθαι.

Ῥητορικὴν λέγει τὴν ἀρχαίαν σοφιστικήν, ἣν ῥητορικὴν φιλοσοφοῦσαν ὁ Λήμνιος Φιλόστρατος καλεῖ. διελέγετο μὲν γὰρ ἡ ἀρχαία σοφιστικὴ περί τε ἀνδρείας, περί τε δικαιοσύνης, ἡρώων τε πέρι, καὶ θεῶν καὶ ὅπη ἀπεσχημάτισται ἡ ἰδέα τοῦ κόσμου.

Otus et Ephialtes filii Aloei καὶ Ἰφιμεδείας qui cum magnis essent viribus ἐπανέστησαν τοῖς [illegible] πολέμῳ, ob hoc dicti sunt colligasse montes. et quia induebant πλέον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως φρόνημα dicti sunt voluisse caelum expugnare suppositis montibus.

Παγκράτιον ἦν σύνθετον ἐκ πυγμῆς καὶ πάλης. ἐξῆν δὲ τοῖς παγκρατιάζουσιν ἐκδέχεσθαι οὐ μόνον τοῖς νόμοις τῆς πάλης, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆς πυγμῆς χρῆσθαι πρὸς τὸ νικῆσαι. Ἐνταῦθα δὲ ὁ Συνέσιος παραχρῆται τῇ λέξει, καὶ παγκρατιάζειν φησὶ τὸ τὸ πάντας ἀγῶνας κρατεῖν. ὥσπερ καὶ ἄλλας πολλὰς λέξεις παραχρῆται. οἷον ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν περὶ Ἀνδρονίκου ἐπιστολῇ. ἔνθα φησί. ἐγὼ τὸ πρόσρητον ὡς ἐκ τῆς τραγῳδίας αὐτοῦ εἰς τὴν φύσιν ἐπανερχόμενος ὁ Ἀνδρόνικος, ὅπου τὰ ἴχνη ἁρμοστότερον εἴποιμι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἀπορρητότερον εἰς τοῦ θρασύτερον εἶναι.

Archilochus non solum carmine lyrico sed etiam exametro scripsit. quem laudat Philostratus παρὰ τὸ τῇ τῶν σοφιστῶν βίων. Ὅμηρον τὸν φωνὴν σοφιστῶν, Ἀρχίλοχον δὲ πνεῦμα σοφιστῶν.

Ait Synesius poëtas celebrasse quidem facta aliorum, se vero ipsos ἀκλεεῖς reliquisse οὐδὲν περὶ τοῦ ἑαυτῶν βίου εἰπόντας.

Phemonoe. Φημονόη προφῆτις ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐξαμέτροις χρωμένη

Melampus. χρησμοῖς. Μελάμπους κατ' Αἰγυπτίους ἱερογραμματεὺς καὶ ἱεροφάντης καὶ μάντις ἄριστος. ὅπερ ἐξέδωκεν ὥς φησι καὶ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἱερὰ τοῖς Ἕλλησιν ὡς μιμήσασθαι καὶ ἐπιτηδεῦσαι καὶ αὐτοὺς ἐξ ἐκείνου ταῦτα. ἔοικε δὲ ὁ Συνέσιος εὑρεῖν ἐντυχεῖν βιβλίοις αὐτοῦ περὶ φαντασίας καὶ μαντικῆς.

Ὅτι δὲ κατὰ τὴν ἑκάστου γνώμην καὶ γνῶσιν καὶ διάθεσιν, ἐστὶν ὅτε καὶ καθ' ἣν ἑκάστου μετέρχεται τέχνην αἱ ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δαιμόνιαι προγνώσεις, δῆλον ἐντεῦθεν. τῷ μὲν γὰρ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ ἅτε φιλοτίμως ἀγαλλομένῳ τῷ χρήματι παντοίων εὐρέως καὶ κτήσεως ἔδειξεν ὁ θεὸς τὸ μέλλον διὰ εἰκόνος ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατεσκευασμένης καὶ συνήθους αὐτῷ ὕλης. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς μάγοις, ἅτε περὶ ἀστέρας καὶ τὰς τούτων κινήσεις καὶ στάσεις ἐνδιατρίβουσιν ἔδειξε τὸ μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας δι' ἀστέρος.

καὶ αὐτῷ Ἀβραὰμ μέλλοντι πρὸς Αἴγυπτον ἀπαίρειν ἔδειξε τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, διὰ τῆς συνήθους αὐτῷ τέχνης, αὕτη δὲ ἦν χαλδαϊκὴ γενεθλιαλογία καὶ ἀστρονομία ἔχουσα. λάβε μοι γάρ φησιν αὐτῷ ὁ θεὸς δάμαλιν τριετίζουσαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ διχοτόμησον, καὶ τὰ διχοτομήματα θὲς ἀντιπρόσωπον. ὃ δὴ καὶ ποιήσαντι προεῖπεν ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ δουλώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

Οἱ σοφοὶ τὸν παρόντα κόσμον εἴδωλον φασὶ τοῦ αἰῶνος. ἀκολούθως δὲ καὶ τὰ ἐν τούτῳ πράγματα εἴδωλα τῶν ὑπερκοσμίων ἐκείνων. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐξ ἀμείνων πρὸς ἄλλα γινόμενα ὁμοιώματα εἴδωλα καὶ αὐτὰ ὀνομάζουσι. πάντων δὲ τούτων εἶναι φησὶ δεκτικὸν ὑποκείμενον τὸν ἀέρα. οἷον ὡς ἐν ὑποδέχεσθαι τὸν προφορικὸν καὶ ἔναρθρον λόγον διαδεχόμενος ὁ ἀὴρ ἀκολούθως, καὶ τύπον ἑαυτὸν ἀπορρέοντα ὥσπερ κάτοπτρον εἰς ἀκοὴν διαπορθμεύει μερίζων ἀκοαῖς τῶν ἀνθρώπων ὁμοῦ καὶ τὸ ἀπαράλλακτον ἔχοντα. τὸ δὲ αὐτὸ ποιεῖ καὶ πρὸς πάντα χρώματα, καὶ πρὸς πάντας ἀτμούς, καὶ πρὸς ὅσα τῶν ἐν κόσμῳ ταῖς αἰσθητικαῖς δυνάμεσιν ὑπόκειται.

Ex lib. Synesii qui inscribit Δίων ἢ
περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.

Aristophanes nulla celebrior fuit comedia quam nubibus,
Ἀριστείδῃ δὲ ὁ πρὸς Πλάτωνα λόγος ὑπὲρ τῶν τεττάρων
πολλὴν ἐπήρυξεν ἐν τοῖς σημείοις.

Musas dictas quasi simul ὁμοῦ οὔσας. μία τῇ αὐτῇ, οὐδὲ μιᾶς χωρὶς
οὔτε ἐν συμποσίῳ θεῶν ἐπιδημοῦσι τὸ δεῖκνυ ἔργον. οὕτω
τυγχάνουσι παρ' αὐτοῖς βωμὸν καὶ νεώ.

εἰ δὲ ἀστεμφεῖς οὖσι καὶ ὑπερόπται γυμνασίων καὶ παιδείας ὅμως
δοκοῦσιν οὐδὲ ἐπαινοῦ εἶναι πόθου, πενία δὲ φύσεως μὲν ἡ σμικρὰ
ἱκανοί, ὧν βέλτιον ἴδοις ἂν τὴν καρδίαν, εἰ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ
ἀδυνατοῦσιν τῆς γλώττης ἐξερμηνεῦσαι τὴν γνώμην.

Ἄγαμαι δὲ ἐγὼ καὶ τὸν Πρωτέα τὸν Φάριον, ἢ σοφὸς ὢν τὰ μέγιστα
σοφιστικήν τινα θαυματολογίαν προὐβέβλητο, καὶ παρωλίσθανε
τοὺς ἐντυγχάνοντας συνετοῖς.

τὴ τερατολογίαν

καθάπερ Ἀριστοτέλης ἀξιοῖ τοὺς τελουμένους, οὐ μαθεῖν τι δεῖν, ἀλλὰ παθεῖν καὶ
διατεθῆναι δηλονότι γενομένους ἐπιτηδείους, ὧν ἐπιτηδειότης ὁ
λόγος.

De genuina philosophia διαφέρει ἐν τῷ ποιεῖν ἀνθρώπου πλέον ἢ
ὅσον ἐκεῖνοι τῶν βοσκημάτων.

ὁ τὸ ἔνδοθεν σπέρμα λαβὼν δεινὸς αὐξῆσαι καὶ σμικρὸν σπινθῆρα
λόγου παραλαβὼν πυρκαϊὰν ὅλην ἀνάψαι.

De imperitis indoctis τοῦτον ἂν ἴδοις γελοῖον διακείμενον, μᾶλλον δὲ ἐλε-
εινόν. ἄξιον γὰρ ἀνθρώπου ὄντος ἐπ' ἄλλων συμφοραῖς μὴ γελᾶν
ἀλλ' ὀλοφύρεσθαι.

τὰ μικρὰ ἐποπτεῦσαι πρὸ τῶν μειζόνων, καὶ χορεῦσαι πρὶν δᾳ-
δουχῆσαι. καὶ δᾳδουχῆσαι πρὶν ἱεροφαντῆσαι.

ἴσμεν δ' οὖν καὶ φιλοσόφων βιβλίων γραμματικοί τινες ἀποδεδειγ-
μένοι τὰς συλλαβὰς εὖ μάλα συγκρίνοντές τε καὶ διακρίνοντες
εἰκὸς δὲ οὐδὲν οὐδέποτε μαινόμενοι, ὅτι δὲ καὶ τέχνην ὑπο-
άτεχνος τυφλὸν καὶ ἀνεπιστήμον. ὃν τὸ ἐκβάντα τὸν ἴσον χρόνον
ὅτῳ καθ' ἡμέραν ἐμὲ ἀνάγκη. τό τε σπουδῇ γελάζειν ἐν
μὴ δέοντι τῇ σπουδῇ χρώμενον ἐξίτηλον αὐτὴν ἀποφαίνει,
φύονται μὲν τὰ ἐπὶ νόσοις ὠδῖνες ψυχῆς ἐπὶ νόσοις σωμάτων.

ὑπὸ βραδέ

ἴσως δὲ ἀγροικίᾳ αὐτοὺς συνεθίζεται, καὶ τὰ λοιπὰ πέπονθε
παραπλήσια τοῖς ἐπὶ τῶν σωμάτων συμβαίνουσιν. ἐπιδοῦναι
δὲ ἕξιν εἰς τὸ ἀμβλύνοντα οὐδὲν ἂν ἐθεμένοιεν ἀστραγάλοις,
καὶ βιώσιμον. ἐντεῦθεν ὁ πρόχειρος εἰς δῆμον ἐπὶ
ἀδύνατος ἐπιστῆσαι, ἢ σκέμμα παραλαβὼν ὥσπερ ἀνθρώ-
πῳ ἐξετάσαι εἰς τὸ ἀκριβὲς ἀπειργάσθαι.

βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ τῶν ἀγαθῶν τι λεγόντων ἀκούειν μᾶλλον ἢ λέγειν
αὐτός. τὸ παντὶ γὰρ ἐντυγχάνειν ἀμήχανον ἐντυγχάνειν
ἢ γνῶσιν.

Agens de suo puero (filio) quem philosophabat ut Socrates in Phedro, ait:
τὸ ἐμοῦ δὲ καθ' ὑπὲρ πρὸς τὸν ἐξ αὐτοῦ παῖδα, ὃν ὑπέσχετό με
εἰς γενέσθαι ὁ θεός, ἐμοὶ πάρεστιν ὁ παῖς ἤδη. πρὸς τοῦτον
οὖν ἀξιῶ παίζειν τε καὶ σπουδάζειν. ἐπεὶ καὶ αὐτὸν
ἀμφότερα ἀγαθὸν γενέσθαι βουλοίμην μύθων τε ῥητῆρα
ἔμμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.

De Homero quem invit Apollo hoc citat carmen. ait enim: εἰ δ' οὖν
ποιητὴς ἦν ὁ τὸ χρηστήριον ἔχων τὸ πυθοῖ, καὶ μὴ δῆλα τὰ ἐν
Βραγχίδαις. οὕτως ἔπη μετεποιεῖτο καὶ τῆς ὁμήρου ποιήσεως
Oracul. ὡς αὐτοῦ προσηκούσης. ἤειδον μὲν ἐγών, ἐχάρασσε δὲ
θεῖος ὅμηρος.

Agens de bonis quae filio relicturus erat. τί γὰρ ἂν καὶ χρήσεται
λτ ταῖς κτήσεσι ταῖς πατρῴαις; ἃς μὲν ἀγροὺς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησε
καὶ σμικροὶ μοι τῶν οἰκετῶν ἰσοπολῖται γεγόνασι. γνώσεται δὲ
οὔτε ἐν Φαλάροις ἔχων συνοικεῖν, οὔτε ἐν νομίσμασιν.
ὅτε γὰρ καὶ ἐμὲ ἅπαν αὐτοῦ ὥσπερ περικηρὺς εἰς τὸ δεῖν
ἀνάρπασε. τὰ βιβλία δὲ πολλαπλάσια τῶν ἀπολειφθέντων
ἀπέδειξα. τούτοις οὖν ἅπασι δεῖν σε δύνασθαι χρῆσθαι.

Πυθαγόρας Μνησάρχου Σάμιος ἐπιγέγραπται τῷ νόμῳ. ὅς τις
ὁ νόμος οὐκ ἐῶν τοῖς βιβλίοις ἐπιτίθεσθαι, ἀλλὰ βούλεται μένειν
ἴσχε αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρώτης χειρός, ὅπως ποτὲ ἔτυχε τύχης τὸ
τεχνῖται.

Ὀνόματα βάρβαρα μήποτ' ἀλλάξῃς.

Ἤγουν ὀνόματα παρ' ἑκάστοις ἔθνεσι θεοπαράδοτα δύναμιν ἐν ταῖς τελεταῖς ἔχουσιν ἄρρητον. μὴ οὖν μεταλλάξῃς αὐτὰ εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον. ἐγὼ δὲ οὐ τῆς χαλδαϊκῆς δόξης τελετῆς αὐτὸ τὸ δόγματος πάνυ προσίεμαι.

Τὰς ἐν κόσμῳ νοερὰς ἀνοχεῖς ἀκαμπεῖς.

Δυνάμεις ἐν τῷ κόσμῳ οἱ χαλδαῖοι τίθενται, καὶ ὀνομάζουσιν αὐτὰς κοσμαγούς, ὡς τὸν κόσμον ἄγουσας προνοητικαῖς κινήσεσι. ταύτας τὰς δυνάμεις ἀνοχέας καλοῦσιν, ὡς τὸν ὅλον κόσμον ἀνέχοντας. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι δυνάμεις λεγόμεναι παρ' αὐτοῖς ἀμείλικτοι, οἷον ζῶναι, καὶ ἀνεπίστροφοι πρὸς τὰ τῇδε, καὶ τὰς ψυχὰς ποιοῦσαι τοῖς θεημερίοις μὴ μειοῦσθαι πάθεσι.

Ἐνέργει περὶ τὸν ἑκατικὸν στρόφαλον.

Ἑκατικὸς στρόφαλος, σφαῖρά ἐστι χρυσῆ μέσον σάπφειρον ἐγκλείουσα διὰ ταυρείου στρεφομένη ἱμάντος. δι' ὅλης αὐτῆς ἔχουσα χαρακτῆρας. ἣν δὴ στρέφοντες ἐποιοῦντο τὰς ἐπικλήσεις. καὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖν εἰώθασιν ἴυγγας, εἴτε σφαιρικὸν ἔχον, εἴτε τρίγωνον, εἴτε ἄλλο τι σχῆμα. ἃ δὴ δονοῦντες τοὺς ἀσήμους ἢ κτηνώδεις ἐξεφώνουν ἤχους, γελῶντες καὶ τὸν ἀέρα μαστίζοντες. ἑκατικὸς δὲ καλεῖται ὡς τῇ Ἑκάτῃ ἀνακείμενος. ἡ δὲ Ἑκάτη θεός ἐστι παρὰ χαλδαίοις, ἐν δεξιᾷ μὲν αὐτῆς ἔχουσα τὴν πηγὴν τῶν ἀρετῶν, ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὴν τῶν ψυχῶν.

Πολλάκις ἢν λέξῃς μοι, ἀθρήσεις πάντα λέοντα. οὔτε
τὸ οὐράνιος κυρτὸς τότε φαίνεται ὄγκος, ἀστέρες
οὐ λάμπουσι. τὸ μήνης φῶς κεκάλυπται. χθὼν
οὐχ ἕστηκε. βλέπεται δὲ τὰ πάντα κεραυνοῖς.

Ἐν τοῖς ιβ. ζῳδίοις εἷς ὁ λέων λεγόμενος, οὗ τὴν πηγὴν ἔχει τὴν αἰτίαν λεοντοῦχον ὁ χαλδαῖος καλεῖ. ἐν οὖν ταῖς τελεταῖς φησίν, ἐὰν ἐξ ὀνόματος καλέσῃς τὴν τοιαύτην πηγήν, οὐδὲν ἕτερον ἴδοις ἂν ἐν οὐρανῷ ἢ φάσματα λεόντων. οὐκ ἀμαυροῖ δὲ τὴν οὐσίαν ἡ τοιαύτη λεοντοῦχος

πηγή, ἀλλὰ τὸ ὑπερκόσμιον τῆς ἰδίας ὑπάρξεως ἀποκρύπτει τὴν θεωρίαν αὐτῆς.

γρ. πάντοθεν

Πανταχόθεν ἀπλάστῳ ψυχῇ πυρὸς ἡνία τεῖνε.

Ἄπλαστον ψυχὴν ὀνομάζει τὴν ἀμόρφωτον, καὶ ἀδιατύπωτον. ἢ τὴν ἁπλουστάτην καὶ καθαρωτάτην. ἡνία δὲ τοῦ πυρὸς τῆς τοιαύτης ψυχῆς, τῆς θεουργικῆς ἐστι ζωῆς ἡ εὔπορος ἐνέργεια, ἀνατείνουσα τὸν νοῦν τὸν πύρινον εἰς αὐτὸ τὸ θεῖον φῶς.

Ὦ τολμηρᾶς φύσεως ἄνθρωπε τέχνασμα.

Ὡς τὰ κρείττονα περιεργαζόμενον, καὶ δρόμον τῶν ἀστέρων καταμετροῦντα, ὑπερφυῶν δὲ δυνάμεων τάξεις διακριβοῦντα. καὶ τὰ ἐξωτάτω τῆς οὐρανίου ἀψῖδος διασκοποῦντα. καὶ περὶ θεοῦ τι λέγειν διατεινόμενον.

Λαιῆς ἐν λαγόσι Ἑκάτης ἀρετῆς πέλε πηγή
ἔνδον ὅλη μίμνουσα τὸ παρθένιον οὐ προϊεῖσα.

Τὴν Ἑκάτην οἱ χαλδαῖοι θεὸν ὁρίζονται, μεσαιτάτην ἄγουσαν τάξιν καὶ οἷον κέντρον ἔχουσαν τῶν ὅλων δυνάμεων. καὶ ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς αὐτῆς μέρεσι τιθέασι τὴν πηγὴν τῶν ψυχῶν. ἐν δὲ τοῖς ἀριστεροῖς τὴν πηγὴν τῶν ἀρετῶν. καὶ φασὶν ὅτι ἡ μὲν πηγὴ τῶν ψυχῶν ἑτοίμως ἔχει εἰς τὰς ἀπογεννήσεις. ἡ δὲ πηγὴ τῶν ἀρετῶν ἐν ὅροις μένει ἔνδον τῆς ἰδίας οὐσίας. καὶ οἷον παρθένος ἐστὶ καὶ ἄχραντος. τὸ στάσιμον ἔχει, καὶ ἀκίνητον ἀπὸ τῆς τῶν ἀμειλίκτων λαβοῦσα δυνάμεων, καὶ ζωστῆρι κοσμεῖται παρθενικῷ.

Ἡνίκα βλέψῃς μορφῆς ἄτερ εὐίερον πῦρ
λαμπόμενον σκιρτηδὸν ὅλου κατὰ βένθεα
κόσμου κλῦθι πυρὸς φωνήν.

Περὶ τοῦ ὁρωμένου παρ' ἡμῖν τῶν ἄνω θεῖον φωτὸς ὁ λόγος δήλωσιν, ὡς εἰ μὲν ἐν σχήματι καὶ μορφῇ θεωρεῖ τις τὸ τοιοῦτον, προσεχέτω τὸν νοῦν, μηδὲ τὴν ἐκεῖθεν πεμπομένην φωνὴν ἀληθεστάτην νομιζέτω. εἰ δὲ ἴδοι τοῦτο ἀσχημάτιστον καὶ ἀμόρφωτον, ἀνεξαπάτητος ἔσω. καὶ ὅπερ ἂν ἐκεῖθεν ἐμπαθήσῃ, ἀληθές ἐστιν ἀντικρύς.

περὶ φύσεως κεφάλαια ὀκτὼ καὶ εἴκοσι.

Ἀρχὴν τῶν ὄντων ἀρχὴν ὁ τετράπους ἔφη θεὸς φύσιν εἶναι. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἀρχὴν τὰς τῶν ὄντων μοναδικὰς ἀρχὰς ἐν τοῖς περὶ φύσεως ἐκτίθεται· ὧν ἡ φύσις σύνοδός ἐστι διὰ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δημιουργικὴν δύναμιν.

Ἡ φύσις οὐδὲν ποιεῖ μάτην ἔφη τὸν Λάμψακον Ἀρχύτας, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἄλογον βλαστάνει ἐν τοῖς καὶ λογικοῖς.

οὐχ ὅτι αὐτὸ αὐτῷ αὐξητικὸν ἢ γεννητικὸν ἢ τροφοῦ μοναδικὸν ἐστιν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἄλλοις ἐστὶ τοῦτο αἴτιον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὸ αἴτιον τοῦ εἶναι ἑτέροις ἐστὶ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὸ εἶναι μᾶλλον αὐτοτελέστερον καὶ μᾶλλον ὑφεστός.

Ἀνυμνεῖται δὲ καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς ἀγαθὴ καὶ ἀγαθοποιὸς καὶ ἀεὶ ἀγαθὰ ποιοῦσα· ὅτι γὰρ ἀγαθὸν ἡ φύσις καὶ πάντων τῶν πρώτως ζωὴν καὶ ὑπάρξεως, καὶ ὅσον ἐξίστησιν ἑαυτῆς. Ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τῶν ὄντων ὁ μὲν φύσις ἀμιγὴς ὕλῃ, πανταχοῦ σώματος καὶ ἀφῆς καὶ μονὰς ἀμιγὴς ἐν πολλοῖς ἀριθμητικῆς μονάς καὶ μονογενής·

ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν βίβλος ἀληθεστάτη, ἥτοι ὁ τοῦ ἀγαθοῦ ὑπόστασις λόγος.

ἀγαθὸς βάθος, ἡ πρὸς ἀπλοῦς ἀνάπαυσις καὶ ἀνεμπόδιστος, ἡ λῆξις· ὁρμαθὸς ἡ τῶν πρώτων καὶ πρωτίστων ὑφορά· ἀνοίγεται δὲ φησὶ τὰς ἀγαθὰς ἀθρόαιτος βίβλους, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνοίγειν ἀγαθὸν ὑπόστασις λόγου καὶ ὅλης ἐνεργείας καὶ ἐκκαλύπτειν ἐργάζεται τὰ κεκρυμμένα.

μὴ πρόσωπα μερίσῃς, μὴ ὁ βαθμὸς τὸ ὑπέρκειται.

Δύο χιτῶνας ἐσχηκέναι τὴν ἀγαθὴν οἱ γεωπόνοι, καὶ ἓν ἐπὶ πᾶσιν ἐπιφερόμενον ἀπὸ τοῦ ἀκροτάτου κόσμου ἐξυφασμένον ὅλῃ· τὸ δὲ ἐκμαγεῖον μεστὸν καὶ ἀβαθὲς ὁμοῦ καὶ ὑπόστασιν ὁρισθῆναι· μόνοι οἱ θεοὶ φησὶ τὴν μακρὰν ἀπαθῆ βίβλον μόνοι ἐπιστάμενοι ἐκτὸς + βαθμοῦ ἀκατορθώτου πρωτίστου ἀρχὴν ἀριθμοῦ, ἀλλ' ὑπέρκειται ἀμφοτέρῃ καὶ τῇ φύσει· ἐπὶ τὰ κατώτερα, ἐπὶ ὁ ἄβατος.

Ζώνων περὶ θεῶν.

περὶ θεῶν καὶ μυθολογίας τοὺς ὑπὸ τῶν ποιητῶν μύθους ἐν ἕξει ὑποθέσεως· ὑπεῖδεν ὁ ἀνὴρ φησὶν ὁ Διονύσιος· ὑπεῖδεν ὁ ἀνὴρ ἀλλ' ἐνόησεν ὁ Ζήνων φησὶν ὁ ἀντιπατρεὺς ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ ὁ ἀριστάρχου τοῦ ἀριστάρχου προσηγορεύσας Διονύσ.

Ἐκ τῶν ἀρχῶν ὕλην γένεσις οἰκείωσιν.

ἀρχῶν ἐστι τὸ συλλήβδην περὶ τῶν ὕλης. ὕλην ὁ γένεσις ἢ περὶ τῶν παραλλαγῶν λέγουσιν.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μοι ὕλην ἐν οἰκείᾳ ἕξει καὶ σχέσει ὁρῶντα.

Τοιγαροῦν, φησὶν ὁ Φανιάς, ἐκ τῶν ἀνῳφελῶν καὶ τῶν ἄλλων πάντων ὕλην ἔρχεται συμβαίνειν ἐκ τῶν οἰκείων ἕξεων, ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις ἀκριβῶς τοῖς σπέρμασι λέγει καὶ τῷ σώματι σου ὑπηρετοῦντα· ἐπὶ δὲ τῶν καὶ λόγου μετέχει ἔρχεται ἐκ τῶν ἄλλων ἐκμαθητεύειν οἰκειοῦσθαι τῶν σώματος, καὶ ὑπὸ τῶν φύσεων παραδοσιμεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ ἄλλα τῶν σώματος, καὶ ὑπὸ τῶν φύσεων παραδοσιμεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ ἄλλα τῶν σώματος· μόνοι δὲ μόνοις ἀριθμοῖς· ἔρχεται ὁ ἐνοικεῖν τὴν μαλάκιαν ἐν τῷ σώματι μέρεσι.

Ἐκ δ' ἄρα κέρατος γάλα φησὶν ὁ γένεσις κύπελλον χέεσθαι, ὥστε καὶ ἀμφὶ σῶμα βροτοῦ Λεκανομάντεις.

καὶ ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἀνομοιότητα ὡς πρὸς ἄλληλα ἔστι τινὰ χρήσιμος ὁ, ὡς ἐξ ἀναγκαίου συμβαίνουσα. οὕτω καὶ φησὶ τοῦ μεγάλου ἀποκρίνεσθαι τὸ μέγα οὐ δυνατὸν· οὕτω καὶ ὁ λύκος καὶ ὁ ἀετὸς καὶ ἀνθρώπους καὶ ἀνθρώπων. μεγαλοψυχίᾳ δὲ ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν· ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἐπιλήψει τινὰς καὶ ἀμφιβολίας ἐχόντας καὶ λογοφώνους νοήσαι.

Πάντα τὰ ἐξεταζόμενα παντὸς καὶ νῦν παρελθόντος
δυνατόν, ὧν πρώτην κρατέλλωσιν πᾶν τὸ τοῦ
ἀνθρώπου.

τῶν σαλῶν κατῆρε δυνατοποίησεν ὁ τοῦ πρίαπος πρῶτος πᾶν
παρελθὸν χρόνου τοῦ νῦν ὕστερον καὶ τὸ ξύλον τοῦτο τὸ
λογικὸν, ἀφροσύνωσεν τῶν πατρικῶν ὑπερφυῆ, θεὸν σπόρων
κωφοῦ. Πρῶτ᾽ γὰρ πατρικῶν δύσκολα ἐμφανῆ ἐγὼ οὐ ἐκρὸς ὁ
πρῶτος μόνος ὁ ὑμὸς τῶν μεγάλου πατρὸς, τοῦ κατῆρε σαλῶν
ἐδυνατοποίησεν. ὁ δὲ γὰρ πατρὸς μόνῃ πρῶτ᾽ τὸ μυσταγωγικὸ
βίβλον πρὸς τὸ ὑμὸν τοῦ ἰδίου τοῦ πρωτοτόκου τὸ πατρικὸν
ὁ ὃς ὑμὸς ὑπερφυὲς πρὸ πολίτευμα σῆματος.

πρῶναι μεμφίτων ἄξιοτόμων.

οὐκ᾽ γὰρ ἀνάκτωσι ἄπειρ ἀράτουσ τὸ τυχὸς ἐφ᾽ ἑαυτῷ
εἰ τοῦ γενικοῦ ἐφεμερόμενος. ὃ ὁ πρῶναι ὑπερ᾽ ὃ πέμπτον
πλοῦ τὸ δημόσιον φύσεων, καὶ βαλάνωσι τὸ ἀληθρωπίνων
τυχὸ ἐναντιούσῃ ζωὴν τοῖς ὑγιοῖς σώμασι. καὶ οὐ μόνῃ
τῷ πρώτῳ τὸ πολὺν ἀναίζωσι, ἀλλ᾽ καὶ τῷ ἐν ὑγρᾷ
ὑδάτι ἐπεκτεινομένῳ. καὶ γὰρ καὶ ὄντως ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ
τοῖσιν ἐβίοτοις λέγεται τοῖς γλαύκοις πατρικοῖς, πρῶτ᾽
γὰρ ἀρχὴ καὶ τὸ ὑδρὸς ἐν καθαρῷ πολιτευομένῳ ἀφροδισιακὸ
συμφορᾶς περιπίπτοντας.

σύμβολα πατρικὰς μόσι ἔστησεν τὸ ἀνθρ᾽
ὥστε ὁ μυσταγωγὸς βίβλους κατ᾽ ὑλίμενα τοῦ πλάτους χθ
ἄκρου, ὄντως καὶ ὁ χαλκοῦς τὸ πολιτεῦ τοῦ νοσμοῦ φωτὸς
σύμβολα. εἰκαζόμενος τὸ τυχὸς τοῖς ἑαυτοῦ ἰδιότηκα.
σωτῆρα ζῷ ὁ καὶ σύμβολα· ὅσῳ τὸ ἄρχειν τοῦ θεοῦ
ἰδιότητος ἀι καὶ τὸ ἀρετὸ ὑπερκύπτωμα.

ὅτ᾽ βίᾳ σώμ᾽ κτεάσῃ τυχὶ καθαίρετα.

ὁ τυχὶ ἐπιπρῷ κτεάσῃ τὸ σῶμ᾽ βλαπτικὸν ψῆφον ζῷον
καὶ μισῇ τὸ πρὸς ζῷν ὑπόστροφον· καὶ χάρισμ᾽ος πρὸς ζῷ ἄνω
χαρᾷ

χαρᾷ τὸ ὑ ὑμὸς ποτοίκρυσμ᾽ος τ᾽ ζωτικὸν σώματος ἀπο-
λύτους τ᾽ βίου, ὃν μάρτυρ᾽ ἀνθρώπινον τῶν πρὸς τοῦτο
μόνῃ τε καὶ ζῷ τοῦ.

ὅτ᾽ τυχὶ τοῦ ὕδατ᾽ φῶτον ἀνώμ᾽ πρὸς
ἀθάνατος τεμένη, καὶ ζῷοις ἀνάπαυσις ζ.
καὶ ζῷ πολλὰ πληρώματ᾽ κίνητον.

ὁ τυχὶ ἄνυδρ᾽ ὕδατ᾽ καὶ λούσματος τοῦ τ᾽ σωβάτου ὕδατ
ὃ τοῦ ὑλικοῦ σώματος ἐφεμέρου, ἀθάνατος ζ. διὸ τοῦτο
ὁ ζῷος, τῆς μυσταγωγίας βίβλου ἐκφάνσεως. ἐφ᾽ ὃ ὡς πατρικὸν
χαρακτῆρος. τοιοῦτον ζῷ ἀνώμ᾽ τὸ ἐπεκτεινόμενον τοῦ
ὕδατ᾽ λουσμοῦτος. ἀνώμ᾽ γὰρ τὸ᾽ τ᾽ ἀθανάτῳ ἀρετὸ ζῷ
τ᾽ ἀνθρώπῳ ζῷοις ἐκστατικὸν τ᾽ ὑγιαῖον.

Πάντ᾽ οὐ φῶτον ὑπερφυοῦ πλθὺ δ᾽ ἐξαρτᾷ.

τὸ βίβλ᾽ οὖν ἐστ᾽ φῶτοποίας, καὶ ἀγαλμ᾽ πατρικὸν, ἀλλ᾽ πάντ᾽
καὶ μαθητῶν. ἤδη οὐ φῶτος πρὸ᾽ τῶν ὑπερκόσμιος φύσεως,
ἀλλ᾽ αὐτὸν καὶ χαρακτὴ πάντ᾽ ἀφάνεστον. ἡ τὸ ὧν φῶτος
δέκτ᾽ τὸν ἀν τὸ πᾶν ζῷοις τ᾽ ὄντ᾽ μυσταγωγὸς ὑπερκόσμιος δυνατὸν
τῶν ὑπέρων δυνάμεων.

ὁ πατὴρ ὑπάτων ὑπάτων ὑπάτων ἀνὸν εἰς
δυνάμ᾽ μεγὰ πολλὰς ἴδιον σοῦ.

λόγ᾽ πάντ᾽ ἔναν, ὡς δὲ καὶ πατὴρ ὑπέρκοσμος, ἀναζήσαν σῶν
ἑαυτὸν πατὴ καὶ ὑπερέκεινα. οὐ μόνῃ τῶν πρώτων
καὶ δυνάμεως φύσεως· καὶ τῶ ὑπερβαίνει τυχὸς, ἀλλ᾽ καὶ
ὑπὲρ τὸ ἴδιον δυνάμ᾽. δυνάμεις ὁ τῶν πατὴρ ὁ ὑμὸς, ἐναν
ἐ φῶτος ὑφ᾽ πατὸς ὁ πατὴρ ἀνὸν πάσης φύσεως. ὁνόμ᾽ ὁ
τὸ δόξας ὑμολόγων. ὧ πᾶν ὑμὸν γὰρ πατὴρ ὑπὲρ ὁ πατὴρ
ἀκολουθήσεως ὅσ᾽ πᾶν καὶ ὁ ὑμὸς τὸν πατὴρ, καὶ ὅρασις
ἐ πατρὸς ὁ ὑμὸς, καὶ φῶς μόνος ὑπερφυὲς.

Ἐστ᾽ τὸ μυστὴρ ὁ χρῆσθ᾽ μοῦν
μοῦν ὄντ᾽.

ὁ τυχὶ ἐνὸς μοναρχῶν πρόσεστ᾽ καθαίρεσιν ἔχῃ δύναμ᾽.

τὰς τῶ παλαιοῦ ἀκόλουθον· οὐδὲ γὰρ κοινὸν ἀλγηδὼν, οὐδὲ ὁ μετρῶν μέτρον· φύσις δὲ ἐστὶ καὶ μιᾶς ἑκάστου ὁ ὅρος, ἀλλ' οὐ τὸ μὴ ἔχει μετρῶν, ἀλλὰ τὸ ἄμετρον τῶν ἀρχῶν· ὃ δὲ ἐστὶν ἀπειρία ἐστὶν ἐν τῶ μὴ ἔχει μετρῶν, ἀλλὰ τὸ ἄμετρον τῶν ἀρχῶν, ἢ ἐστὶν ἀπειρία τῆς ἀρχῆς ἀπείρου. ἀεὶ γὰρ ἐν ἀπείροις ἐστὶν ἡ ἐν μὲν πρῶτα καταλαμβάνειν λόγον· ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐστὶ πρῶτον ἀρχὴ· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔστιν ἄπειρον ἀπείρου τὸ γὰρ πρῶτον ἐν μέρει τοῦ παντὸς ἀρχὴ ἐστὶ καὶ πέρας ἔχει· τὸ δὲ ἄπειρον ἐν τῶ ὅλῳ ἀπείρου ἐστὶ μέρος.

ἄρθρα

τυχαῖς ἐξωτέρας ἀκριβείας εὐχρηστεῖ ὕδη.

ἴσα μὲν τὰς πλάτος ἔσαι βούλημα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τυχόντος τοῦ σώματος· οὐ δύναμαι δ', φησὶ ἔσῃ τὸ ἐξωβόλου τοῦ τυχόντος δυνάμεως ἀπὸ τοῦ σωματικῆς φύσεως· καὶ σεμνὸν ἀναπαύσεως ἐστὶν πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἐν τῶ σώματι μέγεθος, καὶ τοῦ ἀπείρου ἐν ὑπάρχει· εὐχρηστεῖ ὕδη· ποιεῖ· καὶ διὰ τοῦ ἐξωβόλου ὕδη τὸ δυνάμεως μὲν ἐστὶ πρὸς ὑφιστάμενα φύσεως· καὶ ἀναπαύσεως τοῦ σωματικῆς πάθεσι καὶ τυχοῦ μαζὸς ἀναλώσεως.

χρῆσις σωμάτων πρὸς τὸ φῦσις καὶ πρὸς πάντας ἐν τοῖς ἐνοῦ ἐσυλλογίσθη σπ τυχεῖ

μαζῶν ἐναναμίκτων μόνων.

χρῆσθαι καθάπερ ἡμιτελεῖ ἐστίν.

ἐπὶ δὲ τοῦτ' ἀπὸ φησὶ τοῦ ἐσυχεῖν ἔχει πρὸς ἑνάδων καὶ ἐσυστατικῆς φύσεως· πυκνὸν δ' ἐναναμίκτων μόνων ἐφοδεύσει καθήκει. τοιοῦτον ἐμεδιάζουσι τῶν ποιεῖσθαι καὶ πυκνὸς ἀραιμμένος τ' ἐβεσθῆναι μείζεων, ὅταν τοῦ ἐφοδεύσει ἐμέμφεται καθήκει. ἐνδεὲς μὲ δὲ τ' πιστοῦ ἀραιμμένου πλάτος ἐκάστου ἐσυλλογίσμου.

ἢ πυκνὸς πυρὸς ἐνὸς ἐναντιοῦται.

ὑπάντησι καὶ ἀμφὶς δίδοται· πυκνὸς γὰρ ἢ ὄρθε ἀπὸ μόνος φησὶ τοῦ ὑπάντησιν ἔχαιον, ὡ πρὸς μικρὰ φησὶν ἐναντιοῦται. ἐμὲ τ' ὕδατα μικρὸν ὑποδοχῆς· ἐμὲ δ' ὄρθε καὶ ξηρὸν ὑποδοχῆς ὡ ζωτικῆς· ἐμὲ δ' ὄρθε καὶ ξηρὸν, καὶ μεσότης, ὑποδοχῆς ὡ ζωτικῆς καὶ μικρῆς.

ἡ νόος χίνει τῆς νοητῆς θείων μέρ.

ὄρον φησὶ ἐναντίας διηγεμονικὸν φησὶν ἀναφὲν βραχυτάτων

ἐξ ὑφαιρῶν, καὶ ὑποκάθηται ὡς ὁ τῆς φησὶν ἐμοῦ ὁ φησὶ ἄπειρος ἢ ἐκεῖ προφερῶσι μέτρου συναθροισθῆ· ἀπὸ ἐνάρχει ἢ ἐκεῖ τῆς ἐναντίας φύσεως ἀμερὲς μὲν ἐνάπτει, οὐ δ' ὡς ἢ ἐκεῖ τῆς ἐναντίας φύσεως ἀμερὲς μὲν ἐνάπτει· ἀλλ' ἐναντίας ἐναντίας τῶν ὑπάρχειν συμβαίνει, καὶ προφερῶσι· ὥστε γὰρ ὁ ἐξ ἢ ἐκεῖ πρωτεῖ φησὶ ὁ φησὶν ἐναντίας, ὑπάρχει καὶ ὁ ἄρτιος ἐμὲ τ' ἔξεν ἀμφὶς φησὶν ἐκεῖ ἢ ἐκεῖ, ὑπάρχει καθὼς ἐγὼ φησὶ ἐναντίων.

ἀλ' ἀμ' ὁ χθὲς ὑποκάθηται ἐν τόπου μέχρις.

πυρὶ τ' ἀέρων ὁ πόνος φησὶν ἐκ μέχρι τ' ἀποτοῦ ἀμπέρι τῆς πόλεως ἐκεῖ ὁ ἔρις· τὸ γὰρ φησὶ πυρὶς ἐκπυρώσεως, καὶ ἐκ μικρὸν ἐκεῖ ἐναντίας ὑπάρχει.

μὲ συναυξάνει τὸ ὑφαιρούμενον.

ὑφαιρούμενον ἢ πλήρωμα ἐξ τ' ἐλαχίστων, ὧν ἐ τὸ ἥττων φησὶν ὑπάρχει· πλήρωμα δ' ἐ ἄριστ ἀπὸ τ' θεὸν ἐναντίου. καὶ νόος πρωτεῖ πλήρωμα ὄλων μεγεθῶν ἐναντίας, ἀπὸ ὑφαιρούμενον δ' ὅλων καὶ σωματικῆς· μὲ οὐ αὐξάνει τὸ ὑφαιρούμενον ἐναντίου, ἀλλ' ἐκεῖ ὑπάρχει πλήρωμα καὶ νόος μόνον φησὶ πληρώσεται.

οὐ γὰρ ἀπὸ σωματικὸν ἐχεῖ ἀπέχει πορεῖαι.

πάντα ὁ πῦρ πρωτεῖ πλήρωμα καὶ ἀντίκαια τῶ τοῦ ἐναντίου ἔχειν ἐ τ' σωματικὸ πορεῖαις ἀπέχειν, καὶ ὑφίστασι πορεῖα φησὶ τοῦ ἐναντίου ἀντὶς, καὶ τ' ἀντίχθε, ἀλλ' ὁ τῶν πάντα ἀναπαύεται τοῦ ἐναντίου πρὸς τ' πλῆρον, καὶ ἐκ τοῦ φησὶ πρὸς τὸ ὑπάρχειν. πλεῖστον δ' τῶν ἄλλων πλῆρον ἄρωθεν ἔχει. ἐνδεὲς δ' ἀντίχθε πορεῖ τ' πλῆρον πρόθεσ. καὶ πλῆρον ὅλων πλῆρον τ' πορ' ἀντὶ πρῶτ' χείμασι ἐν τῆς ὑποδέχεσθαι.

ἀμ' οὖν ὑποδέχεται πλῆρα τ' πλῆρον

ἐναντίας νόος μέχρις ἐν ἐξέλθε.

οὐ συναλλῆ ὁ ἐναντίας νόος τ' τ' βεβαιωτ' τοῦ τυχεῖν ὄρθε μέχρις ἐν ἀντὶ ἐναπόθεσιν τ' τοῦ ῥώθε ὧν τε πρώτιστα τρὶ τ' σῶμ. ὄρθε ὁ ἐν ἀπείρωσιν ὧν ἔρχει ἐξ

αὐτῆς ἱερῶν συνθημάτων, καὶ φωνὴν ἄφραστον ἐνσημαινομένη μιμήματα ἑαυτῆς ἐνθεῖσα τοῦ γεννήσαντος αὐτὴν πρὸς συμβόλων. συνέστη γὰρ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῶν ἱερῶν λόγων, καὶ τῶν θείων συμβόλων· ὧν οἱ μὲν εἰσὶν ἀπὸ τῶν νοερῶν ἰδεῶν, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν θείων ἑνάδων. καὶ ἐσμὲν εἰκόνες μὲν τῶν νοερῶν οὐσιῶν, ἀγάλματα δὲ τῶν ἀγνώστων συνθημάτων. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὡς πᾶσα ψυχὴ πάσης ψυχῆς κατ' εἶδος διέστηκε, καὶ ὅσαι ψυχαὶ τοσαῦτα καὶ τὰ εἴδη τῶν ψυχῶν.

ἡνίκα δ' ἐρχόμενον δαίμονα πρόσγειον ἀθρήσεις
θύε λίθον μνίζουριν ἐπαυδῶν.

τελοῦσι μὲν τὴν φύσιν οἱ πρόσγειοι δαίμονες ἅτε πόρρω τῆς θείας λαμπρότητος ὄντες καὶ τῆς ἀφεγγοῦς ὕλης ἀναπεπλησμένοι. ὁ δὲ βουλόμενος παρ' αὐτοῦ ἡμῖν τινα λόγον παρασκευάζει βοηθήριον. ὁ δὲ λίθος μνίζουρις δύναμιν ἔχει προσκλητικὴν ἑτέρου μείζονος δαίμονος, ὃς ἀφανῶς τῷ ὑλικῷ δαίμονι προσιὼν προσφωνήσει τὴν ἀλήθειαν. ὅτι μὲν χαλδαῖος τιμᾷ τὸν δαιμόνων ἀγαθόν, τιμᾷ κακῶς τεθέντα. ἡμεῖς δὲ πάντη κακῶς τὴν προαιρετικὴν ἀποπλάνησιν τῶν κακῶν ἀντιπαραξαμένους τοὺς ἀρετῶν.

μήτε τὸ νοητὸν ἐστ' ἔξω νόου ὑπάρχει.

ὁ γὰρ νοῦς πάντα τῷ νῷ περιείληπται, ἀλλ' ὅθεν τὸ πρῶτον ἔξω τοῦ νοῦ ὑπάρχει. τὸ δὲ ἔξω μὴ διαστηματικῶς νοήσῃς, μηδὲ καθ' ἑτερότητα νοεράν, ἀλλὰ κατὰ μόνην ὑπερβολήν, καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ὑπάρξεως νοῦ παντὸς ἐπέκεινα οὖσαν. διὸ τὸ ὑπερούσιον ἄληπτον. κρύπτεσθαι τὸ πρῶτον καὶ ῥήμασι καὶ νοήμασι, ὡς πάντη ἀνεκλάλητον, καὶ ἀνέκφραστον, καὶ σιγῇ μᾶλλον τιμώμενον ἢ θαυμασίαις φωναῖς σεμνυνόμενον.

αἱ ἴυγγες νοούμεναι πατρόθεν νοέουσι καὶ αὐταὶ
βουλαῖς ἀφθέγκτοις κινούμεναι ὥστε νοῆσαι.

αἱ ἴυγγες δυνάμεις εἰσὶ τρεῖς μετὰ τὸν πατρικὸν βυθὸν ἐκ τῶν τριάδων συγκείμεναι ὡς νοεῖ ὁ πατὴρ κατὰ τὸν πατρικὸν νοῦν

Habet exeplar in coenobio

ἢ τὴν αἰτίαν αὐτῶν ἑνοειδῶς προειληφότα, καὶ ὁ βουλαὶ τοῦ πατρὸς διὰ τὴν νοητὴν ὑπερβολὴν ἄφθεγκτοι. φθεγκταὶ γὰρ εἰσὶν αἱ ἐνέργειαι τῶν ὄντων, αὗται δὲ αἱ ὑπάρξεις ἄφθεγκτοι. ὡς γὰρ αἱ τῶν ψυχῶν μονάδες κἂν νοῶσι τὸν νοερὸν τάξεων ὡς ἀμεταβάτως νοοῦσιν, οὕτω καὶ αἱ τῶν νοερῶν ἐνέργειαι τὰ νοερὰ συνθήματα νοοῦσιν ὡς ἄφθεγκτα νοοῦσιν ἐν ὑπάρξεσιν ὑφεστηκότα ἀγνώστοις.

περὶ τῶν δογμάτων τῶν χαλδαίων.

ἑπτά φασι σωματικοὺς κόσμους, ἐμπύριον ἕνα καὶ πρῶτον καὶ τρεῖς μετ' αὐτὸν αἰθερίους. εἶτα τρεῖς ὑλαίους ὧν ὁ ἔσχατος χθόνιος λέγεται, καὶ μισοφαής, ὅστις ἐστὶν ὁ ὑπὸ σελήνην τόπος ἔχων ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν ὕλην, ὃν καλοῦσι βυθόν. μίαν ἀρχὴν τῶν πάντων δοξάζουσι. καὶ ἓν αὐτὴν καὶ ἀγαθὸν ἀνυμνοῦσιν. εἶτα πατρικόν τινα βυθὸν σέβονται ἐκ τριῶν τριάδων συγκείμενον. ἑκάστη δὲ τριὰς ἔχει πατέρα, δύναμιν, καὶ νοῦν. εἶτα ἐστὶν ἡ νοητὴ ἴυγξ. μετὰ δὲ ταύτην οἱ συνοχεῖς οἱ ἐμπύριοι. ὁ αἰθέριος, καὶ ὁ ὑλαῖος. μετὰ δὲ τοὺς συνοχεῖς οἱ τελετάρχαι. μετὰ δὲ τούτους οἱ πηγαῖοι πατέρες, οἱ καλούμενοι καὶ κοσμαγωγοί, ὧν ὁ πρῶτος ὁ ἅπαξ ἐπέκεινα λεγόμενος. μεθ' ὃν ἡ ἑκάτη. εἶτα ὁ δὶς ἐπέκεινα. μεθ' ὃν τρεῖς ἀμείλικτοι. καὶ τελευταῖος ὁ ὑπεζωκώς. σέβονται δὲ καὶ πηγαίαν τριάδα πίστεως καὶ ἀληθείας καὶ ἔρωτος. φασὶ δὲ καὶ ἀρχικὸν ἥλιον ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς πηγῆς καὶ ἀρχαγγελικὸν καὶ πηγὴν αἰσθήσεως, καὶ πηγαίαν κρίσιν καὶ κεραύνιον πηγήν, καὶ πηγὴν διοπτρῶν. καὶ χαρακτῆρος πηγὴν ἐπιβατεύουσαν τοῖς ἀγνώστοις συνθήμασι,

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in coenobio

ὡ παιδίαν ἀφίστατο· ἀπόμικτος· ὀσφῦος· ἐρωτὰ· ὕβλις ὁ
τοῦ Φοῖ κέντρον, καὶ σφῆνα· καὶ ὀρύσσω ζητῶ· ὡ στεναγμὸν
ἀνχῆ μετ' ὀ τῶν λεγομένων ἡσυχίαν· ἀ ἰδὴ στεναγ ἀρχικῶ-
τερα τῶν ἀρχῶν· τῶν ζωστῶν ἀρχῶν ἐκ ἀπαράπλης ἐπάνω πα-
τάται· ὡ ὑμοσύνης ἀνχῆ ἀρχικὰ· ὁ δ' παρ' ἀντοῖς καὶ
ἄλλωσι ἐπάνω, ὡς ὁ πρὶ ἀκανθῶν ὁ χαμαιπίτυς, καὶ ὁ πεφ-
κὼς ὁ ἐπιπλοῦς· ἀλλ' ἀμείνει ὁ παρ' ἀντοῖς θεὸς ὁ Σαραπίς, τὸ
ὃ δηλοῦσιν ὡς ὁ ἐκ Σαλήνης σῶμα, καὶ ὁ ἐκ Σαλήνης ἀπόμικτος·
ἄλλωσι ὁ παρ' ἀντοῖς ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐκλεξοσιάζοντες τὰς
ζώνας, καὶ ὑπορχούμενοι τῶ ἐμφανῶ θεῶν· ζωμοῦσι ὁ
ὅτι ἐκ τῶν ὀνῶν ζώνας ἀποκρύπτουσιν· καὶ ζῶ πλὴν
Μενεσθέως· ἦσαν γὰρ τρεῖς ὁ παρ' ἀντοῖς ζώμοις, ὁ πα-
ραπλήσιος τῶ ἐκ πλατανῶν κόσμου μεγίστου, ὁ πα-
ραπλήσιος τῶ ἐκ πλατανῶν κόσμου μικροῦ, καὶ ζωμοῦσι
ἐκ τοῦ ἐκεῖ κόσμου μικροῦ· μετ' ὀ τῶν ζώμων ὁ
ἀφικνεῖς κίονας περίεμνε ἐκ ἐπὶ σοφίᾳ· ὡ ὧν ζῶ ἄστρα,
καὶ ἄγνοε ἐκ παρ' ἀντοῖς ὁ ἐφικνεῖς κόσμος τῶ ἀνθρώπ βάθη
δουλίωσιν, ἄγνοε ὁ ζωμοῦσι ἐκ ὧν ἐκ ζῶ· ἐκ ὁ ἀσθενήσαι
ἀνχῆ ἄπαρ λέγε σκιαὶ ἀθανάτων· ἀπ' ἐκ ἀπαράπλης ἐπάνω
καὶ τῶν σκιαῖων ἀνχῆ· καὶ πρόσφατον ἐκ ἀνχῆς ὁ φρενῖτις
ἀνχῆ ἀπὸ τῶν σκιαῖων ἐκ βούμαστ τῶν παιδίων
ἐχῆ ὁ καὶ ἀνδρεικὰ ὕσατος· καὶ ἀνῆβωσι· ἀνχῆ ἐστὶν ὡς
ἐπιτρεπόμενος, ἢ χρὴ ἐκ' ἐκ λόγων μάθοις καὶ πυρὸς ἐστι
ἐκ βίου καὶ πῦρ Φαέθων καὶ κόσμος πυρίνων· ἄλλως δ'
ἀνῆβωσι καὶ ἀνθυπάτευσαν, μάλιστα χρὴ πῶν ἐκ ἄλλων οὐ χάρις
ὁ ἀνχῆ· καὶ πάλιν Φαέθων ἔχει ὡ ἀνῆβωσι ἀνχῆ, καθὸ
ἐκάστου ὁ βλάπτεται ἄξιωσις ἀνῆβωσι, καὶ ἀρχόντων σωτῆ-
μονες· καλλιβιάζουσι ὁ πῶν ἀνχῆ πολλάκις ὡ τῶν

νόμων δ' ἀπ' ἐκ πολλ' ὡ δ' πλησιοχώρους, ὡ δ' ἀλλ βούμαστ
τῶν πρώτων· ἀκρίζουσι ὁ τῶ κόσμῳ ἀλλ' ἀλλ, καὶ ἐκ ἐκ ἄστρων
πυρίδους· τῶν ὁ ἀδῶν πολλαχῆ κατωμερίζουσι· καὶ
μῶν ἐκ ἀπ' ἀντοῖς ἐκ ὀνομάζουσιν ἀλλ' ἀστέρων
μέξεις, μῶν ὁ ἐκ ἀπὸ σελήνης κόσμου Φαέθ· μῶν ὁ πῶν
μεσζόντων τῶν ἀμφιρύων κόσμων, καὶ τῶν ὑπάτων· μῶν ὁ
πῶν ἄστρων ἀνχῆ· καὶ ἡβάσαι ὡ ἀπὸ τῶν μεσηλῶν
ἀπ' ἀνδρῶν· ἀλλ' χαπήσας, ἴδιαι συμπαθεῖν ἔχω πρὸς
ἀνδρῶν καὶ πολλάκις ἐκ μεγίστων λόγων· ἴσως ὁ μεῖζονος
ἐκ ἐκ πρὸς ἐμοῦ· μῶν ὁ ἐκ πολλῶν χάρ, ὡ Φοιβῆ
καὶ κοινῆ, μῶν ὁ ἐκ ἐξαμικὸς ἐκ ἄστρων ἀπόχθε-
σθ ὁ πρὶ μεσῶν χάρ σωτῆρος ἀπὸ τῶν ἐκ ἀκροτάτ
ἀνωτάτω, ἀπάντα περίεμνε ἀχῆ· συμπαθῆ ὁ ἀφ' ἄρκτου
τῶν κάτω Φαέθ· καὶ μάλιστα ἀφ' ἀπὸ σελήνης·
ἀποκαθιστῶσι ὁ ἐκ ἀνχῆ πῶ· ἐκ μεταπτώσεων ἀφανῶν πῶν
ἀφ' μέτρα ἐκ ὄντων κατὰ ἀστέρων ὡ ἔχουσι πῶν ἐκ κόσμου·
μέρεσθ· ἡδονὴ ὁ καὶ ἀπὸ τῶ κόσμου ἀναβιβάζουσι, καὶ
μαίζουσι ἀπὸ βλαβέρωτων, ἐκ τε ἀμφιρύων, καὶ μεγίστ
Φοίνικων· ἀπὸ ὁ ἐκ δύσεσθ ἀφ' πλήν καὶ Ἀριστο-
τέλης καὶ πλάτων ἐλέξαντο· οἱ δὲ περὶ πλωτίνων,
καὶ ἰαμβλίχους, πορφύριόν τε καὶ πρόκλον πῶν πα-
ταπεπλεύθασι, καὶ ὡς ἄλλως Φοινὰς ἀπομικτῆς ἀφῆλθε
ἐλέξαντο·

Habet exemplar in coenobio
Carthusianorum Florentiae.

Ex lib. Ἀριστοφάνους τοῦ ἀπὸ Βυζαντίου
τῶν Ἐπιμερισμῶν. est autē dialogus
inter Aristarchū & Polycratē in quo
multas quæstiones tractant. Inter Polycratē
& respondet Aristarchus.

Adamas est exiguitatē ferrei mei cuneiformis.

Πλατὺ κρυσίλλου ἡμῖν φράδη νῦν σκυτοδρωμάδιν, ἀλλ' ἐπ' ἀμφίλογον
δυσωδέστατον, ὅτου μὴ κόλλα ἀτεκνώτατα κείμενα φίλτατα καὶ
γαμικὴ κλίσις συνάψει.

Elephantus non litat nisi pius gravetur aprō, quia μεσημβρινὸν ὕπνον
σπάνιον τῶν ἀγρίων ὧν ἴδαμεν. sic nihil undas observare nisi
ἀναβλύσεις si quidē operantur γ᾽ ἀμφὶ insidias. videt timere
ne sibi insidiet quid Democrit.

Τοιγαροῦν ἐκ τῶν γ᾽ ἀπεικοσιδίνις πάσης μορφῆς ὑπὸ ἀνα-
βεβηκότων τοῦ κάρρου φόβητρ, ἀνδρὸς ἀπόνοιαν ἐπαινῆσαι
καὶ μὴν ἀνὴρ ἀνδρὸς ἐμοῦγε ἐκ τῶν μεγίστων ἐφάνη. ὁ δὲ ὦ
σχῆμ᾽ ἐν Φοίνικος τὸ φοινὸν περιφόβων συμπεπλεγμένος πάσαν
δέμνιον, ὧν ἐξίστησι, πάλιν ἀναλὼ ὧν ἐπιφόρητος ἐπι-
μανὴς ; ὡὴ τῶν Φοίνικος τῶν φοινῶν ὄψις, ὁ τοῦ
βίβλου βλακεύματος τάφος. ἤδη σκληρὸν ἔτι τῶν ἀμφίλογον
τοῦ τε ἔρχους καὶ τοῦ βύβλου ἰδέας ὧν τοῦ βύβλου
κατέβη τῶν πλάνης, ἀλλ᾽ κάρρου ἐμπεσεῖν τοῦ ἔρχους
καὶ συμπλοκὴν ἐφεστῶτα καὶ ὁρμᾶσθαι. ἐπαλλάσσ᾽ ὁ
ὧν ἐξίστησιν ἔστι ὅτε τὸ βλάπτειν πρὸς τὸ ἔρχους
πλάδει σοφὸν τῷ παχυμήνου βλάπτει τὸ φυτουργοῦ
πρὸς τὸ ἔρχος, πάρεστι τὸ ἀνθὲν συμβεβηκὸς τοῦ
ἔρχους, τὸ ὧνπερ ἐμπαθὲς τοῦ ἀπορώνου ὁ βύβλος
πίπτειν, τῷ ἐξαπίνης τοῦ κυρτοῦ.

Sempere fingit rotam. πάντων τ᾽ τὸ λιβυκὸν ἐμπόνων
ἐστὶ, τῷ ἀντιστρόφῳ ὡς βύβλ᾽ ἔρχος. ἐπαλλάσσ᾽ ὁ ἀπορ-
ρηκτικὸν τρία, καὶ σκοτοδινίαν τῶν ἀπορρηκτῶν
τῆς ἐμπεσεῖν τῶν ἴδιοι συμπεφόρηκεν.

Olim tempestati sedan. πλήσσον τ᾽ καὶ πλὸν καθίστα-

Habet exemplar in coenobio
Carnutensium Elemosinæ

ὀλιγοδάκρυον τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν πλείστην ἀδυναμίαν
προσεπιτήδειον τοῖς ὕδασι κρύσταλλον.

Vultures ignaviores esse nisi ubi frigidissima, quia nullus regionis vultur
mas, ab ista abhorrentes ad nota non ad Euros. Ita sic parentes non
ova subvolutantes sed nisanti. Διὰ πλῆθος χιόνος ἄπτεται τὰ
φῦσα πρὸς ζῶον τοιοῦτον.

Tabernæ non nascentes περὶ τὰ βόρεια μέρη. quæ frigora fugiunt,
ab dulcem cibi aquam. Tentoria unde ab frigidas ut ab feras dulcis ab
multo ardentis flumina. Unde ad marginem quasi patris si adpegnant
dulcis aqua serotina cruelli pes.

Ex Plinio. T Adamas frangitur sanguine hirci quia διαρρήγνυται ὁ πρώτιστος κα-
θεῖρκτος λίθος. adamas vero minora contrat sica ab frigida.
ὡς ὁρᾶν ὑπαίγειος ὁ ἵππος ὑπὸ χροιᾶς ἀστὴρ ὄρνεος τῆς
χαιτῆς καταμόρια ἐπὶ τὰ κάτω καὶ φρενῖτιν τοῦ
βραδύτητος, ὕδατος ἐμβρανιώδους τοῦ φρονίμου. ὁ δὲ
πᾶς ἔπαρσις τῆς ὑγιείας τὸ δεῖξαι ἐπιθυμητικὸν χρῆσ ἀνασπᾶσθ
τὸ ἵππον.

Fecundissimi animal lupus, πτοῦσθαι τὸ λαμπρὸν σαρκοτακαμβ[illegible]
ἄλυσσ σκαιωνοῦ, ὑπὸ ἔλαφ ὑπερίστημος ὁ μαῦρος κωφὸν τὸν ἕτερον
ὁ λίβ λίμνοντος. τὸ ἐξ πτοιοῦσθαι ἀζώμενον.

Cervi non bibit y stercora quia ale laborant stomo ventris.

Cicada feminea non cantant quia multo frigidior est quam mas, quia
ej virgunt sol non cantant.

Aegyptii similiantur ut ἕβρεως ἐκὰ, ne gimmeat genitivus animal basilis-
cus. nā ibis ut basiliscus ceta, purpureus lucratur, unde plurimis ibidis
fugunt, ἐξ φθορᾶς τῶν ὀφρῦν ὄφεως καὶ σπερμάτων, quam
in tale pestilentia generari nidor pestilentem basiliscis.

Gerendinus mis bilumat capsos morbo regio. ὁ σβαμῶν δ μὲν γαμφρίδος
ἐστὶ τὸ πᾶσος ἀμέβαπτον, καὶ ὁ ὄρνις ἐνδὺς ὁ μέσος μεσοῦ-
γειον.

Aqua ubi pluvia cavalpit quia caruit corrosivi nitrosum. aqua vero
plurialis palustris lucidissima videt ut à sole penetrat, ubi quia ex variis
aquarū natoris confluit quæ inter se videt pugnare, fecale corrupitur.
Sunt illud quod mineral lucidioris corrosivi fuit in ventos, quod vero
grossiores in aquā.

Scirphia rana mutu est ob frigidissimum aquarum. Unde si in aliam
transferat regionem, gravida est.

Mel attici non attingit nisi διὰ τὴν πρὸ τοῦ ἥλιον.

Hos ventos sic
nuncupat in Gaza.

Λιμενοκήτου πόροι.
ἰάμβλιχος
πρόσκρες → τὸ λιβόπλοιον πορεῖον.
ταγλιώτης
πρωτεύς.
Σκιρφίων.
Ἀλκέξανδρος.
ἀνεμοφράτης τῆς γνώσεως βίβλ[illegible].
βόλος.
ἰμάλιανός.
πρωτόμορφος ὁ τῆς λιβόπλοιος πλόϊος.
ἀπόβροχος.
ἰσπόρασος.
λιμενόπλους.
ἱερόπλους πρακτῆρ.

Habit' exeplar in cœnobio

216

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Halat' exeplar in cœnobio

217

219

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Habet exemplar in coenobio
Carthusianorum Florentiae.

217

218

Ex Synesii Cyrenaei ad Arcadium Imp.
de regno.

Ἀρχὴν δὲ ἐρωτῶ σε τὴν ἀληθεστάτην, καὶ πλείστου ἀξίαν,
ἑαυτοῦ, καὶ πραγμάτων εὐδαιμόνων, ἐξ ὧν ἄριστα
τῶν ἀνθρωπίνων ἀποκυοῦσαι, πολιτεία δὲ οὐ μοναρχία μόνη.
ἐστι γὰρ οὐ μία φύσις, ἀλλ' ἑκατὸν ἐκφαυλίζουσα μοναρχία
καὶ ὑπερφυᾶ μοναρχίζουσα· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐν τοῖς ἐξωθεν
ἐπαινεῖται ὁ λύσει τοὺς ἀνδρῶν, ἐφ' ὧν εὐδαιμονεῖ τὸν
ἕλληνα τρόπον.

Τὴν οὖν Τυραννίδος ἀπορρῆξαι ἐπιμόνως ἐπιτίμιον· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἔθους
μὴ ἐν πλήθει τῶν κτήσεων, ἀλλ' ἐν ἀρχῇ ἑνὸς τοῦ ἀρίστου
βίᾳ πολιτεύεσθαι· καὶ μάστιγες non pastor, in gubernatione
nostrum hominum sic tyrannus non rex.

Ἀρχὴν δὲ σοφίαν ἐπιτηδεύσαι τὴν βασιλικὴν, ἧς ἐκ τοῦ τοιαῦτα
γεγονέναι λογισμὸν ἐκ μεγίστου ἡγεμόνος ἐκ τῶν ἐμοὶ
ἐπιτηδείων Ἀρκαδίου πατρὸς τοῦ ἐμοῦ καὶ τῶν δαίμονος Νέου
ἱδρῦσαι παρὰ σεαυτῷ ἐξεύρεσιν. Ὅταν γὰρ αὐτὸν
μεγίστη πρὸς ἐξαρέσεσθαι ἐκφανοῦσι ἔρως καὶ ἄμετρος,
ἀπὸ ἄκρας τὰ ὑφειμένα βίαιον παρὰ φύσιν.
ζῶμεν γὰρ πρὸς τὸ σφόδρα ἀκρότατα ἐκβαίνειν τὸ μέτριον·
καὶ ἡδονὴν τοῦ συνδυασμοῦν τὸ ἀρετὴ ἔχον
συμβεβηκὸς, τὸν τὸ ἡδὺ φύσιν, τὸν ὃ φρόνησις
λέγει.

ἐστιν γὰρ ἀεὶ μεμιγμένον τὸ ἐν ἡδονῇ μέσον πάσῃ,
φύσει ὃ πρότερον τὸ ἐπὶ βουλευτέον.
ἀρχὴν δὲ ἀνάγκη ἀρχὴ ἐστιν, ἀλλ' ἐκ τε τοῦ ἀναγκαίου τοῦ
τέλους δίκη τε καὶ νομικῶν. Δεῖ δὴ βουλεύεσθαι περὶ
σωτηρίας ἀγαθῶν· ἀφέστηκε δ' ἡδονὴ πολὺ μὲν
ὑπερβαίνουσα ἀσφάλειαν τὸ δὲ ἐπιφανὲς βίᾳ κεφαλῆς
ἐστιν γάμων καὶ ἀρχαὶ ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀναγκαῖον τὸν
γάμου ἐστιν, ἐκγόνου ἀρχαιόνοις Ἀπολλῶν παιδοῦσι,
καὶ ἐν τοῖς ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀνάγκη ἐνεστιν.

Ἀρχὴν δὲ ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἐκφανοῦσι ἀναγκαῖον τὸν
γάμου ἐστιν, ἐκγόνου ἀρχαιόνοις Ἀπολλῶν παιδοῦσι,
καὶ ἐν τοῖς ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀνάγκη ἐνεστιν.

Habet exemplar in cœnobio
Cartusianorum Florentiæ,
Græce & Latine.

colore blavi, ut in latino.

Francisci Georgij Veneti de Harmonia mundi
Venetiis anno 1525

Terra cubus ang. 8. Later. 6.
Ignis Pyramis ang. 4. Later. 4.
Aer Octaedros. ang. 6. solidis. Later. 8.
Aqua Icosaedra ang. ~~ang.~~ 12. Lat. 20.

Hi omnes figurę ex quaternario sunt deducte. nam terra ex duobus primis 4is
Ignis ex 4. basibus et totidem angulis. Aer ex bis quatuor basibus
Anguli vero plani ex sex quaternariis. aqua ex 20 basibus et 12 angulis
quod est summa .32. constans ex duobus quadratis quorum radix est quaternarius.
Sunt iterum bases ex quinque quaternariis anguli vero ex tribus. et hęc omnia
collocant in universi figura dodecaedra. quę est ex .12. basibus pentagonis
et 20 solidis. planis autem .60. quod omnia ex quaternario orjunt. 12 ex tribus quat.
20 ex .5. sexagiata ex .15. elementorum consonantia ex illis basibus
et angulis colligitur. aeris ad ignem dupla in basib. in ang. solidis
sesquialtera. in planis dupla. unde resultant consonantia duplicis diapason
et diapente. Ignis ad terram in basib. sesquialtera. in angulis
dupla. ex quib. diapason et diapente. Terra ad aquam in basib. tripla
sesquitertia, in angulis sesquialtera. unde diapason diapente et diatessaron
in basib. in angulis vero diapente. Aqua ad aerem in basibus
dupla sesquialtera. in angulis dupla. unde diapason et diapente in basib.
in angulis vero diapason. deficit tamen aliquantulum consonantia et propter ignis
ad aquam et aeris ad terram, quibus inest plena contrarietas in qualitatibus ab
ea propter quam habent elementa suo ordine collocata. et ubi duo sunt conveniunt
per intermedium quod de utroque participat.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀπαξίλαυρος ὁ μείζων ἀπεοδὶς φάλεν πηγῶσα
ἔφαρμα· τὸν ὀπυρώλιν ὦ πάλαμ πρώτην, μεθ'
ὃν ἐκφατίσε ὁ μελπόφος λιὸς παρυπαλπὶς θλιφίβυς
ὥστ· φωμαστῶν ἀ πρῶτος· ἐχάρμος δ' λιόβυς
λιὸς παρύθρυς ἄπλαγος παρέδωκε τὸν ἱστρίαν
ὃν· ὁλίφαγος ὁ κωφεὺς γὰρ ἐν τῷ ἐκφατίσε μεβρόφ
πειρίπλοον ἔφρατεν, ἐξὺς δικρόκρωτος νοὶ Εὐδόξε
καὶ ἄφρι τῆρις τὸν πεφῦδνος ὦ πεφύπλους ἔφρα
ματοὺ βορρ. Οὗ δ' ὦν παραὶ τὸν ὀπυρώλιν
ἔτρα φον ερεσῶλη μέσω ὁ ἄπλαγ τὸν ἐμάλη
ὦ πωλητὰ λεχρῶνε τ' ἀρφαγὸν δ' ἔχθρ τὸν τίλε.
πρῶτος δ' δικρόκρωτος πελπτῆρες λιὸς σωνδέρ
τοῦ πραμῶνες ἐσφὶ ὁ τὸ ὑκφάγμ τὸ μῆνες τοὺ
πολλὸς ἔγουσε, σωνάφρα τὸ τοὺ νοὶ Διηκείλος
ὁ περίπωπτηρες. Εὐδόξε ὁ τὸ μῆνες Ηπτῶν
τῶν πλάτους. Ὃ δ' ἐραπτοῦγμα πολλὸν τοὺ δίπλοὺ
κράτιλε ὀξυμῶκμαν, ἱππαγρὸς ὁ πραπελοβόε,
ἅμμι ὀνρσβε. πεσπλώνιος δ' ὁ φωῖνὸς σφριφλμοσβε
ὦ μεσόπλατον λιὸς μότον ὅς βορρᾶν, σταμοὶ πρὸ
ἔα ὦ λιόφν. ῥᾳ πρὸς Εὔρος ὁ ὁμοῖ πραπόπλα
πρὸς τὸν ἱρβλαῖ.

Τραπεζ οὐδὲ ἐκφάπλιζον ὑπαροι ἄπλαγοι πρεσ ὄνβα
Ηπτῶναν.
Λάβαν ἀπὸ τοῦ δίατον ἴεμη τοὺς ἀπ' ἐρώπαιος ἀφιοὺς
ὦ πεζῖ, καὶ μπόσις σφεμβὸν κεμπάλας ἐύβραν.
ἄρτρος. τλῶσς. μυόκαιος. ἰσχρία. Σῶμος. μυκρόν.
-: λιβύν ὑφ' ἑλκίων τὸν ἄβρωφος πολὺν, ἀπὸ δ' ἔβρῃ
-: ἐραπαῖον Φαίμικες ἐμφραπάθαφα πολέντες.
-: ὠκεανὸν δὲ δι' ὃ ὠκὶς ἄλιὸν κύκρα τὸν τῶ.

Ἐν τῷ ἑβραϊκῷ δὲ, διήρητ' ἀσδέο· καὶ πᾶσα δὲ ἡ τῶν ψαλμῶν
βίβλος, ἀσμέρη πέντε διήρητ'· παρὰ τὴν ῥητέον, ὅτι μὲν
ἐν ἀκολουθίᾳ τὸν τῆς ἱστορίας χρόνον, ἡ τῶν ψαλμῶν συνεκτ-
λέξης· ἐν ἡλλάκται δὲ παρὰ πολυτοῖς χρόνοις καθὼς ἡ βίβλος
τῶν βασιλειῶν δηλοῖ· πολλῆς γὰρ εἰδωλολατρείας κρατησάσης·
τοῦ ἰουδαϊκοῦ ἔθνους λήθην αὐτοὺς ποιεῖσθαι τῷ πατριῶν
γραφῶν, ὡς μὴ δεῖ φαίνεσθαι βιβλίον τοῦ ἀπὸ μωϊσέως
νόμου· μὴ δὲ μνήμην τῆς τῶν πρῶν εἰσεβείας σώζεσθαι
παρ' αὐτοῖς· οὐ τῆς οὖν καὶ τοὺς προφήτας ἀνήρουν διε-
λέγχοντας αὐτῶν τὰς δυσεβείας· καὶ τοῦτ' ἕνεκα τὸ πρῶτον,
τῇ τῶν ἀσσυρίων παρεδόθησαν αἰχμαλωσίᾳ· οὐδὲν οὖν
θαυμαστὸν ἐν τοιαύτῃ ἀκαταστασίᾳ καὶ ῥῶν καὶ τὰ ἐμφερόμενα
τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν διὰ πεπωκέναι· λήθη μακροῖς
παρὰ δεδόσθαι χρόνοις· μετὰ δὲ ταῦτα, εἴ τε ἐσδρᾶν,
εἴ τε τινὰ ἕτερον προφήτην περὶ τὴν συνεγωγὴν αὐτῶν
ἐπεσδακέναι· μετά τε τῶν λοιπῶν συγγραφῶν καὶ τὸν
βίβλον τῶν ψαλμῶν συναγοχέναι· οὐ καθρόως ἀρόντας
τοὺς πάντας, ἀλλὰ κατὰ διαφόροις χρόνοις· ἐπὶ τάττειν
δὲ ἐν πρώτοις, τοὺς πρῶτον εὑρισκομένοις· διὸ μὴ δὲ
τοῦ δαδὶ ἐφεξῆς κεῖσθαι τοὺς πάντας· ἐν δὲ τὸ μεταξὺ
καὶ τῶν υἱῶν κορέ· καὶ τοῦ ἀσάφ· καὶ σολομῶνος·
ὁμωσέ· αἰθαμ, αἰμάν· καὶ πᾶν τοῦ δαδὶ εὑρίσκε-
σθαι ἀναμίξης ἅπαντ' ἐν τῇ βίβλῳ κατατετεταγμένους·
οὐ καθοὺς ἐλέχθησαν χρόνο, ἀλλὰ καθὼς εἴρητ'· ἐν θέντ'
συνέβη τοὺς τοῖς χρόνοις ὑστέροις ὑστέροις πρώτοις ἀ-
ρεθέντας ἀναληφθῆναι πρώτοις, καὶ τούτοις χρόνοις
προτέροις μεταταῦτα εὑρημένοις ἐν δευτέρᾳ κατατεγῆναι

χώρα· τὸ δ' αὐτὸ ἄροις γεγενημένον καὶ ἐν τοῖς προφήτες·
Ἰ φέον ὡς ἑπτὰ ἐκδόσεις εἰσὶ τοῦ ψαλτηρίου· πρῶτ' ἡ τῶν
ο̄· οἵτινες ἑβραῖοι ὄντες, ἐξ ἐπάγησαν ἀπὸ ἑκάστης φυ-
λῆς, ἐξ· καὶ ἡρμήνευσαν τὴν θεοῦ γραφὴν, ἐπὶ πτολεμαίου
τοῦ φιλαδέλφου· προτριακοσίου ἐνὸς ἐν αὐτοῦ τῆς
χυγενήσεως· Δευτέρα, ἡ τοῦ ἀκύλα· ὃς ἀπὸ σινῶ-
πης τοῦ πόντου ὑπάρχων ἑλλὴν· ἐβαπτίσθη ἐν ἱεροσο-
λύμοις· εἶτα τὸν χριστιανισμὸν ἀθετήσας, καὶ τοῖς ἰου-
δαίοις συνδραμὼν, εἰρμήνευσε τὴν θεοῦ γραφὴν, ἐπὶ ἀ-
δριανοῦ τοῦ λεπροθέντος· μετὰ ἔτη ῡ ϛ λ̄· τῆς τῶν
ο̄ ἑρμηνεῖ· οὐ κορθῶ δὲ λογισμῶ τὴν ῥμηνεῖ ἐξέθετο·
ἀλλὰ τοῖς χριστιανοῖς ἀντιπαθῶν·
Τρίτη ἡ τοῦ σομμάχου· ὃς καὶ αὐτὸς σαμαρείτης ἦν· τιμῶ-
μενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδιουλαοῦ, φιλαρχίας ἔρωτι πρὸς τρέ-
χει τοῖς ἰουδαίοις ~~τοῦ ἰδιουλαοῦ~~ καὶ δεύτερον περὶ τέ-
μνεται· καὶ πρὸς ἀντιπαθὰ καὶ αὐτὸς τῶν σαμαριτῶν,
εἰρμήνευσε τὴν θεοῦ γραφὴν· σεύρου τινὶ καὶ τὰ βασι-
λέοντος· μετὰ ἐξ καὶ πεντήκοντ' ἔτη τῆς τοῦ ἀκύλα
ἑρμήνευσε· Τετάρτ', ἡ τοῦ θεοδοτίονος τοῦ ἐφεσίου· ὃς τῆς
τῆς αἱρέσεως μαρκίωνος τοῦ πόντικοῦ γένος,
καὶ τοῖς συναιρέταις μηνιῶν· ἐκδόσιν ἰδίαν ἐποι-
ήσατο τῆς γραφῆς· κομόδου τὴν ῥωμαίων βασιλεῖ-
ας χαρίζοντος· Ἡ πέμπτη, οὐκ ἔχει γνώριμον πρά-
ξεν· εὑρεθὲν δὲ ἐν πίθοις ἐν ἱεριχῷ· ἐπὶ καρακάλου·
Ἕκτη ἀνόνυμος καὶ αὐτῇ· εὑρεθὲν δὲ ἐν πίθοις ἐπὶ ἀλεξάνδ-
του μαμαίας, ἐνικοπὸ τῆς τὸ ἀκτίου διακειμένη·
Ἡ ἑβδόμη δὲ, τοῦ μεγάσκη τοῦ ϛ μέλου κιανοῦ· ὃς

Achaiu Diakosiou

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ

Ἀκουσθῆναι τοῦ παρακλήτου σε φησί·
Φέρε μετ' ἀκριβείας ἐπιστατικὸν μεταδιώξας·
Εἰ γὰρ δι' ἡμᾶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας,
Ὅτι καὶ φανῆναι τοῖς ἁγίοις σου ἠξίωσας·
Προσθεὶς ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ σοι·
Ἅπερ τὸ πνεῦμα τὸ σὸν ἅγιον τοῦτο μηνύει σοι·

ἄλλοι·

Ἀναβλώσκω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν,
Οὐ πῶς τε καὶ μεθ' ὁποίας φαιδρότητος τῶν ἀνω μόνων·
Τὸ φαλλόμενον ἐκ τοῦ στόματος τῶν ἁγίων πάντων·
Τῆς σοφίας εἰσὶν ἀκροτελεύτιον τοῦτο·
Ὅπως ἐν αὐτοῖς ἄγγελοι ἐγκελεύονται,
Οἱ προσφέρωμεν ὡς θεῷ καθαρὸν μέλος·

ὑποθέσεις εἰς τὸν τοῦ πνεύματος τὸ ἅγιον φαλμόν·

Προφητικὴ θέσις ἐξ ἐκείνων τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου·
Προφητεύει περὶ τῆς κλήσεως ἐθνῶν·
Προφητικὴ τῶν ᾠδῶν τῶν περὶ ὧν τὸς τόπος·
Ἐκ τῶν τοῦ ἐκκλησιαστοῦ·
Διδασκαλία ἐξομολογητικὸν εἰς ὠδὴν·
Τοῦ ᾠδοῦ ἐξομολόγησις·

Προφητικὴ κλῆσις ἐθνῶν·
Ἀναγγελία χριστοῦ καὶ σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἀναστάσεως·
Ἐπινίκιος ὕμνος τοῦ κατὰ θάνατον ἡμῶν θανάτου·
Κατηγορία προφητῶν καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων·
Τοῦ κατὰ θεὸν τελείου κατηχήσεως·
Ἐκκλησίας ἐκλογὴ καὶ τοῦ σωτῆρος·
Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου τοῦ χριστοῦ·
Εὐχαριστία τοῦ ᾠδοῦ καὶ προφητικὴ τῶν ἐθνῶν·
Θεολογία τῶν ἀποστόλων καὶ ἐθνικῶν·
Εὐχαριστία τῶν συμπραττόντων τῷ ᾠδῷ·
Ἐγκώμιον τῶν συμπραττόντων τῷ ᾠδῷ·
Προφητικὴ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐθνικὴ κλῆσις·
Διδασκαλία ἐξομολογητική·
Προφητικὴ θέσις ἐθνῶν καὶ τελείωσις τῶν σωζομένων·
Διδασκαλία ἐξομολογήσεως·
Εἰς τὸν ᾠδὸν τοῦ κατὰ θάνατον τροπικοῦ·
Εὐχαριστία καὶ αἴνησις ἀγαθῶν·
Αἴνησις καὶ τροφὴ τοῦ·
Προφητικὴ μίμησις σωθησομένων·
Εὐχαριστία σωτηρίας ἐξομολογήσεως·
Ἐξομολόγησις σωτηρίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ·
Προφητικὴ τῶν διὰ χριστοῦ σωθησομένων·
Παράκλησις ὑμνολογητική·
Διδασκαλία εὐχαριστίας·
Ἱκτηρία μικροῦ καὶ ἁγίου πνεύματος·
Ἐλεήσας ἐσώσας σωθησομένων·
Διδασκαλία θέσεως εἰς σίου·

λε Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου.
λς Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου.
λζ Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιόν σου καὶ ἔνδοξον.
λη Καὶ ἐπικαλέσῃ με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με.
λθ Καὶ ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μα Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μβ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μγ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μδ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
με Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μς Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μζ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μη Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
μθ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ν Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
να Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νβ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νγ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νδ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νε Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νς Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νζ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νη Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
νθ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ξ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ξα Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ξβ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.

ξγ Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου.
ξδ Καὶ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου.
ξε Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιόν σου καὶ ἔνδοξον.
ξς Καὶ ἐπικαλέσῃ με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με.
ξζ Καὶ ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ξη Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ξθ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ο Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οα Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οβ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ογ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οδ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οε Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ος Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οζ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οη Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
οθ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
π Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πα Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πβ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πγ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πδ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πε Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πς Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πζ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πη Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
πθ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.
ρ Ἐπιστρέψεις τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ.

ρπθ΄ Ἐγήγερκαι σύν.
ρο΄ Χῦ συνεγερθέντες.
ροα΄ Χῦ θεάσασθαι προφήτου.
ροβ΄ Χῦ ἐπιστεύσαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θῦ.
ρογ΄ Ἰουδαίων αὐτοῦ ζωήν.
ροδ΄ Χῦ γένηται καὶ τῶν τοῦ καταξιωθῆναι τελείου μέρους.
Περὶ τῶν κατὰ θεὸν ἁγίων τοπικῶν.
ροε΄ Μνησθῆναι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ τῶν ἁγίων αὐτοῦ.
ροϛ΄ Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Μωτιλλων.
ροζ΄ Λύσατε Ἰουδαίων καὶ αὐτοὺς γνῶσαι αὐτῶν.
ροη΄ Κ λύσατε ἐν Ἰωάννῃ καὶ χῦ τοπικ.
ροθ΄ Μνησθῆναι ἐν τῇ βασιλείᾳ χῦ.
ρπ΄ Κ λύσατε ἐθνῶν.
ρπα΄ Μνησθῆναι τοῦ κατὰ θῦ τελείου.
ρπβ΄ Διήγησις ἐν τῷ τῶν προφητῶν καὶ προφήτου Ἰ. Χ. λύσατε.
ρπγ΄ Ἰουδαικαὶ ἐξομολογήσεις δογολογίας.
ρπδ΄ Ἰουδαικαὶ ἐξομολογήσεις δογολογίας.
Ἰουδαικαὶ ἀγαθοεργίαι τοῖς ἐθνεσι τοῖς εἰς τὸ πρόσταγμα λαβεῖν τὸν θῦ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν.
ρπε΄ Ἰουδαικαὶ δόσεις τοῦ ἰουδαίων ἐθνῶν.
ρπϛ΄ Προφῆται λύσατε ἐθνῶν καὶ τὰ εἰς ὠφέλειαν τοῦ θῦ λόγου ἐστί.
ρπζ΄ Λύσατε ἐθνῶν.
ρπη΄ Ἀθανασίου
ρπθ΄ Μνησθῆναι
ρϙ΄ Ὑπὲρ τῆς χῦ
ρϙα΄ Ἰουδαικαὶ χῦ.
ρϙβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ργ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρι΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριαΚ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρν΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρο΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρογ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ργ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρι΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριαΚ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ριθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρκθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρλθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρμθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρν΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρνθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρξθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρο΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρογ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ροθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρπθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙα΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙβ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙγ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙδ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙε΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙϛ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙζ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙη΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.
ρϙθ΄ Ἐγώ σοι δώσω κλῆσιν.

Que de Pyth. tomo Platon lo q puso en sus libros de mathematicas, y su [illegible] Aristoteles. al ql es algunas veses rephendido por traer cosas de geometria no muy a proposito.

χαριέντως τε δὴ τῶν σοφῶν οἱ πλεῖστοι, πάλαι τε καὶ νῦν πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ πολλοὺς πρὸς αὐτοὺς εἰρωνεία χρώμενοι.

IIX Ὅτι πᾶσι συνήθεις τοῖς σοφοῖς εἰρωνεία, καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, καὶ Πλάτωνι μάλιστα, καὶ Σωκράτει.

Que por este vicio de ironia y mala condicion fue necessario q Platon huyesse de la administracion de la rep. siendo tan sabio y estando en Grecia y en Athenas. καὶ ζῶντι ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῖς Ἑλλάδος Ἀθήναις βιῶν [illegible]. y q Socrates muriesse malamente. καὶ ὅλως τὸ κώνειον τοῦ θανάτου συνεκέρασεν οἱ τῶν ἐντυγχανόντων αὐτῷ φιλαπεχθεῖς τε πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν, κοινήν τε καὶ ἰδίαν ὕβριν δοκοῦντες, καὶ ὑπερηφανίαν τὸ πρᾶγμα. καὶ τὸ ἐν τοῖς λόγοις μετ' εἰρωνείας ἔλεγχε ἑκάστοτε ἑκάστους, κακοήθειαν τε καὶ δύσνοιαν, ἄκρατόν τε καὶ ἀπολίτευτον.

Que Platon no puso de su casa la ironia q da a Socrates, antes [illegible] μάλισθ' οἱ λόγοι τοῦ ἀνδρὸς [illegible], καὶ σφόδρα ἐπισημαινόμενοι αὐτῷ τοῦ Σωκράτους βίου, καὶ τρόπου. πολὺς δ' ὅμως ὁ ἐν Πλάτωνι Σωκράτης, ὁ ἐν Σωκράτει Πλάτων. Εἰ δ' οὖν ὡς ἔφη, ἔστω κοινὸς ἀμφοῖν ὁ Ἑρμῆς κατὰ τὴν παροιμίαν. πολὺς δ' οὖν τὴν εἰρωνείαν πανταχῇ τε πρὸς ὃν οἱ λόγοι, εἴτε σκυτεὺς εἴη, εἴτ' οἰκοδόμος, εἴτε ναυπηγός. εἴτε κεραμεύς. εἴθ' ὁ τις τέχνης ὁτουοῦν βάναυσος τῶν ἐπιρρητικῶν. Καὶ αὖθις εἴτε βουλευτὴς, καὶ προστάτης πόλεως καὶ ὄχλου τὰ κοινὰ πράττων, εἴτ' ἰδιώτης. καὶ γ' ἔτι. εἴτε πρεσβύτης εἴτε νέος, εἴτ' ἄλλος τις [illegible] ἀμφοῖν ἐν μέσῳ. Καὶ μὲν ἔτι αὖθις εἴτε ῥήτορας, καὶ τοῦ λέγειν τεχνίτας, εἴτε σοφιστὰς, εἴτ' ἀληθοῦς φιλοσοφίας ἐραστὰς. εἴτ' ἐποποιὸς ἀνὴρ, εἴτ' [illegible] ὑποκριτὰς τε καὶ ῥαψῳδούς.

Κωμῳδοῦ συγγραφεῖς [illegible] τινα καὶ [illegible], καὶ [illegible] τοῦ βίου τε καὶ τῆς σοφίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ φίλου Σωκράτους.

κακοήθεια.
δύσνοια.
ἀηδία.
ὕβρις.
ὑπερηφανία.
ἄκρατον.
ἀπολίτευτον.

IX. Ὅτι οὐ ῥᾴδιον ὡς [illegible] τὸ λέγειν.

Que es comun a todos los hombres no poder dezir lo q conciben en sus animos assi los q son muy rhetoricos como los comunes. Primeramente las cosas exteriores lo impiden. como los q tiene señores duros y agrestes no osan dezir lo q sienten. porq los tales quieren q todos necean como ellos, y sean mal vestidos, y rusticos. Tambien es el empacho, o mala verguença δυσωπία causa de olvidar lo pensado, y de no lo acertar a dezirlo. y todas las passiones del animo pueden causar esto. Que el no tener oyentes buenos haze enmudecer.

y dize. τὸ μὴ τυγχάνειν εὐμενοῦς ἀκροατοῦ, καὶ νῦν μάλιστα ἡμῖν νῦν γε εἶναι [illegible] περὶ λόγους ἔχουσιν ὅτε τῶν καιρῶν καὶ τῶν ἀπείρως βιούντων. οὐδέ τι ἐστὶ ξυλλαβεῖν σχεδὸν οὐδέσιν, οἳ τῶν λόγων προσδέξονται τοὺς λεγομένους, [illegible] ὅτι οὖν τις δύναιτο λέγειν. ἀλλ' ἐκτρέπονται πάντες, ὡς [illegible], καὶ φεύγουσιν ὡς [illegible]. οἱ μὲν δι' ἀβελτηρίαν [illegible], καὶ ἀμαθίαν. καὶ τὸ φαῦλον [illegible], καὶ ἀμαθεῖς τῶν βοσκημάτων [illegible]. οἱ δὲ καὶ [illegible] τὸ πᾶν τὸ παρὸν, καὶ φαινόμενοι ἐν [illegible] ὑπερφρόνων ἄγειν, καὶ μόνας [illegible] ἀξιοῦν [illegible] τοὺς ἄνω, καὶ πόρρω μάλιστα τῶν χρόνων, ὡς [illegible] τυχόντων τῆς φύσεως ἀκμαζούσης, καὶ φύσει ὄντας [illegible] φοράν, καὶ τῆς τύχης τῶν βελτιόνων καιρῶν, ἡμᾶς δὲ τοὺς νῦν [illegible] νοσούσῃ ξυμπεσόντας τῇ φύσει, καὶ τοῖς καιροῖς. καὶ οὐδὲν ὅτι οὖν ἀνύτειν ἄξιον ἔχοντας.

Διὰ βασκανίαν. Que tambien es causa de esto la embidia q tiene los q saben q no quiere communicar sus cosas. antes dessean q ninguno sepa, y dessean la muerte a los q saben.

Plato. Πλατωνικὸς μὲν οὖν λόγος οὗτος εἰ δή τις καὶ ἄλλος εὖ εἰρημένος, ὅτι θεὸν νοῆσαι μὲν χαλεπὸν, φράσαι δὲ, καὶ διερμηνεῦσαι ἀδύνατον. esto dize tratando de los impedimentos interiores. y añade q esto q aqui dize Platon de Dios, se puede affirmar de otras muchas cosas. y q nos acontece como a los q tiene calambre o los tiene durmiendo la [illegible] q quieren y no pueden hablar lo q quieren. [illegible] μάλισθ' ὡς τὰ πολλὰ κατὰ τὸ τῶν ναρκώντων πάθος, ἢ [illegible] ὕπνῳ φαντασιούμενοι ἀκινητοῦμεν εἰς τὸ λέγειν.

X Ὅτι ἀνεκλάβοντο ἅπαντες οἱ σοφοὶ πρὸς τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐξετάσεως χάριν, ἐν ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.

Que Platon y Aristoteles trataron mal a los autores antiguos, y q despues lo pagaro en la misma moneda. Porq Aristoteles rephendio a Platon παρ' οὗ τῶν πλείστων ἀπήλαυσεν ἐξ ἀρχῆς τῆς σοφίας. y contra Aristoteles escrivio Chrysippo, y los Stoicos, y Galeno. y despues dize. καὶ προϊδέσθαι γε [illegible] ἔχειν τὸ. ὁποῖα ἂν εἴπῃ τὰ, οἷα καὶ ἀκούσεται, σωφρονικὸν εἰς πολιτείας. y q Platon fue mas agradecido a Socrates su maestro aunq le devia menos, q fue Aristot. a Platon a quien era muy mas obligado:—

XI Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς εἰς τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως τοῦ ἀνδρός.

Que el q no se maravillasse de la sabiduria de Aristoteles seria por ebriedad o por necedad.

Que en lo natural sobrepuso a todos los antiguos dexando esta parte muy limada, siguiendo el sentido quanto a la materia para q le guie, y lleve de la mano. y en las cosas q con el cuerpo tienen entendimiento procede gouerniendo lo q el sentido le ha mostrado. Τὰ τῆς ὕλης ἀεὶ δοκιμάζων μετὰ αἰσθήσεως ἄνωθεν χειραγωγούσης, καὶ ὅσα ὁ κατὰ σώματα ἐστὶ νοῦς, οὐκ ὀκνεῖ προσβαίνειν καὶ τιθέναι ῥᾷστα συντεθεὶς διὰ τὰς μετὰ τῆς αἰσθήσεως ὁμολογίας. Καί μοι δοκεῖ καθάπερ τις βουλευτὴς τῆς φύσεως καὶ πάρεδρος ὁ θαυμαστὸς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς αὐτῆς φιλοτεχνήμασι καὶ ἐργασίαις.

Que en la dialectica no tuvo a quien seguir de los antiguos, y q Arist. fue el autor y el q la perficiono. siendo cosa cierta q las artes al principio no son tan cumplidas como despues se hazen. y para esto dize Καὶ μὴν ἅπαντες ὅσοι καὶ ἐξῆρξάν τινος εὑρέσεως, ἢ τέχνης, ἢ ἐπιστήμης, οὐκ εὐθὺς ἀπαρχῆς καὶ εἰς τέλος ἱκανώθησαν, ὅ,τι μηδὲ πέφυκεν· οὐχ ἐξῆν μάλιστα θεὸν ὡς ἐπὶ πάντων εἶναι πραγματειῶν ὁρᾶν τῶν ἀπὸ τοῦ παντὸς αἰῶνος εἰς νῦν εὑρημένων εἰς τὸ κοινὸν [illegible], καὶ ἀρχὴν φύσιν ἐκ προειρημένων παντὸς [illegible]. τὸ δὲ καὶ πρῶτον αὐτὸν ἐξελάσαι περὶ τοῦ τῆς σοφίας συλλέξαι καὶ διὰ πάντων εἰς ὅσον ἐξῆν καὶ λέξεις καὶ τεχνότητας, καὶ ἀκριβείας τοσαύτης, καὶ ἱκανώσαι καθάπαξ ἀνευθύνως, καὶ ὃ οὐκ ἔστιν ὅτι οὐ πάλιν ἄλλοι σωφρονοῦντι προστεθῆναι καὶ συνεργεῖσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴη παντὸς μᾶλλον ὡς ἀληθῶς θαυμάζειν ἄξιον;

No el uso / de este / refrane

XII Ἔτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ φυσικοῦ κατ᾽ αὐτὸν καὶ λογικοῦ.

Μέγιστον δῆθ᾽ ὡς ἀληθῶς τοῦτο δεῖγμα τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τὸ φυσικόν τε καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως καὶ νίκης κατὰ πάντων ὅσοι τε πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὅσοι μετ᾽ αὐτὸν γεγόνασι φιλοσοφίᾳ ἄνδρες ἐλλόγιμοι, τὸ μηδένα μηκέτι περὶ ἐκείνων ἔχειν τινὸς περὶ τούτων σύνταγμα οὐκοῦν γε ὥστε καὶ λόγου τινὸς ἄξιον εἶναι δοκεῖν, οὐ τῶν πάλαι πρώτων, οὐ τῶν ὕστερον.

Que los escritores q antes o despues escrivieron de la misma materia q Arist. fueron tenidos en nada [illegible] πάλαι [illegible] ἀποδεδοκίμασται, καὶ ἀπερρίφθη καθάπερ [illegible] οἱ νόθοι παῖδες εἰς τὸ κοινὸν [illegible]. Καὶ μόνος ἄγγελος ἐν οὐρανοῖς φησὶ Σιμωνίδης, καὶ μόνος Ἀριστοτέλης καὶ τὰ ἐκείνου συντάγματα.

Καίτοι γε οὐκ ὀλίγη μὲν ἐπίδοσις ἡ τοῦ Θεοφράστου, οὐκ ὀλίγη δὲ Χρυσίππου, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς διαδόχων, κατεπαγγελλόμενοι γε αὐτῶν [illegible] μάλιστα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου οὐκ ὀλίγοις χρόνοις ὕστερον ἐπὶ τούτοις αὐτοῦ Γαληνοῦ φιλονεικοῦντος καὶ τὰ διαφορώτατα [illegible] κατ᾽ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν αὐτοῦ, τῶν μὲν περὶ τῶν φυσικῶν, τῶν δὲ περὶ τῶν λογικῶν.

Que muy grandes hombres escrivieron libros con los mismos titulos q Arist. prometiendo maravillas περὶ τῶν [illegible], ἢ [illegible] ἐν προοιμίοις καὶ ὑποσχέσεσι, καὶ περὶ κατηγοριῶν καὶ [illegible] καὶ ἀναλυτικῶν α΄. καὶ β΄. τὸ οὐκοῦν ἄχρι τούτου. τὰ δ᾽ ἑξῆς ὁ Διὸς ὄντως Κόρινθος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ πολλὴ [illegible] q venian a dezir lo mismo q Aristoteles.

Que dura lo q Galeno escrivio en medicina a quien el llama τεχνίτην φιλάνθρωπον, pero lo q escrivio contra Arist. todo se perdio. Τὰ δέ γ᾽ ἐπ᾽ Ἀριστοτέλην αὐτοῦ Γαληνοῦ πεπραγματευμένα μάλιστα, [illegible] ὅλα [illegible], καὶ ἰδίᾳ συντάξεις ἀντιπολιτευόμενος καὶ πλέον ἔχειν τι, καὶ συνεισφέρειν δόξαντα, ἢ περὶ τῶν αὐτοῦ Ἀριστοτέλους ἐπιδόσεις, που νῦν ἔστιν, ἢ τίσι σπουδάζονται, ὥσπερ καὶ τάξεις τῶν αὐτοῦ, καὶ ὥσπερ Ἀριστοτέλους τὰ περὶ τῶν αὐτοῦ [illegible] πολὺ προέχειν δοκοῦντα πάντως ὡς εὖ γε δῆλον ἡ περὶ τὰ ζητήσεις πρὸ παντὸς τιθέμενα, καὶ κατὰ [illegible].

Que tuvieron en mucha alabança de Aristoteles q los autores q professavan la secta de los Academicos escrivieron sobre sus obras. Como Porphirio. Proclo. Simplicio. Themistio. Los dos Amonios. Syriano. Hermias. Los dos Plutarchos. y Damascio.

Ἀμμωνίω ἀμφοτέρω.

Πλουτάρχω ἀμφοτέρω.

XIII Περὶ Πλάτωνος, καὶ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἁρμονικοῦ.

Que Platon, a quien llama θαυμάσιον, mucho despues de Pythagoras trato con sus sucessores en contemplacion de las cosas en Grecia, y en Italia, y fue peregrino en Egypto mucho tiempo, lo qual se entiende por muchos autores, y mas por lo q el mismo escrive. donde procuro σπουδάζειν περὶ τὴν τῶν θείων ἱστορίαν. καὶ τὴν τῆς μαθηματικῆς αὐτῆς ἐπιστήμην, ὑπὲρ τὴν ὕλην ἀναχώρησιν. Ταῦτ᾽ ἄρα καὶ πάνυ τοι τῆς κατὰ τὸ μαθηματικὸν φιλοσοφίας Πλάτων [illegible], καὶ ἀμείνων πολλῷ δὴ ἢ κατ᾽ Ἀριστοτέλην, καὶ μάλιστα γε περὶ τὴν γεωμετρίαν, καὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν θεωρίαν.

Que Pythagoras fue el primero q començo a tratar de la harmonia

entre los Griegos, ni q̃ ouuiesse ninguno destos hombres, nacido en Egypto, ni en Caldea, ni en otra ninguna parte, que se pudiesse llamar Philosopho, hasta que Thales Milesio, y Pythagoras Samio, passaron a aprender en Egypto.

Que es muy mas facil hazer vn Geometra de vn Philosopho, que vn Philosopho de vn Geometra.

Que Thales, y Pythagoras, y despues Platon peregrinaron en Egypto por causa de las mathematicas.

Que Anaximenes en el libro q̃ escriuio de las cosas de Pythagoras, dize q̃ no solo passo a Egypto, mas tambien a Caldea, y a las Indias.

Que los Caldeos, y entre ellos Abraam, y despues muchos egipcios estudiaron mucho en Astrologia.

Que Platon, segun Proclo, en la 2ª suma a los mathematicos philosophos ouo dado, q̃ los Egipcios auian sido muy curiosos en las mathematicas, y que Pythagoras auia aprendido mucho de los Egipcios, y Caldeos, y que Thales auia sido el primero que auia passado a Egypto a aprender Geometria, y que despues auia passado a Caldea, y a las Indias.

Que los Caldeos, y Egipcios fueron los primeros que hizieron Astrologia, segun Diodoro Siculo, Strabo, Plinio, y Ptolomeo.

Que los Caldeos fueron los primeros que hizieron Astrologia, segun Diodoro Siculo, Strabo, Plinio, y Ptolomeo.

Que los Caldeos hallaron primero la astronomia, y los numeros de Egypto, q̃ son los mas antiguos de los hombres, la geometria, y de ellos passo a los Griegos, y assi los Griegos fueron los primeros q̃ escriuio de ellas, segun Proclo, y Strabo.

Que como los Caldeos hallassen primero la astronomia, y los numeros de Egypto, q̃ son los mas antiguos de los hombres, la geometria, y de ellos passo a los Griegos, y assi los Griegos fueron los primeros q̃ escriuio de ellas, segun Proclo, y Strabo.

Que despues de Pythagoras ninguno llego a el alcançar Claudio Ptolomeo Uuranio de nacimiento, y Alexandrino de vezindad, que floreçio en tiempo de Antonio Pio.

Que Platon, segun Proclo, en la 2ª suma a los mathematicos philosophos ouo dado, q̃ los Egipcios auian sido muy curiosos en las mathematicas, y que Pythagoras auia aprendido mucho de los Egipcios, y Caldeos, y que Thales auia sido el primero que auia passado a Egypto a aprender Geometria, y que despues auia passado a Caldea, y a las Indias.

Que los Caldeos, y entre ellos Abraam, y despues muchos egipcios estudiaron mucho en Astrologia.

Que los Caldeos fueron los primeros que hizieron Astrologia, segun Diodoro Siculo, Strabo, Plinio, y Ptolomeo.

Que los Caldeos fueron los primeros que hizieron Astrologia, segun Diodoro Siculo, Strabo, Plinio, y Ptolomeo.

Que como los Caldeos hallassen primero la astronomia, y los numeros de Egypto, q̃ son los mas antiguos de los hombres, la geometria, y de ellos passo a los Griegos, y assi los Griegos fueron los primeros q̃ escriuio de ellas, segun Proclo, y Strabo.

Que despues de Pythagoras ninguno llego a el alcançar Claudio Ptolomeo Uuranio de nacimiento, y Alexandrino de vezindad, que floreçio en tiempo de Antonio Pio.

XIIII

Que Thales, Pythagoras, y despues Platon peregrinaron en Egypto por causa de las mathematicas.

Que Anaximenes en el libro q̃ escriuio de las cosas de Pythagoras, dize q̃ no solo passo a Egypto, mas tambien a Caldea, y a las Indias.

Que los Caldeos, y entre ellos Abraam, y despues muchos egipcios estudiaron mucho en Astrologia.

Que los Caldeos fueron los primeros que hizieron Astrologia, segun Diodoro Siculo, Strabo, Plinio, y Ptolomeo.

Que los Caldeos fueron los primeros que hizieron Astrologia, segun Diodoro Siculo, Strabo, Plinio, y Ptolomeo.

καταλέλοιπας συνεζεῦχθαι, καὶ ὥσπερ πολλῶν ἀποδέξεως τυχεῖν.

Ζῆν δ' αὐτὰ καὶ περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Πέργης λέγειν ἔχομεν, ἀνδρὸς ὅθεν γ' ἐμοὶ δοκεῖ τελεσθέντος καὶ πρώτου τῶν περὶ γεωμετρικὰ σπουδασάντων. οὗ καὶ Πτολεμαῖος κατ' ἄκρον ἐν ἀξιολόγοις χρῆσθαι μέμνηται. καὶ τιμῶντι γε μάλα καὶ θαυμάζοντι τὴν ἐπιστημονικὴν ἕξιν τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖνον ἐοικὼς ἦν. ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ζῇ ἐν ἐν ἀστρονομίᾳ πῶς ἂν εἴη ὥστε καταβάλλειν ἀνδρί.

Que de todos los Athenienses y otros Griegos, y Rhodios, y Phenicios, y Egicios q̃ fueron mas principales en la astronomia, ninguno hizo tanto Ptol. como à Hipparcho, de quien parece q̃ se ayuda mucho.

XV περὶ Ἰωσήππου.

Ἰώσηππον δὲ τὸν Ἑβραῖον ἀξιῶ τις ἐπαινεῖν κατ' ἄμφω τήν τε τοῦ νοός, καὶ τὴν τῆς γλώττης εὐπορίαν. δικαίως ἄν ἐμοὶ δοκεῖν ἀξίως. καὶ ἔοικε γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀνὴρ ἀμφότερα τῷ τῶν θαυμαστῶν πλατωνικῶν κρατῆρι τῷ μὲν σκληρῷ τε καὶ αὐχμηρῷ, τῇ συμμίκτῳ φαύλης τινὸς καὶ κοπρώδους ὕλης ἐν φύσει, καὶ πάντοθεν ἀνασπάσω πρὸς πᾶσαν χρείαν καὶ διάπλασιν, ἀλλὰ καθαρῷ καὶ διαυγεῖ καὶ ῥᾳδίως ἑπομένῳ, καὶ πεφυκότι τυποῦσθαι πρὸς ἅπαντα οἷς ἑκάστοτε ξυλλάβοι. ὑγρὸς γὰρ ὁ νοῦς τῷ ἀνδρί. καὶ οὐκ αὐχμώδης, καὶ εὐφυής. καὶ πάντα διὰ [illegible]. καὶ ἀρδεύων [illegible]. ὑγρὰ δ' καὶ ἡ γλῶττα πρὸς πάντα ἐρρωμένως φέρεσθαι, καὶ ῥεῖ γ' ὁ νοῦς αὐτῷ. ῥεῖ δὲ καὶ ἡ γλῶττα καλῶς ἀπροσκόπτως καθάπερ ἐν πεδίοις ἰόντι ποταμὸς ἀλύπῳ καὶ ὁμαλῷ ῥεύματι. καὶ μὴ διὰ πετρῶν τινῶν καὶ ῥηγμάτων ὀχληρῶς ἐπιτρέχοντι καὶ τὸν νοῦν εὖ μάλα καὶ τὴν ἀκοὴν τῶν ἐπ' αὐτοῖς προσέχειν ἀναγκάζοντι ἀεί. καὶ ῥεῖ γε μάλα ἔστι ποτίμου τινός, καὶ διειδοῦς τοῦ ὕδατος. καὶ ὁ λόγος αὐτῷ, καθαρός ἐστι, [illegible] δὲ καὶ ἰσχυρός χρήσασθαι ὃ δὲ καὶ πέφυκε οὕτω διεξιὼν οὐδεμιᾶς φιλεργίας δεόμενος. καὶ ἐπιμελείας. ἀλλ' αὐτόματος ἔχων ἐν ῥᾳστώνῃ καὶ κατὰ φύσιν αὐτῷ ζεῖ τῆς εὐφυΐας. καὶ οὐκ ἔοικε τρίβειν ἀνήρ κομιδῇ περὶ τὴν ἑρμηνείαν. οὐδ' ἐπιτηδεύειν τοῦ νοῦ περιερ-

γοις

γοις τισὶ περιβλέπειν. καὶ γὰρ οὖν καὶ ἀφελής τίς ἐστι κατὰ φύσιν, οὐκ ἐντελὴς δ', οὐδὲ μὴν ἐπιτηδεύσεως τινος τὴν ἀφέλειαν ἀποτελούμενος. τὴν δ' ἀληθεία δεινότητι χρώμενος οὐκ ἀληθεῖ. καὶ δόλῳ [illegible] ἴσω καὶ κλέπτειν τὸ φαινόμενον ἀπλασίᾳ. ὥσπερ ἐπ' ἔργων ὁρᾶν ἐστ' ἂν εἴ τις ξυνορᾶν δύναιτο, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν. καὶ οὐκ ἔξω μένει, καὶ πλανᾶται περὶ τὸ φαινόμενον, μὴ [illegible] ἐκεῖσε ἴσω. τοῖς γε πολλοῖς δὲ ἄρα καθάπαξ ἀμαθέσιν ἐπαΐειν ἐν οἷς ἐστὶ καὶ βεβήλοις περὶ τὰ τῆς γλώττης ὄργια θύειν ἐπιτιθέμεθα τῆς παροιμίας. Ἰώσηππος δ' ὁ κατὰ φύσιν ἡ ἀφέλεια. καὶ οὐκ εὐτελής γε διακονίαν, οὔτις οὐδ' ἐν περιφρόνησις, ἀλλ' ἐπίλαθεῖ γε καὶ ἀπαιτεῖται τῆς ἑρμηνείας. καὶ τὴν ἐλευθερότητα. εὐγενὴς ὅμως χρῆσθαι, καὶ κατὰ φύσιν γε καὶ τὸ τῆς εὐχερεῖ αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐπιπονεῖ τῇ κομματικῶς. ζῶντι ἄρα κάλλους τε ἴσον ἀπέχει διὰ τὸ κατὰ φύσιν εὔδρομα χρῆσθαι, καὶ ἀξιώματος. ὅς γε δὴ καὶ σεμνὸς ἐστι ἐν τοῖς ἐπινοίαις. καὶ τὰς ὑποθέσεις ἐξ ἀνάγκης περὶ τῶν θείων ὅπως διεξιών. καὶ μεμνημένος κατ' ἄκρον τὴν προθεσμίαν τῶν λόγων. ἀλλὰ καὶ ζηλοῖ ὅμως αὐτὸς καὶ τῆς γλώττης. καὶ μὴ συνεξηρκέσθαι τῶν φροντίδων τινα, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. τῇ φύσει δ' ἁπλῶς χρώμενος καὶ διὰ λοιπὸν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, οὐδ' ἀκμαστικός ἐστιν, οὐδὲ τραχύς, ἢ σφοδρὸς οὔτε νοῦν. οὐδ' ἑρμηνείαν. καὶ ἡ λέξις αὐτοῦ πολλὴν ἔχει τὴν γαλήνην. οὔτε γὰρ βροντῶδές ἐν αὐτῇ, καὶ σεισμόν, καὶ σφόδρα [illegible] καὶ καταπλήττουσα τῶν ἀκουόντων ὡς ἂν ἔξω τῆς συνήθους, καὶ [illegible] λέξεως ἀνωτέρας. ἀλλ' οὐδ' ἀττικῆς ἀκριβείας, καὶ καλλιεπείας ξενικός λόγος ὅλως αὐτῷ, ἀλλὰ καθάπαξ ἁπλοῦς, εὐγενὴς φύσει καὶ αὐτόματος, καὶ πάσης ὑποκρίσεως ἀφροντιστῶν μόνῳ τῷ κατὰ φύσιν ἀπλάστῳ δρόμῳ χρώμενος.

καὶ ἤδη πού τι καὶ πρὸς ποιητικὸν τῆς φωνῆς χρώματος
καὶ τοῦτο οὐ πόρρω φέρων, ἀλλ' οἰκεῖον τῆς αὐτοῦ φύσεως
εὐκρινὴς δ' ἔτι ἐστὶν ἐπὶ τῇ φύσει λέξεως. καὶ τούτου
δεῖ τ' ἐστὶν ἐπιμελής. καὶ ἤθους αὐτῷ μετέχειν οὐκ τῆς
τέχνης ἐπὶ τῇ φύσει, καὶ γλυκύτητος, καὶ παθητικὸν
οἴκοθεν τε καὶ κατ' ἄσκησιν. Καὶ ταῦτα πάντα ὡς
ἔστιν συνορᾶν ἐμφαίνει τὸ καλὰ φύσιν ἐξ ὅτου ἀνδρός,
ὅς γε καὶ πιθανὸς ὡς ἐν ταῖς κατηγορίαις δημηγο-
ρίαις, καὶ σοβαρὸς οὐ μέγα καὶ ἀγχίνους, καὶ
ἐπιτυχὴς τῶν ἰσχυρῶν, καὶ κυρίων, οὐδ' ἐπιμελὴς
ἐστι τῇ τέχνῃ, οὐδὲ κατὰ τὴν αὐτῆς μέθοδον χρῆται
δοικούμενος ἐν δεινότητι, ἀλλ' ἁπλούστερον χρῆται
καὶ πάντων τῷ ἤθει, καὶ τῷ παθητικῷ. καὶ οὐ κύκλῳ
περίοδον, οὐδὲ συστρέφεται. καὶ ὅλως κατὰ φύσιν κατὰ
τοῦτο φέρεται. καὶ τὴν χρῆσιν ἐπισημειώσει τῶν λόγων
* σὺν ὅτι πλεῖστα καὶ [illegible] τῇ [illegible] βαδίζων ἀνε-
πιτήδευτος. λειπουσι καὶ οἱ ῥυθμοὶ τοῦ λόγου,
καὶ ἡ συνθήκη [illegible] συστεμὴς αὐτοῦ τῇ κατὰ φύσιν
ἁπλότητι καὶ αἱ βάσεις οἰκεῖαι σχεδὸν διὰ παντὸς
τοῦ αὐτοῦ δακτυλικαί, καὶ ἰαμβικαί, καὶ τρο-
χάζουσαι, καὶ σχολῇ τις ἂν εὕροι τοῖς λόγοις αὐτοῦ
πυρρίχιον. καὶ καταβαρυνόμενον ἐν σπουδαίαις
* λέξεσι καὶ ὅλως [illegible] συμπεπλεγμένον τοῖς
ῥήμασι:—

XVI Περὶ Φίλωνος

Que se dize mucho esto a Philon porque se dize Φίλων πλατωνίζει, ἢ Πλάτων φιλωνίζει. pero que lo devio dezir alguno que estava muy enamorado de Philon, porque no es razon hazer tanta igualdad con Platon.
τῷ ὄντι δὲ καὶ τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας αἱρεσιώτης ἐστὶ ὁ Φίλων, δογματικός δὲ ἐστι, καὶ ὑψηλὸν ὁ νοῦς

ἐφίεται τῆς ἀμοιβῆς, καὶ ἰατρικὸς ἐστι, καὶ τὴν περὶ τὰ
μαθηματικὰ σπουδὴν πάνυ τοι προσέθετο. Καὶ
τῶν φυσικῶν μὲν οὐ καθόλου ὀλιγώρως, ἀλλὰ δῆλον
ἐστι καὶ ταῦτα τῆς φιλοσοφίας νέμων [illegible]
ἄρα τῆς σπουδῆς, οὐ μὴν τοσοῦτον αὐτῷ [illegible]
ὥσπερ τε καὶ τἄλλα ἅπερ εἴρηται. Καὶ τοῦτο γε κατὰ
ζῆλον ὡς ἀληθῶς τοῦ Πλάτωνος. καὶ τῆς γλώττης
ἐπὶ τούτοις ἐπιμελεῖται ὅσον κατὰ τὴν χρείαν. καὶ προσήκει
γε ὑπὲρ σπουδαίᾳ σοφίᾳ, καὶ πρόσκειται. —
Καὶ [illegible] καὶ Φίλων αὐτὸς οὐκ ἀτημελήτως, οὐδ'
ἀπροσκέπτως καθόλου ἔχων [illegible] δῆλος οὐκ
ἀποτυγχάνων τῶν τῆς φωνῆς ἀγαθῶν.

Que Philon mas procuro sabiduria que eloquencia. que este y Josepho fueron los que de toda la generacion Hebrea supieron y escrivieron en Griego, y procuraron la sabiduria y lengua de los Griegos. Mas Josepho parece en su manera de vida, y en lo que escrivio ἧττον προσαγαπηθῆναι τοῖς λόγοις ἢ κατὰ τὸν Φίλωνα, καὶ μὴ παραπλησίως ἑαυτὸν ἐκδοῦναι τοῖς ἐνταῦθα πόνοις, ἀλλὰ τῇ φύσει μᾶλλον ἐναποδοῦσθαι, ἢ τῇ περὶ τὰ πράγματα [illegible].
καὶ οὐκ ἄπειρος μὲν ἦν [illegible] παιδείας. κατά γε φι-
λοσοφίαν πάθεν, καὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν ἄσκησιν, οὐ μόνον
δ' ἐνιδρῶσθαι τὴν περὶ τούτων σπουδήν. διὰ φύσει ὅμως
ἱκανότητα καὶ ζῆλον, καὶ μνήμην [illegible]
τυχεῖν. καὶ τῶν ἄλλων τῆς σοφίας [illegible] καὶ κτήσεων
μάλιστα ὁ περὶ τὴν γλῶτταν οὐ κατὰ τὴν [illegible]
[illegible] ἄρα δι' εὐτεχνίαν, ὡς εἴρηται, φύσει εὐθήκτου
ἔχων ὀλίγα ἐδεήθη τοῦ πόνου. ὡς [illegible] ἀρι-
στεῦσαι [illegible] μετ' ὀλίγων ἐναρίθμιος, καὶ ἀπὸ
ξένης [illegible] τοῖς γνησίοις ἐμπεριτεύσασθαι, καὶ
συνεξετάζεσθαι. — y a la vida que hizo da testimonio
que siendo noble atendio a las cosas de la guerra, y despues
que se rigio su patria. Καὶ τελευτῇ [illegible] πολιτευθέντων
αὐτοῦ

Γ Θ

νενομισμένοις ὀνόμασι· τὸ πλέον δ' ἁπλῶς τε καὶ φιλοσόφως κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ λόγου χρῆται, καὶ οὐ περιεργάζεται, ... ἀφροντιστήσας αὐτοῦ τὸ εὔστροφον καὶ ἀνθηρὸν πολλάκις. καὶ ἀπορίᾳ ... ἔχειν τὸ ... φύσιν εἶναι τραχυτέραν αὐτῷ, καίτοι οὐ καθάπαξ νεμεσητόν. ἔστι δ' ὥς τε καὶ προσήκειν φάναι τῷ πανταχῆ σκοπῷ καὶ τῇ προθέσει τῶν λεγομένων. οὐ γὰρ ... ἔξω, οὐδ' ἀμείνων τοῦ σεμνοῦ τε καὶ ἀξιωματικοῦ τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, ὡς ἡ τέχνη βούλεται καὶ νομίζει.

XVII Ὅτι πάντες ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν τραχυτέρῳ τῷ λόγῳ χρῶνται.

Οἷον Φίλων ὁ ἑβραῖος ἐπεὶ μόνος Αἰγύπτιον μόνον οἶδε, καὶ ταύτῃ γε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ζωῆς χρόνον τροφῷ τῆς παιδείας ἐχρήσατο, πολὺς τὴν σοφίαν ἀνήρ, καὶ τῆς γλώττης πρόνοιαν ἰδιαιτέρως ποιούμενος οὐχ ἧττον ὅμως καθάπαξ ἐμπέπληκε τοῖς ὠσίν, ὃν ὁ χρῶς τοῖς ῥήμασιν διὰ ἑρμηνειῶν ἑκάστοτε ὑποφέρειν τὸν νοῦν, καὶ διαπλάττει καὶ προσθήκας ποιεῖ.

Καὶ Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος μεθ' ὕστερον τὸν αὐτὸν τρόπον συντάττει τὰ πλεῖστα, καὶ θαυμασιώτατα σπουδάσματα.

Καὶ Θέων μετ' αὐτόν.

Καὶ τῆς ἡμετέρας χριστιανικῆς αὐλῆς Ὠριγένης τε καὶ Πάμφιλος, καὶ Κλήμης ὁ τῶν στρωματέων συνθέτης.

Καὶ ὁ θαυμάσιος ὄντως καὶ θαυματοβρύτης Γρηγόριος, ἐπεὶ ποντικὸς γὰρ οὗτος, ἀλλ' ἐν Αἰγύπτου τὸ πλέον ἐπαιδεύθη παρ' Ὠριγένει, καθὼς αὐτὸς φησὶ περὶ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ τοῦ Παμφίλου Εὐσέβιος, ἐκ Παλαιστίνης μὲν τὸ γένος, ἀλλ' ὡς αὐτὸς φησὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτου πάνυ τοι χρονίως συνεφοίτησε, πολυμαθὴς ἀνήρ, καὶ ἄλλως γε πολλὰς ἐκδόσεις προενεγκὼν καὶ γραφόμενος οὕτω τῇ γλώττῃ.

Καὶ ὁ πολὺς τὴν θέαν κατὰ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν θεραπείαν ὁ ἱερὸς Κύριλλος διὰ πάντων τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ πολυτιμήτων τῇ ἐκκλησίᾳ ... καὶ αὐτός γε μὲν οὕτω χρῆται, καὶ συνυφαίνει τῷ λόγῳ τραχύτητι

φωνῆς

φωνῆς φεύγοντι τὸ πλέον ἰδιώτισι, καὶ τὴν ἀκοὴν ἐτείνων.

Καὶ Συνέσιος τε αὐτός, πολὺ θαυμαστὸς ἀνὴρ πᾶσαν σοφίαν διεξελθών, καὶ πρὸς πάντων γνωρισθεὶς ... φύσει, καὶ νοῦν τε καὶ γλῶτταν εὔστροφος, καὶ ταχὺς εἰδέναι καὶ ἄλλος, καὶ ζῶν ἐν τῷ λόγῳ ἁμαρτήματα καὶ παθὼν τὴν σοφίαν αὐτὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον τῆς παιδείας ἑρμηνευτικῶν ἀπολαβών, καὶ πριάμενος, καὶ βραχὺ τὸ γινόμενον, καὶ τοῦτο αὐτὸς φησὶ ἔλληνας ἐκ Λιβύης, καὶ πέρας καὶ εὐρώπων γενόμενος παρατραχύνει τὴν ἑρμηνείαν ἐν οἷς ἑκάστοτε σπουδάζει.

Ἔστι δ' οὖν καὶ μεμνῆσθαι τις ἂν δηλαδὴ τὸ τῆς γλώττης περίτροπον· ἀλλὰ περὶ τούτων νῦν γε ἡμῖν εὐφημεῖν· οὐδὲ γὰρ ἡ πρόθεσις τοῦτ' ἦν, ἐξετάζειν περὶ τούτων καὶ κρίνειν.

Ὅτι τοὐναντίον συνορᾶν ἔστι καὶ συμβαίνειν περὶ τοὺς ἐν Συρίᾳ τε καὶ Φοινίκῃ παιδευθέντας, λεπτότητι κομψῇ χρωμένους τῷ λόγῳ.

Ὡς οἱ περὶ Πορφύριον, καὶ Μάξιμον, Φοινίκες ἰδίᾳ Σύροι, καὶ Τύριοι πλεῖστοι γ' ἐκεῖθεν ἄλλοι τῇ γλώττῃ χρησάμενοι.

Τοῦτο ὁ ῥήτωρ μάλιστα, οὓς καὶ δημοσιώτερον τις τῷ λόγῳ δρόμους μαρτυρήματα, καὶ πρὸς τῇ ἀληθείᾳ πλείστη ἐρῶν ἔρωτι, Λουκιανόν τε καὶ Λιβάνιον ἐν μνήμῃ ποιούμενοι νῦν. Ἀμφοτέρω Σύρω ἄνδρε, καὶ ὁμοιοτάτω γ' ἐν ῥητορείᾳ, καὶ γλώττης ἀσκητικοί, καὶ πολλὰ ἐξενεγκόντε βιβλία μετ' εὐφωνίας θαυμάσια. Οἱ καὶ τοι γε τὸ ἀττικίζειν ὑπερβαλλόντως σπουδάζοντες, οὕτω δὴ μάλιστα τὸ τῆς γλώττης ἧττον ἀποτίθενται, καὶ προσέχοντες, καὶ οὐκ ἀπρίζοντες, ὥστε καὶ ἐν οἷς τὸ ἀττικίζειν φέρει πρὸς ἡμᾶς ἐκτροπὴν τοῦ ἐθίμου, καὶ σημειοῦνται τοῖς ὠσί, ἀφελῶς τοῦτο, καὶ οὐχ ἡρμόνται, οὐδὲ ... ὁτιοῦν οὕτω χρῶνται, ἀλλὰ τρόπον τὸ τῆς φωνῆς ἐξαγωνισμένον προσερίζοντες. Παραπλησίως δὲ τῇ ἑρμηνείᾳ χρῶνται καὶ πάντες Ἀσιανοί, καὶ μάλιστα Ἴωνες.

ξ-θ ἐκ τῶν πατρίων ἐπὶ δόξῃ διὰ φύσεως, καὶ γνώμης εὐτεργίαν, καὶ βασιλέων τρίτης αὐλαῖς ἐν σπουδῇ πρεσβευθεὶς Τίτου καὶ Δομετιανοῦ. ὥστε μὴ καθάπαξ ἀπρόσκοπος εἶναι περὶ λόγους ἀμελεῖ γενέσθαι.

Φίλων ὁ καθόλου συνεβίωσεν ἐπ' ἀκρότατον τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ τῶν λόγων ἔρωτι, καὶ πολιτικῶν ἀτίμων ἔργων, οὐδὲ τὸν καιρὸν μάλιστα διδόντος. βραχὺ καὶ ὕπαρ· ταῦτα ἄρα καὶ πλέον. οὗτος ἀνὴρ μάλιστα συνελέξατο, καὶ οὐ κατὰ τὸν Ἰώσηπον λέγω νῦν, τι ἀλλ' ἄλλα τινα καὶ ἄλλος τῶν ἐλλογίμων, καὶ διὰ μνήμης ἐν ἐκείνοις· καὶ μάλιστα τὰ κατὰ φιλοσοφίαν πρόυθετο, καὶ τῶν πρίν ὑπερβαλλόμενος ὢν σπουδαστὴς ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς κατὰ Μωσέα γράμμασι τὴν αὐτοῦ σοφίαν φιλοπονεῖ. πρ

Καὶ ἔστι τε αὐτῷ τῆς προθέσεως πάνυ γε οἰκείως ἀξιόλογος, καὶ σεμνότερος ἐν τῷ λέγειν ἐπὶ μέγα, καὶ φροντὶς τῶν ἄλλων μᾶλλον τῆς ἑρμηνείας χρωμάτων, καὶ οὐ ταῖς ἐννοίαις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, καὶ τῇ συνθήκῃ ἐπαίρεται· θύμου ἀλλὰ καὶ χάριτος οὐ καθάπαξ ὀλίγωρος, οὐδ' ἀποτυγχάνει. καὶ ἔστι μᾶλλον αὐτοῦ ἢ κατὰ τὸν Ἰώσηπον τὰ τῆς χάριτος, καὶ τῶν ἠθῶν κατεπιτήδευσιν πλέον, ἢ κατὰ φύσιν. καὶ οὐχ ἁπλῶς κατ' ἔθος φύσεως, ὡς ἐκεῖνος, χρῆται, ἀλλ' ἐπιμελὴς μᾶλλον, ἢ ἀμαθὴς δοκεῖν ἀποιεῖται. Καὶ οὐ ῥᾷστα οὕτω ἐπίων ἀπόνως ἀμελεῖ, ἀλλὰ ξὺν ἐργασίᾳ, καὶ διοικεῖσθαι τὸ κατὰ φύσιν τε συνήθους πλέον ἀξιοῖ φέρειν, οὐ διὰ πάντων, οὐδ' ἔργον ξὺν πρῶτον αὐτοῦ, ἀλλ' ἔστιν οὐ χαριέστερος τῆς προθέσεως γινόμενος. ὥστε καὶ τινα ὥραν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ οὔτε ἐν ἀγῶσιν, οὐδ' ἐν ἐπιπλοκαῖς, καὶ ἐντεροτικοῖς τοῦ δρόμου τῶν λόγων, οὐ καλλωπίζεται τῷ ἀνδρί, ἀλλ' ἐν τῷ τῶν ῥημάτων εὐσήμῳ, καὶ τῇ καινότητι· ἐν οἷς καὶ Γοργίας ἢ ἄλλη τινα καὶ ἄλλος. καὶ πολλῷ νοῦν ἐν ὀλίγοις γενόμενοι

ξ·η

Συνέσιος δ' ὁ Κυρηναῖος. πρ ... μετὰ ῥᾳστώνης εὖ μάλα χωρεῖ. καὶ κατὰ φύσιν ὡς ἔοικεν ἔχει τὴν ἐμφαινομένην ὥραν, καὶ πόνων οὐδέν τι πάνυ οὐδ' ἐπιμελείας, οὐδ' ἐπιτηδεύσεως εὐπορίᾳ φύσεως, καὶ ἑτοιμότητι πρὸς τὸ πᾶν ὅτι οὖν ἐνεργεῖν. ὥσπερ οἱ κατὰ τὰς ῥᾷστα χωροῦντας, καὶ ἀναχεομένων πηγαὶ κατὰ τὸ παρεῖκον ἀνεπίσχετος, καὶ μάλα ποτίμων κατὰ φύσιν καὶ καθαρῶς μένοντα τῶν ὑδάτων. πρ

Οὐ μὴν ἀλλὰ ἀνθεῖ μὲν τοῖς ἑλληνικοῖς πάνυ νομίμοις ἐκείνοις τοῦ λέγειν, καὶ νεωτέρας τινὸς ἕξεως καὶ ἡ σὺν ἀρχαιότητι πρὸς αὐτάς. νεωτέρας δ' ὅμως τῆς προτέρας εὐτεργίας ἐκείνης ἐκτροπὰ φέρει, καὶ κατατείνεται καιροῦ διαθέσεως μήτε κατὰ τὴν ποιημάτων ἀπρόσιτα, καὶ πολιτικὴν τέχνην τοῦ λέγειν, μήτε κατὰ τὴν σπουδαζομένην τῶν πάντων ἐκείνην δεινότητα, καὶ παντὶ τρόπῳ διὰ ἀκούοντας κλέπτοντα. ἐπαγωγὸν δὲ τοῖς λόγοις διὰ τὴν φιλοσοφίαν πρόθεσιν.

Ὡς ἄρα τις αὐτοκράτωρ, καὶ τῆς ἑρμηνείας ἀνεύθυνος καὶ μὴ τῶν νομίμων τε, καὶ ἐθίμων τῇ τέχνῃ τῶν λόγων, καὶ τῶν ἠθῶν, καὶ τῆς διαθέσεως. Καὶ πρόσεστι ὀνόμασιν ὡς ἔφην αὐτοῖς, καὶ διαγνώσει ἐπ' αὐτοῖς καὶ περὶ τὴν τῆς γραμματικῆς ξὺν ἀκρίβειαν, καὶ ὅσον ἑαυτοῦ θαρρεῖ. καινίζων τῇ χρήσει καταλαμβάνει πλὴν ἢ κατ' ἔθος τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἐκπίπτων διὰ τὸ περὶ ταύτην ἄπειρον τὴν τέχνην. ἐπεὶ μὴ συνιέναι ... καὶ πάντη τὸ ξενίζον ἐνταῦθα, καὶ ἀνθεῖ, ἢ μετ' ἀσφαλείας, καὶ τῶν τῆς τέχνης νομίμων. πρ

Ἀλλὰ καὶ παντῇ, ὡς εἶπεν, κοινὸς ἐλασσώτης, ἢ συντεχνίης καὶ μάλιστα γενικῶν τῶν βελτίστων τῶν ἀπ' Ἀριστοτέλους, καὶ Πλάτωνος, ἢ συνδεσμοῖς τινα ἀμφοῖν κοινωνεῖ, καὶ διαλλακτὴς ἐς τὰ νομιζόμενα, ἢ δοκοῦντα φιλονεικίας ἀντιθέσει, καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ βέλτιστα πορίζεται. πρ

Καί μοι καὶ ξυννοουμένῳ περὶ αὐτοῦ, καὶ σφόδρα ἐπισκοπουμένῳ τὰ κατ' αὐτὸν πράγματα, δοκεῖ, εἰ ἴσως τοῦ ξὺν λόγῳ, καὶ ἴσως ὁ μὲν, δοκεῖ ὁ δὲ ἀνὴρ μὴ

πολυμαθίας ἔλαμπε τὰ τῆ πρὸ αὐτῆ, μᾶλλ' ἐμφαίνεσθαι
πάντων τὰς ἐνθήκας, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρᾶγμα ἐξ
ἐπιδεικνυόντων τὰ παλαιὰ καὶ σπουδαῖα ἐμφορῆ
καὶ τοῦ ἀρχαίου λαμπρότερα ἐποίησε τὸ βίᾳ μάλιστα ἢ δίκης καὶ
λόγου, καὶ πράγματα τὰ ἔξω ἰσόνομα λύσασα φιλοσοφίᾳ
πρέπουσαν. ἦν λαμπὸς ἔξω, ἀλλ' ἀκρίβωμα, ἀλλ'
εὐφυΐας ἀπαλῆς· καὶ σοφίας νεαρότητα, καὶ παν-
τὸς ἥβη, ἀλλ' ἀπ' ἀκμῆς κτησάσης, καὶ πόνου,
καὶ ἀσκήσεως ἡμέρᾳ φύσιν ἀνυφιέμενον.—

XLIX περὶ Δίωνος, ὃν πρῶτον ἐπῄει.

Ὅπῃ δὲ τὰ ἄνδρε τῶδε Δίωνι τε καὶ σωφρόσυνος περὶ
τὴν φιλίαν ἦστ' ἀνδρὶ ὡς ἥμαρ ἐξικόσθην, πρᾶγμ' ἐ-
όντως ἔρατον κοινὸν, καὶ χαιρὶ μάλιστ' σωφρόσυ-
νῃσι δ' ὑπέρτερος ἐστὶν ἀνὴρ τῆς δὶς Δίωνος μεμφόμενος, καὶ
μεμφόμενος τ' οὐχ ἅπαξ, ἐνὶ τ' ἐν πυρὶ δόξαν λόγων, οὐ
ὅσως ἐντὸς ἐπέβην, ἀλλ' ὁ τελευταῖος τέρπε
μεμφόμενος ἐν τῆς τοῦ ἀνδρὸς τελευτῆσαι δίκης
ἐστὶν ἐν ἡμῖν· ἐξωθοῦσας ὧν ἡμῖν τε γρώμενος λόγῳ
ἀλλ' ἢ πατ' ἐκείνον. τ

ἀλλ' καὶ ἔφη ὑπερφυὴς ὅσον τ' ἦν ὁ Φωκυλίδης ἢ ἀτέ-
λεσ' τῶ πατρὶ χαιρόντι ὅσῃ ἄλλῃ τῆς ποτὲ ξυνουσίῃ
ἔρωτι καινὰ, καὶ πολλὰ ἔφθη, ὁ δ' ὕστερος ἄνδρε
σωφρόσυνος ἀνὴρ ἐπῄνεσε χαιρὶ τῶ ἐμοί. καὶ οὐ πάτερ
οὖν κρ' τὴν Φιλοσοφίαν ἐμοὶ πρόθεσ' καὶ ἔστω ἐ' ἐ.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ ὁ πρῶτος ἀφ' ἑνὸς ἔρως τῆς αὐτῆς ἐπιτη-
δείου ἐμφύσας ἔρωτα, καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς σφόδρα ἐκ-
κλεῖσθαι φέρεται. καὶ ἀνάγκασε τὸ πρῶτον ἐρ-
μηνέων ἐδεῖ καὶ ἐκ σωμάτων ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοιούτων ἐν ἡμῖν ὡς λόγῳ τε διαφορᾶσθαι δίκαιον ἐστὶ τὸ
λόγῳ.

ἐπεὶ ἐγκαλεῖν ἐστιν ἐπιμελῶς ἐμπειρίας δε τέχνη, ἡ ἐπιμελὴς μάλιστα
ἐπὶ λογισμὸν ἐπιτείνει, ἡ δὲ ῥᾳθυμία ἀπολύει.
Καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἐκεῖ μόνῳ ἐγκτῶν, καὶ κοινὸν, ἀλλ'

ἔρωτος καὶ ἐπ' ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν ἐστὶ τοῦ
ἀνθρώπου τῶν λόγων μὲ συγκεχυμένον ὀπαδὸν ἐπὶ ἐπιστεί-
χοντας, καὶ ἔρωτας ἢ οὐτῶν πλάτος μᾶλλον καὶ ἐπ'
ἐπὶ βιβλίων ἐμοῦ. ὁ δ' ἐπὶ βαθμίσας σωφρόσυνος ἐμοὶ
καὶ ζῆλ' ἐξεῖπε ἔρᾳν οὐκ ἐάτω ἐ' ἐλεγχε βαθμὸς ἐπὶ
φέρεται πάλεσ' ἐπιλέλυκεν τὸν πρόθεσιν ἀνὰ ἐπὶ
ἥβαρ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος, ἀλλ' ὅλως ἐπὶ ἐκεῖ
κοῦ ζήλῳ λόγῳ τοῦ πρόσωπον ἐπ' σωφρόσυνος, ἐπὶ καὶ
τοῦτ' ἐμαθοῦμ' ἐμοὶ ἐπὶ τὰ λόγῳ τε.

ἐμὲ ἔφη λόγῳ μᾶλλον ἐπὶ ἐμοὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος

L περὶ ξενοφῶντος

ξενοφῶντος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος
ἐμοὶ ἔφη καὶ ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος ἐπὶ ἐκεῖ ἀνδρὸς σωφρόσυνος

περὶ τῆς Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκης
καὶ τῶν βιβλίων ἐρμηνέων
περὶ παθῶν ἀφροδισίων.

ὦ ἄνδρες ἐν τοῖς ξυνταπαλαίουσι, ἐν μὲν συναγωνισταῖς ἄριστοι
σοφισταί, ἐν δὲ τοῖς θεωμένοις ἢ μὴ συναγωνίζομένοις
λίαν τοῦ γήρως ἐγγύς.

Quæ Aristoteles in his physicis libris nos docuit, easdem memoriæ dedisse videntur de materia libros περὶ τῆς πρώτης φιλοσοφίας καὶ Φυσικὰς ἀκροάσεις καὶ ὅσα μετὰ Φυσικὰς ἐπιγέγραπται. Ego igitur ad hæc me contuli, ut ex illis vitæ ratione et disciplinam caperem.

Καὶ δὴ ἐπάρας τὰ Φυσικὰ ἀνοῖξαι τε ἐπεχείρουν καὶ συμπίπτων, καὶ ὑπερβαίνουσάς μοι μείζω, ἢ ὑπερφρονοῦσας τῆς ἐμῆς ὑποτίθεσθαι τὴν διάνοιαν.

Quæ Hermogenes tam diu mihi laudavit mendosa de quibus libros περὶ παθῶν ἀφροδισίων, ego quæ ille in eis vitia esse dicebat, ea omnia invenio. Ego autem περὶ τῶν ὑπάρξεων, ἀνδρὸς περὶ τὰ φαινόμενα προσπαιτεύειν ἀξίως ἀπωλόμενος. Καὶ τοῦτ' ἀρ' ἦν καὶ ἐμὲ θέλοντα πεῖσαι ὑπὸ τοῦ συναγωνιστοῦ ἐμοὶ ἐγένετο. Καὶ ἦλθε τε μόλις ἄπαξ τὸν ἐξ Φθίας ἀποδρᾶσαι, καὶ πρου-

τεθρύπτει, λοιδορίας ἐποιεῖτο μόλις, λοιδορίας μόλις ἐμίσθου, ὡς ἀνὴρ τε ἐγγὺς ὢν ἐμοὶ καὶ ἑταῖρος περὶ τούτου.

Ἀριστοτέλης ἐμοὶ τὰ μετὰ Φυσικὰς ἔστιν ὅτε ἀνέγνω, καὶ ἐνόμισε τὰ ἐνδιάτριτα τῶν μὲν πρὸ Φυσικῆς πεπονῆσθαι, καὶ τὸ ἐρωτᾶν ὡς ἦν τὰ μετὰ ταῦτα ἐπιτήδεια καὶ ὑποθέσεως. καὶ αὐτὸς γ' αὖ πάντα περιμελῶς ἐπῆλθε· λόγου δοκοῦντος μεγίστου εἶναι τὰ περὶ ἕξεως, ὡς ἄρα τ' ἦν, ἢ ἐντυγχάνει μεγάλοντ. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο πολλὰ σκοπὸν τῆς ἀρετικῆς χρήσεως παντὸς τὸ σύνταγμα βουλομένῳ φανῆναι περὶ τὴν ὑποθέσεων ἐγένετο. Καὶ τὸ μὲν λεγόμενα γίνεσθαι, μὴν τὴν ἐμπειρίαν ἀξίαν ἀποδοῦναι, ἡμῖν δὲ συγγινώσκειν δεῖναι ὑπάρχειν ἡμῖν ὄφλημα καὶ κεφαλαίου δοκοῦντα, καὶ ἡδίστην μοῦσαν εἶναι τὴν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις κατάληψιν, ἀλλ' ἐνίοτε ἐν τοῖς ἀναγκαίοις οἰκονομίαν τὸ μὴ βλάπτειν τὸ σύνεστον καὶ μὴ ἀνόητον, ἐν οἷς βούλεται πλεῖον τῆ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων συνόδου ἀπολαῦσαι τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ παλαίειν ἐν τοῖς ἀπιθάνοις τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ τὰ προθύμως ἐμπίπτοντα μὴ ζητεῖν, μὴ ταῦτ' οὖν ἀτόπως, καὶ παραπόρως πάλιν ἐκ τοῦ ἀνεπιθύμητον, ἐνδ' ἀνακριβοῦσθαι τὸ κλίνειν· μᾶλλον δὲ τοῦτο. Διόπερ δ' οὖν καὶ τοῦτο ἀριστοτέλειον βέλτιστον, ἢ τὸ στῆναι ἐρμηνεῖων τῶν ἐσοτελείας ἀπαντήσεως. καὶ πάλιν, καὶ ἐπανελθεῖν ἀξίως ἀποδοῦναι κεφαλαίων, πλὴν ἢ μὴ πρὸς τὸ ὑποθέσεως τε, καὶ τὸ τὸ πολὺν ἐγκρίνειν ἐρμηνεῖ ἐχρῆσθαι.

περὶ τοῦ ἐν τῇ μεταφυσικῇ
ὑπάρχειν λεγόμενον.

Καθ' ὡς μὲν ἐγὼ περὶ τὸ ἐν Φυσικῇ, καὶ ὑποτυπωσάμην, ἐν ᾗ ἐξῆλθον, καὶ μεταβαίνω πρὸς ζήτησιν, καὶ σκοπῶ μεταβαίνω λογισμὸν τὸ περὶ ἀνθρώπου, καὶ σκοπῶ ἐρωτήσεως περὶ ἀνθρώπου ἀνδρός. Ἀνδρὸς δὲ ἐν ἀρετῇ καὶ μεταβαίνω ἐπὶ ἀνθρώπου ἀνδρὸς ἐν ἀρετῇ ἢ προθυμίαν τοῦ τὰ μὲν πρὸς χαρακτῆρα ἐμπίπτειν μεταβαίνω δὲ ζήτησιν περὶ τὸν πορισμὸν βίοτον ἢ τὸ ἀξιόλογον ἀποτέρπειν τὸ ἐν ὁμοίως ἀληθεύοντα τῶν τὰ ἔλλειπτα τῶν μὴ;

* καὶ ἰδίᾳ ἀνθεωρήσονται τοῖς [illegible] τῆς φαντασίας.
ταῦτα ἄρα καὶ ἄλλα τοῖς ἔξω κέκληται τὰ μαθηματικὰ καὶ μόνιμα τὴν οὐσίαν. καὶ τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ ἀτρέπτως ἔχει κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν.

XXIII Περὶ τῆς ἐν τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ.

Que no es maravilla que aya avido tanta diversidad de opiniones, en la philosophia natural, sobre una misma cosa. Por que como la materia es varia ay varias razones por la una, y por la otra parte. y unos se [illegible] den de las unas, y otros de las otras.

Καὶ τοίνυν ὡς περὶ ἀστάτου, καὶ ἀνιδρύτου γε τοῦ λόγου [illegible] ὄντων, καὶ οὐδέν μήποτε ἔχομεν ἀσφαλές, καὶ [illegible] χεῖν τὸν ὁρίζεσθαι οἷα δὴ τὰ ὑπὸ γένεσιν πάντως [illegible] καὶ φύσιν καὶ κίνησιν, καὶ οἱ περὶ αὐτῶν λόγοι διαμαρτάνουσιν ᾗ ἐστίν, καὶ ὅτε, καὶ τυγχάνουσι, καὶ μὴν ἐπὶ καὶ ἀσυμφώνως ἔχουσι, καὶ πολλὰς ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ἐναντίας ἀφορμὰς διὰ τὴν κατ' οὐσίαν αὐτῶν εἰς τἀναντία περιχώρησιν. [illegible], πῶς ἄν τις λόγοις ὡς ἐμπεδέως ὁρίζοιτο. Καὶ τὸ μυρίαν ὑφιστάμενον τὴν μεταβολήν, πῶς ἔστιν [illegible] συνεχῶς μεταβάλλοντος;

XXIV Ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον ἀηδίαις ὁ Πλάτων χρῆται.

Que es mucho de maravillar la enemistad que Platon tomo a la rhetorica y la guerra injusta que le hizo siendo el mayor rhetorico que uvo desde el principio del mundo hasta agora.

διὰ τὴν κατὰ τῆς ῥητορικῆς ἔχθραν ἐπ' αὐτοῦ πρόθεσιν κρατοῦσαν παντάπασιν ἄπεστι τοῦ καὶ ὁπωσοῦν ἐξ ὀρθοῦ συντετάχθαι.

Καὶ οὐ μόνον οὕτω [illegible] χρῆται, ἀλλὰ καὶ τέθεικεν ἀξιοῖ πάντων [illegible] βέλτιστον χρῆσθαι, καὶ φεύγειν τὰ ῥητορικὰ μάλιστα, καὶ τῆς [illegible] ἀγωνιστικῆς λόγων.

Que se esfuerça Platon contra la rhetorica diziendo cosas [illegible] y a las vezes falsas contra ella, como se haze comunmente contra un enemigo que se aprovechan de todo lo que pueden. y que loa la philosophia ὡς πρᾶγμα πάντη κάλλιστον καὶ κρατοῦν ἐν παντί, καὶ βιωφελέστατον αὐτοῖς φιλοσοφίαν. Καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ τἀνδρί

συνήθειαν διὰ προσπάθειαν, καὶ φιλονεικίαν τὰ οἰκεῖα, καὶ περὶ τῶν σπουδάζειν [illegible] πάσαις μηχαναῖς ἐξαίρεται.
ὡς ἄρα καὶ Πλάτων αὐτὸς [illegible] θαυμάζειν ἄξιος, ὃ τοῖς κατὰ τῆς ῥητορικῆς ἀγωνίσμασιν ἐκφέρεται τοῦ μέτρου, καταπρέπων [illegible], καὶ συγκινούμενος ἔξω τοῖς προσέχουσι τὸν νοῦν :—

XXV Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μάχην σπουδάζειν ἀξιοῖ Ἀριστοτέλης περὶ τὴν ῥητορικήν.

Que Aristoteles en todo se muestra enemigo de Platon, [illegible]
καὶ μὴ πεφυκὼς περὶ τὴν γλῶτταν εὖ, μηδ' ὡς ἔοικε [illegible], ῥητορικάς τε [illegible] καὶ περὶ ῥητορικὴν εὖ μάλα ὡς βελτίστην κατὰ τὸν βίον πραγματείαν [illegible] ἀξιοῖ διδάσκαλος εἶναι. ἀρχόμενα
[illegible] κατὰ ῥητορικὴν [illegible] τῇ φωνῇ χρώμενος, καὶ [illegible] ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς διὰ παντὸς [illegible] συγγράφων, [illegible] τὴν γλῶτταν, καὶ [illegible] ἴσως [illegible] χρώμενος [illegible] ἀτελεῖ τε καὶ ἀκόσμως, καὶ [illegible] διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα πόλεμον. καὶ τὴν μάχην.

XXVI Ὅτι τῷ ἁπλῷ καὶ ἀτημελήτῳ τῆς φωνῆς φιλοσοφίας οἰκεῖον εἶναι.

Que la filosofia no admite eloquencia ni hermosura de palabras.

Καὶ τὸ ἐργῶδες ἂν εἴη κατ' ἄμφω μετιέναι καὶ [illegible] ἔχειν. καὶ κατ' ἄμφω [illegible] μὴ πάνυ [illegible] τυγχάνειν, μηδ' [illegible] χρῆσθαι, ἀλλ' ὥστε καὶ ἑκατέρου διὰ θάτερον ἀποχέσθαι.
Καὶ τοῦτο [illegible] κατὰ τὴν παροιμίαν τὰ [illegible] σπουδὴν [illegible] τις ἂν [illegible] ἐξ ἀμφοῖν [illegible], καὶ [illegible] κατὰ τὸν λόγον, χοίνικα. οὔτ' [illegible] τῆς [illegible] φιλοσοφία [illegible], καὶ σεμνὰ [illegible]. Ἀλλ' ὥσπερ ἄν τις τὴν τοῦ χρυσοῦ κατὰ φύσιν εὐγένειαν [illegible] ἀξιοίη γραφικαῖς [illegible] ἐμβαφῶν ἐπανθίζομεν :—

XXVII ἀξιώσει ὠφ' ἑαυτοῦ τὸν τῶν ἄλλων βίον.

ὅτι πολλοὶς ἐν λόγοις ὡς ἔνεστι θανάτου περὶ αὐτῆς
χαίρειν ἀκούουσιν. καὶ ἀεὶ ἐν τοῖς ὄντως ἡδυπαθοῦσι
τοῖς ἐνεστῶσι τῶν ἐφημοτάτων τοῦ θανάτου.

περὶ τῆς λύπης, οὐδὲν ἐνοχλεῖ βίον
XXVIII ζῆν τὸν ἀνδρεῖον, οὐ περὶ τῶν
περὶ τὸ βίον μεταβολῶν, οὐδὲ
περὶ τὸ μὴ ἄνιον συγγράφοντα.

XXIX περὶ τῶν εὐμεταβλήτων ἐν πολλοῖς
ἀνδράσιν.

χαλεπὸν ἑαυτὸν ἔμμενον φωνῇ τὸ ἔτος.
ὅτι πρὸς τὰ ἀκατάπαυστα τοῦ ἑαυτοῦ ἐπιθυμίας ὁ ζῶν
εὐδοκιμήσει ἐν φιλοσοφίᾳ πλεῖστα ζημιωθεὶς περὶ
τὸ αὐτὸ κτῆμα. καὶ πανθ' ὅσα ἡδέως δοκοῦσι ἔχειν
μεθ' ἡσυχίας ἥδεται. πρὸς τὸ ζῆν μὴ καὶ
μεταβάλλειν μὴ τὰ παρόντα ἐρᾶν.

XXX περὶ τῆς ἐν τοῖς ἄνευ λύπης
ἡδονῆς.
ὅτι τοῖς ἐν τῷ σώματι τοῖς
κατὰ μικρὸν περὶ τὸ ὄντως
XXXI ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐν πρὸς τὸν
ἀεὶ τὸ τῆς μέθης μὴ τοῖς
πολλαπλασίοις.

XXXII ὅτι ἀεὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ ὧν τοῖς
ἐν χρόνοις συνεπιθύει.

que la cobardía ajena gran fuerza. y q si es menester nuestra
alegría se le acostumbrado luego ajena el dolor, y lo sufrimos mal.
y q el q se ve en el cuerpo q entiende le de la acostumbrado dolores.
Del año q vive más el año pasado del año q está en Bizancio.
Del hombre q muere más el año pasado, del año
que muere después.
que de la costumbre ajena q los se vea más en el peligro se juzgue
en mayor cantidad este.

τοῖς μὲν αἱ πονηραὶ. ὡς ἀνὴρ τὸ ἐξεστερέωμεν ἐξαπατᾶσθαι
τοῖς δὲ πλείω ἡμέρας. καὶ ἀπιστεῖσθαι. καὶ σκληρὸν ἄλλῳ ἄλλῳ
ἄρχειν τὸ μέσον γενέσθαι.
καὶ μᾶλλον τὸ ὑπὸ ἀκουόντος ἐκπλήττεσθαι ὡς πλεῖον ἐν ζωῇ τυγχάνειν.

ἐδ

πᾶσι δὲ πονηροπραγίαν, καὶ ἄνευ προφάσεως
περὶ τὸν πλοῦτον, ὡς τὸ ἐν οἷς πόνοις καὶ πραγμάτων
ὄλεθρος διὰ τὸ μέγεθος, ὡς ἀγάπας ἐν τοῖς
φίλοις πρᾶττε, καὶ φιλοτιμίαν.
τοῖς δ' ἀπραγμάτευτον καθεστὸς τὸ ψυχῆ, καὶ ἀβρότητας
ἐν μόνον, καὶ πορδαμοσοί, καὶ λυγρὸν,
σάκκος.
Καὶ μᾶλλον τὸ ὑπάρχειν πάντ' φρονεῖν τοῦτ', ὡς πᾶσ'
ἐν τῇ ἡδονῇ ὑπάρχειν.
τοῖς μὲν λύπας. καὶ σοφὸν ἐκτὸς πάλαι σπουδὴ.
καὶ ἀεὶ πόνος πάντων πράξεις, καὶ μεγέθεις
ζημιῶσαι. καὶ ἡσυχάσαι ζωὴν οὐκ ἀλλοῖα.
τοῖς δὲ εὐφρανθῆναι.
τοῖς δὲ θανάτου λύσεις.
τοῖς δὲ πλείω σπουδαίων λογισμός.
καὶ δ' ἐμπειρίαι, καὶ πατρικὰ, καὶ σωφρονίσαι
καὶ ἀφιλοσοφίαν τὸ ἀκμὴν εὐφροσύνας.

XXXIII ὅτι πολλοὶ τὸ ἔτος ἀκούουσι σπουδῇ
τῷ πατρὶ τοῦ μακρὸν ἀπὸ οὐ βίῳ.

que muchos viven descontentos con la cuenta de vida q les
cupo, y viene por mayor la q viven a otros.
que demostenes siendo desterrado a Athenas donde se dio
a los negocios más q otro ninguno, y tornando a Athenas
con la palma q dizen a Pitheas dixo. ὦ δικαιότατοι
πολῖται, τῷδε πρῶτῃ τοῖς χαλεπωτάτοις χάρισι
ἐμφίεσθε. τῷδε, καὶ δρόμῳ, καὶ δίκῃ;

XXXIV ὅτι πᾶσι τὸ φίλτρον, καὶ ἀρκοῦσι
οὐδὲν ἐπὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι τοῦ πονηροῦ
ἐπὶ τὸ βίῳ πολλῶν περὶ
ἑαυτὸ διάθεσιν.

XXXV ὅτι πολλοὶ διὰ φιλονικίαν ὠφ' μικροῖς
οἷς ἐξουσίᾳ ἀποφάσεως ὠφ' ἡδονῇ.

βραχὺν ἡμᾶς ζῆν καὶ σωφρόνως πᾶσι, καὶ οὐ πάνυ

σὼν ἔχω περὶ κόσμου, καὶ ζωῆς, καὶ θανάτου γινόμενα
καὶ φθορᾶς, καὶ ὅλως, ὧν ἐγὼ μάλιστα πάντ' ἀγαθὰ
τῆς ἀφορμῆς, βαθεῖ τῆς εὐφορίᾳ, καὶ τῆς ἐντροφῆς
καὶ τῆς εὐκρασίας τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἀνθρωπίνου.
καὶ ὅλως
πάντων τε πλεῖστ' ἂν ἐν τοῖς τιμίοις ἔχοιτον, καὶ ἐν
μακαριότητι. τῆς δὲ ἀφροσύνης, καὶ τῆς κακοφυΐας ἀβλαβῆ
ἀπειρίαν, καὶ μισανθρωπίας. καὶ ἀγριότητος ἐλλείποντ'
ἂν πεπειραμένως, καὶ μετὰ λόγου, καὶ
βουλομένως ἐξ ἐναντίων μᾶλλον ἢ κακῶν ἐχόντ'.

XXXVI ὅτι καὶ μεγάλης πρὸς ἀρετὴν
εὐφυΐας ἔργ'. καὶ περὶ
τοῦ βασιλέως.

Que Platon estava muy
contento, y daua gracias a Dios de la mejor suerte de
bruto. y Griego, y no Barbaro. y nacido en Athenas
y no en otro lugar de Grecia. y por q̃ nacio en tpo
de Socrates. no pretendia, ni q̃ dello se
aprouechaua, q̃ fuesse otro, sino el mismo Socrates
y q̃ viuiesse en Athenas, y no en otra parte.
Principalmente en las costumbres q̃ a otros
naturalezas dificultosas a vnos q̃ no son tan agra-
dables.

XXXVII Ὁρίζεται δὲ καὶ τὸν τῶν μεγίστων
ἀγαθῶν ἐφικτὸν, καὶ μὴ
ἀμβολὰς τῆς μακαριότητος ἔχειν
μηδ' ἐνδιαμονάς.

Que la grandeza de los humanos consuelos el miedo y q̃ dello
ya no temo ningũo. y q̃ los Christianos han perdido el nombre
q̃ dellos tenian, y los enemigos de la fe pisan las cosas sagradas.
Καὶ οὐ μικρὰν ἔχει τὴν παραμυθίαν, ἐφ' ᾧ δεινὸς πεζεύσας
ἀναβαίνειν, καὶ χάρτ' κατὰ τὴν παραμυθίαν εὐπρέπειαν.

XXXIX Ἀρέσκει δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ
μορφῇ λόγῳ κοσμεῖσθαι
πραΰτητι.

ὡ σκληρύγατοι πόλεις.
ὡ πανυφαροι μοι πεδιάδες. Καὶ ὄρη. καὶ κάταντ
καὶ πεδιάδες ξύνατα. καὶ ἔρυθ. καὶ κάμπινες.

Ἀρέσκει ἔστι περὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ὅτι οὐκ ἔξι
παραβιάσεως ἀπὸ ἴδιας πόλεως τοῦ
ζωγκαίνειν.

XL Ἀρέσκει ἔστι περὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ
μόνου ἐν ἑαυτῷ βίου ἔστιν, καὶ
ἄλυσιτελοῦς ἔχειν.

Το ὀτε κάκιστον τῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ ὃ
παρ' αὐτῆς ἀπορρεῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἑαυτὸν
τῶν ἀνοσιωτάτων. καὶ πάντων μιαιφόνων τῶν ἀφ' ἑαυτῶν
ἔστι τοῦ βίου σπουδῆς. καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ὑποστάσεως ἔχει-
ρέτων ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ παμφορωτάτων. καὶ τε
κακοδαιμονεστάτων. καὶ ἀνηβιβάστων τῆς πρὸ αὐτῶν
φθορᾶς. καὶ ἀνηρότων τῆς φύσεως. ἀπὸ τῶν μὲ-
γιστῶν φυσικῶν πράγματα, καὶ ἀ ἀπορώτερα τῆς ζωῆς
αὐτῆς, καὶ ὁ βίος ἐστι, καὶ ἀφ' ὧν τῶν λοιπῶν
ἀφ' ὧν ἐπιβάλλει συζῆν ἔστι τῶν ἄλλων
πολιτικῶν ἀνθρώπων.

XLI Ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀπὸ παγεροῦ ἐπὶ
βίον πᾶσιν, καὶ ἀνεμῶν ἐπὶ ἄλλους
μεμηκότας.

ξυντείνει καὶ ἀπὸ τῆς πυρουῆς, καὶ βιγτῆς ἀπὸ πόρου.

XLII Ὅτι σφόδρα χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐπιτυχεῖν
τῶν κατὰ φύσιν.

que el gouierno de la vistoria es el mas importante y mas facil de
todos. y q̃ no se cuenta. y q̃ tiene por empleo a todo el mundo. or

XLIII Ὅτι ἐνδέχεται ἢ ἀγαθοειδῆ, καὶ τὸ κατ'
ἀγαθὸν ἐπιτηδεῖα.

que la vista del cielo es la q̃ mas se acerca. y q̃ el cielo tiene
los ojos de todos hazia si. y q̃ por esso se dize ὄπτος. ἀπὸ τῆς
βλέπομεν ὄπτος.

XLIV Ὅτι ἐνδέχεται τέλειον ἢ θεωρίαν
ἔχειν.

vista del mar es muy grandiosa cosa esta en comunicacion.
θεωρία es comun a ver todo en vn elemento.

XLV Ὅτι ἐνδέχεται ἀπ' ἄλλης πόλεως ἢ τοῦ ἰδιωτικοῦ
σωφρονεῖν σωφρόνησιν τοῦ τῆς
φαλαγγίτου ἢ ταξιάρχου τέλειον.

ὀτιοῦν δ' ἀμὴ μὴ μεγαθυμίᾳ συνοικεῖν ἀλλὰ μεγαλο-
φυΐᾳ, μὴ τῦφον καὶ ὕβριν, μὴ μαλθακὸς ὑπὸ εὐ-
πολίᾳ ἔμπικρος φρόνημα τῳ, μὴ τὰς ἀρετὰς συμ-
πλοκὰς τετιμῆσθαι δ' ἀπὸ πάντα πόθεν τὰν φύσιν,
ὥσπερ ἀπὸ τᾶς μουσικᾶς ἔφη, καὶ σωφροσύνα δὲ
ἐν βαρέων συμπεπλεγμένων τῶ λόγω συμφωνε-
μεγαλοπρεπὲς κεφαλᾶς ἔστι καὶ τὸ τέλεον παρέπεται
ἰδέᾳ κεφαλᾶ ὀρθᾶ συνάορος καὶ ὁ πάντα φύσει,
μὴ σωλαφᾶ τᾷ χάρᾳ μὴ δὲ παραφρήσαι τὰν ἐπι-
σταμένᾳ καὶ βραδεῖαν. ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις ἀνὴρ
ὅλων, καὶ πρὸς ἄγλαϊν τε πάρεστι τῶν
μέλων σὺν ἀρετᾷ σωφροσύνᾳ εὐτελείᾳ
κράσει ὡς ἀγαθῶν ὄντων περὶ πάντ' ἐμπέλο-
μένᾳ, μὴ δεῖ τ' ἐν μεθέξει τερέντᾳ τᾶς ἐπ' ἄκρᾳ
ζωᾶς εὐδόκιμον ἐπὶ καὶ τελεῖ. ἀλλ' ἔστιν ἑλεύθε-
περὶ πάντα ἐστὶ τὸ τᾶς θαμίνᾶς ὑποδίδλεσθαι ὡς κα-
σωφροσύνᾳ ἔχειν· ἔστι καὶ ἀκόλμᾳ. ὥστε καὶ σγοσορᾶν
τῷ ἀνδρὶ ἐρίπις ἐ μετ' ἀρίστας σεμνότατος, καὶ τὸ βούλε-
ἐ ἰσχνότατος, καὶ τὸ προσώπε ἐπαρκεῖν ἔχειν. ἐναρ-
πολὺν δ' ἐνθῆς καὶ μεγάλᾳ, καὶ συμμικὸν ἔχειν τάσιν
σεμνότησι, καὶ ὅλκον μεγάλας ἰδιοπρέπειαν φυ-
σιοῦσι, λιθινᾶς τε τὸ ἔσω ὥρᾳ τᾶς εὐκολᾶς, καὶ βάλλειν,
καὶ ἐκνικᾶν ἀφαιρεῖσθ τὸ βαθὺ, καὶ πλεῖν τοῦ
φαμερᾶνεσθαι· καὶ μὴ βαθύφρονι ἀλλὰ
κάμνειν ἐκνικᾶν τὸ κατ' ἄκρᾳ κράμα· καὶ τὸ
κοσμεῖσθ τε καὶ ξυνίστορι ἐν μαλθᾶκᾳ, ἐμ ἰδίᾳ
ὁ σταθμὸς τᾶς φυσικᾶς εὐαρμοστᾶς, καὶ στερέωτος:—

XLVI Ὅτι πολλοὶ τὰ ἄριστα πεφύκασι
τὸ ἀπραγμονεῖν τῶν βίων.

XLVII Ὅτι τοῖς πλουσίοις συμπεπλεγμένον
ἐστὶ περὶ τὸ πράττειν χρεῖα.

XLIIX Ὅτι πάλαι λυπηρὰ ἡδυπαθῆ
τοῖς μὲν τὸν πολλὸν πεπλεγμένοις
βίοις· νῦν δὲ κακίοσιν ἐν πράττειν.

ἦνα δ' οὖν ἔχουσ' ἐν τᾷ εὐπραξίας τᾶς μετέχειν
πεφυκέναι μοῖραν; τίνα δ' ἐν μεγάλᾳ συμ-
βίων ἀνάγκαν, ἀν μὴ ταπεινὸν ἔχωσι, καὶ σπα-
νάλωτοι δὲ ἦνες κέρδεσι ἁπλοδάπεμοι ξὺν
Pindarus. πεπράξαις μεγαλαυχίαν ἀρετᾶν;

Ὅτι γνῶσι δ' ἀνθρώπων οὐκ
ἦνες, καὶ ἐν κόσμοι πρέπει
XLIX ἀποτρέπεσθαι δὲ σπάνιος
καὶ ἐσθλὸς πάντως ἐσθ' ἑτοίμως
πρὸς ἄξιον.

Δοκοῦσι δ' ἐνίοτε καὶ οἱ μεγαλοψύχοις, καὶ μὴ
ἀλαζονίᾳ τᾶς τυχᾶς ἀγόμενοι, ἐν συμφερόμενοι
ἐν τῶ ζωτικὰ πράττειν, κάκιον δ' ἀπραγμόνως
βιῶν συνάνδρως ἔχοντες. Ὁμίσοι δὲ πάντες ἦνα
τᾶν φύσιν, καὶ ἐπουδαῖοι δὲ ζωᾶς, ἐν τυχό-
τερος τᾶ ὀλιγωρίᾳ ζωᾶς ἡδυᾶς, καὶ περὶ ζᾶ
πολιτικᾶς ἐπιμελείας, ἐν τᾶν ἀφροντίδες ἦνα.
ζωτικὸν ἄνθρωπος ὑπάρχειν ἐστ
ζωτικὸν ἄνθρωπος ὑπάρχειν ἐστ
γίνεσθαι, περὶ ἀρχᾶς βουλευσᾶς, καὶ περὶ πολι-
τικᾶς ἀλήτρων. οὐ δ' περὶ τ' ἀρετᾶ τᾶν φιλοσοφίαν
ἄλως ἐπιστατέοντ, καὶ πράττοντα ἔμμι ἀνδρᾶσι.
τὸ μὲν ἀληθὲς φαῦλον ἄπιμι, καὶ ἀνιστέρω ἰᾶς
ζᾶ κατ' τὸ βίον, ἀποτρέφειν σοφίᾳ ἰᾶς ἐνοτᾶ· καὶ
τᾶν ἀναγκαίων τᾶς κατ' ἀνθρώπων, καὶ τ' πολλᾶν
συμβιώσεσι, καὶ λογικᾶς διὰ τέλεσιν, καὶ ἐφαμίλιον. χρὴ
ὁμοῦ ἐν κτέανα δὲ ἐς ἀγαθὸν ἐν δίκαιος δὲ ἀγαθὸν
χίνεσθαι καὶ μέτρια, ἀλλὰν. ἔζις δὲ ἀλ-
τᾶς ἐστὶ καὶ φύσεϊ ἀνθρώπος ἐκκόπτουσι, καὶ πάσας
ἀνάγκας ἀγαθοπρέπειαν καὶ εὐαρμοστίαν.

Ὅτι ἐν ὁμοίως ἐλευθέρᾳ καὶ δοκεῖ
ἐν πράττειν, καὶ ἐν μετέχειν, ἀποβίοσιν
L καὶ ἐν κτᾶσθαι· καὶ διαφόροις πολιτεύμασι
ἐν πράττουσι·—

Τῶν ἐκτὸς τὰ μὲν ἀγαθὰ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον ἐν τοῖς εὐτυχοῦσιν, οἷον εὐγένειαν, εὐτεκνίαν, εὐμορφίαν· λίαν γὰρ ἢ

principales unos en republicas grandes, y otros en menores. y de los q̃ se han holgado con sola especulacion como Ptol. y Euclides. &c.

LI — Ὅτι μέγ' ἠδιτηχισμός τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν οἰκείαν νοερὰν ἐνέργειαν χ σῶμα, καὶ χ' ἐξ αὐτοῦ.

que nro entendimiento q̃ rija alcanço lo incorporeo, y estar puro fuera de las cerraduras del cuerpo.

LII — περὶ τῆς ἐν ἄνοις πᾶσι φιλαυτίας, καὶ ὅπως ἠδίσονται πάντες ὥστε πρὸς δοκεῖν ἢ εἶναι.

que es propio del hombre procurar q̃ todos le tengan en mas de lo que es. y estar en las fantasias de los hombres mejor figurado q̃ en si mismo. Trae exemplo de Pythagoras q̃ siendo hombre tan sabio. Ὁπότε τὰ καὶ πυθαγόρας ἐκεῖνος ὁ πάνυ καὶ τῶν μεγάλων ἐν ἑλλάσι δόγματα ἡγεμὼν καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν μαθηματικῶν ἀνὴρ ἀρχηγός, καὶ πολλοῖς τε ἄλλοις τῶν ἐξαιρέτων τῆς σοφίας, καὶ τῷ θαυμαστῷ πλάτωνι τῶν ἀπορρήτων τῆς φιλοφίας ὑπανοίξας καὶ καθυποδείξας τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν περὶ θεοῦ, καὶ θείων προλήψεων ἀνατεμὼν πηγάς. ὁπότε γοῦν ἐκεῖνος τὰ καινὰ θαυμάσια ἐκεῖνα, καὶ τερατώδη περὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐβοφίζεν τῆς πολυτήμιτον μηρόν, καὶ τοὺς εὐφόρβου βοστρύχους, καὶ τῶν περιόδους τῆς ζωῆς, καὶ τῶν σαρκικῶν αὐτοῦ μετεμφιάσεις, καὶ ὅσα περὶ ἐκείνου αὐτοῦ λέγεται. Καὶ πέθεν ἠξίου τὰ τοῦ ἀκροωμένου. Καὶ μέν δὴ καὶ πολλὰς εἶχε τοὺς πειθομένους. Καὶ τὰ τοῦτα σπουδάζεν τὰ ἀνδρὶ δόξης ἕνεκα ἀνθοῦς, ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους καινός τις καὶ ὑπερφυὴς καὶ τὴν σοφίαν περιττός, καὶ ξενίζων κρίνοιν, καὶ θαυμάζοιν μᾶλλον, ἢ ἄλλος τις τῶν κατ' αὐτόν τε καὶ πρὸ αὐτοῦ:—

LIII — Ὅτι ἀπορεῖν ἐν ὅπῃ οἱ μὲν τῶν ἀνῶν εὖ ξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς τῷ βίῳ εἰς τέλος, οἱ δὲ τοὐναντίον.

Que es de maravillar de la desigualdad q̃ ay entre los hombres desde la primera hedad unos en miseria y flaqueza de salud. otros ricos, y rezios desde q̃ nacen hasta q̃ mueren. οἱ δὲ καὶ ξυναλγοῦντες ὁμοῦ καὶ ξυναυλίαν ὁλοφυρομένους ὀλύμπου νόμον ὡς ἢ κωμικὴ παροιμία:—

LIV — Ὅτι πολὺ χ' ἐναντιολογεῖν ἄνοις οὐ μόνον πρὸς ἀλλήλους ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτούς.

LV — Ὅτι οὐκ ἔστι παρ' ἄνοις ἀπλανὴς χρεδὸν κρίσις, οὐδ' ἀπαθής.

Ὅπερ ἄρα φὴ ὁ πλούταρχος περὶ τῶν ἐν τῷ κολακεύειν προσποιουμένων παρρησιάζεσθαι. para q̃ luego cessa aquel fingir libertad y luego tornan a la lisonja.

πολὺ δὴ μάλιστα ἐν ἄνοις κρατεῖ χ' πλανᾶσθαι, καὶ πλανᾶν αἱρεῖσθαι τῶν περὶ αὐτῶν τε καὶ τῶν ἠδιτηδείων, καὶ τῶν ἄλλως ἐχόντων κρίσεις, καὶ πόρρω τῶν ἀληθῶν καὶ δικαίων φέρειν. Καὶ οὐκ οἶδα ὅστις ἂν ἐν τούτοις ὀφθείη τελεσφόρος ἤθους ἀστείου, καὶ γεννικοῦ πρὸς ἀπάθειαν ἐν ταῖς ψύφοις τῆς ἀληθείας καὶ πλάνης πάσης ἀνώτερος.

LVI — Ὅτι ἔστιν ἀεὶ ὅπως ποτέ τις πράττοι παρασκευὴ γνώμης εὐλόγως ἀνταναισοῦν ἑαυτὸν ταῖς μελάγαις εὐπραγίαις.

que muchas vezes ha pensado ὡς ἄρ' ἐνίοτε μὴ κατὰ νοῦν ἐχόντων ἐν τῷ βίῳ τῶν πραγμάτων ὅτῳ οὖν, ἀνὴρ ὅμως τινὰ διὰ παρασκευῆς γνώμης ἀνορθοῦν ἑαυτὸν πρὸς χ' πράττειν εὖ, καὶ ἀνισοῦν τοῖς εὐδαιμόνως βιοτεύειν δοκοῦσι.

Que esto es facil a los q̃ consideran la substancia de las cosas segun el entendimiento, y no segun la fantasia y parecer vulgar de la gente. Assi dize q̃ alabando mucho unos al rey de Persia de grandeza, y copia delante de Agesilao rey de Lacedemonia dixo. τί δὲ ἐκεῖνος ἐμοῦ μείζων εἰ μὴ δικαιότερος; οὐ τοῦ ἀμέλει ξὺν λόγῳ πείθειν Ἀγησίλαος ἠξίου, καὶ ἀντιπαραβάλλειν τὰ τῆς αὐτοῦ καλοκαγαθίας καὶ τὴν ἀληθινὴν εὐγένειαν τῆς τοῦ βίου χρήσεως τοῖς πολλοῖς ἔθνεσι τῆς ἀρχῆς ἐκείνου, καὶ χοῖς μυρίοις στρατεύμασι, καὶ ταῖς μακραῖς ὀνσίαις, καὶ τῷ πλήθει καὶ

κάκεῖ τῶν κειμηλίων, καὶ τοῖς θησαυροῖς, καὶ τῇ περιλάμπρῳ καθάπαξ πομπείᾳ τῆς τύχης, καὶ τῇ θρυλουμένῃ τοῖς πολλοῖς καὶ ἀμαθέσι τῶν ὄντων εὐδαιμονίᾳ. καὶ τῶν κεκηρυγμένων. etc.

Καὶ Διογένης ὁ φιλόσοφος ἀντιπαρέβαλλεν ἑαυτὸν τοῖς τῶν Περσῶν βασιλεῦσι ἐν τρίτοις, καὶ τὴν αὐτοῦ πήραν, καὶ τὸ τρίβωνα, καὶ τὸν πίθον ἀντικαθιστῶν κατὰ τοῦ ἀργυροῦς αὐτῶν τῆς τρυφῆς. etc.

que Diogenes solia graciosamente comparar sus idas de Athenas à Corintho, y de Corintho à Athenas, à las jornadas del rey de Persia χειμῶνος μὲν ἐν Σούσοις διατρίβοντος, θέρους δ' ἐν Ἐκβατάνοις.

LVII — Ὅτι ἔνιοι τῶν ἄλλων πλάττονται φιλόσοφον πρόσχημα καὶ περιφρονοῦσι τῆς τύχης καὶ τῶν κατὰ τὸν βίον ἐνοχλούντων ἀπεχθάνοντες αὐτοὶ πρὸς ἐντυχίαν καὶ βαρυκαρδιοῦντες.

LIIX — Πότερον ἄμεινον ἄρα τὸ γενέσθαι, ἢ τὸ μὴ γενέσθαι. καὶ ὅτι ἄμεινον τὸ γενέσθαι.

que Salomon parece tener lo primero. y Platon muestra ser desta misma opinion segun las miserias de esta vida. diziendo que no tornaria estando en la ultima vejez tornar à la primera niñez. y Homero παρ' δ' ἐμοὶ ἔλαθων δύο πίθοι.

κακόπαιδες. πολύπαιδες.

Aeschylus sic. ὦ θάνατε παιάν ἰατρὸς μόλε.

LIX — Ὅτι πολὺ παρ' ἄλλοις τὸ παραινεῖν.

πάντες ἐσμὲν ἀμαθεῖς τὰ οἰκεῖα, καὶ πάντες ἐσμὲν ῥητορικώτεροι, ἢ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαίρειν τοῖς λόγοις, καὶ ἀφθόνως ἐν τούτοις καὶ πλουτοῦμεν ἐν μέρει· οὐκ οἶδα πότερον ἂν φαίην ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν, ἢ μάλιστα τοὐναντίον καθ' ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἥδιστα, καὶ ὅσον καθ' ἡμῶν τὰ φαῦλα ποιοῦσι, καὶ ἡμᾶς ἄξια πράττειν, καὶ γέλωτος ἄξια, καὶ βούλοιντ' ἂν ἐκ παντὸς ἀπολεσαίμεν ἡμᾶς τρόπου, καὶ μαινομένους παρακαλεῖν

ἐν πολλοῖς μαρτυροῦσι. καὶ μάλιστ' ἐπαινοῦσιν αὐτῶν πλέον βασκαίνουσι. τάχα ὁ καταγελῶσιν αὐτῶν τῶν ἄλλων ἁμαρτίας ἐπαίνων ἔχουσιν αὐτῶν.

LX — Ὅτι ἄπορον ἢ ἔστι τῆς ἄνοις γαλήνης κατὰ τοὺς λογισμούς.

que muchas vezes he pensado si ha tenido alguno perfectamente no solo en las cosas exteriores del cuerpo contentamiento de con lo razonable para el sustentamiento. sino en las opiniones de las cosas. etc. y en las passiones del animo.

LXI — Ὅτι οὐκ ἔξω λόγου παντάπασι δόξειεν ἂν εἶναι τὸ τῶν ἐφεκτικῶν ἐναντιουμένων πρὸς πάθος κατάστημα, καὶ ὅτι Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὴ τῆς τούτων ἐδόκησαν.

λόγῳ παντὶ λόγος ἀντίκειται. λόγος ἐστὶν οὐ [illegible] πρότερον. [illegible] καὶ γνώμη γνώμῃ [illegible] καὶ δόξα δόξῃ, καὶ κρίσις κρίσει. [illegible] ῥίψας ἔπεσε καὶ [illegible] ῥοιζήμασι μεγαλοφώνων, ὡς ἔοικεν, [illegible] κομψὸς ὁ πᾶς καὶ μέτριος λῆρος, καὶ ἀμαθίας [illegible] καὶ πάντα ἐν ἀκαταληψίᾳ καὶ πᾶν ἀμφίβολον.

dize que Socrates, y Platon dieron principio à las Sceptikos que pensavan poner en fermedad en todo juyzio humano. y este dize que si no es la sagrada escritura que todo lo demas es incierto. y que ni en sciencias, ni artes mecanicas. ni en las costumbres ay cosa constante, y cierta. Puede se responder que si la sacra escritura es cierta en ella ay principios de todas artes y sciencias.

μόνα δὲ τὰ πλεῖστα ἐπέκεινα σοφίας ὡς θεοῦ παρ' αὐτοῦ ἡρμηνευμένα [illegible] περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν καὶ τῶν ἄλλων περιεργάζονται τῆς πρώτης τῆς ἀληθείας [illegible], καὶ πάσης αἰδοῦς καὶ ἀσφαλείας πάσης [illegible]. τὰ δ' ἄλλα πάντα [illegible] σοφίζονται περὶ τῶν ἐν φύσει, περὶ τῶν κατὰ τεχνικῶν [illegible] φυσικῶν [illegible] λόγων ἐξ ἐμπειρίας περὶ τῶν κατὰ τὸν βίον πρακτέων, καὶ [illegible] προσθεῖναι ἀξιώσεις [illegible] καὶ λυσιτελεῖν ἄλλοις [illegible] φαῦλα καὶ τοὺς ἐναντίους ἐπιδείκνυνται λόγους.

LXII Περὶ τοῦ ἐμπίπτοντος πράγματος πράττειν· ὅτι ἀλλὰ φιλόπραγμον ἦθος φαῦλον τοῦ δεῖ διαπράξαι, καὶ ἀπρομήθευτον τῇ τύχῃ.

Φαῦλον ὡς ἀληθῶς πρᾶγμα, καὶ φαύλων καὶ δυστυχῶν ἀνδρῶν καὶ πολὺ μάλιστ' ἀπεχθέστατον τῶν βελτίστων, τὸ παντὶ πράγματι καὶ προστρέχειν ἑτοίμως καὶ πάσῃ ῥοπῇ, καὶ ὠθεῖν καὶ ὠθεῖσθαι, καὶ μὴ μάλιστα ὡς οἷόν τ' ἀποδιδράσκειν καὶ περὶ τὰ οἰκεῖα, καὶ οἷς ξυνέπεσέ τις συνεῖναι, καὶ χρῆσθαι, καὶ αἰσχρὸν ὄντως ἄρα. καὶ πονηρεύεσθαι καὶ ἰδιοπραγεῖν καὶ προκόπτειν πάντη, καὶ ἐγκαλλωπιζομένων ἄγεσθαι. καὶ περὶ τῶν σοφῶν τὴν μεγίστην ἀτιμίαν δὴ καὶ πρὸς τὴν ἄρα πέφυκε, καὶ περιπαθεῖς ἅμα, ὅσα τὸν βίον χρώσας ἄρας, καὶ μερίζονται ταῦτα ἅμα ἄλλοι πάντες, ὁ πάθος ἔσται τὴν κοινὴν τοῦ βίου συντέλειαν καὶ συνδιαγωγὴν καὶ ἁρμονίαν. ἔστω καὶ ταῖς παροιμίαις, καὶ ἀφορμὴν διδόντα, καὶ λοιπὸν ἐπερχόμενον, πῦρ σκάλλειν, καὶ ὡς αἶξ τὴν μάχαιραν, καὶ κινεῖν τὸν ἀνάγυρον. καὶ οὐχ ἅμα τοῖς παλαιοῖς ἐστὶ τῇ πολυπραγμοσύνῃ, καὶ κακοπραγμοσύναις καθ' αὐτῶν χαριέντως εἴρηται. τὸ

Τρον. καὶ ὅτι δὴ καὶ πολλοὶ τῶν ἀτυχούντων ὑλικῶς καὶ προσδραμόντων ὑπ' ἀβελτηρίας δυστηνῶς καὶ φαύλης ἕξεως, καὶ πόθου τινὸς φλαύρου περὶ τὸ ποθούμενον μετὰ τὴν πεῖραν ἀκλεῶς κομιδῇ δὴ χρώμενοι καὶ δυσχεραίνοντες, ὥσπερ διορτίζω παιγνιοσύναις, καὶ λαβέσθαι τοῦ σπισθεν ἐμπείρως ὄντως τρόπον, καὶ γενέσθαι τῆς ἀρχῆς ὅθεν ἐπράξαντο καὶ λυποτάξιον ... οὐκ ἂν ἀπώκνησαν, οὐδὲ μὴ προστυχεῖ δυστήνως ἐξεῖχον

Πρὸς τοῦτο σοι τὸν σάτυρον ὁ μῦθος φησὶν ὡς εἶδε τὴν πρώτην τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ προμηθέως γενόμενον μὲν ἐκφανθέντα τὴν θέαν, καὶ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς αὐτοῦ προστρεχόμενον βουλόμενον κατασπάσασθαι τοῦ προμηθέως φάναι· ὦ τοῦ τράγος, ὃν χαιρήσεις ὑπ' αὐτοῦ κατεμπιμπράμενος τὸν πώγωνα. τοῦ δ' αὐτοῦ οἶμαι τρόπον ἔξεστι φάναι προστρεχομένους ὅλῃ φορᾷ τῇ πραγματειώσει ταύτῃ ζηλοῦν καὶ κακίᾳ ἡδέως ὑπὸ τῆς ἀμαθίας.

LXIII Περὶ τῶν ἐλπίδων καὶ ὅτι τρόπον βιωφελέστατον ἄρα εἰς τὸ κατ' αὐτῶν χρῆσθαι, τρόπον δέ τι ἡ αὐτὴ καθάπαξ νεμεσητὸν καὶ κατεγνωσμένον.

καὶ γνώμας ὀλίγας, καὶ ἀγεννῆ φύσει, καὶ μάλιστ' ἀπολίτευτοι καὶ ἀνάγωγοι δόξαι τινὲς ὅμως ἂν ἢ τολμῶντες ἀεὶ κατατρυχεσθαι καὶ κεβλεύειν δυσχεραίνειν τῆς ἀπροσόπτου προθέσεως τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς χρόνον. ἔστω

que sin esperanças en ninguna manera se podria vivir. y q vivir conforme à las fantasias y imaginaciones de las esperanças vanas es locura, y lo compara à las fabulas q las amas cuentan à los niños. y a las personas, o representantes qi imaginassen q son ellos aquello q representan. y à los enfermos, y à los q se enxugassen en el agua y pensassen q estan firmes. y à la republica q dize Homero de las sombras del infierno. y q Platon dixo ὡς ἄρα γρηγορούντων εἶσιν ἐνύπνια αἱ ἐλπίδες.

ὡς ἄρα καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν σοφῶν εὐφυῶς ἀποδείξαντες φαίνονται τὰς ἐλπίδας ὥσπερ ἀφανῆ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἴδωλα περιπολεῖν τοῦ ᾅδου ἀεί, καὶ τἀνθρώπινα πράγματα, καὶ οὐ τ' ἐλπίσι μὴ ποτὲ ἀνοῦς. ἀλλ' ἔστιν ὅλως αὐτῶν δράξασθαι, ὥσπερ οὐδὲ σκιᾶς ἑαυτοῦ ἢ ὅλως ἐπιλαβέσθαι. ἡ ταύτης ὑπερβολὴ καὶ παρελθεῖν ἀεὶ παρόντων τε καὶ παρεσομένων ἄπειρον, καὶ ἀεὶ φεύγουσαν ἄληπτον, ἡ μὴ ἄρ' ὅστις ὥσπερ σκιὰ ὄναρ, κατὰ τὴν τοῦ Πινδάρου τῶν οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν βίον πραγμάτων ὑπερβολὴν ἑαυτὸν οἷος τε τῇ κρίνειν, καὶ παρέχει ἀνθρώπινα, καὶ παρέχεσθαι σωφρόνως φιλοσοφεῖν τῆς ἐλευθερίας δόξης περὶ τὰ κρείττω καὶ ἀληθῶς ὄντα γιγνόμενος. σπάνιον δ' ὅδε τὸ χρῆμα κατὰ ἀνθρώπινον βίον, καὶ ὄντως ἀκούειν ἔπαινος ἄξιος μόνος ἐν τοῖς ὁμηρικοῖς ἔπεσι περὶ τῶν ἐν ᾅδου πως βιούντων φθέγγεσθαι οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσι: —

LXIV Ὅτι ἥδιστον ἄρα ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσι διατρίβειν ὅτι οὖν πράττειν εὖ καὶ ἥκιστα

ἀκούω τοῦ θυβίου ἐπαμεινώνδαν στρατηγικώτατον ἄνδρα, καὶ καρτερώτατον τὰ μάχιμα, καὶ γενναῖον τὴν γνώμην, καὶ σωφρονικόν, εἰ δέ τις καὶ ἄλλος τὴν δίαιταν, καὶ κατὰ φιλοσοφίαν βιώσαντα. τὸ

que los hõbres q̃ierẽ mas una medianidad en sus tierras donde son conocidos, q no grandes riquezas en otras partes estrañas.
que como desseamos passar antes ntras enfermedades y passiones en ntra tierra entre los ntros por el amor y voluntad con q pensamos ser curados, q assi en ntras prosperidades queremos estar en ntra tierra y q nos vean, y alaben los ntros, y q vean ntra buena fortuna, y q gozen de ella por ntra mano, socorriendo los amigos de ntra necesidad.

καὶ ὥσπερ οὐδὲν ἀλλοτρίοις μᾶλλον ἡρούμεθα, ὅπερ ἐστὶ τί ἂν εἴη, καὶ καθ' αἵρεσιν ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τούτου οἶμαι μᾶλλον ἀνθαιρούμεθα ξυμπεσεῖν τῇ συμφορᾷ ταύτῃ

LXV

LXVI

LXVII

Pompeius.

de Sylla.

of Macedon, and of Philip his father. of the Romans, of Mario and of Sylla. of Pompey, and of Cæsar. of Antonius. of the Lacedæmonians, and of their kings, of Lycurgus, and of the Athenians, of Solon. of the Thebans, of Epaminondas. of the Persians, of Xerxes, of Artaxerxes, of Darius. of the Thessalians, of Jason. of the Macedonians, of Archelaus. of the Scythians, of Anacharsis, of Idanthyrsus. of the Celtiberians, of Viriatus. of the Carthaginians, of Hannibal, of Hamilcar, of Hasdrubal. of the Egyptians, of Sesostris, of Ptolemy Philometor. of the Parthians, of Arsaces. of the Armenians, of Tigranes. of the Numantians, of Retogenes, of Caros, of Leucon. of the Britons, of Cassivellaunus. of the Illyrians, of Agron, of Teuta. of the Gauls, of Brennus, of Belgius. of the Germans, of Ariovistus. of the Dacians, of Decebalus. of the Sarmatians, of Rhescuporis. of the Cappadocians, of Ariarathes. of the Bithynians, of Nicomedes. of the Pontians, of Mithridates. of the Colchians, of Aeetes. of the Iberians, of Mithridates. of the Albanians, of Cosis. of the Hyrcanians, of Cyrus. of the Indians, of Porus. of the Ethiopians, of Memnon. of the Amazons, of Thalestris. of the Arabians, of Alcidamas. of the Phœnicians, of Dido. of the Jews, of Moses. of the Parthians, of Arsaces. of the Armenians, of Tigranes. of the Numantians, of Retogenes, of Caros, of Leucon. of the Britons, of Cassivellaunus. of the Illyrians, of Agron, of Teuta. of the Gauls, of Brennus, of Belgius. of the Germans, of Ariovistus. of the Dacians, of Decebalus. of the Sarmatians, of Rhescuporis. of the Cappadocians, of Ariarathes. of the Bithynians, of Nicomedes. of the Pontians, of Mithridates. of the Colchians, of Aeetes. of the Iberians, of Mithridates. of the Albanians, of Cosis. of the Hyrcanians, of Cyrus. of the Indians, of Porus. of the Ethiopians, of Memnon. of the Amazons, of Thalestris. of the Arabians, of Alcidamas. of the Phœnicians, of Dido. of the Jews, of Moses.

LXIIX

Otra vez se ha de hacer mención de los Griegos.

que no hay conformidad entre los Griegos en lo q se busca, porq unos hablan de una manera, y otros de otra. y cuando vnos dan por vna misma cosa, no lo dan los demas. o ignoran. o no entienden lo q se vsa, o habla. y pues se pretende q sean conformes en lo q conuiene. q lo sea otra disposicion no puede ser segun q conuiene.

Y de Zaratas a Filolao todos los Griegos dudan, y ignoran. assi no hablan ni escriben juntos, y

οὔτε λόγοι σοφῶν ἀνδρῶν πάλαι τε, καὶ ἰσως μηδὲν ἧττον νῦν εἰς τοῦτο δύνανται τι, καὶ πείθειν ἔχουσι, καὶ κατασχεῖν τὰς ἀπαύστους τῶν πολλῶν στάσεις εἰς τοῦτο, καὶ φιλονεικίας καὶ μάχας καὶ καταψηφίζεσθαι τῶν ἀντιφρονούντων καὶ ἀντιπραττόντων καὶ πλεῖστα διαμεριζομένους εἰς τὴν ὁμότροπον ... τῆς ἐπιμελείας τὰ καθόλου, καὶ τὰ καθόλου κοινῶν συνοισόντων καὶ πραττομένων πᾶσιν ἁπλῶς κατὰ τὸ ἔχειν τῶν ἀνθρώπων, καὶ παρὰ πάντων σπουδὴν σύμπραξιν, οὔτ' ἀρχομένων ἐπιχειρεῖ καὶ δόγματα συνάπτουσιν εἰς τὴν περὶ τοῦ καλοῦ μονοφωνίαν, οὐδ' ὁμοφροσύνην ἐμποιοῦσι καὶ κοινωνίαν συνέσεως τε καὶ ἐπιμελείας περὶ τῶν καθόλου μεγίστων καὶ κοινῇ βελτίστων.

Καὶ τοσαῦτα μὲν ἄποι πεφύκασι δουλοῦσθαι, καὶ ἄκοντες ὁπηποτ' ἂν ὑφίστασθαι, γνώμῃ δ' οὐ καὶ λογισμῷ κατατίθεσθαι καὶ συμφωνεῖν οὐ μάλιστα.

Αὐτίκα ἄποι τρέπονται καὶ μάλιστα ἑτοιμότατα πρὸς τὰ χείρω. καὶ πολλαὶ γὰρ αἱ περὶ τὰ φαῦλα σχεδὸν πάντων ἀνθρώπων ῥοπαί, καὶ πλεονεκτοῦσι πολὺ μάλιστα τοῖς κακίστοις τὰ βέλτιστα πάνυ τοι κατὰ τῆς ἡμετέρας φύσεως δυναστεύουσι τῶν ἐπαγωγῶν καὶ μεγίστων τῆς χρήσεως. Καὶ τίς ἂν ἰατρὸς πάντων ἀκόντων ἰᾶσθαι δύναιτο, καὶ πρὸς τὰ ἐναντία φερομένων, καὶ μαχομένων ἢ φανερῶς, ἢ μάλιστα ἀφανῶς τε καὶ κλεπτόντως; ἢ τίς ἂν κυβερνήτης πάντων τῶν ἐν τῇ σκάφει καταστασιαζόντων οἷος πείθειν μόνος αὐτός, ἢ καὶ σὺν ὀλίγοις κομίσαι τὸ σκάφος τε καὶ αὐτοὺς ἄγειν ὡς βέλτιστα, ἢ ἀκινδύνως, ἢν δὲ καὶ ἀντιπράττειν ἀνέδην καὶ διαπληκτίζεσθαι πρὸς τὰ ἀγῶνα πλέους ὄντες ὁρμῶσι τί τις ἂν δράσαι; οὐ γὰρ ῥᾷδιον ἐπὶ πάντας δεσμοὺς καὶ πέδας ἄγειν. ἢ γὰρ καὶ βουλήσεται καὶ πειράσεται ἴσως οὐ χειρώσεται, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτὸς πρότερος κινδυνεύσει καὶ ἔσεται μαινόμενος καὶ πράττων ἑαυτῷ κίνδυνον. οὕτω πολὺ δυσχερὲς ἐν τῷ βίῳ, ἐν τυραννικῷ ἄγειν εἰς τὰ βέλτιστα: ~

καὶ καθόλου γε παντάπασι δυσμεταχείριστον ποιεῖσθαι γνώμας ἀνθρώπινας, καὶ ἀντοικεῖσθαι, καὶ ἀντιλέγειν χρὴ ἀντιφιλῶν, καὶ δόγματα ἀφανῆ προσμένοντα τὰς ψυχὰς οὐκ ὀμείβοντα καὶ ἀποκρούεσθαι τῶν καθαιρόντων, καὶ κωμοποιοῦντι τῆς διδασκαλίας ἐνσπίκῳ τρόπῳ: —

Τίς προσλημμένος τὰ βέλτιστα, καὶ χάριεν; τίς ὁμοφροσύνην τῶν ὄντων τε καὶ χρησίμων ἐμποιεῖν; ἐκ ... τῷ τοιούτῳ βίῳ δέσποτ' ἐξεζήτηκε καὶ ὅπερ τὸ κακὸν ἀποτρόπαιε: ~

LXIX ὅτι πολλοὶ νοσοῦσι τῆς προσπαθείας ἄποι, καὶ οὐκ ὀρθῶς ὁρῶσι:

ἄλλων ἰατρὸς ἀναιδὴς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων. ἢν κηρὸς αἰσχ.

LXX ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ γεωμετρικοῦ τῆς φιλοσοφίας εἴδους διά τε τὰ ἄλλα πράξεις τῷ βίῳ καὶ διὰ τῶν μηχανικῶν ἔργα.

Πολὺ τὸ πεφυκὸς ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου πράγμασιν ὅλεται ἄν τις ἐπισκοπούμενος τοῦ μαθηματικοῦ τῆς φιλοσοφίας εἴδους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ καὶ ὅθεν τὸ ἀριθμητικῆς ἐπιλογισμοῦ ἐν ταῖς τοῦ βίου χρήσεσι, καὶ ὅθεν τὸ μουσικῶν ἁρμονιῶν πλῆστας καὶ διαφόρως ἐργαζόμενα διαθέσεις τὰς ψυχὰς καθότι δέοι ἄν, ἢ φόβον κατὰ καιρὸν καὶ συστολήν, ἢ θάρσος ἀνάπαλιν, καὶ φρόνημα καὶ τόλμαν ἀρειϊκὴν ἐμποιῆσαι, ἢ οἶκτον ἢ ἐνθουσιασμὸν περὶ τὰ θεῖα, ἢ χαλῶμεν ὑπὸ ἡδύσεως καὶ συντρίβειν καρδίας, ἢ ἄλλα ἅττα πάνυ τοι πράσσειν, ὅθεν διαιροῦ καὶ τεχνολογοῦ μὲν ἐπιστήμη τῇ ἀπείρα κατὰ δύναμιν πιστοῦνται ἔτι γ' ὅθεν μάλιστα παρὰ τὸ οὐρανοῦ ἔχοντα ἀκριβέστατα ἐπιστήμης. καὶ ῥᾷδιον οὐκ ἔστι παραδοῦσι τοῦ λόγου καταριθμεῖσθαι τἀντεῦθεν λυσιτελῆ πρὸς πάντα τἀνθρώπινα, καὶ κατὰ τὸν βίον καιρὸν ἔχοντα.

Aqui cuenta lo de Archimedes con Marcello refiriendo a Plutarco, y dize que Marcello ... de tomar ... Çaragoça de Secilia por ... ... todos los ingenios de Archimedes que no bastava fuerça contra ellos ... se estava en su rincon. ὑφ' ὧν δὴ καὶ τελευτῶν ὁ πάντα ἄριστος ἐκεῖνος ἀνὴρ κέκλονε ... ἀπεχώρει τῶν χειρώσεων καὶ κινδύνων τῆς μάχης καὶ προσεῖχεν ἄξιον μόνῳ τῷ χρόνῳ, καὶ τῇ τριβῇ τῆς πολιορκίας τὴν ὑπὸ πείνης τῆς πόλεως δουλ... ἀλλ' ἢ τῇ τῶν ἀναγκαίων ἐνδείᾳ θαρρῶν, καὶ τῶν ἔργων ἀφιστάμενοι τῆς μάχης ἃ μηδὲν ἑώρακε τὰ τῆς ἀρχιμήδους σοφίας ὄργανα ἔχοντα, ἀλλ' ἐνειλ... ἐν τούτῳ καθήμενοι πάντα ἀναιροῦντα καὶ χωρὶς ὅπλων νικῶντα ῥᾷστα: —

Epicurus.

ἀνωθεν ὅλως τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀβλαπτ
τε καὶ ἀνεπιτήδευτος· ἐνδεχομένως προῖκα ἀξίου χαρίζεσθαι, τ
ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ παντὸς ἀνεπιτήδευτος· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ
Διαλεκτικὸς ὑπῆρξε ἐπὶ πάσης, καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ τε
ζῆν ἤρξατο καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὑπ' αὐτῆς, ὡς οὐδὲν
ἐπιτηδεύσας ἐπιτήδευτον, ἀλλὰ πάντων ἀμελὴς ἀπολωλὼς
τὸ καθ' ἡμᾶς μακαρίαν τὴν τοῦ λόγου, καὶ μακαρίαν αὐτὴν
ποιητὴν τοῦ βίου τοῦτον, καὶ μηδὲν ἐγκαταλείψειν πρὸς τὴν
συμπεφυκὸς ἐγκεφάλῳ, καὶ ἀγχίνοιαν, καὶ ἀπλότητα
καὶ ἀνυποστολὴν ἐναργεστάτην :—

καὶ ὡς πάθους ἀνδρὸς τοῦτ' ἀπ' ἐκείνου λόγους ἐφεῦρε
ἐρεῖσθαι· ἐμοὶ δοκεῖν· ὃς αὐτὸς ἀπολογίαν, πολλὰ
πρὸ αὐτοῦ, καὶ πολλὰ μετ' αὐτὸν ἔχοντα τε καὶ φυόμενα, καὶ
πάσῃ ἀνθρώπου ἕξει τε καὶ φύσει ἐναρμόττοντα· ἐπεὶ
τῆς πρώτης ἀφορμῆς καὶ συμπεφυκυίας ἡμῖν τὸ
τῆς τοῦ φιλοσοφεῖν πρὸς καὶ περὶ τοῦτο, τὸ τοῦ
λογίων καὶ τὸ βίου πάντος ἐξηγεῖσθαι ἀνωτέω· καὶ τὸ
ἔχειν πεῖσιν καὶ πιθανότητα καὶ μίμησιν, καὶ κοινὰ
πεφυκότα ἔχειν πρὸς ἄλλους· καὶ φύσεως παντοίας, καὶ
ἠθῶν βίου, καὶ τεχνῶν εὑρήσεις καὶ περὶ δοκήσεις
καὶ μεταβολὰς λόγων, καὶ ἀτοπίας ἀμυκτὰ, καὶ πολλὰ
ἕτερα, καὶ πάρεργα ἔργα· καὶ πανοῦργα σοφίᾳ ἀρχὴ
καὶ δόσις τε τῆς πολιτείας ἀπαρτὶ ἄδων, καὶ μεῖζ' ὑφηγεῖσθαι
καὶ παρέχειν ἐκ λεκτικοῦ προτάττει· καὶ τὴν φιλοσοφίαν
πρεσβύτατον λόγου θεσμοῦ, καὶ παρεῖναι ἐκ λόγου ἐφεῖσθαι
ἀπ' ἄρχῆς, ἀπ' ἐκ φυσικῆς καὶ περὶ τὰ πρακτέα
λογικοῦ, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἤθους τε,
καὶ κοινοῦ βεβαιότητος ἀρχὴ

Τοῦ δὲ καὶ λεκτικοῦ καὶ τῆς φυσικῆς ἀρεσκόμενος ἐπῆ,
καὶ πάσης μᾶλλον ἐπιστήμης ἔρασε· ἔτι δὲ καὶ ἐκείνῃ περὶ τὸ φυ-
σικὸν τῆς λέξεως ἐλίττουσι, καὶ ἐκεῖ τὸ φιλόσοφον ὑπάρχειν
ὀνομάζει καὶ ἀπολαύειν ἐξωθεν κόσμων, καὶ περιβλήματος
τῆς ἡμερίας· καὶ τὸ τῆς φιλοσοφίας πρῶτον τε καὶ
ὀλίγου ἔδεος τε καὶ ὕδατος χαμαιζήλου, καὶ φλογὸς
πάσης περιέρχεσθαι, ἐν τῷ χαμαὶ ἐν τῷ ἐν ἄνθρωπος
ἀνθρώπου ἐν ἐκείνῳ μὲν μᾶλλον ἐν τοῦτο τε τὸ κοσμο-
καλοκἀγαθίαν· ἀλλὰ βλέπειν τε ὅλως· καὶ ἐκείνῳ
ἀποπολεμοῦντος καὶ ἀπαλείφειν· καὶ μέχρι τοσοῦτον

ἐστὶ τῆς παθηματικῆς καὶ τεκμαιρητικῆς ὑπῳαίρειν,
ἔστιν ἐπιστήμη πᾶσιν ἐναίσθητον τῶν τεχνῶν ἐγκρίνειν,
καὶ τὸν τῆς ἀνωφελοῦς ἀλογίστου, καὶ παραπεπλῆσθαι.
ἀ τὴ μὲν τῆς ἐγκράτειας ἐναίσθητος περὶ μέρος
πάθους τεκμαιρητικὴ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐξεύρεσιν συμπεφυ-
κυῖα, καὶ συλλογισμὸν ἐναίσθητον ἀναίτιον ἔχει· καὶ
ἀπ' ἐναίσθητον πίστις, καὶ ἀλλὰ τὸ ἔστιν φύσεται,
καὶ ἀσυμφυὲς ἔρευνα, καὶ ἐνεργὸς ἄλλος μὴ τὸ
ἰδιότητας κοινωνικὸν τὸ ἀρχὴ ἔχει· καὶ ὅστις ἐπατε-
γικὸς περὶ τῶν μορφῶν τὸ καθόλου δοξαστὸν ἴδοι· καὶ
ἀμφισβητεῖν ἀπεφάνεται καὶ τὸ τῆς ἄλλης πόρρω τὸ
ἄλλο τῆς ἰδιότητας ἐνοειδὲς ἀναλογίαν· καὶ σταθμὸ-
νεμένων· τῆς ἀνίων ἕνεκεν· καὶ ὅρους ἔξω τῆς
ἀναπόδειξιν ἐκ τοιχείου ἐφαρμόζειν ἀπὸ ἑαυτῆς πάσ-
ταται τῶν πρωτότερα παρατῆ πατ' ἀνάπαυσιν, καὶ
ἀνθρώπου ἀναστρεπτικὸν, ὧν ἀρχὴν σπουδὴν πάσης τῆς
ἐπιστήμην ἀφορμὴν ἔχειν τοῦ μὲν, καὶ ἀπὸ τοῦ πολι-
τευόμενος τῆς συμπεφυκὸς χρήσεως :—

Lxxi περὶ πλουτάρχου.

φησ κατὰ τὸν ἀνωτέρω χρόνον εἰσιέναι πολλοὺς γ ρώμη ἀπὸ τῆς ἑῴας
ἀναπεφυκότος, καὶ ἀνοξυμβλητοῦ τῷ ὕδατι· γ οὗτος ἐπὶ
ἀνωτέρω χρόνου ἐσχεν μεσαίτης γ ἄκρης, οὗτος χρόνος ἐπιφανὴς, ἀπὸ
πολλοὺς χειμῶνας, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐκπεπτωκότας ἐπὶ τῆς
πόλεως χειμῶνος, γ ἀπὸ τὴν ἐκ χειμῶνος· γ ἀπὸ τὴν ἐκ χειμῶνος. ἀπὸ
φίλοσοφίαν τῷ ἐπ' πολίτευσιν τοῦ βίου, καὶ ζῆν τε καὶ ἀσκεῖν
λόγῳ ἐξῆ χειμῶνος, ἢ λόγῳ, καὶ βιωτέον· καὶ τοιοῦτος
περὶ μέλετα τῆς τοιαύτης τε καὶ περὶ τοῦτο περὶ τὸν τοῦ
βίου χρῆσιν.

φησ δὲ τὴν natural no ἐπιτ μικρὸν ἐκείνου δοξαστὸν ἢ περὶ
τὴν φύσιν ἐπῆλθε λόγου μέρη.

φησ ἐν τοῖς mathematicas ὀργάνοις μικρὸν. γῆς τε μέσον καὶ
ἡλιοειδὲς κόσμου τοῦ ἀστέρος. ρο

φησ ἐν τοῦτο γένεσιν πόλεις de Platonico, ἢ de Peripatetico, ἢ ἐν
ἑαυτῷ φιλοσοφεῖν τε βούλεται τόδε· ἐμοὶ σκοπὸς ἐξ ἀνθρώπου πρὸς ἀνθρ
πολίτην, καὶ ἀνδρὶ μὴ πατὴρ ἀνθρώπῳ, ἢ κοινωνὸν φίλων ἑαυτῷ
ἀλλήλοις τοὺς ἐμφερεστάτους τῆς πάσης φιλοσοφίας, καὶ πολιτε-
μοῦ πάσῃ, καὶ ὥσπερ ἐμφερόμενος τῆς περιτῆς ἐπιστήμης

τὴν πλάτην ἐγκρατὲς ὡς ἔσην ἀμαχὴ πάσῃ ἀράτκει πρὸς
διάφασιν, καὶ σπαστικωτάτη καὶ ἀτέχνων τῆς ἀμαρίας, καὶ
ὡς ἄρα μὴ ἔξω δὲ τὸ βέβη προβήσῃ καὶ πληγάδι, καὶ
πρὸν ἐγκλινάσῃ προδιαμύνῃ ἀνοίς, ἢ ἐγκίνησιν τὴν φορᾷ
χειμῶνος. Τοιγαροῦν πάντα ὡς ἐφ' ἑαυτὴν τὴν φορᾷ
καὶ ὥρας ἀμφίπτιος ὁ λόγος ἀνατί. ἄμα καὶ ἀνεμίας καὶ τὸ
κατάστημα ἕλκων ὕπνος μᾶλ καὶ ἀξιώματος ἀβλαβῆ
μὴ καθέστη ὡς τὴν ἀλκὴν τῆμι, ἐφ' αὐτὴν ἐστὶ
λίσι τῶν κτ' φύσιν ἀξιώματος καὶ τὴν σεσημεῖν πλήρης
ἐστί, καὶ σὰς ἢ ὡ χρὴς ἐστὶ ὁ σκοτὸς ὕπνος, καὶ
ἡ πρόθεσις τοῦ λέγειν. Καὶ ὥσπερ ὑδὲ ἐλὼ ὅλως
χωρεῖ ἐπὶ τὸν σπυρ, ὑνδὲ τοῦτ' ἄρεν ἐν φιλοσο-
φοῦ καὶ σπ' φιλοσοφοῦ πρᾶξεσ' τοῦκαὶ φθέγγεσθαι,
ἐκλαλήσῃ σεσημεῖ τὴ φύσιν καὶ ἀξιωματικὰ κτ'
μόνω δὲ παρὰ φιλοσοφοῦ ἐνφίλω σπουδάζομαι
καὶ ἐξωθεν ἀπολαμβάνει ἔγω καὶ χρὴν ἀ' ὄγκον λόγου
καὶ φράσιν μειζόνις πρέπον, καὶ πάσης ἐνστη-
σεσ' καὶ κατασκευῆς χρῆσθ καὶ σὺν πρόθεσιν
ἢ καὶ ὑπαρξιν καὶ φράσεσι ἐξωθεν ἀλλοτ' καὶ
ἰδιοποιεῖται ἀμφίπτιον:—
Ὃ ἀ' δὲ πεποίηκεν ὁ σοφὸς λαέρτης περὶ Ὁμήρου ἐνφιλόσοφον
πάσης ὑπερβάλλοντα φιλίαν ἀνοτῶν σοφῶν ἀναδημοῦν.

LXXII Θεωρῶν ἢ τὸ ἔπος λάτε βλάβας.

Λάθε βλάβας φησὶ τὸ ἔπος, ἀντ' ἐπιστασεσθαι ἐφ'
ἢ ἀγ' ἔξεσ' τοῦ ἐκ λάθε βλάβας. ἀρ' ὃν ἐστὶ ἀβλε-
πτίας τῆς ἢ, καὶ ὅτας ἢ φάσις βλάβ, ἢ μὴ μόρ
ἔξω φθόνον καὶ πάσης ἐνδοξ' ἀπιπραγίας
ἄμα καὶ ἀπρεῶν φαδὸν ἀνοῦ ἢ ὥρας ὡ ἀνοῖς ἐστ, καὶ
κατοδήμαν ἑαυτὸν ὡς ἥπερ ἐστὶ ἢ καὶ βλαβ, ὑπὸν
ἀλ μὴ ἀπεστ' ἀν ἢ πρόθεσιν κτ' τὸν βίον ἀρώσατ τε
καὶ ὁρωμένων καὶ κατ' ἀρετὰς βλεπτέσθαι. τῆς δ'
πρὸς τε τοὺς πολίτας ἀνπάρξεις ἐν φύσεσι, ἀπὸ
βασιλέως, τῆς ὁ δῆλος ἁπλῶς ἀνσιτικῶν, ὑδὲ
ἄλλ ἐν ἡμῶν ἔρα τῆς ἀ' ἐστὶ ἀρετὴ πόλεως, καὶ ἀφε-
πτικῶν ἐμλαύσῃ, ὡς πᾶρ ὑδὲ ἀ' ἐλεῖν κτ' τὸν παραλαμ

ὑνλ' ἡμῶν ἢ μεμνῆσθαι ὑνὲ ἀρετῆς, πάντ' ὡς ὁρᾶτε
πορεύσῃς καὶ πλαγκτῶν τῆς ἄγκυς, καὶ πράξεσι
ἔχρωντο ἐς τε δοκεῖ πάθ' ἐστὶ ἐν ἐστὶ πολυφροντίδος
φύσεσ. ἰ' ὁ πᾶς ἢ τὸ ἀ' ἀσῖμον καὶ πρεσεῖται
πρὶ καὶ φυσικῷ κρατεῖ, ἢ πλήρων τὸ ἐλὲ, καὶ λάβε
πρὶ, καὶ πάντων πεφ φαντᾶ, καὶ φθᾶσε ἰῷ μετοχῷ
τῆ τε τοιοῦτ, ἢ πάντων ἐστὶ ὁμοῖ, ἢ σπ' τοιοῦτ,
ἀναγκαῖ, καὶ σπάρτ ὡς ἀμαθεῖς ἐργασεῖται
ἢ μὴ χρῆσις ὁπτικῶν ὀλιγόνδε, καὶ πάφ τε βορρᾶν
ἑαυτὸν χρὴ ἀδ, καὶ πεφθαμένων μετ' ἐχθρῶν χρῆς
πᾶσ' ἀναλαμβάνεσθαι καὶ ἀπαρτ' ἐμοῦ. Καὶ τῆς
ὕστερ μειζόφρων καὶ ἐκρήσις καὶ ἡ' πάρχας ἐπι-
γωτὸν τε, καὶ τῇ καθολικῶν τ, καὶ βέλτιστ
ἀνωκεῖσθαι, ὃς ὕστερόν τε ἐφεκτικῶν κρίνων
καὶ πρὸς φυσικῶν ἐν πάρε ἰῷ παρόντε τῆς ἀναβλ
ἑαυτοῦ ἐγ' αὐτοῦ, ἐ χρὴν ἰὼ αὐτὸ μᾶλλον βέλτιστ,
καὶ λαθεῖν καθάπερ ἢ ἄρχεσ ἔχειν κατὰ τὸ ἔπος.
καὶ χρὴ πολιτικῶν ἐν ἐρῶν πάντ' ἐρωτᾶν τε, καὶ
ἅμα πάσ' ἀρ' καὶ ὅσος πᾶτε Νεμεσῆν καὶ παρεμβᾶν
τὴν παρ' αὐτῶν, καὶ τ' ἀρτ' αὐτῶν τ' ἀπεχ' ὠδίνων,
καὶ ἢ μᾶλλ ἀρᾶσθ, καὶ λαβὲν ἀξιοῖ. Φθᾶλες δ' ἐξέτασι
καὶ ἡ ἀπὸ παραλλάττοντ' ἀφυλάκτως πολεῖς ὁρᾶσθ
καὶ κατὰ ἰῷ τε πᾶς τοιοῦτος ὧ μᾶς ὁρᾶσθ. Ζᾶλλ' ἐπὶ
μᾶ δὲ πάλ' ἀμοι πολυστιγμονόν καὶ ἐξυβλεπτικῶν.
καὶ μαθεῖν ὅσου δὲ μᾶς ἐν φαῖ τυγχανῇ, καὶ φθό-
μων ἀφορᾶ καὶ ὑλῶν παρεχέτω, καὶ χρῆσις μᾶ ἀνοῖς
ἐφεφθονοῦ καὶ ἀνοσοῦσ, καὶ πάντα ἑαυτῶν χι-
μάτων μαθεῖν ἰῷ φιλομαθεῖ, ἢ ὠδύνων καὶ ἀμπ-
φθεῖ ἀμᾶν, καὶ ὑνὲ ὅσῳ τε ὀπτικῶν ἐγκλῖ
καταπέσῃς, οὐχ ὅσῳ τε μὴ πράξεσθ ἐγκρ, καὶ δ' ἐγκ
σπουδῆς ἐκφυτὸν τε καὶ ἀνεκλῖ τὸ μέρος πολλὰς πάλ
φροντῆ, καὶ πλῆν ἀπτεῖ ἐλάβε ποτ' ἀφ, καὶ φεύγοντ
καθ' ἑαυτὸν ἀδιάφορον ἀλαφᾶναι, καὶ ὑρεμαῖον ὡς τῷ
ἀνδ' ἐν ἑαυτῶν περέσθ τ' ἔξω ζῶντα, ἀλλ' ἀνάλκι

δέδεκται· καὶ χρῆναι λοιπὸν ὡς οἷόν τε εὖ ὅπῃ οὖν ἀπα-
ρέγκλιτον, ἀνάγκῃ πάσῃ καὶ πρὸς τοῦτο ἁμιλλᾶσθαι πάσῃ
σπουδῇ καὶ διακαρτερεῖν μένοντα· καὶ πρὸς εὐπραγίαν
πάσχειν, καὶ πρὸς τοὐναντίον ἀμεταπτώτως παραβαλλόμενον
καὶ τοῖς κατ᾽ εὐχὴν αἱρούμενον ὡς βέλτιστα, καὶ βέλτιστ᾽
ἂν εἴη τῷ ὄντι, ἡ σωφρονικὴ ἐπὶ οὖν ἔπεσθαι καὶ τοῖς ἀν-
τιπράττουσιν ὡς ἔνι μάλιστα μὴ ταπεινούμενον, μηδ᾽
ὑποχωροῦντα καὶ διδόντα νῶτα τοῖς ἐγκειμένοις
ἐπιδρομήν, καὶ παντάπασιν ἥκιστα καταστρέφεσθαι
θυμὸν τῶν ἀνεμέσητον ἐν τούτοις εἴη, τὸ δι᾽ ἀτυχίαν λει-
ποτακτεῖν, καὶ πολύ γ᾽ ἀνεκτότερον(?) τὸ δι᾽ ἀτυχίαν
λειποτακτεῖν τὰ πράγματα δοκεῖν, ἢ δι᾽ εὐτέλειαν(?)
τινα γνώμης, καὶ μικροφροσύνης, ὃ μάλιστ᾽ ἂν
τούτοις ἕπεται. καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων ἐξ ἀνάγκης
ὁμόσε πᾶσι πράγμασιν ἐντεῦθεν ἔμπληκτοι φέρονται.
οἱ δ᾽ ἀγροικοῦντες μέν, καὶ μάλα γε πονηροὶ καὶ πρα-
γμάτων(?), βιάζονται δ᾽ ὅμως παραμένειν οἷς ἔστι, καὶ
διαθλεύειν(?) ὁποίποτ᾽ ἂν ἔχοιμι(?), καὶ ὅπως ἄρα
δεξιῶς τε καὶ μή, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλως ἔξω πραγ-
μάτων καθάπαξ γενέσθαι ὅτι μὴ καθάπαξ πρα-
ξάντα κακῶς, καὶ τελευτῶντα ἴσως τοῖς ἐχθροῖς
ἐν οἴκτῳ γενόμενοι, ἢ περιφρονηθέντα παντάπασι
καὶ πάσης ἀπεγνωσμένον, καὶ ἀλλοτριωθέντα
χρηστῆς προσδοκίας :~

LXXIII Ὅτι προσήκουσα τῷ χριστιανικῷ ζωῇ ἡ κατὰ τῶν(?)
πολλῶν ζωή, καὶ ἐν πολλοῖς πράγμασι
ζωή;

Πολλάκις ἐπῆλθέ μοι τοῖς λογισμοῖς διασκέψασθαι
καὶ βασανίζειν, ἢ ἄρα τι ἀντιπράττει καὶ λυμαίνεται
τῇ χριστιανικῇ ζωῇ τὸ βίου ἐν πράγμασι, καὶ πολιτικῇ
κοινωνίᾳ, καὶ χρηστὸς πολλοῖς συμβιοῦντα, καὶ πάσῃ
ἀνάγκῃ συμπλεκόμενον νῦν μὲν ἴσως εὐφορίᾳ(?), καὶ
εὐθυμίᾳ χρώμενον, νῦν δὲ καὶ τοὐναντίον, καὶ λυπού-
μενον τοῖς ξυμπίπτουσι, καὶ λύπης ἀφορμὰς διδόντα

καὶ πολλοῖς ἀπεχθανόμενον. καὶ πολλοὺς ἀπεχθανόμενον
καὶ πολλὰ ἀγωνιῶντα διὰ τὸ ἐνδεές, τὰ δὲ καὶ μή, καὶ φό-
βοις καὶ ὑπονοίαις, καὶ θυμοῖς ταραττόμενον, καὶ καθά-
παξ μὴ ῥᾳδίως ἔχειν τῷ νῷ ξυγχωρούμενον ὅπου θεῷ, καὶ
τοῖς νομίμοις αὐτοῦ, καὶ οἷς κατὰ [illegible] ἀπαραίτητον
ὀφειλέτης ἐστὶ καὶ δῆλον [illegible] θεοσεβεῖν, καὶ κατὰ
χριστιανοὺς ὅλως ἔπεσθαι, καὶ οἷς ἐπὶ προνοίᾳ καὶ μετουσίᾳ
τίμιοι(?) ἀμείνονες(?), καὶ ὑπὲρ [illegible] ἔξεστι νομοθετούμεθα
καὶ πρὸς τὰ τελεσιουργίας τῆς ἀρετῆς καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων
καὶ ἀπαραίτητον χρεὼν ὑπὸ δεσποτικῆς φιλανθρωπίας πάντα
βουλομένης ἡμῖν ἀγαθά, καὶ τὰ πάντων κάλλιστα προσθεῖ-
ναι [illegible] εὖ μάλα ἀγαπώμεθα, καὶ ὁ μᾶλλον [illegible] ἀνύτειν,
καὶ ῥᾶον πλεονεκτεῖν τοὺς πολλοὺς τὴν ἀμείνονα [illegible]
βίον ἔχειν, καὶ χρήσιμον [illegible] πολλοῖς τοῖς πράγμασι σπουδούμενον
καὶ πολλοῖς τοῖς πράγμασι, καὶ πολλοῖς τοῖς φροντίσμασιν,
ὑφ᾽ ὧν ἐστιν ὡς ἀληθῶς παντάπασιν ἐκπίπτειν τῆς ἕξεως
τε καὶ στάσεως, καὶ καταβαπτίζεσθαι καὶ ναυαγεῖν πᾶσαν
τὴν εὐημερίαν τοῦ βίου. ὃ μάλιστ᾽ ἐρωτοδέχονται(?) δὲ
τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μετουσίαν ἀνύτειν, καὶ ἐν κινδύνοις
παγιδεύειν(?), καὶ διαθλεύονται κατὰ [illegible] ὁπουοῦν τὸν βίον
ἐς τὰ τῆς χριστιανικῆς θεοσεβείας νόμιμα, καὶ ἄλλως
καλλῖστ᾽ ἔχοιμι(?), καὶ τοῦτο πῶς ἄρα καὶ πόσον δεῖ ἔπεσθαι μὲν
εὖ δῆλον οὐ καθάπαξ, οὐδὲ τελέως. ἔπεσθαι δὲ πάμπολ-
λοι πλέον(?), καὶ πολλῆς ἀντιπράξεως, καὶ ποικίλαις
δυσχερείαις ὠθούμενοι, καὶ κοπτόμενον, καὶ τὰ μὲν περι-
γινόμενοι, τὰ δὲ καὶ συγχωρούμενοι, καὶ καταπίπτοντα.
ταῦτ᾽ ἄρα, καὶ τοῦτο μάλιστα ἔμοιγε(?) πλεῖστοι καὶ φεύ-
γουσιν ὅλῃ φορᾷ τὴν μετὰ τῶν πολλῶν κοινωνίαν, καὶ τὰ
πράγματα, καὶ ἀσπάζονται(?) τὴν ἐρημίαν καὶ τὸ
ἄπραγμον, καὶ ἀκοινώνητον τῶν πολλῶν, οὐ μισανθρω-
πίαν ἀσκοῦντες, πόρρω γὰρ δὴ τοῦτο πάνυ γε τῆς
χριστιανικῆς νομοθεσίας, καὶ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς, ὡς οὐκ
ἄλλο τι καθάπαξ ἀλλοτριώτατον, πόθεν, οἵ γε τοῦτο
καὶ μάλιστα πρὸ τῶν ἄλλων ζητοῦμεν(?) τῆς χριστοῦ μα-

θείων, καὶ πίστεως τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, καὶ τὸ φιλανθρωπικὸν οὐ πρὸς φίλους μόνον καὶ συνήθεις, καὶ οἷς ὀφείλομεν, ἀλλὰ καὶ πρός τινας τὰ ἐναντία πράττοντας ἀσφαλιζόμενοι σφίσι τὸν βίον οἱ τοῦτο δρῶντες. τὴν ἀπὸ τῶν πολλῶν θορύβου τούτου αἱροῦνται, καὶ ἀλυπίαν τῶν ἐν τῇ μετὰ τῶν πολλῶν ζωῇ δυσχερῶν, καὶ φροντισμάτων καὶ ὀχλούντων καὶ ταραττόντων αὐτούς. καὶ μέγιστα δὴ προσιστάμενοι πρὸς τὴν ἐντελῆ καὶ κατὰ Χριστὸν πολιτείαν καὶ ἀγωγὴν τοῦ βίου, καὶ φέρουσιν ἔξω τῶν ἐπιθέσεων ἑαυτοὺς καὶ τῆς εἰς τὸ κινδυνεύειν τὰ καλὰ ἑτοιμότητος, ὡς ἄρα τὴν ἐρημίαν, καὶ τὴν τῶν πολλῶν καὶ τῶν πραγμάτων μάλιστα φυγὴν ἐλευθέρους οὖσαν κομιδῇ πολλῶν ἀντιπράξεων, αἳ πεφύκασιν ἐν τῷ πολλὰ πράττειν, καὶ ξὺν πολλοῖς πάντα ἀναγκαίως, καὶ πολλὴν εὐκολίαν ἔχουσαν εἰς τὸ τὰ τοῦ Χριστοῦ συντηρεῖν δόγματα, καὶ προσανέχειν ἀπερισπάστως καὶ πλανῶν διὰ μέσης καὶ πλάσεων, καὶ διασπάσεως ἄλλων ἄλλοθεν, οἷς ἐκπλήττεσθαι νομίζουσι τὴν πίστιν, ὥσπερ ἐκπονηρεύειν τινὰς συνοικήσεως, καὶ μοχθηρὰς … ἀνελπίστου, καὶ πλεῖστον ἐπικινδύνου πρὸς ἐρημίαν … βίοτον, καὶ γαληνὰς … μετασκευαζόμενοι, καὶ ἀποχωροῦντες πολλῶν ἐπιβουλῶν καὶ ἀντιπράξεων καὶ πολυμόχθου ζωῆς κατὰ καιρὸν ἀνύτειν τὴν Χριστοῦ … διδασκαλίαν, καὶ εἰ τύχοιεν τε, καὶ εἰ μὴ τύχοιεν οὐκ ὀλίγον ἐπὶ τὰ πράγματα. οὕτως μὲν οὖν πολλοὶ τῶν ἄλλων … τῆς Χριστοῦ λατρείας φευκτέον εἶναι τὸ μετὰ πολλῶν βιοτεύειν ἀξιοῦσι, καὶ ἀποτρέπονται παντὶ τρόπῳ πρὸς πλῆθος ὁρᾶν, καὶ συνεῖναι διαπαντὸς πραγματικοῖς καὶ δεσμοῖς τοῦ βίου καὶ ὡς ἀληθῶς οὐκ ὀλίγοις ἐνεδρεύεσθαι πόροις πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ζωήν, καὶ τὸ τῶν αὐτοῦ δογμάτων, καὶ διδασκαλίας ἀντιποιεῖσθαι. οὐ μὴν ἀλλ' οὐκ ἂν φαίημεν, οὐδ' εὔλογον μὲν οὖν ἐστιν, οὐδὲ λυσιτελὲς ἡμῖν τοῖς ἐχθροῖς τῆς πίστεως τούτοις τοῖς λόγοις χώραν διδόναι καὶ ἀφορμὴν καὶ παρρησίαν ὡς … Χριστοῦ νόμος

καὶ τὸ

καὶ τὸ παρ' ἡμῖν δόγμα, καὶ πολίτευμα φθορὰν τοῦ βίου, καὶ καθαίρεσιν τῶν ὑποδεχομένων πράττειν καὶ νομοθετεῖν κατὰ τῆς ἄλλων κοινωνίας καὶ συνδιατριβῆς, καὶ ὡς ἐντεῦθεν οὐκ ἂν εἴη οὔτε γένεσις ἄλλων, οὔτε κόσμου παράστασις ἐκ διαδοχῆς, οὔτε πολιτικὴ τάξις πάντων φευγόντων ἀλλήλους καὶ γάμον καὶ παιδοποιΐαν, καὶ κοινὰς ὅλως πράξεις, καὶ δεσμοὺς καὶ συνέχειαν βιώσεως, καὶ καθόλου εἰπεῖν ἐξ ὧν ἐστι συνισταμένη τὸ διηνεκὲς τῆς τοῦ πρώτου δημιουργοῦ, καὶ δεσπότου καλλίστης ἐργασίας, καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἡμῖν κοινωνικὸν καὶ ἀγελαῖον ὁμοῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον συνόμενον, ἃ καὶ λόγοι θεῖοι, καὶ φύσις διδάσκουσι. καὶ πολλοὶ τῶν περὶ φύσεως καὶ τῆς τῶν ὄντων διοικήσεως πολυπραγμονησάντων, καὶ διὰ βαθέων πάνυ ἀκριβωσάντων, ὁρίζονται φύσει κατ' ἀνθρώπους εἶναι τὸ κοινοπραγεῖν, καὶ συμβιοῦν ἀλλήλοις, καὶ μὴ ποτ' ἔξω ὥσπερ τοῦτο καὶ περὶ πολλὰ ἄλλα τῶν ζώων ὁρᾶν διατετμημένων ἀλλήλων καθάπαξ εἶναι, καὶ ἰδιοπραγεῖν ἀκοινώνητα, καὶ ἀπολίτευτα. καὶ εἰ τοῦτο κατὰ φύσιν ἄρα, καὶ δῆλον εὖ μάλα τοῦτο ταμιεῖ, ἢ μάταιον ἂν εἴη τὸ παρὰ τοῦτο ἄλλο πράττειν αἱρεῖσθαι, καὶ παντάπασι νομίζειν κατὰ τῶν ὄντων ἀδύνατα, καὶ ἃ μή ποτε φύσιν ἔχει περαίνειν τοῦ πρώτου δημιουργοῦ λόγου τῇ φύσει νέμοντος. ἢ τἀναντία φέρεσθαι καὶ ἀντισπᾶσθαι καὶ κατεπείγεσθαι κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας, καὶ προνοίας, καὶ κατὰ τῆς αὐτοῦ βουλήσεως ἀντεπιχειρεῖν, καὶ λύειν πειρᾶσθαι τάξιν, καὶ νόμους θεοῦ, καὶ περιτρέπειν τὰ καλῶς εἶναι δόξαντα, ὡς ἂν μὴ καλῶς δόξαντα, μηδὲ κρατοῦντα καλῶς τῷ τὴν ἀρχὴν κεκινηκότι δημιουργῷ, καὶ μέχρι νῦν τοῖς αὐτοῖς ἀτρέπτοις ὅροις καὶ φρονεῖν ἄλλως ἔχοντα, καὶ λυόμενα, καὶ μὴ μένοντα ὡς ἕστηκε πάλαι. πρὸς ἄρα κρεῖττον χωρεῖν καὶ μεταποιεῖσθαι τοῦτο ἄλλων ἢ μεγαλοτολμώντων ἀνδρῶν

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἢ κερουσιν κτ᾽ τ᾽ πόνον λαὶ ἀκίνδυνα, καὶ κόσμου βάξιν
ἀμαυρουντ᾽, καὶ δόκησιν φῶτός, καὶ δόκησιν λογο-
ποιουντες θεῶν. ὁ πορὸν δέοι τῆς ἀν εὐ φρονῶν ἔρως
φάνοι, καὶ βουλοιτ᾽. ὡς βέλτιστον ἄρα ἔχειν καθόρων
ἐ᾽ αὐτῷ πορπτὶ, ἢ μαλιὰ ἑαυτῶ, ἀλλ᾽ ἀρέτεκτον
τὲ ἔστ᾽ ποιὸν λυπίσεις τ᾽ ἀνομίαν τῶν ποιῶν, καὶ
τῆς ἀμελείας ζαύτης καὶ᾽ ἡμᾶς τ᾽ ἀριστοῦ θεο-
σεβίας καὶ πίστεως, πάμβασιλεῦ τὸ παῖβιον, καὶ οὐκ
ἄμως βίοιν ἀλυτέον, καὶ πολὺ ἄλλων πατελιν-
θέον ἀπάβασα τυφλὸς ἀτύπλου, καὶ χλόρον. καὶ δεῦδε
λυπόθεν εὐεργέτατον, καὶ οὐδὲν μὴ ποιῆ᾽ ἔρως
ἔγων, μὴ δ᾽ ἐν ζαύτα μᾶλ᾽ ἀκόλουτον, μὴ δ᾽ ἐν
παλὸς ὅτ᾽ ἄρα τυπόνυμον. ἢ δ᾽ ἄρα τὸ τ᾽ ἀγαθὸν
πεθέπους ἀρπογενὲς ἐρώτες, μᾶλλετ᾽ ἀπορθεν-
κοῦσι, μὴ δ᾽ ἀπορεῖν σέρ τ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ περὶ
τῆς αὐτοῦ κτίσεος πόνων, ἀλλ᾽ προβασσομένῃ ἐπ᾽
ἀρχαῖς ἄρα ἐγείρας, καὶ συμφυτ᾽. ἐπ᾽ μεγίστων ὡς
ἀν ἔνεργος, ὅσος τε ἦν πράτ᾽ῆν ἰς τ᾽ σπουρὸν αὐτ᾽
κοινὸν πᾶσιν ἐκκλῆσαι, καὶ χὰς τ᾽ ἴσ᾽ μεγίστ᾽, χὰς
δ᾽ ἀπ᾽ῆν ἀνύσσειν. ἀδύνατον τὲ γὰρ τ᾽ πανδ᾽ θεοῦ
μεμῆναν ἀνδρὶ οὐκ ἂν μὴ ποτ᾽ σπε θεῖ φρενῶν φῶτ᾽
ἄμεν ὁ ἄμεν περὶ ζαύτα ἂν ἴξεις σωφρονῆν βέγτον τε
καὶ μὴ κακὸς ἀριστ᾽. ἂν καὶ ἀνώνυμ᾽ πάντ᾽ δ᾽ αὖ
ἴξεις πανπὶ ποιῆς ὁπωσὸν χρῆσθ᾽, καὶ ἀνδρὶ τ᾽
ἀσκητὸν καθ᾽ αὐτὸς ἤρτ᾽ τῆς εὐτερνέος καὶ τῶν μὴ
καὶ χρῆσθ᾽, ἀνδὶ τ᾽ ἀσκητὸν οὐ χρῆσθ᾽ οὐ τῆς
πόβε, δὸ πανθ᾽ ἃ κτ᾽ τ᾽ βίορ ἐν τε καὶ μὴ. καὶ
μᾶλλον τ᾽ εὖν καὶ ἴσ᾽ῆν ξυμπίπτ᾽ σχάσεσθε.

LXXIV

ὅστ᾽ τὸ μὲν κτ᾽ πολλ᾽ βίοιν πρατῆναι
εὐκαρίαν φέρ᾽ ἢς τὸν στέφανον τ᾽ τῆς
χτισιαμένης ἀνθρώπου

vide prima...

ος scrib.

καὶ φέσθε ἀμάλιδα ἐγκρατὲς τ᾽ πάνδαγμον ἀμόσπα-
σαν καὶ ἀμάλιδα, καὶ ἀλέγ᾽ ἀκοστ᾽ῆ φῶτος
ἀπ᾽ ὃ δ᾽ λόγων σαφροσύνης καὶ μανικοῦσα, καὶ
πραγτικῆς ἀμᾶς δεσποτ᾽ ἐπιβλῆναι, πῆ στοτ᾽ ἐᾶν
ἐυχὲ καὶ φράζεσθαι; ἀμάλιδα μετ᾽ ἐγκλ᾽ πάμτων μᾶλ
τ᾽ ποικίλων ἀν᾽ ἑαυτὸς, ἀμᾶ τῶ ἐμφυτῶν ἀρα τῆς
τύχης τ᾽ τῶν κακῶν ἐγκλ᾽ ἔρωτα λέγει, καὶ σπαπὰ
ἑκουσῆ καὶ ἀκῆ᾽ φέρεσθαι, καὶ ὁ ἐρᾶν τ᾽ μὲ ἐρᾶν,
καὶ φρονοῦσι ἐπ᾽ τῶν ἄρα βαίτερα μὲ φρονῆν.
ἐπ᾽ζαι μὲν δὲ πάντ᾽ ὅλης ἀφ᾽ ἑαυτ᾽, καὶ τοῖς τε
τοιοῦσι, καὶ μὲ λαθεῖν ἀνθρώπους ἔτ᾽ κες, ἀλ᾽
ἐρασθοῖς καὶ ἔτ᾽ πάσας ἀφοῦσι ἐν ἀι πῆ᾽ στοτ᾽ ἀν ἔτ᾽
ζαῖς ἐμᾶς ἐπιβῆ᾽ ἐν ἀνθρώπ᾽ τ᾽ ἀνθρώπ᾽ βίοιν.
καὶ ἔστ᾽ τ᾽ οὖν ὡς ἀμᾶς ἐμᾶς ἐν ἀνθρώπ᾽ κεφάλαι, ἐ
φῶτ᾽ῆν πανπὶ τρέπα τ᾽ πάντ᾽ ἐπ᾽ ἀλλ᾽, ἢ μὲ τ᾽
τ᾽ πολλὸν συμβίοιν, ἢ ἰδίοτητα τ᾽ βίον, στοχάσθαι
ἑαυτ᾽ῶ ζαῖς μᾶλλ᾽, καὶ ἀμεινοφίλτατον ἐν ἑαυτὸς
μᾶλλ᾽ῆν, καὶ μὲ σὺς πολλὰς ἐγκλῆναι, καὶ προσφύ-
γαλλ᾽ῆν, πρὸς ἔνας τὸν οἰκοῦσι ἐγκλ᾽ῆς ἀνθρ᾽, καὶ
ἐνθάδ᾽ῆν, ἢ πεφυκὸς ἐν᾽ περὶ ζαῖς κεφάλαι, καὶ τὸ
τῆς ἀρετῆς ἔξιν καὶ χρῆσιν, καὶ τὸν πολὺς ἐγκυκλοῦσι
κόσμους, τὲ πρὸ᾽ ἀνθρ᾽ ἐνεργεῖν.
οὐκ ἀγαθολογεῖν τὸν τ᾽ ἐᾶν, ἢ ἐν ἀρε τῆς ἀπὸ φῶτ᾽,
ἢ ἐν᾽ ἐγκλῆναι τὸν ποιῶ, καὶ σπερ᾽ πάντ᾽ ἐν ἐᾶν
ἐνθάδ᾽ῆν κρατοῦσι ἐγκλ᾽. λέγει οὖν ἀν ἐν ἐνεγκλῆναι
ἀν ἔλεν τὸν ἐνθουλοῖς ἀλ᾽, καὶ ἀνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν.
καὶ ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ δ᾽ῆν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ ἐν᾽ ἐνθρ᾽ φῶτ᾽, πολλ᾽
μᾶλλ᾽ῆν ἀν καὶ πάντ᾽ ἐξιοῦσι τ᾽ ἐπ᾽ ἐγκλ᾽ῆν, ἐᾶ πρὸ᾽
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ ἐπ᾽ ἐνθρ᾽ῆν ἐν᾽ πρὸ᾽ τὸ ἐν ἴσ᾽ πρὸ᾽ τ᾽
πολλὸν πρὸ᾽ τ᾽, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,
ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν, καὶ τὸν ἐν᾽ ἐνθρ᾽ πρὸ᾽ τ᾽ῆν φῶτ᾽,

κυδιμῶν, καὶ καθορῶν ἄκους ἐν πεζάσει μυρίοις πόνοις, καὶ ἀκδίᾳ τῆς πλοῦ ἀνύτιον τῆς αὐτῆς ἐπιμελημένος ἐστώς, καὶ χρώμενος ἔξω πάσης δυσχερείας καθ' αἵρεσιν ἑαυτῷ.

LXXV Ὅτι καὶ τοῖς ἐν τῷ κοινῷ πολιτευομένοις ἔξεστι καλῶς βιοῦν τῇ ἀρετῇ καὶ τῆς θεοσεβείας νομίμοις.

que en la vida politica puede uno servir a Dios y vivir Christiana mente, porque de otra manera la religion seria causa de destruir el trato politico, y el mundo.

LXXVI Εἰ γαμητέον ἐστίν, ἢ μή, τοῖς ἐπιμέλειαν ἔχουσι, καὶ φροντίδα τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς.

Τῷ ὄντι τὴν πολὺς ὁ δεσμὸς τοῦ γάμου τῷ βίῳ καὶ ταῖς ἐντεῦθεν βιαίαις ἐπηρείαις χώρα πᾶσα πολὺ μάλιστα καθ' ἡμῶν κρατεῖν, καὶ συνέχειν ἄφυκτα τὸν νοῦν πλάνῃ πᾶσα καὶ στροφαῖς παντίαις, καὶ κλύδωνι τῶν ἔξωθεν ξυμπιπτόντων ἐκάστοτε.

χώρα πᾶσα.

Καὶ μὴν ὁ γάμος τεκνοποιΐας ἕνεκα μάλιστα, ὡς ἂν δολιχεύειν τῇ συνεχείᾳ τῆς διαδοχῆς μικρῶν καὶ εἰς ἀθανασίαν τὴν φύσιν, καὶ τὴν τοῦ διαρκεῖς κατὰ μέρος ὄνα ἔχουσαν μηχανᾶται σοφῶς ἡ κινήσασα τὴν ἀρχὴν πρόνοια. Διοικήσει κακίστῃ τῆς ἐπακλήσεως διαδοχαῖς πορρωτάτω κομιδῇ διαρκεῖν καὶ ἱκνεῖσθαι κἂν εἰ μὴ τοῦ προσκεῖ τῷ γάμῳ μὴ τοῦ σκοποῦ τυγχάνοι τῆς φύσεως ἀκρ' ἐρημίᾳ τοῦ γρησίμου καὶ βιοφέλεις ὄντος συνὼν ὁρῶν πάντων ἀνδέστατον ἦν, καὶ ζῶσιν οἱ γαμήσαντες ἀνῆθεν νεκροί, καὶ ὡς ἀληθῶς τῆς ἀχθυμόνου ἀσυντελεῖς ἑαυτοῖς καὶ τῷ κόσμῳ, ὥστε τὰ τῶν σκευῶν ἀγρεῖα τοῖς οἴκοι παρέρριπται μηδενὸς λόγου καὶ αὐτοὶ τῷ βίῳ δικαίως ἂν ἄξιοι τῇ καθαπαξ ἀφυΐᾳ τῆς γρήσεως.

ἀναρρόν ἐστι, καὶ νενόμισται

LXXVII Ὅτι πάντα τρόπι τῷ πολιτικῷ ἀντιποιητέι εἰρήνης.

Τοῦτο ἄρα καὶ παλαιὸς ὁ οὑτωσὶ λόγος κακίστ' εἰρήνης ὡς ἄρ' ᾧ μάλιστα παρασκευαστέον ἐστὶν εἰς πόλεμον ἐπιμελητέον αὐτῷ πρότερ ἂν εἰς μάλιστα τῆς εἰρήνης. ὡς ἐν τεῦθεν πλείστην οὖσαν πορίσματα καὶ δυνάμεις καὶ κράτη ἐν-

κολίαν

κολίαν εἰς αὐτὴν τὴν τοῦ μάχεσθαι χρῆσιν προαναστεναζούσης, καὶ ὁπλοποιούσης αὐτῆς μάλιστα τῆς εἰρήνης ἐς τοὺς ἑπομένους ἀναγκαστοὺς πολέμους, καὶ χορηγούσης τῶν κατὰ χρείαν τοῖς πολεμήσουσιν ἀνῆθεν ἀφθονίαν τῆς τῶν οἰκείων ἀγαθῶν μετουσίας.

Καὶ ποιηταὶ φασὶν ὦ γλυκεῖα εἰρήνη πλουτοδότειρα βροτοῖς.

CII. Ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη οὐ κοινοπολιτείαις ἀλλὰ ὑπὸ δεσποτῶν ἔσχον.

μοναρχία

que casi toda Asia vivio siempre sugeta à imperio de Señores sin tener republica ni estado popular, o imperio de pocos como vivieron muchos en Europa. κοινοπολιτεία. ὀλιγαρχία. δημοκρατεία.

CIII Ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ πόλις Κυρήνη ἑλληνίς ἐν Λιβύῃ.

Δωριέων οἰκουμένη, καὶ ἔοικε ἀποικῶν ἑλληνικῆς ἔργι εἶναι, πορρωτάτω τε ὡς ἀληθῶς ἄντη πόλις τοῦ ἑλληνικοῦ παντὸς οἰκίσα μόνη κατὰ Λιβύην. ὃν γὰρ τὴν ἄλλη τῆς κατὰ Λιβύην ἡ πόλις, ἡ χώρα τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦσα ἀπ' αἰγύπτου μέχρι καὶ τῶν κατὰ Γάδειρα τῆς θαλάττης τέρων, οὐθ' ὅλως ἑλληνικῆς γρήσεως, ἢ γλώττης κοινωνοῦσα.

Καὶ οὐδὲν ἄρ' ἄλλο τι ἐγγύτερι εἶχεν αὐτὴν πόλις τοῦ ἑλληνικοῦ ὅτι μὴ πελοπόννησον, καὶ Κρήτην, καὶ Κύθηρα.

Καὶ βάρος τέτε καὶ οἱ τ' ἡρακλεῖδαι πλανηθέντες πλεῖστον ἐν τῇ ἑλλάδι, καὶ κυρήνην ᾤκησαν ἐν Λιβύῃ μετὰ πολλῶν οὓς ἀπέσχον ἄλλους ἄλλοθι τόπῳ, καὶ συνοικίαν ἐν ταῦθα κατεστήσαντο μετ' ἄλλων οἱ καὶ πρὸ αὐτῶν τὴν χώραν ᾤκησαν, οὐ τὴν αὐτοί τε Κυρήνης ἀρχηγέτες, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἡ αὐτῆς ἐκείνη γίγνεσθαι, ἑλληνὲς δωριεῖς ᾤκουν τὴν πόλιν πρὸς οὓς πολλά τε καὶ παρὰ πλείστοις ἤποις ἡρακλεῖσαι καινὰς μάλιστα ὁ κατὰ πελοπόννησον.

que en Cyrene se usava habito, y lenguage Griego: y fueron los Cyrenenses muy exercitados en las disciplinas Griegas.

CIV περὶ Καρχηδονίων· ὅτι ἔστι κατὰ νόμον

περὶ πολέμου

Que' filosofi che dicono le leggi essere state ordinate per la republica e per un capo

CV περὶ Καρχηδονίων ἔστι καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἀρίστοις πολιτείαις κατασκευασθὲν ὅτι ἀνὰ μέσον ἐστὶν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ δῆμος.

CVI περὶ τῆς φρονήσεως ἢ τοῦ εὖ εἰδέναι ἀρχὴ δὲ καὶ πρόνοια καὶ μέτρον καὶ μέσον ἀρχὴ καὶ τέλος συμφέρον

CVII περὶ Κοίλης Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ τῆς ἔσωθεν καὶ τῆς ἐπιθαλασσίας καὶ περὶ βαλανείων ἐν Ἐδέσσῃ.

CVIII ὅτι ῥᾳδίως εἰς μεγάλα πράγματα ἀγαγεῖν μικρὰ πράγματα καὶ Καρχηδονίοις ἔξεστι, καὶ φθόνον μεγάλην ἀποφεύγειν.

ὅτι ῥᾳδιουργεῖ μᾶλλον ὁ κακὸς τῶν ἀγαθῶν ἢ οἱ ἀγαθοὶ τῶν κακῶν.

περὶ Σκυθῶν.

ὅτι χρησίμων τῶν περὶ τὴν οἰκουμένην ἐστὶ καὶ τὸ ἱστορικὸν ἐπιμελεῖν

περὶ τῶν ἀνωνύμων καὶ μὴ ὀνομαζομένων ἐν τοῖς τῶν ἀρίστων πραγμάτων ἐξ ὑποθέσεως.

περὶ εὐβουλίας καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγα πράξεως ἢ σώφρων περὶ φρονήσεως ἔδεται τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀσφάλειαν φύσει καὶ ἔθεσι, καὶ τρυφῆς εὐτονέα.

ὅτι οὐ καιρὸν εἰδέναι μόνον καὶ παρασκευὴν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ στρατιὰν καὶ πάντων τούτων τὴν πατρίδα.

εἰρήνης τὸ ἀμύνασθαι καὶ ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἀνθρωπίνων καὶ ἔστι τὰ μὲν τῆς τύχης καὶ κατὰ τὸ ἀναβιβάσθαι βέλτιστον εἶναι καὶ κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι καὶ ἐκ τῶν παραλογισμῶν ὠφελεῖσθαι Δημόκριτος· ὅτι ὁ μὴ τὸν εὐμενῆ.

cxvi ὡς ἡ ἄσκησις ἡ πολιτικὴ ἀναγκαία...
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τῶν πρακτικῶν ἀπὸ μικτῆς πράξεως καὶ μικτῆς πράξεως πολιτικῆς ἀπὸ μονοειδοῦς ὡς ἀναγκαίας, ὡ καὶ πρακτικῆς θεωρίας.
ὅτι τὸ ἐλλιπὲς ἐστιν ἐπιδέχεται ἀποδεῖξαι· οὐκ ἀπορον· οὐδὲ ἐφαπτομενικόν.
ὅτι γνῶσις ἡ ἁπλῆ ἐξ ἀρχῆς ἀναγκαίων ἢ βίου κόσμος ἀμείνων τῶν ἐλλιπεστέρων, καὶ ὅτι τὸ μετὰ λόγου ἐπιτηδεῖον ὑποβάθρα τῆς μαθήσεως.
ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ ἐπιστήμονες ἀδοξίαν ὡς ἀμαθίας τοῖς τὸν βίον χρῆσθαι ἐξ ὑποθέσεως.

cxvii ὅτι νῦν πρὸς τὸ πολεμεῖν ἀρτιμελεστάτην τὴν πολιτικήν.
ὅτι μὲν δεῖ τὸ ἄπαντι καὶ τὸ ναυτικὸν πεπαιδεῦσθαι πρακτέον τὸ πρακτέον.
ὅτι τὸ φιλόθεον ἀπάντων ἐστὶν ἀγαθὸν περὶ τὸ μετὰ θεοπρεπῶν τε καὶ ὁσίων πολιτικὴν μοῦ μὴ χρῆσθαι τε μοῦνον περὶ τὸ πρακτικὸν θεωρίας.
ὅτι πάντες ἀεὶ τὸ ὠφελοῦν φίλον θεῷ φίλον τὸ πρακτικὸν ἀεὶ καὶ ζῶν κρεῖττον πράττειν ἀποφαίνει.
ὅτι ὠφελιμώτερον βαδίζειν ἀεὶ πρὸς τὸ πρᾶξαι ἀγαθὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.
ὅτι μὴ κρεῖττον ἐναντίον λόγον τὸ περὶ τὸ ἀγαθὸν ἀεὶ ὠφελοῦν ἢ βαδίζειν καὶ ἐπιμελῶς πρέπειν σπουδαίους ὡς τάχος.
ὅτι ὠφελιμώτερον ἀναγκαιότατον περὶ οὐσίας, καὶ πλούτου τῶν πολιτικῶν.
ὅτι οὐ κεφάλαιον πάντα τρόπον προσέχειν ἄξιον τοῖν νέοιν καὶ πρωτίστοις.

ὅτι πάντες ἄρα φεύγομεν φιλοπλουτεῖν ἐπιθυμοῦντες
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τῶν κατὰ τὰ ἀναγκαῖα ἡμᾶς
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τῆς ἀφορήσεως χρήσεως
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τῆς ἀφθονίας καὶ τῆς κουφότητος τῆς ψυχῆς
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τῶν καλῶν καὶ ἡδέων
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν φύσεως πρακτικῆς.
ὅτι δὲ τὸ ἀπρόσκοπον τῶν χρειῶν πῶς ἔσται ὠφελιμώτερον τῆς μοναρχικῆς ἀρχῆς ἀνάγκης τε καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, καὶ τοῦ μείζονος κινδύνου.
ὡσαύτως ὅτι ἐκ τοῦ ἐμμένειν τοῖς νόμοις ἀεὶ περὶ τῆς εὐνομίας πόλεως καὶ μείζονος, καὶ ὅτι βραχέως ἄξιος λόγου.
ὅτι χαλεπώτερον τοῖς πολεμοῦσιν ἢ τοῖς χρωμένοις καὶ ἀποφεύγειν τὰ παραγινόμενα ἐξ ὑποθέσεως
θεωρία ἐξ ὑποθέσεως περὶ τοῦ καὶ ἐξ ἀναθέσεως χρήσεως
περὶ δικαιοκρατίας
περὶ ἀριστοκρατίας
περὶ βασιλείας
περὶ ἀθλιωτάτης πολιτείας
περὶ τῆς λακεδαιμονίων πολιτείας
ὧν ὁ μὲν ἐγίνετο ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα ἐξηκριβωκότες ἐφιλοσόφησαν.

α. ἐκεῖνο κ̄ νοῦν ἴσ̄ ἄτων, τὸ κ̄ δωρίεθ κυβερνήτου
ὃς ἐν μεγίστῳ κρύδωνι καὶ τοῖς ἐσχάτοις κιν-
δύνοις ἐρῶν καὶ ἀεὶ παλαίων καὶ ἀντέχων ἐς τέλος
ἀεὶ ἐσώ τοι ἔφυσε καὶ οὕτως ὃν μεζαστῆσομαι
τῶν ὀιακ̄ ἀεὶ ὀρθὰν τὰν ναῦν ἀπαδύσω.

β τοιαῦζα δὲ καὶ τοῦ θαυμαστοῦ πράτωνος ἃ καὶ δι-
εὐσομ̄ γάρον, οἷος ἐν πᾶσιν ἀνὰρ ἐκεῖνος περὶ πτός
τὴν πρῶτιν ὁ χρόνος ἐκεῖθεν μέχρι καὶ ἐς ἡμᾶς
ζαμπλένει ὥσπερ περὶ κενζαυρ̄ καὶ τραγελάφων
ἀνενέρτυζα δεμπύμαζα φωνῇ ἀπαλλίστῃ.

γ ζαπεινοῖ τὰ ἄνδρα, φυσὶν ὑποίκοις, πενία σύνοικος.

δ Cuenta lo de Aristeas Proconesio cuya anima salia del
cuerpo y le dexava muerto, y ella peregrinava y despues
tornava al cuerpo.

ε Cuenta como fabuloso q̄ Democrito se cegasse cō el espejo por
estar mejor para la contemplacion.

THE LENNADIUS LIBRARY
ΛΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοῦ ὕδωρ μιγνύον αἰγυπτίων καλῶν· ὁμοῖ ὁ Διονυσιάδης θεὸ
ἀνοίξ πάσιν Διονύσου. βουλοίμην τοῦτ· μὴ οὕτω μεταβ'
ἀνθρώπων ἐγνώκασιν, ἀλλ' ἔχε ὑγιαίνω τῷ ὡς κάλλιστα μίγε
μᾶλλον δὲ ἡδέως ἐφ' ὧν κράτηι μεταβάλ' τὸ πρᾶ. ἀν δὲ
χρυσίου τὸ ἀνάγκαιον· ὁρκοῦν αὐτοὺς μόνον ἀσπασάμενος
ἔλεγεν. ἡδέως ἔροιτ' ἄν τις ἡ βίλιος συνεταιρὶς ἐγκεκλεισμένων
καμμένων χρόμμυσιν ἐν ὑπνῳ σίτησε· ὧν μὲν ἐγὼ τὸ ἀνίπτ
βίλιον κρεμάμενον, ὅσ' ἐμοὶ ἐξ ἐμπειρίας ἔξε· ὧν δὲ ἐμοὶ πολλὰ μὲν
ἐγκεκλεῖσθαι, ἐγκρυφ· ὅτ' ἐν λίβυι· κἀξ καὶ σφηκῶν πᾶς. καὶ ἐκλανθάν
πᾶς· ἐν ἐξόδῳ· πᾶς· ἰοὺτ' ἐκεῖνον δώμης συγκραθέντ' ἐκ μιᾶς
ἐφ' οἱ πάντ' ἐκ μιᾶς ἐστίασεν σώματος θυμ· ἢ βίγματος ἐνίκησ· ἡμῖν
ἀλλὰ κλῆσ' ἐνεκ· μὴ φύσεως ἀ ἐφικτὸν πᾶσι τοῦ παντὸς κλῆσις,
ἢ παντοδυναμίᾳ, ὡς γὰρ ἡμῖν ἀνθρώπ· βούλεσθαι καὶ γενέσθαι
καὶ σῶσαι ἐνεργάσας, καὶ πᾶσ' ἀνάγκη, καὶ ἔξωσεν καὶ θηρίων φύσεις
ἐπὶ τοῖς πρ' αὐτῶν μεμέλ' ἐξ ἐκ καὶ ἀναίσθησ', καὶ ἐκ ἀνθρώπων
ἡ μὲν βούλησ· ἀπ' ἐξ ἀνάγκ· γνώσις καὶ συλλογισμ· ἀφ' ὧν ἐκ
ἀνθρ' ἐκ ἀνάγκ· ἐξ ἀνάγκ· ἐκ ἀνθρ' συμβαίνε· ἐξαρνήσασθαι, καὶ
ἐκ ἀνάγκ· ὡς ἐμνημόνευσε τὰ πράγματα. κυρωθὲν δὲ ὁμολογ
ἡδέως ἐφ' ὧν ἡ χρεία σεσωκὼς βίον, βασιλεὺς ἀνὴρ ἐγένετ'
εὑρὼν τοῦ κυρίου βασιλέως σῶτρον· ἐξ ἡ πρᾶ σῶτρ
ἐλεύθερ· ὁ ἐξ ἀνάγκ· σωτῆρ· ἢ δὲ ἀφ' ἑκατέρων ἔλεγεν ὅλως.

βίλιος λέγ' συμβαίνειν

Τὸ ἀκόλουθ' ὑμῖν ἐστὶν ἀπὸ κοινῆς ἐγχειρῶν ἐξετ· ὑβριστὴν
μοι ὑμῶν γενομένῳ πρὸς τὸν ἐμαυτοῦ κύριον, πλὴν ἐκ
ὀλιγάκις καὶ ἥμαρτον, ὧν πολλῶν ἕνεκα ἐμαυτὸν δοκῶ ἄν
μαι δίκ' ἀπ' ἐκ ὧν ἐπλεῖσ' ἐν ἐκείνῳ μακρῷ ἢ χρόνῳ ἔχειν
ἀπορρήτων· ἵνα μὲν δὴ ἐν ἐξ προαιρέσεως ἐνίοτε σκληρότερ' ἐμοὶ
δοκῶ προσλέγειν ἢ σκοπὸν ἔχειν· ἔτι δὲ καὶ ἀλλ' ἐστὶ
θεσθαι πρὸ τῆς τοῦ σκληρόν τι λέγειν· ὧν ἀλλ' ἐκεῖνό μ', ὁ
κακίστ' βασιλεῦ, ὑπάρχειν πεπίστευκε· καὶ ὅλως ὅτι

σκληρ.

ΕΝΝΑΔΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

εἰς τὸν ἅγιον χρυσόστομον :—

Ἢ γλῶσσαν εὐρὼν πῦρ πνέουσαν ζωγράφε,
μόνην ἀφῆκας. εὐλαβηθεὶς τὴν φλόγα.
ἢ πάντα τὸν μῶν. προσγράφεις καὶ τὸ φλέγον.
καὶ φθέγγεται μὲν. καὶ λαλεῖ παραινέσεις
ἀλλ' ἐστὶν ἰσχνόφωνος ἐξαστίας.
ἐμὸν τὸ λεῖπον. οὐ τοῦ οὖς πάραι σχόμην.
νῦν οὖν ὑπόσχων. γνώσομαι τίμοι λέγει.
βαβαὶ καταφρονεῖν με πείθει τοῦ βίου :—

εἰς τὸν αὐτὸν γρηγόριον τὸν θεολόγον.

τί σοι τὸ σύνουν βλέμμα βούλεται πέρ;
λέξειν τί καινὸν ἐκβιάζημοι τάχα;
ἄλλου κἂν εὕροις. πᾶν τοῦ ἀνθρώποις ξένον,
ἐγνώρισαν φθάσαντες οἱ σοίμοι λόγοι :—

εἰς τὸν μέγαν βασίλειον :—

Ἐπὶ πρέπει τις σεμνοποιὸς ὠχρότης.
ἐξεικρατείας τῷ σοφῷ διδασκάλῳ.
ἄλλει λαλέσει. ζῶν δοκεῖ τοῦ καὶ τύπος.
τρυφὴ τὸ χρῆμα. φαιδρότης καὶ τὲρ πνόντης.
οὐκοῦν τὰ χείλη πρὸς λόγους κίνει πέρ.
τούς καὶ λίθους θέλγοντας. διὰ μὴ λέγε.
ἀπὸ διδασκῶν εἰς συναίσθησιν ἀγείς.

δώκειν τῷ οἵῳδε ταῦτα κἠν σταθῇ μέγᾳ·
ἰοὺς ἐλκέσιν βρύοντας ἐξεῶν σὺν τόξοις.
πρὸς τοῦ λιὶ εἰσθροήσω· κεἰ μὲ χρῄσιν οὕτω μόνον· —

Παῖς ἀρχεδόκου θεὸν προσηνέπετον πτολίεθρον
Ἄγγελε φοῖβε Σπάρτης ἀμφιπτολίεθρον.
θαῦμα τ' ἀν' ἀνατόνους ζάβας μέγ' ἔσπεμψα
γράμματα, πάντοτε ἐμοὶ πρὸ τοῦ τοιαῦτ' ἀνίκ' ἄρῃ.
θαῦμα δ' ἐπὶ παίδων ἑπτὰν φαίνεται ἄριστος.
Διὶ ἔλυκον ἐ πρεσβύς ἀνὸρ ἐν ἠλιπίδι.

Τελέσιλλα.

Βίβλῳ Τελεσίλλ' ὅποτ' ἦλθε μοῖραν ἀναίδη
Ἀμφαφόωντα λέχος, νυκτὸς ἐκφορέοντα
Ἀστέρα μολεῖν ὄρκος ἐτώσιος ἠέρα θ' ἁρπάξ·
Ἐξ ἀπαλῶν χειρῶν ἰαχεῖ σωφροσύνας.
Ἀντὰρ ὁ μηλιὰς ἦ ἀπὸ μάνος ἄφαρ ἀναγὼν
Ἠπύλιος μορφὴ λεκτρῶν ἀναιρεμένη.
Εἶπε· ἰὼ Τελεσίλλα θέρξ προσδέχου σίδαρον
Τεννάλιον ἐὼν ἀν' ἐμὸν ῥοδόπλοκα πόδα.
ἔπτε τῷ ὕπνῳ δέδουπεν ὑφ' αἰκέστι φοινισσούσα
Ἐστερνάτισε νὺξ ἠε δαρὰ δέμνια συζυγίς.
Μωσσοπόλοι πίνᾳ πω κλιθέντες, ἀῶσθε δ' ἀϊ
Πίνᾳ τῷ θάμας, πτάδ' ἐμῆσθε λέχους.

Νῦν ἔφην ballads more quaintly
El Sueño Alphi mas ione ἔφην Sonnets
Πινδάρῳ μοῦσαν ἔχοντ' ἀνάγ' ἐδώσαμεν
Ἀνδρῶν μοῦσ' ἔφην ἔμ' ἐν
Νῦν ἐν Πλατεῖᾳ κἀνθρώπων ἐν πολλοῖς τε
Καὶ ἐπίσης πολλοὺς ἡμῶν ἐν
Ἐν φωνῇ τ' ἀνθρώπων ἐν Νῦ ἐν Ἀθήναις
Ἐν ἔμοιγε ἔφην ἐν πολλοῖς

Instantia puellę ad aquam Virginem
Michaelis Sylvii Car.

Quę nuper de me multi cecinere caveto
Hospes ne male te carmina decipiant
Non dedi, non fontis numen, nec Hypha Dianę
Sed decet id quod sum dicere simpliciter.
Sum statua ut cernis specie formata puellę
Quam placida opposita dum fluit unda quies.
Et qui me fecit similem fortassis amavit.
At surdam precibus quod sopor ipse notat.
Julius hic posuit nomen quoque virginis addit
Conveniens fonti temporibusque suis.

THE NATIONAL LIBRARY OF THE ATHENAEUS BIBLIOTHEKH

Julia Augusta.
Juno. — est pavo ad pedes.

Imp. Maximinus Pius Aug.
Salus Augusti. — sedet sacrificans ex ara exit serpens.

Imp. Cęs. Nerva Traianus Aug. Germ.
P. M. Tr. P. Cos. II. P. P.

Est alia Cęsaris ex altera parte
sunt instrumenta sacrorum. ex altera
elephas. sub quo. Cęsar.

Diva Faustina Pia. — est luna cum multis stellis.

Plautilla Augusta.
Venus Victrix. — est Venus palmigera. adstat cupido. dextra fert pomum. ad pedes parma.

Cęsar Augustus Divi F. Pater patriæ.
Cęsar ////// Cos. desig. Princ. Juvent.

L. Septimius Geta Cęsar
Spei perpetuæ. — est spei simulacrum, dextra præfert florem. sinistra sustinet vestem.

Julia augusta.
Sęculi felicitas.

Impe. Constantius Nob. C.

Severus Augustus.
Fundatori pacis.

---

est Adrianus ex altera parte luna
cum multis stellis.

Antoninus Aug. Pius PP.
Cos. III. — sunt duæ dextræ implicatæ continentes caduceum inter duas spicas.

CN. LUC.
ROMA. — sunt Castor & Pollux

L. Jul. Cos. — sunt quadrigæ. juxta imaginem victoriæ cum Tridente.

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

C. Cato
Roma. — sunt bigæ.

L. Piso Frugi.
P. C. — est equus currens cui insidet victoria.

L. Aes.
Roma.
GRAG. — est quadriga, moderatur Juppiter sceptrum ferens & fulmen.

Rufus III Vir — est virgo libram tenens. & altera mensuram dentata.

Q. Titi. — est pegasus.

Flac.
Rutil. — est biga victoriata.

M. Antonius
III vir. —

L. Saturn. — est quadriga.

Q. N. Bar.
Pr.
S. C. — est triga victoriata.

Cald. — est biga.

Philippus.
Ancus. — statua equestris.
est lituus. — A Q V A M

L. Flamin.
Roma. — est biga victoriata.

C. Postumius
A — est canis currens.

D. Silanus. L.
Roma. — est biga vict.

C. MANL.

L. Procillus.

C. Vibius C. F.
Pansa. — sunt quadrigæ.

M. Sergi.
Silus.

A. XXXV
Clau T.

Volteg. M. F. — est Medæa in carpento tracto à serpentib.

Ap. Cl. T. M. Q.

PACCOLEIUS LAR. — videntur tres cariatides.

P. Servili. M. F.
Rulli

P. Servili. C. — pugnant duo equites inter se.

A. B. N.
N. S.
Hispania. — sunt fasces consul. & aquila insidens signo. ex altera parte matronæ caput.

CN. Æ. Bar. CLXXXVII.

A. Plan.
Sd. Cur.

L. Thorius
Balbus.
I. S. M. R.

M. Acilius.
III vir valt.
Salutis.

L. MANL.
L. Sulla.

Sabin. — est sabina fœmina inter duos pugnantes. supra est luna cum astro.

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Licinius L. F.

Lent. Cur. est orbis et clavus. et caduceus.

Lentulus
Spint.

Marius. C. F.

Julia domna Aug.
Veneri victr.

Ἡρακλέους
σωτῆρος
ἡλιόλων.

Γελων est taurus personatus.

Συρακουσίων. sunt tres delphini.

ἀπὸ Αυχβούλου
Νίκλου. est taurus quem insequitur canis.

P. Fonteius Capito III vir concordiae
T. Didi imp. vil. Pur. sunt adductus impositi adductus.

Q. Titii. est Pegasus. sub quo securis.

L. Papi.

ΚΟΣΩΝ sunt tres viri ordine incedentes. ex altera parte aquila fert coronam altem pede. et altero virgam.

Εν γραμμαῖς τῶν κόσμων ἀριθμηθέντα νόησι
ἀρκτῶν ὠκεανὸν δύσιν ἀνχλίην τε, νοήσεις
γῆμα. ἠέρος. Φυσικῶν τῶν ἀλαρπῶν σκοπιάς τε κελεύθους
αἰθίοπ τ' ἀλλαγὲς, γερμᾶν δύσμορα φύλα,
σαυρομάτ γοίρωσ ἐοικότ ὡς καὶ αὐτῶς
αἰνομόρου σκυθίης γαλεπὸν τέρ, ἄγχις ἐν ἡμῶ
ἰνδῶν τε σκῆπτε χ' γὰρ πέρ ἀνχλίης τῆς.

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Plutarchi vitæ. 14. antiq.
Volumen Platonis ubi φαῖδρος
cum multis scholiis innominatis.
est ἐρμίου φιλοσόφου.
~~[illegible]~~ Plutarchi quædam antiqua
scriptura.
Sinesii & Libanii epistolæ scrip. antiq.
Platonis opera multa trib. volum.
Politia Plat. ant. scrip.
Proclus de Theologia Platonis.
Platonis aliquot dialogi cum Oratione
Aristidis.
Galeni Fun. græce.
Polybii lib. V.
Cybellus in Esai.
Ptolomæi geographia inges volumen.

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Λασκαριδῶν γενεὴς οἱ δ' ἔκγονοι, ὥσπερ ἀρχαὶ
κράντορες ἐσκλῦ ἦλθον ἰβηριάδ.
Χαίρετ' ὑπὲ ξενίη δεῦρ' ἐσίτε χαίρε καὶ αὐτὸ
Ἐσκλῦ ξενίην δ' οὔτι πάρεργόμεθα.
Ἀσκὰ τὴν ἢ πολίαν τὴν ἐπευχέαι ἐσκάδ' ἄνης
Πατρίδα σὴν, ὅμολες πῶς ποτ' ἐφ' ἑσπερίην;
Οὔνομα μοι Σοαρεὺς πατρὶς ἢ μοι οὖδας ἰβηρ.
Φθέγμα ἠδ' ἡμεδαπὸν πατρίδος, ἐξαπατᾶς
Οὐκ ἀπ. ἐν σελίσ. ἡσκήσαμεν ἐσκάδα βωμὴν
Θάμβος ἐχ' μ' ἔνδον ταῦτ' ὑπὲ φρασόμεθα
τέρος.

Charles de la grand cabeza.

Hic Carolum tetum ne se properantius orbem
Arbitret victor condidit ante diem.

A mi señora fran cisca de herrera
muger del doctor Suarez en ocaña
Junto con Sancto domingo.

THE GENNADIUS LIBRARY
ΙΕΝΝΑΔΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πρὸς τὸ βλέπτον μετὰ πλάττοντος. ὥστε κα-
λὼ ἔχειν αὐτὼ τὴν μονὴν ἐξ αἰσχρότητος,
ἐπιφθόνων καὶ τὸν μὲν σωκράτης ἀξίως
ἑαυτοῦ περὶ τοῦ πρόντος φιλοσόφησεν.
ἀξίως δὲ καὶ τοὺς τρίτους λαβεῖν ἔχει
περὶ τοῦ δεῖνος.

grecum

+ ἀν. καθημερουσιον.
– Τέτρα ἀν.
– ἕτερον ἀν. Τεσσαρων εὐαγγελιστῶν.
– ἀν. Σαββατο κυριακῆ.
– ἕτερον ἀν. ὁρεοτατον.
– ἕτερον ἀν. ἔχων τὰ εὐαγγέλια ἑωθῶν καὶ τῶν παθῶν.
– ἕτερον ἀν. γραμματων λητ ἤγουν ἀπολητῶν.
– ἕτερον ἀν. καθημερουσιον.
– ἕτερον ἀν. Σαββατο κυριακῶν.
– ἕτερον ἀν. Σαββατο κυριακῶν.
– ἕτερον ἀν. Σαββατο κυριακῶν — ἕτερον ἀν. Σαββατο κυριακῆ. —
– λειτουργιαι ϛ. βασιλεῖ. καὶ προσαγιασμένης γρηγορίου καὶ ἀν.
– ἀπόστολος καθημερουσιον.
– πράξεις τῶν ἀποστόλων ἑρμερμηνεμέναι πρᾶ. ϛ.
– πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ ἀπόστολος
+ Συμεὼν μετὰ φρατρὸς, εἰς βίον ἀγι.
Τοῦ αὐτοῦ λόγοι εἰς πατερικῆ. νοεμβρι μη.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς πατερικῆ. σεπτεμβρι μη.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς μνίμας τῶν ἀγι. νοεμβρι μη.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς βιοῦς ἀγι. σεπτεμβρι μη.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς βιοῦς ἀγι. νοεμβρι εἰς τὰς ιζ. ἀγγ.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς βίον του. ϛ.

Τοῦ αὐλοῦ ὑς βιόυσ ἀμπ· νοεμβρι
Τοῦ αὐλοῦ ὑς μαρτίριον ἀμπ πλήμενλο χρωμ νοεμβρι μ
Iulius. Τοῦ αὐλοῦ ὑς βιόυσ· ἀμπ καὶ ἀγωνδιαρεῖσ ποιητῶν
Τοῦ αὐλοῦ ὑς βιόυσ ἀμπ· σεπτεμβρι μ
Fevr. Mar. Apr. Maius. Τοῦ αὐλοῦ· λόγοι ὑς ἰουσ ἀμπόυσ φλιναρι μαρτ ἀπριλ
Τοῦ αὐλοῦ πρῶτε μουσῶ νοεμβρι μ
Τοῦ αὐλοῦ — σεπτεμβρι μ
Τοῦ αὐλοῦ — νοεμβρι μ
Iohann. Τοῦ αὐλοῦ — Ιοαναρι μ
+ χρησι τοῦ παντιαντοῦ λόγοι διαφόροι
Τοῦ αὐλοῦ· τὸ δεύτερον
Τοῦ αὐλοῦ· τὸ πρῶτον
Τοῦ αὐλοῦ π ἀπολογ τὸ δεύτερον
Τοῦ αὐλοῦ λδ· νε
+ ἐξαήμερος Ιουβ δ· β / τοῦ αὐλοῦ ἐξαήμερος χρωμ αὐλοῦ ἐξαήμερος χρωμ τοῦ αὐλοῦ
χρ· ἐξαημ ὑς τὸ πῑ ματθαῖον λδ· β
χρ· ἐξαημ· ὑς τὸ πῑ ματθαῖ ἡ ἄλλη ἐρωτα ποῦ ἐστι καὶ
Τοῦ αὐλοῦ ἐξαημ· ὑς τὸ πῑ ματθαῖ / ὑς τὸ κάλος π ιβ
Τοῦ αὐλοῦ ἐξαημ ἀρχ
Τοῦ αὐλοῦ ἐξαημ· ὑς τὸ φλατώνων
τοῦ αὐλοῦ ὑς τὸ πῑ ἰωαν / τὸ β
Τοῦ αὐλοῦ ὑς τὸ πῑ ματθαῖ τὸ
Τοῦ χρ ἐξαημ μεγαλ
Τοῦ αὐλοῦ μαγῳ π ἡ ἑτεροι λόγοι διαφόροι

διδαχὴ τοῦ χρυσοστόμ
Τοῦ αὐλοῦ ἐξημνῑ ὑς τὸ πῑ ἰω τὸ
χρ· ὑς τὸ πῑ ματθαῖ ἐξημνῑ τὸ
Τοῦ αὐλοῦ διδασκαλ πρὸς ἀρμένιον
Τοῦ αὐλοῦ ἐξημνῑ· ὑς τὸ πῑ ἰω· β
Τοῦ αὐλοῦ διδαχὴ ἡ ἑλλ
τοῦ αὐλοῦ διδασκαλ· ὑς ἰουσ ἀνδριάντ / ἡ ἑτερ τοῦ αὐλοῦ ἀνδριάντ
Τοῦ αὐλοῦ διδασκαλ ὑς ἰω ἀμπ χρωμ
Τοῦ αὐλοῦ ἑτερον πῑ ἀρμένιον
χρ αὐλοῦ· ἐξαήμ μεγ
χρ αὐλοῦ· πῑ ματθαῖ· β· ἀμπ νε λόγοι
Τοῦ αὐλοῦ· ἐξημνῑ· ὑς τὸ πῑ ῥωμαίους ἐπιστολ
Τοῦ αὐλοῦ διδασκαλ· ὑς διαφορ αὐτ
Τοῦ αὐλοῦ ἐξημνῑ· ὑς τὸ πῑ ἰω· νοεμβ
Τοῦ αὐλοῦ· ἐξαημ· β
Τοῦ αὐλοῦ· ἐξημνῑ· πρ ποσειφῑδ· β· πρ ἐπιστολ
Τοῦ αὐλοῦ π ἀποκαλύπτου διδαχαὶ
χρ αὐλοῦ ἐξημνῑ πρ ῥωμαίους
χρ αὐλοῦ πρ ῥωμαίους ἐπιστολ
Τοῦ αὐλοῦ ἐξαημ μεγαλ· β
χρ αὐλοῦ π πρὸς σκυθ
χρ αὐλοῦ· διδασκαλ· βδιαφόρων ἐξημνῑ
χρ αὐλοῦ ἐξημνῑ ὑς ἰουσ φλαμῑ

ξε' ἐρημη· ἐς τ ιβ' τιδ / τοβ'.
τοῦ αὐλοῦ δι διηγ ἐλίγα.
+ ϛιδ' τοῦ διηγ ἐρημ· λοιπὰ ηγὰ π πάτε
ϛ' αὐλοῦ π περιπατηθ· ὡς π ὀφίλοντ χιτῶνα· ϛ'
[αὐ διέρχ ν τὴν αὐλῶνα ἐ τῇ ὁδῷ
θεοδοῦ ιδ' τοῦ τοῦδε τὸ· δι διηγ καὶ διαμ ρεῦσαι.
δι διηγ ἐρημ τοῦ ὑμνητ
λόγοι ἐς διαυθηκ κεχλιδ· ὡς πολλ ὠφ.
θεοδοῦ τοῦ αὐλοῦ τοῦδε τοῦ δι διηγ ἐς πάλ ρωμ.
+ τοῦ μεγάλ ρασηθ ἐξαίρ μεθ ἐς τὸ παλαιὸν κοιτ ἐδον
τοῦ αὐλοῦ ὑδ ηγ ἐλίγ ὡς / [προφήτ ω ἐδίνη.
[ϛ' ἐρημ· ἐς τοὺς φαλμ· καὶ ὕστ ρον· τὸ ϛ'
τοῦ αὐλοῦ ὑδ ηγ ἐλίγ ὡς ἐρημ· ἐς τοὺς φαλμ· οὓς
τοῦ αὐλοῦ ἀσκητ ἐς μοναχ·
τοῦ αὐλοῦ ὑδ ηγ τοῦ τοῦ ἐρημ· ἐς τοὺς φαλμ· καὶ
[διάφ ροι λόγοι καὶ διαστολ·
τοῦ αὐλοῦ ὡς χρ ὀφείλ νῦν διαφόρ λόγοι ἐς τοὺς ἁγ·
τοῦ αὐλοῦ ἀσκητ καὶ ὕστ ροι λόγοι τοῦ αὐλοῦ·
+ πανυχ ὁσ λόγοι διαφόρ ἐς διαταγ καὶ εὐχ ἐλαι·
τοῦ αὐλοῦ τοιοῦτ βίοι ἐξ ἐπ ἐκλεκτ μόν·
τὸ αὐλοῦ – δι ἐκκλησ μόν·
ὕστ ρον τοῦ αὐλοῦ καὶ λόγοι ἐξ ηγητ κοινοβ·
τὸ αὐλοῦ· ἐς λόγους τ ἁγ ἐν διαφορ ἁγ·
τὸ αὐλοῦ μέγ πανυχ τὸ β'. μὴ φαυστ ἡ μέσ διαφορ.

+ ϛιδ' τοῦ παλαιοῦ· ἐρημ· ἐς μοναχ ἐν –
ϛ' αὐλοῦ ἐρημ πλίους
τοῦ αὐλοῦ· ἐς μοναχ ἐν
τοῦ αὐλοῦ διδασκαλ· ἐν τοὺς καμηλ ἐους·
πυρίκ· μακάριος ἡ ἀφ ἡ ἐοι νῦν ἀπο διηγ καὶ ἀπ διηγ
ἀφ ἐμ τοῦ αὐτ διδασκαλ· ἐς μοναχ ἐν / [τοῦ αὐλοῦ ἐς πολ ὠφ ἐλίας
τοῦ αὐλοῦ φαλτ.
τὸ αὐλοῦ φαλτ.
τὸ αὐλοῦ φαλτ. – ἕτ ρον φαλτ πολλοί –
ἕτ ρον φαλτ.
ἕτ ρον φαλτ ὀφείλ.
+ ὁμοίως
ἕτ ρος νόμ ρος ϛ' ἀπ ὀλίγ νομίμ –
ὁμοίως λίτλοι – ἕτ ρον π ἀποφάσ –
ἀπ ἐπιστ π ἐρημ· ἐς ἰω ἀποκαλ τοῦ θεολ·
λιβανὶς ἐφ μὲ τοῦ·
ἐν βίος τοῦ ἁγ· μαγδαλ·
βιοῦ βασιλ ἡ ἰω βαφ·
βιοῦ τοῦ ἁγ χρ ἀγχ μελίν·
βιοῦ τοῦ ἁγ συμεὼν ἐς τὸ θαυμ ὄρ·
μνήμ π θεοῦ τοῦ π ἁγ παχ·
βιοῦ π ἁγ πάλ·
βιοῦ π ἁγ ἀρσ ἡ ἁγ ἐκλ παίδ· π ἐν ὑφ·
ἐρημ ἐν

βίος τοῦ ἀγῶν γρηγορεῖ ἀπραγαντίνων ἐπισύπτου / ἕτερον.
κάνωνα ἐκκλησιαστικῶν.
μέλιστα ἡ γοῦν διδασκαλεῖ διαφόρ ποιητῶν τῆς ἐστιν ψυχ-
ζωναράς — κανώνα ἑρμηνεμέναι.
παλαιόν.
ἑξαήμερος ἐς τὸ παλαιὸν καὶ τῆς χρονικῆς ἡ τάσε.
λόγοι διαφόρ ἀγῶν, ἐς τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν καὶ τὸ παλαιὸν
λόγοι διαφόρ ἀγῶν ἐς διαφόρ ἐτῶν. [διδαχαῖ.
Συναξάριον τεσσαρων μηνῶν. μαρτίου. ἀπριλίου. μαΐου. ἰουνίου.
προφητικῶν.
μηνέον, γενουαρίου καὶ φλεβουαρίου.
μαρτύριον τοῦ ἀγίου δημητρίου. ἡ λόγοι διαφόροι ἑτέρ ἀγῶν.
ἀναστασίου, τοῦ συνᾶ, ἡ τοῦ ἐκλογαὶ ἐκ διαφόρ ἀγῶν
Συμεῶν τοῦ νεοθεολόγου ἐς. [τῆς διαφόρ ὑποθέσεων.
[διαφόρ ὑποθέσεις — χρύσιμον.
πατερικὴ τοῦ ἀγίου δορωθέου πρὸς αὐτοῦ μαθητάς.
ἐγκολόγιον.
λέοντος σοφοῦ, βασιλέως τῆς θεολογίας —
Οὖδας.
διοσκορίδης ἰατρός, τῆς ἰατροσύνης.
ἐς τὴν κοσμοποιήαν ἐκ τῆς γεννήσεως ἡ χρονικὴ ἐφεξῆς
παλαιὰ διαστοιχὸς ἡ διόπτρα.
ὁμήρου ἡλιάδος ῥαψῳδίαι. τὸ πομένον

φοῖ καὶ ἑτέρα δυοβιβλίαν ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλη
ἀγνοοῦντ αὐτῶν ποιηταὶ :—

THE ANADIUS LIBRARY ΑΝΑΔΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς καίσαρα Πέτρου Κορτωνάιου
Τοῦ ὑπνέως ἐπίγραμμα

Ὁ ἰκτέρων τὸ πάλαι Χρονίδης βαρύμηχθον Ἄτλαντα,
Ἀμπαύειν δολιχῶν τόνδ' ἐνόησε πόνων,
Τύνεκεν ἐζήτει πολὺν χρόνον, ἔτιν ἐφεύροι
Ἄλλον, ἀτὰρ θνητῶν, ὅτε θεῶν τίς ἔην.
Μοῦνος δὲ κρατερός, καὶ ἀοίδιμος αἰχένα Καῖσαρ
Θῆκεν ὑπουρανίῃ ἄντυγι προφονέως,
Ἔνθεν ὁ δεσὶ θεοῖς ἐναριθμίος, ἔνθεν ὑπείξει
Πᾶσα θρόνῳ κείνου χθὼν ὑποτασσομένη:

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀνεγνώσθη ἐκ τῆς πρόκλου γραμματικῆς
γραμματικῆς ἐκλογαὶ τὸ πρὸν βιβλίον
διαιρεῖται εἰς δ. καὶ ἐν μὲν τῷ α
λέγει ὡς αὗται εἰσὶν ἀρεταὶ λόγου καὶ
πρόσματος. παραλλάσσουσι δὲ ἐν τῷ μάλ-
λον, καὶ ἧττον, καὶ ὅτι τῶν πλάσματος, τὸ
μὲν ἐστιν ἰσχνόν. τὸ δὲ ἁδρὸν, τὸ δὲ μέτον.
καὶ τὸ μὲν ἁδρὸν ἐκπληκτικώτατόν
ἐστι, καὶ κατασκευασμένον μάλιστα, καὶ
ποικτικὸν ἐμφαῖνον κάλλος. τὸ δὲ ἰσχνὸν,
τὴν τροπικὴν μὲν καὶ φιλοκατάσκευον
σύνθεσι μεταδιώκει. ὀξὺ δὲ εἰμένων δὲ
μάλλον συνῆρται. ὅθεν ὡς ἐπίπαν τοῖς
γοεροῖς ἄριστά πως ἐφαρμόζει. τὸ δὲ μέτον
καὶ τοὔνομα μὲν δηλοῖ, ὅτι μέσον ἐστὶν
ἀμφοῖν. ἀνθηρὸν δὲ κατίδεα οὐκέτι πλά-
σμα. ἀλλὰ συνεκφέρεται τοῖς εἰρημένοις.
ἁρμόζει δὲ τὸ προγραφίαις, καὶ λειμῶν
καὶ ἄλσων ἐκφράσεσιν. οἱ δὲ τῶν εἰ-
ρημένων ἀποσφαλέντες εἰδῶν, ἀπὸ μὲν
τοῦ ἁδροῦ, εἰς τὸ σκληρὸν, καὶ ἐπηρμένον
ἐτράπησαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσχνοῦ, εἰς

Ἀνάλογον δὲ τούτῳ ὡς εἶναι τὸ
ΔΓ πρὸς ΓΒ καὶ τὸν ΔΕΖ τρίγωνον
πρὸς τὸν ΖΕΒ τρίγωνον ἐστὶν ἴσον
τὸ ΔΓ πρὸς ΓΒ καὶ τὸν ΔΕΖ τρίγωνον
πρὸς τὸν ΖΕΒ τρίγωνον. ἀλλὰ καὶ τὸ
ΔΓ πρὸς ΓΒ ἐστὶν ὡς τὸ ΑΓΔ τρίγωνον
πρὸς τὸ ΑΓΒ τρίγωνον· καὶ τὸ ΑΓΔ
ἄρα τρίγωνον πρὸς τὸ ΑΓΒ τρίγωνον
οὕτως ἐστὶ καὶ τὸν ΔΕΖ τρίγωνον πρὸς
τὸν ΖΕΒ τρίγωνον· καὶ ἐναλλὰξ ὡς τὸ
ΑΓΔ τρίγωνον πρὸς τὸν ΔΕΖ τρίγωνον
οὕτως τὸ ΑΓΒ τρίγωνον πρὸς τὸν ΖΕΒ
τρίγωνον. ἀλλὰ τὸ ΑΓΔ τρίγωνον πρὸς
τὸν ΔΕΖ τρίγωνον ἐστὶν ὡς ἡ ΑΔ βάσις
πρὸς τὴν ΔΖ βάσιν· καὶ τὸ ΑΓΒ ἄρα
τρίγωνον πρὸς τὸν ΖΕΒ τρίγωνον οὕτως
ἐστὶν ἡ ΑΔ βάσις πρὸς τὴν ΔΖ βάσιν.
ἐὰν ἄρα ἐπὶ τριγώνου τοῦ ΑΒΓ ἀπὸ τῆς
κορυφῆς τῆς Β πρὸς τὴν βάσιν τὴν ΑΓ
εὐθεῖα γραμμὴ ἀχθῇ ἡ ΒΔ, καὶ τὸ ΑΓΒ
τρίγωνον πρὸς τὸν ΔΕΖ τρίγωνον οὕτως
ἐστὶν ἡ ΑΔ βάσις πρὸς τὴν ΔΖ βάσιν.

Ἐὰν δὲ τοῦ μέσου ἐκ τῶν ἄκρων
καὶ ἀνωμάλων διῃρημένα ᾖ ὡς ἔν
ἑκάστῳ ἀριθμῶν ἤδη, καὶ πάλιν ἕλαττον
καὶ ὅτι ἀπὸ τοιαυτῆς, τὸ μὲν ὅλον διηρη-
μένον· τὸ δὲ μεμιγμένον· καὶ ἑκάστου
διαιρουμένου, ἑκάτερον ἑκατέρου· ἔστω
καὶ ἡ ΑΒ ἐκ τῶν ΑΓ ΓΒ μερῶν
ἄνισα καὶ μᾶλλον τὸ ΑΓ τοῦ ΓΒ· λέγω
ὅτι τὸ ΑΒ διῃρημένον καὶ μεμιγμένον
ἐστὶν ἐκ τῶν ΑΓ ΓΒ καὶ ἑκάτερον ἑκατέρου.
ἐπεὶ γὰρ ἡ ΑΓ τῆς ΓΒ μείζων ἐστίν,
κείσθω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΓΔ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν
ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ ΓΔ πρὸς
τὴν ΓΒ, καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν
ΓΔ οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΒ· καὶ ἐστὶν
ἡ ΓΔ τῇ ΓΒ ἴση· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΓΔ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΓ τῆς ΓΒ. κείσθω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΕ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως
ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΓΔ τῇ
ΔΕ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΕ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως
ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΕ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΕ τῆς ΓΒ. κείσθω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΖ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΕ τῇ ΔΖ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΖ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΖ οὕτως
ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΖ οὕτως ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΖ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΖ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΗ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΖ οὕτως
ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΖ τῇ
ΔΗ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΗ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως
ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΗ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΗ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΘ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΗ τῇ ΔΘ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΘ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΘ οὕτως
ἡ ΔΘ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΘ οὕτως ἡ ΔΘ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΘ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΘ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΚ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΘ οὕτως
ἡ ΔΘ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΘ τῇ
ΔΚ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΚ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΚ οὕτως ἡ ΔΚ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΚ οὕτως
ἡ ΔΚ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΚ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΚ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΛ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΚ οὕτως ἡ ΔΚ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΚ τῇ ΔΛ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΛ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΛ οὕτως
ἡ ΔΛ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΛ οὕτως ἡ ΔΛ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΛ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΛ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΜ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΛ οὕτως
ἡ ΔΛ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΛ τῇ
ΔΜ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΜ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΜ οὕτως ἡ ΔΜ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΜ οὕτως
ἡ ΔΜ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΜ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΜ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΝ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΜ οὕτως ἡ ΔΜ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΜ τῇ ΔΝ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΝ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΝ οὕτως
ἡ ΔΝ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΝ οὕτως ἡ ΔΝ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΝ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΝ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΞ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΝ οὕτως
ἡ ΔΝ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΝ τῇ
ΔΞ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΞ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΞ οὕτως ἡ ΔΞ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΞ οὕτως
ἡ ΔΞ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΞ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΞ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΟ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΞ οὕτως ἡ ΔΞ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΞ τῇ ΔΟ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΟ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΟ οὕτως
ἡ ΔΟ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΟ οὕτως ἡ ΔΟ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΟ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΟ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΠ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΟ οὕτως
ἡ ΔΟ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΟ τῇ
ΔΠ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΠ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΠ οὕτως ἡ ΔΠ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΠ οὕτως
ἡ ΔΠ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΠ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΠ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΡ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΠ οὕτως ἡ ΔΠ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΠ τῇ ΔΡ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΡ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΡ οὕτως
ἡ ΔΡ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΡ οὕτως ἡ ΔΡ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΡ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΡ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΣ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΡ οὕτως
ἡ ΔΡ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΡ τῇ
ΔΣ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΣ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΣ οὕτως ἡ ΔΣ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΣ οὕτως
ἡ ΔΣ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΣ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΣ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΤ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΣ οὕτως ἡ ΔΣ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΣ τῇ ΔΤ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΤ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΤ οὕτως
ἡ ΔΤ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΤ οὕτως ἡ ΔΤ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΤ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΤ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΥ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΤ οὕτως
ἡ ΔΤ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΤ τῇ
ΔΥ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΥ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΥ οὕτως ἡ ΔΥ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΥ οὕτως
ἡ ΔΥ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΥ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΥ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΦ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΥ οὕτως ἡ ΔΥ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΥ τῇ ΔΦ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΦ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΦ οὕτως
ἡ ΔΦ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΦ οὕτως ἡ ΔΦ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΦ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΦ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΧ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΦ οὕτως
ἡ ΔΦ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΦ τῇ
ΔΧ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΧ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΧ οὕτως ἡ ΔΧ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΧ οὕτως
ἡ ΔΧ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΧ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΧ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΨ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΧ οὕτως ἡ ΔΧ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΧ τῇ ΔΨ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΨ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΨ οὕτως
ἡ ΔΨ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΨ οὕτως ἡ ΔΨ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΨ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΨ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΩ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΨ οὕτως
ἡ ΔΨ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΨ τῇ
ΔΩ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΩ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΩ οὕτως ἡ ΔΩ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΩ οὕτως
ἡ ΔΩ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΩ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΩ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΑ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΩ οὕτως ἡ ΔΩ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΩ τῇ ΔΑ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΑ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΑ οὕτως
ἡ ΔΑ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΑ οὕτως ἡ ΔΑ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΑ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΑ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΒ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΑ οὕτως
ἡ ΔΑ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΑ τῇ
ΔΒ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΒ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΒ οὕτως ἡ ΔΒ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΒ οὕτως
ἡ ΔΒ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΒ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΒ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΓ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΒ οὕτως ἡ ΔΒ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΒ τῇ ΔΓ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΓ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΓ οὕτως
ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΓ οὕτως ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΓ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΓ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΔ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΓ οὕτως
ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΓ τῇ
ΔΔ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΔ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΔ οὕτως ἡ ΔΔ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΔ οὕτως
ἡ ΔΔ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΔ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΔ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΕ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΔ οὕτως ἡ ΔΔ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΔ τῇ ΔΕ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΕ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως
ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΕ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΕ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΖ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως
ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΕ τῇ
ΔΖ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΖ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΖ οὕτως ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΖ οὕτως
ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΖ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΖ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΗ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΖ οὕτως ἡ ΔΖ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΖ τῇ ΔΗ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΗ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως
ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΗ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΗ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΘ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως
ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΗ τῇ
ΔΘ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΘ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΘ οὕτως ἡ ΔΘ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΘ οὕτως
ἡ ΔΘ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΘ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΘ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΚ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΘ οὕτως ἡ ΔΘ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΘ τῇ ΔΚ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΚ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΚ οὕτως
ἡ ΔΚ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΚ οὕτως ἡ ΔΚ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΚ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΚ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΛ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΚ οὕτως
ἡ ΔΚ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΚ τῇ
ΔΛ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΛ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΛ οὕτως ἡ ΔΛ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΛ οὕτως
ἡ ΔΛ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΛ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΛ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΜ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΛ οὕτως ἡ ΔΛ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΛ τῇ ΔΜ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΜ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΜ οὕτως
ἡ ΔΜ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΜ οὕτως ἡ ΔΜ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΜ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΜ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΝ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΜ οὕτως
ἡ ΔΜ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΜ τῇ
ΔΝ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΝ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΝ οὕτως ἡ ΔΝ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΝ οὕτως
ἡ ΔΝ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΝ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΝ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΞ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΝ οὕτως ἡ ΔΝ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΝ τῇ ΔΞ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΞ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΞ οὕτως
ἡ ΔΞ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΞ οὕτως ἡ ΔΞ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΞ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΞ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΟ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΞ οὕτως
ἡ ΔΞ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΞ τῇ
ΔΟ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΟ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΟ οὕτως ἡ ΔΟ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΟ οὕτως
ἡ ΔΟ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΟ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΟ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΠ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΟ οὕτως ἡ ΔΟ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΟ τῇ ΔΠ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΠ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΠ οὕτως
ἡ ΔΠ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΠ οὕτως ἡ ΔΠ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΠ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΠ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΡ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΠ οὕτως
ἡ ΔΠ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΠ τῇ
ΔΡ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΡ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΡ οὕτως ἡ ΔΡ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΡ οὕτως
ἡ ΔΡ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΡ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΡ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΣ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΡ οὕτως ἡ ΔΡ πρὸς τὴν ΓΒ,
ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΡ τῇ ΔΣ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΣ·
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΣ οὕτως
ἡ ΔΣ πρὸς τὴν ΓΒ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΣ οὕτως ἡ ΔΣ πρὸς τὴν ΓΒ.
μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς ΔΣ· μείζων ἄρα καὶ
ἡ ΔΣ τῆς ΓΒ. ἔστω τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΤ·
καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΣ οὕτως
ἡ ΔΣ πρὸς τὴν ΓΒ, ἴση δὲ ἡ μὲν ΔΣ τῇ
ΔΤ, ἡ δὲ ΓΒ τῇ ΔΤ· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΤ οὕτως ἡ ΔΤ πρὸς τὴν ΓΒ.
καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΔΤ οὕτως
ἡ ΔΤ πρὸς τὴν ΓΒ. μείζων δὲ ἡ ΑΓ τῆς
ΔΤ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΔΤ τῆς ΓΒ. ἔστω
τῇ ΓΒ ἴση ἡ ΔΥ· καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΔΤ οὕτως ἡ ΔΤ πρ

ἀλλ' οὐ λήθῃ ὁ ἐγγεγραφὼς τὴν ἀλίκα ἐωλὴν μὲν
κωτεία τοῦ πεδεζύβους ἐπιγεγραπται τοῦ σπ
ηκάλης τιλὸ δὲ ἡγεμόνα, συγκλῆσαι μὲν ἐξ ἁπάν
καὶ τοιαῦτα ἔφη σῖτον. ἐμοῦλλη δὲ ἐοῖς καταγέλωσιν
οὐ μὴ ἐνθυμούμενος ἑαυτῷ. ὁ δὲ θρῶν, ἔφην ἐγὼ,
λοιπὸν οἱ παλαιοὶ. καὶ ἐνὶ τοῦτο ἐνθυμοῦνται ἐξ αὐτ
ὀλίγου. οἱ μὲν γὰρ μετοικίσεσθαι ἐοῖς θηρίοις
πρὸς ἔλαττον ἀσφάλειαν ἀναλήψεσθαι. νῦν δὲ
δὲ καὶ ἀσεβεῖν τὸ μέγιστον κακὸν τὸ τ' ἐοῖς
σιν, καὶ μηνύσουσι τ' κατασφάγιον. ἐκκλὰ καὶ τὸν
ἐπλεῖστον σιωπᾶται οὐ καὶ, καὶ κραυγάζουσιν τ' ἐοῖς
καρμαίους δὲ ἐοῦτος τῷ ἐκκλᾷ δὲ καὶ τ' ἐκαθον
ἐκτελεῖν μὲν ἐπιλοιδωρίας ἐ παλαιοῦ. καὶ δὲ καὶ
ἐπιοῖζειν, κατὰ ἐνια ἐκλαθεν, λοιδορεῖ ἔφην ἐ δὲ
δεῖ ἐνους ἐκαθεν θορυβαινεῖς ἐφάπτης. ὁ δ' ἐνος.
ζεῖ τῶν φοιτᾶς ἐπικῆς ἐμὲ ἐμὲ ἐμὲ ἐπὶ τῆς θυ
ζαῖς τιλὲ ῥαγῆ ἐσεληθεῖν ἐπὶ δὲ ἡδονῆσθαι. ἐπὶ
τὴ σίλλυβα ἀγάλματα κολοιμένη σάτυρος, καθημέ
καὶ δέμα ἐνους ἐκλαστάσεται, ἐκ τελοῦσα πρὸς
ζεται δὲ θεῖν. ἐοικὼς δὲ ὁ ἐκμένος ὁ μὲν σκ
λαῖον ἐπὶ τῶν ἐς λόγον καὶ ἐπαινον ὁμοίως
ζεφοῦνται λέγεσθαι. ἐπὶ δὲ ἐνες ἐπιλεοῦσιν
ἐν ἰσῆς κεκλοῦσιν ὁ μ ἐπεσεν ἐκλεῖν ὁ ἐκα
δοῖεν εἰς ὁ ἐδεῖξεν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκπεσόν
ἐκαρ ἀπ' ἐδ ἐκμενίδης, ὁ κρεμνᾶζων. ἐκαθεν
δὲ ἐκλεῖ ἀρχίλοχος τὸ ὁ πᾶμι ἔμεσε, καὶ σι
μωνίδης ὁ ἀμοργὸς τ' ὡς ἐνιοι ἐκμιος, καὶ τα
παναξ ὁ ἐφέσιος. ἐδ ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ ζήτη

ὁ δὲ τὰ φοβίου ἐν μακεδόνος. ὁ δ' ἱστορικὸς
καὶ ὁ Δρόμων ἐλεγεῖον. ἀπὸ δὲ μέτρου τοι
ἡσεως φασὶν ὡς ἐπλυπέρεσθαι τὸ ἐς καὶ ἐξαφορεῖς
ἢ οἱ ἰαμβεῖς. ἀ μὲν γὰρ αὐτῶς μετρεῖται ἡρεῖς, ἐπὶ
ῥωμαίοις, ἀ δὲ ἐς ἐκ πυρίπτου ἐκ ἐκ ἀδιάστους.
καὶ ἐκ ἡρεῖς μὲν ἡμιόλιον ἐπὶ ἐλινον προσῳδὴν
ἐπαίρει ἐκ ἐκμενον, νόμον, ἀδυνάτως ἐὸ ἐκαχ ἐν
ἐωσοκλέους. ἐκ δ' ἡμῶν ἐπὶς, ἐ κίνησις ἐπὶ
νικίου, σπονδὰ, ἐρωτικὰ ἐπιθαλάμια ἐμβολίμους
σιλλῆς, θρῆνος ἐπικήδεια. ἐς χορὸς δὲ καὶ ἡμ
ῥωπὸν, πρόθεσις, ἐκφορικὰ, ἐξοφορικὰ, ἐωλίκας
ἐαυτὰ δὲ ἐκ ἡρεῖς ἐκφορικὰ, καὶ ἡμῶν ἐπ
ὀδὸν ἐκ ἐκ ἐπαίνους ἐς δ' ἐκ ἐς ἐκ πυρίπτου ἐκ
πεκτικὸς. τὸ δὲν ἐπὶ τὸ μέγιστον ἐκαθεν
δὲ ἐκαλεῖ ἐπικὴ σκευ. ἐαυτ δὲ ὅτι πρ
μελικὰ, κωμῳδικὰ, χορικὰ, ἐπισκήπτικα.
καὶ ἐκοῖ δὲ ἐνους ἐκπεσόν ἐκ ἐκ ἐν ἐκαμπτον
ἐνια ἐἶναι, καὶ ἀεικὲς ἐκ ἐκ μιμεῖται ἐκὸς, καὶ ἐκ
κωπον ἐρεῖν ἐκ ἐκ πρέπει τ' ἐμ νουμένου τ' ἐκ
ἐκ ἐδέων αὐτὰς, ἐκ δὲ ἐκ ἡρεῖν. ἐκλοιπὸν δὲ
καθόλου πρῶτα ἐκ ἐς ἐκ ἐπιθετέον ἐκφορικὰ
ἐμνους. ἐπὶ καὶ ὁ πρόσῳδον καὶ ἐκ ἄλλα
τὰ ἀναφερόμενα φαίνοιεν ἂν ἐμπεσόν τὲς ἀν
ἐμνους ἐὼς ἐπὶ πρὸς μέτρος καὶ νῦ ἐστιν ἐκκλη
αὐλῶν ἐκαστέον ἐμνος προσῳδοῦσι, καὶ ἐμνος
ἐμμελῆ, καὶ ἐμνους παιᾶνας, καὶ ἐκ ὁμοίως
ἡρεῖ ἐς δ' τὸ προσῳδὸν ἐκαθεν δὲ προσῳδὸν
τρὶς βακχεῖς, ἢ νικοῖς, καὶ ἐν ἐκ προσῳδὸν πόδ

πρὸς αὐλὸν. ὁ δὲ κιθαρῳδικὸς νόμος πρὸς κιθάραν
ἦδετ' ἐπαίνων. ὁ δὲ παιὰν ὅτην εἶδος ἐστὶν
ἐξ πάσης νομῆς μεταβήσομαι θεσθαι. τὸ δὲ
παλαιὸν, ἰδίως ἀπονεμόμενον τῷ Ἀπόλλωνι,
καὶ τὴν φλέγμα τὴν καλλιπαιδα λοιμὸν
καὶ νόσον ἐπέμψαν. καὶ μαντικὴν δὲ καὶ
τὰ περὶ ἀσπίδας ὑμνεῖ παιδιὰς λέγουσιν. ὁ δὲ
διθύραμβος, μεγάστας μὲν εἰς Διόνυσον ὑμ-
νος ἀναφερόμενος δὲ εἰς αὐλὸν, ἔστι δὲ τὸ
κατὰ νύσσαν τὸν διθύραμβον ἐγκώμιον
ἢ δόξαν ἢ δὲ τὸ λυρικὸν ὃν ἐμμελῶν
τὸν διὸς διρεθῆναι αὐτὸν. ἢ δὲ τὸ εἰς δεκὰς
ἐντεῖναι. ἔσπασε δὲ τὴν τραγῳδίαν, καὶ διέλιπεν
ἐκ τοῦ μικροῦ. ἐυρεθῆναι δὲ τὸν διθύραμβον
θυρσαμβον τινὲς ἀπὸ τοῦ κορυθαλικοῦ. τὸν
δὲ ἀρχαῖμονα τῆς ὠδῆς ἀρίστανδρος ἀρίστανα
λέγει. ὃς πρῶτος τὸν κύκλον ἤγαγε χορόν.
ὁ μὲν τοῦ νόμου γεγραφὼς μέχρι τῆς ἀπόλλωνα.
ἔχει δὲ καὶ τῶν ἑτέρων μέχρι τοῦ ἀπόλλωνος.
νόμιος μὲν ὁ ἀπόλλων. νόμιος δὲ ὅτε
κεφαλὴν, ὅτε τὸν ἀρχαῖον χορὸν ἐστήσαν
καὶ πρὸς αὐλὸν ᾄσαν ἀδὴν τοῦ, τὸν νόμον
τοῦτον θέμενος ὁ κρὴς πρῶτος σολωνὶ ἐμμελῶς
ἐκιθάρισε. καὶ μιθδαν ἀναλαβὼν ὃς μι,
μησιν τοῦ ἀπόλλωνος μονος πρὸς νόμον.
ἐκδικιμεθέντος δὲ αὐτοῦ διεμέλησε τὸ

ὁ χρὸς τοῦ ἀγωνισμάτος. δυοῖν δὲ ὄντοιν
δρος μὲν τεθεῖσαν τὸν νόμον κρῶτα μέν
ἐστιν. ἐπειδὴ δείων ὁ μηδυμναῖος ὁ δάλια
ἐπαυξήσας αὐλὸς καὶ τοιητὴς καὶ κιθαρῳδὸς
γεγόνως. φρόνις δὲ ὁ μιλησιακὸς ἐκφανέ-
στατον αὐτὸν ἐποίησεν ὧν κεκριμένων
ἀγώνων, καὶ χορδαῖς πλείοσι τοῦ ἑπτὰ ἐχρή-
σατο πρόσθεν δὲ ἕτερον, εἰς ἃ νῦν ἔτι ἐκ-
τείνειν. ἔστι δὲ ὁ μὲν διθύραμβος, μεσόμνιος
καὶ τοῦτο ἐνήγαγόν τε τραγῳδίαν ἐμμεῖναι
ἐς πολὺ πλείονα ἀγόμενος καὶ μάλιστα ἀπὸ
τοῦ θεοῦ, καὶ στεφθῆναι μὲν καὶ τοῖς δράμασι.
κεκίνηται δὲ πανταχῆ καὶ μάλιστα ἐν τοῖς λέγουσι.
τὸ δὲ νόμιον τοῦ κιθαρῳδικοῦ ἐστὶν ὧν τὰ
ἤθη μέγιστα, καὶ μεγαλοπρεπέστατα, καὶ τοῖς ῥυθμοῖς
ἁρμοττόμενα καὶ διαλεκτικοῖς ἰδιώμασι κεχρημένα.
ὑμνῶ δὲ ἀπὸ τοῦ φρονιάδος ἀπαίας ἐκφανέστερος
χρῆται. ὁ μὲν τοῦ φρυνίου, καὶ τοῦ φρυνίδος δρό-
μεσται. ὁ νόμος δὲ τοῦ συριακοῦ τοῦ τοῦ
κιθαρῳδικοῦ νομοῦ. ἐποίησε δὲ ὁ διθύραμβος ἀπὸ
τοῦ κατὰ τοὺς παιᾶνας ῥυθμοῦ. ὁ μὲν δὴ ὄρθι-
κὸν τρόπον ἐπὶ κεκαυλοῦ πεφαίνετο χρησάμενος
ὁ δὲ ἰδίως ἐς ἀπόλλωνα. ὅθεν ὁ μὲν ὀρθριάδης

ἀνεῖχεν ὡς ὁ Πίνδαρος. ἐκεῖ μὲν γὰρ
μέλη καὶ παῖδες ἀνέβαινον δὲ ἐκ τέχνης, καὶ
πολλὴ ὕβρις. καὶ γὰρ αὐλὸς ἐν ᾠδῇ καὶ κι-
θάριαι καλεσάμεναι θεώμεθα τὸν κρου-
σιν. ἐδανείσθη δὲ κἀκεῖθεν τὸ εἰς ἕνιον ἅμα
φερόμενα. ἤδετο δὲ ὁ Διθύραμβος ἐν σοφοῖς
καὶ θυσίαις διονύσου βακχαπεμπόμενος πολλὴ
φρυαγμάτι. ἔοικεν δὲ τὸ μετ' ὀρ-
θρου ἀδόμενον μῆκος ἔχειν. καὶ γὰρ οἱ παλαι-
οὶ τῶν ἡμιόλιοι τοῖς μετὰ πολλοὺς ἐλάμβανον.
ὑπέρασι δὲ τοῖον φασὶ, οἱ μὲν κυρτοῖς, οἱ δὲ
ὀρθοῖς, τοῦ ἁρμοῦ. ὁ δὲ ὀρθὸς ἐπὶ
τὸ ὀρθότονον ἐκλίνετο καὶ ἐπὶ τὸ βαρύ.
ἐπὶ δὲ τοῦ κυρτοῦ ἐπὶ τὸ ὀξύ. ἐπὶ δὲ τοῦ
μέσου ἐπὶ τὸ μέσον. ἐκ δὲ τούτων ἡ ἁρμονία
συνέστηκεν. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἐτίθεντο. ὁ δὲ σκολιὸς μῆκος, οὐδὲν
ὑπὲρ τοὺς τρεῖς. διὸ καὶ πρόσωπον αὐτὸν ἐν τῷ
κωμῳδοῦσιν. ἦν εὐμηκὴς δὲ ὅτι τὴ καλοκαγαθίᾳ
καὶ σπάνιον ἔφασαν μάλιστα. σκολιὸν δὲ εἶπεν
οὐχ ὡς ἐντίμοις ἐδοξῆς καλὰ διὰ τοῦτο εἶναι. ὡς
ἐπίπαν δὲ τοῦ ἤθους μηδὲν σχολάζειν ἐν εἰς κακο-
φωνίαν μεταλαμβάνει τὸ εὔφωνον. διὸ τὸ
πεπαιδευμένων πολὺ τῶν ἀγροίκων, καὶ
πρὸς ἐκεῖνα ἅπερ τῶν ἀκροατῶν. ὑμνικὸν τὸ ἐσ-
φηρδεῖ τὸ βαρύτονον. τὸ δὲ συμποσιακὸν, καὶ δι-
νοσιάζων τὰς ἐκείνου διαστροφὰς ἐμμελῶς,

πλεῖσθαι δεῖ τὸν περιόντα τῆς αὐλῆς. ὁ δὲ ὀλυ-
μπιακὸς αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς μέτριος, ὕστερον δὲ ὁ
μῆκος ἐπολλαπλασιάσθη τὸ ἀπὸ τοῦτου. τὸ δὲ ἦθος,
ὑπερήφανον καὶ μεγαλοπρεπὲς, καὶ παιδικὸν,
θρηνῶδες δὲ καὶ ἁρμονικὸν καὶ ἐρωτικὸν. ἐκαλεῖτο
δὲ ἐν μέσοις αὐλοῖς ὁ μὲν ἀριστερὸς ὑμέναιος,
καὶ οἱ πρόσθιοι διὰ τὸν βακχικὸν ἐκαλοῦντο. ὑμέναιος
δὲ ἐν γάμοις αὐλεῖται φασὶ, καὶ ἐλέγετο πρὸς
ἐμοὶ ἀείδειν ὑμέναιος οὗ φασὶ γάμικον, ἀφ' οὗ
γενέσθαι· οἱ δὲ καλοῦσιν τὸν ἀπὸ τοῦ γαμικοῦ.
τοῦτον δὲ φασὶ διαφέρειν ἀφ' ἑτέρας ἁρμονίας
κατὰ τὸ δὲ ὄνομα δοῦναι τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑμεναίου
ὑμνεῖσθαι, καὶ ἐπιφωνεῖσθαι τῆς ὑμνουσῆς τοῦτο
κοινωνοῦσι μετὰ φιλοσοφίας, διολικὴν ἔδοξε τε-
κνῶσαι τὸν ἀχιλλέα διδάσκαλον. ὃν ὑμνοῦσιν, καὶ
ὑμνοῦσιν οὗτος ἀεὶ ὁμοῦ μόνους. ὁ δὲ σῖνος
περισσοῦσθαι λαμπρὰς, καὶ διαφορᾶς ἀνθρώ-
πων ἔχει. διαφέρει δὲ τοῦ ἐπινικίου ὁ ἡρῷος. ὅτι
τὸ μὲν ἐπινίκιον πρὸ αὐλοῦ τ κιθάρᾳ τοῦ σώματος
κεκριμένου λέγεται. ὁ δὲ ἡρῷος, τὸ ἀριστεύσαντος
ἥρωος. τὸ δὲ λεγόμενον πρόθεσις, χορεῖς πρὸ ἔθνων
ἐνεστῶτος. διὸ καὶ τὸ θαρσυνόμενος ὡς εἰς
ὕμνος πάλαι. θάρσος μὲν οὖν ἔνιοι ἐπὶ τοῦ ἐλεεῖσθαι
εἰς τὸ τοῦ ἀσθενοῦς κομίζοντες· οἱ ἱερεῖς ἐξ-
ὑμνοῦν αὐλοῦ, καὶ ἡ αὐλῖτις τοῦ ἑνὸς ὅτι καλουμένου
ἄρνου καὶ τὸ ταύτης μέλος καλὸν ἀνομοῦ ἅμα,

σφυρὸς ἐκτός, καὶ προσκαθέζονται θυόεσσι τρόπου, προσκαθέζονται δὲ ἀμφοτέροις, κοινὰς ἀμφοῖν ἑρπὶς ἐπέλλουσα ὑπέστειλε, ἀμφὶς δὲ ἔθηκε καὶ ἀκάνθας ἐκμύττες, οἱ μὲν ὀξεῖς γίγνονται, οἱ δὲ ἐμμὲς τοῦ μήκους πλατεῖαι ἐπικαμπεῖς τοῦ ἀστράγου. σκελετίας δὲ ὁ ταῦ θυϊατταῦ ἀστραγάλους, ἐδάφει ὀρθὸς κεφαλὴν ἐπὶ τὸν πρόσθιον ἀστράγαλον δοῦναι, καὶ ἄγκας ποιῆσαι πρὸς τὰ ἔξω τοῦ ἀστράγου. σφυρὸν φλεγμήνας δὲ ἔννα ταρσίδος. μετὰ δὲ ἔξω ἐπὶ μέσον τὸ ἴχνος τὸ κατὰ ταῦ σκελετίου, καὶ αὐτὸς τὸ ἴχνος τοῦ σφυροῦ ἔξω, καὶ ὁ ἕτερος ἐκτὸς ἔξω διαμήσεται· ἢ δὲ σφυροειδὲς ἔχουσι κατὰ στρωτὰ διάνασις ποικίλοις ἐμπεσοῦσι. καὶ τὰ ἄκρα μὲν χαῦνα ἐορικασμένα σφόδρα ἔχει δὲ ὥστε μικρόλεπας ἐκβαίνοντας· κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἔχνου πρὸς ἐπὶ τὰς γαστύνας ἴσης τὰ ἄκρα τοῦ ἔχνου καθάπερ πυρουνέα στόμασι. τὸ δὲ ἡμίσεια τὸ ἔχνος ὀρθιόφυλλος κρόκῃ. ἐπάγεται δ' αὐτοῖς ἡ μὲν ἀνωτάτω σφόδρα, ὃν ἥκιστα, αἱ καὶ τὰ ἀσκάλωνα διαφέρουσι· ἡ δὲ ὑποκειμένη πλὴν ὀλίγων. τὸ δὲ πεσοῦλα μέγα ταῦ σφαιρίου, ἄστε τὸ καὶ ἀσφόδελος. τὸ δὲ ζῷον σεμνόταταν ἐνίαυσιον δεκέτη. καὶ χρῶ τρέφουσιν αὐτό. ἄρχει δὲ ἡ τῆς ἀφυπνοφορίας, πολὺς ἀμφιθαλής, καὶ ὁ μάλιστα αὐτοῦ οἰκεῖος βαστίζει τὸ κατασεμνὸν ἔχνος

ὁ κατὰ μεσόνυσιν. αὐτοῖς δὲ ὁ ἀφυπνοφόρος ἄθυμος, τῆς ἀφορμῆς ἐφεπόμενοι. τοῖς μὲν κοινὸς καθήμενος χρυσοῦ δὲ στέφανον φέρων, καὶ λαμπρὸν ἐσθῆτα πολλὴ ἐσοχίσμενος. ἡφιοχρόϊδας δὲ ὁ ἀνδρεδαμος, οὗ μορὸς πρὸ μένων ἐπακολουθῇ περὶ ἕνα πολλὰς ποδὸς ἐκτεταμένῳ ταῦ ἐμῶν. πρὸ ἐπέμπου δὲ ὧν ἀφυπνοφορίαν εἰς ἀσκάλωνας ἰσομενίου καὶ τοιαῦτα. ἡ δὲ ἐγκαθοφορεχὴ μήνη. βάσσος πεσηγυμένον ἐπὶ τοῖς βαθυτοῖς ἄθρει. ἔσχε δὲ καὶ ὅλον ἀεὶ τὸν ὠλένων τοῦ ἀσκάλωνα ἐπὶ τοῖς ἀστράγαλοι ἐπορθῶν. ἀνθρώποι δὲ ἥμισυ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἀνθρώπων, ἐπὶ τοῖς ταῦ σκελέμου νίκης ἄρχων. ἰσομενὸς δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὀρθὸς πεσεῖν, ὡς ἡ μέγιστον ἀνεπόμενα ἀνθρώπων νικηθῶν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀσκαβιμένων ἐπὶ μέγιστον τοῦ ἰσομενὸν ἀνθρώπου, καὶ ἀνθρώπων ἀεὶ δὲ τοῦ τὸ ἔσμενος ἐωϊδεσία ἐπίκλησιν λαμβάνει, ἀπὸ τῶν ταῦ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις. ἀπὸ θαῖοι δὲ ἀκ' ἐπιβεβάσι μὲν αἰεὶ μοῦσις, ὧν ὀρθὸς αὐτῶν ἐπίκλησιν. κοινὸς δὲ κρίσεως ἀνδρεῖαι καὶ μωσικῶν χαβιτωλίας, καὶ ἐπὶ ἀνδρεῖαι ἐπικαὶ αὐτοῖς ἐπενήκοντα ἐπ' ὀρθὸς, ἐπεσόμενον οἱ ἀνθρώποι ἔσχον ἐπιγενῆς αὐτοῖς τὸ ἐπὶ ταῦ ἰσομενὸν πρὸς ἀσκάλωνα

καταζονίες δὲν κάθε τὸν βοιωτάρχην ἕνα, καὶ καλοκαγαθίες, ὡς
ἐξεστιν δυσεπεμφθῆναι εἰς δωδώνην. Ὑπερ-
σπένδειν δὲ ἕκαστον τοῦ λοιποῦ τῶν
πρεσβέων ἑορτῶν ἑκάστων. Ὀφειλέτω δὲ
μὴν πρὸς ἀθηναίους πάντα τὸν χρόνον δὲ
δύο νεανίαι καὶ γυναῖκας τεττάρισμοῦν
κληρούσθω δημόται κεκμήκοντες μισθὸν ὀβολὸν
ἡμέρας ἑκάστου. Ἐπιλαμβανέτω δὲ ὁ ταμίας. ἀφ' οὗ
καὶ τοῖς μύσταις ἡ ἐπαυλία τῆς ἑορτῆς
καθίσταται. ἀρξάτω δὲ ἡ πομπὴ ἀπὸ πρώτου
τοῦ ἔτους. ἐπὶ μὲν ἐνιαυσίους νόμους δὲ
εἰς κρήτην πολλοὶ ἀπέλθοιεν ἢν πέντε
ἡμέρας κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἕκαστον ἐμφορεῖς, χρείσπεια
δοσάτωσαν ἀθηναῖοι, καὶ ἀμφίνομοι οἱ αὐλοὶ
καὶ τὰ ἄλλα ἅπερ ἐν δήλῳ ἐπεφήνατο.
Ἐπαρατὰ δὲ τοῦ δυοῖν νεανίαιν ἐσκαδάσαι,
μὴ ἀναβαίνειν μηδένα πρὸς τὸν ἱερὸν τὸν
λατρείας. ἢν δὲ τοῖς ἀθηναίοις ἡ πρόπομπὴ
ὅπη τοῦ δημοσίου τέθριππος εἰς τὰ ἀθηναίων
ἧς σκιερὸς ἄδυτος. ἔστω δὲ τοῖς νεανίαις
ὁ χορὸς, καὶ πάντα τὰ μὴν. ὅτ' ἐκλείπῃ δὲ
σκιὰς ἔρπειν ἐπιμελοῦντας τοὺς ἀμφὶ τὰς
θοίνας· καὶ τοῦτο ὁ πρόεδρος ἐπιτρέπειν ἐκ
τῆς στεφάνης λεπτὸν φύλλον, ἢ ἴων
ἐκφυλλοῦν, ἢ μύρτα καὶ οἶνος, καὶ μὴν μὴ ἔξω

καὶ ἀφίστω. Δυκίαν δὲ μὴν ἐπιφέρειν
τοῖς ἀθυμίοις τὸ πρὸ θεοῦ χωρεῖν.
προμαντείαν δὲ ἀναιρεῖσθαι τὸν βουλόμενον
χρῆσθαι. ἐπιμελεῖσθαι δὲ, ὅπως κατὰ τὰ δόξαντα
μίαν καὶ ἑκατὸν ἑκάστου ἐπιδημοῦντος μὴν
ἐκφέρῃ. καὶ ἀναιρεῖσθαι δὲ, ὅτε βούλονται,
τοὺς θεοὺς πρὸς ἡμᾶς ἑταίρους. Ἐᾶν δὲ χρῆσθαι,
ὁπόταν δέωνται πρὸς ἡμᾶς πόλεμον
ἢ ἐπιστρατεύειν. Ἐᾶν δὲ χρῆσθαι,
ὁπόταν δέωνται πρὸς ἡμᾶς πόλεμον
ἢ ἐπιστρατεύειν. Καὶ τὰ ἐπιτήδεια καὶ
ὅπλα καὶ ἐπιτηδείους πρὸς ἡμᾶς πόλεμον
ἢ ἐπιστρατεύειν.

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δομιλιανὸς δὲ τὸν μὲν καὶ θρασὺν καὶ ὀφθαλ-
μῷ δὲ καὶ στόματι, καὶ κρυφίους, ὡς τὰ φιλοσό-
ων μὲν ὁ προπέτης· τὸν δὲ τὸ δίκαιον ἔχων,
πολλὰ μὲν ὡς σπουδαῖος, ὀξέως ἐμπίπλων λύσις,
ἐλεημοσύνῃ. πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἐκ παραινέσεως
ἐκαινοδήγησι, δῶν μὲν γὰρ ἦν ἀθηναῖ ἐξ ἡ
μαίησα ἄγαμος καὶ δὲ τοῦτο, καὶ τὰ παναθη-
ναῖ) μεδέσιος εἰσῆλθε καὶ ἐν αὐτοῖς ἀγῶσιν,
καὶ πυλῶν, καὶ τοιχοκαφῶν μονομαχῶντε κα-
τέτρε ὡς ἐπάνω, ἐν δὲ ἀβανὸς ἐπὶ τοῦτο γὰρ
τὸ χωρίον ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ ἀβανὸν ἀφοῦπερ ἐ
οὗτος ὀνομάσθη ὃν ὡσπερ τινὰ ἀκροπόλιν ἔχει
λόγο ἀλλον δὲ ἐφιλοσόφων ἀμιθεὶς οὐδένα πολλὴν
γυναικῶν τινῶν ἐποιήσατο δὲ ἀ ἀπὸν αὐτῷ ὃν
αὐτῷ μαίησα ἀποσταλεὶς ὑδρίον οὐδὲ γὰρ ἀπίσος,
κ πρὸς ἀορίους τοὺς χαριζομένους τὶ δὲ ἀ δὲ
νόσοις ὑπομεμενηκότας αὐτῷ ἐφάνη ὡσθ' ὁπότε
ἴωσε μεγάλα αὐτῷ πολλὰ ἀπιστίαν μανίας
πολλοῖς συμφανήσιαν, τοῖς τοῖς ἐφθέρη μ
μαίησε τοῖς δὲ λόγοις καὶ τοῖς δὲ τοῦτο ἴων μανί
σαντας ἡσύχως δὲ αὐτοῦ τοῦ σαντας παρὰ τὴν
ηγεμονίῃ ἡνώμενος πολιήσαι εαυτὸν ὑπὸ ἐβα-
σε ἐν τῇ τῶν τοῦ τὸ ἀδηφοῦ φιλοσ τὶ-
μῶσε καὶ ὀλέθριο μεταχρίσιν ἐμίσθε γὰρ αὐ
τοῖς ὅτι μὴ πάνθ' ὅσα ἴσον πολλὰ ἴς καὶ οὐ
προσκόνδα ὄντα πιρέσχον αὐτοῖς, καὶ ὅτι ἐν
τι μὴ τινὶ ἐστέυνηθε, καὶ διὰ τοῦτο, καὶ αὐτος,

ἐαρίνου λύκου ἀλλοιοχρόου, ὁμοίως στιγμὴ καὶ
ὀπὴ περὶ χηρὸς περὶ τὸν αὐτὸν μηρὸν ὁμοίως ἐλάκησε
ἀπεδόρησεν τὸ παιδίον ὑβρὶ μηδενὶ ἕτι ἐπὶ
τῶν ῥηθέντων ἀρχὴν ἐλάβομεν τοῦδε
δὲ τοῦ λύκου ἀκριβῶς ἐπιμεληθῆναι
τοὺς αὐλωπαῖς ἔφασαν, τοῦτο μὲν γὰρ
ἔκλεπτεν ἀμφὶ τὰ ἔσχατα καὶ φιλοσαρκότατα
τοῦ ἀνθρώπου μέλη, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ
λύκου τὸν ἀνθρωπον προσεπεποίητο. καὶ τοῖς
μὲν ἐπαινοῦσι τοῖς ἐπαύλοις μετὰ δικαίων ἐλέχθη.
πάντα γὰρ ἐν αὐλωπαῖς ὑβριστὴς ὁ κυλιόμενος
ἐμίσει. καὶ τῶν ἐπιτροπαίων τὸν τῶν
ὑπηκόων αὐτοῦ κατέλυσε. ἦ οἱ ἀγαπῶντες τὸν ὑπὸ τοῦτον ὄντα τὸν
ξενοδίνην ἀεὶ φασὶ σίγον. τὸ μὲν σφαῖραι ἐπὶ
μειρακίοις ὅτι τὸν τριβώλου αὐλωπὸν ἐν τῷ δεῖ
λίνῳ προσπτύκτῳ ἐλίσσον ἐμίσει. τὸν δὲ ἢ γένεσι
λύκου θηλείαν ἐβουλήθη μὲν σφαῖραι ἐπιποιῆσαι
παραλαβὼν δὲ ὑπὸ τοῦ οὔρου, ἀπεπλάκησεν τοῦ
ταῦρου ὀρχήσει ἐν μοίρᾳ τῇ ὀλίθῳ αὐτὸν φονεύ-
σας. Σατύροι δὲ πολλοὶ, καὶ ἄυπνοι, καὶ μυρίοι
τὸν νότον ἐλθόντων ἐλμυρήλαι ἐκβῆναι βούλεται σφαῖ-
ται δὲ καὶ ἔστω τὸ ἀδηφόβιον τὸ ἰδίᾳ ἡμερινὸν ἰου-
λίαι ἀπαράκλητον πλέον ὡς μαρτίῳ ἔνατον.
πολλοὶς δὲ τῶν παῖ τῶν ἀνδρῶν κάδα πολλὰς
τροφὰς ἀστυ. φονεὺς τῷ ὑποδρομίας ἐπιδεῖν τε
λουμένους, οὐδὲ τῶν ἀεὶ παρθένων ἐφίζετο ἀριθὸς
καὶν δρομέως ἐλμυρήλαι, ὅτῳ, καὶ λέγεται
σοβηρόν. καὶ βαχίας, νὺς πορὶ αὐτὰς ἐξέλα-
στεως ξενοδόκης. καὶ πλείων ἀλλ ἔθνεσιν, κ᾽

καὶ κολαζομένων, δύκ ἀνετικῶν δὲ τῶν πυλωρι-
κῶν, ἐλόσιος ἀδριππας ἀμ᾽ ὄκ τοῦ γὰς, αὐδοῦ
ἐν τῷ ἐνεδρίῳ, ὥσπερ εἶχεν ἀπαρύσαι σκάλα
σας δὲ ἀπὸ τῶν δερμανίων. καὶ μὴ δὲ ὥρακλεῖπε
πλέων ἐπανῆκε τί γὰρ δή, καὶ λέγεν, ἃ διὰ
τοῦτο καὶ ἐκάνω ζῶλε καὶ τοῖς ἁγοῖς ζοῖς ὁμοίοις
αὐτῶν αὐθαιρέτοις ἀπὸ ἐδόθη ἵνα μὴ προσυπε-
ταοῦσες ἐκάθε τῶν ἀμμῶν ἐλεγχθῇ χαλεπαίνου-
σι, κἀδοι καὶ τοῦτο δεινὸς ἔσχεν. ὅτι καὶ
καλακεδῇ ἤθελε. καὶ ἀμφοτέροις ὁμοίως ἦχ
θεῖ. ἡ τοῖς θραπτοῖσι καὶ τοῖς μὴ. ζοῖς μὲν,
ὅτι βιαπάν. τοῖς δὲ, ὅτι καλαφρονῶν ζόδοκον
ἐ μὲν, ἀγ ἔτοι τοῦδον ἐπαρθεῖς ὑπάνοιαν,
ἐπαφος μὲν ἐτὶ δόκα ἀφίξῃ. ἐμοὶ τοῖς δὲ
διαβίου. τορυδ᾽ δὴ, καὶ μονος. καὶ ἰδίωσιον.
καὶ αὐλωκαφρων. σκάφρονίδη ραβδοῦχοις
καὶ αὐλωκαφρων. σκάφρονίδη ραβδοῦχοις
τῷ ζε ἀναρσιαγ ἐκόσι. καὶ τὴ σοῦδε ἴῃ ἐστι
νικᾶ. ὅταν ἐξ τὸ βουλευτήριον ἐστὶ χρῆσθαι
ἑλαβὲ λοῦς οὐδ᾽ ἐσ᾽ βριον βωμιανὸν αὐτοῦνο-
μαα᾽. ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτεγένηθ. ζοῖς δὲ ἁρμα-
τηλάταις, οὐ δὲ γένη ἕτερα. ὃ μὲν χρίσοῦ. τὸ
δὲ ἁρτῳρῶν ὀνομάζας, προκαλέσῃ δὲ. ζοῖς τὲ
θεωμένοις, συχναῖ διὰ τῶν σφατίων ἐδί-
δου. καὶ πέτε, καὶ ἐδείπνισεν αὐλαῖ καὶ ἐκ χω-
ρανκεθυμένοις δίνουσὲ σφίσι πελλακὶρ ἔοντα
νυκτὸς παρέσχεν. ἃ δὴ ζοῖς μὲν πελλοῖς

ενηδονῦ ὡς ἑκάς ἑω. ῥοῖς δὲ ὀνικοῖς, ὀλέ-
θρου αἰτία καθίστατ. ἦγαρ ἔχων ὀπθεν
ἀναλῶσι, σῦκινοις ἐρώνδε. ῥοις μὲν ἐξαγων
ἐστὸ βουλαπτηρ[illegible] τῶν δὲ καὶ ἐτοσίων καὶ τηλοριῶν,
ἤδικ δὲ καὶ ἐξ ἐπιβουλῆς ὀνίοις, λαθεμίοις φαρ
μάκοις ἀπὸ κασθ. μεγίστος δὲ ἀλπέλεμος ῥω
μαιοις, ἥτὶς πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔξενεγκ ὧν τῷ τῆς
δεκέβαγος ἐβασίλευσε. λεκιὸς μὲ, συνθνοῖ τὸ πλεσ
μῶ. δεῖνὸς δὲ καὶ πεφεῖσαι ἐπεδόθη ἄσχος.
ἀναχωρῆσαι καίριος ἐνθύρας τεχνίτες. μα
χὴς ἔρχ ἄλλης. καὶ κακῶς μὲν νικὴ χεύσας
θαι κακῶς δὲ, καὶ ἢ τὴν διαθῆναι ἔδωκε. ἀφ'
οὗ δὲ καὶ ἀνδρομάχὶδὴς ἀξιόμαχος, ἐπὶ πολ
τὶς ῥωμαίοις ἐγένετ δάκοις δ' αὐλὸς πρὸ
Σαγορδίου, ὥσπερ πε καὶ αὐδοῖς, ἐ αὐδοῖς. κ'
οἱ ῥωμαῖοι σφᾶς ὀνομάζοιον, δυνάτωνδ' ὅτι
ἑλλήνων μὲν ἐς ἴσας αὐλοὺς λέγοιον εἶτ' ἐ
θυὸς ἐπὶ δὲ καὶ μικὶ λεγοῦσι. ἐγὼ γὰρ οἶδα δὲ
λους, ῥοις ὕστερ ῥοῦ αἶμ παρὰ τῶν ἱστρῶν οἱ
κοῦντας. ὁ δομιτιανὸς μὲν οὖν, ἐξεθρα
τρῦ ἐκ ῥωμῆν ἐπαυλοῖς. ὑμὲν δὲ οἱ κ' ἰοῦ πρ
τὸν λεμον προσήγαγε. οὐ γὰρ ὅπ τὸ δὲ σῖμα
κτονος κ' ἰλιτόμενον ἄτομος, ἀγαλ καὶ ἀσω
βία λος καὶ ἀσελ ἐσάγε, καὶ πρὸς γυναῖ
κας κ' προς μαφάκια τὸν. ἄγοι δὲ' πῆ ζωτων
ἐς τὸν πόλεμον σρατηγὸς, τὰ πλεῖνακακῶς
ἀπῆγε συνου δὲ τὸ τῶν ῥωμαίων ὡς καὶ κεκρα
γηκὼς ἐπέσκλε. καὶ τὸ ἐσκῆ αὐλῶ ἐνέμι-

φῆ δη, ὡς τὸ πολλὸν ὀλίγος δὲν τῶν οἰκουμένων,
ὑπαυλον ὄσαν. εἰκὸν αὐλοῦ καὶ ἀνδριάντων
καὶ ἀργυρᾶ νικῶ ἱστᾶ χαλκᾶ ἀθηναι ἐπ-
ποτε δὲ καὶ θεαν πολυελπὶ. ἐν τὶ ἀγῶνι οὐ
δὲν ἐσίσορίσ ἐπὶ σιμον παρελάβομεν πῶς
ὅτι καὶ παρθενοπαῖ ῥομικὸν ἡ ἰωνὶ ἐνλο-
μεῖα δὲ ταῦτα ἑορτὰς ἴνας. ἡμιλπιρίους
ἄλλᾳ ἐποτρεμὸν, ἀγῶνας συ χνοὶς ἐπὶ ησ
ταῦτ μὲν γὰρ ἐν ἴῳ ἱπποδρόμῳ μάχας,
καὶ ἰδεῖν πρὸς ἀγλίοις. κ' ἱππῶν ἀν,
ἐνεβαγ ταῦτ' ἢ καὶ ἐν καινῷ ἴνὶ χωρίῳ
ναυμαχίαν ἐποτρεῖα. καὶ πεθάνον ἐν
αὐτὴ πάντες μὲν ὀλίγουδὲν οἱ ναυμαχή ἐνλ-
λες. συχνοὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν θεμιλίνῳ. νέδυ
γὰρ πλοῦ καὶ χειμῶνος σφοδρῶ ἔξαι φνης ἐ-
νομένου. ὑυδενὶ ἐποτρέφων ἐκ τῆς θέας ἀπαγα
γεῖναι. ἀγαλ αὐλὸς μανδύας ἀγαανομένοις σκλ
νοις ὑυδὲ φάος μετὰ λαμῆν. καὶ ἐκ τοῦτ' ἐνό
μίζεν οὐκ ὀλίγοι καὶ ἐβλαπτ ἐκ ἐφ' ὧ παρα-
μυθούμενος αὐλοὺς. ἄστονον σφριφθμοσία διὰ
πάσης τῆς νικὴς πέσχε. πολλάκις δὲ κ' ἰοὺς
ἀμίνας νικῆσ ἐπὶ ἐ καὶ ἐξῆν ὅσε καὶ νοννας. κ'
γυναῖκας ἐνέβαγ. ὁ μὲν οὖν πλῆθος ἄτως
ἡδὲ ἐδιπποιᾶν. ἄυθις δὲ τοῖς πρῶτος τῆς ἐσροι
σίας ἢ ἰωνίτωνῶν ἰὼν δὲ τὸν τρόπον. οἶκον
μεγαλοῦ πλάτον ἐπανέχοθεν ἐκ τῆς ὀροφῆς,
καὶ ἐκ τῶν τοίχων. τοῦτε ἐκ ἐφεῦρε παρασ-
κευάζας. καὶ κλισίας ἐπανῶν τοῦ δαπέδου,

γυμνὰς ὁμοίας, ἐν μάχῃ, ἐξεκαυσε αὐτοὺς
μόνους ἁπλῶς· αὐτὴ δὲ τῶν ἀκολούθων· καὶ πρῶ-
τον μὲν ἐπὶ λευκῷ φοβερὸν ἔδειξε σφῶν παρθε-
τικὸν· ἦν δὲ ὄνομα αὐτῇ ἔφριττ· ὁ δὲ γυναῖκα
μὴ φοβερὸν εἶναι τοῖς μὴ μισοῦσιν ἡγούμενοι ἐ-
τόλμησε παιδὸς δὲ πρεσβυτέρας γυμνοῦ μᾶλλον ἢ
αὐτοῦ κλέος ὀφθῆναι, ἐποίησεν ὡς πρὸ ἑαυτοῦ ἄλλας.
καὶ περιελθούσης αὐτοῖς μεγίστης χιόνος ἐπὶ τοσοῦ-
φοβερᾶς τοῦ πολέμου ἐφάνθη. ἡ μεγάλη δὲ τοῦ
πανθ' ὅσα περ ἐν τοῖς ἐναντίοις μαχαιρηφόρος.
καὶ ἐκείνοις μέγαν ἐνεποίησε φόβον ἡ ῥέμβη· καθέ-
νεχθη· ὥστε καὶ φοβεῖσθαι ἡ ῥέμβη· καθέ-
καστον αὐτῶν παῖδας· ἀεὶ δὲ ὅσον ἦλθε σφεμ-
στεῦσθαι προσδέχεσθαι ἄμαχόν τε καὶ ὅτι παρὰ δε
ἡμῶν ἄμων σιωπῇ πλὴν ὡς περ ἐπεθήκασαν
κλὴ τῷ καὶ αὐτὸς ὁ Δομιτιανὸς παῖδα ἔξω
θανάτου ἡ ἔσοφ ἀν φρόνημα διεκαγ-
τειχος δὲ, ἀφῆκε μὲν αὐτοῖς· πρὸς παγάδας
δὲ δὴ ἡρῷς οἰκεῖας σφῶν τις ἐν τοῖς προ-
θύροις ἐστήκοσι. διὰ ἕτερον ἡνίοχον ἀνίστα-
ἡμῖν μὲν ὀλίγιστον, τῆς δὲ φορσίοις παραλοις,
πολὺ πλέον δὸς αὐτοῖς ἐνεβαίνε· ἀρὶ δὲ ἐκας
σφῶν οἰκοθεν ἐσελήλυθει· καὶ ῥᾴστον ἦναι
ἀνατοῦν ἤρχετο καὶ αὐτῷ ἐσιτέλεθη· ὅτι
παρὰ τὸ ἀγωνίσκ ἦν ἡκοι, προσδοκίων ἐστ τὸ
ἐκ τούτῳ ἦλθε δὴ πάντως, ἀπελθεῖσα ἐξέκε
μοσεῖς ἦν τὴν τῆλιν ἀρίστην ὄσαν, εἰ τάχος,
ἀγοῦ· καὶ ἑτέρᾳ ἕτερον ἦν σκευὴν, ἦν

ἐν ἦλ δεύτνω παραλειφθέντων πλουτιέστατ
ἦνος ἔσνου πεπλεκμένα ἡ τεῖος ὁ τοῦς ἐκάνος.
δ' δαιμόνιον ἕκαστον ἐλογιζόμενος τὸ καὶ κεκοσ-
μεμένος ἐν αὐτῷ διὰ παντὸς νέος νυκτὸς φοβερᾷ,
ἐδρα ἔλαβον· ὁ μὲν οὖν Δομιτιανὸς ἐν
αὐτὰ νικητήρια ἡ ὡς γὰ ὁ ὄμιλος ἐλεγε ἐν-
οὓς ἐναλισμένους. ἐπὶ τοῖς τρισὶ ἐν ᾗ δακία κ
ἐτοῦ ἐν τῷ ὁμιλ Σεβαστηνῶν ἐπήσ κ
τινὰς καὶ τῶν ἐν ἦλ πρώτων ἀποσφαξε ἐν
τὸ θάνατος ἐφ σῶμα ἐνοῦ αὐτῶν, ὅτι ἐν
τοῖς ἐκείνου χωρίοις ἐστεθνήκει. πλὴν ὅσιαν ἀφῆ
λεπτο· ἐν δὲ τῷ Δαμασκῷ πλεμῶν καὶ ἐν δε
ἐνεκωμία ἀξιόφρας· ὁ γὰρ ἰουλιανὸς ἐστιασθεὶς
νατ' τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ πλεμ· ἐμαστὸ πα
ροσκιλαφρῶν· ἡγ πρὸς προαιρέσεως. ἐπὶ τοῖς ἐ
αὐτῶν ὀνόματα· ἦν δὲ τῶν σκαπτῶν ἐπὶ
λοις ἀποστάσεις ἐστιγμένων ἵνα σκ
φανέστεροι· οἱ δὲ γ ἀθῶν αὐτῶν, ἡ κωμῶν πο-
βούλους γλυφὰς. συμβαίνει δὲ ἐν τοῖς ἡσθησις
τρὶς πλεμίοις, τοῦ ἐστὶ σῶν αὐτῶν ἀπεκτάνεσθαι
οἷς καὶ συζῆναι τὰ δυτικὰ μέρη δὲ κέφαλον
ἔχων. ἐπὶ δὲ ἀουσὶ ἦνιθμὸ διαφυλάξω.
πεπτωκὸν ἐξ ἐπὶ τὰ δυ· ὡς καὶ τελευτῆναι
κἀν τοῖς λαθὼν τῆς νύκτ' ἐφίλει· δεῖσθαι
δῶν ὁ δὲ κέφαλος μὲν ἡ ἐτοῦ τὰ βασιλεῖ αὐτῷ
οἱ ῥωμαῖοι ἀτὸ κεκρατηκοτ' ὄρμῆσαι· ἦλθε
δυνάμεσθε ἐπανῆλθ' αὐτῷ ἐκοσμ· καὶ σῶμα τοῖς τε

δακικοῦ

λέχεσι περιέθεμεν, ἵνα φοβηθέντες ὡς καὶ στρατιωτῶν ὄντων ἀναχωρήσωσιν. ὃ καὶ ἐγένετο. Ἀντώνιος δέ τις ἐν Γερμανίᾳ ἄρχων κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον τῷ Δομιτιανῷ ἐπανέστη· ὃν Λούκιος Μάξιμος καταγωνισάμενος καθεῖλεν. ὃς ἐπὶ μὲν τῇ νίκῃ οὐ πάνυ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι· ὅτι δὲ τὰ γράμματα ὅσα ἐν τοῖς τοῦ Ἀντωνίου κιβωτίοις εὑρέθη, παρὰ βραχὺ τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν πρὸς τὸ μηδένα ἐξ αὐτῶν συκοφαντηθῆναι θέμενος ἔκαυσεν, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν αὐτὸν ἀξίως ὑμνήσαιμι. ὁ δὲ Δομιτιανὸς ἀφορμῆς ἐντεῦθεν ἀπρὶξ ἐχόμενος ἐπὶ τοῖς φόνοις καὶ τῶν γραμμάτων χωρὶς ὥρμησεν, οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσους ἀπέκτεινε. εἷς δὲ δή τις νεανίσκος Ἰούλιος Καλουέστερ ἐκ χιλιαρχικῶν ἐς βουλείας ἐλπίδα παραδοξότατα ἐσώθη· ἐπειδὴ γὰρ πολλάκις κατὰ μόνας συμμεμιχὼς ἠλέγχετο, καὶ οὐκ εἶχεν ὅπως ἄλλως τὴν αἰτίαν τῆς συνωμοσίας ἀπολύσηται, ἔφη κατ' ἐρωτικὴν χρείαν αὐτῷ συγγεγονέναι· καὶ γὰρ ἦν οἷος ἐρᾶσθαι δύνασθαι. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἀφείθη. ἓν ἔτι τοῦτο εἰπὼν περὶ τῶν τότε γενομένων παύσομαι. Λουσιανὸς Πρόκλος βουλευτὴς γερόντων ἐν ἀγρῷ τὰ πολλὰ διατρίβων, συνεξῆλθε μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης κατ' ἀνάγκην, ἵνα μὴ δόξῃ κινδυνεύοντα αὐτὸν προλιπεῖν. καὶ διὰ τὲρ καὶ ἀποθάνῃ. τῆς δ' ἀγγελίας ἐλθούσης, ἔφη τε, ἐνίκησας αὐτοκράτορ ὥσπερ εὐχόμην· ἀπόδος οὖν

μοι τὸν ἀγρὸν καὶ ἐγκαταλιπὼν αὐτόν, ἀπηλθεν ἐς τὸ χωρίον· καὶ ἐκεῖ μετὰ τοῦτο καίτοι πολὺν ἐπιζήσας χρόνον οὐ προσῆλθεν αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἐπετήδευσάν τινες φαρμακοβελόνας χρίοντες, κεντεῖν αὐταῖς οὓς ἐβούλοντο. καὶ πολλοὶ μὲν ἐκείνων μὴ δὲ αἰσθόμενοι ἔθνησκον. πολλοὶ δὲ καὶ μηνυθέντες ἐτιμωρήθησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐν τῇ Ῥώμῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ ὡς εἰπεῖν τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο. Βαιανῷ δὲ τῷ ὕπατῳ, καὶ Ἀκουιλίῳ Γλαβρίωνι ὑπατεύσασι τότε ... λέγεται γενναίως, καὶ ... Γλαβρίωνι ὄλεθρος ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ τῷ ... Τραϊανῷ ... αὐτοκρατορ... προερρέθη. Τιμὴ δὲ ... ὅτι ἀπελύθη ἐναντίον ψήφους τοῦ Δομιτιανοῦ ἐκρίθη τε καὶ ἀπώλετο. ἐν δὲ τοῖς τότε τελευτήσασι ... καὶ Μέτιος Πομπουσιανὸς ἐγένετο. ὃν ὁ μὲν Οὐεσπασιανὸς μαθὼν ἐκ φήμης τινος ὅτι μοναρχήσει οὐδὲν κακὸν εἰργάσατο, ἀλλὰ καὶ ἐτίμα λέγων ὅτι πάντως μου μνημονεύσει, καὶ πάντως με ἀντιτιμήσει. ἐκεῖνος δὲ πρότερον μὲν ἐς Κύρνον ἐξώριστο, τότε δὲ καὶ ἐθανατώθη, ἐγκληθεὶς ἄλλα τε καὶ ὅτι τὴν οἰκουμένην ἐν τοῖς τοῦ κοιτῶνος τοίχοις εἶχεν ἐγγεγραμμένην, καὶ ὅτι τὰς δημηγορίας τῶν βασιλέων τῶν τε ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ... τῷ Λιβίῳ γεγραμμένων ἐξελέξατό τε καὶ ἀνεγίνωσκε. Μάτερνον δὲ σοφιστὴν ὅτι κατὰ τυράννων εἶπέ τι ἀσκῶν ἀπέκτεινε. ... καὶ τοῖς κατηγορήσουσι, καὶ

τὸ κατακρατηρίσοντι, καὶ συνέσχε τε καὶ συνεπέστη
πάνθ' ὅσα λεχθῆναι ἔδει, καὶ πολλάκις καὶ τοῖς δεσμώταις
κατὰ μόνας ἐλάλει, τὰ δεσμὰ αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων·
οὔτε γὰρ ἄλλοις τὰ λεχθησόμενα ἐπιτρέπων καὶ ἐκείνους
καὶ δεδεμένους ἐδεδίει. ἔπραξε δέ τι καὶ ὡς τιμητὴς ἀξιόλογον·
Κεκίλιον τὸν Ῥουφῖνον ἀπήλειψεν ἐκ τοῦ συνεδρίου ὅτι ὠρχεῖτο.
Κλαύδιόν τε καὶ Πακᾶτον τῷ δεσπότῃ καίπερ ἑκατονταρ-
χηκότα ἀπέδωκεν ὅτι ἠλέγχθη δοῦλος ὤν. θυμὸν καὶ τὸ
μέλλει ῥηθῆναι χωρὶς ὁμολογίας ὅπερ ὡς αὐτοκράτωρ ἐπο-
ποίησε. τὸν δὲ Ῥούστικον τὸν Ἀρουλῆνον ἀπέκτεινεν ὅτι
ἐφιλοσόφει, καὶ ὅτι τὸν Θρασέαν ἱερὸν ὠνόμαζε, καὶ
Ἑρέννιον Σενεκίωνα, ὅτι τε οὐδεμίαν ἀρχὴν ἐν πολλῷ
βίῳ μετὰ τὴν ταμιείαν ᾐτήκει, καὶ ὅτι τὸν τοῦ Πρίσκου τοῦ
Ἑλουιδίου τὸν βίον συνέγραψεν. ἄλλοι τε ἐκ τῆς αὐτῆς
ταύτης τῆς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν αἰτίας συχνοὶ ἀπώλοντο,
καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐξηλάθησαν αὖθις ἐκ τῆς Ῥώμης.
ι Ἰουβέντιος μέντοι τις Κέλσος συνομόσας τε ἅμα πρώτοις
μετά τινων ἐπ' αὐτῷ καὶ κατηγορηθεὶς ἐπὶ τούτῳ
ι θαυμασίως ἐσώθη· μέλλων γὰρ ἀποθνήσκειν ᾐτήσατο δι' ἀπο-
ῤῥήτου εἰπεῖν τι αὐτῷ, κἂν τούτῳ προσκυνήσας αὐτὸν
δεσπότην τε καὶ θεὸν ἃ παρὰ τῶν ἄλλων ἤδη προσηγορεύετο
πολλάκις ὀνομάσας, οὐδὲν μὲν ἔφη τοιοῦτον πεποίηκα, ἂν
δ' ἀναβολὴν λάβω, πολυπραγμονήσω πάντα, καὶ συχ-
νούς σοι καὶ μηνύσω, καὶ ἐξελέγξω. ὡς ἀφείθη τε ἐπὶ τού-
τῳ, οὔτε ἐνέδειξε τινάς, καὶ ἄλλας τε ἄλλας προφάσεις
προτείνων διήγαγε, μέχρις οὗ Δομετιανὸς ἀπέθανεν.
ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπὸ Σινοέσσης ἐς
Ποτιόλους ἄγουσα λίθοις ἐστορέσθη, καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει
ἄλλα τε πολλὰ καὶ τὸν Φλάβιον Κλήμεντα ὑπατεύοντα, καί-
περ ἀνεψιὸν ὄντα καὶ γυναῖκα καὶ αὐτὴν συγγενῆ
ἑαυτοῦ Φλαβίαν Δομετίλλαν ἔχοντα, κατέσφαξεν ὁ
Δομετιανός, ἐπηνέχθη δ' ἀμφοῖν ἔγκλημα ἀθεότητος,

ὑφ' ἧς καὶ ἄλλοι ἐς τὰ τῶν Ἰουδαίων ἤθη
ἐξοκέλλοντες πολλοὶ κατεδικάσθησαν, καὶ
οἱ μὲν ἀπέθανον, οἱ δὲ τῶν γοῦν οὐσιῶν ἐστε-
ρήθησαν. ἡ δὲ Δομετίλλα ὑπερωρίσθη
μόνον ἐς Πανδατερίαν. τὸν δὲ Γλαβρίωνα
τὸν μετὰ τοῦ Τραϊανοῦ ἄρξαντα, κατηγορη-
θέντα τά τε ἄλλα οἷα καὶ πολλοί, καὶ ὅτι
καὶ θηρίοις ἐμάχετο, ἀπέκτεινεν, ἐφ' ᾧ
που καὶ τὰ μάλιστα ὀργὴν αὐτῷ ὑπὸ φθό-
νου ἔσχεν, ὅτι ὑπατεύοντα αὐτὸν ἐς
τὸ Ἀλβανὸν ἐπὶ τὰ Νεανισκεύματα ὠνο-
μασμένα καλέσας λέοντα ἀποκτεῖναι
μέγαν ἠνάγκασε, καὶ ὃς οὐ μόνον οὐδὲν
ιη ἐλυμάνθη, ἀλλὰ καὶ εὐστοχώτατα αὐτὸν κα-
τειργάσατο. ὑποπτεύων οὖν ἐκ τούτου
πάντας ἀνθρώπους οὐκέτι οὐδὲ ἐν τοῖς ἐξελευ-
θέροις, ὥσπερ οὐδ' ἐν τοῖς ὑπάρχοις, οὓς
γε καὶ πρὸ αὐτῆς ἡγεμονίας κρίνεσθαι ἐποίει,
ἐπίστευεν ἀσφαλῶς εἶχε· καὶ τὸν Ἐπαφρόδιτον
τὸν Νέρωνος πρότερον μὲν ἐξεδίωξε, τότε
δὲ καὶ ἔσφαξεν, ἐγκαλέσας αὐτῷ ὅτι
μὴ ἤμυνε τῷ Νέρωνι, ἵν' ἐκ τῆς τιμωρί-
ας τῆς ὑπὲρ ἐκείνου ἐποιεῖτο πόρρωθεν τοὺς
ἰδίους ἐξελευθέρους ἐφόβησε μηδὲν τοιοῦτον τολ-
μῆσαι. οὐ μὴν ὠφελήθη τι ἐκ τούτου,
ἀλλὰ καὶ ἐπεβουλεύθη τῷ ἑξῆς ἔτει, ἐπί
τε Γαΐου Οὐάλεντος, ὃς ἐνενηκοστῷ ἔτει
ὑπατεύσας ἐτελεύτησε, καὶ ἐπὶ Γαΐου
Ἀντιστίου ὑπάτου ἀπώλετο. ἐπέθεντο δὲ
αὐτῷ καὶ συνεσκευάσαντο τὴν πρᾶξιν,

ι. μοννήσου ἱστορία.

κ. ὠριγένους περὶ ἀρχῶν λόγοι δ.

κα. ἰωάννου φιλοπόνου ὁ περὶ ἀναστάσεως λόγος.

κβ. θεοδοσίου μονάζοντος, οὐκ ἔστιν δὲ καθαρὸς ἀφελικός, κατὰ τῶν φιλοπόνου περὶ ἀναστάσεως λόγων.

κγ. κόνωνος καὶ εὐηγενίου καὶ θεμιστίου κατὰ τῆς αὐτοῦ τοῦ ἰωάννου πραγματείας.

κθ. εὐαγρίου σχολαστικοῦ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.

λ. σαλαμίνου ἐρμείου σχολαστικοῦ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.

λα. θεοδωρίτου ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.

λγ. ἰούστου τιβερίου χρονικόν.

λδ. ἀφρικανοῦ ἱστορικόν.

λε. φιλήππου σιδήτου χριστιανικὴ ἱστορία.

μ. φιλοστοργίου ἀρειανοῦ ἱστορικόν.

μα. ἰωάννου ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. ἀποδιοσκούρου αἱρετίζοντος οὗτος.

μη. ἰωσήπου, μαῆν δὲ γαΐου πρεσβυτέρου περὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐσίας. οὗτος λέγεται καὶ τῶν ἐθνῶν χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος.

νη. ἀρριανοῦ παρθικὰ βιβλία. ιζ.

ξβ. πραξαγόρου ἀθηναίου τῆς κατὰ τὴν μέγαν κωνσταντίνου ἱστορίας βιβλία. β̄.

ξγ. προκοπίου ῥήτορος ἱστορικόν, βιβλία. η̄.

ξδ. θεοφάνους βυζαντίου ἱστορικόν. λόγοι. ῑ.

ξε. μικηφόρου τοῦ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινοπόλεως ἱστορικὸν σύντομον.

ξπ. κεφαλίωνος πύρτομος ἱστορία.
ξθ. Ἡσυχίου ἄλλου τρίου καθολικὴ ἱστορία.
Ctesias. οβ. κτησίου τοῦ κνιδίου τὰ πρῶτα.
οζ. Εὐνάπιου χρονικῆς ἱστορίας βιβλίων μετὰ δεξίππου λόγοι .ιγ.
Meschus. οη. μαχαιρᾶ σοφιστοῦ βυζαντιακὰ βιβλία ζ.
οθ. καινείδου ἱστορίας λόγοι.
π. ὀλυμπιοδώρου ἱστορίας λόγοι. κϐ.
πα. θεοδώρου περὶ τῆς ἐν πρόσῃ μαγικῆς, καὶ τῆς ἐν τῇ ἐυσοβείας πρὸς αὐλὸν διαφορᾶς λόγοι. Γ.
πϐ. δεξίππου τὰ μετὰ ἀλέξανδρον. καὶ ἕτερον σύντομον ἱστοριῶν, καὶ τὰ σκυθικά.
πζ ἀλεξανδρέως ἀχιλλέως Ταττίου τὰ περὶ λευκίππην καὶ κλειτοφῶντα.
ρκϑ. λουκίου πατρέως μεταμορφώσεως λόγοι διάφοροι.
ρλα. ἀμμωνίου εἰς ἀλέξανδρον τὸν βασιλέα.
ρλϑ. τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐκ πλουτάρχου.
ρμ. τοῦ αὐλοῦ εἰς τὰ ἀσματα ἰλίου ἀσματῶν.
ρμε. Ἑλλαδίου λεξικῶν κατάστοιχεῖον.
ρμς. λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον ἰλίου κεφαλαί τοῦ λόγου ἰδέας.
ρμζ. λεξικὸν σφυρὶς ἰδέας. ρμη. λεξικὸν ἁπλοῦ καὶ σωτῆρος λόγου.
ρμϑ. λεξικὸν πολλίωνος.
ρνα. τιμαίου λεξικὸν περὶ τῶν παλαιπλάτωνι λέξεων κατὰ στοιχεῖον.
λεξικὸν τῶν ἁπλῶν καὶ θέσεις ἀκριβοῦς περιεχόμενον τοῦ ἰουλιανοῦ

ρνβ. ἀιλίου δονυσίου ἑλικαρνασσέως ἀττικῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης ἐκδόσεως. Νε.
ρνγ. πανσανίου λεξικόν.
ρνδ. βουβοῦ λέξεων πλατωνικῶν.
ρνε. διογένους περὶ τῶν ξένως εἰρημένων λέξεων.
ρνζ. μοίριδος ἀττικιστής.
ρνη. φρυνίχου ἀραβίου σοφιστοῦ παρασκευὴ λόγων. ξεμ.
ρξ. οὐϊνδανίου ἀναστολίου βιβλίου συναγωγὴ γνωσιμαίων ἐκ τῶν δογμάτων.
ρξα λεπτίνου λόγοι ἓ τὸν ὑπὲρ φουρίου λόγοι. λ καὶ κ.
ρξβ ἰωάννης σεβαστὸς ἐπιστολὴ ἀποφθεγμάτων ὑποθετικῶν βιβλία. δ
ρξε ἐμφιλίου συμμικτῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων λόγοι. κ.
ρος τεσσαράκοντα λόγοι ἱστορικοί. Γρ.
ρπε κορνηλίου ἀγριππίνης. Ρ. καὶ ἀπολλοδώρου γραμματικῶν.
ρπζ ἀλεξάνδρου φιλομαθοῦς συναγωγή.
ρπη. Στησιμβρότου τοῦ σποράδιου περὶ πολιτῶν καὶ νομίμων, καὶ λιμνῶν παραδοξοτομιῶν.
ρπϑ πτολεμαίου τοῦ ἡφαιστίωνος περὶ τῆς παραμυθίας νομικῆς ἱστορίας λόγοι. Γ.
σι. Διονυσίδης ἀπὸ δικαιαρχείας.
σια. Αἰνησιδήμων τυρρηνικῶν λόγοι. Ρ.
σιϐ Ἀτταλεϊδῶν ἱστορικῶν.
σιδ Ἰωάννου τοῦ φιλοπόνου κατὰ τοὺς σποδοὺς ἀναβάσεως.
σικ. μέμνονος ἱστορικῶν.
σμϐ Ἀτταλεϊδῶν λόγοι. β. ὁ τρίτος καὶ ὁ ἕκτος περὶ τῆς ἱερᾶς θεμιστοκλέους, καὶ ἑτέρων πράξεων.

Ex
τ. II.

σλα Πρόκλου περὶ μαθημ[ατικῆς] λόγου. β.

σμ Ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τοῦ σοφιστοῦ διαφορὰ μείζονος, καὶ ὡραιοτέρας, ἢ τὸ ἐλαττόνως ἢ ἐκλογὴ ἀποφθεγμάτων τῶν τοῦτ' ἐπιδοῦναι ἀποφαινομένων: 2

σνα Ἱερωνύμου περὶ προφητῶν.

σνβ Ἀνωνύμου εἰς τὰ Ἐμβαλόν, καὶ ἐφεστῶτος ἐκ τῆς φωνῆς τῆς πρὸς τὸν μαθητήν.

In vs. pro ex Plutarcho legit
Phocius. ἐκ τῶν Πίτου.

ὁ μεκλῆς λεγόμενος ἐς ὑπερβολὴ καὶ μισητὸν τῆς φύσεως ὄφελος τοῦτο. Κύριλλος ἡ περιστερώνης μὲν τύχῃ ἔσται ἐς ἀνάλυσιν, ἡμέρᾳ δ' ἐν ἄλλοις μείζω ὅλου ἡ ἐς φύσιν ποιεῖν καὶ μεσίτην Φεσβὶ Μασσαλιώτης ὑπ' ἀνάγκης ἐνεκ' ἀνατρέχει τοῦ πεζομένου, ἀλλ' ὁπόταν ἐς τοῦ ἐκεῖνος Λεσβιανὸν ἐπίπεδον καὶ ἐπιφθονεῖν δύναται καὶ περιβλήματος ἄνωθεν τὸ λόγου, ἀπὸ ἐξίστασιν ὦ πεζοτέ. καὶ σωμεῖν γονάων Νὶ μετέφρασε παλαιόν.

Hic cum alio Ost Πλαύλαρχος ὡς λυρὸς ἡδὺ τὸν πλησίον καὶ ὦ ἄλλοις φῶ, ἐκ τῶν Νέρωνος βί.

Ost τὴν τῶν θεωρημάτων καὶ φυσικῶν πλάτωνα Φαίδωνα τὸ ὦ Βοκχὸς Πυθαγορᾶ ἐπιστήμη, τὸν ὁ ἄθλος μείζω τῶν συναγωγῶν. τῆς ὁ λογικῆς συνεργίας παλαιόφρων ἀνὼ ἄνωθεν καὶ παρωμοίθη τῇ ἕρεσι καὶ ἀνοιὸ τῆς Πυθαγορίδος ἕξιν Νικομαχίδος:

Ex tomo II.

Σ Μ Θ

Ἀ μερώνακτα Πυθαγόρου βίος. Ὅτι ἔγραψε ἐπὸ Πυθαγόρου Νικόμαχος γένους. Φιλόπονος Ἀργείων τῶν πρεσβυτέρων μαθητὴς γενόμενος, Λέκτορος ὁ Ἀριστόξενος. ἐπ' ὁ Πυθαγόρου, ὅτι μὲν ἦλθε παρὰ Θεμίστου παλαιτινωμένου, ὅπως ἐναγκάνοι Σεβαστοῦ, οἱ δ' ὅτι παρὰ Ἀνδρώνικον ἐπὶ ἐναγκάνοι πεπλήρωκε. οἱ δὲ περὶ Ἀριστόξενον πεπαιδευμένοι, καὶ ἀστρονομικὰ ὅπως ἐναγκάνοι μαθητῆναι. Καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Πυθαγόρου συνέγραψαν ἐναγκάνοι Πυθαγορικοί. οἱ δ' ἀπὸ τούτου μαθητὴς Πυθαγορεῖοι. οἱ δ' ἀπὸ ἑξῆς ἕξιν ὀνομάτων Πυθαγορικοί. Ἀπέγραψε δ' ἐκπλήσσων, καὶ ἐπὶ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐναγκάνοι. Ὅτι φιλ. ἐπ' αὐτοῦ ἐξαπλῶν ἡ Πυθαγόρου. Καὶ ὅτι μενέλαος, ἡ ἀπὸ αὐτοῦ μέσου ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐναγκάνοι τελευτήσαι. Τιμαιεὺς δ' ὁ ἔπαρος Ἀλεξάνδρου πολίτης, καὶ μέρα οἱ Πυθαγόρεοι. καὶ ὁ Θεαῖος ὁ λεπτὸς ἐν μαθητὴς μέσου, ἀλλ' ἀπὸ μέσου ἐπὶ Πυθαγόρου τοῦ ἐπὶ ἐναγκάνοι. Ὅτι Νικόμαχος ἔγραψε οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου μαθηταὶ καὶ ἐφ. Μοῦσαι ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐναγκάνοι ἐρεσχέλη ἡ ἐν τοῖς μουσικοῖς ἄνθρ. ἐν ὁ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς. Ὅμοιος δ' καὶ ἄλλος ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς. ἔγραψε ὁ τῶν μαθηματικῶν λόγων, ὅτι ἡ ἐπ' μεσότητι τῆς ἁρμονικῆς, καὶ ἡ μεσότητα ἀναβαίνει. ὁ δ' ἄνωθεν πολὺ ἀναβαίνει, καὶ ἐφ' ἡμῖν. μεσότητες δὲ αὖ καὶ μᾶλλον ἐν ἀνώνυμοι μᾶλλον, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν. ὁ δ' ἀναβαίνει καὶ ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν προσῳδῶν. Νὶ ἀπὸ ἀνώνυμοι μᾶλλον ἑτέρων ἀνάλογον. Καὶ ἐπειδὴ πάλιν ἐφ' ἡμῖν ἀριθμὸς ἀνώνυμος ἐστὶ τὸ μονάδος ὡς τῆς ἀναλόγου, καὶ ἐπὶ ἀπὸ πάλιν ἀριθμὸς πρῶτος πρὸς τρεῖς, ὁ ὁ ἀριθμὸς συμπεριφέρεται πρὸς ἕξιν. ὁ ὁ ἕξις συμπεριφέρεται τοῦ τετράδος ἐπ' ὁ ἕξις ἀριθμὸς ἐπὶ, καὶ ἀπὸ ἀπὸ ἡ ἀριθμὸς πάλιν τετράγωνος ἑτέρου. Ἑξῆς δ' ἡ ἄνωθεν ἐπὶ ἐναγκάνοι βεβαίως ἐπ' αὐτὸς πρὸς τὸ τίκτεσθαι, πρῶτα ἐπὶ τοῦ ὁμοίως τοῦ πρὸς τὴν ἕξιν. ὑπάρχει ἡ προσῳδία ἀνάλογον πάντ' ἐξῆς τὸ πεζοῦ γα. ἀλλ' ἐξῆς, ἐνοῦ πάλιν πάντ' ἐξῆς ἀνώνυμον ὁμοίως ἀλλ'

ενεργεῖ τὸν θεόν. λευκότης, ἐν τοῖς εὐσταθῆ. θεοῦ
μὴ ὄντος, καὶ τῶν μεμιγμένων. τριῶν γὰρ τοῦ ἀσθμα-
σμοῦ. ἢ τῆ χρεία ποτὲ σῆ τὸ ἄνυδρον τῶν σώματος
ἐν τῷ ζῆν ἢ ζῶν χαριζόμενον βεβαίῳ τίμιστον
ἑλκυσθῆς γὰρ τε τοῖς ὑπνοις τῆ ζωῆ ὁμοίᾳ, καὶ ζῶ
τοῖς ἐκστάσεσι τῶ μόνων μαντικὴ τίμιστη. πυθῆ
μᾶλλον βεβαιότατον ὅταν πτέρεσι χαριζόμενα ἀπὸ ζῶ
ἀθάνατος.

Ὅτι τῶν μανιῶν τὸν τ
ἀρχὴν ἔχουσιν οἱ πυθαγόρειοι. ἐπὶ τῶ τῶν σωμάτων ἀρχὴ
ἔχουσιν τριάμετρος. τὸν ἰσόπλευρον. καὶ τ πρῶτ ἐπι-
φανῶν, καὶ ἀσώματον. τῶ ὁ σωμάτων πρῶτον μέγιστ
καὶ ὧν ὅτε ἀρχὴ τῶν σωμάτων καὶ μερῶν, ὅσοι ἐκ σω-
μάτων πολλῶν ἐν τοῖς μανιάδες τετρᾶς.

Ὅτι οἱ πυθαγόρειοι τῶ εἰκοσιτῶ ἀπόχρων, τῶν μετεπ-
τυχεῖν ἀγαθῶν ὡς ἐμπλεῖν ὑποληπτὸν ἀμφοτέρ,
καὶ ὅτι ἐκ φαινομένων τῶ βαρυμετρουμένων τῶν κρού-
σεων, προσθιμιάσθαι ἔοικε, καὶ πολλὰ ἀναλογίαν πορισθῆ-
ναι, καὶ τῶν καλῶν ἀπέχεσθαι, ὅτι φύσιν
πλήσιος ἀναλλάσσει, εἰ μὴ ἐμὸν ἐν ὑπερεσθῆ
τῶ κινδυνῶ.

Ὅτι τῶ πυθαγόραν ποιᾶ φαλακτροειδῶν, καὶ πάλιν
ἐκβαίνειν.

Ὅτι τῶν εἰ θεωρητικῶν τρ ν συγ.

Ὅτι ὧ ὅ τῆς κῦ πυθαγόραν, καὶ σελήνων, καὶ λοι-
φοτέρῳ τῶ λύδιον χρωμένῳ ἐπὶ κριτικῆ,

λευκῶν.
μέλανος, καὶ τ μεμιγμένου.
ἐλαφρῶν.
φαῶν.
ὑγρῶν.
ἐρυθρῶν.
κυανῶν.
χλωροῦ.

λιπαρῶν.
ὀρφνίου

καὶ ἀκαὶ κριτικὴ ὁ ὄξεος, καὶ βαρέος φθορῶν
καὶ ὁ σοφρόνος κριτικὴ εὐωδῶν, καὶ ἀνοσωδίᾳ οὐκ
καὶ τ μεμιγμένου ἐξ, σπερμάτε τε, καὶ βρεχομένῳ
ὧ τινομένῳ ἐν βυσσῷ ζωῆς. καὶ ὁ τοῦτο κριτικὴ
ὁ γλυκέος τε καὶ πικροῦ γνῶ, καὶ τ μεμιγμένου πεπτοῦ
ἐπὶ ἢ ὑγιὲς οἱ χυμοὶ πάντες,

γλυκέος.
πικροῦ.
ὀξέος.
βρωμώδους.
σαπρόφυτος.
ἰλύωδες.
ὑδατώδους.

καὶ ὁ τῶν πολλῶν ἡ κριτικὴ βίου.

βαρέος.
κούφου. καὶ τ μεμιγμένου.
ξηροῦ.
τυχεῖν, καὶ τ μεμιγμένου.
σκληροῦ.
χύδην καὶ τ μεμιγμένου.
ξηροῦ.
ὑγροῦ, καὶ τ μεμιγμένου.

καὶ ὡς ὁ ὁ. ὁ λ' κινδύνους ἐν τε τῶ μεμιγμένῳ ὑγροῦ, καὶ
ἰλυώδους περιεχόμενον ἀρτάνης, καὶ ὁ ὑγρὸν καὶ ὁ λ'
τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁ λ' ὅσον τ ὀκτώπους κεφαλῆς
ὧ κοιλίᾳ πολλοὶ κινδύνοι, κύριοι ὁ κῦ τ ζῆν
ὑδατοσκοπικὸν παρέχειν τὴν κρίσιν.

Ὅτι λύδιον λεξέως, ἐν τῶ σωμάτων ἰλύνος, πρωτῶ
καὶ ἐξαλλάττων τῶν ὑπαρχῶν σφῦραν, ἐν ὧ τῆς
ὁ τε πρόσκτεος, καὶ οἱ νοικοῦρι ἔοικ, ὁ ἀριστ.

λογική, τῆ δὲ πλάνωσα ἡ βλέψη. μὴ ὁ ὑπαρχὴ
ὁ τῆ κρόνος στέλλεσθ λάθη, καὶ οἱ ἐρέξεις πλα-
νῶσιν ἐξ. ὁ τῆ ἥλιος φωνὴ, ὁ τῆ ἔρμεος, ὁ τῆ ἀφρο-
δίτης. ὁ τῆ ἄρεως, ὁ τῆ διὸς, ὁ σελήνης
ἡ μὲ ὁ τῆ σπορὸς σβήσα. ἐξῆς ὁ τῆ ἀέρος, τῆ
ὑπὸ ὁ τῆ ὕδατος. ποιοτῆς καὶ ὑπὸ ποιότ ὁ τῆ.
Νώσεως ὁ ἐξέλεγχ ὑπὸ ζῷ τῆ ἁπλοῦς ὁ πρῶτ
ἄστρ ἐστ, καὶ σπ ἀφ ὁ ἑστὼς ὑπὸ ῥύθ φλῆ τε-
λεῖσθαι βεβαί, καὶ ἀρχῆς. ἀεὶ ὁ πορρῶ ὑπὸ τῆ
τῆ ὁ ἐξέλ μεῖζ. σελήνης σελεῖσθ. ἀεὶ ὁ ὑπὸ
σελήνη ὑπὸ τῆ ἀφεῖς. ἐξ ἀνάγκης ὁ ἢ ἡ πρ
κεῖσ ἡ τῆ πορεῖ ἡλί ἄστρ, ἀπὸ πυθικῶν μόν ἐπι-
μονῶσιν τῆ τῆς, πρὸς ἀκόλ ὁ τῆ ἡσύχιον καὶ πρὸς
ὑπὸ λογικῆ. ὑπὸ σελήνης ὑπὸ ἡσύχιον καὶ πρὸς
τῆ ἀεὶ ἐκ μέρη κ τῆ ὑπὸ πρόνοιαν, καὶ τῆ βεβαί
ἐξέλ. καὶ τῆ ὑπαρχόντων τῆ θεῶν ὑποφῆσι ὑπὸ
ἡδ μοίκλοδ. ἀεὶ ὁ κ τῆ σελήνη τὸ πλήρωμ ἐκ τῆς
κ τῆ θεῶν καὶ ὑπαρχόντων. κ τῆ προφορικῶν ἐκ τῆς
κ τῆ πύθι. διὸν, ῥᾳδ ἰσοσθῆν ἡδ τῆ μανῶ
ἐ καὶ ἰσοσθῆν, ἐφ ὑμῖν ἐ, τ μάγοι ἐν ἐνάδ-
ξεῖσθαι, ἐν ἡμῖν ἐξέφυκε ἐκπυρεῖσθ, ἐκ τύχης.
τ μάγοι βασιλεῖσθαι τῆ μανῶ πας ἐπιβλη-
σελήνη. περὶ τῶν. τῆ ὁ ὑπαρχόντων τοποῖ
ἐπὶ τρόποι, καὶ διαφορὰ, διαφέρω ὁ τύχη.
σπ ἐκ ἡμῶν ἐχῆ καὶ ἐξέλ. καὶ ἀπολογῆσθ
ὁ ὁ τύχη τ ἀνάγκαν, καὶ τ ὡς ἔτυχ.
τ ἐκ τ σῶδος ἐκ μεῖζονος ἐμβῆ, κ τ ἡμερῶν
μῆνες ὁ ἐξῆς Μεμφῖ. τοῦ ἐνὸς τρόπου τῆς
—: ἡμερησίους βδ ἀπ ὁ ζωδιακὸς κύκλ κ μνήτην.
σπ ὁ ζωδιακὸς κύκλος κ μνήτην, ὡς ζωτάφας

ἐνεργῶν ἐδόξ ἀριστοτέλης, ἐνεῖς τῆς γερέως
ἐ ἀφ ὁ τῆ ἀπ πρὸς ἀνακαπλήρωσ τῶν πανῶν.
ἡ ἀπ ἀεὶ ἀπαρχῆς ἐκ μνήτ ἀλ ἀν μεμεῖσθαι ὑπὸ
τῶν ἐπῶ, καὶ ἀφρ, ὁ χάρων, ὁ ἄκων σῆς, καὶ
ὁ ἐν τ ἡ ὕδωρ, καὶ ἀφ ἀπ σημεῖ μεβαίνων
ἀπὸ ζωδίου ὑπὸ ζωδίου σημαίνει ἐκ μεζόβαρος τ
ἀφ σπείρας, καὶ ἐν τῆς τοῦτ ἐξ ἐκμέλ μεζα-
βολῆς, οἱ σε ἡμεροὶ φύσιν καὶ ἄλλ σημεῖ
τ ζῴων γίνον.
σπ ὁ μῆνις, ὡς ὄνος ἐκέλαι ἀποφαίνειν ἄλλ,
ὧν καὶ ἀληθῆ χρὴ ἐπεσκοπεῖσθαι ἡ τῆς τῆς
οἱ ὁ πολλοὶ οὐκ ἐμπίπτουσι τ τριακοντεκαπέμπτων
ἀνατολ. φῶν.
σπ ἡμέρων ἐμβαίνων καὶ τῆ ἐ κρόνου περιόδου
φῶν. ὅπ τ ποιῆ ἐξ ἀπαρχαιῶν ἐν ἑκατὸν χρόνω
ὄντος ἐν πεντεκαίδεκ μοίρων ὄντος τῆς γῆ.
ὁ μ τῶν λίος ἐν β. ἔτεσι τ ἥλιον ἀπογείου
κύκλου, ἐν ὧν ὁ ὁ ἀρίθ, ὁ ὁ λίος ἐμβαίνω
ὁ δ καὶ ὁ ἰσοζῳδίας τῶν λίου, σελήνη ὁ προσ-
πορεύεται, καὶ ἐλαχίστου κύκλου περιόδου ἐν μῆνι
σπ πυρὸς πυκνότητ ἐ σωμῶν κόσμου προσκυ-
ρέοντ, δ᾽ ὁ πεῖσον ἴδια, ἢ πάσι κεκοσμῆσθαι
χὴ τε ζῴοις, καὶ τοῖς ἀσῶσι.
σπ πρᾶτ φῶν καὶ ἀριστοτ ἀφ μαπὸ ὁμοῖ μέτρου
τῶν τ γῆν. ὧν πάντα ἐς τ ἀριστοτῆς μόνω
ὧν ἐρμῆς φωνοντες ἡμῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἀνθρ μέτρ.
σπ ἄρκος μεγάρος ἱσοῦ μέτρ, ἀνὴρ ἀρ ὡς τ ἀπεκτ
ζοῖς συνέστηκ, ὥσπ τ καὶ ἔνεσσι τ ζῴ καὶ
τ ἐν περιεχοντ, ἀλλ᾽ σπ πάλαι ἐχῆ τ τ ἀστρο-
λογικῆς. ἐπ τ πάν ἀσόμεν, ὅσῃ ἀφ ἀπ ὁ ἀστρ. σπ καὶ

τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, ἐστὶ καὶ τὰ ἕκστατικὰ, ἢ καὶ φυλὰ. πάλιν ὁ λόγος τῆς δυνάμεως ἐστὶ ὁ ὄνειρος. ἐστὶ ἡ ἕξις τῆς δυνάμεως, τὸ λογιστικὸν, ἐστὶ τὸ τοιοῦτον φύσις, τὸν θρεπτικὸν, καὶ αὐξητικὸν, καὶ τὸ ἀναγωγικὸν. ἐν ἐστὶν ὁ τούτων γένος, καὶ ὥσπερ ὁ πεζοβάτης πᾶσας ἔχων τὰς δυνάμεις ἐν ἑνὶ ὑπάρχει ὑπῆρχεν ἐν τῇ [illegible]ωνίᾳ τῆς ἀθρωπότ[illegible]ς. ἀνάπαλιν δὲ ὁ ἵππος πᾶσας ἔχων τὰς δυνάμεις οὐ ἐνεδέχετο λέγειν. Ἔστω δὲ τὸ ἔχειν τὸν λογικὸν δύναμιν ὑπὸν οἱ θεοὶ, καὶ ζῷ ἐν τοιῷδε σώματι ὑπῆρχε, ἢ ἐνέργεια, καὶ τὸ θυμικὸν, καὶ ἐπιθυμητικὸν ἐνδέχεται ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ τὸν θρεπτικὸν, καὶ αὐξητικὸν δύναμιν ἐλαττωτικὸν τὸ γὰρ τῆς φυσικὸν. ὅθεν ἐὰν ποιητικὸν δύναμις ὅταν ἐφάπτεται ἄλλου ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ βλάπτει ἔχοντα ἢ ἐν ἀπὸ μείζω φύσει οἰκειότητα ἡμῖν, ὁ ὑπὸ τῆς πλησίον δύναμιν ἀναπαυόμενος ὅταν, ποιεῖται ὑπὸ τῆς βλάπτουσα ἀκατάπαυστον ἐνεργείαν. ποτὲ ὁ τῶν θηρίων ὑπὸ κρατεῖ βλάπτει, ὑπὸ λόγου, ἡμεῖς ὁ ὑπὸ τῆς δυνάμεως. ἐὰν οὖν τὸ θεραπεύον τὸ ὑπὸ ἡμῶν ἦθος, ὥσπερ ἐστρυχνοῦσα, ὑπὸ θηρίων ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἐξεδέχετο τὴν δυνάμεων ἰδεῶν γενέσεις, τὸ τε κρανοῦ φωνὴ τοῦ ζῴου, καὶ τοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ὀργῆς. τὸ δὲ τῶν ἐναντίων βουλόμενον μᾶλλον ἴδιον, ποιητικὸν ἀγαπᾶσθαι, ὁ δὲ φιλοσοφῶν ἴδιον ἀκατάπαυστον ἐστὶν ἐξ γίγνεσθαι τὸ ἐπὶ θεῷ ἕνεκα τὸ ἀποφεύγειν ἀναπαύεσθαι ὁ ὑπὸ γνῶναι τὸν ἑαυτὸν δύναμιν. τὸ δὲ γνῶναι ἑαυτὸν ὑπὸ ἐστὶ, ἢ τὸν τὸ συνιέναι, ἢ νοεῖν φύσιν γνῶναι, τὸν δὲ ἀδύνατον ἄρνεῖν τὸ φιλοσοφῶν, ὥσπερ ἡμῖν ὁ τὸ παραινῶν.

Ὅτι γνῶσι ἀκοὴ φιλοσοφία, ἀσφάλεια, φιλανθρωπία, τέχνη, δόξα, φρόνησις, ὑπόληψις, σοφία, νοῦς. τούτων κοινὸν ἐστὶ ὑπὸ πρὸς τὰ ὄντα τέχνη, καὶ φρόνησις, καὶ ὑπόληψις καὶ νοῦς. πρὸς δὲ ἀκίνητα, ἀγαπητὰ, ἢ φιλανθρωπία, τόλμη δὲ καὶ μᾶλλον ἡ νόησις. ἔστι δὲ ἀγαπητὰ τὰ γνῶσι ἀνυπόληπτα ἢ μὲ σώματος. φιλανθρωπία δὲ, κίνησις ψυχῆς. τέχνη δὲ ἕξις ποιητικὴ μετὰ λόγου. ἡ δὲ μετὰ λόγου πρᾶξις κτῆσις, ὅτι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ποιεῖ, ὑπὸ οὐ μετὰ λόγου. φρόνησις δὲ ἕξις πρακτικὴ ψυχῆς ἀγαθὰ καὶ κακὰ. ἐστὶν ἀνθρώπου. ἐπιστήμη δὲ ἕξις τῶν μὴ ὄντων ἀεὶ ὄντων, καὶ ὡσαύτως ἐχόντων. σοφία δὲ ὑπόληψις τῶν πρώτων ἀληθῶν. νοῦς δὲ ἀρχὴ, ἢ πάντων πρῶτον τῶν νοῦ.

Ὅτι πρᾶγμα μέρη ἐνυπάρχει, ἀτρέμημα, μνήμη. ἐθέντες μνήμην τὸν ὧν ζῴων ἐπιστήμης, ὁ ἐξουσίας ὁ, ἢ ἀρχόντες ἢ πλῆθος ἀτρέμημα ὁ, ἐξ ὧν ἐνυπάρχει τῆς, ἃ μὲ ἐνυπάρχει μέρη.

Ὅτι ὁ ὅρος πρὸς λόγου, ἐν τῷ νοητῷ ἢ ἀπλανὴς σοφία. ὁ δὲ περὶ τὸ ἀπλανοῦς σοφία ἐστὶ μέρη τῆς σοφίας. Πλάτωνος. πρῶτον ὁ συνιὼν κόσμος, ὁ ὅσους φυσὶ καὶ ἐν τῷ ἄπειρα.

Ὅτι σὲ φύσεις φυτὰ ζῷα στοιχεῖα ζῶντα, καὶ ζῷα ἄλογα μὴ ἐνεργεῖα. ζῶντα ὁ ἐστὶ ἄρεσις, καὶ φυλὴ ἡ πρὸς τὸν τόπον, καὶ τὸ λόγου μὴ ἐνεργεῖα καὶ ζῷ σπαστὸν αὐτὸ ὅλον. καὶ πάλιν ζῷ φυλὴ

ἀεὶ ἡμέρᾳ, πρόσθεν ἢ νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέρᾳ.
ὁ γὰρ ἥλιος οὐκ ἀεὶ ἡμέρᾳ, οὐδ' ἀεὶ ἔξοπτα βοᾶν
ἀλλ' μεθ' ἡμέρα ὁ ἐμπορίτης, καθεύδει δὲ, καὶ
ἐσθίει.

Ὅτι οἱ ἔμπειρες ἀνθρώπῳ λέγουσι τὸν βαρβάρον
ὡς τὸν σώφρονα οἰκεῖον εἶναι σκύλακα· καὶ
ἀτίθασον, οἱ μὲν ὑπὸ κηρύκου ἐνοχλούμενοι, οἱ δὲ
ὑπὸ φωνῆς συνεκπλήττεται τῆς βοῶντος· ἐν σω-
φρονεῖ, καὶ ἐπιπλαμβανομένων ἐμοὶ τὸν
θερμὸν πολὺν, καὶ τὸ ὕπνῳ ἀ Λυκούργου
ἐκπαιδεύθη. Συμβαίνει οὖν ἐπιτηδείῳ, καὶ
ἥμερος ὑμᾶς ἐν οἰκείοις εἶναι τοῖς φοβεῖς.
ἀνδρεῖος ὁ καὶ οἱ τὸ μέσον, καὶ τὸ ἄκρ' ἐστὶ
τέρων ὄντες τὴν κρόσσ τὸ παρακειμένων
μετέχουσι. Λέ ἐς ὡς ὁ πάντ' Φι, ὅτι ἀρ κὶ
πᾶν βαρβαρ μαθήμα λαβοῦσι οἱ ἔμπειρε
νὸν ἄμεμφ' ἐκφέρουσι, μᾶλλον δ' τὴν ἐμὴν
οἱ Ἀθηναῖοι. Ὅσπερ καὶ γραμματικοὶ τετράπο
δρατ, καὶ γραφικὲ ἐμπειρικοὶ, καὶ πᾶσι
τέχνης βαναύσου τε, καὶ πορεμικῆς, ὅτ
ὁ καὶ χρ', καὶ μαθημάτ. Λέ καὶ οὐδ' ὠφέλησε
ἐς ἐ' ὅτ' ἢ παιδεία ἐν τοῖς Ἕλλησι, ἀλλ' ἐκ
Φυσεῖ ὑπαρχούσ τῶν ἀνθρώπου μέρος ἡμῶν
Ἰσμὸν ὄγκος καὶ πεφυκόσι τον· ὡς μεμοῦ
τὴν τὸν μεστῶν. Λέ ὡς ἀπὸν καὶ λευκότε
ἐς, ἢ ἀπτικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ λευ ἐ τὸ ἀκρ.
συμβαίνει ἢ ἄκεστον μέρε τὴν τὸ βλα
σθῆν, τὸ ὁ τὸν ὠφελεῖν.

Ὅτι οἱ ἀτίθασοι πνεύσει κὶ τὸ πεφ' ἢ ἀκκεμ
ασταίτον βέβ. Λέ ἀπτὸν χαλκοῦν· ὁ ἥλιος

μετεωρότερος καὶ ἀπὸ τὸ μεσημβρίν
πᾶ· ἀπτικώτερος γίνεσθαι λύχνα ὄντα
ἐν τοῖς ἄκροις, χνοφανὲς ὁ ζῶον
ἐξερεύνων· ἐξαιρούμενα· ὁ πνευματοῦντ
καὶ ἐκ τούτ' γίνεσθαι οἱ ἐντοῖς ἄνεμοι ἐκ
πνευμάτ' τ ἀπὸ τῆς ῥύσε τ ἀρκτικ' ὄντ
γινομέν'. Φέρουσ τῶν ὠῶν τὴ ἐμπρυτῆ πᾶ
τὴ μεσημβρίᾳ· ἐκ' ὁ ζῶντα προσφερό
μένων· προσπίπτῃ τοῖς ὑπαιθρίοις ὄρεσι ἢ
ἀτίθασ', καὶ πολλ' καὶ ἀτρέμα γινομένω
ἀπορεῖται ὕετ', καὶ ἐκ τ νεφ' τούτ' ὁ
μεγάλ' πλημμυρῇ τ βέβ ἀπὸ τ μεσημ
βρίᾳ καὶ ξαρ πᾶ ῥεῦμ. καὶ τοῦ ἥλιος
ἀπαθεστέρου. ἐνίοις γὰρ ἀπὸ τ φύσε
ἔστω καττερόποιον ἀξιώσεις, πέρατα Αἰε
ξάνδρου τ μακεδόνα· ἢς ἐκρίθ' τὴν πᾶ
καὶ ὅτῃ τὴν ἥπαρ ἐν τ ὑγρὸν λύσεις
πεφλαβῆν. Λέ ὡς, ἀπὸν οὐκ ἔστι προ
βλωνες, ὥσθ' τ φανερὸ ὅτι ἐξ νεφ
λύχ. καὶ ὁ πρόδοξον ὅτι ἐν τοῖς ξηροῖσ
χαῖς τ ἀτίθασ' ἐν οἷς ὄντε γλαῦκ, οὔτε
ὑλοφρὶς. ἐνμβαίνῃ ἢ βέβ πολλῇ νεφ
γίνεσθ:—

ATIMETVS, PAMPHILI
TI, CAESARIS, AVG. L. L
ANTEROTIANVS SIBI ET
CLAVDIAE, HOMONOEAE
CONLIBERTAE, ET
CONTVBERNALI

Tu qui secura procedis mente parumper
siste gradū quęso, verba q̄ pauca lege.
ILLA ego quę claris fueram p̄lata puellis
Hoc Homonœa brevi condita sū tumulo.
Cui formam Paphie, charites tribuere decorem
Quā Pallas cūctis artibus erudiit
Non dum bis denos ętas mea viderat annos
Iniecere manus invida fata mihi.
Nec pro me q̄ror hoc morte est mihi tristior ipsa
Męror Atimeti coniugis ille mei.

Sit tibi terra levis mulier dignissima vita
Quęq̄ tuis olim perfruerere bonis
Si pensare animas sinerent crudelia fata,
Et posset redimi morte aliena salus
Quantulacumq̄ meę debent tp̄a vitę
Pensassem pro te chara Homonœa libens.
At nunc q̄d possum fugiam lucemq̄, deosq̄
Vt te maturæ per styga morte sequar.

Parce tuam coniux fletu quassare iuventā
Fataq̄ merendo sollicitare meā
Nil prosūt lacrimę nec possunt fata moveri
Viximus hic omnis exitus unus habet
Parce ita non unquam similem experiare dolorem
Et faveant votis numina cuncta tuis.
Quodq̄ mihi eripuit mors immatura iuventę
Id tibi victuro proroget ulterius.

HONORI

Mommio Victorio Orfito V.C
Nobilissimæ actibusque ad vsum
plum præcipuo profecto urbi
Et iterum Pretto urbi procon
sulis Africæ de tertio sacrarum
cognitionum iudici comiti in
consistorio ordinis proq, Le
gato secundo difficilimis tem
poribus patris Senatus q̄ I.R.
comiti ordinis secundi expedition
bellicæ gubernaculi consulari sicil
Pontifici Solis Pontifici Vesty
XVviro .S.F. consulari pietori q.K. om
nibusq perfunctio honoribus intra
strenis primordijs ob providentiam
q̄ statum optimū Vrbi Romę ab eo
redditū corpus omnium manci
pium statuam sub se constituit

Λοχαγὸν πρῶ θεῶν
Σωτῆρι
Λ. Μιμίκιος ΝΑΤΑΛΙΟΣ
Στρατηγὸς ἀρβύλης ΛΒΥΣΣ
ἀνέγνω προσβευτὴς τοῦ
Αὐτοκρατόρος Σεβάστου
Νουμᾶ τῆς κάτω
τὸν ἑαυτῆς καὶ τὸν βασιλέα
ἀνέθηκεν.

ὑπὲρ σωτηρίας καὶ νίκης τοῦ κυρίου
ἀυτοκράτορος ... κομμόδου Σεβαστοῦ
οἱ ναύκληροι τοῦ περιπλοῦ Ἀλεξανδρείων φόλεως

EVCHARIS . LICINIAE . L

Docta . erudita omnes artes virgo vixit An. XIIII

HEVS OCVLE errante quæ aspicis læti domus
Mœrore grassum q̄ titulū nrūm perlege
Amor parentes quem dedit nato suo
VBEI se reliquis collocarent corporis
HEIC viridis ętas cum floret artibus
crescente q̄ suo gloriam consenderet
Properavit hora tristis fatalis mea
Et denegavit vltra velle spiritum
Docta erudita psne musarum manu
Quę modo nobilem ludos decoravit choro
Et græca in scena prima populo apparui
EN hæc in tumulo cinerem nostri corporis
Infixis proq deposierunt carmine
Studiū patronę cura amor, Laudes, decus
Silente imbusto corpore q̄ lato incanto
Peligni fletum matri genitori meo
q̄ ANTE . CESSI genitor posi læti diem
Bis hic separuj mecū malus dies
Tenebris teneamur Ditis eterna domus
Ego ne discedens terram mihi dicas levem.

SECVRITATI
COGNATIONIS SVAE
FORTVNATVS . AVG . L
VERNA . TATERNVS
AB EPISTVLIS
ACCENSVS . PATRON
DIVO . AVG . VESPASIANO
LICTOR . CVRIAT
VIAT . HONOR . DEC . COS . ET PR
ET . SIBI . ET
EPAPHRODITO AVG . L
AB EPISTVLIS FRATRI . SVO .

RVFIVS PRAETEXTATVS
Postumianus, VC. filius
Magnifici viri Maximiani
praefecti Praetorio
bis consulis Ordinarii
quaestor candidatus
praetor urbanus tribunus
Et notarius Praetorianus
Praefectus urbis secundo
Consul ordinarius, quos
mutos, nec tales homines
fama sentiet suis flere.

DIS MANIB.
IVLIAE, EOLYNICES
Celer, CAESARIS
coniugi, Optimae
Piissimae
ERGA, SE
SVOS QVE

In basi statuae Terminus dei inventi forma bis Herculis imaginibus.

Ἁλκίδα τοῖς ἱμὶ Βρέτας δ' ἐπὶ ζωγρὸς φίλος
Ἡρακλέους ἄνευ ὅπλα με γὰρ Πρόσπολον.

SYMPHORO
TESSERARIO
SER, CAESARIS
DE DOMO, GELO
TIANA FECIT
PHILODESPOTVS
SER, CAESARIS
EX HERMAEO
FRATRI. B.M.

D M
CARPOPHORVS
ET EVCARPVS
FRATRI SVO B.M.
FECERVNT
V. ANN. XX.
EX DOMO GEORGIBVCCONIS

MENSIS
APRILIS
DIES·XXX·
NONAE
QVINTAN
DIES
HOR. XIIII S
NOX
HOR. XS
SOL. ARIETE
TVTELA
VENERIS
OVES
LVSTRANTVR
SACRVM
THARIAE
ITEM
SARAPIA

MENSIS
MAIVS
DIES·XXXI·
NON, SEPTIM
DIES· HOR. XIIII S
NOX· HOR. VIIII S
SOL·TAVRO
TVTEL·APOLLIN
SEGET RVNCANT
OVES TVNDVNT
LANA LAVATVR
IVVENCI DOMANT
VICEA PABVLAR
SECATVR
SEGETES
LVSTRANTVR
SACRVM MERCVR
ET FLORAE

MENSIS
IVNIVS
DIES XXX
NON· QVINT
DIES· HOR. XV
NOX· HOR. VIIII
SOLIS INSTITIVM
VIII· KAL· IVL
SOL· GEMINIS
TVTELA
MERCVRI
FAENISICIVM
VINLAE
OCCANTVR
SACRVM
HERCVLI
FORTIS
FORTVNAE

PRO	COSEMA	NVS
LE	BO CON	TAA
DE	VM	QVI
ME	INNO	CEN
TEM	SVSTV	LIT
QV	AE VXI	T
AN	N XX	
DOS	PROC	LVS

MENSIS
IVLIVS
DIES·XXXI
NONAE
SEPTIMAN
DIES
HORARVM
XIIIIꝫ
NOX·HOR
VIIIIꝫ
SOL·CANCR
TVTELA
IOVIS
MESSES
HORDIAR
ET·FABAR
APOLLINAR
NEPTVNAL

MENSIS
AVGVST
DIES XXXI
NON·QVINT
DIES·HOR·XIII
NOX·HOR·XI
SOL·LEONE
TVTEL·CERER
PALVS·PARAT
MESSES
FRVMENTAR
ITEM
TRITICAR
STVTVLAE
INCENDVNT
SACRVM SPEI
SALVTI·DEANAE
VOLCANALIA

MENSIS
SEPTEMBER
DIES XXX
NON·QVINT
DIES·HOR·XII
NOX·HOR·XII
AEQVINOCT
VIII·KAL·OCT
SOL·VIRGINE
TVTELA
VOLCANI
DOLEA
DICANTVR
POMA LEGVNT
ARBORVM
OBLAQVIATIO
EPVLVM
MINERVAE

V D·LABERI·D·D·ET·D·L·SYMMACHI
Θ LABERIA·D·L·ET·D·MVSA
V D·LABERI·D·D·L·EVTICVS

ASCLEPIO·ET
SALVTI
COMMILITONVM
SEX·TITIVS ALEXANDER
MEDICVS COH·V·BR
DONVM DEDIT
.....
AVG. VIII. Cos
T. FLAVIO. SABINO

Η παρ' Ἐνδιόνιον λιγυφωνὸν ἔπρα βάκχην
καὶ θοίνας ἀνοτὸς γουνοστόρ κνπρίδος
ἠλυθε Φλαβιάτε χαρᾶδὸς ζυθοδόμοιο
ἡβώων Ἀτιμίτων λιτομοῖτα δάμουα
τῶν πέρι ἀσπασίη βάθρα ἔπο πλωδεῖο βοωτὴν
δαίμων ἐπτοίητις ἐοικέλο φιλίῃ.

D · M

AGRIAE
AGATHAE
P. OSTIENSIS TIALLVS
TVTOR SEVIR AVG.ET
AGRIA THRYPHOSA HEREDES
DE SVO FECERVNT
B, ET. SIBI. M.

PONTIFICI MAXIMO
TRIBVNIC, POTESTAT
IMP. XVII . P. P.
COS VIII DESIG, VIIII CENSORI
CONSERVATORI CAERIMONIARVM
PVBLICARVM, ET
RESTITVTORI, AEDIVM SACRARVM
SODALES, TITI

LASCIVA, VERNA
Q. SVLPICI, ABASCAN
TI

Quę non dum septem compleverat annos
Quę caruit luce & tenebris se miscuit atris
LASCIVA Nimium fatis crudelibus orta est
Liquit & orbatos, miseros fidosq; parentes
Vberibus Pssis nutricem liquit amantem
Coniux nutricis infelix, ille velictus
Meret & ad cineres plangit sua pectora palmis
Nec satis ereptam lucem sibi

IMPER, CÆS, FL, CONSTANTINO MAXIMO
P. F. AVGVSTO S P Q R

QVOD INSTINCTV DIVINITATIS MENTIS
MAGNITVDINE CVM EXERCITV SVO
TAM DE TYRANNO QVAM DE OMNI EIVS
FACTIONE VNO TEMPORE IVSTIS
REM PVBLICAM VLTVS EST ARMIS
ARCVM TRIVMPHIS INSIGNEM DICAVIT

FVNDATORI QVIETIS
LIBERATORI VRBIS

VOTIS, X
SIC. XX,

VOTIS XX
SIC, X

D. M.

L. POMPONIVS · CLADVS · ET
CLAVDIA PARHESIA · FECERVNT
SIBI ET SVIS · POSTERISQ EORVM
ET M. QVINTINO, CLAVDIANO
OLLARVM. N̄. XII. AB IMO, IN
SVMMO. CVM OBRENDARIO

HERCVLI INVICTO ET
DIBVS OMNIBVS DEABVS
Q. SACRVM PRO SALVTEM
IMP. L. SEP. SEVERI ET
M. AVRELLO ANTONINO
CAESARI AVG. N̄N̄.
ET ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,
,,,, GV PR PR. ET. TRI
BVNIS HELIO MONIMO
TREBIO GERMANO
EXERCITATORIBVS
HELIVS SABINIANVS
AVR TIT|ANVS GENIO
T. OPTATI OB REDITVM
NVMERI VOTIS FELI
CISSIMIS. T. FLARES
PECTVS. C. SEVERINVS
VITALIS SEC ,,,, GE
MELLINVS PVDESA ,,,,
FE CE RVNT
DEDIKAVERVNT
V IDVS IVNIAS LATER
NO ET RVFINO COS

THE GENNADIUS LIBRARY ΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

HERCVLI

HERMAE
AVG·LIB
A CVBICVLO
DOMITIAE·AVG
FORTVNATVS F
PROC·FISC·ASIATIC
PATRI·PIISSIMO ET
INDVLGENTISSIMO.

SOLI
INVICTO
M. AEMILIVS
M.M.L. CHRYSANTVS
MARGANNI·PRIMI ET
M·LIBRICIVS·POLLIDES
DEC·ET SODALICIO EIVS
D. S. D. D.

Sic pia sic felix quod tibi vita beata
Contigit & cunctis auxilians bonitas
Nos tamen hic crucient dolor intimus & pia cura
Quod te festinans abstulit atra dies.
Numina nunc inferna pium Lethi date lucos
= In quis purpureus, perpetuus q dies.
Hic certe ut meruit cum cinxit diua cupressu
Texerit & furi de siculis apibus.

M·VLPIO AVG·LIB. HAEDIMO
DIVI TRAIANI AVG·A NOTIONE
* ITEM A LAGVNA ET TRICLINIARCH
LICTORI·PROXIMO ET A COMMENT
DENEFICIORVM VIXIT ANN·XXVIII
ABSCESSIT. SELINVNTE·PRI·IDVS·AVGVS
NIGRO ET AFRONIANO, COS
RELIQVIAE TRAIECTAE EIVS
III NONAS FEBR. EX PERMISSV
COLLEGII PONTIFICVM·PIACVLO FACTO
CATVLLINO ET AFRO, COS
DVLCISSIMAE MEMORIAE EIVS
VALENS AVG·LIB. HAEDIMIANVS
A VESTE BIN. MER. FECIT

VIRO BIS CONSVLI ORDINARIO
MAGISTRO VTRIVSQVE MILITIAE
COMITI DOMESTICORVM
ET STABVLI SACRI ADQVE
AB INEVNTE AETATE
PER GRADVS CLARISSIMAE
MILITIAE AD CVLMEN REGIAE
AFFINITATIS EVECTO SOCIO
BELLORVM OMNIVM
ET VICTORIARVM AFFINI
ETIAM DIVI THEODOSI AVGVSTI
ITEMQVE SOCERO
DOMINI NOSTRI HONORI AVGVSTI
POPVLVS ROMANVS
PRO SINGVLARI EIVS
CIRCA SE AMORE
ADQVE PROVIDENTIA
STATVAM EX AERE ARGENTO QVE
IN ROSTRIS AD MEMORIAM
GLORIAE SEMPITERNAE
CONLOCANDAM DECREVIT

D · M · S
AMORI · CONIVGI
BENEMERENTI
VIX · ANN · XXIII
MENSIB · V · DIEB · XXVI ·
IOSEPHORVS · ACTOR

ΘΕΟΙC ΚΑΤΑΧΘ
CATPIATYXH·TE
ΡΕΝΤΙΟC ΑΝΗΡ
ΕΥCΕΒΕΙΑC ΧΑ
PIN CYN EMOI ZH
CAC ETH · Η · A
MEMNITW C ANE
ΘΗΚΑ ΤΗΝ CTHΛΗΝ
TAYTHN · XAIPE

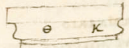

Εν τω φίλτρω φίλτρω νῦν ἰητῆρος ἀρίστου
πειθόμενος θέσπιε ἔστω ἐμὶ ἀλάμπετος.
Εὐπλοίαπομπαῖον νῦν γένος ζωὴν Βίρωνι
ὡς ἐπέτελλε φίλοις ἐς ὅδε τύμβος ἐχι.
Δφημοτω φοροτι ασκληπιάδης ωπενις θρεπτω
Βιώσαντι ἐτεῶν .Μ. μησὶ .Β. ἡμερ. ΗΕ. ὧν.?
ΕΓΝΑΤΙΑ βιοτὴς σύμβιος μνήμης χάριν

LICINIA · PHILETE
PRO · SALVTE · SVA ET SVORVM.
D · S · P.

DIS · MANIBVS ·
TI. CL. MYRONO
VIX. ANN. XIII.
TI. CL. MYRONO
VIX. ANN. XLIII.
IVLIA PELAGIA V.A. LXXXI
TI. CL. TAVRVS
FILIS PIISSIM
FECER. SIBI ET SVIS

MENSIS	MENSIS	MENSIS
OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
DIES XXXI	DIES XXX	DIES XXXI
NONAE	NON · QVINT	NON · QVINT
SEPTIMAN	DIES · HOR · VIIII S	DIES · HOR · VIIII
DIES	NOX · HOR · XIIII	NOX · HOR · XV
HOR · X S	SOL	SOL · SAGITT
NOX	SCORPIONE	TVTEL · VESTAE
HOR · XIIII S	TVTELA	HEMPS NITIV
SOL	DEANAE	SIVE · TROPAE
LIBRA	SEMENTES	CHIMERIN
TVTELA	TRITICARIAE	VINEAS · STERC
MARTIS	ET · HORDIARIAE	FABA · SERENES
VINDEMIAE	SCROBATIO	MATERIAS
SACRVM	ARBORVM	DEICIENTES
LIBERO	IOVIS	OLIVA · LEGENT
	EPVLVM	ITEM · VENANT
	HEVRESIS	SATVRNALIA

D · M
SCANTIA
VENVSTA · EMIT
SIBI ET SCANTIO
PROTOCONIVGI · SVO
ET · TI. CLAVDIO
REGILLO AMICO
CARISSIMO · INTRANTIBVS
PARTE · DEXTERIORE DIMIDIA
LIBERTIS · LIBERTABVS QVE
POSTERIS QVE · EORVM ·

MENSIS
IANVAR
DIES XXXI
NON·QVINT·
DIES·HOR·VIIII S·
NOX·HOR·XIIII·S·
SOL
CAPRICORNO
TVTELA
IVNONIS
PALVS
AQVITVR
SALIX
HARVNDO
CAEDITVR
SACRIFICANT
DIS
PENATIBVS

MENSIS
FEBRAR
DIES XXVIII
NON QVINT·
DIES·HOR XS·
NOX HOR·XIII·
SOL·AQVARIO
TVTELA NEPTVNI
SEGETES
SARIVNTVR
VINEARVM
SVPERFIC·COLIT
HARVNDINES
INCENDVNT
PARENTALIA
LVPERCALIA
CARA·COGNATO
TERMINALIA

MENSIS
MARTIVS
DIES XXXI
NON SEPTIMAN
DIES HOR·XII
NOX·HOR·XII
AEQVINOCTIVM
VIII·KAL·APR
SOL PISCIBVS
TVTEL·MINERVAE
VINEAE PEDAMIN
INHASTINO
PVTANTVR
TRIMESTR SERITVR
ISIDIS·NAVIGIVM
SACR MAMVRIO
LIBERAL QVINQVA
TRIA LAVATIO

HAEC AEDIFICIA PROPRIA
COMPARATA FACTA
DICATA Q SVNT MONVMENTI
SIVE SEPVLCHRVM EST. ET
OLLARVM QVAE IN HIS AEDIFICIIS
INSVNT ET CONSACRATAE SVNT
RELIGIONIS Q EARVM CAVSA A
C. COMINIO SYMPHORO
ET LIBERTIS LIBERTABVSQ
POSTERIS EORVM

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΔΡΙΑΝΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΑΕΙΟΣ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μ. ΑΥΡ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ὁ ΚΑΙ. ΕΡΜΟΛΑΟΣ
ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΣΑΡΑΠΙΑΔΟΣ
ΑΡΧΙΘΕΩΡΟΣ ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΤΑΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΥ ΑΡΕΣΚΑΡΧΟΥ ΖΥΓΟΣΤΑΤΟΥ.

ΔΙΑΒΙΟΥ ΟΥΙΟΣ

Ἀρχιθεωρὸς ἐκ σύμπαντος ζυγοῦ Διαβίου
ζυγοστάτης ἦν Σεβαστηνῶν ἐκ Σεβαστείας.

Agonio Vincentio Celso V.C.

Primo statis introitu in actu
publico fidei exercitatione versato
cuius frequentia officio sedis urbanæ
advocationis exercito fidē incexit ingenio
prudētiq; misenit libertatem ita ut nemo de
ejus industria nisi ille contra quem suscepant
formidaret cuius accessu gratis amplissimi
honoris & qui solet seniorib. provenire ornamenta promeruit nam rexit annonariam potestatem urbis eterne ea ejtate ut inter omnes qui ad eum animo litigantis intrassent partem se plerumq; magis his quam iudicem præstisse hinc etiā fastū ejus et mōsores nos Laudabilibus votis tuis cū Candidatis ejusdemq; luctamen votis compotes abiremus utriq; corpus & beneficio se & victoria gratulatur adfectum nam ut hoc esset indicio iam posito magistratu Statuam patrono ejtantis simo testimonium gratulationis exhibimus Cum res non adulatione fruata sed indicio posito in acie & ejjte reddatur.

S P Q R

Impp. Cess. DD. NN. Invictissimis principib. Arcadio & Honorio victoribus ac triumfatoribus semp. Augg. Ob instaurata urbis eterne muros, portas, ac turres, egestis immensis ruderib. ex suggestione V. C. inlustris COM. & Mag. utriusq militiæ Stilichonis ad perpetuitatem nominis S. EORVM SIMVLACRA CONSTITVIT

Curante FL. Macrobio Longiniano V. C. IRAEF. Vrb. D. N. M. Q. EORVM.

Salvis dominis nris Honorio & Theodosio victoriosissimis principibus semper augg. Secretarium amplissimæ senatus quod vir inlustris Flavianus instituerat & fatalis ignis absumpsit Flavius Anicius Eutharius Epifanius VC pfect. Vrb. Vice sacra IVD reparavit & ad pristinam faciē reduxit.

OSSA

AGRIPPINAE · M · AGRIPPAE · F
DIVI · AVG · NEPTIS · VXORIS
GERMANICI CAESARIS
MATRIS · C · CAESARIS · AVG
GERMANICI · IRINCIPIS

FL. EVRYCLES
EPITYNCANVS VC
PRAEF. VRB. CONDI
TOR HVIVS FORI
CVRAVIT

COLL. X · KAL. FEBR.
ARRIANO ET IAIO COS.

Cæcia Cl. Eulimene
C. Cæcio Cl. PHILARISTO VIRO SUO
& sibi fecit

D. CORNELIVS HILARVS AMICVS
Loci ollarum duarum dedit D. &

D. M.
L. Lepidius L. Lib. Hermes
Negotiator graviu &
Ferrarius sub gde Fortunæ
ad Lunam brotis &
Obellia THAITE
Fecerunt.

M. VLpius Aug. Lib. Apolaustus
Maximus Entomomorum
Coronatus adversus Histriones
Hominem sescenties
artifices XII

Memoriæ
M. NONI. PLACIDI
V. A. XXVII. M. VIII. D. XII.
AB ANNO AETATIS SVAE
XII OCVLIS PATENTIBVS
VIDIT NIHIL.

Flavius Philippus Vir cla
rissimus præfectus urbi Nyse
um sordium squalore fæda
rum, & marmorum nitidare
deformes, ad cultu pristinum
revocavit.

Familiæ quadrigariæ .T. AT. Capitonis
Parvus Chelidoni CAESTO quæstore
ollæ divisæ decurionibus Heis q. IF. S. S.

Hospes quod dicco paullum est aspice ac pellege
Heic est sepulcrum haut pulcrum pulcre factum
nomen parentes nominarunt clandiam
suom maritum corde dilexit sovo
Gnatos duos creavit horunc alterum
In terra linquit alterum sub terra locat
Sermone lepido hinc autem incassu commodo
domum pia vestivit, stando fecit. dqiexi Abei.

Ti. Plautio . M. F
SILVANO AELIAN
PONTIF. SODALI AVG
III VIR. A.A.A.F.F. Q. TI. CAESARIS
Legat. Leg. V. in Germania
IR. VRB. Legat. Pr. consulis Claud
Cæsaris in Britannia consuli
Pro. cons. Asiæ Legat. pro. Pr. Mœsiæ
in qua plura quam centu mill.
ex numero transdanuvianorum
ad Pstanda tributa cū coniugib.
ac liberis & principibus aut regibus suis
transduxit motu orientem Sarmatar
compisse quivis parte magna exercitus
ad expeditionem in pomeranium misisset
ignotos ante aut infensos P. R. regis signa
Romana adoraturos in ripa qua fluitatur
perduxit regibus Bastarnarum &
Achæolanarū filios Dacorū transum
captos aut hostibus eruptos remisit ab
aliquis eorum obsidis accepit per quæ pacem
provinciæ & confirmavit & prorulit
Scythar Pfq regem à Chersonensi
qui est ultra Borustenen oppidone summoto
finus ea provincia magno exercitu modo
annonam P. R. adlevavit. Hic Legatus in
Hispaniam a Pfectura urbi remissus
Senatus in Pfectura triumphalibus
ornamentis honoravit auctore IMP.
Cæsare Augusto Vespasiano Verbis ex
Oratione eius Q. I. S. S
Mœsiæ ita Pfuit ut non debuerit in
me differri honor triumphalium eius
ornamentorum nisi qd latior ei
contigit mora. Titulus Pfectu urbis
Hunc in eadē Pfectura urbis IMP. CAESAR
Aug. Vespasianus iterum Cos. Fecit q

M. ÆLAVTIVS M.F.A.N.
SILVANVS
COS. VII. VIR EPVLONVM
HVIC SENATVS TRIVMPHALIA
ORNAMENTA DECREVIT
OB RES IN ILYRICO
BENE GESTAS
LARTIA CN.F. VXOR
A. ÆLAVTIVS M.F.
VRGVLANVS
VIXIT ANN IX

Te puer Alcide sacris invicte patris
Rite tuis lectus dona ferens meritis
Hos tibi nos pt annis ferre Camena.
Nam gratis dignos nos potes efficere.
Summe libens simulacra tuis quę munera Cilo
Avis Vibianus dedicat ipse sacris.

DIANAE AVGVST
SACRVM
Q. AVILLIVS ADAEVS
MAGISTER VICI
QVI. K. AVGVSTIS PRIMVS
MAGISTERIVM INIT

DIS MANIBVS
T. FLAVI. FELICIS
T. FLAVIVS
Successus Aug. L
Tabularius
Marmorum
Lunensium
Liberto carissimo
ANNOS VIXIT. X
Mensib. VII. diebus. XXIII.
in. F. P. XXV. in ag. p. XXXV
itus ambitu arcę pstand. D.V.

L. TVRCIO. APRONIANO. V. C.
FILIO. L. TVRCI. APRONIANI. V. C.
PRAEFECTI. VRBIS. NEPOTI.
L. TVRCI. SECVNDI. C. V. CONSVLIS.
QVAESTORI. PRAETORI. QVINDECEM
VIRO. SACRIS. FACIVNDIS. CORREC
TORI. TVSCIAE. ET. VMBIAE. OMNI
VIRTVTE. ORDO SPOLETINORVM.
AD MEMORIAM. PERPETVI NOMINIS
CONLOCAVIT

CVRANTIBVS. FLAVIO. SIE. V. P. ET. CODONIO
TAVRINO. IVN POST. AMANTI. ET.
ALBINI. CONS.

L. AQVILLIVS D. L
MODESTVS. MAGISTER
QVINQVENNALIS. COLLEGI. FABRORV
TIGNVARIORVM. OSTIENSIVM LVSTRI. II.
IDEM AVGVSTALIS. FECIT SIBI ET
AQVILLIAE. L. F. ATTAE. PATRONAE. ET
DECIMIAE. SP. F. TRISCAE CONIVGI. SVAE. ET
SVIS. LIBERTIS. LIBERTABVS. ET. DECIMIES. SP. F
TRISCES. POSTERIS QVE. EORVM.

IN. FR. P. XL. IN. AG. P. XXXI S

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙΣΑΡΙ
ΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΩ ΟΥ
ΤΡΑΙΑΝΟΥ· ΠΑΡΘΙΚΟΥ· ΥΙΩΝΩ ΟΥ
ΝΕΡΟΥΑ· ΕΚΓΟΝΩ· ΤΙΤΩ ΑΙΛΙΩ ΑΔΡΙΑΝΩ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΩ ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΜΕΓΙΣΤΩ ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΤΟ.Γ. ΥΠΑΤΩ ΤΟ.Γ.Π.Π. ΤΩ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΚΑΙ
Σωτῆρι Ἀδριανὸς μόνον ἐφίας τῆς πρώτης
ἱερὰς καὶ ἐλευθερίας καὶ ἀσύλου
καὶ ἀνοχῶν καὶ φόρου καὶ συμμαχιῶν
Βωμαίων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος διὰ τὰς
θύρας αὐτοῦ ἀκατοδόκτους βεβαίως
τηρούσας ὑπὲρ τῆς τῶν ἐσχάτων σωτηρίας

In domo Iacobi Gotifredi.

Δέσποι Δάφνη μὴ [illegible]
τόκνων ἐπίλοιπ[illegible] μὴν
μόνον κλ. παρθενίης σῦμ
βίω τοῦ γλυκυλέκτου καὶ ἀσύν
κριτον.

Κλῦθι καὶ ἰάφος ἥμιν βροτοῖς πάσας ἀφελεσθαι
Εὐτυχίην τε ΙΑΣΩΝ πάσας μὴ νηνεμίην δόμον.
Ὃς θνητοῖς τυγὼν πᾶσας ὧδ' ἐφέπουσ' ἐλάθην
τὸν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἂν ἔπιστε μένων.

Εὐτυχὴς ἀλάζων

D. M.
TI. CL. THALLVS
PRAEPOSITVS VELARIORVM
DOMVS AVGVSTIANAE
FEC. SIBI ET FILIS SVIS LL
POST. EORVM

THE LIBRARY OF THE PONTIFICAL ACADEMY OF ARCHAEOLOGY

TI. CLAVDIVS DRVSI. F. CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS PONTIF. MAXIM.
TRIBVNICIA POTESTATE. XII. COS. V. IMPERATOR. XXVII PATER PATRIAE
AQVAS CLAVDIAM EX FONTIBVS QVI CAERVLEVM ET CVRTVM
A MILLIARIO XXXV ITEM ANIENEM NOVAM A MILLIARIO LXII SVA
IMPENSA IN VRBEM PERDVCENDAS CVRAVIT

IMP. CAESAR VESPASIANVS AVGVST. PONTIF. MAX. TRIBVN. POT. II. IMP. VI. COS.
III. DESIG. IIII. P. P. AQVAS CVRTIAM ET CAERVLEAM PERDVCTAS A DIVO
CLAVDIO ET POSTEA INTERMISSAS DILAPSAS QVE PER ANNOS NOVEM
SVA IMPENSA VRBI RESTITVIT

IMP. T. CAESAR DIVI. F. VESPASIANVS AVGVSTVS PONTIFEX MAXIMVS
TRIBVNIC POTESTATE X IMPERATOR XVII PATER PATRIAE
CENSOR COS VIII AQVAS CVRTIAM ET CAERVLEAM PERDV
CTAS A DIVO CLAVDIO ET POSTEA A DIVO VESPASIANO
PATRE SVO VRBI RESTITVTAS CVM A CAPITE AQVARVM
A SOLO VETVSTATE DILAPSAE ESSENT NOVA FORMA
REDVCENDAS SVA IMPENSA CVRAVIT

D , M

CCalpurnius Philocyrius . V . E
Et Septimiaammias, coniux
comparaverunt sibi memorias II
& Calpurnio Ammiano . EQ . R .
filio suo & libertis libertabus
que posterisque eorum
armariũ distegum cum ta
berna & hortulo si quis hoc
armarium vendere voluerit tũc infe
ret arcę Pontificũ ꝟ L M . ILN

GALLICANO ET VETERE COS
VII, ID, IAN. COH . I . PR . S .
SATRI GENIO , S, MISSI,
HONESTA MISSIONE VII
HIBERO, COS
SP, L, CENSORIVS IVSTVS VIRVNO
L. VOLCEIVS SEVERVS SESTINO
Q. SEXTILIVS RVFVS FLAVONA
C. VALERIS, VERANVS, TRIDENTE
SERVIANO , III, COS
T. ANNIVS CRISPINVS CVPRAMAR
T. ANTONIVS PRIMVS, PERINTHO

THE GENNADIUS LIBRARY ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

IVLIVS · CAI

DI DVS · LIB · SAMIARI

QVINTIANI · SALVTEM

Cum petieritis a me
vt si cui quid vestrum
humanitus acciderit
is in locum quj est in
fundo Escinjano meo
intrantibus à via parte
Lęva à monimento tes
tacio per longitudine
pedú C LXXV latitudin
a macerię introrursus
pedum XXV inferatur
id ing concedere me
hac epistula notum
vobis facio bene valere
vos cupio

Data XIII K. Iulias in hortis
Statilię maximę

CEIONIO COMMODO ET
CIVICA POMPEIANO COS

SAMIARIS DORYTHORION

HERCVLI SAXANO SACRVM
SER · SVLPICIVS TROPHIMVS
AEDEM ROTHECAM · CVLINAM
PECVNIA SVA A SOLO RESTITVIT
IDEM QVE DEDICAVIT · K · DECEMBR
L · TVRPILIO, DEXTRO · M · MAECIO RVFO COS
VTYCHVS SER. IERAGENDVM CVRAVIT

A. TERENTIO
IRISCO COS · C · V ·
CVR · R · I · VERCELLENS · ET
EPOREDIENSIVM · IRAETORI
CANDIDATO · QVAESTORI · CANDIDAT ·
KV · VIRO · SACRIS · FACIVNDIS
CORNELIV S IRISCVS
VENNONIVS MAGIANVS
IVATINIV S SANCTVS
STATIVIV S SATVRNINVS
PETRONIVS IRISCIANVS

PATRONO ·

DIS MANIBVS
M · ACVTIVS
SALVTARIS
FECIT SIBI ET TVRVLLIAE
COIVGI SVAE
BENE VALEAS RELIGIOSE QVI
HOC LEGIS
BENE SIT FILIS, FILIABVS MEIS
QVI ME BENE COLVERVNT

M · VERGILIO
M · F · LEM
BROCVLO
LYNTA Q · Q ·
POMPONIA C · F
SATVRNINA
MARITO

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ex auctoritate
Turci Aproniani. V. C.
Prefecti urbis.

Ratio docuit utilitate sua
dente cōsuetudine mi
candi summota sub exagio
potius pecora vendere quam
digitis concludentibus trade
re ut adperso pecore capite
pedibus & sevo lactante &
subgulari lanio cedentibus
reliqua caro cū pelle & inte
rancis proficiat venditori
sub conspectu publico fide pon
deris comprobata ut quātum
caro occisi pecoris adpendat
& emptor norit & venditor
commodis omnibus & p̄dā
damnata quam Tribunus offi
cium Cancellarius & scribae
de pecuariis capere consueve
rant quę forma interdicti
& dispositionis sub gladii pe=
riculo perpetuo custodien
da mandatur.

THE GENNADIUS LIBRARY
ΑΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

THE GENNADIUS LIBRARY
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ